DOC 54 **1875/001**

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

2 juni 2016

ONTWERP

van programmawet

Blz.

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp	98
Advies van de Raad van State	155
Wetsontwerp	191

DE SPOEDBEHANDELING WORDT DOOR DE REGERING GEVRAAGD OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 51 VAN HET REGLEMENT.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS DE BELGIQUE

2 juin 2016

PROJET

de loi-programme

Pages

SOMMAIRE

Exposé des motifs	3
Avant-projet	98
Avis du Conseil d'État	155
Projet de loi	191

LE GOUVERNEMENT DEMANDE L'URGENCE CONFORMÉMENT À L'ARTICLE 51 DU RÈGLEMENT.

De regering heeft dit wetsontwerp op 2 juni 2016 ingediend.

De "goedkeuring tot drukken" werd op 3 juni 2016 door de Kamer ontvangen.

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 2 juin 2016.

Le "bon à tirer" a été reçu à la Chambre le 3 juin 2016.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GO!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
DéFI	:	Démocrate Fédéraliste Indépendant
PP	:	Parti Populaire

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000:	Parlementair document van de 54e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV:	Beknopt Verslag
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000:	Document parlementaire de la 54e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral
CRABV:	Compte Rendu Analytique
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
courriel : publications@lachambre.be

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

TITEL 1

Algemene bepaling

Dit artikel bepaalt de constitutionele bevoegdheidsgrondslag.

TITEL 2

Sociale Bepalingen

HOOFDSTUK 1

Sociale Zaken

Afdeling 1

Financiering

Afdeling 1 heeft tot doel de bedragen voor de vermindering van de alternatieve financiering voor het jaar 2016 aan te passen en de financiering van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging ten laste van het RSZ-Globaal beheer en van het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen aan te passen om het evenwicht in ESR-termen te herstellen in de begroting 2016 van de sociale zekerheid enerzijds en in de begroting 2016 van de gezondheidszorgen anderzijds als gevolg van de begrotingscontrole.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Onderafdeling 1

Vermindering van de alternatieve financiering 2016

Art. 2

De bedragen waarmee de alternatieve financiering in de sociale zekerheid verminderd wordt voor het jaar 2016 worden aangepast teneinde het begrotingsevenwicht van de sociale zekerheid in ESR-termen te verzekeren na de actualisatie van de begrotingscontrole.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

TITRE 1ER

Disposition générale

Cet article précise le fondement constitutionnel en matière de compétence.

TITRE 2

Dispositions sociales

CHAPITRE 1ER

Affaires Sociales

Section 1re

Financement

La section 1re a pour but d'adapter les montants de la diminution du financement alternatif pour l'année 2016 et d'adapter le financement de l'assurance obligatoire soins de santé à charge de l'ONSS Gestion globale et de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants afin de rétablir l'équilibre en termes SEC dans le budget 2016 de la sécurité sociale, d'une part, et dans le budget 2016 des soins de santé, d'autre part, suite au contrôle budgétaire.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Sous-section 1re

Diminution du financement alternatif 2016

Art. 2

Les montants des diminutions du financement alternatif de la sécurité sociale pour l'année 2016 sont adaptés afin d'assurer l'équilibre budgétaire de la sécurité sociale en termes SEC après l'actualisation du contrôle budgétaire.

Onderafdeling 2

Financiering van de gezondheidszorg

Art. 3

Het bedrag van de financiering van de gezondheidszorgen, ten laste van het RSZ-Globaal beheer voor het jaar 2016 wordt aangepast teneinde het begrotingsevenwicht te verzekeren van de gezondheidszorgen na de actualisatie van de begrotingscontrole.

Art. 4

Gelet op het feit dat het bedrag van de financiering van de gezondheidszorgen voor 2016 forfaitair wordt vastgesteld, is de bepaling in artikel 24, § 1er*quinquies* van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, niet van toepassing in 2016.

Art. 5

Het bedrag van de financiering van de gezondheidszorgen, ten laste van het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen voor het jaar 2016 wordt aangepast teneinde het begrotingsevenwicht te verzekeren van de gezondheidszorgen na de actualisatie van de begrotingscontrole.

Art. 6

Gelet op het feit dat het bedrag van de financiering van de gezondheidszorgen voor 2016 forfaitair wordt vastgesteld, zijn de bepalingen in artikel 6, § 1*quinquies*, van het koninklijk besluit van 18 november 1996 strekkende tot invoering van een globaal financieel beheer in het sociaal statuut der zelfstandigen, met toepassing van hoofdstuk I van titel VI van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, niet van toepassing in 2016.

Onderafdeling 3

Inwerkingtreding

Art. 7

Dit artikel legt de datum van inwerkingtreding van deze afdeling vast.

Sous-section 2

Financement des soins de santé

Art. 3

Le montant du financement des soins de santé à charge de l'ONSS-Gestion globale pour l'année 2016 est adapté afin d'assurer l'équilibre budgétaire des soins de santé après l'actualisation du contrôle budgétaire.

Art. 4

Vu que le montant du financement des soins de santé pour 2016 est fixé de manière forfaitaire, la disposition de l'article 24, § 1er*quinquies*, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés, n'est pas d'application en 2016.

Art. 5

Le montant du financement des soins de santé à charge de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants pour l'année 2016 est adapté afin d'assurer l'équilibre budgétaire des soins de santé après l'actualisation du contrôle budgétaire.

Art. 6

Vu que le montant du financement des soins de santé pour 2016 est fixé de manière forfaitaire, les dispositions de l'article 6, § 1er*quinquies*, de l'arrêté royal du 18 novembre 1996 visant l'introduction d'une gestion financière globale dans le statut social des travailleurs indépendants, en application du chapitre Ier du titre VI de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions, ne sont pas d'application en 2016.

Sous-section 3

Entrée en vigueur

Art. 7

Cet article fixe la date d'entrée en vigueur de cette section.

Afdeling 2

Wijzigingen aan de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994

Onderafdeling 1

Gerichte herbeoordeling

Aan de adviserend geneesheer is krachtens artikel 94 van de gecoördineerde wet de mogelijkheid toevertrouwd om de arbeidsongeschiktheid te kunnen beëindigen tijdens de periode van invaliditeit (vanaf het tweede jaar van arbeidsongeschiktheid).

Om een symmetrisch systeem van einde van arbeidsongeschiktheid en een betere samenhang in de organisatie van de arbeidsongeschiktheid te voorzien, wordt in het kader van dit artikel voorgesteld om aan de Geneeskundige raad voor invaliditeit van het RIZIV ook de bevoegdheid te geven om de primaire ongeschiktheid te kunnen beëindigen vanaf de eerste dag van de zevende maand van ongeschiktheid.

De evaluatie van de graad van vermindering van het verdienvermogen wordt immers, vanaf de eerste dag van de zevende maand, op dezelfde wijze gewaardeerd als in de periode van invaliditeit, namelijk ten opzichte van de referentieberoepen overeenkomstig de bepalingen bedoeld in artikel 100, § 1 van de gecoördineerde wet.

Het resultaat van een gerichte herbeoordeling zal worden meegedeeld aan de adviserend geneesheer die de oorspronkelijke evaluatie van de arbeidsongeschiktheid verrichtte. Deze communicatie zal in alle confidentialiteit en met het volle respect van het medisch beroepsgeheim en van de persoonlijke levenssfeer van de gerechtigde gebeuren.

Nadat het Rekenhof in de loop van dit jaar zijn audit over de variabele administratiekosten der verzekeringsinstellingen heeft afgerond, zal bekeken worden hoe de verzekeringsinstellingen kunnen worden geresponsabiliseerd voor de gevallen waarin na een gerichte herbeoordeling blijkt dat uitkeringen ten onrechte betaald blijken te zijn.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Art. 8

De voorgestelde wijziging van artikel 82, eerste lid, 1° van de gecoördineerde wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, beoogt om een nieuwe opdracht aan de Geneeskundige raad voor invaliditeit van het RIZIV

Section 2

Modifications à la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994

Sous-section 1re

Contrôle ciblé

Le médecin-conseil se voit attribuer, en vertu de l'article 94 de la loi coordonnée, la possibilité de pouvoir mettre fin à l'incapacité de travail durant la période d'invalidité (à partir de la deuxième année d'incapacité de travail).

Afin de prévoir un système symétrique de fin d'incapacité de travail et une meilleure cohésion dans l'organisation de l'incapacité de travail, il est proposé dans le cadre du présent article, de donner également au Conseil médical de l'invalidité de l'INAMI la compétence pour pouvoir mettre fin à l'incapacité primaire à partir du premier jour du septième mois d'incapacité.

L'évaluation du taux de réduction de la capacité de gain est en effet apprécié, à partir du 1er jour du 7ème mois, de la même manière qu'en période d'invalidité, à savoir, par rapport aux professions de référence conformément aux dispositions visées à l'article 100, § 1er de la loi coordonnée.

Le résultat d'un contrôle ciblé sera communiqué au médecin-conseil qui effectuait la première évaluation de l'incapacité de travail. Cette communication se fera dans toute la confidentialité et moyennant le respect complet du secret professionnel médical et de la vie privée du titulaire.

Dès que la Cour des Comptes a délivré son audit sur les frais d'administration variables des organismes assureurs dans le courant de cette année, il sera analysé comment les organismes assureurs peuvent être responsabilisés dans les cas où il s'avère après un contrôle ciblé que des indemnités ont été payés indûment.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 8

La modification proposée à l'article 82, alinéa 1er, 1° de la loi coordonnée relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités vise à prévoir la nouvelle mission attribuée au Conseil médical de l'invalidité de l'INAMI en vertu de l'article 90, alinéa 2 et doit donc

krachtens artikel 90, tweede lid toe te vertrouwen en moet dus in samenhang met de in artikel 9 voorgestelde wijziging worden gezien.

Art. 9

De voorgestelde wijziging van artikel 90 van de gecoördineerde wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen beoogt om aan de Geneeskundige raad voor invaliditeit van het RIZIV de bevoegdheid te geven om de arbeidsongeschiktheid te kunnen beëindigen vanaf de eerste dag van de zevende maand van de periode van primaire ongeschiktheid.

Art. 10

Deze bepaling heeft tot doel om de datum van inwerkingtreding van de maatregel bedoeld in artikelen 8 en 9 op 1 juli 2016 te bepalen.

Alle werknemers die vanaf 1 juli 2016 in hun zevende maand arbeidsongeschiktheid terechtkomen, kunnen aan een gerichte herbeoordeling onderworpen worden.

Onderafdeling 2

Kennelijk onbetwiste niet-verschuldigde bedragen terugvorderen

Enerzijds rekening houdend met de rechtspraak van het Hof van Cassatie, die verhindert dat de financiële instellingen een betaalde prestatie, ontstaan als gevolg van het overlijden van de verzekerde en die werd betaald op de rekening van de verzekerde, terugbetalen, en anderzijds rekening houdend met het bevriezen van de activa van de *de cujus*, ondervinden de verzekeringsinstellingen grote moeilijkheden om deze terug te vorderen, in het bijzonder in het geval van een onbeheerde nalatenschap.

De betalingen verricht na het overlijden komen niet in het actief van de erfenis en de regels inzake het erfrecht dienen derhalve niet te worden toegepast.

In die omstandigheden dient een eenvoudig systeem ingevoerd te worden dat de terugvordering van deze onverschuldigde bedragen aan de verzekeringsinstellingen toelaat.

Het systeem is gebaseerd op de inmenging in de contractuele relatie tussen de financiële instelling en de sociaal verzekerde. Huidige bepaling strekt ertoe

être mise en corollaire avec la modification proposée à l'article 9.

Art. 9

La modification proposée à l'article 90 de la loi coordonnée relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités vise à donner au Conseil médical de l'invalidité de l'INAMI la compétence pour pouvoir mettre fin à l'incapacité de travail, à partir du premier jour du septième mois de la période d'incapacité primaire.

Art. 10

Cette disposition a pour objet de fixer au 1er juillet 2016, la date d'entrée en vigueur de la mesure visée aux articles 8 et 9.

Tous les travailleurs salariés qui, à partir du 1er juillet 2016, entrent dans leur septième mois d'incapacité de travail peuvent être soumis à un contrôle ciblé.

Sous-section 2

Récupération des indus manifestement non contestés

En raison, d'une part, de la jurisprudence de la Cour de cassation empêchant les institutions bancaires de restituer une prestation payée sur le compte d'un assuré social, dont le caractère indu est la conséquence du décès de l'assuré et, d'autre part, du gel des avoirs du *de cujus*, les organismes assureurs éprouvent d'énormes difficultés à récupérer ceux-ci, notamment dans le cas des successions vacantes.

Or, ces paiements faits après décès n'entrent pas dans l'actif successoral et ne devraient dès lors pas se voir appliquer les règles issues du droit des successions.

Dans ces circonstances, il convient de mettre en place un système simplifié permettant aux organismes assureurs une récupération de ces indus.

Ce système repose sur l'immixtion de l'organisme assureur dans la relation contractuelle entre l'organisme bancaire et l'assuré social. La présente disposition vise

de Koning te machtigen om de uitvoeringsmodaliteiten van deze inmenging te bepalen.

HOOFDSTUK 2

Zelfstandigen

Afdeling 1

Administratieve geldboeten in de regeling voor zelfstandigen

Onderafdeling 1

Wijzigingen van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen

Met deze afdeling worden nog een aantal wijzigingen aangebracht aan de bepalingen inzake de administratieve geldboeten binnen het sociaal statuut der zelfstandigen.

Ten eerste wordt de inbreuk wegens fictieve aansluiting, voorzien in artikel 17*bis*, § 1*bis* van voormeld koninklijk besluit, geherformuleerd.

Het constitutieve element "*die geen hoofdverblijfplaats in België heeft in de zin van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen"* in de huidige versie, blijkt niet adequaat.

In de herschreven versie wordt er niet meer verwezen naar de wet van 8 augustus 1983, maar wordt als constitutief element van de inbreuk opgenomen, het gebruik van het attest van aansluiting bij een sociaal verzekeringsfonds voor zelfstandigen om een verblijfstitel van langer dan 3 maanden te bekomen.

Daarnaast wordt een tweede lid toegevoegd aan voormeld artikel, dat uitdrukkelijk voorziet in de hoofdelijke aansprakelijkheid van de natuurlijke persoon die in de aansluitingsverklaring vermeld staat als de geholpen zelfstandige, en van de rechtspersoon die in de aansluitingsverklaring vermeld staat als de vennootschap waarin betrokkene werkend vennoot of mandataris is.

Om de strijd te kunnen aanbinden tegen dergelijke frauduleuze constructies, is het nodig over een wettelijke basis te beschikken om de administratieve geldboete ook te kunnen opvorderen bij de natuurlijke persoon die valselijk bevestigd heeft dat betrokkene hem helpt, en bij de rechtspersoon die valselijk bevestigd heeft

à donner une habilitation légale au Roi, afin de déterminer les modalités de cette immixtion.

CHAPITRE 2

Indépendants

Section 1re

Amendes administratives dans le régime des travailleurs indépendants

Sous-section 1re

Modifications de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants

Sous cette section, sont apportées un certain nombre de modifications en ce qui concerne les dispositions relatives aux amendes administratives dans le statut social des travailleurs indépendants.

La première de ces modifications concerne l'infraction pour affiliation fictive, visée à l'article 17*bis*, § 1er*bis*, de l'arrêté royal précité, dans sa nouvelle rédaction.

L'élément constitutif apparaissant dans la version actuelle *"qui n'a pas de résidence principale en Belgique au sens de la loi du 8 août 1983 organisant le registre national des personnes physiques"*, ne paraît pas approprié.

Dans la nouvelle rédaction, il n'est plus fait référence à la loi du 8 août 1983 mais l'élément constitutif de l'infraction pouvant être constaté est l'utilisation de l'attestation d'affiliation à une caisse d'assurances sociales pour travailleurs indépendants en vue d'obtenir un titre de séjour de plus de trois mois.

Ensuite, l'article précité est complété par l'ajout d'un second alinéa qui prévoit de manière explicite la responsabilité solidaire envers les personnes mentionnées dans la déclaration d'affiliation comme étant le travailleur indépendant aidé par le déclarant, ou bien comme étant la société au sein de laquelle le déclarant exerce une activité professionnelle indépendante en tant qu'associé actif ou mandataire.

Pour lutter contre ces constructions frauduleuses, il est nécessaire de disposer d'une base légale pour réclamer le paiement de l'amende administrative à la personne physique s'étant déclarée faussement aidée par cette personne, ainsi qu'à la société ayant déclaré faussement l'exercice en son sein d'une activité

dat betrokkene werkend vennoot of mandataris is in de schoot van zijn vennootschap.

Ten tweede zijn er een aantal aanpassingen die een betere afdwingbaarheid en invordering van de administratieve geldboeten beogen.

Tot slot zijn er toevoegingen en aanpassingen voor wat betreft de regels inzake verjaring waarvoor, naar analogie met het Sociaal Strafwetboek, een onderscheid ingevoerd wordt tussen, enerzijds, de verjaring van de beslissing tot oplegging van de administratieve geldboete, en, anderzijds, de verjaring van de invordering van de administratieve geldboete, en de verjaring van de vordering tot terugbetaling van de ten onrechte betaalde administratieve geldboete.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Art. 12

Dit artikel breidt de hoofdelijke aansprakelijkheid tot betaling van de administratieve geldboete uit tot de geholpen zelfstandige, waarmee een betere afdwingbaarheid en invordering beoogd wordt van de administratieve geldboete.

In de huidige tekst is deze hoofdelijke aansprakelijkheid enkel voorzien voor de rechtspersoon waarin de zelfstandige vennoot of mandataris is.

Door deze toevoeging wordt ook de geholpen zelfstandige ertoe aangezet om zijn helper degelijk te informeren op het vlak van zijn verplichtingen in het sociaal statuut van de zelfstandigen.

Art. 13

Met dit artikel wordt er in artikel 16, § 1, uitdrukkelijk voorzien dat de inningsorganismen ook belast zijn met de invordering van de administratieve geldboeten, zo nodig langs gerechtelijke weg.

Art. 14

Met dit artikel wordt er tussen het tweede en het derde lid van artikel 16, § 2, een lid toegevoegd dat de verjaringstermijn van de invordering van de administratieve geldboete vastlegt.

In het vroegere derde lid van deze paragraaf, dat dus het vierde lid wordt, worden, bij de opsomming van de stuitingsdaden van de verjaring, de administratieve

professionnelle indépendante en tant qu'associé actif ou mandataire.

Ensuite, un certain nombre de modifications visent à augmenter le caractère coercitif et ainsi obtenir un meilleur recouvrement des amendes administratives.

Enfin, des ajouts et des adaptations concernant les règles de prescription sont introduits avec, par analogie aux dispositions du Code pénal social, une distinction entre, d'une part, la prescription de la décision fixant l'amende administrative et, d'autre part, la prescription du recouvrement de l'amende administrative, et la prescription pour la répétition des amendes payées indûment.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 12

Cet article élargit la responsabilité solidaire du paiement de l'amende administrative au travailleur indépendant aidé visant à une meilleure coercition et un meilleur recouvrement des amendes administratives.

Dans l'état actuel du texte, la responsabilité solidaire est uniquement prévue dans le chef de la personne morale dans laquelle le travailleur indépendant est associé ou mandataire.

Par cet ajout, le travailleur indépendant aidé est aussi incité à informer l'aidant quant à ses obligations dans le cadre du Statut social des travailleurs indépendants.

Art. 13

Cet article prévoit de manière expresse à l'article 16, § 1er, que les organismes percepteurs sont chargés également du recouvrement des amendes administratives au besoin par voie judiciaire.

Art. 14

Cet article insère un alinéa entre le deuxième et le troisième alinéa de l'article 16, § 2, fixant le délai de prescription du recouvrement des amendes administratives.

Dans l'ancien troisième alinéa de ce paragraphe, qui devient donc le quatrième alinéa, les amendes administratives sont ajoutées, dans l'énumération des

geldboeten toegevoegd onder de opsomming sub 2°, die de stuiting van de verjaring via aangetekend schrijven door het inningsorganisme viseert.

In het vroegere vierde lid van deze paragraaf, dat dus het vijfde lid wordt, wordt de stuiting van de verjaring door een aangetekend schrijven eveneens uitgebreid tot de administratieve geldboeten verschuldigd door de in artikel 7*bis* bedoelde meewerkende echtgenote.

Art. 15

Met dit artikel worden in artikel 16, § 3, eerste lid, de administratieve geldboeten uitdrukkelijk toegevoegd bij de vorderingen tot terugbetaling van ten onrechte betaalde bijdragen.

In het derde lid wordt het aangetekend schrijven toegevoegd aan de opsomming van de stuitingsdaden van de verjaring, met betrekking tot de vordering tot terugbetaling van de ten onrechte betaalde administratieve geldboeten.

Art. 16

Met dit artikel wordt de inbreuk wegens fictieve aansluiting, voorzien in artikel 17*bis*, § 1*bis* van voormeld koninklijk besluit, geherformuleerd. De verwijzing naar het niet hebben van een hoofdverblijfplaats in België in de zin van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, wordt weggelaten en vervangen door het gebruik van het attest van aansluiting bij een sociaal verzekeringsfonds om een verblijfstitel van langer dan 3 maanden te bekomen.

Het is inderdaad dit attest van aansluiting dat voor een EUburger de poort opent naar een verblijfsrecht van langer dan 3 maanden in België, in toepassing van artikel 50, § 2, 2° van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, laatst gewijzigd door het koninklijk besluit van 12 oktober 2015 (*B.S.* 4 november 2015).

Door dit verblijfsrecht, bekomen op basis van een fictieve aansluiting, verkrijgen deze personen indirect het recht op een leefloon en op sociale uitkeringen.

Tegelijk wordt een tweede lid toegevoegd aan dit artikel, dat uitdrukkelijk voorziet in de hoofdelijke aansprakelijkheid van de “geholpen” personen of vennootschappen die dergelijke frauduleuze constructies

actes interruptifs de la prescription, au secundo, qui traite de l’interruption de la prescription par une lettre recommandée de l’organisme chargé du recouvrement.

Dans l’ancien quatrième alinéa de ce paragraphe, qui devient donc le cinquième alinéa, l’interruption de la prescription par une lettre recommandée est également étendue aux amendes administratives dues par le conjoint aidant visé à l’article 7*bis*.

Art. 15

Cet article ajoute de manière expresse les amendes administratives à l’article 16, § 3, 1er alinéa, qui traite de la prescription de la répétition de cotisations indûment payées.

Au troisième alinéa, la lettre recommandée est ajoutée dans l’énumération des actes interruptifs de la prescription, en ce qui concerne la répétition des amendes administratives indûment payées.

Art. 16

Avec cet article, l’infraction pour affiliation fictive visée à l’article 17*bis*, § 1er*bis*, de l’arrêté royal précité est reformulée. La référence à l’absence de résidence principale en Belgique au sens de la loi du 8 août 1983 organisant le registre national des personnes physiques est abandonnée et remplacée par l’utilisation de l’attestation d’affiliation à une caisse d’assurances sociales en vue d’obtenir un titre de séjour de plus de trois mois.

C’est en effet cette attestation d’affiliation qui ouvre au citoyen UE un droit à un séjour de plus de trois mois en Belgique en vertu de l’article 50, § 2, 2°, de l’arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers, modifié en dernier lieu par l’arrêté royal du 12 octobre 2015 (*M.B.* 4 novembre 2015).

Par ce droit de séjour, obtenu sur la base d’une affiliation fictive, ces personnes obtiennent indirectement un droit à un revenu d’intégration et à des prestations sociales.

Un second alinéa est ajouté à l’article, prévoyant expressément, une responsabilité solidaire des personnes “aidées” ou des sociétés participant aux constructions frauduleuses d’affiliation fictive, afin de disposer d’une

opzetten, om zo over een wettelijke basis te beschikken om de administratieve geldboete ook bij deze partijen te kunnen opvorderen.

In de praktijk gaat het in de dossiers waarbij het RSVZ, na controle op de werkelijkheid van een beroepsactiviteit, aan het sociaal verzekeringsfonds vraagt om de aansluiting te schrappen, systematisch om aansluitingen als helper of als werkend vennoot of mandataris, waarbij vaak dezelfde "geholpen" fysieke personen of vennootschappen opnieuw opduiken.

Dit artikel wijzigt eveneens lid 5 van artikel 17*bis*, § 2 van voormeld koninklijk besluit, door de referteperiode voorafgaand aan de datum waarop de inbreuk gepleegd wordt die achteraf aanleiding geeft tot een beslissing met uitstel, van één jaar op vijf jaar te brengen.

Parallel hiermee wordt in lid 6 ook de proefperiode binnen dewelke er geen nieuwe inbreuk gepleegd mag worden vanaf de kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete met uitstel, verlengd van één jaar naar op vijf jaar.

Beide aanpassingen beogen het ontradend effect van een beslissing met uitstel, te verhogen.

Art. 17

Dit artikel brengt een toevoeging aan in artikel 17*ter* van hetzelfde besluit, waarmee een snellere invordering van de administratieve geldboete beoogd wordt. In afwijking van de artikelen 1253 en 1256 van het Burgerlijk Wetboek, die niet van openbare orde noch van dwingend recht zijn, dienen de betalingen die verricht worden na het opvorderen van de administratieve geldboete door het sociaal verzekeringsfonds, prioritair aangewend te worden aan de aanzuivering van de administratieve geldboete.

Deze afwijking van de regeling in het Burgerlijk Wetboek, vindt haar verantwoording in het feit dat de sociale verzekeringsfondsen tegelijk belast zijn met de invordering van de sociale bijdragen en de administratieve geldboeten.

Art. 18

Met dit artikel wordt een artikel 17*quinquies* toegevoegd in hetzelfde besluit, dat betrekking heeft op de verjaring van de beslissing tot oplegging van de administratieve geldboete. In de huidige tekst wordt er geen

base légale en vue de réclamer à ces parties le paiement de l'amende administrative.

En pratique, les dossiers dans lesquels l'INASTI, après contrôle de l'effectivité de l'exercice de l'activité professionnelle, demande à la caisse d'assurances sociales de radier l'affiliation, concernent systématiquement des affiliations en tant qu'aidant ou en tant qu'associé actif ou mandataire, dans lesquels apparaissent fréquemment les mêmes personnes physiques "aidées" ou les mêmes sociétés.

Cet article modifie également l'alinéa 5 de l'article 17*bis*, § 2, de l'arrêté royal précité, en portant d'un an à cinq ans, la période de référence qui précède la date de la commission de l'infraction qui a donné lieu ultérieurement à la décision infligeant l'amende administrative avec sursis.

Parallèlement à cette adaptation, à l'alinéa 6, le délai d'épreuve durant lequel aucune nouvelle infraction ne peut être commise à partir de la notification de la décision infligeant l'amende administrative avec sursis, est allongé de un an à cinq ans.

Les deux adaptations visent à augmenter l'effet dissuasif d'une décision assortie d'un sursis.

Art. 17

Cet article complète l'article 17*ter* de l'arrêté royal précité en visant à obtenir un recouvrement plus rapide des amendes administratives. En dérogation aux dispositions inscrites aux articles 1253 et 1256 du Code civil, qui ne sont pas d'ordre public, ni même impératives, tout paiement effectué après la réclamation de l'amende par la caisse d'assurances sociales, doit être affecté prioritairement au paiement de l'amende administrative.

La dérogation aux dispositions du Code civil, trouve sa justification dans le fait que les caisses d'assurances sociales sont chargées en même temps du recouvrement des cotisations sociales et des amendes administratives.

Art. 18

Avec cet article, est inséré un article 17*quinquies* dans le même arrêté royal, concernant la prescription de la décision fixant l'amende administrative. Dans l'état actuel du texte, aucune distinction n'est faite entre la

onderscheid gemaakt tussen de verjaring van de beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete, en de verjaring van de invordering van de administratieve geldboete, in tegenstelling tot de artikelen 81 en 90 van het Sociaal Strafwetboek.

Het is logisch om dit onderscheid ook te maken voor de administratieve geldboeten die deel uitmaken van het Sociaal statuut der zelfstandigen.

Onderafdeling 2

Wijziging van de wet van 16 december 1851 betreffende de voorrechten en hypotheken, die titel XVIII van boek III van het Burgerlijk Wetboek vormt

Art. 19

Met dit artikel wordt het algemeen voorrecht op de roerende goederen, waarover de sociale verzekeringsfondsen reeds beschikken voor de inning van de bijdragen, zoals voorzien in artikel 19, 4°*ter*, derde lid van de wet van 16 december 1851 betreffende de voorrechten en hypotheken, uitgebreid tot de administratieve geldboeten.

Dit artikel hangt uiteraard samen met de wijziging voorzien in artikel 17, en beoogt hetzelfde doel.

Art. 20

Dit artikel regelt de overgangsbepalingen van deze afdeling, met een onderscheiden overgangsbepaling voor artikel 16,1°, dat betrekking heeft op de herformulering van de inbreuk zelf, in tegenstelling tot de overige wijzigingsbepalingen.

Art. 21

Dit artikel legt de inwerkingtreding van deze afdeling vast op 1 juli 2016.

Afdeling 2

Moment van aansluiting voor een zelfstandige beroepsactiviteit

De voorgestelde maatregel maakt deel uit van de maatregelen om tegen de sociale fraude te strijden en is geïnspireerd op de praktijk van de inspectiediensten. Bij de uitgevoerde controles blijkt immers regelmatig dat de gecontroleerde personen die nog niet aangesloten zijn als zelfstandige bij een sociaal verzekeringsfonds,

prescription de la fixation de l'amende administrative et la prescription de son recouvrement. Par contre, les articles 81 et 90 du Code pénal social font cette distinction.

Il est logique de prévoir cette distinction également pour les amendes administratives qui font partie du Statut social des travailleurs indépendants.

Sous-section 2

Modification de la loi du 16 décembre 1851 concernant les privilèges et hypothèques, formant le titre XVIII du Livre III du Code civil

Art. 19

Avec cet article, le privilège général sur les meubles dont les caisses d'assurances sociales disposent déjà pour le recouvrement des cotisations sociales, telles que prévues par l'article 19, 4°*ter*, alinéa 3 de de la loi hypothécaire du 16/12/1851 relative aux "Privilèges et hypothèques", sont étendues aux amendes administratives.

La modification de cet article est liée à la modification apportée à l'article 17, et vise le même objectif.

Art. 20

Cet article règle les dispositions transitoires de cette section, et contient une disposition transitoire distincte pour l'article 16,1°, qui se rapporte à la reformulation de l'infraction même, contrairement aux autres dispositions modificatives.

Art. 21

Cet article fixe l'entrée en vigueur de cette section au 1er juillet 2016.

Section 2

Moment de l'affiliation pour une activité professionnelle indépendante

La mesure proposée fait partie de celles visant à lutter contre la fraude sociale et s'inspire de la pratique des services d'inspection. En effet, lors des contrôles effectués, il apparaît régulièrement que les personnes contrôlées n'étant pas encore affiliées comme travailleur indépendant auprès d'une caisse d'assurances

verklaren dat ze hun activiteit begonnen zijn op de dag van de controle en van plan zijn om zich op dezelfde dag aan te sluiten.

Bijgevolg laat de verplichting om zich aan te sluiten vóór het begin van de activiteit toe om deze situaties te vermijden en de strijd tegen de sociale fraude te versterken.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Art. 22

Dit artikel legt op dat de aansluiting bij een sociaal verzekeringsfonds voor zelfstandigen wordt gedaan vóór het begin van de activiteit als zelfstandige.

Art. 23

Dit artikel legt de inwerkingtreding van de afdeling vast op 1 juli 2016.

Afdeling 3

Deeleconomie

Afdeling 3 past de bepalingen inzake het sociaal statuut der zelfstandigen aan om rekening te houden met het nieuwe fiscaal kader van de deeleconomie.

In dit kader voorziet deze afdeling dat de personen die in België occasioneel een activiteit uitoefenen waaruit diverse inkomens voortvloeien in het kader van de deeleconomie niet onderworpen zijn aan het sociaal statuut der zelfstandigen voor deze activiteit.

Naar analogie met wat bestaat op fiscaal vlak zijn de voorwaarden die gelden voor de toepassing van dit artikel streng: de diensten mogen enkel worden geleverd aan particulieren; de platformen moeten door de regering erkend zijn; de klant betaalt alle sommen die hij verschuldigd is voor de dienstverlening aan of via het elektronische platform; deze inkomens zijn beperkt tot 5 000 euro bruto /jaar, enz.

Het sociale deel staat in nauw verband met het fiscale deel en de twee teksten moeten uiteraard samen worden gelezen.

In dit opzicht is de motivering voor deze afdeling dezelfde als degene die geldt voor het fiscale deel (cf. hoofdstuk 2 van titel 3 van de huidige wet).

sociales, déclarent avoir débuté leur activité au jour du contrôle et envisager de s'affilier le jour même.

Ainsi, imposer de s'affilier avant le début de l'activité permet d'éviter ces situations et de renforcer la lutte contre la fraude sociale.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 22

Cet article impose que l'affiliation auprès d'une caisse d'assurances sociales pour travailleurs indépendants soit faite avant le début de l'activité en tant que travailleur indépendant.

Art. 23

Cet article fixe l'entrée en vigueur de la section au 1er juillet 2016.

Section 3

Economie collaborative

La section 3 adapte les dispositions en matière de statut social des indépendants de manière à tenir compte du nouveau cadre fiscal de l'économie collaborative.

Dans ce cadre, cette section prévoit que les personnes qui exercent de manière occasionnelle en Belgique une activité qui produit des revenus divers dans le cadre de l'économie collaborative ne sont pas assujetties au statut social des travailleurs indépendants pour cette activité.

Parallèlement à ce qui existe au niveau fiscal, les conditions relatives à l'application de cet article sont strictes: les services ne peuvent être rendus qu'à des particuliers; les plateformes doivent être agréées par le gouvernement; le client paie toutes les sommes dont il est redevable pour la prestation de service à ou par l'intermédiaire de la plateforme électronique; le montant de ces revenus est limité à 5 000 euros brut /an, *etc*.

La partie sociale est étroitement liée à la partie fiscale et les 2 textes doivent naturellement être lus en parallèle.

Dans ce cadre, les motivations inhérentes à cette section sont identiques à celles existant pour le système fiscal (cf. chapitre 2 du titre 3 de la présente loi).

Op die manier wenst de regering eerst en vooral de activiteiten en inkomens die tegenwoordig ontsnappen aan elke controle en belasting uit de grijze zone (en dus uit het zwartwerk) te halen.

Ze wil ook een stimulerend effect hebben op:

— zowel het ondernemerschap op termijn (na deze ervaring zullen sommigen een activiteit als zelfstandige in hoofdberoep of in bijberoep opstarten, of voor degenen die reeds zelfstandigen zijn, van sector veranderen);

— als op deze nieuwe vorm van economie (die potentieel veel extra economische activiteit kan voortbrengen).

Daarom wil de regering het mogelijk maken voor mensen om in het kader van de deeleconomie een beperkte activiteit uit te oefenen met minimale administratieve formaliteiten.

De deeleconomie is in volle opmars. Zoals elke nieuwe ontwikkeling, doet deze een reeks vragen rijzen waarop geantwoord moet worden, rekening houdend met onder andere volgende elementen:

— België mocht de kans op de ontwikkeling van deze nieuwe economie niet mislopen;

— een fiscale, sociale en administratieve rechtszekerheid moet zowel voor de gebruikers als voor de dienstverleners worden geschept (en op die manier wordt de deeleconomie uit de huidige grijze zone gehaald);

— op termijn ondernemerschap stimuleren.

Een eenvoudig en aantrekkelijk kader was dus nodig voor deze economie.

Voorts moest worden vermeden dat er oneerlijke concurrentie ontstaat. Daarom was het belangrijk om de activiteiten die worden beschouwd als deeleconomie goed af te bakenen. Dit is gebeurd via een reeks strenge voorwaarden (*cf.* hierboven).

Het scheppen van een wettelijk kader voor de deeleconomie biedt hierop een antwoord.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Art. 24

De personen die hun diensten aanbieden via erkende platformen in het kader van de deeleconomie genieten een bijzondere fiscale behandeling voor zover hun brutoinkomen uit deze activiteit niet hoger is dan 5 000 euro

Ainsi, le gouvernement veut tout d'abord sortir d'une zone grise (et donc du travail au noir) des activités et des revenus qui actuellement échappent souvent à tout contrôle et à toute imposition.

Il veut aussi donner un coup de pouce:

— tant à l'entrepreneuriat à terme (après cette expérience, certains voudront s'installer comme indépendant à titre principal ou à titre complémentaire ou, pour ceux qui sont déjà indépendants, changer de secteur d'activité);

— qu'à cette nouvelle forme d'économie (qui est potentiellement créatrice d'activité).

Pour ce faire, il veut permettre aux personnes d'exercer une activité limitée dans le cadre de l'économie collaborative avec un minimum de formalités.

L'économie collaborative est en plein essor. Comme toute nouveauté, elle engendre une série d'interrogations auxquelles il fallait répondre en tenant compte notamment des éléments suivants:

— la Belgique ne devait pas passer à côté du développement de cette nouvelle économie;

— il faut créer une sécurité juridique fiscale, sociale et administrative tant pour les utilisateurs que pour les prestataires (et ainsi sortir de la zone grise qui caractérise actuellement l'économie collaborative);

— à terme stimuler l'entreprenariat.

Il convenait donc de créer un cadre simple et attractif pour cette économie.

Parallèlement à cela, il ne fallait pas créer de concurrence déloyale. Pour ce faire, il était important de bien cadrer les activités considérées comme de l'économie collaborative. Cela a été fait par l'instauration d'une série de conditions strictes (*cf*; ci-dessus).

La création d'un cadre légal pour l'économie collaborative permet de répondre à ces éléments.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 24

Les personnes qui offrent leurs services via des plateformes reconnues dans le cadre de l'économie collaborative bénéficient d'un traitement fiscal particulier, pour autant que leur revenu brut issu de cette activité ne

bruto per jaar (dit bedrag wordt op dezelfde manier geïndexeerd als in de fiscale wetgeving).

In dit geval wordt hun inkomen immers beschouwd als diverse inkomsten in de zin van artikel 90, eerste lid, 1°*bis* van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, (WIB 92) , die in beginsel worden belast tegen een aanslagvoet van 20 % (aanslagvoet zoals bedoeld in artikel 171, 3°*bis*, a, WIB 92); 25 % van deze 20 % worden aangewend voor het globaal financieel beheer voor zelfstandigen.

Met het oog op de coherentie met het fiscaal systeem en om de redenen die in de memorie van toelichting werden aangegeven, voorziet dit artikel dat de personen die een activiteit uitoefenen die diverse inkomsten genereert in het kader van de deeleconomie niet onderworpen zijn aan het sociaal statuut der zelfstandigen voor deze activiteit.

Concreet gaat het om de personen die inkomsten hebben zoals bedoeld in artikel 90, eerste lid, 1°*bis* WIB 92 van maximum 5 000 euro bruto per jaar.

Wanneer ze meer dan 5 000 euro bruto per jaar (reeds geïndexeerd bedrag) ontvangen, worden deze inkomsten, behoudens tegenbewijs, gekwalificeerd als beroepsinkomsten en zijn de normale regels voor onderwerping en aansluiting van toepassing.

Voorbeeld 1: een persoon oefent een klassieke zelfstandige activiteit uit en een activiteit uit de deeleconomie waarvoorhij 4 000 euro bruto per jaar ontvangt. Hij is onderworpen aan het sociaal statuut der zelfstandigen voor zijn zelfstandige activiteit. Hij zal daarentegen niet onderworpen zijn aan het sociaal statuut der zelfstandigen voor zijn activiteit uitgeoefend in het kader van de deeleconomie. Rekening houdend met een kostenforfait van 50 %, komen de bruto-inkomsten van een bedrag van 4 000 euro overeen met netto-inkomsten van een bedrag van 2 000 euro. Op dit netto-bedrag is in beginsel 20 % belasting verschuldigd, namelijk 400 euro. 25 % van die 20 % (i.c. 100 euro) zal worden aangewend voor het globaal financieel beheer voor zelfstandigen.

Als deze persoon daarentegen 8000 euro bruto ontvangt voor zijn activiteit uit de deeleconomie, worden deze 8 000 euro toegevoegd aan de grondslag voor zijn bijdragen.

Voorbeeld 2: Een persoon is tewerkgesteld in de regeling van werknemers/ambtenaren, daarnaast oefent hij een activiteit uit uit de deeleconomie waarmee hij 4 000 euro bruto per jaar verdient. Hij is onderworpen aan het sociaal statuut der werknemers/ambtenaren

dépasse pas 5 000 euros bruts par an (ce montant est le montant déjà indexé conformément aux dispositions fiscales visées).

Dans ce cas, leur revenu est en effet considéré comme un revenu divers au sens de l'article 90, alinéa 1, 1°*bis* du Code des impôts sur les revenus 1992 (CIR 92), qui est, en principe, imposé au taux de 20 % (taux visé à l'article 171, 3°*bis*, a, CIR 92); 25 % de ces 20 % étant affectés à la gestion financière globale des travailleurs indépendants.

Dans un souci de cohérence par rapport au système fiscal et pour les raisons évoquées dans l'exposé des motifs, cet article prévoit que les personnes qui exercent en Belgique une activité qui produit des revenus divers dans le cadre de l'économie collaborative ne sont pas assujetties au statut social des travailleurs indépendants pour cette activité.

Concrètement, il s'agit des personnes qui ont des revenus visés à l'article 90 , alinéa 1, 1°*bis* CIR 92 de maximum 5 000 euros brut par an.

Lorsqu'elles perçoivent plus que 5 000 euros bruts par an (montant déjà indexé), ces revenus sont, sauf preuve contraire, qualifiés de revenus professionnels et les règles normales d'assujettissement et d'affiliation s'appliquent.

Exemple 1: une personne exerce une activité indépendante classique et une activité issue de l'économie collaborative pour laquelle elle perçoit 4 000 euro bruts par an. Elle est assujettie au statut social des travailleurs indépendants pour son activité indépendante. Elle ne sera, par contre, pas assujettie au statut social des travailleurs indépendants pour son activité exercée dans le cadre de l'économie collaborative. Tenant compte d'un forfait de frais de 50 %, les revenus bruts d'un montant de 4 000 euros correspondent à des revenus nets d'un montant de 2 000 euros. Sur ce montant net, un impôt de 20 %, soit 400 euros, est en principe dû. 25 % de ces 20 % (c.-à-d. 100 euros) sera affectée à la gestion financière globale des travailleurs indépendants.

Par contre si cette personne perçoit 8000 euros bruts pour son activité issue de l'économie collaborative, ces 8 000 euros seront ajoutés à l'assiette de ses cotisations.

Exemple 2: Une personne a été engagée selon les termes du régime des travailleurs/fonctionnaires, elle exerce en outre une activité relevant de l'économie collaborative qui lui rapporte 4 000 euros bruts par an. Elle a été assujettie au statut social des travailleurs/

voor zijn hoofdactiviteit. Hij zal daarentegen niet onderworpen zijn aan het sociaal statuut der zelfstandigen voor zijn activiteit uitgeoefend in het kader van de deeleconomie. Rekening houdend met een kostenforfait van 50 %, komen de bruto-inkomsten van een bedrag van 4 000 euro overeen met netto-inkomsten van een bedrag van 2 000 euro. De persoon zal een forfaitaire voorheffing van 20 % op dit bedrag zijn verschuldigd, namelijk 400 euro. 25 % van die 20 % zal worden aangewend voor het globaal financieel beheer voor zelfstandigen.

Als deze persoon daarentegen 8000 euro bruto ontvangt voor zijn activiteit uit de deeleconomie, zou deze activiteit uitgeoefend in het kader van de deeleconomie worden beschouwd als een zelfstandige activiteit in bijberoep, als zijn hoofdberoep een minstens halftijdse loontrekkende activiteit is. Indien deze persoon niet halftijds loontrekkend is, dient deze zich aan te sluiten als zelfstandige in hoofdberoep. In beide gevallen zijn de toepasbare sociale bijdragen voor zelfstandige in resp. bij- en hoofdberoep op de totaliteit van de uit deeleconomie verworven inkomsten toepasbaar.

Dit bijzondere systeem heeft als doel om rekening te houden met de specifieke aard van het systeem van de platformen: bijzonder fiscaal stelsel, voorheffing aan de bron, dotatie aangewend voor het globaal financieel beheer voor zelfstandigen vanaf de eerste verdiende euro....

Art. 25

Dit artikel legt de datum van inwerkingtreding van de afdeling vast.

HOOFDSTUK 3

Strijd tegen de sociale fraude – Reorganisatie van de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst en oprichting van twee structurele coördinatiecomités

In uitvoering van de beslissingen van de begrotingscontrole van 22 april 2016, voorziet dit hoofdstuk in een reorganisatie van de Sociale inlichtingen- en Opsporingsdienst (SIOD).

Een eerste fundamentele wijziging bestaat in het herinvoeren van de functie van een voltijdse directeur van het federaal Aansturingsbureau (het Bureau). Aangezien deze functie van bij de oprichting van de SIOD eind 2006 werd ingevuld door een directeur *ad interim*, werd

fonctionnaires pour son activité principale. Elle ne sera, par contre, pas assujettie au statut social des travailleurs indépendants pour son activité exercée dans le cadre de l'économie collaborative. Tenant compte d'un forfait de frais de 50 %, les revenus bruts d'un montant de 4 000 euros correspondent à des revenus nets d'un montant de 2 000 euros. La personne sera redevable d'un précompte forfaitaire de 20 % sur ce montant, soit 400 euros. 25 % de ces 20 % seront affectés à la gestion financière globale des travailleurs indépendants.

Si, par contre, cette personne perçoit 8 000 euros bruts pour son activité relevant de l'économie collaborative, cette activité exercée dans le cadre de l'économie collaborative serait considérée comme une activité indépendante à titre complémentaire, si son activité principale consiste en une activité salariée exercée au minimum mi-temps. Si cette personne n'est pas salariée au moins à mi-temps, elle devra s'affilier en tant que travailleur indépendant à titre principal. Dans les deux cas, les cotisations sociales applicables pour l'indépendant à titre complémentaire et à titre principal sont applicables à la totalité des revenus issus de l'économie collaborative.

Ce système particulier a pour but de tenir compte des spécificités du système des plateformes: régime fiscal particulier, prélèvement à la source, dotation affectée à la gestion financière globale des travailleurs indépendants dès le premier euro perçu....

Art. 25

Cet article fixe la date d'entrée en vigueur de la section.

CHAPITRE 3

Lutte contre la fraude sociale – Réorganisation du Service d'information et de Recherche sociale et la création de deux comités structurels de coordination

En exécution des décisions du contrôle budgétaire du 22 avril 2016, le présent chapitre prévoit une réorganisation du Service d'information et de Recherche sociale (SIRS).

Une première modification fondamentale vise à réintroduire la fonction du directeur du Bureau fédéral d'orientation (le Bureau). Etant donné que cette fonction était remplie, depuis la création du SIRS, par un directeur *ad interim*, il a été décidé fin 2012 de remplacer cette

er eind 2012 beslist om deze functie te vervangen door een systeem waarbij om de twee jaar een andere leidend ambtenaar van de betrokken diensten de functie van directeur zou vervullen.

De regering heeft nu dus beslist om te voorzien in een full time manager voor de SIOD omdat de verantwoordelijkheden en de taken van de SIOD in het kader van de strijd tegen sociale fraude, en de strijd tegen sociale dumping in het bijzonder, steeds toegenomen zijn. Het is dan ook noodzakelijk om de leiding van de SIOD toe te vertrouwen aan iemand die dit als zijn enige taak heeft.

Daarnaast wordt de samenstelling van het Bureau aangepast. De regering heeft de nodige middelen vrijgemaakt om, naast de aanwerving van de directeur, de SIOD te versterken met 7 bijkomende medewerkers.

Aangezien er een voltijdse manager zal aangeworven worden, wordt de functie van diensthoofd overbodig.

In het actieplan voor de strijd tegen sociale dumping wordt ook voorzien in de oprichting van twee structurele coördinatiecomités die instaan voor de opvolging van het operationele plan. Deze comités dienen echter niet bij wet ingesteld te worden zodat hun werking en samenstelling op een flexibele wijze kan georganiseerd en aangepast worden in functie van de veranderende noden in de strijd tegen de sociale fraude. In dat plan is eveneens voorzien om de goedkeuring van het operationele plan en de rapportering over het bereiken van zijn doelstellingen toe te vertrouwen aan het strategisch comité.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Art. 26

Dit artikel voorziet dat het Bureau uitgebreid wordt met experten die de directeur moeten ondersteunen bij het uitwerking en de opvolging van zowel het beleidsplan als het operationeel plan.

De Koning bepaalt het aantal experts dat aangeworven zal worden. Hij bepaalt ook de nadere wervingsregels en het administratieve en geldelijke statuut van de experts.

Art. 27

Dit artikel voert de functie van voltijds directeur opnieuw in. Het gaat om een mandaatfunctie waarvan de Koning de benoemingsvoorwaarden en het geldelijk en administratief statuut verder moet invullen.

fonction par un système dans lequel tous les deux ans un autre fonctionnaire dirigeant des services concernés remplirait cette fonction.

Le gouvernement a décidé aujourd'hui de prévoir un manager à temps plein pour le SIRS parce que les responsabilités et les tâches du SIRS dans le cadre de la lutte contre la fraude sociale, et en particulier la lutte contre le dumping social, n'ont cessé d'augmenter. Il est donc indispensable de confier à quelqu'un la direction du SIRS en tant que mission unique.

En outre, la composition du Bureau est adaptée. En plus de l'engagement du directeur, le gouvernement a prévu les moyens nécessaires afin de renforcer le SIRS avec 7 collaborateurs complémentaires.

Vu qu'un manager à temps plein sera engagé, la fonction du chef de service est abrogée.

Dans le plan d'action pour la lutte contre le dumping social il est également prévu d'installer deux comités structurels de coordination qui s'occupent du suivi du plan opérationnel. Ces comités ne doivent pas être prévu par la loi de sorte que leur fonctionnement et composition puisse être organisé et adapté de manière flexible en fonction des besoins changeants dans la lutte contre la fraude sociale. Dans ce plan il est également prévu de confier au comité stratégique de la lutte contre la fraude sociale la validation du plan opérationnel et le rapportage de la réalisation de ses objectifs.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 26

Cet article prévoit que le Bureau est élargi avec des experts qui doivent soutenir le directeur dans l'élaboration et le suivi tant du plan stratégique que du plan opérationnel.

Le Roi détermine le nombre d'experts qui sera engagé. Il fixe également les modalités de recrutement et le statut administratif et pécuniaire des experts.

Art. 27

Cet article réintroduit la fonction du directeur à temps plein. Il s'agit d'une fonction de management pour laquelle le Roi doit déterminer les conditions de nomination et le statut pécuniaire et administratif.

Art. 28

Dit artikel herneemt de formulering over de taken van de directeur zoals die voorzien was vóór de invoering van de functie van diensthoofd.

Art. 29

Dit artikel heft de functie van diensthoofd op.

Art. 30

Dit artikel bepaalt de datum van inwerkingtreding van dit hoofdstuk.

TITEL 3

FINANCIEN

HOOFDSTUK 1

Opheffing van de btw-vrijstelling voor on line kans- en geldspelen andere dan loterijen

Artikel 33 van het ontwerp van wet heeft tot doel om met ingang van 1 juli 2016 de toepassing van de btw-vrijstelling voor kans- en geldspelen te beperken. Voortaan zal de vrijstelling niet meer van toepassing zijn op de kans- en geldspelen die langs elektronische weg worden aangeboden zoals bedoeld in artikel 18, § 1, tweede lid, 16°, van het Btw-Wetboek (hierna "Wetboek"). Loterijen blijven daarentegen vrijgesteld ongeacht de manier waarop ze worden aangeboden (langs elektronische weg of anderszins).

Thans voorziet artikel 44, § 3, 13°, van het Wetboek dat "weddenschappen, loterijen en andere kans- en geldspelen, met inachtneming van de door de Koning vastgestelde voorwaarden en beperkingen van de belasting zijn vrijgesteld". Het koninklijk besluit nr. 45 van 14 april 1993 met betrekking tot de vrijstelling op het stuk van de belasting over de toegevoegde waarde ten aanzien van de kans- en geldspelen preciseert wat onder kans- en geldspelen moet worden verstaan voor de toepassing van het voornoemd artikel 44, § 3, 13°.

Deze bepalingen zijn de omzetting in Belgisch recht van artikel 135, lid 1, punt i), van de richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde. Overeenkomstig deze bepaling stellen de lidstaten de voorwaarden en de beperkingen

Art. 28

Cet article reprend la formulation concernant les missions du directeur comme il était prévu avant l'introduction de la fonction du chef de service.

Art. 29

Cet article abroge la fonction du chef de service.

Art. 30

Cet article fixe la date de l'entrée en vigueur du présent chapitre.

TITRE 3

FINANCES

CHAPITRE 1ER

Abrogation de l'exemption de la TVA sur les jeux de hasard ou d'argent en ligne autres que les loteries

L'article 33 du projet de loi a pour objet de limiter, à partir du 1er juillet 2016, le champ d'application de l'exemption de la TVA dont bénéficient les jeux de hasard ou d'argent. Dorénavant, l'exemption ne s'appliquera plus aux jeux de hasard ou d'argent fournis par voie électronique visés à l'article 18, § 1er, alinéa 2, 16°, du Code de la TVA (ci-après "Code"). Par contre, les loteries restent exemptées, indépendamment de la manière dont elles sont offertes (par voie électronique ou autre).

Actuellement, l'article 44, § 3, 13°, du Code, prévoit que "sont exemptées de la taxe, les paris, loteries et autres jeux de hasard ou d'argent, sous réserve des conditions et limites déterminées par le Roi". L'arrêté royal n° 45 du 14 avril 1993 relatif à l'exemption pour les jeux de hasard ou d'argent sur le plan de la taxe sur la valeur ajoutée précise ce qu'il faut entendre par jeux de hasard ou d'argent pour l'application de l'article 44, § 3, 13°, précité.

Ces dispositions constituent la transposition en droit belge de l'article 135, paragraphe 1er, point i), de la directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée. Conformément à cette disposition, les États membres déterminent les conditions et les limites de l'exemption.

van de vrijstelling vast. Tot op heden was het toepassingsgebied van deze vrijstelling in België heel ruim en omvatte het in de regel alle soorten kans- en geldspelen.

Overeenkomstig artikel 44, § 3, 13°, b), nieuw, van het Wetboek, zijn inzake kans- en geldspelen voortaan enkel nog die spelen vrijgesteld van de belasting die niet langs elektronische weg worden aangeboden. Loterijen blijven anderzijds hoe dan ook vrijgesteld overeenkomstig artikel 44, § 3, 13°, a), nieuw, van het Wetboek.

De handelingen die onder het begrip "kans- en geldspelen" zouden kunnen vallen maar die door een andere bepaling van artikel 44 van het Wetboek worden vrijgesteld (zoals bijvoorbeeld levensverzekeringen), worden, net zoals dat vroeger het geval was, vrijgesteld op grond van die bepaling en niet op grond van artikel 44, § 3, 13°, nieuw, van het Wetboek.

De opheffing van de vrijstelling van de belasting voor kans- en geldspelen, behalve voor die spelen, andere dan loterijen, die niet langs elektronische weg worden verstrekt, heeft tot gevolg dat de ontvangsten die voortspruiten uit de exploitatie van kans- en geldspelen die langs elektronische weg worden verricht zoals bijvoorbeeld de weddenschappen op paardenwedrennen en sportpronostieken, voortaan zullen worden belast. Dit geldt eveneens voor de ontvangsten uit spelen, competities of prijskampen, onder welke benaming ook, die langs elektronische weg worden verricht, waarbij de deelnemers, om kans te maken op een prijs of een premie, een creatieve bijdrage moeten leveren.

Lidstaten die kans- en geldspelen slechts gedeeltelijk willen belasten zijn daarin inderdaad beperkt door het beginsel van fiscale neutraliteit dat zich er tegen verzet dat soortgelijke goederen of diensten uit het oogpunt van de btw ongelijk worden behandeld. Overeenkomstig de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie zijn diensten soortgelijk, in het licht van het beginsel van de fiscale neutraliteit, als zij overeenkomstige eigenschappen vertonen en aan dezelfde behoeften van de consument voldoen en wanneer de eventuele verschillen die zij vertonen de beslissing van de consument om van de ene of van de andere dienst gebruik te maken niet aanmerkelijk beïnvloedt (zie onder meer arrest Commissie/Frankrijk, C-404/99, EU:C:2001:192, punt 27, arrest Rank Group, C-259/10 en C-260/10, EU:C:2011:719, punt 44). Bij de concrete afweging van dit abstracte criterium in de praktijk moet volgens het Hof rekening worden gehouden met alle specifieke omstandigheden die eigen zijn aan het individuele geval.

Uit de beschikbare gegevens met betrekking tot de sector van kans- en geldspelen in België kan

Jusqu'à présent en Belgique, le champ d'application de cette exemption était très large couvrant en règle toutes les sortes de jeux de hasard ou d'argent.

Désormais, conformément à l'article 44, § 3, 13°, b), nouveau, du Code, seuls les jeux de hasard ou d'argent qui ne sont pas fournis par voie électronique sont exemptés de la taxe. Par ailleurs, les loteries restent en tout état de cause exemptées conformément à l'article 44, § 3, 13°, a), nouveau, du Code.

Les opérations qui pourraient ressortir à la notion "jeux de hasard ou d'argent" mais qui sont exemptées par une autre disposition de l'article 44 du Code (telles que, par exemple, des assurances-vie), sont, comme c'était le cas auparavant, exemptées sur base de cette disposition et non pas en vertu de l'article 44, § 3, 13°, nouveau, du Code.

L'abrogation de l'exemption de la taxe pour les jeux de hasard ou d'argent, sauf pour les jeux, autres que les loteries, qui ne sont pas fournis par voie électronique, implique que sont dorénavant taxées, les recettes provenant de l'exploitation des jeux de hasard ou d'argent fournis par voie électronique comme par exemple les paris sur les courses de chevaux et les pronostics sportifs. Il en est de même pour les recettes provenant des jeux, compétitions ou concours fournis par voie électronique, sous quelque dénomination que ce soit, auxquels les participants pour avoir la chance d'obtenir un prix ou une prime doivent apporter une contribution créative.

Les États membres qui ne veulent taxer que partiellement les jeux d'argent ou de hasard se trouvent en effet face aux limitations qui découlent du principe de neutralité fiscale qui s'oppose à ce que des biens ou des services similaires soient traités différemment du point de vue de la TVA Conformément à la jurisprudence constante de la Cour de Justice de l'Union européenne, des services sont similaires, à la lumière du principe de neutralité fiscale, s'ils présentent des caractéristiques semblables et répondent aux mêmes besoins du consommateur, et lorsque les différences éventuelles qu'ils présentent n'influencent pas considérablement la décision du consommateur d'utiliser plutôt un service qu'un autre (voir, entre autres, arrêt Commission/France, C-404/99, EU:C:2001:192, point 27, arrêt Rank Group, C-259/10 et C-260/10, EU:C:2011:719, point 44. Lors de l'évaluation concrète de ce critère abstrait, il faut, selon la Cour, tenir compte de toutes les circonstances spécifiques qui sont propres au cas individuel.

On peut déduire des données disponibles concernant le secteur des jeux de hasard ou d'argent en Belgique,

alvast afgeleid worden dat de consumenten die gebruikmaken van online kans- en geldspelen een heel ander publiek vormen dan diegenen die gebruik maken van de “fysieke” kans- en geldspelen. Zo zou 88 pct. van het traditionele publiek dat zich inlaat met kans- en geldspelen nooit online spelen. Het feit dat de online markt en de fysieke markt eerder afgescheiden markten vormen, komt ook naar voor uit meerdere adviezen van de Belgische en Franse mededingingsautoriteiten (zie onder meer Auditoraat bij de Belgische mededingingsautoriteit, Beslissing n° BMA-2015-P/K-27-AUD van 22 september 2015, § 37; Autorité française de la concurrence, Avis n° 11-A-02 du 20 janvier 2011 relatif au secteur des jeux d’argent et de hasard en ligne, § § 83-84).

Blijkbaar vloeit die marktsegregatie rechtstreeks voort uit de verschillende omstandigheden waarin de diensten worden verstrekt: online diensten kunnen met name 24h/24h van op om het even welke plaats worden verstrekt, en dat in het bijzonder in een context van volstrekte anonimiteit. Dergelijke specifieke kenmerken eigen aan de online omgeving zullen voor een gemiddelde consument, gezien de aard van de activiteit, ongetwijfeld een element van doorslaggevend belang vormen bij de keuze voor de online variant.

Bovendien bestaan er op dit moment belangrijke juridische verschillen tussen de online kans- en geldspelen en de “fysieke” varianten op het vlak van consumentenbescherming. Zo zijn er voor de online variant op dit moment geen bindende juridische bepalingen wat betreft de maximum inzetten van spelers, noch wat betreft de maximum winst of verlies die een speler kan ondergaan (m.a.w. inzake het risico van het spel). Ter zake heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie reeds aanvaard dat de verschillen tussen diensten die een onderscheiden behandeling inzake btw mogelijk maken niet alleen betrekking kunnen hebben op de intrinsieke kenmerken maar ook op de extrinsieke kenmerken van die diensten. Zo heeft het Hof aanvaard dat – gelet op de specifieke kenmerken van de betrokken sectoren – verschillen in het rechtskader en in het rechtsregime van de betrokken leveringen of dienstverrichtingen uit het oogpunt van de consument een onderscheid in termen van voldoening aan zijn eigen behoeften kunnen creëren (*Arrest The rank group*, C-259/10, EU:C:2011:719; Pro Med Logistik GmbH, C-454/12 en Eckard Pongratz, C-455/12, EU:C:2014:111, punt 56).

De definitie van kans- en geldspelen die tot op heden was opgenomen in het voornoemd koninklijk besluit nr. 45 wordt door artikel 31 van het ontwerp van wet ongewijzigd omgezet in het Wetboek dat artikel 1 van het

que les consommateurs qui jouent à des jeux de hasard ou d’argent en ligne, constituent un tout autre public que ceux qui joue à des jeux de hasard ou d’argent “physiques”. Ainsi, 88 p. c. du public traditionnel qui joue à des jeux de hasard ou d’argent, ne jouerait jamais en ligne. Le fait que le marché en ligne et le marché physique constituent des marchés plutôt séparés, est confirmé par plusieurs avis des autorités de la concurrence belge et française (voir, entre autres, Auditorat auprès de l’autorité de la concurrence belge, décision n° BMA-2015-P/K-27-AUD du 22 septembre 2015, § 37; Autorité française de la concurrence, Avis n° 11-A-02 du 20 janvier 2011 relatif au secteur des jeux d’argent et de hasard en ligne, § § 83-84).

Apparemment, cette ségrégation des marchés concernés est une conséquence directe des circonstances différentes dans lesquelles les services sont rendus. Des services en ligne peuvent notamment être rendus 24h/24h à n’importe quel endroit, et ceci en particulier dans un contexte d’un anonymat absolu. De telles caractéristiques spécifiques à l’environnement en ligne constitueront sans doute, pour le consommateur moyen, tenant compte de la nature de l’activité, un élément d’une importance prépondérante lors du choix pour la variante en ligne.

En outre, il y a actuellement des différences juridiques importantes entre les jeux de hasard et d’argent en ligne et leur variant “physiques” au niveau de la protection des consommateurs. Ainsi, il n’y a pas de dispositions juridiquement contraignantes concernant le montant maximal des mises des joueurs, ni concernant le gain ou la perte maximale qui peut intervenir pour un joueur (en d’autres termes, concernant le risque du jeu). Sur ce point, la Cour de Justice de l’Union européenne a déjà accepté que des différences entre services qui rendent un traitement différencié en TVA possible, peuvent ne pas uniquement se rapporter à des caractéristiques intrinsèques mais également à des caractéristiques extrinsèques. Ainsi, la Cour a accepté que – vu les caractéristiques spécifiques des secteurs concernés – que des différences dans le cadre réglementaire et dans le régime juridique des livraisons de biens ou des prestations de services concernés peuvent crééer une différence du point de vue du consommateur en termes de satisfaction de ses propres besoins (*Arrêt The rank group,* C-259/10, EU:C:2011:719; Pro Med Logistik GmbH, C-454/12 et Eckard Pongratz, C-455/12, EU:C:2014:111, point 56).

La définition des jeux de hasard ou d’argent qui, jusqu’à présent, était reprise dans l’arrêté royal n° 45 précité est transposée telle quelle dans le Code par l’article 31 du projet de loi qui complète l’article 1er

Wetboek aanvult met een paragraaf 14. Om die reden heft artikel 35 van het ontwerp dit koninklijk besluit op. Het begrip “kans- en geldspelen” is een generieke term met een algemene draagwijdte die alle verschillende soorten en categorieën van kans- en geldspelen omvat, met inbegrip van loterijen en weddenschappen, ook al wordt de laatste categorie om redenen van legistieke vereenvoudiging niet meer expressis verbis vermeld in artikel 44, § 3, 13°, nieuw, van het Wetboek. De voormelde paragraaf 14 neemt tevens een definitie op van de loterijen, die overeenkomstig artikel 44, § 3, 13°, nieuw, van het Wetboek vrijgesteld blijven van de belasting.

Artikel 32 maakt meteen ook van de gelegenheid gebruik om de in het Wetboek gehanteerde terminologie in het Nederlands om redenen van legistieke uniformiteit te harmoniseren (“kans- en geldspelen” in plaats van “kans of gokspelen” in artikel 18, § 1, tweede lid, 16°, van het Wetboek)

Deze terminologische wijziging heeft verder geen inhoudelijke repercussies.

De maatstaf van heffing van de betreffende diensten wordt bepaald overeenkomstig de ter zake geldende grondregels. Krachtens artikel 26, eerste lid, van het Wetboek wordt de belasting aldus berekend over alles wat de dienstverrichter als tegenprestatie verkrijgt of moet verkrijgen van degene aan wie de dienst inzake kans- en geldspelen wordt verstrekt. Omdat de geldende grondregels op dit punt van toepassing zijn, is het niet noodzakelijk om hierover een specifieke aanvullende bepaling op te nemen in de regelgeving en dienovereenkomstig werd het advies nr. 59 380 van de Raad van State op dit punt niet gevolgd.

Wanneer de organisator van kans- en geldspelen een juridische verplichting heeft, van welke aard dan ook, om een gedeelte van de inzetten van de deelnemers als winst uit te keren, beperkt de maatstaf van heffing zich overeenkomstig artikel 26, eerste lid, van het Wetboek, tot de tegenprestatie die de organisator van deze spelen verkrijgt, namelijk de werkelijke brutomarge. Dat is, met andere woorden, het brutobedrag van de ingezette sommen of inleggelden, verminderd met de winsten die werkelijk uitgekeerd zijn (zie in die zin de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de zaken C-38/93, C-377/11 en C-440/12 – zie eveneens richtsnoer btw-comité 102, document G-867, opgenomen in het samenvattend document inzake de richtsnoeren van het btw-comité, blz. 194 en 195, gepubliceerd op de website van de Europese Commissie). In dat geval wordt de btw ook inwaarts berekend.

Inzake kans- en geldspelen waarbij aan de winnaars een prijs in natura wordt overhandigd, wordt

du Code d’un paragraphe 14. Pour cette raison, l’article 35 du projet, prévoit l’abrogation de cet arrêté royal. La notion “jeux de hasard ou d’argent” est une notion générique à portée générale qui inclut toutes les sortes et catégories différentes de jeux de hasard ou d’argent, y compris les loteries et les paris, même si cette dernière catégorie, pour des raisons de simplification législatique, n’est plus mentionnée de façon expresse à l’article 44, § 3, 13°, nouveau, du Code. Le paragraphe 14 précité reprend également une définition des loteries, qui conformément à l’article 44, § 3, 13°, nouveau, du Code, restent exemptées de la taxe.

L’article 32 saisit également l’occasion d’harmoniser la terminologie utilisée en néerlandais dans le Code pour des raisons d’uniformité législatique (“*kans- en geldspelen*” au lieu de “*kans- of gokspelen*” à l’article 18, § 1er, alinéa 2, 16°, du Code).

Cette modification terminologique n’a d’ailleurs aucun impact au niveau du fond.

La base d’imposition des prestations de services concernées est déterminée conformément aux règles de base existant en la matière. En vertu de l’article 26, alinéa 1er, du Code, la taxe est dès lors calculée sur tout ce qui constitue la contrepartie obtenue ou à obtenir par le prestataire de services de la part de celui à qui le service de jeux de hasard ou d’argent est fourni. Etant donné que sur ce point les règles de base existantes sont d’application, il n’est pas nécessaire d’insérer dans la réglementation une disposition complémentaire spécifique y afférent et, en conséquence, l’avis n° 59 380 du Conseil d’État n’a pas été suivi sur ce point.

Ainsi, lorsque l’organisateur des jeux de hasard ou d’argent a une obligation juridique, de quelque nature que ce soit, de restituer une partie des mises des participants en tant que gains, la base d’imposition se limite, conformément à l’article 26, alinéa 1er, du Code, à la contrepartie obtenue par l’organisateur de ces jeux, à savoir la marge brute réelle. Il s’agit, en d’autres termes, du montant brut des sommes ou des mises engagées, diminué des gains effectivement reversés (voir en ce sens les arrêts de la Cour de justice de l’Union européenne dans les affaires C-38/93, C-377/11 et C-440/12 – voir également les lignes directrices de la 102ème réunion du Comité TVA, document G-867, repris dans le document récapitulatif des lignes directrices du Comité TVA, pp. 194 et 195, publiés sur le site web de la Commission européenne). Dans ce cas, la TVA est calculée en dedans.

En ce qui concerne les jeux de hasard ou d’argent pour lesquels un prix en nature est remis aux gagnants,

overeenkomstig artikel 33, § 3, van het Wetboek, voor de berekening van de belasting rekening gehouden met de normale waarde van de uitgekeerde prijzen.

Wanneer de organisator geen juridische verplichting heeft om een deel van de inzetten uit te keren, of wanneer hij slechts een commissieloon ontvangt, is de maatstaf van heffing in overeenstemming met de grondregel van artikel 26, eerste lid, van het Wetboek, uiteraard respectievelijk het totaalbedrag van de sommen of inzetten of het bedrag van het commissieloon.

Artikel 34 van het wetsontwerp voorziet in de mogelijkheid om de btw die verschuldigd is door niet in België gevestigde dienstverrichters op kans- of geldspelen die langs elektronische weg worden verstrekt te verhalen op de deelnemers die in België gevestigd zijn. Deze hoofdelijkheid kan enkel worden ingeroepen door de administratie wanneer de dienstverrichter, die schuldenaar is van de belasting, de verschuldigde btw manifest niet heeft afgedragen aangezien hij zich niet voor btw-doeleinden heeft geïdentificeerd in België (in toepassing van de normale regeling of van één van de bijzondere regelingen bedoeld in artikel 58*ter* en 58*quater* van het Wetboek) noch in een andere lidstaat (in toepassing van één van de bijzondere regelingen bedoeld in de artikelen 358*bis* tot en met 369*duodecies* van richtlijn 2006/112/EG, die in die lidstaat het equivalent vormen van de bijzondere regeling bedoeld in artikel 58*ter* of 58*quater* van het Wetboek in België).

Ten slotte wijzigt artikel 32 van het ontwerp van wet artikel 18, § 1, tweede lid, 16°, van het Wetboek om de terminologie van deze bepaling in overeenstemming te brengen met die van artikel 44, § 3, 13°, nieuw, van het Wetboek.

Artikel 36 van dit ontwerp bepaalt de inwerkingtreding van dit hoofdstuk op 1 juli 2016.

HOOFDSTUK 2

Deeleconomie

Afdeling 1

Inkomstenbelastingen

Art. 37 – 41

Binnen de deeleconomie consumeren, produceren en verhandelen mensen onderling producten, diensten, kennis en geld, gefaciliteerd door *peer-to-peer*

la valeur des prix reversés est, pour le calcul de la taxe, comptée à sa valeur normale, et ce conformément à l'article 33, § 3, du Code.

Bien entendu, lorsque l'organisateur n'a pas d'obligation juridique de restituer une partie des mises, ou qu'il ne reçoit qu'une commission, la base d'imposition est constituée respectivement par le montant total des sommes ou des mises engagées ou par le montant de la commission, et cela conformément à la règle de base prévue à l'article 26, alinéa 1er, du Code.

L'article 34 du projet de loi prévoit la possibilité de recouvrer la TVA due par des prestataires de services qui ne sont pas établis en Belgique sur les jeux de hasard ou d'argent qui sont fournis par voie électronique, à charge des participants qui sont établis en Belgique. Cette solidarité ne saurait être invoquée par l'administration que lorsque le prestataire de services, qui est le redevable de la taxe, n'a manifestement pas acquitté la TVA due étant donné qu'il ne s'est pas identifié à la TVA en Belgique (en application du régime normal ou de l'un des régimes spéciaux visés aux articles 58*ter* et 58*quater* du Code) ni dans un autre État membre (en application de l'un des régimes spéciaux visés aux articles 358*bis* à 369*duodecies* de la directive 2006/112/CE, qui constituent dans cet État membre l'équivalent des régimes spéciaux visés aux articles 58*ter* et 58*quater* du Code en Belgique).

Enfin, l'article 32 du projet de loi modifie le texte néerlandais de l'article 18, § 1er, alinéa 2, 16°, du Code, afin de mettre la terminologie de cette disposition en concordance avec celle de l'article 44, § 3, 13°, nouveau, du Code.

L'article 36 de ce projet fixe la date d'entrée en vigueur du présent chapitre au 1er juillet 2016.

CHAPITRE 2

Économie collaborative

Section 1re

Impôts sur les revenus

Art. 37 – 41

Dans l'économie collaborative, les gens consomment, produisent et vendent entre eux des produits, des services, des connaissances et de l'argent, facilités par

marktplaatsen, business-to-business marktplaatsen en coöperatieven.

Peer-to-peer marktplaatsen zijn (doorgaans elektronische) platformen waar transacties van goederen en diensten worden gerealiseerd tussen gelijkwaardige partijen. Het platform (de marktplaats) brengt vraag en aanbod bij elkaar. Het wordt onderhouden en ontwikkeld door een derde partij, die vaak ook tussenkomt bij de afhandeling van de financiële kant van de transactie.

Op het stuk van de inkomstenbelastingen, gelden voor inkomsten uit transacties via dergelijke *peer-to-peer* marktplaatsen de normale regels.

Inkomsten uit de loutere ter beschikking stelling van een onroerend of roerend goed zijn belastbaar als respectievelijk onroerend inkomen en roerend inkomen (artikelen 7, en 17, § 1, 3°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (WIB 92). Vergoedingen voor het ter beschikking stellen van kapitaal zijn in beginsel belastbaar als interest of dividend (artikel 17, § 1, 1° en 2°, WIB 92). Dit is natuurlijk niet langer het geval wanneer de goederen en kapitalen gebruikt worden voor het uitoefenen voor een beroepswerkzaamheid en derhalve als beroepsinkomsten moeten worden beschouwd (artikel 37, WIB 92). In dit kader wordt verwezen naar de arresten van het Hof van Cassatie van 22 januari 2010 en 4 oktober 2013.

Voor de andere inkomsten moet worden uitgemaakt of het gaat om inkomsten die worden verworven in het kader van de beroepsactiviteit (artikel 23, WIB 92) of winst of baten die eerder occasioneel worden verworven (artikel 90, eerste lid, 1°, WIB 92).

De kwalificatie als beroepsinkomsten is een feitenbeoordeling, waarbij rekening wordt gehouden met de aard en de frequentie van de verrichte handelingen, hun onderling verband, hun belang en de organisatie die dit vereist, het feit of er al dan niet met geleende kapitaal wordt gewerkt of met andere personen wordt samengewerkt, het feit of het een nevenactiviteit betreft die nauw aansluit bij de hoofdactiviteit, enz…

Inkomsten die voortkomen uit het normaal beheer van een privé vermogen, zoals de verkoop van kledij of huisraad die niet meer worden gebruikt, zijn niet belastbaar.

De regering stelt voor om een specifieke regeling in te voeren voor inkomsten uit diensten zoals het onderhouden van een tuin, het verstellen van kledij of het geven van gitaarles, (maar niet leveringen van goederen) die een belastingplichtige particulier levert aan een andere particulier door tussenkomst van een online platform dat

des marchés *peer-to-peer*, des marchés business-to-business et des coopératives.

Les marchés *peer-to-peer* sont des plateformes (généralement électroniques) où des transactions de biens et de services sont réalisées entre parties égales. La plateforme (le marché) réunit l'offre et la demande. Elle est maintenue et développée par un tiers, qui intervient souvent aussi dans le traitement de l'aspect financier de la transaction.

En matière d'impôts sur les revenus, les règles normales s'appliquent aux revenus de transactions par de tels marchés *peer-to-peer*.

Les revenus relevant de la simple mise à disposition d'un bien immobilier ou mobilier, sont imposables comme respectivement revenus immobiliers et revenus mobiliers (articles 7 et 17, § 1er, 3°, du Code des impôts sur les revenus 1992 (CIR 92)). Les indemnités pour la mise à disposition de capital sont en principe imposables comme intérêts ou dividendes (article 17, § 1er, 1° et 2°, CIR 92). Evidemment, cela n'est plus le cas lorsque les biens et capitaux sont affectés à l'exercice d'une activité professionnelle et doivent dès lors être considérés comme des revenus professionnels (article 37, CIR 92). Dans ce cadre, il est fait référence aux arrêts de la Cour de Cassation du 22 janvier 2010 et du 4 octobre 2013.

Pour les autres revenus, il est question de savoir s'il s'agit de revenus qui sont obtenus dans le cadre d'une activité professionnelle (article 23, CIR 92) ou de bénéfices ou profits qui sont plutôt obtenus de manière occasionnelle (article 90, alinéa 1er, 1°, CIR 92).

La qualification en tant que revenus professionnels est une question de fait, qui doit être appréciée compte tenu de la nature et de la fréquence des opérations effectuées, de la liaison entre les opérations, de leur importance et de l'organisation que cela nécessite, du fait qu'on travaille ou non avec du capital emprunté ou avec d'autres personnes, du fait qu'il s'agisse d'une activité complémentaire ayant un lien étroit avec l'activité principale, etc.

Des revenus relevant de la gestion normale d'un patrimoine privé, tels que la vente de vêtements ou de mobilier qui ne sont plus utilisés, ne sont pas imposables.

Le gouvernement propose d'introduire un régime spécifique pour les revenus de prestations de service, comme l'entretien d'un jardin, la réparation de vêtements ou des cours de guitare (mais pas des livraisons de biens) qu'un contribuable particulier rend à un autre particulier par l'intermédiaire d'une plateforme online

erkend is of georganiseerd wordt door de overheid. Een belastingplichtige particulier die maaltijden bereidt die vervolgens aan huis worden geleverd of bij hem thuis worden afgehaald, zal voor de toepassing van de nieuwe regeling in de inkomstenbelastingen worden beschouwd als iemand die een dienst verleent. Een belastingplichtige particulier die pakketten voedingswaren aanbiedt die aan huis worden geleverd of worden afgehaald, levert echter goederen en wordt dus niet beoogd.

De regering wil met de nieuwe regeling niet enkel inkomsten die momenteel veelal aan de belastingheffing ontsnappen uit een grijze zone halen, maar ook mensen een duwtje in de rug geven naar het ondernemerschap door hen de kans te geven om met een minimum aan formaliteiten een beperkte activiteit uit te oefenen.

De omvang van de ontvangsten uit die diensten zal geen criterium zijn om te bepalen of de inkomsten als beroepsinkomsten moeten worden gekwalificeerd, wanneer die ontvangsten niet meer bedragen dan 5 000 euro (geïndexeerd bedrag voor aanslagjaar 2017) per belastbaar tijdperk en bovendien aan een aantal voorwaarden is voldaan (artikelen 37*bis*, § 2, en 90, eerste lid, 1°*bis*, WIB 92 in ontwerp).

1. De diensten mogen enkel aan particulieren worden geleverd. Van zodra diensten ook worden aangeboden aan rechtspersonen of natuurlijke personen die handelen in het kader van hun beroepswerkzaamheid, geldt de regeling niet. Dit nieuwe fiscaal stelsel beoogt immers diensten die in het kader van de deeleconomie worden geleverd in een “peer to peer-relatie” en dus tussen gelijkwaardige partijen en buiten elk professioneel kader.

2. De overeenkomsten in het kader waarvan de diensten worden geleverd, mogen enkel tot stand worden gebracht via een elektronisch platform dat hiervoor door de overheid is erkend of via een overheidsapplicatie. Van zodra de belastingplichtige ook dezelfde diensten aanbiedt via andere kanalen, dan voormeld platform of applicatie geldt de regeling niet.

De platformen zullen worden erkend door de Koning (met uitzondering van het door de overheid zelf georganiseerde platform). Hij zal ook de voorwaarden bepalen waaraan die platformen moeten voldoen.

3. De klant betaalt alle sommen die hij voor de dienstprestatie verschuldigd is, aan of via tussenkomst van het elektronisch platform.

Deze criteria zijn heel strikt. Op die manier wil de regering echter het “level playing field” behouden en

qui est agréée ou organisée par l’autorité publique. Un contribuable particulier qui prépare des repas qui sont par la suite livrés à domicile ou emportés, sera considéré comme quelqu’un qui fournit un service pour l’application du nouveau régime à l’impôt sur les revenus. Par contre, un contribuable particulier qui offre des paquets de produits alimentaires livrés à domicile ou à emporter, livre des biens et n’est donc pas visé.

En instaurant ce nouveau régime, le gouvernement ne veut pas uniquement sortir d’une zone grise des revenus qui actuellement échappent souvent à toute imposition, mais aussi donner un coup de pouce vers l’entrepreneuriat en permettant aux gens d’exercer une activité limitée avec un minimum de formalités.

Le niveau des recettes de ces services en soi ne sera pas un critère pour déterminer si les revenus doivent être qualifiés comme revenus professionnels, lorsque ces recettes ne dépassent pas 5 000 euros (montant indexé pour l’exercice d’imposition 2017) par période imposable et qu’en outre certaines conditions sont remplies (articles 37*bis*, § 2, et 90, alinéa 1er, 1°*bis*, CIR 92 en projet).

1. Les services ne peuvent être rendus qu’à des particuliers. Dès que les services sont aussi rendus à des personnes morales ou à des personnes physiques qui agissent dans le cadre de leur activité professionnelle, le régime ne s’applique pas. Ce nouveau régime fiscal vise en effet les services qui sont prestés dans le cadre de l’économie collaborative dans une “relation *peer-to-peer*”, et donc entre parties égales et en dehors de tout cadre professionnel.

2. Les conventions dans le cadre desquelles les services sont rendus, ne peuvent être établies que par une plateforme électronique qui a été agréée à ce but par le gouvernement ou une application organisé par une autorité publique. Dès que le contribuable offre les mêmes services à travers des canaux autres que la plateforme ou l’application mentionnée, le régime ne s’applique pas.

Les plateformes seront agréées par le Roi (à l’exception de la plateforme qui est organisée par l’autorité publique même). Il déterminera aussi les conditions auxquelles ces plateformes doivent répondre.

3. Le client paie toutes les sommes dont il est redevable pour la prestation de service à ou par l’intermédiaire de la plateforme électronique.

Les conditions sont assez strictes. Le gouvernement veut ainsi maintenir un “level playing field” et

elke vorm van deloyale concurrentie tegenover beroepsbeoefenaars vermijden.

De diensten moeten worden verleend buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid. Voor de toepassing van artikel 90, eerste lid, 1°*bis*, WIB 92 in ontwerp houdt dit in dat de diensten die via een platform worden aangeboden geen diensten mogen zijn die nauw verbonden zijn met een activiteit die de belastingplichtige als zelfstandige verricht of met de activiteit van de vennootschap waarvan hij bedrijfsleider is. Een werknemer in de bouwsector die zijn diensten aanbiedt als stukadoor via een erkend platform, komt in aanmerking voor de toepassing van de nieuwe regeling. De stukadoordiensten die worden aangeboden door een zelfstandige aannemer van bouwwerken of een bedrijfsleider van een bouwbedrijf, komen niet in aanmerking voor de voorgestelde regeling. Met de nieuwe regeling wil de regering werknemers immers aanmoedigen om te proeven van een zelfstandige activiteit, om dan later eventueel de overstap te maken naar een volwaardige zelfstandige activiteit of zelfstandigen de kans geven om een andere beroepsactiviteit uit te proberen. Het is echter geenszins de bedoeling dat zelfstandigen een deel van hun activiteit zouden verschuiven naar het nieuwe fiscale stelsel. In tegenstelling tot wat de Raad van State stelt in zijn advies nr. 59 380, belet het feit dat een belastingplichtige een activiteit uitoefent als zelfstandige niet dat hij via een erkend platform diensten kan verlenen die in aanmerking komen voor het nieuwe fiscaal stelsel op het stuk van de inkomstenbelasting, op voorwaarde natuurlijk dat de diensten die via het platform worden aangeboden geen verband houden met zijn activiteit als zelfstandige. Dit blijkt ook uit de toelichting bij de bepalingen in titel II, hoofdstuk 2, afdeling 3, van dit ontwerp die het koninklijk besluit nr. 38 aanpassen in het kader van deeleconomie, en meer bepaald uit voorbeeld 1.

Van zodra de grens van 5 000 euro ontvangsten wordt overschreden, worden alle inkomsten uit de beoogde dienstprestaties (en niet enkel de inkomsten die de grens van 5 000 overschrijden) geacht beroepsinkomsten te zijn (artikel 37*bis*, § 2, WIB 92 in ontwerp). Dit vermoeden is evenwel weerlegbaar. Hiertoe zal de belastingplichtige moeten aantonen dat de activiteiten in kwestie geen activiteiten zijn die zich vaak genoeg voordoen en voldoende met elkaar verbonden zijn om als een voortdurende bedrijvigheid met een beroepskarakter te worden beschouwd, door bijvoorbeeld aan te tonen dat de gebeurlijke overschrijding van de grens van 5 000 euro te wijten is aan een gebrek aan overeenstemming tussen het tijdstip van het verlenen van de diensten en het tijdstip van betaling. De inkomsten zullen ook als beroepsinkomsten worden gekwalificeerd,

éviter toute forme de concurrence déloyale envers les professionnels.

Les services doivent être prestés en dehors de l'exercice d'une activité professionnelle. Pour l'application de l'article 90, alinéa 1er, 1°*bis*, CIR 92 en projet il faut entendre par cela que les services qui sont offerts par la plateforme ne peuvent pas être des services qui sont étroitement liés à l'activité que le contribuable exerce en tant qu'indépendant ou à l'activité de la société dont il est dirigeant d'entreprise. Un travailleur dans le secteur de la construction qui offre ses services de plafonneur par une plateforme agréée entre en ligne de compte pour l'application du nouveau régime. Les services de plafonneur offerts par un entrepreneur de travaux de construction indépendant ou un dirigeant d'une entreprise de construction, n'entrent pas en ligne de compte pour l'application du régime proposé. En introduisant le nouveau régime, le gouvernement veut donner l'occasion aux travailleurs de prendre goût à une activité indépendante, afin de passer éventuellement plus tard à une activité indépendante à part entière ou donner une chance aux indépendants d'essayer une autre activité professionnelle. L'objectif n'est donc absolument pas que les indépendants transfèrent leur activité vers le nouveau régime fiscal. Contrairement à ce que le Conseil d'État avance dans son avis n° 59 380, le fait qu'un contribuable exerce une activité en tant qu'indépendant n'empêche pas qu'il puisse offrir via une plateforme reconnue des services entrant en considération pour le nouveau régime fiscal en matière d'impôt sur les revenus, à condition naturellement que les services proposés via la plateforme n'aient pas de lien avec son activité en tant qu'indépendant. Cela ressort également de l'exposé des motifs du titre II, chapitre 2, section 3, du présent projet qui adapte l'arrêté royal n° 38 dans le cadre de l'économie collaborative et mieux défini à l'exemple 1.

Dès que la limite de 5 000 euros de recettes est dépassée, tous les revenus relevant des prestations de services visées (et pas uniquement les revenus qui dépassent la limite de 5 000 euros) sont considérées être des revenus professionnels (article 37*bis*, § 2, CIR 92). Cette présomption est toutefois réfragable. Pour cela, le contribuable devra démontrer que les activités en question ne sont pas des activités qui sont exercées suffisamment souvent et qui ne sont pas suffisamment liées entre elles pour être considérées comme une activité continue à caractère professionnel. Par exemple en prouvant que l'éventuel dépassement de la limite de 5 000 euros est dû à un défaut de concomitance entre le moment de la prestation de services et le moment du paiement. Les revenus seront également qualifiés de revenus professionnels, peu importe leur montant,

ongeacht het bedrag ervan, wanneer de ontvangsten in het vorige belastbaar tijdperk meer bedroegen dan 5 000 euro.

Vermits de nieuwe inkomstencategorie pas vanaf het inkomstenjaar (belastbare tijdperk) 2016 bestaat, zal een herkwalificatie van de inkomsten als beroepsinkomsten omwille van het overschrijden van de grens in het vorige belastbare tijdperk (dit is 2 500 euro in 2016, en 5 000 euro voor de volgende jaren) pas vanaf het inkomstenjaar (belastbare tijdperk) 2017 kunnen worden toegepast. Wanneer de inkomsten evenwel als beroepsinkomsten werden aangemerkt voor het inkomstenjaar 2015, kunnen de inkomsten voor het inkomstenjaar 2016 niet als een divers inkomen uit de deeleconomie worden beschouwd, vermits ze verband houden met een beroepsactiviteit die in het vorige belastbare tijdperk werd uitgeoefend.

Het nieuwe stelsel is niet van toepassing op inkomsten uit de loutere verhuur van onroerende en roerende goederen die niet gebruikt worden voor de uitoefening van een beroepsactiviteit. Zij worden verder beschouwd als onroerende en roerende inkomsten (toepassing van de artikelen 7 en 17, WIB 92). Ook eventuele inkomsten uit onderverhuring zullen verder bij toepassing van artikel 90, eerste lid, 5°, WIB 92 worden belast. Wanneer ook andere “diensten”, zoals het schoonmaken van de verhuurde woning of kamer of het serveren van een ontbijt, worden vergoed, zal het deel van de vergoeding dat daarop betrekking heeft onder het nieuwe stelsel vallen. Wanneer één globale vergoeding voor het totale pakket wordt gevraagd, zal die vergoeding op een redelijke manier moeten worden omgeslagen over de verschillende types van diensten. Voor de inhouding van de bedrijfsvoorheffing en het al dan niet overschrijden van de grens van 5 000 euro (zie verder) moet op het vlak van de inkomstenbelasting enkel rekening worden gehouden met het deel van de vergoeding dat onder de toepassing van artikel 90, eerste lid, 1°*bis*, WIB 92 in ontwerp valt.

De platformen die als tussenpersoon fungeren zullen op de vergoedingen (die verplicht via hen passeren) een voorheffing moeten inhouden en doorstorten aan de FOD Financiën. Hiervoor zal de Koning gebruik maken van zijn bevoegdheid om de toepassing van de bedrijfsvoorheffing uit te breiden tot een aantal diverse inkomsten (artikel 271, WIB 92).

Om te beoordelen of de grens van 5 000 euro al dan niet overschreden is, wordt rekening gehouden met het bruto bedrag van de vergoedingen die voor de diensten worden betaald of toegekend. Dat bruto bedrag is gelijk aan het bedrag dat door het platform zelf of via zijn tussenkomst effectief is betaald of toegekend aan de

lorsque les recettes dépassaient 5 000 euros dans la période imposable précédente.

Etant donné que la nouvelle catégorie de revenus n’existe qu’à partir de l’année de revenu (période imposable) 2016, la requalification en revenus professionnels en raison du dépassement de la limite dans la période imposable précédente (à savoir 2 500 euros en 2016 et 5 000 euros dans les années suivantes) ne pourra être appliquée qu’à partir de l’année de revenus (période imposable) 2017. Toutefois, lorsque les revenus ont été qualifiés de revenus professionnels pour l’année de revenus 2015, les revenus ne peuvent pas être considérés comme des revenus divers relevant de l’économie collaborative, puisqu’ils sont liés à une activité professionnelle exercée pendant la période imposable précédente.

Le nouveau régime ne s’applique pas aux revenus relevant de la simple location de biens immobiliers ou mobiliers qui ne sont pas affectés à l’exercice d’une activité professionnelle. Ces revenus sont toujours considérés comme des revenus immobiliers et mobiliers (application des articles 7 et 17, CIR 92). Les revenus de la sous-location seront éventuellement aussi imposés en application de l’article 90, alinéa 1er, 5°, CIR 92. Lorsque d’autres “services”, comme nettoyer l’habitation ou la chambre donnée en location ou servir un petit-déjeuner, sont également payés, la partie de l’indemnité y afférente tombe sous le nouveau régime. Lorsqu’une indemnité globale est demandée pour l’ensemble, cette indemnité devra être ventilée de manière raisonnable entre les différents types de services. Pour la perception du précompte professionnel et le dépassement ou non de la limite des 5 000 euros (voir ci-dessous), il ne faut tenir compte, en ce qui concerne l’impôt sur les revenus, que de la partie de l’indemnité qui tombe sous le champ d’application de l’article 90, alinéa 1er, 1°*bis*, CIR 92, en projet.

Les plateformes qui servent d’intermédiaire devront retenir un précompte sur les indemnités (qui transitent obligatoirement par elles) et verser ce précompte au SPF Finances. A cette fin, le Roi se servira de sa compétence d’étendre le champ d’application du précompte professionnel à certains revenus divers (article 271, CIR 92).

Pour évaluer si la limite de 5 000 euros est dépassée ou non, il faut tenir compte du montant brut des indemnités qui sont payées ou attribuées pour les services. Ce montant brut est égal au montant qui est effectivement payé ou attribué par la plateforme même ou par l’intermédiaire de la plateforme au prestataire des services,

dienstverrichter, verhoogd met de sommen die door of door tussenkomst van het platform zijn ingehouden. Naast de ingehouden bedrijfsvoorheffing, kan het hier ook gaan om bv. de kosten die worden aangerekend aan de dienstverrichter door het platform (commissie) of door een financiële dienstverrichter. Ook de toeristenbelasting die door het platform wordt ingehouden wordt hier bedoeld.

Elk platform zal ook jaarlijks een inlichtingenfiche moeten opstellen, die hij bezorgt aan de belastingadministratie en de dienstverrichter. Op die fiche zal o.m. de identiteit van de dienstverrichter, een omschrijving van de dienstprestaties, het bedrag van de vergoedingen en het bedrag van de ingehouden voorheffing en andere ingehouden bedragen moeten worden vermeld.

De in het nieuwe artikel 90, eerste lid, 1°*bis*, WIB 92 bedoelde inkomsten zullen worden belast tegen een aanslagvoet van 20 pct. (tenzij de globalisatie voordeliger is) (artikel 171, 3°*bis*, a, WIB 92 in ontwerp).

Het netto belastbaar bedrag is gelijk aan het bruto bedrag van de vergoedingen verminderd met 50 pct. forfaitaire kosten. (artikel 97/1, WIB 92 in ontwerp). Dit kostenpercentage is hoog. Er wordt dan ook niet voorzien in de mogelijkheid om werkelijke kosten in aftrek te brengen. De regering wil immers een fiscale regeling invoeren die gekenmerkt wordt door eenvoud en waarbij de verschuldigde belasting in beginsel gelijk is aan de door het platform ingehouden voorheffing. Vermits, typisch voor de deeleconomie, in principe activa uit het privé vermogen gebruikt zullen worden voor het leveren van de diensten, zou het ook niet eenvoudig zijn om de kosten die met het verlenen van de diensten gepaard gaan te bepalen.

De nieuwe bepalingen zijn van toepassing op de inkomsten die worden betaald of toegekend vanaf 1 juli 2016. Vermits de periode waarover de inkomsten in 2016 worden behaald of verkregen niet samenvalt met het de duur van het belastbare tijdperk, wordt de inkomstengrens vermeld in artikel 37*bis*, § 2, WIB 92 in ontwerp voor dat inkomstenjaar naar verhouding verminderd.

Afdeling 2

Belasting over de toegevoegde waarde

De ontwikkeling van de zogenaamde “deeleconomie” maakt het noodzakelijk om een regelgevend kader uit te werken om de occasionele activiteiten van natuurlijke personen binnen die deeleconomie op een transparante wijze te regelen en te stimuleren. Binnen

majoré des sommes qui ont été retenues par ou par l’intermédiaire de la plateforme. En outre du précompte professionnel retenu, il peut s’agir par exemple des frais qui sont chargés au prestataire par la plateforme (commission) ou par un intermédiaire financier. Les taxes touristiques qui sont retenues par la plateforme sont également visées.

Chaque plateforme devra établir chaque année une fiche d’information, qu’elle doit remettre à l’administration fiscale et au prestataire des services. La fiche devra comprendre entre autres l’identité du prestataire de services, une description des prestations de services, le montant des indemnités et le montant du précompte et des autres montants retenus.

Les revenus visés au nouvel article 90, alinéa 1er, 1°*bis*, CIR 92 seront imposés au taux de 20 p.c. (sauf si la globalisation est plus favorable) (article 171, 3°*bis*, a, CIR 92, en projet).

Le montant net imposable est égal au montant brut des indemnités diminué de 50 p.c. de frais forfaitaires. (article 97/1, CIR 92 en projet). Ce pourcentage de frais est assez élevé. Par conséquent, la possibilité de déduire des charges réelles n’est pas prévue. Le gouvernement envisage en effet d’introduire un régime fiscal qui est caractérisé par sa simplicité et où l’impôt dû est en principe égal au précompte retenu par la plateforme. Étant donné qu’en principe des actifs du patrimoine privé seront utilisés pour prester les services (une caractéristique de l’économie collaborative), il ne serait pas non plus évident de déterminer les charges relatives aux prestations de services.

Les nouvelles dispositions sont applicables aux revenus qui sont payés ou attribués à partir du 1er juillet 2016. Etant donné que la période pendant laquelle les revenus sont produits ou recueillis en 2016, ne correspond pas à la durée de la période imposable, la limite de revenus visée à l’article 37*bis*, § 2, CIR 92 en projet est diminué proportionnellement pour cette année de revenus.

Section 2

Taxe sur la valeur ajoutée

Le développement d’une économie dite “économie collaborative” nécessite l’élaboration d’un cadre réglementaire visant à régler avec transparence et à stimuler les activités occasionnelles de l’économie collaborative. Dans ce cadre réglementaire pour une économie

dit regelgevend kader voor de deeleconomie worden de administratieve lasten voor de betrokken natuurlijke personen geminimaliseerd.

Aldus bepaalt artikel 42 van het ontwerp dat de belastingplichtige natuurlijke personen die actief zijn binnen de deeleconomie in principe niet worden geïdentificeerd voor btw-doeleinden, wanneer zij binnen de deeleconomie diensten verrichten die plaatsvinden in België voor natuurlijke personen die ze bestemmen voor hun privégebruik of dat van andere personen, waarvoor ze de vrijstellingsregeling voor de kleine ondernemingen bedoeld in artikel 56*bis* van het Btw-Wetboek (hierna Wetboek) toepassen, en wanneer nog een aantal bijkomende voorwaarden zijn vervuld.

De voorwaarde inzake de bestemmingsbeperking van de diensten door de afnemer werd anders geformuleerd dan bij de regeling inzake directe belastingen. Deze laatste regeling vertrekt immers vanuit het concept "beroepsactiviteit", dat vreemd is aan de btw-wetgeving. Het enige schijnbare equivalent inzake btw ("economische activiteit") heeft een andere draagwijdte want beperkt zich tot activiteiten die op zelfstandige basis worden uitgeoefend. Om die reden werd geopteerd voor een alternatieve formulering van het toepassingsgebied van de voorwaarde (positief in plaats van negatief) die de draagwijdte van de voorwaarde opgenomen in de regeling inzake directe belastingen zo accuraat mogelijk benadert.

De bijkomende voorwaarden opgenomen in artikel 50, § 4, 2° tot 6°, nieuw van het Wetboek zijn nagenoeg identiek aan de voorwaarden van de bijzondere regeling die inzake directe belastingen werd uitgewerkt voor natuurlijke personen die diensten verstrekken in het kader van de deeleconomie. Bepaalde concepten eigen aan directe belastingen werden evenwel vertaald naar btw-concepten (bv. economische activiteit in plaats van beroepswerkzaamheid). Zo is de vereenvoudigde regeling inzake btw eveneens, onder meer, onderworpen aan de voorwaarden dat de diensten uitsluitend worden verricht door de tussenkomst van een erkend platform of een overheidsplatform, dat de vergoedingen enkel door of door tussenkomst van het platform worden uitbetaald en dat de gerealiseerde omzet per kalenderjaar niet meer bedraagt dan 5 000 euro.

Dat bedrag van 5 000 euro wordt bekomen door de inzake inkomstenbelastingen toepasselijke bepalingen met betrekking tot indexatie toe te passen op het grensbedrag van 3 255 euro dat zowel wordt vermeld in artikel 37*bis*, § 2, nieuw van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 als in artikel 50, § 4, 6°, nieuw van het

collaborative, les charges administratives pour les personnes physiques concernées sont minimalisées.

Ainsi l'article 42 du projet stipule que les assujettis, personnes physiques, impliqués dans l'économie collaborative, ne sont en principe pas identifiées aux fins de la TVA, lorsqu'elles n'effectuent, dans le cadre de l'économie collaborative, que des prestations de services ayant lieu en Belgique pour des personnes physiques qui les destinent à leur usage privé ou celui d'autres personnes et pour lesquelles elles appliquent le régime spécial de la franchise applicables aux petites entreprises visé à l'article 56*bis* du Code de la TVA (ci-après "Code") et lorsqu'un nombre de conditions additionnelles sont réunies.

La condition concernant la limitation de l'affectation des prestations de services par le preneur a été formulé différemment que dans le régime en matière de contributions directes. Ce dernier régime part en effet de la notion d'"activité professionnelle" qui est étrangère à la législation TVA. Le seul équivalent apparent en matière de TVA ("activité économique") a une autre portée. car il se limite aux activités exercées de façon indépendante. Pour cette raison, il a été opté pour une formulation alternative du champ d'application (de façon positive au lieu de négative), qui se rapproche de la manière la plus adéquate possible du champ d'application de la condition reprise dans le régime en matière de contributions directes.

Les conditions additionnelles qui sont repris à l'article 50, § 4, 2° à 6°, nouveau du Code sont quasi-identiques aux conditions d'application du régime spécial élaboré en matière de contributions directes en faveur des personnes physiques qui effectuent des prestations de services dans le cadre de l'économie collaborative. Cependant, certaines notions propres aux contributions directes ont été traduites en notions TVA (p.ex. activité économique au lieu d'activité professionnelle). Ainsi, le régime simplifié en matière TVA est, entre autres, également soumis aux conditions que les prestations de services sont exclusivement effectuées par l'intermédiaire d'une plateforme agréée ou une plateforme d'une autorité publique, que les indemnités sont payées par cette plateforme ou par son intermédiaire et que le chiffre d'affaires réalisé n'excède pas 5 000 euros par année calendrier.

Ce montant de 5 000 euros est obtenu en appliquant les dispositions en matière d'impôts sur les revenus applicables en ce qui concerne l'indexation au montant de 3 255 euros qui constitue le montant limite mentionné aussi bien à l'article 37*bis*, § 2, nouveau du Code des impôts sur les revenus 1992 et à l'article 50, § 4, 6°,

Wetboek. Deze benadering garandeert met name dat de grensbedragen die voor de bijzondere regelingen worden gehanteerd inzake inkomstenbelastingen enerzijds en inzake btw anderzijds met elkaar gelijk blijven lopen over de jaren heen.

Om de formaliteiten te vermijden die de overgang van de ene naar de andere regeling veroorzaakt bij een uitzonderlijke overschrijding van het drempelbedrag, zal de administratieve tolerantieregeling die bestaat voor de belastingplichtigen die de vrijstellingsregeling van de belasting bedoeld in artikel 56*bis* van het Wetboek genieten (zie aanschrijving nr. 34/2014, nr. 34) *mutatis mutandis* van toepassing zijn ten aanzien van de drempel in de bijzondere regeling "deeleconomie". Een uitzonderlijke overschrijding met ten hoogste 10 pct. van de toegelaten drempelbedrag binnen de bijzondere regeling "deeleconomie" zal dienovereenkomstig geen verlies van de administratieve vereenvoudingsregeling met zich meebrengen.

Deze regel inzake de uitzonderlijke overschrijding van het drempelbedrag is niet identiek aan diegene die is opgenomen in de regeling met betrekking tot de deeleconomie inzake directe belastingen. Die laatste regeling voorziet, in geval van uitzonderlijke drempeloverschrijding, met name de mogelijkheid om het tegenbewijs te leveren ten aanzien van de inkomensherkwalificatie die in principe voortvloeit uit de drempeloverschrijding.

De vereenvoudigingsregeling met betrekking tot de deeleconomie inzake btw heeft ten gronde evenwel een heel andere finaliteit (met name enkel een vereenvoudiging inzake bepaalde administratieve verplichtingen) dan de regeling inzake directe belastingen (met name vereenvoudiging van de kwalificatie en taxatie van bepaalde inkomsten). Tegen die achtergrond is het dan ook niet zinvol inzake btw een regeling van degressieve vermindering van het belastingvoordeel (vrijstelling) toe te passen overeenkomstig artikel 285 van de btw-richtlijn zoals gesuggereerd in het advies nr. 59 380 van de Raad van State. een uitzonderlijke overschrijding van het drempelbedrag in de vereenvoudigingsregeling voor de deeleconomie beïnvloedt immers in principe de btw-vrijstelling niet, aangezien die vrijstelling gebonden is aan de hogere drempel van de bijzondere regeling bedoeld in artikel 56*bis* van het Wetboek (25 000 euro).

Om die redenen is de regel uitgewerkt voor de uitzonderlijke overschrijding van het drempelbedrag inzake btw niet identiek aan degene inzake directe belastingen. Inzake btw was het namelijk voor de hand liggend om de modaliteiten te hernemen van de vergelijkbare regel voor drempeloverschrijding die reeds wordt toegepast in het kader van de btw-regeling bedoeld in artikel

nouveau du Code Cette approche assure en particulier que les montants limites utilisés dans le cadre des régimes spéciaux en matière d'impôts directs d'une part et en matière TVA d'autre part, évoluent au même rythme au cours des années.

Afin d'éviter les formalités liées à la transition d'un régime à un autre suite à un dépassement exceptionnel du montant du seuil, le régime existant de tolérance administrative pour les assujettis qui bénéficient du régime de la franchise de taxe visé à l'article 56*bis* du Code (voir circulaire n° 34/2014, n° 34) s'appliquera *mutatis mutandis* au seuil du régime particulier "économie collaborative". En conséquence, un dépassement exceptionnel à concurrence de maximum 10 p. c. du montant du seuil permis dans le cadre du régime spécial "économie collaborative" n'entraînera pas la déchéance du régime de simplification administrative.

Cette règle concernant le dépassement exceptionnel du montant du seuil n'est pas identique à celle retenue dans le régime concernant l'économie collaborative en matière de contributions directes. Ce dernier régime prévoit notamment, en cas de dépassement exceptionnel du montant du seuil, la possibilité de fournir la preuve contraire par rapport à la requalification des revenus qui découle en principe du dépassement exceptionnel du seuil.

Cependant, le régime de simplification relatif à l'économie collaborative en matière de TVA a au fond une toute autre finalité (à savoir uniquement une simplification quant à certaines obligations administratives) que le régime en matière de contributions directes (à savoir la simplification de la qualification et de la taxation de certains revenus). Par ailleurs, dans ce contexte, cela n'a pas non plus de sens en matière de TVA d'appliquer une atténuation dégressive de l'avantage fiscal (franchise) conformément à l'article 285 de la directive TVA tel que suggéré dans l'avis n° 59 380 du Conseil d'État. En effet, un dépassement exceptionnel du montant du seuil dans le régime de simplification pour l'économie collaborative n'influence en principe pas la franchise T.V.A. étant donné que cette franchise est liée au seuil plus élevé du régime particulier visé à l'article 56*bis* du Code (25 000 euros).

Pour ces raisons, la règle mise en place pour le dépassement exceptionnel du montant du seuil en matière de TVA n'est pas identique à celle élaborée en matière de contributions directs. En matière de TVA, il était en effet plus évident de dupliquer les modalités de la règle comparable pour le dépassement du seuil qui est déjà appliquée dans le cadre du régime TVA visé à l'article

56*bis* van het Wetboek. Op dit punt werd het advies nr. 59 380 van de Raad van State dan ook niet volledig gevolgd.

De ontheffing van identificatieplicht voor btw-doeleinden heeft tevens tot gevolg dat, overeenkomstig artikel 53*quinquies* van het Wetboek, de belastingplichtige natuurlijke personen in de deeleconomie niet gehouden zijn tot het indienen van de jaarlijkse opgave van belastingplichtige afnemers. Rekening houdend met het feit dat de bedoelde personen enkel diensten mogen verrichten voor natuurlijke personen die ze voor hun privégebruik of dat van andere personen bestemmen, betreft het hoe dan ook slechts een nihil-opgave.

In dat verband valt op te merken dat er voor de betrokkenen bovendien geen inschrijvingsverplichting zal gelden bij de Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO).

De belastingplichtige natuurlijke personen die actief zijn in de deeleconomie onder de voormelde voorwaarden blijven anderzijds wel onderworpen aan de andere btw-verplichtingen van de belastingplichtigen op wie de bijzondere regeling bedoeld in artikel 56*bis* van het Wetboek van toepassing is. Er dient in het bijzonder rekening te worden gehouden met het feit dat de betrokken belastingplichtigen zich toch moeten laten identificeren voor btw-doeleinden wanneer zij intracommunautaire verwervingen verrichten buiten de voorwaarden bepaald in artikel 25*ter*, § 1, tweede lid, 2°, van het Wetboek of wanneer zij afnemer zijn van intracommunautaire diensten waarvoor zij schuldenaar zijn van de btw overeenkomstig artikel 51, § 2, eerste lid, 1°, van het Wetboek. Ontheffing van btw-identificatieplicht in die omstandigheden zou immers de verplichte informatieuitwisseling tussen de lidstaten van de EU overeenkomstig de bepalingen van de richtlijn 2006/112/EG en de verordening (EU) 904/2010 verstoren.

Artikel 43 van het ontwerp voert bovendien een administratieve vereenvoudigingsmaatregel in voor alle belastingplichtigen die de vrijstellingsregeling van de belasting bedoeld in artikel 56*bis* van het Wetboek genieten, in de mate dat die belastingplichtigen niet meer gehouden zullen zijn de jaarlijkse opgave van belastingplichtige afnemers bedoeld in artikel 53*quinquies* van het Wetboek in te dienen wanneer dat een nihilopgave blijkt te zijn.

Tot slot zorgt artikel 44 van het ontwerp ervoor dat de bijzondere vrijstellingsregeling voor kleine ondernemingen ook kan worden toegepast voor werken in onroerende staat en gelijkgestelde handelingen die worden verricht door belastingplichtige natuurlijke personen in het kader van de deeleconomie onder de voormelde voorwaarden. Op die manier kunnen die personen ook

56*bis*, du Code. Ainsi, l'avis n° 59 380 du Conseil d'État n'a pas entièrement été suivi sur ce point.

La décharge de l'obligation de se faire identifier aux fins de la TVA implique en outre que, conformément l'article 53*quinquies* du Code, les personnes physiques assujetties ne sont pas tenues de déposer le listing annuel des clients assujettis. Compte tenu du fait que les personnes visées ne peuvent que fournir des prestations de services pour des personnes physiques qui les destinent à leur usage privé ou celui d'autres personnes, il ne s'agit, en tout état de cause, que d'un listing néant.

Dans ce cadre, il est à remarquer que les personnes concernées ne devront pas non plus s'inscrire à la Banque-Carrefour des Entreprises (BCE).

Par contre, les assujettis, personnes physiques, impliqués dans l'économie collaborative sous les conditions précitées restent soumis aux autres obligations TVA des assujettis qui bénéficient du régime spécial visé à l'article 56*bis* du Code. Il faut tenir compte en particulier du fait que les assujettis concernés doivent quand même s'identifier aux fins de la TVA lorsqu'ils effectuent des acquisitions intracommunautaires en dehors des conditions déterminées à l'article 25*ter*, § 1er, alinéa 2, 2°, du Code ou lorsqu'ils sont preneurs de services intracommunautaires pour lesquels ils sont redevables de la taxe conformément à l'article 51, § 2, alinéa 1er, 1°, du Code. En effet, une décharge de l'obligation de se faire identifier aux fins de la TVA dans ces circonstances mettrait à mal l'échange d'information obligatoire entre les États membres de l'U.E. conformément aux dispositions de la directive 2006/112/CE et le règlement (UE) 904/2010.

L'article 43 du projet introduit en outre une mesure de simplification administrative envers tous les assujettis qui bénéficient du régime de la franchise de taxe visé à l'article 56*bis*, du Code dans la mesure où ces assujettis ne seront plus tenus de déposer la liste annuelle des clients assujettis visée à l'article 53*quinquies* du Code lorsque celle-ci s'avère néant.

Finalement, l'article 44 du projet assure que les personnes physiques assujetties dans le cadre de l'économie collaborative peuvent continuer à bénéficier du régime spécial de la franchise applicable aux petites entreprises, même si elles effectuent des travaux immobiliers et opérations y assimilées dans les conditions précitées. De cette manière, ces personnes peuvent

de ontheffing van identificatieplicht voor btw-doeleinden genieten evenals de ontheffing van de indiening van de jaarlijkse opgave van de belastingplichtige afnemers die daarmee gepaard gaat.

Artikel 45 van het ontwerp bepaalt de datum van inwerkingtreding van deze afdeling op 1 juli 2016. Voor zover nodig wordt gepreciseerd dat door de inwerkingtreding op 1 juli 2016, het in aanmerking te nemen drempelbedrag bedoeld in artikel 50, § 4, 6°, nieuw, van het Wetboek voor de periode van 1 juli 2016 tot en met 31 december 2016 slechts 1 627,50 euro bedraagt (2 500 euro na indexatie).

HOOFDSTUK 3

Vestiging en invordering van de belastingen

Afdeling 1

Inkomstenbelastingen

Art. 46

Gezien de internationale evolutie beslist de federale regering om financiële transacties waar belastingparadijzen bij betrokken zijn aan strengere regelgeving te onderwerpen. In eerste instantie heeft de federale regering besloten om de effectiviteit van de reeds bestaande maatregelen te vergroten.

Zo wordt ervoor gekozen om de aangifteplicht van betalingen door binnenlandse vennootschappen en Belgische inrichtingen van buitenlandse vennootschappen uit te breiden. De uitbreiding heeft tot doel om de ontwijking van de aangifteplicht tegen te gaan en om betalingen aan Staten die inkomsten van buitenlandse oorsprong in beginsel niet aan een belasting onderwerpen, eveneens de aangifteplicht te laten ondergaan.

Een eerste wijziging die wordt aangebracht door artikel 46, 1°, heeft tot doel om de aangifteplicht uit te breiden zodat voortaan niet enkel de betaling aan een natuurlijke persoon of rechtspersoon van een in artikel 307, § 1, vijfde lid, WIB 92, bedoelde Staat, worden geviseerd, maar ook de betalingen aan vaste inrichtingen van niet inwoners die zich in deze Staten bevinden. Bovendien betreft dit ook de betalingen aan bankrekeningen die door een inwoner of door een vaste inrichting van een niet inwoner van één van deze Staten worden beheerd of aangehouden en de betalingen aan bankrekeningen die worden beheerd door of aangehouden bij kredietinstellingen gevestigd of met een vaste inrichting van een van deze Staten.

également bénéficier de la décharge de l'obligation de se faire identifier aux fins de la TVA., ainsi que de la décharge de l'obligation de déposer le listing annuel des clients assujettis qui va de pair.

L'article 45 de ce projet fixe la date d'entrée en vigueur de la présente section au 1er juillet 2016. Pour autant que de besoin, il est précisé qu'étant donné l'entrée en vigueur au 1er juillet 2016, le montant du seuil de référence visé à l'article 50, § 4, 6°, nouveau, du Code, à prendre en considération pour la période du 1er juillet au 31 décembre 2016, ne s'élève qu'à 1 627,50 euros (2 500 euros après indexation).

CHAPITRE 3

Etablissement et recouvrement des impôts

Section 1ère

Impôts sur les revenus

Art. 46

Compte tenu de l'évolution internationale, le gouvernement fédéral a décidé de soumettre les transactions financières qui sont concernées par les paradis fiscaux à une réglementation plus stricte. Dans un premier temps, le gouvernement fédéral a décidé d'augmenter l'efficacité des mesures existantes.

Ainsi, il a été choisi d'étendre l'obligation de déclarer les paiements effectués par les sociétés résidentes et les établissements belges de sociétés étrangères. L'extension a pour but d'empêcher le contournement de l'obligation de déclarer et de soumettre des paiements aux États dont le revenu d'origine étrangère n'est en principe pas soumis à l'impôt, à l'obligation de déclarer.

Une première modification apportée par l'article 46, 1°, a pour but d'étendre l'obligation de déclaration de sorte que désormais non seulement une personne physique ou morale d'un État au sens de l'article 307, § 1er, alinéa 5, CIR 92, sont visés, mais aussi les paiements aux établissements stables des non-résidents qui se trouvent dans ces États. De plus, cela concerne aussi les paiements sur des comptes bancaires qui sont soit gérés par un résident ou l'établissement stable d'un non-résident d'un de ces États ou les paiements sur des comptes bancaires gérés ou détenus auprès d'établissements de crédit établis ou avec établissement stable dans un de ces États.

In navolging van het advies van de Raad van State nr. 59 380/3 wordt in het ontwerp verduidelijkt dat ook de betalingen aan bankrekeningen die worden beheerd door of aangehouden bij een persoon of een vaste inrichting of bij een kredietinstelling gevestigd of met vaste inrichting in één van de Staten door de aangifteplicht worden geviseerd.

Teneinde de impact van een negatieve evaluatie van het Mondiaal Forum te vergroten in het geval een Staat door dit Forum wordt aangemerkt als een Staat die niet effectief of substantieel de standaard op het gebied van uitwisseling van inlichtingen op verzoek toepast, heeft de federale regering besloten om betalingen aan inwoners, inrichtingen of bankrekeningen waarvan het totaal meer dan 100 000 euro bedraagt aan de aangifteplicht te onderwerpen, zelfs al werd deze Staat niet als dusdanig aangemerkt tijdens het volledige belastbare tijdperk. Voortaan volstaat het immers dat de betaling wordt verricht in de loop van de periode dat een dergelijke Staat een negatieve evaluatie heeft verkregen.

Veronderstel bijvoorbeeld dat een Belgische vennootschap, wiens boekjaar gelijk loopt met het kalenderjaar, betalingen verricht aan een inwoner uit Staat X waarvan het totaal jaarlijks meer bedraagt dan 100 000 euro. Veronderstel eveneens dat Staat X niet is opgenomen op de lijst van Staten zonder of met een lage belasting.

Op 31 oktober van het jaar 2016 beslist de Algemene Vergadering van het Mondiaal Forum dat Staat X wordt aangemerkt als zijnde "*non compliant*". Dit heeft tot gevolg dat de Belgische vennootschap bij de aangifte van de inkomsten die betrekking hebben op boekjaar 2016, de betalingen aan deze inwoner uit Staat X die hebben plaatsgevonden tijdens de periode waarop deze vennootschap als "non compliant" wordt beschouwd, aan de bijzondere aangifteplicht worden onderworpen, tenzij dat het totaal van de betalingen die tijdens het hele belastbaar tijdperk werden gedaan, een minimum bedrag van 100 000 niet heeft bereikt.

Er wordt in het ontwerp expliciet verwezen naar de standaard inzake de uitwisseling van inlichtingen op verzoek. Hoewel te verwachten valt dat de standaard op het gebied van de automatische uitwisseling van inlichtingen in de toekomst de norm zal worden, wordt deze standaard vandaag de dag nog niet effectief toegepast. De eerste uitrol van deze standaard zal immers pas in de loop van de volgende jaren plaatsvinden. Hierdoor is het vandaag nog te vroeg om naar de standaard op het gebied van de automatische uitwisseling te verwijzen. Dit neemt niet weg dat het mogelijk is dat in de toekomst, ook naar deze standaard zal worden verwezen.

Suite à l'avis du Conseil d'État n° 59 380/3, il est précisé dans le projet que les paiements qui sont effectués sur des comptes bancaires qui sont détenus ou gérés par une personne ou un établissement stable ou auprès d'un établissement de crédit établi ou avec établissement stable dans un de ces États sont également visés par l'obligation de déclaration.

Afin d'augmenter l'impact d'une évaluation négative du Forum mondial au cas où un État est considéré comme un État n'appliquant pas efficacement ou substantiellement le standard en matière de l'échange de renseignements sur demande, le gouvernement fédéral a décidé de soumettre à l'obligation de déclaration le paiement aux résidents, établissements ou comptes bancaires dont la somme est d'un montant de plus de 100 000 euros, même si elles ne sont pas considérées comme telles pendant toute la période imposable. Désormais, il suffit que le paiement soit effectué au cours de la période durant laquelle cet État a reçu une évaluation négative.

Supposons par exemple qu'une société belge, dont l'exercice comptable coïncide avec l'année civile, effectue des paiements à un résident de l'État X, dont la somme annuelle est d'un montant de plus de 100 000 euros. Supposons également que l'État X ne figure pas dans la liste des États à fiscalité inexistante ou peu élevée.

Au 31 octobre de l'année 2016, l'Assemblée Générale du Forum mondial décide que l'État X est identifié comme étant "non conforme". Cela a pour effet que la société belge, pour la déclaration des revenus relatifs à l'année comptable 2016, doit soumettre les paiements qui ont été versés à ces résidents de l'État X au cours de la période durant laquelle cette société considérée comme non conforme a l'obligation de se soumettre à la déclaration distincte. Désormais, il suffit que le paiement soit effectué au cours de la période durant laquelle cet État a reçu une évaluation négative.

Il est explicitement fait référence dans le projet au standard sur l'échange de renseignements sur demande. Bien qu'il soit prévu que le standard sur l'échange automatique de renseignements soit la norme à l'avenir, ce standard n'est toujours pas, au jour d'aujourd'hui, effectivement mis en œuvre. Le premier déploiement de ce standard aura bel et bien lieu au cours des prochaines années. Par conséquent, il est trop tôt aujourd'hui pour faire référence au standard d'échange automatique de renseignements. Cela ne signifie pas qu'il n'est pas possible qu'à l'avenir nous ne fassions aussi référence à ce standard.

Vervolgens wordt het toepassingsgebied van de lijst van Staten zonder of met een lage belasting uitgebreid. Zo worden voortaan ook Staten op deze lijst opgenomen die geen vennootschapsbelasting heffen op inkomsten van binnenlandse oorsprong. Ook Staten met een territoriaal belastingstelsel die geen vennootschapsbelasting heffen op de inkomsten van buitenlandse oorsprong zullen op de lijst worden opgenomen en worden dus beschouwd, als "Staten zonder of met een lage belasting". Vervolgens wordt in dit ontwerp ook geëxpliciteerd dat ook Staten die geen vennootschapsbelasting heffen, ook beschouwd worden als een "Staat zonder of met een lage belasting".

Staten zullen niet enkel op de lijst worden opgenomen indien de inkomsten van buitenlandse oorsprong niet aan een vennootschapsbelasting worden onderworpen, maar ook indien het tarief van de vennootschapsbelasting dat met de werkelijke belastingdruk op inkomsten van buitenlandse oorsprong overeenstemt, lager is dan 15 pct. Dit heeft tot doel om de opname van een Staat op deze lijst niet enkel te laten afhangen van het nominale tarief, maar ook om de samenstelling van de belastbare grondslag of het belastbaar resultaat een rol te laten spelen. Dit criterium zal bijgevolg voornamelijk worden toegepast in het geval de belastbare grondslag of het belastbaar resultaat naar internationale normen op een abnormale wijze is samengesteld en tot gevolg heeft dat het gehanteerde nominale tarief een verkeerd beeld geeft van de werkelijke belastingdruk.

Er wordt een definitie ingevoerd van het begrip "Staat", zodat wordt verduidelijkt dat dit begrip niet op een Staatkundige, maar op "fiscale wijze" moet worden geïnterpreteerd. Zo worden de door de meerderheid van de leden van de Verenigde Naties erkende onafhankelijke Staten geacht Staten te zijn. Daarnaast worden ook de gebieden die afhankelijk zijn van deze erkende Staten, maar die op autonome wijze over de bevoegdheid beschikken om de een deel of het geheel van de grondslag of een deel of het geheel van het tarief van de vennootschapsbelasting te bepalen, eveneens geacht een Staat te zijn.

In navolging van het advies van de Raad van State nr. 59.380/3 wordt hier bevestigd dat deze bepaling ook Staten kan viseren die niet worden erkend door de meerderheid van de leden van de Verenigde Naties erkende onafhankelijke Staten, maar die wel een deel vormen van een Staat die wel erkend wordt door de meerderheid van deze leden en waarvan deze niet erkende Staat *de facto* de bevoegdheid heeft om op autonome wijze de grondslag of het tarief van de vennootschapsbelasting, geheel of gedeeltelijk, te bepalen.

Il s'ensuit que le champ d'application de la liste des États à fiscalité inexistante ou peu élevée est élargi. Ainsi les États figurant sur cette liste ne soumettent pas à l'impôt sur les sociétés sur les revenus provenant de sources nationales. Même les États avec un système fiscal territorial qui prélève aucun impôt sur le revenu sera inclus dans la liste sur le revenu d'origine étrangère et donc sont aussi désormais considérés comme "États à fiscalité inexistante ou peu élevée". Il s'ensuit aussi qu'il est explicité dans ce projet que les États qui n'ont pas d'impôt des sociétés sont aussi considérés comme un "État à fiscalité inexistante ou peu élevée".

Les États ne seront pas seulement inclus dans la liste si les revenus d'origine étrangère ne sont pas soumis à un impôt des sociétés, mais aussi si le taux d'imposition des sociétés correspondant à la charge fiscale effective pour les revenus d'origine étrangère est inférieur à 15 p.c. Ceci a comme objectif de ne pas faire dépendre l'inscription d'un État sur la liste uniquement du taux nominal, mais aussi de laisser jouer un rôle à la composition de l'assiette fiscale ou au revenu imposable. Ce critère sera donc principalement d'application dans le cas où la base imposable ou le revenu imposable est constitué avec des règles internationales et a pour effet que le taux nominal appliqué donne une image erronée de la charge fiscale réelle.

Une définition a été introduite sur la signification d' "État", de sorte qu'il est précisé que cette signification n'est pas constitutionnelle, mais doit être interprétée de "manière fiscale". Ainsi les États indépendants qui sont reconnus par la majorité des membres des Nations Unies sont considérés comme des États. En outre, les territoires qui sont dépendants de ces États reconnus, mais qui disposent d'une manière autonome de la compétence de déterminer totalement ou partiellement la base imposable, ou totalement ou partiellement le taux de l'impôt des sociétés sont également considérés comme étant des États.

Suite à l'avis du Conseil d'État n° 59.380/3, il est confirmé à ce propos que cette disposition peut également viser des États qui ne sont pas reconnus par la majorité des membres des Nations unies reconnus comme États indépendants, mais qui forment bien une partie d'un État reconnu par la majorité de ces membres, dans lequel cet État non reconnu dispose de la compétence de fait pour déterminer, de manière autonome, tout ou partie de la base ou du tarif de l'impôt des sociétés.

Onder de term “nominaal tarief van de vennootschapsbelasting”, wordt het tarief begrepen dat effectief wordt toegepast op het belastbaar inkomen bij het berekenen van de verschuldigde vennootschapsbelasting. Indien het Belgische nominaal tarief van de vennootschapsbelasting zou worden vastgesteld dient men dus niet enkel rekening te houden met het tarief bedoeld in artikel 215, eerste lid, WIB 92, maar eveneens met de in artikel 463*bis*, WIB 92, vermelde crisisbijdrage.

Art. 47

Het huidige artikel 315*bis*, WIB 92 biedt aan de ambtenaren de mogelijkheid om gegevens die elektronisch bewaard worden, te controleren. De elektronische bewaring van gegevens heeft de laatste tijd echter een hele evolutie ondergaan. De boekhoudkundige gegevens worden niet langer meer enkel en alleen op de harde schijf van een computer bewaard, maar meer en meer is er de tendens om gegevens op externe servers te bewaren, in de zogenaamde *cloud*. Deze servers kunnen zich zowel in België als in het buitenland bevinden.

Binnen de bestaande onderzoeksmogelijkheden worden boeken bescheiden die zich bevinden in de “*cloud*” eveneens als bewijskrachtige gegevens aangemerkt in fiscale zaken. Er wordt m.a.w. op juridisch vlak een “level playing field” gecreëerd tussen enerzijds boekhoudkundige gegevens die zich op Belgische servers/computers bevinden als anderzijds boekhoudkundige gegevens die zich in de “*cloud*” bevinden.

Art. 49 en 50

In de huidige stand van de wetgeving bestaat er enkel een aanslagtermijn van 24 maanden (art. 358, § 3, WIB 92), wanneer een controle of een onderzoek door de bevoegde autoriteit van een land, waarmee België een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting heeft gesloten in verband met een belasting waarop die overeenkomst van toepassing is, uitwijst dat belastbare inkomsten in België niet werden aangegeven. Dit wil zeggen dat de uit het buitenland verkregen gegevens moeten volstaan om een aanslag te vestigen zonder het verrichten van bijkomende onderzoekdaden.

Aangezien heel wat buitenlandse inlichtingen momenteel het resultaat zijn van een automatische gegevensuitwisseling waaraan geen enkel onderzoek is voorafgegaan, is het noodzakelijk van de bestaande aanslagtermijn voor buitenlandse inlichtingen van 24 maanden eveneens een onderzoekstermijn te maken, zodat er, indien nodig bijkomende onderzoekdaden

Par le terme “taux nominal de l’impôt des sociétés”, on entend le taux qui est effectivement appliqué aux revenus imposables pour le calcul de l’impôt des sociétés du. Si le taux nominal belge de l’impôt des sociétés devait être déterminé, on ne devrait pas uniquement prendre en compte le taux visé à l’article 215, alinéa 1er, CIR 92, mais aussi la contribution de crise visée à l’article 463*bis*, CIR 92, pour effectuer le calcul.

Art. 47

L’actuel article 315*bis*, CIR 92 permet aux fonctionnaires de contrôler les données qui sont conservées de manière électronique. La conservation électronique des données a cependant subi ces derniers temps une évolution significative. Les données comptables ne sont plus seulement conservées sur le disque dur d’un ordinateur, mais la tendance va de plus en plus vers la conservation des données sur des serveurs externes, dans ce qu’on appelle le *cloud*. Ces serveurs peuvent être situés aussi bien en Belgique qu’à l’étranger.

Dans les possibilités de recherche existantes, même des livres modestes qui se trouvent dans le “*cloud*” entrent également en compte comme moyens de preuve en matière fiscale. Il est en d’autres termes au point de vue juridique créé un “level playing field” entre d’une part les données comptables contenues dans des serveurs/ordinateurs et d’autre part, les données comptables qui se trouvent dans le “*cloud*”.

Art. 49 et 50

Dans l’état actuel de la législation, il existe uniquement un délai d’imposition de 24 mois (art. 358, § 3, CIR 92) lorsqu’un contrôle ou une enquête, effectué par l’autorité compétente d’un pays avec lequel la Belgique a conclu une convention préventive de la double imposition en rapport avec un impôt auquel cette convention s’applique, fait apparaître que des revenus imposables n’ont pas été déclarés en Belgique. Cela signifie que les informations obtenues de l’étranger doivent suffire pour établir une imposition sans l’exécution d’investigations complémentaires.

Etant donné qu’un grand nombre d’informations étrangères sont pour l’instant le résultat d’un échange automatique de données qui n’a été précédé d’aucun contrôle, il est nécessaire de faire du délai d’imposition existant pour les informations étrangères de 24 mois un délai d’investigation de telle manière que, si nécessaire, des investigations complémentaires peuvent être

kunnen worden verricht, zelfs als de gewone onderzoekstermijn van drie jaar reeds verlopen is.

Het toepassingsveld wordt eveneens uitgebreid. Het gaat niet alleen meer over inlichtingen gebaseerd op een controle of onderzoek door de bevoegde autoriteit van een ander land. “Buitenlandse inlichtingen” omvatten alle inlichtingen ontvangen vanuit het buitenland, zoals daar zijn de spontane, de verplichte, de automatische, de gestructureerde internationale uitwisselingen, de inlichtingen gebaseerd op een controle door de bevoegde autoriteit van de buitenlandse staat.

Ook de rechtsgronden worden uitgebreid zodat elke vorm van internationale gegevensuitwisseling wordt gevat en niet langer alleen de overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belastingen, zoals daar zijn de multilaterale verdragen OESO/Raad van Europa inzake wederzijdse administratieve bijstand, TIEA’s (Tax Information Exchange Agreements), EU-richtlijnen (2011/16, 2014/107 en 2015/2376), CRS, FATCA, enz.. De bepaling onder paragraaf 1, 2° wordt dus op dit vlak eveneens aangepast.

Naast de uitbreiding van de rechtsgronden wordt de termijn van 5 jaar in artikel 358, paragraaf 1, ten tweede verhoogd naar 7 jaar ingeval van bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden. Het spreekt voor zich dat in dit geval de betrokken belastingplichtige op de hoogte wordt gebracht van de aanwijzingen van fraude in zijnen hoofde.

Door het toepassingsveld van artikel 46 uit te breiden tot het volledige artikel 333, WIB 92, wordt ook in de wet duidelijk gesteld dat de belastingplichtige in het geval van onderzoekingen tijdens de jaren bedoeld in het nieuwe artikel 358, § 1, 2°, b), WIB 92 op de hoogte moet worden gebracht van wat hierboven wordt gesteld. Zo wordt tegemoet gekomen aan de opmerking van de Raad van State bij deze artikelen in het advies nr. 59 380/3.

Art. 51 en 52

Artikel 307 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 legt de verplichting op om in de jaarlijkse aangifte in de personenbelasting het bestaan te vermelden van een juridische constructie waarvan de belastingplichtige, zijn echtgenote of de kinderen waarover hij het ouderlijk gezag uitoefent, hetzij een oprichter van de juridische constructie is, hetzij een derde begunstigde. Eenzelfde verplichting geldt voor de

effectuées, même si le délai d’imposition ordinaire de 3 ans est expiré.

Le champ d’application a également été étendu. Il ne s’agit plus seulement d’informations basées sur un contrôle ou une enquête opéré par l’autorité compétente d’un autre pays. Les “informations de pays étrangers” comprennent toutes les informations reçues de l’étranger, telles que les échanges de renseignements internationaux spontanés, obligatoires, automatiques, structurés, les informations basées sur un contrôle par l’autorité compétente d’un état étranger.

Les bases juridiques sont également étendues, de sorte que toute forme d’échange international de données soit inclue, et plus uniquement les accords d’interdiction de double imposition tels que mentionnés dans les traités multilatéraux OCDE/Conseil de l’Europe en matière d’assistance mutuelle, les TIEAS (Tax Information Exchange Agreements), les directives européennes (2011/16, 2014/107 et 2015/2376), le CRS, le FATCA, etc.. Le paragraphe 1er, 2° a donc été également adapté en ce sens.

Outre l’élargissement des fondements juridiques, le délai de 5 ans prévu à l’article 358, paragraphe 1, 2° passe à 7 ans s’il y a une intention frauduleuse ou un dessein de nuire. Il va de soi que, dans ce cas, le contribuable concerné est tenu au courant des indices de fraude retenus dans son chef.

Par l’élargissement du champ d’application de l’article 46 à l’entièreté de l’article 333, CIR 92, il est mis clairement dans la loi qu’en cas d’investigations pendant les années visées au nouvel article 358, § 1er, 2°, b), CIR 92, le contribuable doit être mis au courant de ce qui est mentionné ci-dessus. Ainsi, il est tenu compte de la remarque du Conseil d’État concernant ces articles dans son avis n° 59 380/3.

Art. 51 et 52

L’article 307 du Code des impôts sur les revenus 1992 impose que soient mentionnées dans la déclaration annuelle à l’impôt des personnes physiques les constructions juridiques dont le contribuable ou son conjoint ainsi que les enfants sur lesquels il exerce l’autorité parentale, est soit un fondateur, soit un tiers bénéficiaire. Une obligation comparable vaut pour la déclaration à l’impôt des personnes morales, laquelle

jaarlijkse aangifte in de rechtspersonenbelasting waarin het bestaan moet worden vermeld van een juridische constructie waarvan de belastingplichtige een oprichter of een derde begunstigde is.

In een context waar een belangrijk deel van de fiscale ontwijking gerealiseerd wordt via dergelijke juridische constructies, is het belangrijk erop toe te zien dat deze verplichting gerespecteerd wordt.

Teneinde deze verplichting effectief te maken wordt er een sanctie van 6 250 euro voor het niet respecteren ervan ingevoerd.

Deze boete wordt per jaar en per niet aangemelde juridische constructie in de aangifte in de personenbelasting of in de aangifte rechtspersonenbelasting opgelegd. Alle juridische constructies dienen elk jaar opnieuw te worden aangegeven.

Voormelde administratieve boete betreft enkel de overtreding voor het niet-aanmelden van een juridische constructie en doet geen afbreuk aan de eventuele belastingverhoging op de niet-aangegeven inkomsten uit een dergelijke constructie.

Deze maatregel treedt in werking op de dag van de publicatie van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*. Zo wordt er rekening gehouden met de opmerking van de Raad van State in het advies nr. 59 380/3.

Afdeling 2

Belasting over de toegevoegde waarde

Onderafdeling 1

Cloudcomputing

Art. 53

Artikel 60 van het Btw-Wetboek (hierna “Wetboek”) betreft met name de bewaring van de facturen (en hun kopieën), de boeken en andere stukken (en hun kopieën) die in bezit zijn van de belastingplichtige. De bewaring van die gegevens in een elektronisch formaat heeft de laatste tijd echter een hele evolutie ondergaan. De boekhoudkundige gegevens worden niet langer meer enkel en alleen op de harde schijf van een computer bewaard, maar meer en meer is er de tendens om gegevens op externe servers te bewaren, in de zogenaamde “*cloud*”. Deze servers kunnen zich zowel in België als in het buitenland bevinden. Aldus vult artikel 53 van het ontwerp artikel 61 van het Wetboek aan in bewoordingen die identiek zijn als die werden gebruikt bij de aanvulling van artikel 315*bis* van het Wetboek van

doit mentionner l’existence d’une construction juridique dont le contribuable est un fondateur ou un tiers bénéficiaire.

Il est important dans le contexte actuel, où une part importante de l’évasion fiscale est réalisée par le biais de telles constructions juridiques, de veiller à ce que cette obligation soit respectée.

Afin de rendre cette obligation effective, il est utile d’y adjoindre une sanction de 6 250 euros pour non-respect de cette dernière.

Cette amende est imposée par année et par construction juridique non déclarée dans la déclaration à l’impôt des personnes physiques ou la déclaration des personnes morales. Toutes les constructions juridiques doivent être à nouveau déclarées chaque année.

L’amende administrative susmentionnée ne concerne que la non-déclaration d’une construction juridique et ne porte pas préjudice à l’accroissement d’impôt éventuel sur les revenus non-déclarés issus d’une telle construction.

Cette mesure entre en vigueur le jour de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*. Ainsi, il est tenu compte de la remarque du Conseil d’État dans son avis n° 59 380/3.

Section 2

Taxe sur la valeur ajoutée

Sous-section 1re

Cloud Computing

Art. 53

L’article 60 du Code de la TVA (ci-après “Code”) concerne notamment la conservation des factures (et leurs copies), des livres et autres documents (et leurs copies) détenus par l’assujetti. La conservation électronique de ces données dans un format électronique a cependant subi ces derniers temps une évolution significative. Les données comptables ne sont plus seulement conservées sur le disque dur d’un ordinateur, mais la tendance va de plus en plus vers la conservation des données sur des serveurs externes, dans ce qu’on appelle le “*cloud*“. Ces serveurs peuvent être situés aussi bien en Belgique qu’à l’étranger. Dès lors, l’article 53 du projet complète l’article 61 du Code en utilisant les mêmes termes que ceux utilisés en complétant l’article 315*bis* du Code des impôts sur les revenus afin de tenir

inkomstenbelastingen 1992 om rekening te houden met die technologische ontwikkelingen binnen het kader van de bestaande onderzoeksbevoegdheden van de administratie inzake btw.

Onderafdeling 2

Uitbreiding rechtsgronden bij het verkrijgen van buitenlandse inlichtingen voor de toepassing van de verjaringstermijn

Art. 54

Naar het voorbeeld van de wijzigingen van artikel 358, § 1, 2°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 zijn de rechtsgronden van artikel 81*bis*, § 1, tweede lid, 1°, van het Wetboek ook uitgebreid zodat niet langer alleen de overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belastingheffing worden gevat maar elke vorm van internationale gegevensuitwisseling, zoals bijvoorbeeld de multilaterale verdragen en de TIEA's.

Artikel 54, punt a), van het ontwerp past in die zin artikel 81*bis*, § 1, tweede lid, 1°, van het Wetboek aan.

Voor zijn wijziging door artikel 191 van de programmawet van 22 december 2008 (*Belgisch Staatsblad* van 29 december 2008) bepaalde artikel 81*bis*, § 1, van het Wetboek dat er verjaring is voor de vordering van de belasting na het verstrijken van het derde kalenderjaar volgend op dat waarin de oorzaak van opeisbaarheid van die belasting zich heeft voorgedaan.

Verjaring treedt evenwel pas in na het verstrijken van het vijfde kalenderjaar volgend op dat waarin de oorzaak van opeisbaarheid van die belasting zich heeft voorgedaan, indien er, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden, een overtreding is geweest ten aanzien van de verplichting de belasting te voldoen of een onrechtmatige aftrek of misbruik van deze belasting of nog gebreken in diverse facturen of documenten bedoeld door de wetgever.

Daarenboven treedt verjaring pas in na het verstrijken van het zevende kalenderjaar volgend op dat waarin de oorzaak van opeisbaarheid van die belasting zich heeft voorgedaan, indien de administratie op de hoogte wordt gebracht van het bestaan van een niet-aangegeven belasting, een verkeerde vrijstelling of een onrechtmatige aftrek van de belasting door informatie ontvangen vanuit het buitenland (artikel 81*bis*, § 1, derde lid, 1°), een rechtsvordering (artikel 81*bis*, § 1, derde lid, 2°) of bewijskrachtige gegevens (artikel 81*bis*, § 1, derde lid, 3°).

compte de ces évolutions technologiques dans le cadre des pouvoirs d'investigation existants de l'administration en matière TVA.

Sous-section 2

Extension des fondements juridiques en cas de réception d'informations de l'étranger pour l'application du délai de prescription

Art. 54

A l'instar des modifications apportées à l'article 358, § 1er, 2°, du Code des impôts sur les revenus 1992, les fondements juridiques de l'article 81*bis*, § 1er, alinéa 2, 1°, du Code sont également étendus de sorte que plus uniquement les accords préventifs de double imposition soient inclus mais toute forme d'échange international de données, tels que les traités multilatéraux et les TIEA's.

L'article 54, point a), du projet adapte en ce sens l'article 81*bis*, § 1er, alinéa 2, 1°, du Code.

Avant sa modification par l'article 191 de la loi-programme du 22 décembre 2008 (*Moniteur belge* du 29 décembre 2008), l'article 81*bis*, § 1er, du Code stipulait que la prescription de l'action en recouvrement de la taxe est acquise à l'expiration de la troisième année civile qui suit celle durant laquelle la cause d'exigibilité de cette taxe est intervenue.

Toutefois, la prescription n'est acquise qu'à l'expiration de la cinquième année civile qui suit celle durant laquelle la cause d'exigibilité de cette taxe est intervenue, lorsque, dans une intention frauduleuse ou à dessein de nuire, il y a eu une infraction à l'obligation d'acquitter la taxe ou une déduction indue ou abusive de cette taxe ou encore des vices dans divers factures et documents visés par le législateur.

En outre, la prescription n'est acquise qu'à l'expiration de la septième année civile qui suit celle durant laquelle la cause d'exigibilité de cette taxe est intervenue, lorsque l'administration est avertie de l'existence d'une taxe non déclarée, d'une exemption erronée ou d'une déduction indue de la taxe par une information transmise de l'étranger (article 81*bis*, § 1er, alinéa 3, 1°), une action judiciaire (article 81*bis*, § 1er, alinéa 3, 2°) ou des éléments probants (article 81*bis*, § 1er, alinéa 3, 3°).

Volgens de regels inzake verjaring die thans van toepassing zijn, meer bepaald naar aanleiding van de wijziging ingevoerd door artikel 191 van de bovenvermelde programmawet, werd de vijfjarige verjaringstermijn opgeheven en doet de overtreding die begaan is met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden een verjaringstermijn lopen van zeven jaar.

Sindsdien somt artikel 81*bis*, § 1, in zijn huidige versie, in zijn tweede lid de vier omstandigheden op waarin de verjaringstermijn van zeven jaar van toepassing zal zijn in plaats van de termijn van drie jaar.

De administratie was traditioneel steeds de mening toegedaan dat de informatie ontvangen vanuit het buitenland, de rechtsvordering, de bewijskrachtige gegevens of de melding van vermoedens van belastingontduiking, zich niet binnen de verjaringstermijn van drie jaar moeten voordoen opdat de vordering tot voldoening pas zou verjaren na het verstrijken van het zevende kalenderjaar.

De invoeging in het Btw-Wetboek van artikel 81*bis*, § 1, door de wet van 15 maart 1999 (*Belgisch Staatsblad* van 27 maart 1999) was destijds geïnspireerd door de bepalingen die bestonden inzake de inkomstenbelasting, hoewel de invorderingsprocedure inzake de belasting over de toegevoegde waarde en de inkomstenbelastingen van elkaar verschillen.

Zoals Advocaat-generaal A. HENKES opmerkt in zijn conclusies voor het arrest van het Hof van Cassatie van 27 april 2012 (rol nr. F.11 0069.F) kent de inkomstenbelasting twee opeenvolgende fasen: de vaststelling van de belasting, binnen een bepaalde termijn, de zogenaamde aanslagtermijn, wat een vervaltermijn is, en de invordering van de belasting, die afhangt van een verjaringstermijn, met als gevolg dat het verstrijken van de eerste termijn de administratie het recht ontneemt zijn schuldvordering ten aanzien van de belastingplichtige te doen ontstaan, terwijl de tweede termijn het recht doet uitdoven op de invordering van een bestaande schuldvordering.

Inzake de belasting over de toegevoegde waarde voorziet artikel 81*bis*, § 1, specifieke verjaringstermijnen naargelang het geval, zonder dat het al dan niet verstrijken van de ene termijn de mogelijke aanvang van de andere termijn beïnvloedt.

Aangezien de voorbereidende werken bij de wet van 15 maart 1999 op dat vlak geen verduidelijking brengen, wordt sindsdien ook een andere tegengestelde mening verdedigd, met name dat de twee termijnen die afwijken van het gemene recht (namelijk die van vijf jaar en van zeven jaar) pas beginnen te lopen indien het nieuwe feit

Dans le système de prescription actuellement en vigueur, c'est-à-dire celui issu de la modification introduite par l'article 191 de la loi-programme précitée, le délai quinquennal de prescription a été supprimé et l'infraction commise dans une intention frauduleuse ou à dessein de nuire fait courir un délai de prescription de sept ans.

Dès lors, dans sa version actuelle, l'article 81*bis*, § 1er, énumère en son alinéa 2, les quatre circonstances où le délai de prescription sera de sept ans en lieu et place de celui de trois ans.

De manière traditionnelle, l'administration a toujours considéré que l'information transmise de l'étranger, l'action judiciaire, les éléments probants ou la notification des indices de fraude fiscale ne doivent pas se situer dans le délai de prescription de trois ans afin que l'action en recouvrement ne soit prescrite qu'à l'expiration de la septième année civile.

Si lors de son introduction dans le Code de la T.V.A. par la loi du 15 mars 1999 (*Moniteur belge* du 27 mars 1999), l'article 81*bis*, § 1er, fut inspiré des dispositions qui existaient en matière d'impôts sur les revenus, le contentieux du recouvrement de la taxe sur la valeur ajoutée fonctionne de manière différente de celui des impôts sur les revenus.

Comme le note l'Avocat-général A. HENKES dans ses conclusions avant l'arrêt de la Cour de cassation du 27 avril 2012 (n° de rôle F.11 0069.F), la matière des impôts directs connaît deux phases successives: l'établissement de l'impôt soumis à un délai, appelé délai d'imposition, qui est un délai de forclusion et le recouvrement de l'impôt qui dépend d'un délai de prescription, avec comme conséquence que l'expiration du premier délai prive l'administration du droit de faire naître sa créance à l'encontre du contribuable, tandis que le second éteint le droit au recouvrement d'une créance existante.

Par contre, en matière de taxe sur la valeur ajoutée, l'article 81*bis*, § 1er, organise des délais spécifiques de prescription de l'action en recouvrement liés à des hypothèses différentes, sans que l'écoulement ou non de l'un conditionne le possible démarrage de l'autre.

En l'absence de précisions dans les travaux préparatoires de la loi du 15 mars 1999, émerge dès lors la thèse contraire où les deux délais dérogatoires au droit commun (celui de cinq ans et celui de sept ans) ne commencent à courir que si le fait déclencheur (i.e l'information transmise de l'étranger, l'action judiciaire,

(in casu de informatie ontvangen vanuit het buitenland, de rechtsvordering, bewijskrachtige elementen of een overtreding begaan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden) zich voordoet voor het verstrijken van de normale verjaringstermijn, aangezien het hier slechts een verlengingsmechanisme betreft van een reeds lopende verjaringstermijn.

Als gevolg van een rechtszaak waar het geschil betrekking had op artikel 81*bis*, § 1, in zijn versie voor de wijziging ingevoerd door de wet van 22 december 2008, heeft het Hof van Cassatie bij zijn arrest van 27 april 2012 zich aangesloten bij de aanhangers van de hiervoor vermelde stelling door te beslissen dat artikel 81*bis*, § 1, derde lid, 3° "veronderstelt dat de bewijskrachtige gegevens die hier zijn bedoeld ter kennis komen van de administratie binnen de verjaringstermijn van drie of vijf jaar dewelke hun ontdekking tot doel heeft te verlengen."

Artikel 54, punt b), van het ontwerp voegt daarom aan artikel 81bis, § 1, een derde lid, nieuw, toe dat verduidelijkt dat de ontvangst van de informatie vanuit het buitenland, de rechtsvordering of de bewijskrachtige gegevens mogen plaatsvinden zowel vóór als na het verstrijken van de verjaringstermijn van drie jaar, wordt een oplossing geboden voor deze problematiek die was ontstaan ingevolge voornoemde rechtspraak. Zo wordt aan artikel 81*bis*, § 1, de interpretatie gegeven die eigenlijk al had moeten blijken uit de voorbereidende werken bij de wet van 15 maart 1999, met name dat de verjaringstermijnen autonoom zijn.

Afdeling 3

Verrekenprijzen

Algemeen

1. **Aanloop naar het BEPS-project: internationale samenwerking tot het vermijden van dubbele niet-belasting**

Door de globalisering van de economie hebben landen meer en meer ingezet om ongewenste fiscale effecten voor bedrijven te neutraliseren o.m. door het afsluiten van dubbelbelastingverdragen tussen verschillende staten en het afstemmen van de interne wetgeving op een meer internationale context. Door het wegnemen van bestaande barrières konden bedrijven hun activiteiten verder internationaal uitbreiden waardoor groei werd gestimuleerd, meer jobs werden gecreëerd en de economie zich verder kon ontwikkelen.

les éléments probants ou l'infraction commise dans une intention frauduleuse ou à dessein de nuire) survient avant l'expiration du délai ordinaire de prescription car il ne s'agirait que d'un mécanisme de prolongation d'un délai de prescription déjà en cours.

A la suite d'un recours où la contestation était régie par l'article 81*bis*, § 1er, dans sa version antérieure à la modification introduite par la loi du 22 décembre 2008, la Cour de cassation, par son arrêt du 27 avril 2012, s'est rangée aux tenants de la thèse précitée en statuant que l'article 81*bis*, § 1er, alinéa 3, 3° "suppose que les éléments probants qui y sont visés viennent à la connaissance de l'administration dans le délai de prescription de trois ou de cinq ans que leur découverte a pour effet de prolonger."

L'article 54, point b), du projet complète dès lors l'article 81*bis*, § 1er, par un alinéa 3, nouveau, qui précise que l'information transmise de l'étranger, l'action judiciaire ou, les éléments probants peuvent intervenir tant avant qu'après l'expiration du délai de prescription de trois ans, le présent article prend le contrepied de la solution jurisprudentielle. Ayant comme fondement la thèse de délais autonomes de prescription, il restitue à l'article 81*bis*, § 1er, l'interprétation adéquate, celle qui aurait dû être précisée dans les travaux préparatoires de la loi du 15 mars 1999.

Section 3

Prix de transfert

Généralités

1. Origine du projet BEPS: coopération internationale en vue d'éviter la double non-imposition

En raison de la mondialisation de l'économie, les pays se sont de plus en plus efforcés de neutraliser les effets fiscaux indésirables pour les entreprises, notamment par la conclusion de conventions préventives de double imposition entre différents États et l'adaptation de leur législation interne à un contexte plus international. L'élimination des obstacles existants a permis aux entreprises de continuer à développer leurs activités sur le plan international, ce qui a stimulé la croissance, créé plus d'emplois et favorisé le développement de l'économie.

Internationale bedrijven zijn er echter in geslaagd om de bestaande nationale en internationale regels zo tegen elkaar uit te spelen dat dit leidt tot het uithollen van de belastbare basis en het verschuiven van de winst naar landen met een gunstiger belastingregime (in het Engels gekend als "*Base Erosion and Profit Shiting*" ("BEPS")). In plaats van dubbele belasting wordt er meer en meer vastgesteld dat bepaalde inkomsten onderhevig zijn aan dubbele niet-belasting.

Aangezien men vreesde dat individuele initiatieven van landen om deze ongewenste dubbele niet-belasting te vermijden opnieuw zouden kunnen leiden tot dubbele belasting, werd voor een gecoördineerde aanpak gekozen om BEPS op te lossen. In dat kader werd op initiatief van de G20 aan de OESO de opdracht gegeven om een actieplan te ontwikkelen dat moet leiden naar een gemeenschappelijke aanpak om BEPS te bestrijden. Het gecreëerde actieplan bestaat uit 15 verschillende actiepunten die grotendeels gegroepeerd kunnen worden onder:

a) een verhoogde coherentie in nationale regels;

b) het verbeteren van bestaande internationale regels; en

c) een verhoogde internationale transparantie.

Actiepunt 13 van het Actieplan, dat onder punt c) hierboven gesitueerd kan worden, roept op om de bestaande regels inzake verrekenprijsdocumentatie te herzien en pleitte eveneens voor de invoering van een landenrapport (Nederlandse term voor *Country-by-Country Report* of afgekort *CBC-Report)* waarin multinationals een algeheel overzicht geven van hun globaal inkomen en hun economische activiteiten.

2. Resultaten van het BEPS-project inzake Actiepunt 13

In september 2014 werd in het kader van Actiepunt 13 van het BEPS Actieplan een eerste rapport (hierna "rapport van september 2014"[1]) gepubliceerd met twee grote onderdelen:

— het landenrapport; en

— de documentatieverplichting inzake verrekenprijzen, bestaande uit een groepsdossier (Nederlandse term

[1] Het rapport van september 2014 kan geraadpleegd worden op http://www.oecd.org/tax/transfer-pricing/beps-action-13-country-by-country-reporting-implementation-package.pdf.

Toutefois, la manière dont les entreprises internationales ont réussi à tirer profit des règles nationales et internationales en vigueur a conduit à l'érosion de la base imposable et au transfert de bénéfices vers des pays offrant un régime fiscal plus favorable (en anglais "*Base Erosion and Profit Shifting*" ("BEPS")). Au lieu d'être soumis à une double imposition, on constate de plus en plus que certains revenus font l'objet d'une double non-imposition.

La crainte que les initiatives individuelles prises par certains pays afin de prévenir cette double non-imposition indésirable conduisent à nouveau à des doubles impositions a suscité le choix d'une approche coordonnée pour contrer le BEPS. Dans ce contexte, l'OCDE a été chargé, à l'initiative du G20, de développer un plan d'action permettant d'aboutir à une approche commune pour lutter contre le BEPS. Le Plan d'action qui a été élaboré se compose de 15 points d'action différents qui peuvent pour l'essentiel être regroupés autour des principes suivants:

a)une plus grande cohérence entre les règles nationales;

b) l'amélioration des règles internationales en vigueur; et

c) une transparence internationale accrue.

Le point 13 du Plan d'action, que l'on peut ranger sous le point c) ci-avant appelle à revoir les règles en vigueur en matière de documentation sur les prix de transfert et prône également l'introduction d'une déclaration pays par pays (terme français pour *Country-by-Country Report* ou, en abrégé, *CBC-Report*), dans laquelle les entreprises multinationales fournissent un aperçu complet de leur revenu global et de leurs activités économiques.

2. Résultats du projet BEPS pour le point d'action 13

En septembre 2014, un premier rapport (ci-après "le rapport de septembre 2014"[1]) a été publié dans le cadre du point d'action 13 du Plan d'action BEPS; il était composé de deux parties principales:

— la déclaration pays par pays; et

— les obligations de documentation en matière de prix de transfert, constituée d'un fichier principal (terme

[1] Le rapport de septembre 2014 peut être consulté sur le site http://www.oecd.org/tax/transfer-pricing/beps-action-13-country-by-country-reporting-implementation-package.pdf.

voor *Master File*) en een lokaal dossier (Nederlandse term voor *Local File*).

Eveneens in het rapport vervat zijn de elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de invoering van de formulieren om tot een goed evenwicht te komen tussen de administratieve lasten die de verplichting om deze formulieren aan te leveren voor belastingplichtigen met zich meebrengt en een verhoogde transparantie van de belastingplichtigen naar de belastingadministraties toe.

Het geheel van de drie formulieren heeft een driedelig doel, namelijk:

1° de belastingplichtige toe te laten een eerste beoordeling te maken inzake haar verrekenprijspolitiek;

2° de belastingadministratie toe te laten een goede risicoanalyse inzake verrekenprijzen uit te voeren en zo tot een betere dossierselectie te komen;

3° de belastingadministratie toe te laten om een efficiëntere controle te kunnen uitvoeren inzake verrekenprijzen.

Het rapport van september 2014 benadrukte eveneens dat het succes van het landenrapport, het groepsdossier en het lokaal dossier afhangt van een zo breed mogelijke implementatie van deze formulieren. Er werd binnen de OESO overeengekomen dat het groepsdossier en het lokaal dossier rechtstreeks dienen ingediend te worden door de lokale belastingplichtige bij de lokale belastingadministratie en dat verder werk zich zou concentreren op de invoering van het landenrapport.

De deelnemende landen hebben een aantal basisprincipes betreffende de implementatie van het landenrapport afgesproken.

Zo zal het landenrapport moeten worden ingediend door de uiteindelijke moedermaatschappij van een multinationale groep bij haar lokale belastingadministratie.

Die belastingadministratie zal het formulier vervolgens op automatische wijze verstrekken aan alle betrokken belastingadministraties waar de multinationale groep haar activiteiten uitoefent middels een dochteronderneming of een vaste inrichting. Aldus zou de consistentie van het landenrapport gegarandeerd dienen te worden. Tevens is het belangrijk dat de vertrouwelijkheid en het correct gebruik van de ontvangen landenrapporten gegarandeerd worden.

français pour *Master File*) et d'un fichier local (terme français pour *Local File*).

Ce rapport reprend également les éléments dont il faut tenir compte lors de l'introduction de ces formulaires afin de parvenir à un bon équilibre entre les charges administratives découlant de l'obligation pour les contribuables de fournir ces formulaires et une transparence accrue des contribuables envers les administrations fiscales.

L'ensemble formé par les trois formulaires vise un triple objectif, à savoir:

1° permettre au contribuable de procéder à une première évaluation de sa politique en matière de prix de transfert;

2° permettre à l'administration fiscale d'effectuer une bonne analyse des risques en matière de prix de transfert et dès lors une meilleure sélection des dossiers;

3° permettre à l'administration fiscale de contrôler plus efficacement les prix de transfert.

Le rapport de septembre 2014 insistait également sur le fait que le succès de la déclaration pays par pays, du fichier principal et du fichier local dépend de la mise en place la plus large possible de ces formulaires. Il était convenu au sein de l'OCDE que le fichier principal et le fichier local devaient être déposés directement par le contribuable local auprès de l'administration fiscale locale et que les travaux ultérieurs se concentreraient sur l'introduction de la déclaration pays par pays.

Les pays participants sont convenus d'un certain nombre de principes de base concernant la mise en œuvre de la déclaration pays par pays.

Ainsi, cette déclaration devra être soumise par la société mère ultime du groupe multinational à son administration fiscale locale.

Cette administration communiquera ensuite le formulaire de manière automatique à toutes les administrations fiscales concernées des pays où le groupe multinational exerce ses activités par l'intermédiaire d'une filiale ou d'un établissement stable. Ceci devrait garantir la cohérence de la déclaration pays par pays. Il est également important de garantir la confidentialité et l'usage correct des déclarations pays par pays reçues.

Tot slot werd overeengekomen dat het landenrapport zal moeten worden ingediend door multinationale groepen die een totaal van 750 miljoen euro of meer aan geconsolideerde groepsopbrengsten hebben.

Om de hierboven beschreven implementatie van het landenrapport te kunnen uitvoeren, dienen er twee elementen uitgewerkt te worden:

1° nationale wetgeving die de aanlevering van het landenrapport door de uiteindelijke moederentiteit van een multinationale groep aan haar lokale belastingadministratie mogelijk maakt;

2° een instrument dat voorziet in de automatische uitwisseling van landenrapporten.

Beide elementen maken deel uit van het aanvullend rapport dat gepubliceerd werd in mei 2015 (hierna "rapport van mei 2015") en waarin de OESO enerzijds een modelwetgeving voor lidstaten heeft uitgewerkt dat als basis kan gebruikt worden voor de nationale wetgeving van de lidstaten, en anderzijds een Multilateraal Akkoord tussen bevoegde autoriteiten bij de Multilaterale Overeenkomst inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden van 25 januari 1988 dat de automatische uitwisseling van landenrapporten mogelijk maakt.

Op dit ogenblik zijn er ongeveer 90 jurisdicties die partij zijn bij het Multilateraal Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand.

Voor de volledigheid werd eveneens een akkoord tussen bevoegde autoriteiten bij een dubbelbelastingverdrag of bij een Tax Information Exchange Agreement (TIEA) opgesteld, dat kan gebruikt worden om in een automatische uitwisseling van het landenrapport te voorzien met landen die geen partij zijn bij het Multilateraal Akkoord.

Het voorliggend ontwerp is een omzetting van de modelwetgeving vastgelegd door de OESO naar het Belgisch intern recht.

Het voornaamste doel is de rapporteringsverplichting van het landenrapport, het groepsdossier en het lokaal dossier. Het landenrapport zal vervolgens deel uitmaken van een automatische uitwisseling van inlichtingen tussen bevoegde autoriteiten.

Tevens wordt erop gewezen dat binnen de Europese Unie werkzaamheden werden uitgevoerd die de modelwetgeving heeft vertaald naar een Richtlijn die de Richtlijn 2011/16/EU wijzigt waardoor binnen de EU elke lidstaat deze modelwetgeving op een consistente wijze

Enfin, il a été convenu que la déclaration pays par pays devra être soumise par les groupes multinationaux dont le chiffre d'affaires consolidé s'élève à au moins 750 millions d'euros.

La mise en œuvre de la déclaration pays par pays décrite ci-avant nécessite la mise en place de deux éléments:

1° une législation nationale qui permet l'introduction de la déclaration pays par pays par l'entité mère ultime d'un groupe multinational à son administration fiscale locale;

2° un instrument qui prévoit l'échange automatique des déclarations pays par pays.

Ces deux éléments font partie du rapport complémentaire publié en mai 2015 (ci-après "le rapport de mai 2015"), dans lequel l'OCDE a élaboré, d'une part, une législation modèle pour les États membres qui peut être utilisée comme base pour la législation nationale des États membres ainsi que, d'autre part, un Accord multilatéral entre autorités compétentes qui permet l'échange automatique, dans le cadre de la Convention multilatérale concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale du 25 janvier 1988, des déclarations pays par pays.

A l'heure actuelle, environ 90 juridictions sont parties à la Convention multilatérale concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale.

Pour être complet, un accord entre autorités compétentes dans le cadre d'une convention préventive de la double imposition ou d'un accord en matière d'échange de renseignements fiscaux (TIEA), qui peut être utilisé pour prévoir un échange automatique de la déclaration pays par pays avec des pays qui ne sont pas parties à la Convention multilatérale, a également été élaboré.

Le présent projet transpose dans le droit interne belge la législation modèle prévue par l'OCDE.

L'objectif principal est l'obligation de déposer la déclaration pays par pays, le fichier principal et le fichier local. La déclaration pays par pays fera ensuite l'objet d'un échange automatique de renseignements entre autorités compétentes.

En outre, il a été indiqué que, à l'intérieur de l'Union européenne, ont été exécutés des travaux, qui ont traduit la législation modèle en une Directive qui modifie la Directive 2011/016/UE par laquelle chaque État membre, au sein de l'Union européenne, introduit de

invoert. Desalniettemin is de onderliggende wet geen (volledige) omzetting van de amenderingsrichtlijn die in een later stadium zal worden aangevat.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Art. 55

Dit artikel behoeft geen uitleg.

Art. 56

Dit artikel voegt een artikel 321/1 in in de door artikel 3 ingevoegde afdeling I/1 – aanvullende rapporteringsverplichtingen inzake verrekenprijzen.

In dit artikel worden een aantal definities verklaard die betrekking hebben op de invoering van het actiepunt 13 uit het BEPS Actieplan. De invoering van deze definities is belangrijk voor de gemeenschappelijke internationale interpretatie van die termen en de correcte implementatie ervan.

De meeste termen zijn dan ook vertaald vanuit de modelwetgeving zonder al te veel af te wijken van die modelwetgeving wat een consistente implementatie inzake de rapporteringsverplichtingen dient te garanderen. Daar waar wordt afgeweken van de oorspronkelijke definitie is dit om een verduidelijking te scheppen, zonder dat daarbij ingeboet wordt aan de internationale consistentie van de definities. Er zal verder worden aangegeven wanneer een definitie werd aangepast of ingevoerd, alsook de redenen waarom deze aanpassing de internationale consistentie van de termen niet aantast. Op een aantal van deze definities wordt ook verder op ingegaan teneinde meer duiding te geven.

Volgende termen worden gedefinieerd, waarbij voor de duidelijkheid de Engelse term naast de Nederlandse term wordt gezet:

— groep – *Group*;

— multinationale groep – *MNE Group*;

— groepsentiteit – *Constituent Entity*;

— rapporterende entiteit – *Reporting Entity*;

— uiteindelijke moederentiteit – *Ultimate Parent Entity*;

— surrogaatmoederentiteit – *Surrogate Parent Entity;*

façon cohérente cette législation modèle. Néanmoins, la loi en cause n'est pas une transposition (complète) de la directive d'amendement qui sera entreprise à un stade ultérieur.

COMMENTAIRE ARTICLE PAR ARTICLE

Art. 55

Cet article n'appelle pas de commentaire.

Art. 56

Cet article insère un article 321/1 dans la section I/1 insérée par l'article 3 – Obligations complémentaires de déclaration en matière de prix de transfert.

Cet article contient un certain nombre de définitions relatives à la mise en œuvre du point d'action 13 du Plan d'action BEPS. L'introduction de ces définitions est importante en vue d'une interprétation internationale commune et d'une application correcte de ces termes.

La plupart des termes ont donc été traduits à partir de la législation modèle sans s'en trop écarter, ce qui doit garantir une mise en œuvre cohérente des obligations de déclaration. Lorsqu'on s'écarte de la définition d'origine, il s'agit d'une clarification sans perdre quoique ce soit à la cohérence internationale des définitions. Il sera indiqué plus loin quand une définition est adaptée ou introduite, ainsi que les raisons pour lesquelles cette adaptation n'érode pas la cohérence internationale des termes. Pour un certain nombre de ces définitions, on va plus loin afin de donner plus d'explications.

Les termes suivants ont été définis, et pour plus de clarté, les termes anglais ont été indiqués à côté des termes français:

— groupe – *Group*;

— groupe multinational – *MNE Group*;

— entité constitutive – *Constituent Entity;*

— entité déclarante – *Reporting Entity*;

— entité mère ultime – *Ultimate Parent Entity*;

— entité mère de substitution – *Surrogate Parent Entity*;

— rapporteringsperiode – *Fiscal Year;*

— internationaal akkoord – *International Agreement;*

— kwalificerend akkoord tussen bevoegde autoriteiten – *Qualifying Competent Authority Agreement;*

— geconsolideerde jaarrekening – *Consolidated Financial Statements*;

— systematische nalatigheid – *Systemic Failure;*

— landenrapport – *Country-by-Country Report.*

De definitie van groep verwijst naar de geldende boekhoudkundige regels waarbij een verzameling van ondernemingen een geconsolideerde jaarrekening moet opmaken, of zulks zou moeten doen indien hun aandelenbelangen zouden worden verhandeld op een gereglementeerde markt. Het laatste deel van de definitie werd ingevoerd teneinde rekening te houden met de geldende IFRS-standaard waarbij een groep een geconsolideerde jaarrekening moet indienen wanneer zij beursgenoteerd is. Vermits deze standaard de nationale geldende boekhoudkundige regels overreden, zonder dat deze noodzakelijkerwijs zijn opgenomen in deze nationale regelgeving, werd binnen de OESO ervoor geopteerd om dit expliciet op te nemen in de definitie.

Tevens werd ervoor geopteerd om een definitie op te nemen van “gereglementeerde markt” (zie verder).

Voor de definitie van een groepsentiteit wordt verwezen naar elke groepsentiteit die mee in de consolidatiekring van de uiteindelijke moederentiteit werd opgenomen alsook elke entiteit die deel uitmaakt van de groep maar omwille van redenen van omvang of materieel belang niet opgenomen is in de geconsolideerde jaarrekening van de multinationale groep. Onder de Belgische consolidatieregels worden een aantal entiteiten verplicht uitgesloten van de consolidatiekring (bijvoorbeeld ondernemingen in vereffening, de activiteiten van de onderneming worden stopgezet of wanneer de opname van de onderneming tegen het getrouw beeld van de jaarrekening zou indruisen). Een aantal ondernemingen kunnen optioneel worden uitgesloten van de consolidatiekring (bijvoorbeeld ondernemingen van een te verwaarlozen betekenis, de opname van de onderneming in de consolidatiekring leidt tot onevenredige moeilijkheden of wanneer de aandelen van de dochteronderneming enkel met het oog op een latere vervreemding worden aangehouden). De OESO heeft evenwel een zo breed mogelijke definiëring van de term

— période déclarable – *Fiscal Year*;

— accord international – *International Agreement*;

— accord éligible entre autorités compétentes – *Qualifying Competent Authority Agreement*;

— comptes annuels consolidés – *Consolidated Financial Statements*;

— défaillance systématique – *Systemic Failure*;

— déclaration pays par pays – *Country-by-Country Report.*

La définition de groupe renvoie aux règles comptables en vigueur selon lesquelles un groupement d’entreprises doit réaliser des comptes annuels consolidés, ou devrait le faire si leurs parts étaient négociées sur un marché réglementé. La dernière partie de la définition a été introduite afin de tenir compte des standards IFRS en vigueur, selon lesquels un groupe doit introduire des comptes annuels consolidés lorsqu’il est coté en bourse. Etant donné que ces standards outrepassent les règles comptables nationales en vigueur, sans que ceux-ci soient nécessairement repris dans cette réglementation nationale, il a été choisi, au sein de l’OCDE, de reprendre ceci explicitement dans la définition.

En outre, il a été choisi de reprendre une définition du “marché réglementé” (voir plus loin)

Pour la définition d’une entité constitutive, il est fait référence à toute entité constitutive qui est reprise dans le périmètre de consolidation de l’entité mère ultime, ainsi qu’à toute entité faisant partie du groupe, mais qui n’est pas reprise dans le périmètre de consolidation pour des raisons de dimension ou d’intérêt matériel. Selon les règles belges de consolidation, un certain nombre d’entités sont obligatoirement exclues du périmètre de consolidation (par exemple les entreprises en liquidation, lorsque les activités de l’entreprise sont arrêtées ou lorsque la reprise de l’entreprise ne traduirait pas fidèlement les comptes annuels). Certaines entreprises peuvent être exclues de manière optionnelle du périmètre de consolidation (par exemple des entreprises d’importance négligeable, lorsque l’inclusion de l’entreprise dans le périmètre de consolidation conduit à des difficultés disproportionnées ou lorsque les actions de la filiale ne sont détenues qu’en vue d’une cession ultérieure). L’OCDE garde cependant à l’esprit une définition la plus large possible de l’expression”entité constitutive”. Les entreprises visées par l’exclusion obligatoire ou

"groepsentiteit" voor ogen gehouden. De ondernemingen die onder de verplichte of optionele uitsluiting van de consolidatiekring naar Belgische regels moeten aldus worden beschouwd als een groepsentiteit.

Voor de term rapporteringsperiode wordt uitdrukkelijk verwezen naar de multinationale groep. Dit om de verwarring te vermijden met de boekjaren van de Belgische groepsentiteiten (die niet noodzakelijk gelijk lopen met de rapporteringsperiode van de multinationale groep) naar waar wordt verwezen bij het groepsdossier en het lokaal dossier (zie verder).

In de definitie van het landenrapport werd de term "*tangible assets other than cash and cash equivalents*" vertaald door "alle activa met uitzondering van liquiditeiten, geldbeleggingen met een vervaldatum korter dan drie maanden dewelke niet onderhevig zijn aan significante waardeschommelingen, immateriële vaste activa en aandelen geboekt binnen de financiële vaste activa". Dit is duidelijker en komt overeen met wat beoogt wordt door de OESO.

Daarnaast werden de termen "*stated capital"* en "*"accumulated earnings*" vertaald door respectievelijk "het gestorte kapitaal" en "de gereserveerde winst". Onder gestort kapitaal wordt verstaan het geplaatst kapitaal (zoals tot uiting komt in de balans) dat tevens gestort is geweest. Onder de gereserveerde winst wordt het resultaat van het boekjaar verstaan.

Verderop in de definitie wordt verwezen naar de identificatie van de groepsentiteit, in de praktijk betekent dit het aangeven van de naam alsook het identificatienummer. Voorts wordt met "de aard van de voornaamste bedrijfsactiviteit of -activiteiten" volgende activiteiten verstaan:

— onderzoek en ontwikkeling;

— het hebben of beheren van intellectuele eigendomsrechten;

— inkoop of afname;

— fabricage of productie;

— verkoop, commercialisatie of distributie;

— diensten op het gebied van administratie, beheer of ondersteuning;

— dienstverlening aan niet verbonden partijen;

— interne groepsfinanciering;

optionnelle du périmètre de consolidation conformément aux règles belges doivent donc être considérées comme une entité constitutive.

En ce qui concerne la période de déclaration, il est expressément fait référence au groupe multinational. Ceci afin d'éviter la confusion avec les exercices comptables des entités belges constitutives auxquels il est fait référence dans le fichier principal et le fichier local (voir ci-dessous).

Dans la définition de la déclaration pays par pays, les termes "*tangible assets other than cash and cash equivalents"* ont été traduits par "tous les actifs à l'exception des liquidités, des placements en argent avec une date d'échéance inférieure à trois mois, qui ne sont pas sujets à des variations de valeur significatives, des actifs fixes immatériels et des actions comptabilisées au sein des actifs fixes financiers". C'est plus clair et correspond à ce qui est visé par l'OCDE.

En outre, les termes "*stated capital*" et "*accumulated earnings*" ont été traduits respectivement par "le capital libéré" et "le bénéfice réservé". Par capital libéré, on entend le capital placé (ainsi qu'il ressort du bilan) qui a été également libéré. Par bénéfice réservé, on entend le résultat de l'année comptable.

De plus, il est fait référence dans la définition à l'identification de l'entité constitutive, ce qui signifie en pratique la déclaration du nom ainsi que du numéro d'identification. D'autre part, on entend par la "nature de son activité ou de ses activités commerciales principale(s)" les activités suivantes:

— recherche et développement;

— détention ou gestion de droits de propriété intellectuelle;

— achat ou approvisionnement;

— fabrication ou production;

— vente, commercialisation ou distribution;

— services administratifs, de gestion ou de soutien;

— fourniture de services à des parties non liées;

— financement interne du groupe;

— gereguleerde financiële dienstverlening;

— verzekeringen;

— het aanhouden van aandelen of andere vermogensinstrumenten;

— slapende activiteiten;

— andere.

Ten opzichte van de OESO modelwetgeving werden volgende definities toegevoegd:

— onderneming: deze definitie komt voort uit de amenderingsrichtlijn. Een onderneming is een vorm van bedrijfsuitoefening die wordt uitgeoefend door een rechtspersoon, een vereniging van personen die bevoegd is rechtshandelingen te verrichten, maar niet de status van rechtspersoon bezit (indien de geldende wetgeving in die mogelijkheid voorziet) of elke andere juridische constructie die activa bezit of beheert, met inbegrip van de daardoor gegenereerde inkomsten, en welke aan belasting in de zin van richtlijn 2011/16/EU zijn onderworpen.

— gereglementeerde markt: elke Belgische of buitenlandse markt. Deze definitie doet geen afbreuk van de internationale consistentie en kadert dit beter binnen de Belgische wetgeving;

— Belgische groepsentiteit: deze definitie werd toegevoegd om de tekst leesbaarder te maken. De definitie doet geen afbreuk aan de internationale consistentie van de wetgeving. De Belgische groepsentiteiten zullen indien nodig het landenrapport, het groepsdossier en het lokaal dossier indienen bij de Belgische belastingadministratie en hebben tevens een notificatieplicht (zie verder);

— bedrijfseenheid: een bedrijfseenheid is elk onderdeel, divisie of departement van de Belgische groepsentiteit dat gegroepeerd is rond een bepaalde activiteit, productgroep of technologie. De definitie is van belang voor het vervolledigen van het lokaal dossier.

Art. 57

Dit artikel gaat over de rapporteringsverplichting van het landenrapport.

De paragraaf 1 legt de algemene regel vast en stelt dat indien de uiteindelijke moederentiteit van een multinationale groep inwoner is van België, zij het

— services financiers réglementés;

— assurance;

— détention d'actions ou d'autres instruments de fonds propres;

— activités dormante;

— autres.

Par rapport à la législation modèle de l'OCDE, trois définitions ont été ajoutées:

— entreprise: cette définition est tirée de la directive d'amendement. Une entreprise est une forme d'exercice d'une activité commerciale qui est exercée par une personne morale, une association de personnes qui est compétente pour procéder à des opérations juridiques, mais qui ne possède pas le statut de personne morale (si la législation en vigueur prévoit cette possibilité), ou tout autre construction juridique qui possède ou gère des actifs, y compris les revenus qui en sont tirés, et qui sont soumis à l'impôt au sens de la directive 2011/16/EU

— marché réglementé: tout marché belge ou étranger; Cette définition ne porte pas préjudice à la cohérence internationale et s'inscrit mieux dans la cadre de la législation belge.

— entité belge constitutive: cette définition a été ajoutée pour indiquer clairement quelles entreprises belges sont visées par les obligations de déclaration. Ces entreprises devront, le cas échéant, déposer la déclaration pays par pays, le fichier principal et le fichier local auprès de l'administration fiscale belge et auront également une obligation de notification (voir ci-après);

— unité d'exploitation: une unité d'exploitation désigne toute composante, toute division ou tout département de l'entreprise constitutive belge regroupé autour d'une activité, d'un groupe de produits ou d'une technologie particulière. Cette définition est importante pour compléter le fichier local.

Art. 57

Cet article concerne l'obligation de déposer la déclaration pays par pays.

Le paragraphe 1er établit la règle générale et stipule que si l'entité mère ultime d'un groupe multinational est résidente de la Belgique, elle devra établir la déclaration

landenrapport van die groep zal moeten opmaken en aanleveren aan de administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen.

Het landenrapport is een formulier dat een overzicht geeft van de verdeling van de algehele inkomsten, de winsten, de betaalde inkomstenbelastingen, de verschuldigde inkomstenbelastingen en enkele andere economische indicatoren alsook een overzicht van de voornaamste activiteiten van de groepsentiteiten. Het voornaamste doel van het landenrapport bestaat erin een gedegen risicoanalyse uit te voeren inzake verrekenprijzen. Daarnaast kan het formulier eveneens dienen voor economische en statistische gegevens inzake BEPS.

De paragraaf 2 bepaalt dat de Belgische groepsentiteit die niet de uiteindelijke moederentiteit van de multinationale groep is, alsnog het landenrapport moet aanleveren aan de administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen in als één van de hiernavolgende omstandigheden zich voordoet:

— de uiteindelijke moederentiteit is in het land waar ze fiscaal inwoner is niet verplicht om het landenrapport voor de multinationale groep op te maken en aan te leveren;

— de uiteindelijke moederentiteit moet een landenrapport voor haar groep opmaken en aanleveren, maar er is geen instrument aanwezig dat voorziet in de automatische uitwisseling van het landenrapport met België; of

— de uiteindelijke moederentiteit moet een landenrapport voor haar groep opmaken en aanleveren en er is een instrument aanwezig dat voorziet in de automatische uitwisseling van het landenrapport, maar er gebeurt geen effectieve uitwisseling van het landenrapport omwille van redenen, anders dan deze die gestipuleerd staan in het instrument. In dit geval spreekt men van een systematische nalatigheid van die jurisdictie. In dergelijk geval zal de Belgische administratie meedelen omtrent welke periode een landenrapport zal ingediend worden.

Wanneer een Belgische groepsentiteit met deze rapporteringsverplichting geconfronteerd wordt, zal zij alles in het werk dienen te stellen om een zo volledig mogelijk landenrapport met betrekking tot de multinationale groep aan te leveren. Een minimum dat kan verwacht worden van de Belgische groepsentiteit is dat zij contact opneemt met haar ultieme moederentiteit teneinde die informatie te bekomen. Wanneer, desondanks, de ultieme moederentiteit blijft weigeren om de informatie te delen met de Belgische groepsentiteit, zal de Belgische

pays par pays de ce groupe et la déposer auprès de l'administration compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus.

La déclaration pays par pays est un formulaire qui donne une vue d'ensemble de la répartition de l'ensemble des revenus, des bénéfices, des impôts sur les revenus payés, des impôts sur les revenus dus et de quelques autres indicateurs économiques, ainsi qu'un aperçu des principales activités des entités constitutives. Le but principal de la déclaration pays par pays est de procéder à une analyse approfondie des risques en matière de prix de transfert. En outre, le formulaire peut également être utilisé pour les données économiques et statistiques dans le cadre de BEPS.

Le paragraphe 2 prévoit que l'entité belge constitutive qui n'est pas l'entité mère ultime du groupe multinational doit néanmoins déposer la déclaration pays par pays auprès de l'administration compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus lorsque l'une des circonstances suivantes se produit:

— l'entité mère ultime n'est pas tenue d'établir ni de déposer la déclaration pays par pays pour le groupe multinational dans le pays dont elle est fiscalement résidente;

— l'entité mère ultime doit établir et déposer une déclaration pays par pays pour son groupe mais il n'existe aucun instrument prévoyant l'échange automatique de cette déclaration pays par pays avec la Belgique; ou

— l'entité mère ultime doit établir et déposer la déclaration pays par pays pour son groupe et il existe un instrument qui prévoit l'échange automatique de cette déclaration pays par pays, mais il n'y a pas d'échange effectif pour des raisons autres que celles qui sont stipulées dans l'instrument. Dans ce cas, on parle d'une défaillance systématique de cette juridiction. Dans pareil cas, l'administration belge devra communiquer quand une déclaration pays par pays devra environ être introduite.

Lorsqu'une entité constitutive belge est soumise à cette obligation de déclaration, elle devra mettre tout en œuvre pour fournir une déclaration pays par pays relative au groupe multinational aussi complète que possible. Le minimum attendu de l'entité constitutive belge est qu'elle prenne contact avec son entité mère ultime afin d'obtenir ces informations. Lorsque, néanmoins, l'entité mère ultime continue à refuser de partager ces informations avec l'entité constitutive belge, celle-ci devra quand même déposer une déclaration pays par pays

groepsentiteit alsnog een landenrapport moeten indienen met alle informatie die zij tot haar beschikking heeft en bovendien zal zij de Belgische administratie op de hoogte moeten brengen van deze weigering. Er werd overeengekomen binnen de EU dat in dergelijk geval elke lidstaat op de hoogte wordt gebracht van deze weigering.

Wanneer twee of meer Belgische groepsentiteiten of groepsentiteiten van de Europese Unie van dezelfde multinationale groep in een dergelijke situatie zitten, dan is het voldoende dat één van hen het landenrapport aanlevert aan de administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen op voorwaarde dat de administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen hiervan op de hoogte wordt gebracht. Wanneer, bij wijze van voorbeeld, een multinationale groep in België opereert via twee Belgische dochtervennootschappen en een vaste inrichting van de moedervennootschap, zullen al deze entiteiten het landenrapport moeten indienen, tenzij één van deze entiteiten deze rapporteringsplicht voor de beide andere Belgische groepsentiteiten vervult of tenzij de hiernavolgende voorwaarden van § 3 van dit artikel vervuld zijn.

Het voorgaande zal echter niet mogelijk zijn indien de Belgische groepsentiteit niet alle informatie over de multinationale groep kan aanleveren.

De paragraaf 3 van dit artikel bepaalt dat indien één van de hierboven beschreven omstandigheden van § 2 van dit artikel voorkomt en de Belgische groepsentiteit dus het landenrapport zal moeten opmaken en indienen, de multinationale groep een andere groepsentiteit kan aanstellen om het landenrapport op te maken en in te dienen bij haar lokale belastingadministratie. Deze laatste groepsentiteit zal dan ageren als de surrogaatmoederentiteit. De volgende voorwaarden moeten evenwel voldaan zijn opdat die entiteit de surrogaatmoederentiteit kan zijn:

— de surrogaatmoederentiteit moet een landenrapport opmaken en indienen in de jurisdictie waarvan zij fiscaal inwoner is;

— er wordt voorzien in een automatische uitwisseling van het landenrapport tussen België en de jurisdictie waarvan de surrogaatmoederentiteit fiscaal inwoner is;

— er is een effectieve uitwisseling van het landenrapport;

— de belastingadministratie van de surrogaatmoederentiteit is op de hoogte gesteld van het feit dat zij als de surrogaatmoederentiteit ageert; en

comprenant toutes les informations en sa possession, et elle devra en outre informer l'administration belge de ce refus. Il a été convenu, au sein de l'UE que, dans un tel cas, chaque État membre soit informé de ce refus.

Lorsque deux ou plusieurs entités belges constitutives ou des entités constitutives de l'Union Européenne du même groupe multinational se trouvent dans une telle situation, il suffit que l'une d'entre elles fournisse la déclaration pays par pays à l'administration compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus à condition que l'administration compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus en soit informée. Lorsque, par exemple, un groupe multinational opère en Belgique par l'intermédiaire de deux filiales belges et d'un établissement stable de la société mère, toutes ces entités devront déposer la déclaration pays par pays, à moins que l'une d'entre elles accomplisse cette obligation de déclaration pour les deux autres entités belges constitutives, ou que les conditions du paragraphe 3 de cet article soient remplies.

Ce qui précède ne sera néanmoins pas possible si l'entité constitutive belge ne peut pas fournir toutes les informations sur le groupe multinational.

Le § 3 de cet article stipule que lorsque l'une des circonstances décrites ci-avant du § 2 de ce même article se présente et que l'entité constitutive belge doit dès lors établir et déposer la déclaration pays par pays, le groupe multinational peut désigner une autre entité constitutive pour établir la déclaration pays par pays et la déposer auprès de son administration fiscale locale. Cette dernière entité constitutive agira alors en tant qu'entité mère de substitution. Les conditions suivantes doivent toutefois être remplies pour que cette entité puisse être l'entité mère de substitution:

— l'entité mère de substitution doit établir et déposer une déclaration pays par pays dans la juridiction dont elle est fiscalement résidente;

— un échange automatique de la déclaration pays par pays est prévu entre la Belgique et la juridiction dont l'entité mère de substitution est fiscalement résidente;

— il y a un échange effectif de la déclaration pays par pays;

— l'administration fiscale de l'entité mère de substitution est informée du fait qu'elle agit en tant qu'entité mère de substitution; et

— de Belgische belastingadministratie heeft een notificatie ontvangen van de naam en identiteit van de surrogaatmoederentiteit in overeenstemming met artikel 321/3, § 2, WIB92, ingevoegd door artikel 58 van dit ontwerp.

Deze regeling van de surrogaatmoederentiteit werd ingevoerd teneinde een administratieve vereenvoudiging te voorzien voor de multinationale groep indien haar uiteindelijke moederentiteit fiscaal inwoner zou zijn van een jurisdictie die geen rapportering van het landenrapport vereist of met geen of slechts een gering aantal landen een kwalificerend administratief akkoord heeft. Immers, in die gevallen zullen een groot aantal van haar dochterondernemingen of vaste inrichtingen geconfronteerd worden met de regelgeving beschreven in paragraaf 2 van dit artikel wat de consistentie en de vertrouwelijkheid van deze landenrapporten niet ten goed komt, alsmede een verhoging van de administratieve lasten van de multinationale groep met zich meebrengt.

In elk van de beschreven situaties heeft de Belgische groepsentiteit 12 maanden de tijd na het afsluiten van het boekjaar van de multinationale groep om het landenrapport bij de administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen in te dienen. De belastingadministratie zal vervolgens het landenrapport op automatische wijze uitwisselen met een EU-lidstaat of andere betrokken partners in overeenstemming met de bepalingen zoals voorzien door het betrokken internationaal instrument (Multilateraal Verdrag, dubbelbelastingverdrag of TIEA) waaronder het landenrapport wordt uitgewisseld. De rapporteringsperiode van de multinationale groep, komt overeen met het boekjaar van de uiteindelijke moederentiteit. Het wordt aanbevolen om de eerste landenrapporten pas in te dienen vanaf 1 oktober 2017, opdat een correct beheer van de landenrapporten kan worden aangeboden.

De paragraaf 4 van dit artikel bepaalt dat de multinationale groepen waarvan de geconsolideerde brutoopbrengsten 750 miljoen euro of meer bedragen, het landenrapport moeten aanleveren.

Onder bruto-opbrengsten wordt hier verstaan de som van de bruto bedrijfsopbrengsten, de bruto financiële opbrengsten en de bruto uitzonderlijke opbrengsten zoals deze tot uiting komen in de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit.

Het landenrapport zal op elektronische wijze ingediend worden middels een formulier waarvan het model door de Koning wordt bepaald. Daartoe zal een koninklijk besluit worden opgesteld eenmaal de inhoud van het landenrapport definitief vastligt.

— l'administration fiscale belge a reçu notification du nom et de l'identité de l'entité mère de substitution conformément au paragraphe 2 de l'article 321/3, CIR 92, inséré par l'article 58 du présent projet.

Cette procédure via l'entité mère de substitution a été introduite afin de fournir une simplification administrative pour le groupe multinational si son entité mère ultime est résidente fiscale d'une juridiction qui n'exige pas de déclaration pays par pays, ou n'a d'accord éligible avec aucun pays ou seulement avec quelques pays. En effet, dans ces cas, un grand nombre de ses filiales ou établissements stables seront confrontés à la réglementation décrite au paragraphe 2 du présent article, ce qui ne favorise ni la cohérence ni la confidentialité de ces déclarations pays par pays, et qui implique une augmentation de la charge administrative du groupe multinational.

Dans chacune des situations décrites, l'entité belge constitutive dispose d'un délai de 12 mois suivant la clôture de l'exercice comptable du groupe multinational pour déposer la déclaration pays par pays auprès de l'administration compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus. L'administration fiscale échangera ensuite la déclaration pays par pays avec les partenaires concernés en conformité avec les dispositions de l'instrument international pertinent (Convention multilatérale, convention préventive de la double imposition ou TIEA) en vertu duquel la déclaration pays par pays est échangée. La période de déclaration du groupe multinational correspond à l'exercice comptable de l'entité mère ultime. Il est recommandé de ne déposer les premières déclarations pays par pays qu'à partir du 1er octobre 2017, afin de permettre une gestion correcte des déclarations pays par pays.

Le paragraphe 4 de cet article stipule que les groupes multinationaux qui doivent déposer la déclaration pays par pays sont des groupes dont les revenus bruts consolidés atteignent ou dépassent 750 millions d'euros.

Par revenus bruts, on entend la somme des produits d'exploitation bruts, des produits financiers bruts et des produits exceptionnels bruts tels qu'ils apparaissent dans les comptes annuels consolidés de l'entité mère ultime.

La déclaration pays par pays sera déposée par voie électronique au moyen d'un formulaire dont le modèle est déterminé par le Roi. A cette fin, un arrêté royal sera rédigé dès que le contenu de la déclaration pays par pays sera fixé définitivement.

Hoewel niet uitdrukkelijk gestipuleerd door deze wet, zullen de door de Belgische belastingadministratie van de belastingplichtige ontvangen landenrapporten aan dezelfde vertrouwelijkheidsvoorwaarden onderworpen zijn zoals voorzien in artikel 337, WIB 92.

Art. 58

Dit artikel voert een notificatieplicht in voor de Belgische groepsentiteiten van een multinationale groep. Deze Belgische groepsentiteiten moeten de Belgische belastingadministratie uiterlijk op de laatste dag van de rapporteringsperiode van de multinationale groep laten weten of ze de uiteindelijke moederentiteit is, of ze de surrogaatmoederentiteit zijn of, indien ze geen van beide zijn, moeten ze de identiteit van de uiteindelijke moederentiteit of, in voorkomend geval, de surrogaatmoederentiteit aangeven alsook de jurisdictie waarvan deze fiscaal inwoner is.

Art. 59

Dit artikel voert de verplichting in voor de aanlevering van het groepsdossier door de Belgische groepsentiteit.

Dit artikel maakt geen onderdeel uit van de modelwetgeving die werd opgesteld door de OESO.

Aangezien het rapport van september 2014 duidelijk stelt dat om de doelstellingen van een degelijke verrekenprijsdocumentatie te bereiken (zie hoger), een drietrapsgewijze aanpak het meest aangewezen is, werd het nodig geacht dat een groepsdossier en lokaal dossier eveneens deel uitmaken van de rapporteringsplicht van Belgische groepsentiteiten.

Het groepsdossier geeft een overzicht van de multinationale groep weer, inclusief de aard van haar bedrijfsactiviteiten, de immateriële vaste activa, de intragroep financiële verrichtingen en de geconsolideerde financiële en fiscale positie van de multinationale groep, haar algehele bedrijfspolitiek en haar wereldwijde allocatie van haar inkomsten en economische activiteiten. Het groepsdossier zal aldus een instrument zijn ter aanvulling van het landenrapport om een algemene risico-inschatting te kunnen uitvoeren met betrekking tot de verrekenprijspolitiek van de Belgische groepsentiteit. Hoewel hier sprake is van het aangeven van de geconsolideerde financiële en fiscale positie van de groep, verplicht dit artikel geenszins de fiscale consolidatie van de groep.

Het groepsdossier kan eveneens een rol spelen bij de verdere verklaring van de verrekenprijsanalyse zoals

Bien que ce ne soit pas expressément prévu par la présente loi, les déclarations pays par pays que l'administration fiscale belge recevra du contribuable seront soumises aux mêmes conditions de confidentialité que celles prévues à l'article 337, CIR 92.

Art. 58

Cet article instaure une obligation de notification pour les entités belges constitutives d'un groupe multinational. Ces entités belges constitutives doivent faire savoir à l'administration fiscale belge, au plus tard le dernier jour de la période déclarable du groupe multinational, si elles sont l'entité mère ultime ou l'entité mère de substitution ou, si elles ne sont ni l'une ni l'autre, elles doivent indiquer l'identité de l'entité mère ultime ou, le cas échéant, de l'entité mère de substitution, ainsi que la juridiction dont cette entité est fiscalement résidente.

Art. 59

Cet article introduit l'obligation de dépôt du fichier principal par l'entité belge constitutive.

Cet article ne figure pas dans la législation modèle élaborée par l'OCDE.

Etant donné que le rapport de septembre 2014 indique clairement qu'une approche à trois niveaux est la plus appropriée pour atteindre l'objectif d'une documentation de qualité en matière de prix de transfert (voir ci-avant), il a été jugé utile d'inclure également un fichier principal et un fichier local dans l'obligation de déclaration des entités belges constitutives.

Le fichier principal donne une vue d'ensemble du groupe multinational, y compris la nature de ses activités, les immobilisations incorporelles, les transactions financières intra-groupe et la situation financière et fiscale consolidée du groupe multinational, sa politique générale d'entreprise et la répartition mondiale de ses revenus et de ses activités économiques. Le fichier principal constituera donc un instrument complémentaire à la déclaration pays par pays, qui permettra de procéder à une évaluation des risques générale concernant la politique en matière de prix de transfert de l'entité belge constitutive. Bien qu'il s'agisse ici de l'état de la situation financière fiscale consolidée du groupe, cet article n'exige nullement la consolidation fiscale du groupe.

Il peut également contribuer à éclairer l'analyse des prix de transfert, telle que reflétée dans le fichier local.

deze is weergegeven in het lokaal dossier. Het groepsdossier vormt aldus de ontbrekende schakel tussen het landenrapport en het lokaal dossier.

De paragraaf 1 van het door dit ingevoegde artikel 321/4 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, stipuleert dat de Belgische groepsentiteiten ten laatste 12 maanden na het afsluiten van de rapporteringsperiode van de multinationale groep het groepsdossier moeten indienen bij de administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen. Dit geldt voor elke Belgische groepsentiteit en dit dossier kan niet worden ingediend door een andere groepsentiteit.

Volgens paragraaf 3 van dit artikel geldt deze verplichting enkel voor Belgische groepsentiteiten die in het boekjaar voor het betrokken boekjaar, zoals blijkt uit hun enkelvoudige jaarrekening, één van volgende criteria overschrijden:

— een totaal van 50 miljoen euro aan bedrijfs- en financiële opbrengsten met uitsluiting van de niet-recurrente opbrengsten;

— een balanstotaal van 1 miljard euro;

— een jaargemiddelde van het personeelsbestand van 100, uitgedrukt in voltijdse equivalenten.

Onder bruto bedrijfsopbrengsten wordt begrepen het totaal van de opbrengsten zijnde de bruto bedrijfsopbrengsten en de financiële opbrengsten, maar met uitsluiting van de uitzonderlijke opbrengsten.

Heeft het boekjaar een duur van minder of meer dan twaalf maanden, dan wordt het bedrag van de bruto bedrijfsopbrengsten exclusief de belasting over de toegevoegde waarde bedoeld, vermenigvuldigd met een breuk waarvan de teller twaalf is en de noemer het aantal maanden van het boekjaar, waarbij elke begonnen maand voor een volle maand wordt geteld.

Het balanstotaal is de totale boekwaarde van de activa zoals ze blijkt uit het balansschema dat vastgesteld is bij koninklijk besluit op grond van artikel 92 van het Koninklijk Besluit van 30 januari 2001 tot uitvoering van het Wetboek van Vennootschappen.

Het aantal werknemers uitgedrukt in voltijdse equivalenten is gelijk aan het arbeidsvolume teruggebracht tot voltijds tewerkgestelde equivalenten, te berekenen voor de deeltijdse werknemers op basis van het conventioneel aantal te presteren uren, gerelateerd ten opzichte van de normale arbeidsduur van een vergelijkbare voltijdse werknemer (referentiewerknemer).

Le fichier principal constitue donc le chaînon manquant entre la déclaration pays par pays et le fichier local.

Le § 1er de l'article 321/4 du Code des impôts sur les revenus 1992 inséré par cet article stipule que les entités belges constitutives doivent déposer le fichier principal auprès de l'administration compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus au plus tard 12 mois après la clôture de la période déclarable du groupe multinational. Ceci vaut pour toute entité belge constitutive et ce fichier ne peut être déposé par une autre entité constitutive.

Conformément au paragraphe 3 de cet article, cette obligation n'est applicable qu'aux entités belges constitutives dont les comptes annuels montrent que, pour l'exercice comptable qui précède immédiatement l'exercice comptable concerné, elles dépassent un des critères suivants:

— un total de 50 millions d'euros de produits d'exploitation et de produits financiers, à l'exclusion des produits non-récurrents;

— un total du bilan d'1 milliard d'euros;

— une moyenne annuelle de personnel de 100 équivalents temps plein.

On entend par produits d'exploitation bruts le total des produits, en l'occurrence les produits d'exploitation bruts et les produits financiers, mais à l'exclusion des produits exceptionnels.

Lorsque l'exercice comptable a une durée inférieure ou supérieure à douze mois, le montant des produits d'exploitation bruts à l'exclusion de la taxe sur la valeur ajoutée est multiplié par une fraction dont le dénominateur est douze et le numérateur le nombre de mois de l'exercice considéré, tout mois commencé étant compté pour un mois complet.

Le total du bilan est la valeur comptable totale des actifs telle qu'elle apparaît au schéma du bilan, qui est déterminé par arrêté royal conformément à l'article 92 de l'Arrêté royal du 30 janvier 2001 portant exécution du Code des sociétés.

Le nombre des travailleurs en équivalents temps plein est égal au volume de travail exprimé en équivalents occupés à temps plein, à calculer pour les travailleurs occupés à temps partiel sur la base du nombre contractuel d'heures à prester par rapport à la durée normale de travail d'un travailleur à temps plein comparable (travailleur de référence).

Deze criteria zijn geen onderdeel van een gemeenschappelijke internationale drempel, maar komen overeen met de ondernemingen die gecontroleerd worden door de administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen voor wat betreft hun verrekenprijspolitiek en beantwoorden aan de materialiteitsdrempel van de te onderzoeken ondernemingen.

Het groepsdossier zal op elektronische wijze moeten worden met een formulier waarvan het model door de Koning wordt bepaald. Daartoe zal een koninklijk besluit worden opgesteld.

Art. 60

Dit artikel voert artikel 321/5 in het WIB92 in.

Hierin wordt de verplichting voor de aanlevering van het lokaal dossier door de Belgische groepsentiteit bepaald.

Dit artikel maakt eveneens geen onderdeel uit van de modelwetgeving die werd opgesteld door de OESO. Zoals hierboven reeds vermeld stelt het rapport van september 2014 duidelijk dat een drie-trapsgewijze aanpak het meest aangewezen is om de doelstellingen van een degelijke verrekenprijsdocumentatie te bereiken. Aldus is het nodig dat een groepsdossier en een lokaal dossier eveneens deel uitmaken van de rapporteringsplicht van multinationale groepen.

Het lokaal dossier bestaat uit twee formulieren die samen een geheel vormen:

— een formulier waar meer informatie wordt opgenomen betreffende de aard en de activiteiten van de Belgische groepsentiteit alsmede een overzicht van de verbonden transacties;

— een inlichtingenformulier waar per bedrijfseenheid van de Belgische groepsentiteit de verbonden transacties (goederen, diensten en financieel) worden weergegeven samen met een gedetailleerde verrekenprijsanalyse van deze bedrijfseenheid, zowel inzake vergelijkbaarheid als inzake methodologie.

Paragraaf 1 van het artikel stipuleert dat de Belgische groepsentiteiten het lokaal dossier moeten indienen bij de Belgische belastingadministratie. Dit geldt voor elke Belgische groepsentiteit en dit dossier kan niet worden ingediend door een andere groepsentiteit.

De verplichting geldt ingevolge artikel 321/5, § 3, WIB 92 enkel voor Belgische groepsentiteiten die, zoals

Ces critères ne font pas partie d'un seuil international commun, mais correspondent aux entreprises dont la politique en matière de prix de transfert est contrôlée par l'administration compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus et répondent au seuil d'importance relative des entreprises à contrôler.

Le fichier principal devra être introduit par voie électronique au moyen d'un formulaire dont le modèle est déterminé par le Roi. Un arrêté royal sera rédigé à cette fin.

Art. 60

Cet article introduit l'article 321/5 du Code des impôts sur les revenus 1992.

Cet article instaure l'obligation de dépôt du fichier local par l'entité belge constitutive.

Cet article ne figure pas non plus dans la législation modèle élaborée par l'OCDE. Comme déjà mentionné ci-avant, le rapport de septembre 2014 indique clairement qu'une approche à trois niveaux est la plus appropriée pour atteindre l'objectif d'une documentation de qualité en matière de prix de transfert. Il est dès lors nécessaire qu'un fichier principal et un fichier local soient aussi compris dans l'obligation de déclaration des groupes multinationaux.

Le fichier local se compose de deux formulaires formant un tout:

— un formulaire contenant des informations supplémentaires sur la nature et les activités de l'entité belge constitutive ainsi qu'un aperçu des transactions liées;

— un document d'information reprenant, par unité d'exploitation de l'entité belge constitutive les transactions liées (biens, services et transactions financières) ainsi qu'une analyse détaillée des prix de transfert de cette unité d'exploitation, tant au niveau de la comparabilité que de la méthodologie.

Le paragraphe 1er de l'article stipule que les entités belges constitutives doivent déposer le fichier local auprès de l'administration fiscale belge. Ceci vaut pour toute entité belge constitutive et ce fichier ne peut être déposé par une autre entité constitutive.

Conformément au paragraphe 3 de l'article 321/5, CIR 92, cette obligation n'est applicable qu'aux entités

blijkt uit hun enkelvoudige jaarrekening, in het boekjaar voor het betrokken boekjaar één van volgende criteria overschrijden:

— een totaal van 50 miljoen euro aan bedrijfs- en financiële opbrengsten met uitsluiting van de niet-recurrente opbrengsten;

— een balanstotaal van 1 miljard euro;

— een jaargemiddelde van het personeelsbestand van 100, uitgedrukt in voltijdse equivalenten.

De uitleg met betrekking tot bruto-bedrijfsopbrengsten, balanstotaal en personeelsbestand opgenomen in de toelichting bij het artikel 7 van dit ontwerp geldt *mutatis mutandis* eveneens voor dit artikel.

Het inlichtingenformulier bij het lokaal formulier moet slechts ingevuld worden wanneer één bedrijfseenheid van de Belgische groepsentiteit voor een totaal van 1 000 000 euro of meer aan grensoverschrijdende verbonden transacties heeft, en dit voor elke bedrijfseenheid afzonderlijk.

Het algemeen formulier bij het lokaal dossier zal door elke Belgische groepsentiteit moeten worden ingevuld die één van bovenstaande criteria overschrijdt. Ze zal daarbij moeten aangeven hoeveel bedrijfseenheden binnen haar onderneming de drempelwaarde van 1 000 000 euro overschrijden.

Deze criteria zijn geen onderdeel van een gemeenschappelijke internationale drempel, maar komen overeen met de ondernemingen die gecontroleerd worden door de administratie wat betreft hun verrekenprijspolitiek en beantwoorden aan de materialiteitsdrempel van de te onderzoeken ondernemingen

Het lokaal dossier zal eveneens ingediend worden op elektronische wijze met een formulier waarvan het model door de Koning wordt bepaald. Daartoe zal een Koninklijk Besluit worden opgesteld.

Art. 61

Dit artikel voert artikel 321/6 in het WIB 92 in.

Het doel van het artikel bestaat erin om het landenrapport niet te misbruiken. Verschillende lidstaten van de OESO vreesden immers dat door de wijze waarop het landenrapport is opgesteld, het landenrapport kan worden gebruikt om de belastbare basis van een onderneming te berekenen op basis van arbitraire

belges constitutives dont les comptes annuels montrent que, pour l'exercice comptable qui précède immédiatement l'exercice comptable concerné, elles dépassent un des critères suivants:

— un total de 50 millions d'euros de produits d'exploitation et de produits financiers, à l'exclusion des produits non-récurrents;

— un total du bilan d'1 milliard d'euros;

— une moyenne annuelle de personnel de 100 équivalents temps plein.

Les explications relatives aux produits d'exploitation bruts, au total du bilan et au personnel qui sont données concernant l'article 7 sont valables *mutatis mutandis* pour ce qui concerne cet article.

Le document d'information à joindre au fichier local ne doit être rempli que lorsque les transactions transfrontalières avec des parties liées de l'une des unités d'exploitation de l'entité constitutive belge ont une valeur totale de plus de 1 000 000 euros, et ce pour chaque unité d'exploitation séparément.

Le formulaire général à joindre au fichier local devra être rempli par chaque entité belge constitutive qui dépasse l'un des critères énoncés ci-avant. Elle devra y indiquer le nombre d'unités d'exploitation au sein de son entreprise qui dépassent le seuil de 1 000 000 euros.

Ces critères ne font pas partie d'un seuil international commun, mais correspondent aux entreprises dont la politique en matière de prix de transfert est contrôlée par l'administration et répondent au seuil d'importance relative des entreprises à contrôler.

Le fichier local sera également introduit par voie électronique au moyen d'un formulaire dont le modèle est déterminé par le Roi. Un arrêté royal sera rédigé à cette fin.

Art. 61

Cet article introduit l'article 321/6 dans le CIR 92.

Le but de l'article consiste à ne pas abuser de la déclaration pays par pays. Plusieurs États membres de l'OCDE craignent en effet que, en raison de sa rédaction, la déclaration pays par pays puisse être utilisée pour calculer la base imposable d'une entreprise sur la base de clés de répartition arbitraires (par exemple

verdeelsleutels (bijvoorbeeld op basis van aantal werknemers). Om dit te vermijden, wordt voorzien dat het landenrapport zal gebruikt worden voor een risicoanalyse inzake het uithollen van de belastbare basis, winstverschuivingen en in verband met verrekenprijzen en het bijhouden van statistische en economische gegevens. Er wordt verder bepaald dat men een landenrapport wel mag gebruiken om bijkomende vragen te stellen aan de belastingplichtige of een controle in te stellen aangaande verrekenprijsafspraken van een onderneming. Tevens blijft het mogelijk om correcties te maken, maar die moeten dan ondersteund worden door gegevens die verkregen zijn na bijkomend onderzoek.

Art. 62 en 63

Artikel 62 vult de aanslagtermijnen opgenomen in artikel 358, WIB 92 aan met een specifieke aanslagtermijn wanneer een beroep werd gedaan op een regeling voor onderling overleg zoals voorzien in een dubbelbelastingverdrag of op de arbitrageprocedure voorzien in het Europees Verdrag van 23 juli 1990 ter afschaffing van dubbele belasting in geval van winstcorrecties tussen verbonden ondernemingen.

De hierboven vermelde procedure voor onderling overleg wordt steeds opgestart op vraag van de belastingplichtige zelf wanneer die vindt dat er een dubbele belasting heeft plaats gehad. De procedure van onderling overleg zelf gebeurt steeds tussen de bevoegde autoriteiten. Wat voorafgaat geldt *mutatis mutandis* voor de hierboven vermelde arbitrageprocedure. Vermits deze procedures soms meerdere jaren kunnen duren, is het nodig om hiermee rekening te houden in de aanslagtermijnen. Door deze wijziging kan, indien binnen deze procedures wordt overeengekomen dat België een bepaalde belasting kan heffen, de fiscale administratie deze alsnog vestigen.

Artikel 63 beoogt dezelfde uitbreiding, maar dan voor de ambtshalve ontheffing voorzien in artikel 376, WIB92 indien na een procedure van onderling overleg of een arbitrageprocedure blijkt dat België ten onrechte belastingen zou hebben geïnd.

Beide artikels beogen een administratieve vereenvoudiging van de huidige procedure en treden in werking vanaf aanslagjaar 2017.

Art. 65

Dit artikel voert een specifieke sanctie in voor het niet naleven van de in deze afdeling opgenomen documentatieverplichtingen.

sur la base du nombre de salariés). Pour éviter cela, il est prévu que la déclaration pays par pays sera utilisée en vue d'une analyse de risques relative à l'érosion de la base imposable, aux déplacements de bénéfices, et concernant les prix de transfert et le traitement de données statistiques et économiques. Il est également précisé que l'on peut tout à fait utiliser une déclaration pays par pays pour poser des questions complémentaires au contribuable ou pour entamer un contrôle relatif aux accords de prix de transfert conclus par une entreprise. Il reste aussi possible d'opérer des corrections, mais elles doivent être corroborées par les données obtenues à la suite du contrôle supplémentaire.

Art. 62 et 63

L'article 62 complète les délais prévus à l'article 358, CIR 92 par un délai spécifique d'imposition applicable lorsqu'il a été fait appel à une procédure amiable prévue par une convention préventive de la double imposition ou à la procédure prévue par la Convention européenne du 23 juillet 1990 relative à l'élimination des doubles impositions en cas de corrections des bénéfices des entreprises associées.

La procédure amiable mentionnée ci-avant est toujours mise en œuvre sur demande du contribuable même lorsqu'il trouve qu'une double imposition a pris place. La procédure amiable a toujours lieu entre les autorités compétentes. Ce qui précède vaut *mutatis mutandis* pour la procédure d'arbitrage mentionnée ci-avant. Etant donné que ces procédures peuvent parfois durer plusieurs années, il est nécessaire d'en tenir compte pour les délais d'imposition. Cette modification permettra à l'administration fiscale, lorsqu'il est convenu dans le cadre de ces procédures que la Belgique peut percevoir un impôt, d'encore établir l'imposition.

L'article 63 vise la même prolongation, mais pour le dégrèvement d'office prévu par l'article 376, WIB92 lorsque, à l'issue d'une procédure amiable ou d'une procédure d'arbitrage, il s'avère que la Belgique aurait perçu indûment des impôts.

Les deux articles visent une simplification administrative de la procédure actuelle et entrent en vigueur à partir de l'exercice d'imposition 2017.

Art. 65

Cet article insère une sanction spécifique en cas de non-respect des exigences de documentation prévue par la présente section.

Indien het landenrapport, het groepsdossier of het lokaal dossier niet, laattijdig of onvolledig worden ingediend of wanneer de notificatieplicht niet wordt nageleefd, kan de door de adviseur-generaal gemachtigde ambtenaar een boete aan de Belgische groepsentiteit opleggen die loopt van 1 250 euro tot 25 000 euro vanaf de tweede overtreding.

De Koning zal de schaal van de administratieve geldboetes vastleggen en regelt tevens hun toepassingsmodaliteiten.

Art. 66

Dit artikel regelt de inwerkingtreding.

Afdeling 4

Invordering

Onderafdeling 1

Schorsing van de invordering

Art. 67

De rechtsmiddelen in gerechtszaken worden geregeld in het Gerechtelijk Wetboek.

Het gemeen procesrecht, met name artikel 1397 van het Gerechtelijk Wetboek, vervangen door de Wet van 19 oktober 2015 houdende wijziging van het burgerlijk procesrecht en houdende diverse bepalingen inzake justitie (*Belgisch Staatsblad* van 22 oktober 2015), bepaalt dat enkel het verzet tegen eindvonnissen de tenuitvoerlegging ervan schorst. Het hoger beroep heeft voortaan geen schorsende werking meer op de tenuitvoerlegging van de gerechtelijke beslissing.

Uit het tweede lid van artikel 1397 van het Gerechtelijk Wetboek volgt dat de vonnissen in beginsel uitvoerbaar zijn vanaf de uitspraak ervan en uitvoerbaar blijven niettegenstaande het indienen van een hoger beroep, behoudens de uitzonderingen die de wet bepaalt of tenzij de rechter anders beslist.

Inzake BTW bepaalt artikel 92*bis* van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, van toepassing op het gebied van de invordering en taxatie, dat “De termijnen van verzet, hoger beroep en cassatie, alsmede het verzet, het hoger beroep en de voorziening in cassatie schorsen de tenuitvoerlegging van de gerechtelijke beslissing”.

Si la déclaration pays par pays, le fichier principal ou le fichier local n’est pas déposé, est déposé tardivement ou est incomplet, ou lorsqu’il n’est pas satisfait à l’obligation de notification, le fonctionnaire délégué par le conseiller général peut appliquer une amende de 1 250 euros à 25 000 euros à partir de la deuxième infraction.

Le Roi fixera l’échelle des amendes administratives et règle les modalités d’application de celles-ci.

Art. 66

Le présent article règle l’entrée en vigueur.

Section 4

Recouvrement

Sous-section 1re

Suspension du recouvrement

Art. 67

Les voies de recours en matière judiciaire sont aménagées par le Code judiciaire.

Le droit commun de la procédure, à savoir l’article 1397 du Code judiciaire, remplacé par la loi du 19 octobre 2015 modifiant le droit de la procédure civile et portant des dispositions diverses en matière de justice (*Moniteur belge* du 22 octobre 2015), prévoit que seule l’opposition formée contre le jugement définitif en suspend l’exécution. L’appel n’a désormais plus d’effet suspensif de l’exécution de la décision judiciaire.

Il ressort du deuxième alinéa de l’article 1397 du Code judiciaire que les jugements sont en principe exécutoires dès leur prononcé et le resteront nonobstant l’introduction d’un appel, sauf les exceptions prévues par la loi ou sauf si le juge en décide autrement.

En matière de TVA, l’article 92*bis* du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, applicable en matière de recouvrement et en matière de taxation, prévoit que “les délais d’opposition, d’appel et de cassation, ainsi que l’opposition, l’appel et le pourvoi en cassation sont suspensifs de l’exécution de la décision de justice.”.

Inzake de inkomstenbelastingen is artikel 377 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, op dezelfde wijze opgesteld maar beperkt tot de procedure van vestiging van de belasting. Dit artikel verbiedt derhalve elke tenuitvoerlegging van de beslissing zolang alle gewone rechtsmiddelen niet werden aangewend.

Evenwel bepaalt artikel 300, § 2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, van toepassing inzake invordering dat enkel de cassatietermijn zomede de voorziening in cassatie schorsende kracht hebben.

Indien het bijvoorbeeld gaat om een bewarend beslag, zal het schorsend karakter slechts gelden indien de beslagrechter de bewarende maatregel heeft behouden en het hof van beroep de opheffing uitspreekt. Het schorsend karakter zal daarentegen niet gelden indien de beslagrechter de opheffing uitspreekt gelet op het feit dat het hoger beroep en de termijn van het hoger beroep niet schorsend zijn en dat de beslissing van de beslagrechter van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad is (artikelen 1039 en 1395, 2e lid Ger.W.).

Actueel bestaan er dus afwijkingen afhankelijk van de verschillende niveaus van de beslissingen en de desbetreffende rechtsmiddelen. Ongeacht of het gaat om een beslissing van de eerste rechter of van de rechter in hoger beroep, het hoger beroep of de voorziening in cassatie, impliceert de samenhang dat eenzelfde regeling betreffende de uitvoering bij voorraad van een gerechtelijke beslissing inzake de invordering van inkomstenbelastingen moet worden aangenomen.

Bovendien blijft de toepassing van artikel 377 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, betreffende de fiscale rechtsmiddelen inzake invordering onderworpen aan een kentering van de rechtspraak zodanig dat een tussenkomst van de wetgever geboden is.

Inzonderheid met het oog op de bestrijding van de bedrieglijke bewerking van het onvermogen en de fiscale fraude in het algemeen, beoogt de wijziging de schorsende kracht van de termijn en van de voorziening in cassatie die actueel voorzien is, uit te breiden tot het verzet en het hoger beroep alsmede tot de termijnen van verzet en hoger beroep.

De wijziging beoogt eveneens een schorsend karakter te verlenen aan iedere beslissing die de Belgische Staat de teruggave van een som beveelt wanneer de termijn van hoger beroep en het hoger beroep niet zijn verstreken. Ze maakt het mogelijk om te vermijden dat de Belgische Staat gedwongen wordt om meerdere miljoenen euro's vrij te geven indien er een opheffing werd bevolen in eerste aanleg.

En matière d'impôts sur les revenus, l'article 377 du Code des impôts sur les revenus 1992, est rédigé d'une manière identique mais limité à la procédure d'établissement de l'impôt. Cet article interdit donc toute mise à exécution de la décision tant que toutes les voies de recours ordinaires n'ont pas été exercées.

Cependant, l'article 300, § 2, du Code des impôts sur les revenus 1992, applicable en matière de recouvrement, stipule que seuls le délai de cassation ainsi que le pourvoi en cassation sont suspensifs.

A titre d'exemple, s'agissant d'une saisie conservatoire, le caractère suspensif ne joue que si le juge des saisies a maintenu la mesure conservatoire et que la Cour d'appel prononce la mainlevée. Par contre, le caractère suspensif ne jouera pas si le juge des saisies prononce la mainlevée étant donné que l'appel et le délai d'appel ne sont pas suspensifs et que la décision du juge des saisies est de plein droit exécutoire par provision (articles 1039 et 1395, alinéa 2, C.J.).

Il existe donc actuellement des distorsions en fonction des différents niveaux de décisions et les recours y relatifs. Qu'il s'agisse de la décision du premier juge ou de celle du juge d'appel, de l'appel ou du pourvoi en cassation, la cohérence implique d'adopter un régime identique quant à l'exécution provisoire d'une décision judiciaire relative au recouvrement d'un impôt sur les revenus.

En outre, l'application de l'article 377 du Code des impôts sur les revenus 1992, relatif au recours fiscal, en matière de recouvrement reste sujette à revirement de jurisprudence de sorte qu'une intervention législative s'impose.

Dans le but notamment de lutter contre l'organisation frauduleuse d'insolvabilité et la fraude fiscale en général, la modification vise à étendre l'effet suspensif du délai et du pourvoi en cassation actuellement prévu, à l'opposition et à l'appel, ainsi qu'aux délais d'opposition et d'appel.

La modification vise en outre à donner un caractère suspensif à toute décision ordonnant à l'État belge la restitution d'une somme dès lors que le délai d'appel et l'appel ne sont pas expirés. Elle permettra d'éviter à l'État belge d'être contraint de libérer plusieurs millions d'euros si une mainlevée était prononcée en première instance.

Onderafdeling 2

Vereenvoudigd derdenbeslag voor btw en niet-fiscale invordering

Art. 68

Inleiding

Artikel 85*bis* van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde dat werd ingevoegd bij artikel 68 van de wet van 8 augustus 1980 en gewijzigd bij de artikelen 126 van de wet van 22 december 1989 en 20 van de wet van 20 juli 2006, met het oog op een vermindering van de gerechtskosten en een vereenvoudiging van het administratief werk, voorziet in een procedure van beslag onder derden dat kan worden uitgevoerd bij een aangetekende brief.

De vereenvoudigde procedure heeft uitwerking vanaf de overhandiging van het stuk aan de geadresseerde en geeft aanleiding tot het opmaken en het verzenden, door de met de invordering belaste ambtenaar, van een bericht van beslag als bedoeld in artikel 1390 van het Gerechtelijk Wetboek.

Voor het overige is het beslag onderworpen aan de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, in het bijzonder de artikelen 1539, 1540, 1542, eerste en tweede lid, en 1543 op voorwaarde dat de afgifte van het bedrag van het beslag geschiedt in handen van de met de invordering belaste ambtenaar.

Het beslag bij aangetekende brief moet worden opgevolgd door middel van een betekening van een deurwaardersexploot wanneer:

1° de beslagen schuldenaar zich verzet tegen het uitvoerend beslag onder derden;

2° de derde-beslagene zijn schuld tegenover de beslagen schuldenaar betwist;

3° een andere schuldeiser zich heeft verzet tegen de afgifte door de derde-beslagene van de door laatstgenoemde verschuldigde sommen voordat de rekenplichtige beslag heeft gelegd. In dat geval zijn de artikelen 1539 tot 1544 van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing.

Wat de directe belastingen betreft, laten de artikelen 164 en 165 van het koninklijk besluit tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna “KB/WIB 92”) genomen op grond van artikel 300, § 1, 1°, van dit Wetboek, en ingevolge hun wijziging bij

Sous-section 2

Saisie-arrêt simplifiée pour TVA et recouvrement non fiscal

Art. 68

Introduction

Inséré par l’article 68 de la loi du 8 août 1980 et modifié par les articles 126 de la loi du 22 décembre 1989 et 20 de la loi du 20 juillet 2006, l’article 85*bis* du Code de la taxe sur la valeur ajoutée prévoit, en vue de réduire les frais de justice et de simplifier le travail administratif, une procédure de saisie entre les mains d’un tiers qui peut être pratiquée par pli recommandé.

La procédure simplifiée sort ses effets à compter de la remise de la pièce au destinataire et donne lieu à l’établissement et l’envoi, par le fonctionnaire en charge du recouvrement, d’un avis de saisie tel que visé à l’article 1390 du Code judiciaire.

Pour le surplus, la saisie est soumise aux dispositions du Code judicaire, principalement les articles 1539, 1540, 1542, alinéas 1er et 2, et 1543 à condition que la remise du montant de la saisie ait lieu entre les mains du fonctionnaire en charge du recouvrement.

La saisie par pli recommandé doit être suivie par une signification d’un exploit d’huissier lorsque:

1° le débiteur saisi s’oppose à la saisie-arrêt-exécution;

2° le tiers saisi conteste sa dette à l’égard du débiteur saisi;

3° un autre créancier s’est opposé à la remise par le tiers saisi des sommes dues par celui-ci avant que le comptable n’ait pratiqué la saisie. Dans ce cas, les articles 1539 à 1544 du Code judiciaire sont d’application.

En matière de contributions directes, les articles 164 et 165 de l’arrêté royal d’exécution du Code des impôts sur les revenus 1992 (ci-après “AR/CIR 92”), pris sur base de l’article 300, § 1er, 1°, de ce Code, permettent par suite de leur modification par l’arrêté royal

het koninklijk besluit van 3 december 2005 (*Belgisch Staatsblad* van 27 februari 2006, 1ste uitgave) een vereenvoudigd beslag onder derden toe dat gelijkaardig is aan dat van artikel 85*bis* van het Wetboek.

Nochtans zijn er thans onderlinge verschillen tussen beide vereenvoudigde beslagen onder derden. Deze verschillen bestonden reeds in het voornoemde koninklijk besluit van 3 december 2005, en werden nog versterkt ingevolge artikel 18 van het koninklijk besluit van 5 december 2011, houdende diverse bepalingen tot wijziging van het KB/WIB 92 (*Belgisch Staatsblad* van 12 december 2011) en het koninklijk besluit van 7 november 2013 tot wijziging van de artikelen 164 en 165 van het KB/WIB 92 (*Belgisch Staatsblad* van 14 november 2013).

De reglementering van het vereenvoudigde beslag onder derden inzake de directe belastingen, in tegenstelling tot de belasting over de toegevoegde waarde:

1° laat aan de belastingschuldige toe verzet aan te tekenen tegen het vereenvoudigde beslag onder derden bij aangetekende brief binnen de vijftien dagen te rekenen vanaf de afgifte van de aanzegging van het beslag. De belastingschuldige moet binnen dezelfde termijn de derde-beslagene inlichten;

2° vereist dat de aanzegging van het beslag geschiedt bij aangetekende brief aan de procureur des Konings te Brussel wanneer de belastingschuldige geen gekende woonplaats heeft;

3° vereist dat de belastingschuldige op de hoogte wordt gebracht van de bestemming van de betalingen en van het saldo na de betalingen;

4° vereist dat het uitvoerend beslag onder derden moet geschieden door middel van een deurwaarders-exploot op de wijze bepaald in de artikelen 1539 tot 1544 van het Gerechtelijk Wetboek, wanneer blijkt dat de zaken te gelde moeten worden gemaakt;

5° laat toe beroep te doen op informaticatechnieken voor de verzending van akten die noodzakelijk zijn voor de procedure van het beslag onder derden: de verzending van het beslag onder derden naar de derde-beslagene, de verklaring door de derde-beslagene van de sommen of zaken, die het voorwerp zijn van het beslag, enz.

In de mate dat de inning en de invordering van de belasting over de toegevoegde waarde en van de directe belastingen zijn toevertrouwd aan één enkele administratie, met name de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering (koninklijk besluit van

du 3 décembre 2005 (*Moniteur belge* du 27 février 2006, 1ère édition), une saisie-arrêt simplifiée qui est similaire à celle de l'article 85*bis* du Code.

Néanmoins, des divergences existent à l'heure actuelle entre les deux saisies-arrêts simplifiées. Déjà contenues à l'arrêté royal du 3 décembre 2005 précité, les divergences se sont accentuées avec l'article 18 de l'arrêté royal du 5 décembre 2011 portant des dispositions diverses modifiant l'AR/CIR 92 (*Moniteur belge* du 12 décembre 2011) et avec l'arrêté royal du 7 novembre 2013 modifiant les articles 164 et 165 de l'AR/CIR 92 (*Moniteur belge* du 14 novembre 2013).

Ainsi, à la différence de la matière de la taxe sur la valeur ajoutée, la réglementation de la saisie-arrêt simplifiée en matière de contributions directes:

1° permet au redevable de faire opposition à la saisie-arrêt simplifiée par pli recommandé dans les quinze jours du dépôt de la dénonciation de la saisie, auquel cas ce dernier doit en informer le tiers saisi dans le même délai;

2° postule que la dénonciation de la saisie est faite par pli recommandé au procureur du Roi à Bruxelles lorsque le redevable n'a plus de domicile connu;

3° postule que le redevable est avisé de la destination des paiements et du solde après paiements;

4° postule que la saisie-arrêt exécution doit être pratiquée par exploit d'huissier, de la manière prévue aux articles 1539 à 1544 du Code judiciaire, lorsqu'il apparaît que les effets doivent être réalisés;

5° permet le recours aux techniques de l'informatique pour la transmission des actes que nécessite la procédure de saisie-arrêt: transmission de la saisie-arrêt au tiers saisi, de la déclaration par le tiers saisi des sommes ou effets, objets de la saisie, etc.

Dans la mesure où la perception et le recouvrement de la taxe sur la valeur ajoutée et des impôts directs sont confiés à une administration unique à savoir l'Administration générale de la Perception et du Recouvrement (arrêté royal du 3 décembre 2009 organique des

3 december 2009, houdende regeling van de operationele diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën, *Belgisch Staatsblad* van 9 december 2009) beoogt het huidig ontwerp van wet het eenvormig maken van de reglementering inzake het beslag onder derden.

Ondanks de verschillen tussen beide beslagen zal de met de invordering belaste ambtenaar van genoemde administratie gebruik kunnen maken van inhoudelijk gelijkaardige rechtsregels om de rechten van de Schatkist te vrijwaren. Deze regels verhogen de rechtszekerheid van de beslagen schuldenaar en bieden de mogelijkheid om beroep te doen op informaticatechnieken.

Bespreking

Paragraaf 1, eerste en tweede lid, paragraaf 3, derde lid en paragraaf 4 van artikel 85*bis*, nieuw, hernemen de inhoud van respectievelijk paragraaf 1, eerste en tweede lid, paragraaf 1, vierde lid en paragraaf 1, derde lid, van artikel 85*bis* oud, van het Wetboek. Er wordt evenwel niet meer verwezen naar een ter post aangetekende brief maar naar een aangetekende brief en het begrip bevoegde ontvanger vervangt het begrip met invordering belaste ambtenaar.

Paragraaf 2 van artikel 85*bis*, nieuw, van het Wetboek voert, zoals voor het beslag onder derden inzake directe belastingen, een elektronisch verzendingssysteem in van het beslag onder derden naar de instellingen die hiermee uitdrukkelijk hebben ingestemd.

De toelichting ingevolge de invoeging van dit systeem in de artikelen 164 en 165 van KB/WIB 92 geldt *mutatis mutandis* eveneens voor artikel 85*bis* van het Wetboek:

"Hiertoe zal een voorafgaand akkoord tussen elke derde-beslagene en de bevoegde diensten van de FOD Financiën worden afgesloten dat de voorwaarden en modaliteiten van dit nieuw systeem zal bevatten.

De derde-beslagene die ermee heeft ingestemd om de door de FOD Financiën gelegde beslagen onder derden door middel van een elektronische verzendingswijze te aanvaarden, wordt ook vermoed hiermee te blijven instemmen zolang hij dit akkoord niet uitdrukkelijk heeft opgezegd door middel van een kennisgeving bij een ter post aangetekende brief aan de FOD Financiën.

De opzegging van dit akkoord gaat in vanaf de eerste dag van de derde maand volgend op de ontvangst van de kennisgeving ervan door de bevoegde dienst van de FOD Financiën.

services opérationnels du Service public fédéral Finances, *Moniteur belge* du 9 décembre 2009), le présent projet de loi vise à uniformiser les règles applicables en matière de saisie-arrêt.

Malgré les divergences entre les deux saisies, le fonctionnaire de l'administration précitée en charge du recouvrement pourra bénéficier de normes au contenu similaire pour asseoir les prétentions de l'État. Ces normes améliorent la sécurité juridique du débiteur saisi tout en permettant le recours aux techniques de l'informatique.

Commentaire

Le paragraphe 1er, alinéas 1er et 2, le paragraphe 3, alinéa 3, et le paragraphe 4, de l'article 85*bis*, nouveau, reprennent le contenu respectif des paragraphe 1er, alinéas 1er et 2, paragraphe 1er, alinéa 4, et paragraphe 1er, alinéa 3, de l'article 85*bis*, ancien, du Code. Cependant la référence au pli recommandé par la poste est remplacée par celle de pli recommandé et la notion de receveur compétent remplace celle de fonctionnaire chargé du recouvrement.

Le paragraphe 2, de l'article 85*bis*, nouveau, du Code, met en place, tout comme pour la saisie-arrêt en matière de contributions directes, un système de transmission électronique de la saisie-arrêt vers les organismes qui y ont expressément consenti.

Le commentaire exposé lors de l'insertion de ce système dans les articles 164 et 165 de l'AR/CIR 92 vaut *mutatis mutandis* également pour l'article 85*bis* du Code:

"Un accord préalable contenant les conditions et modalités de ce nouveau système sera conclu à cet effet entre chaque tiers saisi et les services compétents du SPF Finances.

Le tiers saisi qui a consenti à accepter la saisie-arrêt adressée par le SPF Finances au moyen d'une transmission électronique, est également présumé y consentir tant qu'il n'a pas expressément dénoncé cet accord par voie de notification au SPF Finances par pli recommandé à la poste.

La dénonciation de cet accord prend effet à partir du premier jour du troisième mois qui suit la réception de sa notification par le service compétent du SPF Finances.

Inzake elektronische verzending wordt de datum van afgifte van het beslag aan de bestemmeling op onweerlegbare wijze verondersteld deze van de ontvangstmelding te zijn die volgens de elektronische procedure zal worden verzonden.

Om elke onzekerheid wat de relevante datum van het beslag onder derden betreft, te vermijden wanneer dit op opeenvolgende wijze het voorwerp heeft uitgemaakt van een verzending langs elektronische weg en van een verzending bij een ter post aangetekende brief (wordt bepaald) [z. artikel 85bis, § 2, vierde lid, van het Wetboek] dat in dergelijk geval het beslag verzonden bij een ter post aangetekende brief slechts in aanmerking zal genomen worden wanneer de overhandiging van het stuk aan de geadresseerde valt voor de datum van ontvangstmelding verzonden volgens de elektronische procedure. Het technisch risico bestaat inderdaad dat, niettegenstaande de aanhoudende storing van het informaticasysteem hetgeen het handelen langs papieren weg rechtvaardigt, een ontvangstmelding van de elektronische verzending niettemin zou verstuurd worden bij het einde van de storing.

De oorsprong en de integriteit van de inhoud van de kennisgeving van het beslag, alsook de geldigheid van het beslag, worden verzekerd door middel van aangepaste beveiligingstechnieken.

Uit bekommernis voor de rechtszekerheid zal voor de uitvoering van deze paragraaf het identificatienummer van het Rijksregister of, bij gebrek daaraan, het identificatienummer van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid worden gebruikt om de beslagen belastingschuldige te identificeren wanneer het een natuurlijke persoon betreft. Teneinde het risico op vergissingen bij het inbrengen van het identificatienummer te beperken, wordt dit vergezeld van de naam en de voornaam van de beslagen belastingschuldige, natuurlijke persoon. Wanneer het een rechtspersoon betreft, zal het identificatienummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen worden gebruikt om de beslagen belastingschuldige te identificeren. Er wordt verduidelijkt dat het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister of, bij gebrek daaraan, het identificatienummer van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid dan wel het identificatienummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen veronderstelt dat ook de derde-beslagene gerechtigd is om deze nummers te kunnen gebruiken. Indien dit niet het geval is, is het ook niet mogelijk om het (…) [v. artikel 85bis, § 2, van het Wetboek] bedoelde akkoord tussen de derde-beslagene en de bevoegde diensten van de FOD Financiën af te sluiten en bijgevolg tot beslag onder derde door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden over te gaan.".

En matière de transmission électronique, la date de remise de la saisie au destinataire est présumée de manière irréfragable être celle de l'accusé de réception qui sera transmis conformément à la procédure électronique.

Afin d'écarter toute incertitude quant à la date relevante de la saisie-arrêt lorsque celle-ci a fait l'objet de manière successive d'une transmission par voie électronique et d'un envoi par pli recommandé à la poste, (il est prévu) [v. article 85*bis*, § 2, alinéa 4, du Code] que *dans ce cas la saisie adressée par pli recommandé à la poste ne sera pris en compte que lorsque la remise de la pièce au destinataire est antérieure à la date de l'accusé de réception transmis conformément à la procédure électronique. Le risque technique existe en effet que, nonobstant le dysfonctionnement persistant du système informatique justifiant le recours à la voie papier, un accusé de réception de l'envoi électronique ne soit néanmoins transmis lorsque ce dysfonctionnement aura pris fin.*

L'origine et l'intégrité du contenu de la notification de saisie ainsi que la validité de la saisie sont assurées au moyen de techniques de sécurité adaptées.

Dans un souci de sécurité juridique, le numéro d'identification du Registre national ou, à défaut, le numéro d'identification de la Banque Carrefour de la Sécurité Sociale sera utilisé pour l'exécution de ce présent paragraphe afin d'identifier le redevable saisi lorsqu'il s'agit d'une personne physique. Afin de limiter le risque d'erreur lié à l'introduction du numéro d'identification, celui-ci est accompagné du nom et du prénom du redevable saisi, personne physique. Lorsqu'il s'agit d'une personne morale, c'est le numéro d'identification de la Banque Carrefour des Entreprises qui sera utilisé pour identifier le redevable saisi. Il est précisé que l'utilisation du numéro d'identification du Registre national ou, à défaut, le numéro d'identification de la Banque Carrefour de la Sécurité Sociale ou le numéro d'identification de la Banque Carrefour des Entreprises suppose que le tiers saisi est, lui aussi, autorisé à pouvoir utiliser ces numéros. Si ceci n'est pas le cas, il n'est pas possible non plus de conclure l'accord (…) [v article 85*bis*, § 2, du Code] entre *le tiers saisi et les services compétents du SPF Finances, ni dès lors de procéder à la saisie-arrêt au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique.".*

Paragraaf 3, eerste en tweede lid, van artikel 85*bis*, nieuw, van het Wetboek vereist dat de aanzegging van het beslag geschiedt aan de procureur des Konings te Brussel in geval de schuldenaar geen gekende woonplaats heeft en laat aan de belastingschuldige toe verzet aan te tekenen binnen de vijftien dagen te rekenen vanaf de afgifte bij de aanbieder van de universele postdienst van de aanzegging van het beslag. De belastingschuldige moet binnen dezelfde termijn de derde-beslagene inlichten. De voornoemde leden zijn identiek aan § 1/2, eerste en tweede lid van artikel 164, KB/WIB 92.

De paragrafen 5 en 8 van artikel 85*bis*, nieuw, van het Wetboek, nemen *pro parte* de inhoud van de paragrafen 2 en 3 van artikel 85*bis*, oud, van het Wetboek over, namelijk:

a) de afgifte van het bedrag van het beslag in handen van de ontvanger (art. 85*bis*, § 5, eerste lid, 3°, nieuw, van het Wetboek);

b) het uitvoerend beslag onder derden moet verplicht geschieden bij deurwaardersexploot wanneer de belastingschuldige zich verzet tegen het uitvoerend beslag onder derden, wanneer de derde-beslagene zijn schuld tegenover de belastingschuldige betwist of wanneer de sommen of zaken het voorwerp zijn van een verzet of beslag onder derden verricht door andere schuldeisers voorafgaand aan het uitvoerend beslag onder derden (art. 85*bis*, § 8, eerste lid, 1° tot 3°, nieuw, van het Wetboek). Deze verplichting wordt evenwel uitgebreid wanneer de gevallen waarin de zaken te gelde moeten worden gemaakt.

Wanneer het beslag onder derden geschiedt door middel van een procedure waarbij gebruik wordt gemaakt van informaticatechnieken:

a) voorziet artikel 85*bis*, § 5, nieuw, van het Wetboek bovendien dat de derde-beslagene eveneens verklaring kan doen van de sommen en zaken die het voorwerp zijn van het beslag door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt. In dat geval is de datum van deze verklaring de datum van de ontvangstmelding die door de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën wordt verzonden (*idem* als artikel 164, § 3, eerste lid, eerste streepje, KB/WIB 92); de overlegging van een afschrift van de aanzegging van het beslag overeenkomstig artikel 1543 van het Gerechtelijk Wetboek wordt geacht vervuld te zijn door de mededeling aan de derde-beslagene van de datum van de afgifte bij de aanbieder van de universele postdienst van de aanzegging van het beslag door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt;

Le paragraphe 3, alinéas 1er et 2, de l'article 85*bis*, nouveau, du Code, postule – lorsque le redevable n'a plus de domicile connu – d'effectuer la dénonciation de la saisie-arrêt au procureur du Roi à Bruxelles et permet au redevable de faire opposition dans les quinze jours de la remise au prestataire de service postal universel de la dénonciation de la saisie. Celui-ci est tenu d'informer le tiers saisi dans le même délai. Les alinéas précités sont identiques au § 1er/2, alinéas 1er et 2 de l'article 164, AR/CIR 92.

Les paragraphes 5 et 8, de l'article 85*bis*, nouveau, du Code, reprennent *pro parte* la teneur des paragraphes 2 et 3, de l'article 85*bis*, ancien, du Code, à savoir:

a) la remise du montant de la saisie se fait entre les mains du receveur (art. 85*bis*, § 5, alinéa 1er, 3°, nouveau, du Code);

b) l'obligation de pratiquer la saisie-arrêt-exécution par exploit d'huissier de justice lorsque le redevable s'oppose à la saisie-arrêt-exécution, lorsque le tiers saisi conteste sa dette à l'égard du redevable ou lorsque les sommes et effets font l'objet de la part d'autres créanciers, d'une opposition ou d'une saisie-arrêt antérieure à la saisie-arrêt-exécution (article 85*bis*, § 8, alinéa 1er, 1° à 3°, nouveau, du Code). Cette obligation est cependant étendue au cas où les effets doivent être réalisés.

Lorsque la saisie-arrêt est pratiquée au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique:

a) l'article 85*bis*, § 5, nouveau, du Code prévoit en outre que le tiers saisi peut également faire la déclaration des sommes et effets, objets de la saisie, au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique, auquel cas la date de cette déclaration est celle de l'accusé de réception communiqué par le service compétent du Service public fédéral Finances (*idem* que l'article 164, § 3, alinéa 1er, premier tiret, AR/CIR 92) et que la production d'une copie de la dénonciation de la saisie conformément à l'article 1543 du Code judiciaire est réputée accomplie par la communication au tiers saisi, au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique de la date de remise au prestataire de service postal universel de la dénonciation de la saisie;

b) in de veronderstelling dat het uitvoerend beslag onder derden moet geschieden bij deurwaardersexploot zoals bepaald door artikel 85*bis*, § 8, eerste lid, nieuw, van het Wetboek, voorziet het tweede lid van paragraaf 8 bovendien dat het uitvoerend beslag onder derden bij deurwaardersexploot binnen de maand na de ontvangstmelding van de verklaring van de derde-beslagene, verzonden door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt, tot gevolg zal hebben dat het beslag dat wordt gelegd door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt zijn bewarend effect zal behouden (*idem* als artikel 165, tweede lid, tweede streepje, KB/WIB 92).

Net als artikel 164, § § 4 en 5, van het KB/WIB 92, voorziet artikel 85*bis*, § § 6 en 7, nieuw, van het Wetboek dat de kosten voor de aangetekende brieven beoogd in de paragrafen 1, 3 en 5 ten laste van de belastingschuldige zijn en deze laatste op de hoogte wordt gebracht van de bestemming van de betalingen en van het saldo na de betalingen.

In navolging van het advies nr. 59 380/3 van de Raad van State worden in het ontwerp de woorden “afgifte ter post” vervangen door de woorden “afgifte bij de aanbieder van de universele postdienst”.

De opmerking van de Raad van State in voormeld advies met betrekking tot de inleidende zin van het ontworpen artikel 85*bis*, § 5, eerste lid, werd niet gevolgd omdat de tekst de letterlijke weergave is van het reeds bestaande beslag onder derden inzake directe belastingen.

Afdeling 5

Bankinlichtingen

De toegang tot het Centraal Aanspreekpunt van de Nationale Bank van België (CAP) wordt voorzien voor ambtenaren van Douane (art. 71 en 72) en btw (art. 69 en 70), dit via een specifiek en gemotiveerde aanvraag met respect voor de wetgeving op de private levenssfeer, zoals nu reeds bestaat in het WIB’92. In de fase van controle kan het CAP enkel worden geraadpleegd bij aanwijzingen van fraude. Voor ambtenaren van de invordering is de toegang niet beperkt tot aanwijzingen van fraude. De toegang wordt onderworpen aan de machtiging van de adviseur-generaal.

Het advies nr. 59 380/3 van de Raad van State wordt gevolgd wat de vraag om het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer betreft voor de uitbreiding van de raadpleging van het CAP.

b) dans les hypothèses où la saisie-arrêt-exécution doit être pratiquée par exploit d’huissier telle que prévue par l’article 85*bis*, § 8, alinéa 1er, nouveau, du Code, l’alinéa 2 du paragraphe 8 prévoit, en outre, que la saisie-arrêt-exécution par exploit d’huissier dans le mois qui suit l’accusé de réception de la déclaration de tiers saisi transmise au moyen d’une procédure utilisant les techniques de l’informatique aura pour effet que la saisie-arrêt déjà pratiquée par une procédure utilisant les techniques de l’informatique garde ses effets conservatoires (*idem* que l’article 165, alinéa 2, deuxième tiret, AR/CIR 92).

A l’instar de l’article 164, § § 4 et 5, de l’AR/CIR 92, l’article 85*bis*, § § 6 et 7, nouveau, du Code, prévoit que les frais des plis recommandés visés aux paragraphes 1er, 3 et 5 sont à charge du redevable et que le redevable est avisé de la destination des paiements et du solde après les paiements.

Dans le projet, les mots “dépôt à la poste” sont remplacés par les mots “remise au prestataire de service postal universel”, suite à l’avis n° 59 380/3 du Conseil d’État.

La remarque du Conseil d’État dans l’avis précité en ce qui concerne la phrase liminaire de l’article 85*bis*, § 5, alinéa 1er, en projet, n’est pas suivie parce que le texte est la reproduction littérale de la saisie-arrêt existante en matière de contributions directes.

Section 5

Informations des banques

L’accès au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique (PCC) est prévu sur demande spécifique et motivée et dans le respect de législation sur la vie privée, pour les fonctionnaires de la Douane (art. 71 et 72) et de la TVA (art. 69 et 70), comme cela existe déjà dans le CIR 92 avec indices de fraude. Dans la phase de la vérification, le PCC est seulement accessible au cas des indices de fraude. Pour les fonctionnaires du recouvrement, l’accès n’est pas limité au cas de fraude. Cet accès est autorisé par le Conseiller-général.

L’avis du Conseil d’État n° 59 380/3 sera suivi, quant à la demande de l’avis de la Commission de la protection de la vie privée en ce qui concerne l’élargissement de la consultation du PCC.

Art. 73 en 75

In de fase van de invordering van de registratie- en successierechten kunnen, zoals dat ook het geval is in de invorderingsfase van de inkomstenbelastingen en van de btw, de gegevens bij het CAP worden opgevraagd van zodra de belastingplichtige niet aan zijn betalingsverplichtingen voldoet.

Er is rekening gehouden met het advies van de Raad van State nr. 59 380/3.

Art. 74

De informatie verstrekt door het CAP zal de ambtenaren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie toelaten te controleren of de erfgenamen alle op het ogenblik van het overlijden bestaande bankrekeningen hebben aangegeven en of alle banken hun informatieverplichtingen hebben nageleefd. Een bank mag immers bij het overlijden van een rekeninghouder diens tegoeden of de tegoeden van zijn echtgenoot maar uitbetalen of teruggegeven aan de rechthebbenden, nadat ze een lijst waarop deze tegoeden staan vermeld -de zogenaamde lijst 201 – aan de voormelde administratie heeft overgemaakt. De ambtenaar belast met het bankonderzoek zal dus zonder alle banken afzonderlijk te moeten aanschrijven, kunnen verifiëren, of hij van iedere daartoe verplichte bank de lijst 201 heeft ontvangen.

Art. 76

De ontvangers bevoegd voor de invordering van penale boeten, verbeurdverklaring van geldsommen, gerechtskosten en bijdragen kunnen, mits machtiging is verleend door een adviseur-generaal, gegevens betreffende de belastingplichtige bij het CAP opvragen.

HOOFDSTUK 4

Niet fiscale invordering

Afdeling 1

Wijziging van de domaniale wet van 22 december 1949

Inleiding

Deze afdeling beoogt de invordering te verbeteren van iedere som verschuldigd aan de Staat of aan Staatsorganismen, wat tot de taak van de administratie

Art. 73 et 75

Dans la phase du recouvrement des droits d'enregistrement et de succession et à l'instar de la phase du recouvrement des impôts sur les revenus et de la tva, les données disponibles auprès du PCC peuvent être demandés dès l'instant où le contribuable ne satisfait pas à ses obligations de paiement.

Il a été tenu compte de l'avis du Conseil d'État n° 59 380/3.

Art. 74

L'information fournie par le PCC permettra aux fonctionnaires de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale de contrôler si les héritiers ont déclarés tous les comptes bancaires existant au moment du décès et si les banques ont respectées leurs obligations d'information. Une banque ne peut, lors du décès d'un titulaire de compte, verser ou rembourser aux ayant-droits lesdits avoirs ou les avoirs de son conjoint qu'après avoir transmis à l'administration précitée une liste – ladite liste 201 – où ces avoirs sont mentionnés. Le fonctionnaire chargé de l'enquête en banque pourra donc, sans devoir sommer individuellement toutes les banques, vérifier s'il a recueilli la liste 201 de chacune des banques qui y sont tenues.

Art. 76

Les receveurs compétents pour le recouvrement des amendes pénales, de la confiscation de sommes d'argent, des coûts et contributions judiciaires peuvent avec l'autorisation d'un conseiller général demander des données relatives au contribuable auPCC.

CHAPITRE 4

Recouvrement non fiscal

Section 1re

Modification de la loi domaniale du 22 décembre 1949

Introduction

Cette section vise à améliorer le recouvrement de toute somme due à l'État ou à des organismes d'État, qui incombe à l'administration du SPF Finances en

van de FOD Financiën belast met de inning en de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen behoort.

Deze administratie is vandaag, overeenkomstig artikel 4 van het koninklijk besluit van 3 december 2009 houdende regeling van de operationele diensten van de FOD Financiën, de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering. Om over een grotere flexibiliteit te beschikken met betrekking tot de toekomstige ontwikkeling van de organisatiestructuur van de FOD Financiën, werd de voorkeur gegeven aan een algemene terminologie ("de administratie van de FOD Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen") om deze administratie aan te duiden in het huidig wetsontwerp. Deze verzekert, naast de inning en de invordering van fiscale schuldvorderingen (inkomstenbelastingen, met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, btw, diverse rechten en taksen met uitzondering van deze bedoeld in Boek I van het Wetboek diverse rechten en taksen), de inning en de invordering van alle publiekrechtelijke niet-fiscale schuldvorderingen en die onder de voormalige Administratie van de (btw, registratie en) domeinen vielen.

De niet-fiscale diensten van de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering zijn dus bevoegd om de invordering van de schuldvorderingen van de Staat of van instellingen van openbaar nut die ervan afhangen te vervolgen in alle gevallen waar de wet die bevoegdheid niet uitdrukkelijk heeft verleend aan een andere administratie. Zij beschikken dus over een algemene bevoegdheid. Deze bevoegdheid is meer bepaald ingesteld door artikel 3 van de domaniale wet van 22 december 1949 (hierna "domaniale wet").

Bovendien hebben andere specifieke normatieve bepalingen uitdrukkelijk, voor bepaalde soorten van schuldvorderingen, hun invordering toevertrouwd aan de voormalige Administratie van de (btw, registratie en) domeinen, waarvan de bevoegdheid in deze materie momenteel wordt uitgeoefend door de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering. Voorbeelden zijn: de invordering van bedragen van gerechtskosten in burgerlijke zaken in geval van juridische tweedelijnsbijstand en rechtsbijstand aan de minder draagkrachtigen overeenkomstig artikel 695 van het Gerechtelijk Wetboek, de invorderingen voor rekening van de RVA krachtens artikel 170 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 of, nog, de invorderingen voor rekening van de Regie der Gebouwen op basis van artikel 15, § 2, van de wet van 1 april 1971.

De diensten van de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering kunnen eveneens worden belast met de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen ten behoeve van de deelstaten en instellingen

charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales.

Cette administration est aujourd'hui, conformément à l'article 4 de l'arrêté royal du 3 décembre 2009 organique des services opérationnels du SPF Finances, l'Administration générale de la Perception et du Recouvrement. Afin de disposer d'une plus grande flexibilité par rapport à l'évolution future de la structure organisationnelle du SPF Finances, une terminologie générique ("l'administration du SPF Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales") a été privilégiée dans le présent projet de loi pour désigner cette administration. Celle-ci assure, outre la perception et le recouvrement de créances fiscales (impôts sur les revenus, taxes assimilées aux impôts sur les revenus, TVA, droits et taxes divers à l'exception de ceux visés au Livre Ier du Code des droits et taxes divers), la perception et le recouvrement de toutes les créances publiques de nature non fiscale, et qui relevaient de l'ancienne Administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines.

Les services non fiscaux de l'Administration générale de la Perception et du Recouvrement sont donc compétents pour poursuivre le recouvrement des créances appartenant à l'État ou à des organismes d'intérêt public qui en dépendent dans tous les cas où la loi n'a pas donné expressément compétence à une autre administration. Ils disposent donc d'une compétence générale. Cette compétence est organisée plus particulièrement par l'article 3 de la loi domaniale du 22 décembre 1949 (ci-après "loi domaniale").

Par ailleurs, d'autres dispositions normatives particulières ont expressément, pour certains type de créances, confié leur recouvrement à l'ancienne Administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines, dont la compétence en cette matière est actuellement exercée par l'Administration générale de la Perception et du Recouvrement. Ainsi en va-t-il, à titre d'exemple, du recouvrement des montants des frais de justice en matière civile dans le cadre de l'aide juridique de deuxième ligne et de l'assistance judiciaire des plus démunis conformément à l'article 695 du Code judiciaire, des recouvrements pour compte de l'ONEM en vertu de l'article 170 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991, ou encore pour compte de la Régie des bâtiments sur base de l'article 15, § 2, de la loi du 1er avril 1971.

Les services de l'Administration générale de la Perception et du Recouvrement peuvent également être chargés du recouvrement des créances non fiscales au profit des entités fédérées et des organismes d'intérêt

van openbaar nut die er van afhangen. De wet van 18 december 1986 machtigt de voormalige Administratie van de (btw, registratie en) domeinen om, op aanvraag, in naam en voor rekening van de Gemeenschappen, de Gewesten, alsook de overheidsinstellingen die er van afhangen, bepaalde vermogensverrichtingen te verrichten, waaronder de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen.

Het huidig wetsontwerp beoogt dus, om de efficiëntie te verbeteren en de kosten te verlagen, over te gaan naar een uniforme werkwijze voor het invorderingsproces van de voornoemde niet-fiscale schuldvorderingen die onder de bevoegdheid van de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering vallen, en dit te doen aansluiten – mits bepaalde aanpassingen en zo eenvoudig mogelijk – op het invorderingsproces van fiscale schuldvorderingen die eveneens vallen onder de bevoegdheid van deze administratie.

Daartoe wijzigt het huidig ontwerp enerzijds artikel 3 van de domaniale wet om, in geval van een onbetaalde niet-fiscale schuldvordering, het individueel dwangbevel, uitgevaardigd door de ontvanger en geviseerd en uitvoerbaar verklaard door een andere ambtenaar overeenkomstig voormeld artikel 3, te vervangen door een uitvoerbare titel – het bijzonder kohier – opgemaakt door middel van een geautomatiseerd systeem.

Anderzijds, vervolledigt het ontwerp deze domaniale wet om in het bijzonder:

— de wijze te bepalen waarop de schuldenaar ervan in kennis wordt gesteld dat de niet-fiscale schuldvordering die hij verschuldigd is het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbare titel en dat de invordering van deze schuldvordering lastens hem wordt opgestart, en wat de gevolgen van deze kennisgeving zijn wat betreft de verjaringstermijn voor de invordering van de niet-fiscale schuldvordering en wat betreft de looptijd van de moratoire intresten;

— de wijze te omschrijven waarop de uitvoering van uitvoerbare titels plaats heeft en ten opzichte van welke personen deze titels uitvoerbaar zijn;

— aan de ontvanger belast met de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen, maatregelen van vervolging of specifieke waarborgen toe te kennen, namelijk het vereenvoudigd uitvoerend derdenbeslag en de wettelijke hypotheek van de Schatkist;

— de oorzaken van stuiting en schorsing van de verjaringstermijnen voor de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen te bepalen;

public qui en dépendent. La loi du 18 décembre 1986 habilite en effet l'ancienne Administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines à réaliser, à la demande, au nom et pour le compte des Communautés, des Régions, ainsi que des organismes publics qui en dépendent, certaines opérations patrimoniales, y compris le recouvrement des créances non fiscales.

Le présent projet de loi tend donc, afin d'améliorer l'efficience et de réduire les coûts, à uniformiser le processus de recouvrement des créances non fiscales mentionnées ci-avant qui relèvent de la compétence de l'Administration générale de la Perception et du Recouvrement, et à le calquer – moyennant certains aménagements et de manière plus simpliste – avec le processus de recouvrement des créances fiscales qui relèvent également de la compétence de cette administration.

Pour ce faire, le présent projet d'une part modifie l'article 3 de la loi domaniale afin de substituer à la contrainte individuelle, décernée en cas de créance non fiscale impayée par le receveur et visée et rendue exécutoire par un autre fonctionnaire conformément à l'article 3 précité, un titre exécutoire – le rôle spécial – établi au moyen d'un système automatisé.

D'autre part, il complète cette même loi domaniale afin notamment:

— de déterminer la manière dont le débiteur est informé que la créance non fiscale dont il est redevable fait l'objet d'un titre exécutoire et que la procédure de recouvrement de cette créance est initiée à sa charge, et les effets de cette notification quant au délai de prescription pour le recouvrement de la créance non fiscale et quant au cours des intérêts moratoires;

— de préciser la manière dont l'exécution des titres exécutoires a lieu et à l'égard de quelles personnes ces titres ont force exécutoire;

— d'octroyer au receveur chargé du recouvrement des créances non fiscales des mesures de poursuite ou de garantie spécifiques, à savoir la saisie-arrêt exécution simplifiée et l'hypothèque légale du Trésor;

— de déterminer les causes d'interruption et de suspension des délais de prescription pour le recouvrement des créances non fiscales;

— aan de ambtenaren belast met de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen onderzoeksbevoegdheden te verlenen om de invordering van deze schuldvorderingen te verzekeren.

Tot slot strekt dit wetsontwerp tot wijziging van diverse wettelijke bepalingen met het oog op de vervanging, in artikel 3 van de domaniale wet, van het administratief dwangbevel door een bijzonder kohier. Voor de invordering van de verschuldigde sommen in het kader van de toepassing van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën, blijft het administratief dwangbevel als uitvoerbare titel bestaan wegens de eigenheid van de materie.

De invordering van niet-fiscale schuldvorderingen in strafzaken (penale boeten, gerechtskosten, verbeurdverklaarde sommen, enz.) blijft beheerst door de eigen normatieve bepalingen en in het bijzonder door het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Art. 77

Dit artikel houdt een substantiële wijziging in van artikel 3 van de domaniale wet door het administratief dwangbevel te vervangen door de inkohiering van niet-fiscale schuldvorderingen verschuldigd aan de Staat of aan Staatsorganismen waarvan de invordering wordt verzekerd door de administratie van de FOD Financiën belast met de inning en invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen, zijnde thans de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering.

Zoals in het gemeen recht kan de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen in principe enkel worden vervolgd op basis van een uitvoerbare titel. Het nieuwe artikel 3, paragraaf 1 van de domaniale wet stelt daarom als principe dat de niet-fiscale schuldvorderingen waarvan de invordering wordt verzekerd door de voornoemde administratie, ingevorderd worden op basis van een uitvoerbaar verklaard bijzonder kohier, een administratieve uitvoerbare titel of een in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing.

Evenwel, zoals duidelijk gesteld aan het begin van het nieuwe artikel 3, paragraaf 1, om alle interpretatiemoeilijkheden te vermijden, belet de toepassing van dit beginsel niet, dat de ontvanger, bij afwezigheid van een uitvoerbare titel, kan overgaan tot het nemen van bewarende maatregelen overeenkomstig het gemeen recht. Worden in het bijzonder bedoeld: het bewarend

— de conférer aux fonctionnaires chargés du recouvrement des créances non fiscales des pouvoirs d'investigation pour assurer le recouvrement de ces créances.

Enfin, le présent projet de loi modifie diverses dispositions législatives en raison de la substitution, à l'article 3 de la loi domaniale, de la contrainte administrative par la mise au rôle spécial. Pour le recouvrement des sommes dues dans le cadre de l'application de la loi du 21 février 2003 créant un Service des créances alimentaires au sein du SPF Finances, la contrainte administrative subsiste comme titre exécutoire en raison de la particularité de la matière.

Le recouvrement des créances non fiscales en matière répressive (amendes pénales, frais de justice, sommes confisquées, *etc.*) reste quant à lui régi par les dispositions normatives qui lui sont propres, et notamment par l'arrêté royal du 28 décembre 1950 portant règlement général sur les frais de justice en matière répressive.

Art. 77

Cet article apporte une modification substantielle à l'article 3 de la loi domaniale en substituant à la contrainte administrative l'enrôlement des créances non fiscales dues à l'État ou à des organismes d'État dont le recouvrement est assuré par l'administration du SPF Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales, à savoir actuellement l'Administration générale de la Perception et du Recouvrement.

Comme en droit commun, le recouvrement des créances non fiscales ne peut en principe être poursuivi que sur base d'un titre exécutoire. L'article 3, paragraphe 1er nouveau de la loi domaniale pose dès lors comme principe que les créances non fiscales dont le recouvrement est assuré par l'administration précitée sont recouvrées sur base d'un rôle spécial rendu exécutoire, d'un titre exécutoire administratif ou d'une décision judiciaire coulée en force de chose jugée.

Toutefois, comme le précise à titre liminaire l'article 3, paragraphe 1er nouveau, afin d'éviter toute difficulté d'interprétation, l'application de ce principe ne fait pas obstacle, en l'absence de titre exécutoire, à la mise en œuvre par le receveur de mesures conservatoires conformément au droit commun. Sont plus particulièrement visées les saisies conservatoires, avec autorisation

beslag, met toelating van de beslagrechter, op de goederen van de schuldenaar op basis van artikel 1413 van het Gerechtelijk Wetboek.

Onder “niet-fiscale schuldvordering” wordt verstaan elke som van niet fiscale aard verschuldigd aan de Staat of aan Staatsorganismen, in hoofdsom, interesten en bijbehoren, waarvan de invordering wordt verzekerd door de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering. Worden eveneens bedoeld de niet-fiscale schuldvorderingen van de deelstaten en instellingen van openbaar nut die er van afhangen vanaf het ogenblik dat hun invordering – op basis van de wet van 18 december 1986 houdende bevoegdverklaring van de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen tot het uitvoeren van bepaalde vermogensrechtelijke verrichtingen voor rekening van de gemeenschaps- en gewestinstellingen – kan worden toevertrouwd aan de voormalige Administratie van de (btw, registratie en) domeinen, en dus vandaag aan de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering.

Er is rekening gehouden met het advies van de Raad van State nr. 59 380/3 inzake de definitie van “niet-fiscale schuldvordering”.

Bij gebrek aan betaling van de niet-fiscale schuldvordering waarvan de invordering haar is toevertrouwd, verleent de administratie zich krachtens de domaniale wet, een uitvoerbare titel met het oog op de gedwongen tenuitvoerlegging. In de huidige stand van de wetgeving is deze uitvoerbare titel het dwangbevel.

Krachtens het huidige artikel 3 van de domaniale wet wordt het dwangbevel, als individuele uitvoerbare titel, uitgevaardigd door de met de invordering belaste ontvanger; het wordt geviseerd en uitvoerbaar verklaard door de directeur van de registratie en de domeinen en betekend bij gerechtsdeurwaardersexploot.

Teneinde over te gaan tot een uniforme werkwijze voor het invorderingsproces van de niet-fiscale schuldvorderingen en dit van de fiscale schuldvorderingen die onder de bevoegdheid van de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering vallen, en de invorderingswerkzaamheden te stroomlijnen, voorziet het nieuwe artikel 3, paragraaf 2 van de domaniale wet – omwille van de automatiseringsmogelijkheden die het kohier biedt – in de inkohiering van de onbetaalde niet-fiscale schuldvordering, tenzij deze reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een administratieve uitvoerbare titel of een in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing. Inderdaad, als er reeds een administratieve of gerechtelijke uitvoerbare titel werd gevestigd of verkregen voor de niet-fiscale schuldvordering voordat deze

du juge des saisies, des biens du débiteur sur base de l’article 1413 du Code judiciaire.

Par “créance non fiscale”, il y a lieu d’entendre toute somme de nature non fiscal due à l’État ou à des organismes d’État, en principal, intérêts et accessoires, dont le recouvrement est assuré par l’Administration générale de la Perception et du Recouvrement. Sont également visées les créances non fiscales des entités fédérées et des organismes d’intérêt public qui en dépendent dès lors que leur recouvrement peut – sur la base de la loi du 18 décembre 1986 habilitant l’Administration de la TVA, de l’enregistrement et des domaines à réaliser certaines opérations patrimoniales pour le compte des institutions communautaires et régionales – être confié à l’ancienne Administration de la TVA., de l’enregistrement et des domaines, et donc aujourd’hui à l’Administration générale de la Perception et du Recouvrement.

Il a été tenu compte de l’avis du Conseil d’État n° 59 380/3 en ce qui concerne la définition de “créance non fiscale”.

En cas de défaut de paiement de la créance non fiscale dont le recouvrement lui est confié, l’administration s’octroie, en vertu de la loi domaniale, un titre exécutoire en vue de l’exécution forcée. Dans la législation actuellement en vigueur, ce titre exécutoire est la contrainte.

En vertu de l’actuel article 3 de la loi domaniale, la contrainte, titre exécutoire individuel, est décernée par le receveur chargé du recouvrement; elle est visée et rendue exécutoire par le directeur de l’enregistrement et des domaines et signifiée par exploit d’huissier de justice.

Afin d’uniformiser le processus de recouvrement des créances non fiscales avec celui des créances fiscales qui relèvent de la compétence de l’Administration générale de la Perception et du Recouvrement, et de rationaliser les travaux de recouvrement, l’article 3, paragraphe 2 nouveau de la loi domaniale organise – en raison des possibilités d’automatisation qu’offre le rôle – l’enrôlement de la créance non fiscale impayée, sauf si celle-ci a déjà fait l’objet d’un titre exécutoire administratif ou d’une décision judiciaire coulée en force de chose jugée. En effet, si un titre exécutoire administratif ou judiciaire a déjà été établi ou obtenu pour la créance non fiscale avant que celle-ci soit confiée, pour recouvrement, à l’administration du SPF Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non

voor de invordering aan de administratie van de FOD Financiën belast met de inning en de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen werd toevertrouwd, moet deze schuld niet meer ingekohierd worden.

Het bijzonder kohier ("bijzonder" om het te onderscheiden van het kohier in fiscale zaken), dat een authentieke akte is, zal voortaan, in de plaats van het dwangbevel, het administratieve "privilège du préalable" (het vermoeden van wettigheid) en het "privilège de l'exécution d'office" (de uitvoering van ambtswege) door de administratie van de FOD Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen uitdrukken.

De bijzondere inkohiering zal, omdat ze een uitvoerbare titel vormt die vervolgingen toelaat, zoals in het verleden, plaatsvinden bij niet-betaling van de niet-fiscale schuldvordering.

Het bijzonder kohier, dat periodiek wordt opgemaakt, is een algemene lijst die de identificatie van de verschillende schuldenaars, alsook in het bijzonder de identificatie van de oorspronkelijke schuldeiser (Staat, waaronder de deelstaten, of instellingen van openbaar nut die er van afhangen), de aard van de niet-fiscale schuldvordering die door elk van hen verschuldigd is, en het bedrag in hoofdsom, interesten en bijbehoren bevat. De bijzondere kohieren worden opgemaakt en uitvoerbaar verklaard door de adviseur-generaal bevoegd voor de administratie van de FOD Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen of door een door hem aangewezen ambtenaar.

Het nieuwe artikel 3, paragraaf 2, van de domaniale wet staat de administratie overigens toe het bijzonder kohier te wijzigen door middel van een verbetering indien de ingekohierde bedragen moeten worden herzien. Deze bepaling die in algemene bewoordingen is opgesteld, zal bijvoorbeeld toepassing vinden in geval van materiële vergissingen bij het opmaken van het bijzonder kohier.

Art. 78

Dit artikel vervangt het huidige artikel 4 van de domaniale wet, waarvan de inhoud wordt hernomen in een volgende bepaling (het nieuwe artikel 15 van de domaniale wet).

Het nieuwe artikel 4, paragraaf 1, van de domaniale wet schrijft de wijze voor waarop de schuldenaar ervan in kennis wordt gesteld dat de niet-fiscale schuldvordering

fiscales, cette créance ne doit bien entendu plus être enrôlée.

Le rôle spécial ("spécial", pour le distinguer du rôle en matière fiscale), acte authentique, traduit désormais en lieu et place de la contrainte, les privilèges administratifs du préalable et de l'exécution d'office de l'administration du SPF Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales.

Constituant un titre exécutoire permettant les poursuites, la mise au rôle spécial intervient, comme de par le passé, en cas de non-paiement de la créance non fiscale.

Etabli périodiquement, le rôle spécial est une liste générale qui reprend l'identification des différents débiteurs, ainsi que notamment l'identification du créancier initial (État, en ce compris les entités fédérées, ou organismes d'intérêt public qui en dépendent), la nature de la créance non fiscale due par chacun d'eux et son montant en principal, intérêts et accessoires. Les rôles spéciaux sont formés et rendus exécutoires par le conseiller général compétent de l'administration du SPF Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales, ou par un fonctionnaire délégué par lui.

L'article 3, paragraphe 2 nouveau, de la loi domaniale autorise par ailleurs l'administration à modifier le rôle spécial par voie de rectification lorsque les montants enrôlés doivent être revus. Formulée en termes généraux, cette disposition trouvera, par exemple, son application en cas d'erreurs matérielles commises lors de l'établissement du rôle spécial.

Art. 78

Cet article remplace l'actuel article 4 de la loi domaniale, dont le contenu est repris dans une disposition ultérieure (article 15 nouveau de la loi domaniale).

L'article 4, paragraphe 1er nouveau, de la loi domaniale prescrit la manière dont le débiteur est informé que la créance non fiscale dont il est redevable fait l'objet

waartoe hij gehouden is het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbare titel en dat de invordering van deze schuld lastens hem werd aangevat.

Deze mededeling gebeurt door het, bij aangetekende brief, versturen van een aanmaning tot betaling die ofwel een uittreksel uit het bijzonder kohier of uit de administratieve uitvoerbare titel bevat met vermelding van de datum van uitvoerbaarverklaring van dit bijzonder kohier of van deze administratieve uitvoerbare titel, ofwel een afschrift van de uitgifte van de rechterlijke beslissing. De afgifte van het stuk bij de aanbieder van de universele postdienst, momenteel bpost, geldt als kennisgeving vanaf de derde daaropvolgende werkdag.

De opmerking van de Raad van State in advies nr. 59 380/3 met betrekking tot “werkdag” werd niet gevolgd, daar dit een welgekend begrip is dat ook in andere fiscale wetboeken wordt gebruikt en waarvan de toepassing geen problemen geeft.

Deze aanmaning tot betaling is geen uitvoeringsmaatregel, zij kan ook per aangetekende brief worden gestuurd naar de in het buitenland gevestigde schuldenaar.

Bovendien wordt deze aanmaning, om overbodige gerechtsdeurwaarderskosten te vermijden, per aangetekende brief verstuurd naar de procureur des Konings te Brussel indien de schuldenaar geen gekende woonplaats (meer) heeft in België of in het buitenland. Een dergelijke mogelijkheid om een stuk per aangetekende brief aan de procureur des Konings te versturen bestaat reeds in fiscale zaken voor de betekening van het vereenvoudigd derdenbeslag (artikel 164, § 1/2, eerste lid, van het koninklijk besluit tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992).

Het nieuwe artikel 4, paragraaf 2 van de domaniale wet verduidelijkt dat het overgaan tot de tenuitvoerlegging tegen de schuldenaar alleen kan plaatsvinden na het verstrijken van een termijn van acht dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van de aanmaning tot betaling. Deze kennisgeving heeft, ter herinnering, slechts uitwerking vanaf de derde daaropvolgende werkdag na de afgifte bij de aanbieder van de universele postdienst. Er wordt een uitzondering op deze termijn van acht dagen gemaakt in de gevallen waarin de rechten van de Schatkist in gevaar zijn.

Deze bepaling biedt de schuldenaar dus, behalve wanneer de rechten van de Schatkist in gevaar zijn, een uiterste termijn om zijn schuld te betalen of eventueel betalingsfaciliteiten te vragen.

Het nieuwe artikel 4, paragraaf 3 van de domaniale wet bepaalt verder wat de gevolgen zijn van de kennisgeving

d’un titre exécutoire et que la procédure de recouvrement de cette créance est initiée à sa charge.

Cette information a lieu par l’envoi au débiteur, par pli recommandé, d’une sommation de payer contenant soit un extrait du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif mentionnant la date de leur exécutoire, soit une copie de l’expédition de la décision judiciaire. La remise de la pièce au prestataire de service postal universel, actuellement bpost, vaut notification à compter du troisième jour ouvrable suivant.

La remarque du Conseil d’État dans l’avis n° 59 380/3 en ce qui concerne “jour ouvrable” n’est pas suivie parce que celle-ci est une définition bien connue utilisée dans les autres codes fiscaux et dont l’application ne pose pas de problèmes.

Cette sommation de payer n’étant pas un acte d’exécution, elle peut également être adressée par pli recommandé au débiteur établi à l’étranger.

Par ailleurs, afin d’éviter des frais d’huissier de justice superflus, cette sommation est également adressée par pli recommandé au procureur du Roi à Bruxelles lorsque le débiteur n’a pas (ou plus) de domicile connu en Belgique ou à l’étranger. Une telle possibilité d’adresser un acte par pli recommandé au procureur du Roi existe déjà en matière fiscale pour la dénonciation de la saisie-arrêt simplifiée (article 164, § 1er/2, alinéa 1er, de l’arrêté d’exécution du Code des impôts sur les revenus 1992).

L’article 4, paragraphe 2 nouveau de la loi domaniale précise que la mise en œuvre des voies d’exécution à l’encontre du débiteur ne peut intervenir qu’à l’expiration d’un délai de huit jours à compter de la notification de la sommation de payer, cette notification n’ayant, pour rappel, effet qu’à compter du troisième jour ouvrable qui suit sa remise au prestataire de service postal universel. Il est fait exception à ce délai de huit jours dans les situations où les droits du Trésor sont en péril.

Cette disposition offre ainsi au débiteur, hormis lorsque les droits du Trésor sont en péril, un dernier délai pour s’acquitter de sa dette ou éventuellement solliciter des facilités de paiement.

L’article 4, paragraphe 3 nouveau de la loi domaniale détermine quant à lui les effets de la notification de la

van de aanmaning tot betaling op de verjaringstermijn voor de invordering van de niet-fiscale schuldvordering en op de loop van de moratoire interesten.

Enerzijds, stuit deze kennisgeving de verjaringstermijn voor de invordering van de niet-fiscale schuldvordering. Deze specifieke wijze van stuiting van de verjaring door de verzending van een aangetekende brief bestaat reeds in fiscale zaken (artikel 85 van het Btw-Wetboek) of in het socialezekerheidsrecht (artikel 16 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen en artikel 42 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders).

Anderzijds, geldt de kennisgeving van de aanmaning tot betaling als ingebrekestelling en doet de moratoire interesten lopen, behalve wanneer een wettelijke bepaling of specifieke regelgeving of een in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot betaling van de niet-fiscale schuldvordering ze eerder deed lopen. Deze interesten zijn verschuldigd tegen het tarief vastgesteld in burgerlijke zaken en volgens de regels in dezelfde aangelegenheid, tenzij een wettelijke bepaling of specifieke regelgeving anders bepaalt.

Inderdaad, sommige wettelijke of reglementaire bepalingen met betrekking tot bepaalde niet-fiscale schuldvorderingen bepalen zelf vanaf wanneer en onder welke modaliteiten de moratoire interesten verschuldigd zijn. Dit is bijvoorbeeld zo in artikel 13, tweede lid van de wet van 8 december 2006 tot vaststelling van een heffing ter bestrijding van het niet benutten van een site voor de productie van elektriciteit door een producent, in artikel 14, paragraaf 10 van de wet van 11 april 2003 betreffende de voorzieningen aangelegd voor de ontmanteling van de kerncentrales en voor het beheer van splijtstoffen bestraald in deze kerncentrales, of nog in artikel 16, 2e lid van het koninklijk besluit van 20 oktober 2011 tot uitvoering van de wet van 15 mei 2007 betreffende de bestraffing van namaak en piraterij van intellectuele eigendomsrechten.

Art. 79

Deze bepaling voert in de domaniale wet een nieuw artikel 5 in dat de wijze verduidelijkt waarop de tenuitvoerlegging van de uitvoerbare titels gebeurt en ten aanzien van welke personen deze titels uitvoerbare kracht hebben.

Het nieuwe artikel 5, paragraaf 1, eerste lid van de domaniale wet, stelt dat, onder voorbehoud van de bepalingen van de domaniale wet, de tenuitvoerlegging

sommation de payer sur le délai de prescription pour le recouvrement de la créance non fiscale et sur le cours des intérêts moratoires.

D'une part, cette notification interrompt le délai de prescription pour le recouvrement de la créance non fiscale. Ce mode spécifique d'interruption de la prescription par un envoi recommandé existe déjà en matière fiscale (article 85 du Code de la TVA) ou en droit de la sécurité sociale (article 16 de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants et article 42 de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs).

D'autre part, la notification de la sommation de payer vaut mise en demeure et fait courir les intérêts moratoires, sauf lorsqu'une disposition légale ou réglementaire particulière ou la décision judiciaire coulée en force de chose jugée portant condamnation au paiement de la créance non fiscale les fait courir antérieurement. Ces intérêts sont dus au taux fixé en matière civile, et selon les règles établies en la même matière, sauf si une disposition légale ou réglementaire particulière en dispose autrement.

En effet, des dispositions légales ou réglementaires afférentes à certaines créances non fiscales disposent elles-mêmes à compter de quand et selon quelles modalités des intérêts moratoires sont dus. Ainsi en va-t-il par exemple de l'article 13, alinéa 2 de la loi du 8 décembre 2006 établissant un prélèvement visant à lutter contre la non-utilisation d'un site de production d'électricité par un producteur, de l'article 14, paragraphe 10 de la loi du 11 avril 2003 sur les provisions constituées pour le démantèlement des centrales nucléaires et pour la gestion des matières fissiles irradiées dans ces centrales, ou encore de l'article 16, alinéa 2 de l'arrêté royal du 20 octobre 2011 portant exécution de la loi du 15 mai 2007 relative à la répression de la contrefaçon et de la piraterie de droits de propriété intellectuelle.

Art. 79

Cette disposition insère un nouvel article 5 dans la loi domaniale qui précise la manière dont l'exécution des titres exécutoires a lieu et à l'égard de quelles personnes ces titres ont force exécutoire.

L'article 5, paragraphe 1er, alinéa 1er nouveau de la loi domaniale énonce que, sous réserve des dispositions de la loi domaniale, l'exécution du rôle spécial, du titre

van het bijzonder kohier, van de uitvoerbare administratieve titel of van de in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing geschiedt rekening houdend met de bepalingen van Deel V, Titel III van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de gedwongen tenuitvoerlegging. Daaruit volgt dus dat, in geval van gedwongen invordering, de uitzonderingsbepalingen inzake invordering vermeld in de domaniale wet niet beletten dat alle bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de gedwongen tenuitvoerlegging voor het overige van toepassing zijn.

De gedwongen tenuitvoerlegging van het Gerechtelijk Wetboek vereist de tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder. Zoals vermeld in het nieuwe artikel 5, paragraaf 1, tweede lid van de domaniale wet, overhandigt de ontvanger op wiens verzoek vervolgingen worden ingesteld, overeenkomstig artikel 1393 van het Gerechtelijk Wetboek, hiervoor aan de gerechtsdeurwaarder een uittreksel uit het bijzonder kohier of de uitvoerbare administratieve titel met vermelding van hun datum van uitvoerbaarverklaring, of de uitgifte van de rechterlijke beslissing. Door de overhandiging van deze documenten aan de gerechtsdeurwaarder wordt door de ontvanger de verplichte opdracht gegeven – of het algemene verzoek gedaan – om de uitvoerbare titel uit te voeren. Deze documenten dienen als basis voor alle maatregelen van tenuitvoerlegging.

Elk uitvoerend beslag, met uitzondering van het beslag onder derden, moet in principe worden voorafgegaan door een dwangbevel dat de schuldenaar voor de laatste keer de gelegenheid geeft om ofwel te betalen ofwel de uitvoerbare titel na te komen. Indien de invordering van een niet-fiscale schuldvordering wordt gevorderd op basis van een uitvoerbaar verklaard bijzonder kohier of een uitvoerbare administratieve titel overeenkomstig het nieuwe artikel 5, paragraaf 1, derde lid van de domaniale wet, moet het dwangbevel in de aanhef een uittreksel uit het bijzonder kohier of van de uitvoerbare administratieve titel bevatten met vermelding van de datum hun uitvoerbaarverklaring.

Het nieuwe artikel 5, paragraaf 2 van de domaniale wet bepaalt de wijze waarop de tenuitvoerlegging van het uitvoerbaar verklaard bijzonder kohier of de administratieve uitvoerbare titel kan worden gestuit: door een rechtsvordering. Het verleent tevens de specifieke bevoegdheid om kennis te nemen van deze rechtsvorderingen aan de rechtbank van eerste aanleg, tenzij in de regelgeving eigen aan de niet-fiscale schuldvordering waarvan de invordering wordt vervolgd een andere bevoegde rechtbank wordt aangeduid.

exécutoire administratif ou de la décision judiciaire coulée en force de chose jugée se fait en tenant compte des dispositions de la Partie V, Titre III du Code judiciaire relatives à l'exécution forcée. Il s'ensuit donc que, dans la procédure de recouvrement forcé, les dispositions d'exception en matière de recouvrement contenues dans la loi domaniale n'empêchent pas que, pour le surplus, toutes les dispositions du Code judiciaire relatives à l'exécution forcée soient applicables.

La mise en œuvre des mesures d'exécution forcée du Code judiciaire requiert l'intervention d'un huissier de justice. Comme en dispose l'article 5, paragraphe 1er, alinéa 2 nouveau de la loi domaniale, le receveur, sur requête duquel les poursuites sont engagées, remet à cet effet à l'huissier de justice un extrait du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif mentionnant leur date d'exécutoire, ou l'expédition de la décision judiciaire conformément à l'article 1393 du Code judiciaire. C'est par la remise de ces documents à l'huissier de justice que le mandat impératif – ou la réquisition générale – d'exécuter le titre exécutoire lui est donné; ces documents constituent par ailleurs le fondement de toutes mesures d'exécution.

Toute saisie-exécution doit en principe, à l'exception de la saisie-arrêt, être précédée d'un commandement qui offre une dernière fois au débiteur l'occasion soit de payer, soit de satisfaire au titre exécutoire. Lorsque le recouvrement d'une créance non fiscale est poursuivi sur base d'un rôle spécial rendu exécutoire ou d'un titre exécutoire administratif, conformément à l'article 5, paragraphe 1er, alinéa 3 nouveau de la loi domaniale, le commandement doit contenir, en tête, un extrait du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif mentionnant leur date d'exécutoire.

L'article 5, paragraphe 2 nouveau de la loi domaniale prévoit la manière dont l'exécution du rôle spécial rendu exécutoire ou du titre exécutoire administratif peut être interrompue: par une action en justice. Il donne également compétence particulière au tribunal de première instance pour connaître de ces actions en justice, sauf si la réglementation propre à la créance non fiscale dont le recouvrement est poursuivi désigne un autre tribunal compétent.

De tenuitvoerlegging van een in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing wordt niet bedoeld in deze bepaling aangezien in dat geval het geding ten gronde in principe reeds beslecht is.

Deze bepaling doet ook geen afbreuk aan de bevoegdheid van de beslagrechter, die tevens deel uitmaakt van de rechtbank van eerste aanleg wanneer het geschil betrekking heeft op een bewarende maatregel of een middel van tenuitvoerlegging; hij blijft de aangewezen rechter voor alle vorderingen en geschillen met betrekking tot bewarende beslagen en middelen van tenuitvoerlegging in het kader van de invordering van een niet-fiscale schuldvordering.

Het nieuwe artikel 5, paragraaf 3, van de domaniale wet heeft tot doel om de ontvanger de mogelijkheid te geven om op basis van het bijzonder kohier of de administratieve uitvoerbare titel gevestigd op naam van een persoon, vervolgingen in te stellen ten laste van andere personen die niet met naam worden aangeduid, voor zover zij gehouden zijn tot de betaling van de niet-fiscale schuldvorderingen krachtens het gemeen recht of wettelijke of reglementaire bepalingen eigen aan niet-fiscale schuldvorderingen; deze personen worden de medeschuldenaars genoemd.

Krachtens het gemeen recht kunnen bijvoorbeeld ook de vennoten van een vennootschap onder firma (artikel 201 van het Wetboek van vennootschappen), de vennoten van een coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid (artikel 352 van het Wetboek van vennootschappen), de erfgenamen (artikel 870 en volgende van het Burgerlijk Wetboek), enz., medeschuldenaar zijn.

Enkele specifieke wettelijke bepalingen voorzien eveneens in de hoofdelijke betaling van niet-fiscale schuldvorderingen; zo is dit bv. in bepaalde omstandigheden inzake juridische tweedelijnsbijstand en rechtsbijstand aan minder draagkrachtigen het geval voor de tegenpartij (artikel 693, paragraaf 2, van het Gerechtelijk Wetboek).

Indien de uitvoerbare kracht van het bijzonder kohier of de uitvoerbare administratieve titel aldus wordt uitgebreid tot medeschuldenaars, wordt in het nieuwe artikel 5, paragraaf 3, van de domaniale wet niettemin verduidelijkt dat de tenuitvoerlegging van het bijzonder kohier of de uitvoerbare administratieve titel slechts ten laste van een medeschuldenaar kan worden ingesteld na verloop van een termijn van acht dagen vanaf de kennisgeving bij aangetekende brief van een aanmaning tot betaling die een uittreksel uit het bijzonder kohier of uit

L'exécution d'une décision judiciaire coulée en force de chose jugée n'est pas visée par cette disposition dès lors que, dans ce cas, le litige au fond a en principe déjà été vidé.

Cette disposition ne porte pas non plus atteinte à la compétence du juge des saisies, lequel fait par ailleurs partie du tribunal de première instance, lorsque la contestation est afférente à une mesure conservatoire ou à une voie d'exécution; il reste le juge naturel pour toutes les demandes et contestations concernant les saisies conservatoires et les voies d'exécution dans le cadre du recouvrement d'une créance non fiscale.

L'article 5, paragraphe 3 nouveau, de la loi domaniale vise quant à lui à permettre au receveur de mener sur la base du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif établi au nom d'une personne des poursuites à charge d'autres personnes qui n'y sont pas nommément désignées, pour autant que celles-ci soient tenues au paiement des créances non fiscales en vertu du droit commun ou de dispositions légales ou réglementaires propres aux créances non fiscales; ces personnes sont dénommées les codébiteurs.

Peuvent ainsi, en vertu du droit commun, être codébiteurs par exemple les associés d'une société en nom collectif (article 201 du Code des sociétés), les associés d'une société coopérative à responsabilité illimitée (article 352 du Code des sociétés), les héritiers (articles 870 et suivants du Code civil), etc.

Certaines dispositions légales particulières organisent également la solidarité au paiement des créances non fiscales; ainsi en va-t-il par exemple en matière d'aide juridique de deuxième ligne et d'assistance judiciaire des plus démunis, pour la partie adverse, dans certaines circonstances (article 693, alinéa 2, du Code judiciaire).

Si la force exécutoire du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif est ainsi étendue aux codébiteurs, l'article 5, paragraphe 3 nouveau, précise toutefois que l'exécution du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif peut uniquement être engagée à charge d'un codébiteur qu'à l'expiration d'un délai de huit jours à partir de la notification qui lui est faite par lettre recommandée d'une sommation de payer contenant un extrait du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif mentionnant la date de leur exécutoire. Si les droits

de uitvoerbare administratieve titel bevat met vermelding van de datum van hun uitvoerbaarverklaring. Indien de rechten van de Schatkist in het gedrang komen, mag er evenwel afgeweken worden van de verplichting om de tenuitvoerlegging op te schorten gedurende voormelde termijn van acht dagen.

Deze aanmaning tot betaling is geen uitvoeringsmaatregel, zij kan ook per aangetekende brief worden gestuurd naar de in het buitenland gevestigde medeschuldenaar. Zij wordt ook per aangetekende brief verstuurd naar de procureur des Konings te Brussel, indien de schuldenaar geen gekende woonplaats (meer) heeft in België of in het buitenland.

Deze bepaling laat aldus aan de medeschuldenaar toe, tenzij de rechten van de Schatkist in het gedrang komen, om binnen een termijn van acht dagen de schuld waartoe hij gehouden is te betalen of eventueel betalingsfaciliteiten te vragen, of om zijn opmerkingen nog door te geven voordat tot vervolgingen wordt overgegaan.

Tot slot belet het nieuwe artikel 5, paragraaf 3, van de domaniale wet niet dat de niet-fiscale schuldvordering in het bijzonder kohier wordt opgenomen lastens degene die tot deze schuld gehouden is krachtens het gemeen recht of krachtens specifieke wettelijke of reglementaire bepalingen, zodat deze persoon de hoedanigheid van schuldenaar verkrijgt.

De opmerking van de Raad van State in advies nr. 59 380/3 met betrekking tot de Franse tekst van het ontworpen artikel 5, § 3, derde lid, werd gevolgd.

Art. 80

Om de vervolgingskosten te verminderen en het administratieve werk te vereenvoudigen, voert deze bepaling een nieuw artikel 6 in de domaniale wet in, gebaseerd op de artikelen 164 en 165 van het uitvoeringsbesluit van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992, dat de ontvanger de mogelijkheid geeft om een vereenvoudigd derdenbeslag te leggen zonder tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder teneinde de niet-fiscale schuldvorderingen in te vorderen.

Het nieuwe artikel 6 van de domaniale wet stelt dat de ontvanger, bij aangetekende brief, in handen van een derde uitvoerend beslag onder derden kan leggen op de aan een schuldenaar of een medeschuldenaar verschuldigde of toebehorende sommen en zaken, tot beloop van het bedrag van de niet-fiscale schuldvordering, geheel of gedeeltelijk, verschuldigd door de schuldenaar of

du Trésor sont en péril, il peut néanmoins être dérogé à l'obligation de surseoir à l'exécution durant le délai précité de huit jours.

Cette sommation de payer n'étant pas un acte d'exécution, elle peut être adressée par pli recommandé au codébiteur établi à l'étranger. Elle est également adressée par pli recommandé au procureur du Roi à Bruxelles lorsque le codébiteur n'a pas (ou plus) de domicile connu en Belgique ou à l'étranger.

Cette disposition permet ainsi au codébiteur de disposer, hormis lorsque les droits du Trésor sont en péril, d'un délai de huit jours pour s'acquitter de la dette au paiement de laquelle il est tenu ou, pour le cas échéant, solliciter des facilités de paiement ou encore faire valoir ses observations avant qu'il ne soit procédé aux poursuites.

Enfin, l'article 5, paragraphe 3, nouveau de la loi domaniale ne fait aucunement obstacle à ce que la créance non fiscale soit portée au rôle spécial à charge d'une personne tenue au paiement de celle-ci en vertu du droit commun ou de dispositions légales ou réglementaires particulières, laquelle personne acquiert alors la qualité de débiteur.

La remarque du Conseil d'État dans l'avis n° 59 380/3 en ce qui concerne le texte français de l'article 5, § 3, alinéa 3, en projet, est suivie.

Art. 80

En vue de réduire les frais de poursuites et de simplifier le travail administratif, cette disposition insère un nouvel article 6 dans la loi domaniale, calqué sur les articles 164 et 165 de l'arrêté d'exécution du Code des impôts sur les revenus 1992, qui octroie au receveur la faculté de procéder à une saisie-arrêt exécution simplifiée, sans intervention d'un huissier de justice, pour recouvrer les créances non fiscales.

L'article 6 nouveau de la loi domaniale énonce que le receveur peut faire procéder, par lettre recommandée, à la saisie-arrêt-exécution entre les mains d'un tiers sur les sommes et effets dus ou appartenant au débiteur ou au codébiteur, jusqu'à concurrence de tout ou partie du montant de la créance non fiscale dû par le débiteur ou au paiement duquel le codébiteur est tenu. Cette saisie

tot betaling van hetgeen waartoe de medeschuldenaar gehouden is. Dit beslag (vereenvoudigd derdenbeslag genoemd) heeft uitwerking vanaf de overhandiging van het stuk aan de geadresseerde.

De derde-beslagene die ermee heeft ingestemd om de door de FOD Financiën gelegde beslagen onder derden door middel van een elektronische verzendingswijze te aanvaarden, wordt ook vermoed hiermee te blijven instemmen zolang hij dit akkoord niet uitdrukkelijk heeft opgezegd door middel van een ter post aangetekende brief aan de FOD Financiën. De opzegging van dit akkoord gaat in vanaf de eerste dag van de derde maand volgend op de ontvangst van de kennisgeving ervan door de FOD Financiën.

Inzake elektronische verzending wordt de datum van afgifte van het beslag aan de bestemmeling (de derde-beslagene) op onweerlegbare wijze verondersteld deze van de ontvangstmelding te zijn, die volgens de elektronische procedure zal worden verzonden.

Om elke onzekerheid te vermijden wat betreft de in aanmerking te nemen datum van het derdenbeslag wanneer dit op opeenvolgende wijze het voorwerp heeft uitgemaakt van een verzending via elektronische weg en van een verzending bij aangetekende brief, wordt bepaald dat in dergelijk geval het beslag verzonden bij een aangetekende brief slechts in aanmerking zal genomen worden wanneer de overhandiging van het stuk aan de geadresseerde valt voor de datum van ontvangstmelding verzonden volgens de elektronische procedure. Het technisch risico bestaat inderdaad dat, niettegenstaande de aanhoudende storing van het informaticasysteem hetgeen het handelen langs papieren weg rechtvaardigt, een ontvangstmelding van de elektronische verzending niettemin zou verstuurd worden bij het einde van de storing.

De oorsprong en de integriteit van de inhoud van de kennisgeving van het beslag, alsook de geldigheid van het beslag, worden verzekerd door middel van aangepaste beveiligingstechnieken.

Uit bekommernis voor de rechtszekerheid zal het identificatienummer van het Rijksregister of, bij gebrek daaraan, het identificatienummer van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid worden gebruikt, in het kader van de uitvoering van een beslag onder derden door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden (kennisgeving van het beslag onder derden en verklaring derde-beslagene) om de beslagen schuldenaar te identificeren wanneer het een natuurlijke persoon betreft. Teneinde het risico op vergissingen bij het inbrengen van het identificatienummer te beperken, wordt dit vergezeld van de naam en de voornaam van

(appelée saisie-arrêt simplifiée) sort ses effets à compter de la remise de la pièce au destinataire.

Le tiers saisi qui a consenti à accepter la saisie-arrêt adressée par le SPF Finances au moyen d'une transmission électronique, est également présumé y consentir tant qu'il n'a pas expressément dénoncé cet accord au SPF Finances par pli recommandé. La dénonciation de cet accord prend effet à partir du premier jour du troisième mois qui suit la réception de sa notification par le SPF Finances.

En matière de transmission électronique, la date de remise de la saisie au destinataire (le tiers saisi) est présumée de manière irréfragable être celle de l'accusé de réception qui sera transmis conformément à la procédure électronique.

Afin d'écarter toute incertitude quant à la date de la saisie-arrêt à prendre en compte lorsque celle-ci a fait l'objet de manière successive d'une transmission par voie électronique et d'un envoi par lettre recommandé, il a été établi que, dans ce cas, la saisie adressée par lettre recommandée ne sera prise en compte que lorsque la remise de la pièce au destinataire est antérieure à la date de l'accusé de réception transmis conformément à la procédure électronique. Le risque technique existe en effet que, nonobstant le dysfonctionnement persistant du système informatique justifiant le recours à la voie papier, un accusé de réception de l'envoi électronique soit néanmoins transmis lorsque ce dysfonctionnement aura pris fin.

L'origine et l'intégrité du contenu de la notification de saisie ainsi que la validité de la saisie sont assurées au moyen de techniques de sécurité adaptées.

Dans un souci de sécurité juridique, le numéro d'identification du Registre national ou, à défaut, le numéro d'identification de la Banque Carrefour de la Sécurité Sociale est utilisé, dans le cadre de la mise en œuvre de la saisie-arrêt au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique (notification de la saisie-arrêt et déclaration de tiers saisi), afin d'identifier le débiteur saisi lorsqu'il s'agit d'une personne physique. Afin de limiter le risque d'erreur lié à l'introduction du numéro d'identification, celui-ci est accompagné du nom et du prénom du débiteur saisi, personne physique. Lorsqu'il s'agit d'une personne morale, c'est le numéro

de beslagen schuldenaar, natuurlijke persoon. Wanneer het een rechtspersoon betreft, zal het identificatienummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen worden gebruikt om de beslagen schuldenaar te identificeren.

Het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister of, bij gebrek daaraan, het identificatienummer van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid dan wel het identificatienummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen veronderstelt dat ook de derde-beslagene gerechtigd is om deze nummers te gebruiken. Indien dit niet het geval is, is het ook niet mogelijk om het akkoord tussen de derde-beslagene en de bevoegde diensten van de FOD Financiën af te sluiten en bijgevolg tot beslag onder derde door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden over te gaan.

Het beslag wordt eveneens bij een aangetekende brief aan de schuldenaar of de medeschuldenaar aangezegd. Indien de schuldenaar of de medeschuldenaar geen gekende woonplaats (meer) heeft, geschiedt de aanzegging van het beslag bij aangetekende brief aan de procureur des Konings te Brussel.

Het vereenvoudigd derdenbeslag geeft aanleiding tot het opmaken en verzenden van een bericht van beslag als bedoeld in artikel 1390 van het Gerechtelijk Wetboek.

Evenals voor het uitvoerend beslag op roerend goed bestaan er bepaalde goederen die niet of slechts gedeeltelijk vatbaar zijn voor het vereenvoudigd derdenbeslag.

In geval hij niet akkoord gaat, kan de schuldenaar of de medeschuldenaar tegen het beslag, bij aangetekende brief, verzet aantekenen bij de ontvanger binnen vijftien dagen te rekenen vanaf de afgifte bij de aanbieder van de universele postdienst (momenteel bpost) van de aanzegging van het beslag. De schuldenaar of de medeschuldenaar moet binnen dezelfde termijn bij aangetekende brief de derde-beslagene inlichten.

Voor het overige verwijst het nieuwe artikel 6 van de domaniale wet naar sommige bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek inzake uitvoerend beslag onder derden (de artikelen 1539, 1540, 1542, eerste en tweede lid, en 1543), onder voorbehoud van de vereenvoudigingen eigen aan deze procedure.

De derde-beslagene kan eveneens gebruik maken van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden – indien er voorafgaand met de FOD Financiën een akkoord werd gesloten om deze verzendingswijze toe te passen – om zijn verklaring te doen van de sommen of zaken die het voorwerp zijn

d'identification de la Banque Carrefour des Entreprises qui est utilisé pour identifier le débiteur saisi.

L'utilisation du numéro d'identification du Registre national ou, à défaut, le numéro d'identification de la Banque Carrefour de la Sécurité Sociale, ou du numéro d'identification de la Banque Carrefour des Entreprises suppose que le tiers saisi est, lui aussi, autorisé à utiliser ces numéros. Si ceci n'est pas le cas, il n'est pas possible non plus de conclure l'accord entre le tiers saisi et les services compétents du SPF Finances, ni dès lors de procéder à la saisie-arrêt au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique.

La saisie est également dénoncée par lettre recommandée au débiteur ou au codébiteur. Lorsque le débiteur ou le codébiteur n'a pas (ou plus) de domicile connu, la dénonciation de la saisie est faite par lettre recommandée au procureur du Roi à Bruxelles.

La saisie-arrêt simplifiée donne lieu à l'établissement et à l'envoi de l'avis de saisie visé à l'article 1390 du Code judiciaire.

De même que pour la saisie-exécution sur des biens mobiliers, il existe certains biens qui ne sont pas saisissables ou ne peuvent l'être que partiellement pour la saisie-arrêt exécution simplifiée.

Dans le cas où il n'est pas d'accord, le débiteur ou le codébiteur peut s'opposer à la saisie, par lettre recommandée, entre les mains du receveur dans les quinze jours à compter de la remise auprès du prestataire de service postal universel (actuellement bpost) de la dénonciation de la saisie. Le débiteur ou le codébiteur doit, endéans le même délai, par lettre recommandée, informer le tiers saisi.

L'article 6 nouveau de la loi domaniale renvoie pour le surplus, sous réserve d'aménagements inhérents à cette procédure, à certaines dispositions du Code judiciaire en matière de saisie-arrêt exécution (articles 1539, 1540, 1542, alinéas 1er et 2, et 1543).

Le tiers saisi peut également faire usage d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique – si un accord a été préalablement conclu avec le SPF Finances pour appliquer ce mode de transmission – afin de lui permettre de faire la déclaration des sommes ou effets, objets de la saisie. Le tiers saisi peut faire

van het beslag. Op deze wijze van verzending kan door de derde-beslagene enkel een beroep worden gedaan indien de verklaring aan de beslagleggende ontvanger wordt verzonden, en op voorwaarde dat het derdenbeslag op elektronische wijze verzonden werd. Deze verzendingswijze wordt dus niet opengesteld voor het bezorgen van de verklaring aan de beslagen schuldenaar, en de aanzegging aan de schuldenaar of medeschuldenaar is eveneens enkel mogelijk per post.

Om de datum van de verklaring van de derde-beslagene ingeval van elektronische verzending aan te duiden, wordt gepreciseerd dat dit de datum van de ontvangstmelding is die door de bevoegde dienst van de FOD Financiën wordt verzonden.

De derde-beslagene is ertoe gehouden afgifte te doen overeenkomstig artikel 1543 van het Gerechtelijk Wetboek, op overlegging van een afschrift van de aanzegging van het beslag bedoeld in het nieuwe artikel 6, paragraaf 3, eerste lid van de domaniale wet. Indien het beslag onder derden werd gelegd, volgens de procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden, wordt de overlegging van een afschrift van de aanzegging geacht vervuld te zijn door de mededeling aan de derde-beslagene, door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt, van de datum van de afgifte bij de aanbieder van de universele postdienst van de aanzegging van het beslag. De afgifte van het bedrag van het beslag geschiedt in handen van de ontvanger.

De kosten voor de aangetekende verzendingen gedaan door de FOD Financiën in het kader van van de uitvoering van een vereenvoudigd derdenbeslag (kennisgeving, aanzegging en tegen-aanzegging van het beslag onder derden) zijn ten laste van de schuldenaar of de medeschuldenaar, de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevorderd, zoals bepaald in artikel 1024 van het Gerechtelijk Wetboek.

De ontvanger dient over te gaan tot het gemeenrechtelijk uitvoerend beslag onder derden door middel van een deurwaardersexploot op de wijze bepaald in het Gerechtelijk Wetboek, wanneer blijkt dat:

1° de schuldenaar of de medeschuldenaar zich verzet tegen het vereenvoudigd derdenbeslag;

2° de derde-beslagene zijn schuld tegenover de schuldenaar of de medeschuldenaar betwist;

3° de sommen of zaken het voorwerp zijn van een verzet of beslag onder derden, gedaan door andere schuldeisers vóór het vereenvoudigd derdenbeslag;

appel à ce mode de transmission uniquement lorsque la déclaration est transmise au receveur saisissant, et à la condition que la saisie-arrêt ait été adressée par la voie électronique La remise de la déclaration au débiteur saisi n'est donc pas possible via ce mode de transmission, de même que la dénonciation de la saisie auprès du débiteur ou du codébiteur n'est possible que par courrier.

En cas de transmission par voie électronique, il est précisé que la date de la déclaration du tiers saisi est celle de la date de l'accusé de réception communiqué par le service compétent du SPF Finances.

Le tiers saisi est tenu de vider ses mains conformément à l'article 1543 du Code judiciaire, sur production d'une copie de la dénonciation de la saisie visée à l'article 6, paragraphe 3, alinéa 1er nouveau de la loi domaniale. Lorsque la saisie-arrêt est adressée selon la procédure utilisant les techniques de l'informatique, la production d'une copie de la dénonciation de la saisie est réputée accomplie par la communication au tiers saisi, au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique, de la date de remise auprès du prestataire de service postal universel de la dénonciation de la saisie. La remise du montant de la saisie se fait entre les mains du receveur.

Les frais d'envois recommandés exposés par le SPF Finances dans le cadre de la mise en œuvre de la procédure de saisie-arrêt simplifiée (notification, dénonciation et contre-dénonciation de la saisie-arrêt) sont mis à charge du débiteur ou du codébiteur, partie contre laquelle l'exécution est poursuivie, tel qu'en dispose l'article 1024 du Code judiciaire.

Le receveur est tenu de procéder à la saisie-arrêt exécution au moyen d'un exploit d'huissier de la manière fixée dans le Code judiciaire, lorsqu'il apparaît que:

1° le débiteur ou le codébiteur s'oppose à la saisie-arrêt simplifiée;

2° le tiers saisi conteste sa dette à l'égard du débiteur ou du codébiteur;

3° les sommes ou effets font l'objet de la part d'autres créanciers, d'une opposition ou d'une saisie-arrêt antérieure à la saisie-arrêt simplifiée;

4° de zaken te gelde moeten worden gemaakt (bijvoorbeeld titels).

In deze gevallen behoudt het door de ontvanger gelegde vereenvoudigd derdenbeslag zijn bewarend effect wanneer de ontvanger een uitvoerend beslag onder derden bij deurwaardersexploot laat leggen binnen een maand na ofwel de afgifte bij de aanbieder van de universele postdienst van het verzet van de schuldenaar of de medeschuldenaar of van de verklaring van de derde-beslagene, ofwel de ontvangstmelding van deze verklaring indien zij werd verzonden door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden. Na het verstrijken van die termijn wordt het vereenvoudigd derdenbeslag van de ontvanger immers als nietig en van generlei waarde beschouwd zodat de bewarende uitwerking van het verzoek eindigt en er gevaar is dat de derde-beslagene de beslagen sommen of zaken uit handen geeft.

Het systeem van vereenvoudigd derdenbeslag bestaat er dus in eerst een verklaring van de derde-beslagene te verkrijgen en vervolgens de betaling van de sommen die van hem worden gevorderd middels het vereenvoudigd derdenbeslag te bekomen.

De ontvanger stelt de schuldenaar of de medeschuldenaar in kennis van de bestemming die werd gegeven aan de betalingen.

De opmerking van de Raad van State in het advies 59 380/3 met betrekking tot de inleidende zin van het ontworpen artikel 6, § 5, eerste lid, werd niet gevolgd omdat de tekst de letterlijke weergave is van het reeds bestaande beslag onder derden inzake directe belastingen.

Art. 81

De rechtsmiddelen in gerechtszaken worden geregeld in het Gerechtelijk Wetboek.

Het gemeen procesrecht, met name artikel 1397 van het Gerechtelijk Wetboek, vervangen door de wet van 19 oktober 2015 houdende wijziging van het burgerlijk procesrecht en houdende diverse bepalingen inzake justitie (*Belgisch Staatsblad* van 22 oktober 2015), bepaalt dat enkel het verzet tegen eindvonnissen de tenuitvoerlegging ervan schorst. Het hoger beroep heeft voortaan geen schorsende werking meer op de tenuitvoerlegging van de gerechtelijke beslissing.

De vonnissen zijn in beginsel uitvoerbaar vanaf de uitspraak ervan en blijven uitvoerbaar niettegenstaande het indienen van een hoger beroep, behoudens de

4° les effets doivent être réalisés (par exemple des titres).

Dans ces cas, la saisie-arrêt simplifiée pratiquée par le receveur conserve ses effets conservatoires si le receveur fait procéder, par exploit d'huissier, à une saisie-arrêt exécution entre les mains du tiers dans le mois qui suit soit le remise auprès du prestataire de service postal universel de l'opposition du débiteur ou du codébiteur ou la déclaration du tiers saisi, soit l'accusé de réception de cette déclaration lorsqu'elle a été transmise au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique. Après expiration de ce délai, la saisie-arrêt simplifiée du receveur est en effet réputée nulle et non avenue de sorte que l'effet conservatoire de la demande prend fin, le risque étant que le tiers saisi libère les sommes ou effets saisis.

Le système de la saisie-arrêt simplifiée consiste donc à obtenir de la part du tiers saisi d'abord une déclaration de tiers saisi, et ensuite le paiement des sommes qui lui sont réclamées au moyen de la saisie-arrêt simplifiée.

Le receveur notifie au débiteur ou au codébiteur la destination qui a été donnée aux paiements.

La rémarque du Conseil d'État dans l'avis 59 380/3 en ce qui concerne la phrase introductive de l'article 6, § 5, alinéa 1er, en projet, n'est pas suivie parce que le texte est la réproduction littérale de la saisie-arrêt existante en matière de contributions directes.

Art. 81

Les voies de recours en matière judiciaire sont aménagées par le Code judiciaire.

Le droit commun de la procédure, à savoir l'article 1397 du Code judiciaire, remplacé par la loi du 19 octobre 2015 modifiant le droit de la procédure civile et portant des dispositions diverses en matière de justice (*Moniteur belge* du 22 octobre 2015), prévoit que seule l'opposition formée contre le jugement définitif en suspend l'exécution. L'appel n'a désormais plus d'effet suspensif de l'exécution de la décision judiciaire.

Les jugements sont en principe exécutoires dès leur prononcé et le resteront donc nonobstant l'introduction d'un appel, sauf les exceptions prévues par la loi ou sauf

uitzonderingen die de wet bepaalt of tenzij de rechter anders beslist (artikel 1397, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek).

Noch de voorziening in cassatie, noch de termijn om zich in cassatie te voorzien hebben schorsende werking ten aanzien van de bestreden beslissing (artikel 1118 van het Gerechtelijk Wetboek).

Inzake bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging hebben het hoger beroep en de termijn van het hoger beroep ook geen schorsende werking wanneer de beslissing van de beslagrechter van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad is (artikelen 1039 en 1395, tweedelid van het Gerechtelijk Wetboek).

In het bijzonder met het oog op het bestrijden van het georganiseerd onvermogen voegt de huidige bepaling dus een nieuw artikel 7 in de domaniale wet in, dat voorziet dat, in afwijking van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek en zich baserend op wat reeds bestaat in fiscale zaken (in het bijzonder artikel 300, paragraaf 2 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en artikel 92*bis* van het Btw-Wetboek), de termijnen van verzet, hoger beroep en cassatie, alsook het verzet, het hoger beroep als de voorziening in cassatie schorsende werking hebben ten aanzien van de uitvoering van de betreffende rechterlijke beslissing, zelfs gedeeltelijk, van de maatregelen bedoeld om de invordering van de niet-fiscale schuldvordering uit te voeren of te verzekeren.

Indien de beslagrechter bijvoorbeeld inzake bewarend beslag, de handlichting beveelt van het beslag en de teruggaven door de Belgische Staat van een som, zal het nieuwe artikel 7 van de domaniale wet een schorsend karakter toekennen aan de beroepstermijn en aan het hoger beroep, dus laat het toe te vermijden dat de Belgische Staat kan worden genoodzaakt belangrijke sommen vrij te geven indien een handlichting werd bevolen in eerste aanleg.

Art. 82

Deze bepaling voegt een nieuw artikel 8 in de domaniale wet in dat de reden van schorsing en stuiting van de verjaringstermijnen bepaalt voor de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen.

Overeenkomstig het nieuwe artikel 8, paragraaf 1, van de domaniale wet, kan de verjaring van de niet-fiscale schuldvorderingen worden gestuit:

1° op de wijze bepaald in de artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, met uitzondering

si le juge en décide autrement (article 1397, alinéa 2 du Code judiciaire).

Par ailleurs, ni le pourvoi en cassation, ni le délai de pourvoi n'ont un effet suspensif de l'exécution de la décision attaquée (article 1118 du Code judiciaire).

En matière de saisies conservatoires et de voies d'exécution, l'appel et le délai d'appel ne sont pas non plus suspensifs dès lors que la décision du juge des saisies est de plein droit exécutoire par provision (articles 1039 et 1395, alinéa 2 du Code judiciaire).

Dans le but notamment de lutter contre l'organisation d'insolvabilité, la présente disposition insère donc un nouvel article 7 dans la loi domaniale qui prévoit que, par dérogation aux dispositions du Code judiciaire et s'inspirant de ce qui existe en matière fiscale (article 300, paragraphe 2 du Code des impôts sur les revenus 1992 et article 92*bis* du Code de la TVA notamment), les délais d'opposition, d'appel et de cassation, ainsi que l'opposition, l'appel et le pourvoi en cassation sont suspensifs de l'exécution de la décision judiciaire afférente, même partiellement, à des mesures destinées à effectuer ou à garantir le recouvrement de la créance non fiscale.

Ainsi, par exemple en matière de saisie conservatoire, si le juge des saisies ordonne la mainlevée de la saisie et la restitution par l'État belge d'une somme, le nouvel article 7 de la loi domaniale confère un caractère suspensif au délai d'appel et à l'appel; il permettra donc d'éviter à l'État belge d'être contraint de libérer des sommes parfois importantes si une mainlevée était prononcée en première instance.

Art. 82

Cette disposition insère un nouvel article 8 dans la loi domaniale qui détermine les causes d'interruption et de suspension des délais de prescription pour le recouvrement des créances non fiscales.

Conformément à l'article 8, paragraphe 1er nouveau de la loi domaniale, le délai de prescription des créances non fiscales peut être interrompu:

1° de la manière prévue par les articles 2244 et suivants du Code civil, à l'exclusion toutefois de l'article

van artikel 2244, § 2. Krachtens artikel 2244, § 2 van het Burgerlijk Wetboek kan de verjaring van een schuldvordering eenmalig (onverminderd andere stuitingsoorzaken) gestuit worden door een ingebrekestelling bij aangetekende zending met ontvangstbewijs verzonden door de advocaat van de schuldeiser, of door de gerechtsdeurwaarder daartoe aangesteld door de schuldeiser, aan de schuldenaar met woonplaats, verblijfplaats of maatschappelijke zetel in België. Deze ingebrekestelling doet een nieuwe termijn van een jaar ingaan, evenwel zonder dat de vordering vóór de vervaldag van de initiële verjaringstermijn kan verjaren. Gelet op het feit dat de verjaring kan worden gestuit door de ontvanger door de kennisgeving bij aangetekende brief van een aanmaning tot betaling overeenkomstig het nieuwe artikel 8, paragraaf 1, 3°, van de domaniale wet, wordt de toepassing van artikel 2244, § 2 van het Burgerlijk Wetboek uitgesloten;

2° door afstand te doen van de op de verjaring verlopen termijn;

3° door de verzending bij aangetekende brief van een aanmaning tot betaling, die een uittreksel uit het bijzonder kohier of uit de administratieve uitvoerbare titel bevat met vermelding van de datum van hun uitvoerbaarverklaring of een afschrift van de uitgifte van de rechterlijke beslissing bevat. De afgifte van het stuk bij de aanbiedere van de universele postdienst geldt als kennisgeving vanaf de derde daarop volgende werkdag. Zo krijgt de ontvanger, teneinde de vervolgingskosten in het belang van de schuldenaars en de medeschuldenaars te verminderen en het administratieve werk te vereenvoudigen, de mogelijkheid om – indien nodig herhaaldelijk – de verjaring van de niet-fiscale schuldvorderingen te stuiten per aangetekende brief, zoals hiervoor reeds vermeld, bestaat deze specifieke wijze van stuiting van de verjaring door een aangetekende brief reeds in fiscale zaken (artikel 85 Btw-Wetboek) of in het socialezekerheidsrecht (artikel 16 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen en artikel 42 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders). Aangezien deze aanmaning tot betaling geen akte van tenuitvoerlegging is, kan zij per aangetekende brief worden verzonden aan de schuldenaar of medeschuldenaar met woonplaats in het buitenland. Zij kan eveneens per aangetekende brief worden verzonden aan de procureur des Konings te Brussel indien de schuldenaar of medeschuldenaar geen gekende woonplaats (meer) heeft in België of in het buitenland.

2244, § 2. En vertu de l'article 2244, § 2 du Code civil, la prescription d'une créance peut être interrompue, à raison d'une seule fois seulement (sans préjudice des autres modes d'interruption de la prescription), par la mise en demeure envoyée notamment par l'avocat du créancier ou par l'huissier de justice désigné à cette fin par le créancier, par envoi recommandé avec accusé de réception, au débiteur dont le domicile, le lieu de résidence ou le siège social est situé en Belgique; cette mise en demeure fait courir un nouveau délai d'un an, sans toutefois que la prescription puisse être acquise avant l'échéance du délai de prescription initial. Compte tenu que la prescription peut être interrompue par le receveur par la notification par lettre recommandée d'une sommation de payer conformément à l'article 8, paragraphe 1er, 3° nouveau de la loi domaniale, l'application de l'article 2244, § 2 du Code civil a été exclue;

2° par une renonciation au temps couru de la prescription;

3° par l'envoi, par pli recommandé, d'une sommation de payer contenant un extrait du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif mentionnant leur date d'exécutoire, ou une copie de l'expédition de la décision judiciaire; la remise de la pièce au prestataire de service postal universel vaut notification à compter du troisième jour ouvrable suivant. Il s'agit ici de conférer au receveur, en vue de réduire les frais de poursuites dans l'intérêt des débiteurs et codébiteurs et de simplifier le travail administratif, la possibilité d'interrompre – à plusieurs reprises si nécessaire – le délai de prescription des créances non fiscales par un envoi recommandé. Comme déjà mentionné précédemment, ce mode spécifique d'interruption de la prescription par un envoi recommandé existe déjà en matière fiscale (article 85 du Code de la TVA) ou en droit de la sécurité sociale (article 16 de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants et article 42 de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs). Cette sommation de payer n'étant pas un acte d'exécution, elle peut être adressée par pli recommandé au débiteur ou codébiteur établi à l'étranger; elle est également adressée par pli recommandé au procureur du Roi à Bruxelles lorsque le débiteur ou codébiteur n'a pas (ou plus) de domicile connu en Belgique ou à l'étranger.

Het nieuwe artikel 8, paragraaf 2 van de domaniale wet, dat is geïnspireerd op de bestaande bepalingen in fiscale zaken (met name artikel 443*ter* van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en artikel 83, § 1, 2e en 3e lid van het Btw-Wetboek), voert een eigen oorzaak van stuiting van de verjaring in bij de invordering van een niet-fiscale schuldvordering.

Hiermee in overeenstemming schorst elk rechtsgeding met betrekking tot de invordering van een niet-fiscale schuldvordering dat wordt ingesteld door de Belgische Staat, door de schuldenaar of door elke medeschuldenaar, de verjaring. De stuiting vangt aan met de inleidende akte en eindigt wanneer de gerechtelijke beslissing in kracht van gewijsde is gegaan.

Tot slot vormt dit nieuwe artikel 8, paragraaf 2 geen beletsel, voor de toepassing, voor zover ze verenigbaar zijn, van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek inzake de schorsing van de verjaring, meer bepaald van artikel 2251 van het Burgerlijk Wetboek dat voorkomt dat de verjaring begint te lopen wanneer een wettelijke bepaling de schuldeiser verhindert de betaling te verkrijgen van zijn schuldvordering.

Art. 83

Deze bepaling voegt in de domaniale wet een nieuw artikel 9 in dat aan de ontvanger, in navolging van wat bestaat in fiscale zaken (met name de artikelen 422 en 423 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en de artikelen 86 en 87 van het Btw-Wetboek), een specifieke waarborgmaatregel, de wettelijke hypotheek van de Schatkist, geeft teneinde de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen te waarborgen.

De niet-fiscale schuldvordering in hoofdsom, interesten en bijbehoren, is gewaarborgd door een wettelijke hypotheek op alle in België gelegen en voor hypotheek vatbare goederen van de schuldenaar en de medeschuldenaar.

Aan de hypotheek is geen hoedanigheid verbonden, maar wel een datum die de rang ervan bepaalt. Deze rang is de dag van de inschrijving in de registers van de hypotheekbewaarder.

Om aan derden te kunnen worden tegengeworpen, moet de wettelijke hypotheek in de registers van de hypotheekbewaarder ingeschreven zijn. De wettelijke hypotheek wordt ingeschreven op verzoek van de ontvanger, niettegenstaande verzet, betwisting of beroep, op voorlegging van een uittreksel uit het bijzonder kohier of van de administratieve uitvoerbare titel, met vermelding van hun datum van uitvoerbaarverklaring

L'article 8, paragraphe 2 nouveau de la loi domaniale, inspiré des dispositions existantes en matière fiscale (article 443*ter* du Code des impôts sur les revenus 1992 et article 83, § 1er, alinéas 2 et 3 du Code de la T.V.A. notamment), introduit quant à lui une cause de suspension de la prescription propre au recouvrement de la créance non fiscale.

Conformément à celui-ci, toute instance en justice relative au recouvrement de la créance non fiscale qui est introduite par l'État belge, par le débiteur ou par tout codébiteur, suspend le cours de la prescription. La suspension débute avec l'acte introductif d'instance et se termine lorsque la décision judiciaire est coulée en force de chose jugée.

Enfin, le présent article 8, paragraphe 2 nouveau ne fait pas obstacle à l'application, pour autant qu'elles soient compatibles, des dispositions du Code civil en matière de suspension de la prescription, et notamment de l'article 2251 du Code civil qui évite que la prescription prenne cours alors qu'une disposition légale empêche le créancier d'obtenir le paiement de sa créance.

Art. 83

Cette disposition insère un nouvel article 9 dans la loi domaniale qui confère au receveur, à l'instar de ce qui existe en matière fiscale (articles 422 et 423 du Code des impôts sur les revenus 1992 et articles 86 et 87 du Code de la TVA notamment), une mesure de garantie spécifique, l'hypothèque légale du Trésor, afin de garantir le recouvrement des créances non fiscales.

La créance non fiscale en principal, intérêts et accessoires est garantie par une hypothèque légale sur tous les biens appartenant au débiteur et au codébiteur, situés en Belgique et qui en sont susceptibles.

L'hypothèque n'a pas de qualité mais a une date qui détermine son rang. Ce rang s'entend du jour de l'inscription faite dans les registres du conservateur des hypothèques.

Pour pouvoir être opposée aux tiers, l'hypothèque légale doit donc être inscrite dans les registres du conservateur des hypothèques. L'hypothèque légale est inscrite à la requête du receveur nonobstant opposition, contestation ou recours, sur présentation d'un extrait du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif mentionnant leur date d'exécutoire, ou d'une copie de l'expédition de la décision judiciaire portant condamnation

of van een afschrift van de uitgifte van de rechterlijke beslissing tot veroordeling tot betaling van de niet-fiscale schuldvordering die gewaarborgd wordt door de wettelijke hypotheek van de Schatkist.

Wat de interesten en de bijbehoren betreft, mag de inschrijving worden gevorderd voor een bedrag dat de ontvanger moet ramen als hetgeen zou kunnen verschuldigd zijn voor de betaling van de niet-fiscale schuld in hoofdsom.

De inschrijving van de wettelijke hypotheek mag worden gevorderd vanaf de kennisgeving van de aanmaning tot betaling, gedaan aan de schuldenaar of aan de medeschuldenaar overeenkomstig respectievelijk overeenkomstig de nieuwe artikelen 4, paragraaf 1 of 5, paragraaf 3, 3e lid, 1° van de domaniale wet.

Wanneer de rechten van de Schatkist in het gevaar zijn, mag de inschrijving van de wettelijke hypotheek evenwel worden gevraagd vanaf de datum van uitvoerbaarverklaring van het bijzonder kohier of van de administratieve uitvoerbare titel of vanaf de datum waarop de gerechtelijke beslissing in kracht van gewijsde is getreden.

Artikel 19, 2e lid, van de faillissementswet van 8 augustus 1997, is niet van toepassing op de wettelijke hypotheek inzake een niet-fiscale schuldvordering opgenomen in een bijzonder kohier of een administratieve uitvoerbare titel uitvoerbaar verklaard na het vonnis van faillietverklaring, of die het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijke beslissing die in kracht van gewijsde is getreden na dit vonnis tot faillietverklaring

Dit betekent dat, in tegenstelling met het gemeenrecht, de inschrijving van de wettelijke hypotheek, genomen na het tijdstip van de staking van betaling van de gefailleerde maar voor het vonnis van faillietverklaring, niet tegenwerpelijk verklaard kan worden wanneer meer dan vijftien dagen verlopen zijn tussen de datum van de akte van hypotheekvestiging volgt en de datum van inschrijving ervan.

De kosten van de hypothecaire formaliteiten betreffende de wettelijke hypotheek vallen ten laste van de schuldenaar of medeschuldenaar.

De ontvanger is gemachtigd handlichting van de hypothecaire inschrijving te verlenen in de administratieve vorm zonder dat hij, tegenover de hypotheekbewaarder, gehouden is verantwoording van de betaling van de verschuldigde sommen te verstrekken.

au paiement de la créance non fiscale garantie par l'hypothèque légale du Trésor.

En ce qui concerne les intérêts et les accessoires, l'inscription peut être requise pour une somme à arbitrer par le receveur, en représentation de ce qui pourrait être dû avant l'acquittement de la créance non fiscale en principal.

L'inscription de l'hypothèque légale peut être requise à compter de la notification de la sommation de payer faite au débiteur ou au codébiteur conformément respectivement aux articles 4, paragraphe 1er ou 5, paragraphe 3, alinéa 3, 1° nouveaux de la loi domaniale.

Toutefois, lorsque les droits du Trésor sont en péril, l'inscription peut être requise dès la date d'exécutoire du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif, ou dès le moment où la décision judiciaire est coulée en force de chose jugée.

L'article 19, alinéa 2 de la loi du 8 août 1997 sur les faillites n'est pas applicable à l'hypothèque légale en ce qui concerne la créance non fiscale reprise dans un rôle spécial ou un titre exécutoire administratif rendus exécutoires antérieurement au jugement déclaratif de faillite, ou faisant l'objet d'une décision judiciaire coulée en force de chose jugée antérieurement à ce même jugement déclaratif.

Ceci signifie que l'inscription de l'hypothèque légale, prise postérieurement à l'époque de la cessation de paiement du failli mais antérieurement au jugement déclaratif de faillite, ne peut être déclarée inopposable, contrairement au droit commun, s'il s'est écoulé plus de quinze jours entre la date de l'acte constitutif de l'hypothèque et celle de son inscription.

Les frais des formalités hypothécaires relatives à l'hypothèque légale sont à charge du débiteur ou du codébiteur.

Le receveur est habilité à donner mainlevée de l'inscription hypothécaire dans la forme administrative, sans qu'il soit tenu, vis-à-vis du conservateur des hypothèques, de fournir la justification du paiement des sommes dues.

Art. 84 tot 86

Deze bepalingen voegen in de domaniale wet de nieuwe artikelen 10 tot 12 in die aan de met de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen belaste ambtenaren onderzoeksbevoegdheden toekennen om de invordering van deze schulden te verzekeren.

Overeenkomstig het principe van de unieke gegevensinzameling ("O*nly Once*") opgenomen in de wet van 5 mei 2014 houdende verankering van het principe van de unieke gegevensinzameling in de werking van de diensten en instanties die behoren tot of taken uitvoeren voor de overheid en tot vereenvoudiging en gelijkschakeling van elektronische en papieren formulieren mogen de met de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen belaste ambtenaren niettemin slechts overgaan tot de aanwending van hun onderzoeksbevoegdheden na uitputting van de andere middelen waarover ze beschikken. Bijgevolg zullen ze eerst moeten verifiëren of de op te zoeken inlichtingen reeds voorkomen in een dossier of bestand aangelegd door de eigen of door een andere administratie, alvorens over te gaan tot onderzoeken bij de schuldenaar of medeschuldenaar of bij derden.

Het nieuwe artikel 10 van de domaniale wet, gebaseerd op hetgeen bestaat in fiscale zaken (artikelen 327, § § 1 en 2 en 329 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en artikel 93*quaterdecies*, § 1 van het Btw-Wetboek), regelt de plicht tot medewerking van derden uit de publieke sector om bepaalde inlichtingen te verstrekken. Het betreft zowel het inzagerecht als het recht om afschriften en uittreksels te laten nemen.

Deze inlichtingen worden verstrekt op vraag van een ambtenaar belast met de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen. De aangezochte diensten moeten de akten, stukken, registers en om het even welke documenten waarover zij beschikken meedelen. Deze diensten zijn gehouden om alle inlichtingen, afschriften of uittreksels te laten nemen, welke de bedoelde ambtenaar voor de invordering van de van niet-fiscale schuldvorderingen nodig acht.

De plicht tot medewerking geldt voor alle bestuursdiensten op elk bestuurlijk niveau, met inbegrip van de parketten en de griffies van de hoven en rechtscolleges, alsook voor de openbare instellingen en inrichtingen.

De gevraagde inlichtingen kunnen betrekking hebben op persoonlijke informatie, maar ook op informatie van algemene aard. Dit artikel heeft niet tot doel een systematisch onderzoek van de in de verschillende bestuursdiensten, openbare instellingen en inrichtingen berustende dossiers toe te laten. Het verleent enkel

Art. 84 à 86

Ces dispositions insèrent les nouveaux articles 10 à 12 dans la loi domaniale qui octroient aux fonctionnaires chargés du recouvrement des créances non fiscales des pouvoirs d'investigation pour assurer le recouvrement de ces créances.

Néanmoins, conformément au principe de collecte unique des données ("*Only Once*") contenu dans la loi du 5 mai 2014 garantissant le principe de la collecte unique des données dans le fonctionnement des services et instances qui relèvent de ou exécutent certaines missions pour l'autorité et portant simplification et harmonisation des formulaires électroniques et papier, les fonctionnaires chargés du recouvrement des créances non fiscales peuvent seulement procéder à la mise en œuvre de leurs pouvoirs d'investigation qu'après épuisement des autres moyens dont ils disposent. Par conséquent, ils devront d'abord vérifier que les renseignements recherchés ne se trouvent pas déjà dans un dossier ou fichier existant au sein de leur propre administration ou d'une autre administration avant de procéder à des investigations auprès du débiteur ou codébiteur, ou auprès de tiers.

L'article 10 nouveau de la loi domaniale, calqué sur ce qui existe en matière fiscale (articles 327, § § 1er et 2 et 329 du Code des impôts sur les revenus 1992 et article 93*quaterdecies*, § 1er du Code de la TVA), établit le devoir de collaboration des tiers du secteur public pour fournir des renseignements déterminés. Cela concerne tant le droit de regard que le droit de se faire fournir des copies ou extraits.

Ces renseignements sont fournis sur demande d'un fonctionnaire chargé du recouvrement des créances non fiscales. Les services requis doivent communiquer tous les actes, pièces, registres et documents quelconques qu'ils détiennent. Ces services sont tenus de lui laisser prendre tous renseignements, copies ou extraits que ledit fonctionnaire juge nécessaires pour assurer le recouvrement des créances non fiscales.

Le devoir de collaboration vaut pour tous les services administratifs quel que soit le niveau administratif, en ce compris les parquets et greffes des cours et tribunaux ainsi que les établissements ou organismes publics.

Les demandes de renseignements peuvent porter sur des informations personnelles mais également sur des informations générales. Cet article n'a pas pour but de permettre un examen systématique des dossiers en possession des services administratifs, établissements ou organismes publics. Il octroie uniquement au

een aanvullend middel aan de ambtenaar belast met de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen om de vermogenssituatie vast te stellen, dat matig en oordeelkundig dient te worden aangewend.

Voor wat betreft documenten in verband met gerechtelijke procedures, kan er evenwel slechts beroep worden gedaan op de plicht tot medewerking na uitdrukkelijke toelating van het openbaar ministerie.

Om de oprechtheid van de statistische aangiften gedaan bij de Algemene Directie Statistiek en Economische Informatie van de Federale Overheidsdienst Economie, alsook bij de Gemeenschappen en Gewesten aangaande de bevoegdheden die vroeger waren toevertrouwd aan het Economisch en Sociaal Instituut voor de middenstand en die overgedragen werden aan de Gemeenschappen en Gewesten te waarborgen, worden de individueel verkregen inlichtingen uitgesloten uit het onderzoeksgebied van de ambtenaren belast met de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen.

Het nieuwe artikel 11 van de domaniale wet heeft als doel alle mogelijke hinderpalen die een nauwere samenwerking tussen de verschillende administraties van de FOD Financiën en de ambtenaren belast met de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen zouden belemmeren, uit de weg te ruimen.

Deze ambtenaren kunnen aldus de inlichtingen of de gegevensbanken die beschikbaar zijn bij de FOD Financiën consulteren en inroepen die, rekening houdend met hun functie, nuttig kunnen zijn voor de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen.

Tot slot verleent het nieuwe artikel 12 van de domaniale wet aan de ambtenaren belast met de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen hebben zowel een mondeling als een schriftelijk vraagrecht.

Dit vraagrecht maakt het mogelijk van de schuldenaar of medeschuldenaar zelf of van een derde alle inlichtingen te vorderen met het oog op het bepalen van de vermogenstoestand van de schuldenaar of medeschuldenaar. Dit vraagrecht is evenwel beperkt en mag niet verder gaan dan strikt noodzakelijk; de ambtenaren belast met de invordering van niet-fiscale schulden mogen slechts een goed overwogen en gematigd gebruik maken van deze bevoegdheid. De gepastheid om bepaalde inlichtingen op te vragen moet in het licht van de feitelijke omstandigheden eigen aan elk geval worden beoordeeld.

Er werd rekening gehouden met het advies 59 380/3 van de Raad van State.

fonctionnaire chargé du recouvrement des créances non fiscales un moyen supplémentaire qu'il doit utiliser de manière modérée et judicieuse pour constater une situation patrimoniale.

Toutefois, concernant les documents relatifs à des procédures judiciaires, il ne peut être fait appel au devoir de collaboration qu'après autorisation expresse du ministère public.

Afin de préserver la rectitude des déclarations statistiques faites par la Direction générale Statistique et Information économique du Service Public Fédéral Economie, ainsi que les Communautés et Régions pour les compétences qui autrefois étaient concédées à l'Institut économique et social des Classes moyennes et qui ont été transférées aux Communautés et Régions, les renseignements individuels recueillis sont exclus du champ d'investigation des fonctionnaires chargés du recouvrement des créances non fiscales.

L'article 11 nouveau de la loi domaniale a quant à lui pour but d'écarter tous les obstacles qui pourraient entraver une collaboration étroite entre les différentes administrations du SPF Finances et les fonctionnaires chargés du recouvrement des créances non fiscales.

Ces fonctionnaires peuvent donc consulter et invoquer les renseignements ou les banques de données disponibles au sein du SPF Finances qui, compte tenu de leur fonction, peuvent être utiles pour le recouvrement des créances non fiscales.

Enfin, l'article 12 nouveau de la loi domaniale accorde aux fonctionnaires chargés du recouvrement des créances non fiscales un droit d'interpellation tant oral qu'écrit.

Ce droit d'interpellation donne la possibilité d'exiger du débiteur ou codébiteur lui-même, ou d'un tiers, tous les renseignements en vue d'établir la situation patrimoniale du débiteur ou codébiteur. Ce droit d'interpellation est cependant limité et ne peut pas aller plus loin que le strict nécessaire; les fonctionnaires chargés du recouvrement des créances non fiscales ne peuvent faire usage de cette compétence qu'avec discernement et modération. L'opportunité de demander certains renseignements doit s'apprécier à la lumière des circonstances de fait propres à chaque cas.

Il est tenu compte avec l'avis 59 380/3 du Conseil d'État.

De plicht om inlichtingen te verstrekken, geldt voor iedere persoon – met inbegrip van het centraal aanspreekpunt van de Nationale Bank van België – ongeacht zijn hoedanigheid of zijn relatie met de belastingschuldige. Het kan gaan om een persoon die een handels-, bank- of arbeidsrelatie heeft, en betreft zowel de privé als de beroepssfeer.

De ambtenaren belast met de invordering van niet-fiscale schulden houden bij het bepalen van de termijn, waarbinnen de inlichtingen verstrekt moeten worden, rekening met de concrete omstandigheden van elk geval afzonderlijk (de aard en omvang van de gevraagde inlichtingen, de administratieve en boekhoudkundige organisatie van de betrokkenen, de vrijwaring van de rechten van de Schatkist,…).

Wat de raadpleging betreft van het centraal aanspreekpunt dat door de Nationale Bank van België wordt gehouden, werd er rekening gehouden met de opmerkingen van de Raad van State in advies nr. 59 380/3.

Art. 87

Deze bepaling voegt in de domaniale wet een nieuw artikel 13 in.

Dit artikel bepaalt dat de gegevens en de documenten, ontvangen, opgesteld of verzonden in het kader van de toepassing van de domaniale wet en die fotografisch, elektronisch of optisch of via elke andere informatica- of datacommunicatietechniek, evenals hun weergave op een papieren drager, geregistreerd, bewaard of weergegeven worden door de administratie van de FOD Financiën belast met de inning en van de invordering van niet-fiscale schulden dezelfde bewijskracht hebben als deze verleend aan de papieren gegevens en documenten. Bijgevolg zal de administratie, net zoals voor de papieren documenten, de gedigitaliseerde afschriften van de stukken uit het invorderingsdossier van een schuldenaar of medeschuldenaar kunnen gebruiken als bewijs bij de invordering van een niet- fiscale schuld. Dit artikel geeft dus een wettelijke basis aan de geleidelijke afschaffing van het papieren invorderingsdossier ten voordele van de digitale versie.

Dit artikel is ruim opgesteld en beoogt alle ingaande en uitgaande gegevens, alsook de gegevens opgesteld voor eigen gebruik die in het bezit zijn van de administratie van de FOD Financiën belast met de inning en van de invordering van niet-fiscale schulden. Er mag geen verschil zijn naargelang de gegevens voor eigen gebruik bedoeld zijn, dan wel bestemd zijn voor of gericht aan de belastingschuldigen, aan derden of aan de

L'obligation de fournir des renseignements vaut pour chaque personne – en ce compris le point de contact central tenu par la Banque nationale de Belgique – quelle que soit la qualité de cette personne ou sa relation avec le débiteur ou codébiteur. Il peut s'agir d'une personne qui a des relations commerciales, bancaires ou de travail et ce, tant dans la sphère privée que professionnelle.

Les fonctionnaires chargés du recouvrement des créances non fiscales déterminent le délai dans lequel les renseignements doivent être fournis, compte tenu des circonstances concrètes propres à chaque cas (la nature et l'ampleur des renseignements demandés, l'organisation comptable et administrative des intéressés, la garantie des intérêts du Trésor, etc.).

Il est tenu compte avec les remarques du Conseil d'État dans l'avis n° 59 380/3 en ce qui concerne la consultation du point de contact central de la Banque nationale de Belgique.

Art. 87

Cette disposition insère un nouvel article 13 dans la loi domaniale.

Celui-ci dispose que les données et documents reçus, établis ou envoyés dans le cadre de l'application de la loi domaniale, et qui sont enregistrés, conservés ou reproduits par l'administration du SPF Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales, selon un procédé photographique, optique, électronique ou par toute autre technique de l'informatique ou de la télématique, ainsi que leur représentation sur un support lisible, ont la même force probante que celle accordée aux données et aux documents papier. Par conséquent, l'administration pourra utiliser les copies digitales des pièces d'un dossier de recouvrement d'un débiteur ou codébiteur, exactement comme les documents papier, comme preuve lors du recouvrement d'une créance non fiscale. Cet article donne donc une base légale à la suppression progressive du dossier de recouvrement papier au profit de la version digitale.

Cet article est formulé de manière générale et vise toutes les données entrantes et sortantes ainsi que les données établies pour usage propre et qui sont en possession de l'administration du SPF Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales. Aucune distinction ne doit exister entre les données, qu'elles soient à usage propre ou destinées ou adressées aux débiteurs ou codébiteurs, aux tiers

openbare overheden of wanneer zij van voornoemde personen uitgaan.

In geval van betwisting van de elektronische of optische documenten, zijn dezelfde regels van toepassing als deze die gelden voor de papieren stukken.

De administratie bewaart de digitale documenten zolang als nodig, rekening houdend met de heersende wettelijke bepalingen.

Art. 88

Deze bepaling voegt in de domaniale wet een nieuw artikel 14 in met betrekking tot het beroepsgeheim van de ambtenaren belast met de invordering van niet-fiscale schulden.

Deze ambtenaren – en elke andere persoon die tussenkomt in de toepassing van de domaniale wet of die toegang zou hebben tot de kantoren van de administratie van de FOD Financiën belast met de inning en van de invordering van niet-fiscale schulden – zijn, op straffe strafrechtelijke sancties (artikel 458 van het Strafwetboek), verplicht, buiten de uitoefening van hun functie, tot de meest volstrekte geheimhouding aangaande alle zaken waarvan zij wegens de uitvoering van hun opdracht kennis hebben gekregen.

De ambtenaren belast met de invordering van niet-fiscale schulden zijn echter niet gehouden tot geheimhouding wanneer zij aan de administratieve diensten van de Staat, daaronder begrepen de parketten en de griffies van alle rechtsmachten, aan de Gemeenschappen, de Gewesten, en aan de openbare instellingen en de inrichtingen, inlichtingen verstrekken welke voor die diensten nodig zijn voor de hun opgedragen uitvoering van wettelijke of reglementaire bepalingen.

De personen die deel uitmaken van de diensten waaraan inlichtingen worden verstrekt, zijn tot dezelfde geheimhouding verplicht en mogen die inlichtingen uiteraard niet gebruiken buiten de uitvoering van hun taak.

De ambtenaren belast met de invordering van niet-fiscale schulden zijn er eveneens niet toe gehouden wanneer zij met betrekking tot de fiscale niet-fiscale schuld van een schuldenaar, een vraag om raadpleging, uitleg of mededeling inwilligen van een medeschuldenaar.

ou aux autorités publiques ou qu'ils proviennent des personnes précitées.

En cas de contestation des documents électroniques ou optiques, les mêmes règles sont d'application que celles qui valent pour les pièces papier.

L'administration conserve les documents digitaux aussi longtemps que nécessaire, compte tenu des dispositions de la législation en vigueur.

Art. 88

Cette disposition insère un nouvel article 14 dans la loi domaniale afférent au secret professionnel des fonctionnaires chargés du recouvrement des créances non fiscales.

Ces fonctionnaires – et toute autre personne qui interviendrait dans l'application de la loi domaniale ou qui aurait accès aux bureaux de l'administration du SPF Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales – sont tenus, sous peine de sanctions pénales notamment (article 458 du Code pénal), de garder, en dehors de l'exercice de leurs fonctions, le secret le plus absolu au sujet de tout ce dont ils ont eu connaissance par suite de l'exécution de leur mission.

Les fonctionnaires chargés du recouvrement des créances non fiscales sont cependant déliés du secret lorsqu'ils communiquent aux services administratifs de l'État, y compris les parquets et les greffes de toutes les juridictions, aux Communautés, aux Régions et aux établissements ou organismes publics, les renseignements qui sont nécessaires à ces services administratifs, administrations, établissements ou organismes publics pour assurer l'exécution des dispositions légales ou réglementaires dont ils sont chargés.

Les personnes appartenant aux services auxquels des renseignements sont ainsi fournis, sont tenues au même secret et ne peuvent bien entendu utiliser ces renseignements en dehors de l'exécution de leur mission.

Les fonctionnaires chargés du recouvrement des créances non fiscales sont également déliés du secret lorsqu'ils accueillent une demande de consultation, d'explication ou de communication relative à la créance non fiscale d'un débiteur, émanant d'un codébiteur.

Art. 89

Het nieuwe artikel 15 van de domaniale wet, ingevoegd door deze bepaling, herneemt *mutatis mutandis* het huidige artikel 4 van de domaniale wet.

De bevoegdheid tot gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van de interesten, om ermee in te stemmen dat de gedeeltelijke betalingen vooreerst op het kapitaal worden toegerekend en om dadingen aan te gaan, die vandaag toekomt aan de minister of aan zijn gedelegeerde, wordt in de toekomst toevertrouwd aan de adviseur-generaal van de administratie van de FOD Financiën belast met de inning en de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen, of aan zijn gedelegeerde.

Het advies 59 380/3 van de Raad van State wordt niet gevolgd omdat het hier om een delegatie gaat die reeds bestaat inzake inkomstenbelastingen en BTW.

Afdeling 2

Wijziging van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën

Art. 90

Deze bepaling vervangt het huidig artikel 13 van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën, rekening houdend enerzijds met het feit dat, zoals hiervoor vermeld, het administratieve dwangbevel blijft bestaan als uitvoerbare titel in deze materie en, anderzijds, de wijzingen aan het huidig artikel 3 van de domaniale wet waarnaar voormeld artikel 13 verwijst.

De Dienst voor alimentatievorderingen gaat over tot de invordering van in het kader van de voormelde wet van 21 februari 2003 verschuldigde sommen door middel van een dwangbevel. Dit laatste wordt opgemaakt door de Dienst voor alminentatievordering, en wordt geviseerd en uitvoerbaar verklaard door de bevoegde adviseur-generaal van de administratie van de FOD Financiën waaronder de Dienst voor alimentatievorderingen valt, of door zijn gedelegeerde.

Indien het dwangbevel op heden moet worden betekend per gerechtsdeurwaardersexploot, machtigt het nieuwe artikel 13 van de wet van 21 februari 2003 voor de toekomst de Dienst voor alimentatievorderingen het ter kennis brengen per aangetekende brief teneinde

Art.89

Le nouvel article 15 de la loi domaniale, inséré par la présente disposition, reprend *mutatis mutandis* l'actuel article 4 de la loi domaniale.

Toutefois, la compétence de remettre tout ou partie des intérêts, de consentir à ce que les paiements partiels soient imputés d'abord sur le capital et à conclure des transactions, aujourd'hui attribuée au ministre ou à son délégué, est à l'avenir confiée au conseiller général de l'administration du SPF Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales, ou à son délégué.

L'Avis 59 380/3 du Conseil d'État n'est pas suivi parce qu'il s'agit d'une délagation qui existe déjà en contributions directes et TVA.

Section 2

Modifications de la loi du 21 février 2003 créant un Service des créances alimentaires au sein du SPF Finances

Art. 90

Cette disposition remplace l'actuel article 13 de la loi du 21 février 2003 créant un Service des créances alimentaires au sein du SPF Finances, compte tenu d'une part du fait que, comme mentionné précédemment, la contrainte administrative subsiste comme titre exécutoire en cette matière et, d'autre part, des modifications apportées à l'actuel article 3 de la loi domaniale auquel fait référence l'article 13 précité.

Le Service des créances alimentaires procède au recouvrement des sommes dues dans le cadre de l'application de la loi précitée du 21 février 2003 au moyen d'une contrainte. Celle-ci est décernée par le Service des créances alimentaires, et est visée et rendue exécutoire par le conseiller général compétent de l'administration du Service public fédéral Finances dont relève le Service des créances alimentaires, ou par son délégué.

Si la contrainte doit actuellement être signifiée par exploit d'huissier de justice, l'article 13 nouveau de la loi du 21 février 2003 autorise à l'avenir le Service des créances alimentaires à la notifier par pli recommandé en vue de réduire les frais de poursuites. La remise de

de vervolgingskosten te verminderen. De afgifte van het stuk bij de aanbieder van de universele postdienst geldt als kennisgeving vanaf de derde daarop volgende werkdag.

Het dwangbevel mag uiteraard steeds worden betekend bij gerechtsdeurwaardersexploot met bevel tot betaling.

Art. 91 tot 93

Deze bepalingen passen de artikelen 14, paragraaf 1, 18, 1e lid en 19 van voormelde wet van 21 februari 2003 aan aan de regels en de terminologie van het nieuw artikel 13 van dezelfde wet, omwille van de invoering van de kennisgeving van het dwangbevel en van de opheffing van de verwijzing naar artikel 3 van de domaniale wet.

Afdeling 3

Wijziging van de wet van 3 augustus 2012 houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten

Deze bepaling vervolledigt artikel 6, paragraaf 3 van de wet van 3 augustus 2012 betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten door de vermelding van artikel 14 van de domaniale wet met betrekking tot het beroepsgeheim van de ambtenaren van de FOD Financiën belast met de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen.

Artikel 6, paragraaf 3 van voormelde wet van 3 augustus 2012 bepaalt immers dat de ambtenaren van de FOD Financiën hun ambt uitoefenen wanneer zij inlichtingen meedelen na machtiging van het Sectoraal Comité, en somt de wettelijke bepalingen op met betrekking tot het beroepsgeheim waartoe de ambtenaren van de FOD Financiën zijn gehouden.

Afdeling 4

Wijzigingen aan het Gerechtelijk Wetboek en aan diverse bepalingen

Deze afdeling wijzigt, rekening houdend in het bijzonder met de afschaffing van het dwangbevel als uitvoerbare titel voor de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen en de nieuwe organisatiestructuur van de FOD Financiën, diverse wettelijke bepalingen

la pièce au prestataire de service postal universel vaut notification à compter du troisième jour ouvrable suivant.

La contrainte peut bien entendu toujours être signifiée par exploit d'huissier de justice avec commandement de payer.

Art. 91 à 93

Ces dispositions adaptent les articles 14, paragraphe 1er, 18, alinéa 1er et 19 de la loi précitée du 21 février 2003 aux règles et à la terminologie du nouvel article 13 de cette même loi, en raison de l'introduction de la notification de la contrainte et de la suppression de la référence à l'article 3 de la loi domaniale.

Section 3

Modification de la loi du 3 août 2012 portant dispositions relatives aux traitements de données à caractère personnel réalisés par le Service public fédéral Finances dans le cadre de ses missions

Cette disposition complète l'article 6, paragraphe 3 de la loi du 3 août 2012 portant dispositions relatives aux traitements de données à caractère personnel réalisés par le Service public Fédéral Finances dans le cadre de ses missions, par la mention de l'article 14 de la loi domaniale relative au secret professionnel des fonctionnaires du SPF Finances chargés du recouvrement des créances non fiscales.

En effet, l'article 6, paragraphe 3 de la loi précitée du 3 août 2012 dispose que les agents du SPF Finances restent dans l'exercice de leurs fonctions lorsqu'ils communiquent des renseignements après autorisation du Comité sectoriel, et énumère les dispositions légales relatives au secret professionnel auquel les agents du SPF Finances sont tenus.

Section 4

Modifications du Code judiciaire et de dispositions diverses

Cette section adapte, compte tenu notamment de l'abandon de la contrainte comme titre exécutoire pour le recouvrement des créances non fiscales et de la nouvelle structure organisationnelle du SPF Finances, diverses dispositions légales pour lesquelles, en raison

waarvoor, omwille van hun lezing, de algemene bepaling opgenomen in artikel 109 van huidig wetsontwerp onvoldoende lijkt.

Art. 95 tot 100

Deze bepalingen passen de terminologie van de artikelen 669, 684, eerste lid, 693, eerste lid, 694, 695 en 697 van het Gerechtelijk Wetboek, met betrekking tot juridische tweedelijnsbijstand en de rechtsbijstand aan minder draagkrachtigen, aan de wijzigingen aan de domaniale wet en aan de organisatiestructuur van FOD Financiën.

Het advies 59 380/3 van de Raad van State met betrekking tot artikel 684 van voormeld Wetboek wordt gevolgd.

Overeenkomstig artikel 4 van het koninklijk besluit van 3 december 2009 houdende regeling van de operationele diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën is het de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering – administratie van de FOD Financiën belast met de inning en de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen – die, sinds de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 4 april 2014 tot wijziging van het voormelde koninklijk besluit van 3 december 2009, de invordering van de door de Staat in debet vereffende rechten en voorschotten gedaan in uitvoering van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de juridische tweedelijnsbijstand en de rechtsbijstand aan minder draagkrachtigen.

Bijgevolg zijn de verwijzingen naar de administratie van de registratie en de domeinen, naar de ontvanger van de registratie en naar de invorderingsprocedure van de registratierechten in de bepalingen van het voormelde Gerechtelijk Wetboek, respectievelijk vervangen door de verwijzing naar de administratie van de FOD Financiën belast met de inning en de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen, naar de bevoegde ontvanger van deze administratie en naar de invorderingsprocedure bedoeld in de artikelen 3 en volgende (nieuw) van de domaniale wet.

Daarnaast werd in artikel 694 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals vervangen door artikel 98 van huidig wetsontwerp het minimumbedrag van de administratieve boete – opgelegd aan elk der partijen die, in geval van een dading, hebben nagelaten de administratie in kennis te stellen dat zij een eind hebben gemaakt aan hun geding – gebracht van 100 frank (hetzij 2,48 euro) tot 50 euro om een ontradend karakter te behouden.

de leur rédaction, la disposition générale contenue à l'article 109 du présent projet de loi s'avère insuffisante.

Art. 95 à 100

Ces dispositions adaptent la terminologie des articles 669, 684, alinéa 1er, 693, alinéa 1er, 694, 695 et 697 du Code judiciaire, afférents à l'aide juridique de deuxième ligne et à l'assistance judiciaire des plus démunis, aux modifications apportées à la loi domaniale et à la structure organisationnelle du SPF Finances.

L'Avis 59 380/3 du Conseil d'État en ce qui concerne l'article 684 du Code précité est suivi.

Conformément à l'article 4 de l'arrêté royal du 3 décembre 2009 organique des services opérationnels du SPF Finances, c'est l'Administration générale de la Perception et du Recouvrement – administration du SPF Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales – qui assure, depuis l'entrée en vigueur de l'arrêté royal du 4 avril 2014 modifiant l'arrêté royal précité du 3 décembre 2009, le recouvrement des droits liquidés en débet et des avances faites par l'État en exécution des dispositions du Code judiciaire relatives à l'aide juridique de deuxième ligne et à l'assistance judiciaire des plus démunis.

Par conséquent, les références à l'administration de l'enregistrement et des domaines, au receveur de l'enregistrement et à la procédure de recouvrement des droits d'enregistrement sont, dans les dispositions du Code judiciaire précitées, respectivement remplacées par la référence à l'administration du SPF Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales, au receveur compétent de cette administration et à la procédure de recouvrement visée aux articles 3 et suivants (nouveaux) de la loi domaniale.

Par ailleurs, dans l'article 694 du Code judiciaire, tel que remplacé par l'article 98 du présent projet de loi, le montant minimum de l'amende administrative – encourue par chacune des parties ayant omis, en cas de transaction, d'informer l'administration qu'il a été mis fin au litige – est porté de 100 francs (soit 2,48 euros) à 50 euros pour conserver un caractère dissuasif.

Tot slot is het 2e lid van artikel 695 van het Gerechtelijk Wetboek opgeheven omdat het achterhaald is. Artikel 806 van het Gerechtelijk Wetboek werd inderdaad gewijzigd door de wet van 19 oktober 2015 houdende wijziging van het burgerlijk procesrecht en houdende diverse bepalingen inzake justitie (bekendgemaakt in het *Belgisch staatsblad* van 22 oktober 2015), en is er voortaan geen sprake meer van verval indien een verstekvonnis niet werd betekend binnen een termijn van een jaar.

Art. 101 tot 103

Deze bepalingen passen de titel en de artikelen 1 en 2 aan van de wet van 18 december 1986 houdende bevoegdverklaring van de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen tot het uitvoeren van bepaalde vermogensrechtelijke verrichtingen voor rekening van de gemeenschaps- en gewestinstellingen.

Art. 104

Deze bepaling vervangt artikel 15 van de wet van 9 januari 2007 houdende toekenning van een toelage voor het aanschaffen van huisbrandolie, van propaangas in bulk, van lamppetroleum en van aardgas bestemd voor de verwarming van een privéwoning om het in overeenstemming te brengen met de wijzigingen aan de domaniale wet en aan de organisatiestructuur van de FOD Financiën.

Art. 105 en 106

In de wet van 8 december 2006 tot vaststelling van een heffing ter bestrijding van het niet benutten van een site voor de productie van elektriciteit door een producent:

— passen deze bepalingen artikel 13, 2e lid aan teneinde het in overeenstemming te brengen met de wijzigingen die zijn aangebracht aan de domaniale wet;

— heffen zij artikel 14 op dat onbruikbaar is geworden gelet op het feit dat het principe dat het bevat – met name dat de tenuitvoerlegging van het dwangbevel slechts kan worden gestuit door een vordering in rechte, ingeleid voor de rechtbank van eerste aanleg – vanaf nu opgenomen is in het nieuwe artikel 5, paragraaf 2 van de domaniale wet.

Enfin, l'alinéa 2 de l'article 695 du Code judiciaire est abrogé car il est devenu obsolète. En effet, l'article 806 du Code judiciaire a été modifié par la loi du 19 octobre 2015 modifiant le droit de la procédure civile et portant des dispositions diverses en matière de justice (publiée au *Moniteur belge* du 22 octobre 2015), et il n'y a donc dorénavant plus péremption, s'il n'a pas été signifié dans un délai d'un an, du jugement rendu par défaut.

Art. 101 à 103

Ces dispositions adaptent l'intitulé et les articles 1er et 2 de la loi du 18 décembre 1986 habilitant l'Administration de la taxe sur la valeur ajoutée, de l'enregistrement et des domaines à réaliser certaines opérations patrimoniales pour le compte des institutions communautaires et régionales.

Art. 104

Cette disposition remplace l'article 15 de la loi du 9 janvier 2007 visant à octroyer une allocation pour l'acquisition du gasoil, du gaz propane en vrac, du pétrole lampant et du gaz naturel destinés au chauffage d'une habitation privée, pour le conformer aux modifications apportées à la loi domaniale et à la structure organisationnelle du SPF Finances.

Art. 105 et 106

Dans la loi du 8 décembre 2006 établissant un prélèvement visant à lutter contre la non-utilisation d'un site de production d'électricité par un producteur, ces dispositions:

— adaptent l'article 13, alinéa 2 afin de le conformer aux modifications apportées à la loi domaniale;

— abrogent l'article 14 devenu inutile étant donné que le principe qu'il renferme – à savoir que l'exécution du titre exécutoire ne peut être interrompue que par une action en justice devant le tribunal de première instance – est désormais contenu à l'article 5, paragraphe 2 nouveau de la loi domaniale.

Art. 107 en 108

In de wet van 15 december 2013 met betrekking tot medische hulpmiddelen:

— vervangen deze bepalingen artikel 40, paragraaf 2 gelet op het opheffen, in de domaniale wet van het dwangbevel als uitvoerbare titel en van de nieuwe organisatiestructuur van de FOD Financiën;

— heffen zij artikel 41 op dat onbruikbaar is geworden gelet op het feit dat het principe dat het bevat – met name dat de tenuitvoerlegging van het dwangbevel slechts kan worden gestuit door een vordering in rechte die ingeleid wordt voor de rechtbank van eerste aanleg – vanaf nu opgenomen is in het nieuwe artikel 5, paragraaf 2 van de domaniale wet.

Afdeling 5

Diverse en overgangsbepalingen

Art. 109

Diverse wettelijke en reglementaire bepalingen met betrekking tot niet-fiscale schuldvorderingen bepalen dat de invordering van deze schuldvorderingen is toevertrouwd aan de voormalige administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, de registratie en de domeinen of aan een van hun juridische voorgangers (of aan de ontvanger van deze administratie), of nog gebeurt overeenkomstig artikel 3 van de domaniale wet, met vermelding bovendien dat de invordering gebeurt "bij dwangbevel", "door middel van aanmaning-dwangbevel", "door middel van een dwangbevel", of andere gelijkaardige vermeldingen. Het gaat bijvoorbeeld om artikel 134, paragraaf 4 van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, om artikel XV.66/4 van het Wetboek van economisch recht van 28 februari 2013, of nog om artikel 16, 2e lid van het koninklijk besluit van 20 oktober 2011 tot uitvoering van de wet van 15 mei 2007 betreffende de bestraffing van namaak en piraterij van intellectuele eigendomsrechten.

Rekening houdend met het opheffen van het dwangbevel als uitvoerbare titel voor de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen, bepaalt de huidige algemene bepaling dan ook dat telkens dat een van de vermeldingen die verwijzen naar het dwangbevel wordt gebruikt in een wettelijke of reglementaire tekst, deze moet gelezen worden zonder rekening te houden met deze vermelding. Er werd geopteerd voor een algemene

Art. 107 et 108

Dans la loi du 15 décembre 2013 en matière de dispositifs médicaux, ces dispositions:

— remplacent l'article 40, paragraphe 2 compte tenu de l'abandon, dans la loi domaniale, de la contrainte comme titre exécutoire et de la nouvelle structure organisationnelle du SPF Finances;

— abrogent l'article 41 devenu inutile étant donné que le principe qu'il renferme – à savoir que l'exécution du titre exécutoire ne peut être interrompue que par une action en justice devant le tribunal de première instance – est désormais contenu à l'article 5, paragraphe 2 nouveau de la loi domaniale.

Section 5

Dispositions diverses et transitoires

Art. 109

Diverses dispositions légales et réglementaires afférentes à des créances non fiscales disposent que le recouvrement de ces créances est confié à l'ancienne administration de la taxe sur la valeur ajoutée, de l'enregistrement et des domaines ou à un de ses prédécesseurs juridiques (ou au receveur de cette administration), ou encore a lieu conformément à l'article 3 de la loi domaniale, en mentionnant en outre que le recouvrement a lieu "par voie de contrainte", "par voie de sommation-contrainte", "par la contrainte", ou d'autres mentions similaires. Ainsi en va-t-il par exemple de l'article 134, paragraphe 4 de la loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques, de l'article XV.66/4 du Code de droit économique du 28 février 2013, ou encore l'article 16, alinéa 2 de l'arrêté royal du 20 octobre 2011 portant exécution de la loi du 15 mai 2007 relative à la répression de la contrefaçon et de la piraterie de droits de propriété intellectuelle.

Compte tenu de l'abandon de la contrainte comme titre exécutoire pour le recouvrement des créances non fiscales, la présente disposition générale prévoit dès lors que chaque fois qu'une des mentions se référant à la contrainte est utilisée dans un texte légal ou réglementaire, il faut le lire en omettant cette mention. Il a été opté pour une disposition générale afin de garantir une adaptation exhaustive des dispositions légales et

wettelijke bepaling teneinde een alomvattende aanpassing te garanderen van de wettelijke en reglementaire bepalingen die verwijzen naar het dwangbevel inzake niet-fiscale schuldvorderingen.

Het advies 59 380/3 van de Raad van State wordt niet gevolgd omdat het onmogelijk is om de diverse wettelijke bepalingen exhaustief te wijzigen.

Art. 110

Het principe van de onmiddellijk toepassing van de nieuwe wet houdt in dat er, vanaf de inwerkingtreding van de wet, beroep wordt gedaan op het bijzonder kohier– in de plaats van het opmaken van een dwangbevel – alvorens maatregelen voor de gedwongen tenuitvoerlegging te nemen, zelfs voor de niet-fiscale schuldvorderingen ontstaan voor deze inwerkingtreding.

Om de rechtszekerheid alsook de praktische efficientie van de reeds door de administratie gestelde akten te verzekeren en meer in het bijzonder om betwistingen tegen de dwangbevelen die betekend werden voor de inwerkingtreding van de wet, te vermijden, houdt de overgangsmaatregel opgenomen in dit artikel, ten opzichte van deze dwangbevelen het voortbestaan in van de wettelijke en reglementaire bepalingen (de domaniale wet en de wettelijke en reglementaire bepalingen eigen aan niet-fiscale schuldvorderingen) zoals zij bestonden voor deze inwerkingtreding.

Deze overgangsmaatregel houdt eveneens in dat ingevolge de annulatie of de intrekking van het dwangbevel, de administratie – na de inwerkingtreding van de wet – geen “privilège du préalable” of vordering van ambtswege mag uitoefenen dan middels een bijzonder kohier, en dit ten aanzien van de niet-fiscale schuldvorderingen waarvan de verjaring nog niet is verkregen.

Afdeling 6

Inwerkingtreding

In afwijking op de algemene regel, zal de inwerkingtreding van de wet worden bepaald door de Koning.

De toepassing van de nieuwe bepalingen vereisen immers aanpassingen aan de informaticatoepassingen en het ontwikkelen van nieuwe werkmethoden.

Het advies 59 380/3 van de Raad van State wordt gevolgd en de uiterste datum van inwerkingtreding is 1 januari 2017.

réglementaires se référant à la contrainte en matière de créances non fiscales.

L’avis 59 380/3 du Conseil d’État n’est pas suivi parce qu’il est impossible de changer de manière exhaustive les dispositions fiscales diverses.

Art. 110

Le principe de l’application immédiate de la loi nouvelle implique le recours, dès l’entrée en vigueur de la loi, à la mise au rôle spécial – en lieu et place de l’établissement de la contrainte – préalablement à la prise de mesures d’exécution forcée, même pour des créances non fiscales nées avant cette entrée en vigueur.

Afin d’assurer la sécurité juridique et l’efficacité pratique des actes déjà posés par l’administration, et plus particulièrement d’éviter les contestations à l’encontre des contraintes qui ont été signifiées avant l’entrée en vigueur de la loi, la mesure transitoire édictée par le présent article maintient à leur égard la survie des dispositions légales et réglementaires (la loi domaniale et les dispositions légales et réglementaires propres aux créances non fiscales) telles qu’elles existaient avant cette entrée en vigueur.

Cette disposition transitoire implique également que suite à l’annulation ou au retrait de la contrainte, l’administration ne peut – après l’entrée en vigueur de la loi – exercer le privilège du préalable et de l’action d’office qu’au moyen de la mise au rôle spécial, et ce à l’égard des créances non fiscales dont la prescription n’est pas encore acquise.

Section 6

Entrée en vigueur

Dérogeant à la règle générale, l’entrée en vigueur de la loi sera fixée par le Roi.

En effet, la mise en œuvre des nouvelles dispositions nécessite des adaptations des applications informatiques ainsi que l’élaboration de nouvelles méthodes de travail.

L’avis 59 380/3 du Conseil d’État est suivi et la date d’entrée en vigueur ultime est le 1er janvier 2017.

HOOFDSTUK 5

Accijnzen

Afdeling 1

Wijzigingen van de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak

De minimumaccijns op sigaretten en op tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten en andere soorten rooktabak worden verhoogd.

Afdeling 2

Wijzigingen van de programmawet van 27 december 2004

Art. 113

De tarieven van de bijzondere accijns voor de diesel die werden aangepast overeenkomstig artikel 420, § 3, van de programmawet van 27 december 2004, zoals gewijzigd bij de wet van xxx tot wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken en tot opheffing van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, worden in de wet opgenomen. Die tarieven worden toegepast sinds 12 december 2015, het ogenblik dat het maximaal voorziene cliquetbedrag van 33,29 euro per 1 000 liter werd bereikt; die tarieven zijn het voorwerp geweest van officiële berichten van de minister van Financiën die in het *Belgisch Staatsblad* werden gepubliceerd. Omwille van de samenhang van de wetgeving en met het oog op rechtszekerheid is het van belang dat de in de wetgeving door middel van gezegde officiële berichten aangebrachte tariefwijzigingen ten spoedigste in de programmawet van 27 december 2004 worden opgenomen.

Art. 114 tot 119

Overeenkomstig het regeringsakkoord wordt het cliquetsysteem opnieuw ingesteld vanaf 1 juli 2016. De jaarlijkse maximumbedragen waarmee het accijnstarief van de diesel mag stijgen evenals de bedragen vanaf

CHAPITRE 5

Accises

Section 1re

Modifications de la loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés

Les accises minimales sur les cigarettes et le tabac fine coupe destiné à rouler les cigarettes et autres tabacs à fumer seront augmentées.

Section 2

Modifications de la loi-programme du 27 décembre 2004

Art. 113

Les taux du droit d'accise spécial relatifs au gasoil tels qu'ils ont été adaptés conformément à l'article 420, § 3, de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du xxx modifiant la loi-programme du 27 décembre 2004 et la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d'accise sur l'alcool et les boissons alcoolisées et abrogeant l'arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi-programme du 27 décembre 2004 et l'arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d'accise sur l'alcool et les boissons alcoolisées, sont repris dans la loi. Ces taux sont ceux appliqués actuellement depuis le 12 décembre 2015, date à laquelle le cliquet maximum de 33,29 euros par 1 000 litres a été atteint; ces taux ont fait l'objet d'avis officiels du ministre des Finances, publiés au *Moniteur belge*. À des fins de cohérence législative et de sécurité juridique, il importe que les modifications de taux intervenues suite à la publication desdits avis officiels, soient au plus vite intégrées dans la loi-programme du 27 décembre 2004.

Art. 114 à 119

Conformément à l'accord de gouvernement, le système de cliquet est réintroduit à compter du 1er juillet 2016. Les montants annuels maximaux en fonction desquels le droit d'accise sur le gasoil peut augmenter

dewelke de verlaging van het accijnstarief van benzine in werking zal treden, werden aangepast teneinde de gebudgetteerde meeropbrengsten te behalen.

Verder werd de verhouding van de tariefverlaging van benzine ten opzichte van de tariefverhoging van diesel gewijzigd, dit gelet op de evolutie van de volumes inverbruikgestelde benzine en diesel.

Aan de werking van het cliquetsysteem werd niet geraakt.

Art. 120

Ook overeenkomstig het regeerakkoord mogen de indexering (zoals voorzien in artikel 121) en de tariefverhogingen van de bijzondere accijns op gasolie geen impact hebben op de professionele diesel.

Dit betekent in eerste instantie dat het terug te betalen bedrag van 79,0017 euro per 1 000 liter, verhoogd moet worden naar 112,2917 euro per 1 000 liter, en dit gelet op de tariefverhogingen die zich hebben voorgedaan in november en december 2015.

In tweede instantie betekent dit, dat bij elke verhoging van de bijzondere accijns op gasolie (indexatie of cliquet) het bedrag dat in aanmerking komt voor terugbetaling in het kader van het systeem van de professionele diesel moet verhoogd worden ten belope van het bedrag van de verhoging.

Artikel 429, § 5, van de programmawet van 27 december 2004 werd in deze zin aangepast.

Art. 121

Overeenkomstig het regeringsakkoord worden de accijnstarieven geïndexeerd op 1 januari 2017 en 1 januari 2018.

Het indexpercentage dat wordt toegepast op 1 januari 2017 en 1 januari 2018 bedraagt het verschil tussen de index van de consumptieprijzen respectievelijk van juni 2016 en juni 2015 en van juni 2017 en juni 2016.

Dit percentage word toegepast, op het totale bedrag aan accijnzen; vervolgens, teneinde de in het kader van de BLEU te verdelen ontvangsten niet te beïnvloeden, werd het resultaat van de voorgenoemde berekening, omgevormd naar een verhoging van de bijzondere accijns.

et les montants à partir desquels une diminution du droit d'accise sur l'essence peut commencer sont adaptés pour tenir compte des recettes budgétaires supplémentaires.

En outre, le coefficient de diminution des taux de l'essence par rapport à celui de l'augmentation du gasoil est adapté pour tenir compte de l'évolution des volumes de gasoil et d'essence mis à la consommation.

Le fonctionnement du cliquet est quant à lui inchangé.

Art. 120

Conformément à l'accord de gouvernement également, l'indexation (telle que prévue à l'article 121) et les augmentations de taux du droit d'accise spécial sur le gasoil ne peuvent pas avoir d'impact sur le gasoil professionnel.

Cela signifie en premier lieu que le montant à rembourser de 79,0017 euros par 1 000 litres, doit être augmenté à 112,2917 euros par 1 000 litres, compte tenu des augmentations de taux qui sont intervenues en novembre et décembre 2015.

En deuxième lieu, cela signifie que, lors de chaque augmentation du droit d'accise spécial sur le gasoil (indexation ou cliquet), le montant à prendre en considération pour le remboursement dans le cadre du système du gasoil professionnel doit être augmenté à concurrence du montant de l'augmentation.

L'article 429, § 5, de la loi-programme du 27 décembre 2004 a été adapté en ce sens.

Art. 121

Conformément à l'accord de gouvernement, les montants de l'accise sont indexés le 1er janvier 2017 et le 1er janvier 2018.

Le pourcentage d'indexation appliqué le 1er janvier 2017 et le 1er janvier 2018 s'élève à la différence entre l'index des prix à la consommation, respectivement, de juin 2016 et juin 2015 et de juin 2017 et juin 2016.

Ce pourcentage est appliqué au montant total de l'accise; ensuite, afin de ne pas influencer les recettes à partager dans le cadre de l'UEBL, le montant résultant du calcul précité, est transformé en augmentation du droit d'accise spécial.

De minister bevoegd voor Financiën publiceert, ter bevestiging van de tarieven die op 1 januari 2017 en 1 januari 2018 in werking treden, een officieel bericht in het *Belgisch Staatsblad*.

Afdeling 3

Inwerkingtreding

Dit artikel regelt de inwerkingtreding vanaf 1 juli 2016 van de bepalingen in dit hoofdstuk.

HOOFDSTUK 6

Wijzigingen van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting

In het kader van de strijd tegen de fiscale fraude, in het bijzonder de Panamadossiers, wordt het aantal substituut-procureurs des Konings gespecialiseerd in fiscale aangelegenheden verdubbeld.

Er zijn momenteel 15 fiscale substituten in dienst (op een kader van 21). De verhoging tot totaal 30 fiscale substituten veronderstelt dat, behoudens de invulling van het bestaande kader, eveneens de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting wordt aangepast om de globale verhoging te realiseren.

Gezien het aantal substituut-procureurs des Konings gespecialiseerd in fiscale aangelegenheden begrepen zijn in het aantal substituut-procureurs des Konings, dient het basiskader van de substituten op een gelijke wijze aangepast.

HOOFDSTUK 7

Bevraging van het Centraal Aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Afdeling 1

Bepaling tot wijziging van het Wetboek van strafvordering

Art. 125

De procureur des Konings en de onderzoeksrechter dienen onder de geldende regeling van artikel 46*quater* van het Wetboek van strafvordering, individuele banken en kredietinstellingen afzonderlijk te bevragen over de bankrekeningen, financiële instrumenten en tegoeden van een verdachte. De toegang tot het

Le ministre des Finances publie, comme confirmation des taux applicables dès le 1er janvier 2017 et le 1er janvier 2018, un avis officiel au *Moniteur belge*.

Section 3

Entrée en vigueur

Le présent article fixe l'entrée en vigueur des dispositions du présent chapitre au 1er juillet 2016.

CHAPITRE 6

Modifications de la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire

Dans le cadre de la lutte contre la fraude fiscale, en particulier les dossiers Panama, le nombre de substituts du procureur du roi spécialisés en matière fiscale est doublé.

Quinze substituts fiscaux sont actuellement en service (sur un cadre de 21). L'augmentation à un total de 30 substituts fiscaux suppose que, sous réserve de compléter le cadre existant, la loi d'organisation judiciaire du 3 avril 1953 soit également adaptée afin de réaliser l'augmentation globale.

Étant donné que le nombre de substituts du procureur du roi spécialisés en matière fiscale est inclus dans le nombre de substituts du procureur du roi, le cadre de base des substituts doit être adapté de manière similaire.

CHAPITRE 7

Demande d'informations au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique visé à l'article 322, § 3 du Code des impôts sur les revenus 1992

Section 1ère

Disposition modifiant le Code d'instruction criminelle

Art. 125

Selon les dispositions en vigueur de l'article 46*quater* du Code d'instruction criminelle, le procureur du Roi et le juge d'instruction doivent se renseigner séparément auprès de chaque banque ou établissement de crédit sur les comptes bancaires, les instruments et les avoirs financiers du suspect. L'accès au registre central de

centraal register van bankrekeningen bij de Nationale Bank van België bedoeld in artikel 322 van het Wetboek Inkomstenbelastingen 1992 zal de efficiëntie van het opsporings- en het gerechtelijk onderzoek verhogen. Op basis van de verkregen informatie kan de betrokken magistraat doelgerichter de banken en kredietinstellingen bevragen over de financiële activa van de verdachte en de uitgevoerde financiële verrichtingen.

De vraag om informatie moet specifiek zijn en eenvoudig worden gemotiveerd. Bovendien zal de bevraging van het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 slechts mogelijk zijn wanneer de informatie betrekking heeft op fiscale fraude zoals bedoeld in de artikelen 449 en 450 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, in de artikelen 73 en 73 bis van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, in de artikelen 133 en 133 bis van het Wetboek der successierechten, de artikelen 206 en 206 bis van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, in de artikelen 207 en 207*bis* van het Wetboek diverse rechten en taksen, in de artikelen 220, § 2, 259 en 260 van de Algemene wet van 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen, in de artikelen 3.15.3.0.1. en 3.15.3.0.2. van het decreet houdende de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 en de artikelen 68 en 68*ter* van het Wetboek van met inkomsten gelijkgestelde belastingen, alsook het misdrijf bedoeld in artikel 5, § 3, van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, witwassen (art. 505, eerste lid, 2° tot 4°, Sw.) en terrorisme (artikelen 137 tot 141, Sw.).

Art. 126

Er wordt bepaald dat ook onderzoeksrechters het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België om informatie kunnen vragen en dat die vraag niet beperkt is tot de gevallen van misdrijven inzake fiscale fraude, witwassen of terrorisme, zoals in artikel 46*quater* van het Wetboek van Strafvordering is bepaald voor de procureurs des Konings.

De vraag om informatie moet specifiek zijn en eenvoudig worden gemotiveerd.

Art. 127

De politierechter kan om de waarheid aan het licht te brengen, de procureur des Konings ambtshalve

comptes bancaires auprès de la Banque Nationale de Belgique visé à l'article 322 du Code des Impôts sur les Revenus 1992 améliorera l'efficacité de l'information et de l'instruction. Sur la base des informations obtenues, le magistrat concerné peut interroger les banques et les établissements de crédit de manière plus ciblée sur les actifs financiers du suspect et sur les transactions financières effectuées.

La demande d'informations doit être spécifique et motivée de façon simplifiée. En outre, la demande d'informations au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique visé à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992 ne sera possible que lorsque l'information concerne la fraude fiscales visée aux articles 449 et 450 du Code des impôts sur les revenus 1992, aux articles 73 et 73*bis* du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, aux articles 133 et 133*bis* du Code des droits de succession, aux articles 206 et 206*bis* de Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, aux articles 207 et 207*bis* du Code des droits et taxes divers, aux articles 220, § 2, 259 en 260 de la Loi générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises, aux articles 3.15.3.0.1. en 3.15.3.0.2. du Décret portant le Code flamand de la Fiscalité du 13 décembre 2013 et aux articles 68 et 68*ter* du Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus, ainsi que l'infraction visée à l'article 5, § 3, de la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme, le blanchiment (art. 505, alinéa 1er, 2° à 4°, C. pén.) et le terrorisme (articles 137 à 141, C. pén.).

Art. 126

La possibilité de demander des informations au point de contact central de la Banque nationale de Belgique est également prévue pour les juges d'instruction sans limiter cette demande aux cas d'infractions de fraude fiscale, blanchiment ou terrorisme comme cela est prévu pour les procureurs du Roi à l'article 46*quater*, du Code d'instruction criminelle.

La demande d'informations doit être spécifique et motivée de façon simplifiée.

Art. 127

Le juge du tribunal de police a la possibilité, dans l'intérêt de la manifestation de la vérité, d'office d'inviter

uitnodigen om het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, om informatie te vragen.

Het verzoek om informatie van de procureur des Konings aan het centraal aanspreekpunt, moet specifiek en eenvoudig worden gemotiveerd.

Art. 128

De correctionele rechtbank kan, om de waarheid aan het licht te brengen, de procureur des Konings ambtshalve uitnodigen om het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, om informatie te vragen.

Het verzoek om informatie van de procureur des Konings aan het centraal aanspreekpunt, moet specifiek en eenvoudig worden gemotiveerd.

Overeenkomstig artikel 211 van het Wetboek van Strafvordering, zullen ook de rechters in hoger beroep van die mogelijkheid gebruik kunnen maken. Een specifieke bepaling is bijgevolg niet nodig.

Ook voor de hoven van assisen bestaat die mogelijkheid op grond van artikel 281, § 2, van het Wetboek van Strafvordering, waaraan de voorzitter van het hof van assisen de discretionaire macht ontleent om elke nuttige maatregel te nemen om alle bewijzen à charge en à decharge te verzamelen.

Afdeling 2

Bepaling tot wijziging van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme

De Cel voor financiële informatieverwerking beschikt ook over de mogelijkheid om het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België om informatie te vragen in het kader van de uitoefening van haar wettelijke opdrachten. Het verzoek moet specifiek zijn en eenvoudig worden gemotiveerd.

le procureur du Roi à demander des informations au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique visé à l'article 322, § 3, 1er alinéa du Code des impôts sur les revenus 1992.

La demande d'informations du procureur du Roi au point de contact central doit être spécifique et motivée de manière simplifiée.

Art. 128

Le juge du tribunal correctionnel a la possibilité dans l'intérêt de la manifestation de la vérité, d'office d'inviter le procureur du Roi à demander des informations au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique visé à l'article 322, § 3, 1er alinéa du Code des impôts sur les revenus 1992.

La demande d'informations du procureur du Roi au point de contact central doit être spécifique et motivée de manière simplifiée.

Par application de l'article 211 du Code d'instruction criminelle, les juges d'appel pourront également faire usage de cette possibilité. Une disposition spécifique n'est dès lors pas nécessaire.

De même, en ce qui concerne les Cours d'assises, cette possibilité est couverte par l'article 281, § 2 du Code d'instruction criminelle qui laisse à la discrétion du Président de la Cour d'assises le pouvoir de prendre les mesures utiles pour recueillir toutes les preuves à charge et à décharge.

Section 2

Disposition modifiant la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme

La Cellule de traitement des informations financières a également la possibilité de demander des informations au point de contact central de la Banque nationale de Belgique dans le cadre de l'exercice de ses missions légales. La demande doit être spécifique et motivée de façon simplifiée.

Afdeling 3

Bepaling tot wijziging van de Wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt

Op dit ogenblik heeft de notaris geen enkele toegang tot dit register en is hij bijgevolg genoodzaakt om per dossier alle bankinstellingen van het land aan te spreken om de gewenste informatie te verkrijgen, hetgeen leidt tot verlies van tijd en geld voor alle betrokken partijen. Bovendien wordt via deze werkwijze vaak persoonlijke informatie gecommuniceerd aan derden die uiteindelijk geen enkel belang vertonen in het dossier. Dat de notaris de mogelijkheid heeft om in het kader van de fiscale aspecten van aangiften van nalatenschap informatie kan vragen aan het bankregister, zal hem toelaten om enkel die financiële instellingen om informatie te vragen die een klantrelatie hebben met de persoon over wie de raadpleging nodig is, hetgeen bijdraagt tot de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Het verzoek om informatie moet specifiek en met redenen omkleed zijn.

HOOFDSTUK 8

CFI

Meldingsplicht Financiële Instellingen

In het kader van de preventieve witwaswetgeving worden financiële instellingen verplicht om hun bindingen met en betalingen aan belastingparadijzen zoals bepaald in artikel 307, § 1, zesde lid WIB 92 op grond van bindende lijsten automatisch en periodiek door te geven aan het CFI.

Met bindingen worden o.a. bedoeld: identiteit van begunstigden van de transacties en de hierbij tussenkomende personen.

De eerste minister,

Ch. MICHEL

De minister van Sociale Zaken,

M. DE BLOCK

De minister van Financiën,

J. VAN OVERTVELDT

Section 3

Disposition modifiant la Loi du 25 ventôse an XI contenant organisation du notariat

Actuellement le notaire ne dispose d'aucun accès à ce registre et il est donc contraint, par dossier, de solliciter toutes les institutions financières du pays afin d'obtenir les renseignements souhaités, ce qui engendre une dépense de temps et d'argent. En outre, des informations personnelles sont souvent communiquées de la sorte à des tiers qui se révèlent au final n'avoir aucun intérêt dans le dossier. La possibilité d'une demande d'informations au registre bancaire dans le chef du notaire, dans le cadre des aspects fiscaux d'un dossier concret relatif aux déclarations de succession, lui permettra de demander des informations aux seules institutions financières qui ont des relations de clientèle avec la personne qui fait l'objet de la consultation, ce qui contribue à la protection de la vie privée.

La demande d'informations doit être spécifique et motivée.

CHAPITRE 8

CTIF

Obligation de communication pour les institutions financières

Dans le cadre de la législation préventive en matière de blanchiment, les institutions financières sont obligées de communiquer automatiquement et périodiquement à la CTIF leurs liens avec les paradis fiscaux visés à l'article 307, § 1er alinéa 6 CIR 92 et leurs paiements aux paradis fiscaux, sur la base de listes contraignantes.

Par "liens" on vise notamment: l'identité des bénéficiaires des transactions et les parties intervenantes en la matière.

Le premier ministre,

Ch. MICHEL

La ministre des Affaires sociales,

M. DE BLOCK

Le ministre des Finances,

J. VAN OVERTVELDT

De minister van Middenstand, Zelfstandigen en KMO's,

W. BORSUS

De staatssecretaris voor Bestrijding van de sociale fraude,

P. DE BACKER

Le ministre des Classes moyennes, des Indépendants et des PME,

W. BORSUS

Le Secrétaire d'État à la Lutte contre la fraude sociale,

P. DE BACKER

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van programmawet

TITEL 1

Algemene bepaling

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

TITEL 2

Sociale bepalingen

HOOFDSTUK 1

Sociale Zaken

Afdeling 1

Financiering

Onderafdeling 1

Vermindering van de alternatieve financiering 2016

Art. 2

In artikel 66, van de programmawet van 2 januari 2001, laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2015 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3*nonies* worden de woorden “verminderd met 5 048 666 duizend euro” vervangen door de woorden “verminderd met 4 877 527 duizend euro”;

2° in paragraaf 3*nonies* worden de woorden “verminderd met 222 991 duizend euro” vervangen door de woorden “verminderd met 215 432 duizend euro”.

Onderafdeling 2

Financiering van de gezondheidszorg

Art. 3

In artikel 24, § 1*bis*, veertiende lid, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2015, worden de woorden “vastgesteld op 19 925 021 duizend euro.” vervangen door de woorden “vastgesteld op 19 821 516 duizend euro.”.

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l’avis du Conseil d’État

Avant-projet de loi-programme

TITRE 1ER

Disposition générale

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l’article 74 de la Constitution.

TITRE 2

Dispositions sociales

CHAPITRE 1ER

Affaires Sociales

Section 1re

Financement

Sous-section 1re

Diminution du financement alternatif 2016

Art. 2

A l’article 66, de la loi-programme du 2 janvier 2001, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 3*nonies*, les mots “diminués de 5 048 666 milliers d’euros” sont remplacés par les mots “diminués de 4 877 527 milliers d’euros”;

2° dans le paragraphe 3*nonies*, les mots “diminués de 222 991 milliers d’euros” sont remplacés par les mots “diminués de 215 432 milliers d’euros”.

Sous-section 2

Financement des soins de santé

Art. 3

A l’article 24, § 1er*bis*, alinéa quatorze, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, les mots “fixé à 19 925 021 milliers d’euros” sont remplacés par les mots “fixé à 19 821 516 milliers d’euros.”.

Art. 4

Artikel 24, § 1*quinquies*, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2015, wordt aangevuld met een lid, luidende:

"Het voorgaande lid is niet van toepassing voor de begrotingsoefening van 2016.".

Art. 5

In artikel 6, § 1*bis*, achttiende lid, van het koninklijk besluit van 18 november 1996 strekkende tot invoering van een globaal financieel beheer in het sociaal statuut der zelfstandigen, met toepassing van hoofdstuk I van titel VI van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2015, worden de woorden "vastgesteld op 1 970 290 duizend euro." vervangen door de woorden "vastgesteld op 1 960 055 duizend euro.".

Art. 6

Artikel 6, § 1*quinquies*, van het koninklijk besluit van 18 november 1996 strekkende tot invoering van een globaal financieel beheer in het sociaal statuut der zelfstandigen, met toepassing van hoofdstuk I van titel VI van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2015, wordt aangevuld met een lid, luidende:

"De verhogingen voorzien in de voorgaande leden zijn niet van toepassing voor de begrotingsoefening van 2016.".

Onderafdeling 3

Inwerkingtreding

Art. 7

Deze afdeling heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2016.

Art. 4

L'article 24, § 1er*quinquies*, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"L'alinéa précédent ne s'applique pas pour l'exercice budgétaire 2016.".

Art. 5

A l'article 6, § 1er*bis*, alinéa dix-huit, de l'arrêté royal du 18 novembre 1996 visant l'introduction d'une gestion financière globale dans le statut social des travailleurs indépendants, en application du chapitre Ier du titre VI de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, les mots "fixé à 1 970 290 milliers d'euros" sont remplacés par les mots "fixé à 1 960 055 milliers d'euros.".

Art. 6

L'article 6, § 1er*quinquies*, de l'arrêté royal du 18 novembre 1996 visant l'introduction d'une gestion financière globale dans le statut social des travailleurs indépendants, en application du chapitre Ier du titre VI de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"Les augmentations visées aux alinéas précédents ne s'appliquent pas pour l'exercice budgétaire 2016.".

Sous-section 3

Entrée en vigueur

Art. 7

La présente section produit ses effets le 1er janvier 2016.

Afdeling 2

Wijzigingen aan de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994

Onderafdeling 1

Gerichte herbeoordeling

Art. 8

In artikel 82, eerste lid, 1° van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, worden de woorden "bij artikel 94" vervangen door de woorden "in de artikelen 90, tweede lid en 94".

Art. 9

In artikel 90 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 2013 houdende dringende diverse bepalingen inzake sociale wetgeving, wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, luidende:

"De Geneeskundige raad voor invaliditeit kan echter, vanaf de eerste dag van de zevende maand van het tijdvak van primaire ongeschiktheid, het einde van de arbeidsongeschiktheid vaststellen. In dat geval geeft hij van zijn beslissing kennis onder de voorwaarden en binnen de termijnen door de Koning vastgesteld.".

Art. 10

De artikelen 8 en 9 treden in werking op 1 juli 2016.

Onderafdeling 2

Kennelijk onbetwiste en niet-verschuldigde bedragen terugvorderen

Art. 11

Artikel 164 van dezelfde wet, laatst gewijzigd door de wet houdende diverse bepalingen inzake gezondheid van 10 april 2014, wordt aangevuld met het volgende lid:

"De Koning bepaalt de modaliteiten van de terugvordering van de prestaties, waarvan het onverschuldigd karakter het gevolg is van het overlijden van de sociaal verzekerde, bij de Financiële instelling waar de rekening geopend is op dewelke de prestaties worden betaald.".

Section 2

Modifications de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994

Sous-section 1re

Contrôle ciblé

Art. 8

Dans l'article 82, alinéa 1er, 1° de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994, les mots "à l'article 94" sont remplacés par les mots "aux articles 90, alinéa 2 et 94".

Art. 9

Dans l'article 90 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2013 portant des dispositions diverses urgentes en matière de législation sociale, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2:

"Toutefois, le Conseil médical de l'invalidité peut, à partir du premier jour du septième mois de la période d'incapacité primaire, constater la fin de l'incapacité de travail. Dans ce cas, il notifie sa décision dans les conditions et délais fixés par le Roi.".

Art. 10

Les articles 8 et 9 entrent en vigueur le 1er juillet 2016

Sous-section 2

Récupération des indus manifestement non contestés

Art. 11

L'article 164 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi portant dispositions diverses en matière de santé du 10 avril 2014, est complété par l'alinéa suivant:

"Le Roi détermine les modalités de récupération des prestations dont le caractère indu est la conséquence du décès de l'assuré social, auprès de l'institution financière au sein de laquelle est ouvert le compte bancaire sur lequel sont payées lesdites prestations.".

HOOFDSTUK 2

Zelfstandigen

Afdeling 1

Administratieve geldboeten in de regeling voor zelfstandigen

Onderafdeling 1

Wijzigingen van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen

Art. 12

In artikel 15, § 1, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, laatst gewijzigd door de wet van 23 december 2009, worden de woorden "de door deze laatste verschuldigde bijdragen" vervangen door de woorden "de door deze laatste verschuldigde bijdragen en administratieve geldboeten, bedoeld in artikel 17*bis*".

Art. 13

In artikel 16, § 1, van hetzelfde besluit , vervangen door het koninklijk besluit van 3 december 1984,worden de woorden "en van de administratieve geldboeten, bedoeld in artikel 17*bis*" ingevoegd tussen de woorden "bijdragen" en ", zo nodig".

Art. 14

In artikel 16, § 2, van hetzelfde besluit, vervangen door de wet van 22 november 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

"De rechtsvordering tot invordering van de administratieve geldboete, bedoeld in artikel 17*bis*, verjaart vijf jaar na de dag waarop geen beroep meer kan worden aangetekend tegen de beslissing van de bevoegde administratie.";

2° in het vroegere derde lid, dat het vierde lid wordt, wordt de bepaling onder 2° vervangen als volgt:

"2° met een aangetekende brief waarbij het organisme, dat belast is met de invordering, de door de betrokkene verschuldigde bijdragen of administratieve geldboeten vordert;";

3° in het vroegere vierde lid, dat het vijfde lid wordt, worden de woorden "of van de administratieve geldboeten "ingevoegd tussen de woorden "van de bijdragen" en de woorden "die verschuldigd zijn".

CHAPITRE 2

Indépendants

Section 1re

Amendes administratives dans le régime des travailleurs indépendants

Sous-section 1re

Modifications de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants

Art. 12

Dans l'article 15, § 1er, alinéa 3, de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants, modifié en dernier lieu par la loi du 23 décembre 2009, les mots "des cotisations dont ce dernier est redevable" sont remplacés par les mots "des cotisations et des amendes administratives visées à l'article 17*bis*, dont ce dernier est redevable".

Art. 13

Dans l'article 16, § 1er, du même arrêté, remplacé par l'arrêté royal du 3 décembre 1984, les mots "et des amendes administratives visées à l'article 17*bis*" sont insérés entre les mots "des cotisations" et les mots ", au besoin".

Art. 14

Dans l'article 16, § 2, du même arrêté, remplacé par la loi du 22 novembre 2013, les modifications suivantes sont apportées:

1° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 2 et 3:

"L'action en récupération de l'amende administrative, visée à l'article 17*bis*, se prescrit par cinq ans à dater du jour où la décision de l'administration compétente n'est plus susceptible de recours.";

2° dans l'alinéa 3 ancien, devenant l'alinéa 4, le 2° est remplacé par ce qui suit:

"2° par une lettre recommandée de l'organisme chargé du recouvrement, réclamant les cotisations ou les amendes administratives dont l'intéressé est redevable;";

3° dans l'alinéa 4 ancien, devenant l'alinéa 5, les mots "ou des amendes administratives" sont insérés entre les mots "des cotisations" et "dues par".

Art. 15

In artikel 16, § 3, van hetzelfde besluit, laatst gewijzigd door de wet van 22 november 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

"De vorderingen tot terugbetaling van ten onrechte betaalde bijdragen of administratieve geldboeten, bedoeld in artikel 17*bis*, verjaren na vijf jaar te rekenen vanaf de 1ste januari van het jaar dat volgt op datgene waarin de onverschuldigde bijdragen of administratieve geldboeten werden betaald.";

2° het derde lid wordt aangevuld met de bepaling onder 3°, luidende:

"3° met een aangetekende brief door de betrokkene gericht aan het organisme dat de administratieve geldboete heeft geïnd en waarbij hij de terugbetaling van de ten onrechte betaalde administratieve geldboete vordert.".

Art. 16

In artikel 17*bis* van hetzelfde besluit, ingevoegd bij de wet van 23 december 2009 en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2012 en 10 augustus 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1*bis* wordt vervangen als volgt:

"§ 1*bis*. Loopt een administratieve geldboete op gelijk aan tweemaal het bedrag van de voorlopige kwartaalbijdrage bedoeld in artikel 13*bis*, § 2, 1°, a), elke persoon die een attest van aansluiting bij een sociaal verzekeringsfonds voor zelfstandigen vraagt om een verblijfstitel van langer dan 3 maanden te bekomen en voor wie wordt vastgesteld door een bevoegd ambtenaar van het Rijksinstituut voor Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen of door een persoon bedoeld in artikel 23*bis*, dat hij zich bij dat fonds heeft aangesloten zonder een beroepsactiviteit aan te vatten.

Zijn hoofdelijk gehouden tot de betaling van die administratieve geldboete:

1° de natuurlijke persoon die valselijk verklaard heeft door de pleger van de inbreuk geholpen te worden, in de zin van artikel 6;

2° de rechtspersoon die valselijk verklaard heeft dat de pleger van de inbreuk in zijn schoot een zelfstandige beroepsactiviteit uitoefent als werkend vennoot of als mandataris.".

2° in het vijfde lid van paragraaf 2 worden de woorden "één jaar" vervangen door de woorden "vijf jaar";

3° in het zesde lid van paragraaf 2 worden de woorden "één jaar" vervangen door de woorden "vijf jaar".

Art. 15

Dans l'article 16, § 3, modifié en dernier lieu par la loi du 22 novembre 2013, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

"Les actions en répétition de cotisations ou d'amendes administratives visées à l'article 17*bis* payées indûment se prescrivent par cinq ans à compter du 1er janvier de l'année qui suit celle au cours de laquelle les cotisations ou les amendes administratives indues ont été payées.";

2° l'alinéa 3 est complété par le 3° rédigé comme suit:

"3° par une lettre recommandée adressée par l'intéressé à l'organisme qui a perçu l'amende administrative et réclamant le remboursement de l'amende administrative payée indûment.".

Art. 16

Dans l'article 17*bis* du même arrêté, inséré par la loi du 23 décembre 2009 et modifié par les lois des 27 décembre 2012 et 10 août 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er*bis* est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er*bis*. Encourt une amende administrative d'un montant équivalent à deux fois le montant de la cotisation trimestrielle provisoire visée à l'article 13*bis*, § 2, 1°, a), toute personne qui demande une attestation d'affiliation à une caisse d'assurances sociales pour travailleurs indépendants en vue d'obtenir un titre de séjour de plus de trois mois et pour laquelle il est constaté, par un fonctionnaire compétent de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants ou par une personne visée à l'article 23*bis*, qu'elle s'est affiliée à cette caisse sans démarrer une activité professionnelle.

Sont tenues solidairement au paiement de cette amende administrative:

1° la personne physique ayant déclaré faussement être aidée, au sens de l'article 6, par l'auteur de l'infraction;

2° la personne morale ayant déclaré faussement l'exercice en son sein d'une activité professionnelle indépendante, en tant qu'associé actif ou mandataire, par l'auteur de l'infraction.".

2° dans l'alinéa 5 du paragraphe 2, les mots "d'un an" sont remplacés par les mots "de cinq ans";

3° dans l'alinéa 6 du paragraphe 2, les mots "d'un an" sont remplacés par les mots "de cinq ans".

Art. 17

In artikel 17*ter* van hetzelfde besluit, ingevoegd bij de wet van 23 december 2009 en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2012 en 16 december 2015, wordt tussen het zesde en het zevende lid een lid ingevoegd, luidende:

"Vanaf de datum waarop het fonds een administratieve geldboete vordert, wordt elke daaropvolgende betaling, in afwijking van de artikelen 1253 en 1256 van het Burgerlijk Wetboek, prioritair door het betrokken fonds aangewend voor de betaling van die administratieve geldboete.".

Art. 18

In hetzelfde besluit wordt een artikel 17*quinquies* ingevoegd, luidende:

"Art. 17*quinquies*. De administratieve geldboete, bedoeld in artikel 17*bis*, kan niet meer opgelegd worden vijf jaar na de feiten.

De daden van onderzoek of van vervolging, met inbegrip van de kennisgeving van de mogelijkheid tot het opleggen van de administratieve geldboete, waarbij betrokkene uitgenodigd werd zijn verweermiddelen in te dienen, verricht binnen de in het eerste lid gestelde termijn, stuiten evenwel de loop ervan. Met die daden vangt een nieuwe termijn van gelijke duur aan, zelfs ten aanzien van personen die daarbij niet betrokken waren".

Onderafdeling 2

Wijziging van de wet van 16 december 1851 betreffende de voorrechten en hypotheken, die titel XVIII van boek III van het Burgerlijk Wetboek vormt

Art. 19

In artikel 19, 4°*ter*, derde lid van de wet van 16 december 1851 betreffende de voorrechten en hypotheken, die titel XVIII van boek 111 van het Burgerlijk Wetboek vormt, vervangen door de wet van 3 juli 2005, worden de woorden "De bijdragen en bijdrageopslagen" vervangen door de woorden "De administratieve geldboeten, de bijdragen en bijdrageopslagen".

Afdeling 2

Moment van aansluiting voor een zelfstandige beroepsactiviteit

Art. 20

In artikel 10, § 1, van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, laatst gewijzigd bij de Programmawet van 23 december 2009, worden de woorden "op de dag van de aanvang" vervangen door de woorden "vóór de aanvang".

Art. 17

Dans l'article 17*ter* du même arrêté, inséré par la loi du 23 décembre 2009 et modifié par les lois des 27 décembre 2012 et 16 décembre 2015, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 6 et 7:

"A partir de la date à laquelle la caisse réclame une amende administrative, tout paiement subséquent est, en dérogation aux articles 1253 et 1256 du Code civil, affecté prioritairement par la caisse concernée au paiement de cette amende administrative.".

Art. 18

Dans le même arrêté, il est inséré un article 17*quinquies* rédigé comme suit:

"Art. 17*quinquies*. L'amende administrative, visée à l'article 17*bis*, ne peut plus être infligée cinq ans après les faits.

Toutefois, les actes d'instruction ou de poursuites, y compris la notification de la possibilité d'infliger une amende administrative par laquelle le contrevenant est invité à présenter des moyens de défense, accomplis dans le délai déterminé à l'alinéa 1er, en interrompent le cours. Ces actes font courir un nouveau délai d'égale durée, même à l'égard des personnes qui n'y sont pas impliquées.".

Sous-section 2

Modification de la loi du 16 décembre 1851 concernant les privilèges et hypothèques, formant le titre XVIII du Livre III du Code civil

Art. 19

Dans l'article 19, 4°*ter*, alinéa 3, de la loi du 16 décembre 1851 concernant les privilèges et hypothèques, formant le titre XVIII du Livre III du Code civil, remplacé par la loi du 3 juillet 2005, les mots "Les cotisations et les majorations" sont remplacés par les mots "Les amendes administratives, les cotisations et les majorations".

Section 2

Moment de l'affiliation pour une activité professionnelle indépendante

Art. 20

Dans l'article 10, § 1er, de l'arrêté royal n°38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants, modifié en dernier lieu par la Loi-programme du 23 décembre 2009, les mots "le jour où elle débute" sont remplacés par les mots "avant le début de".

Art. 21

Deze afdeling treedt in werking op 1 juli 2016.

Afdeling 3

Deeleconomie

Art. 22

In het koninklijk besluit nr. 38 wordt een artikel 5*ter* ingevoegd, luidende:

"Art. 5*ter*. De personen die in België een activiteit uitoefenen die de inkomsten zoals bedoeld in artikel 90, eerste lid, 1°*bis* van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 genereren, zijn niet onderworpen aan dit besluit voor de activiteit verbonden met die inkomsten, voor zover die inkomsten het bedrag zoals bedoeld in artikel 37*bis* § 2 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, niet overschrijden.

Een aandeel van 25 % van de belasting zoals bedoeld in artikel 171, 3°*bis*, a) van het Wetboek van de inkomstenbelastingen wordt aangewend voor het globaal financieel beheer in het sociaal statuut der zelfstandigen, met toepassing van hoofdstuk I van titel VI van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

De Koning bepaalt de modaliteiten van overdracht van dit aandeel voor het globaal financieel beheer.".

Art. 23

Deze afdeling treedt in werking op 1 juli 2016.

HOOFDSTUK 3

Strijd tegen de sociale fraude — Reorganisatie van de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst

Art. 24

In artikel 6, van het Sociaal Strafwetboek wordt de volgende wijziging aangebracht:

1° paragraaf 3, 2°, vervangen bij wet van 27 december 2012, wordt vervangen als volgt:

"2° experten belast met de ondersteuning van de directeur bij het opstellen en opvolgen van het beleidsplan en het operationeel plan bedoeld in artikel 2;".

Art. 25

Artikel 8 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij wet van 27 december 2012, wordt vervangen als volgt:

Art. 21

La présente section entre en vigueur le 1er juillet 2016.

Section 3

Economie collaborative

Art. 22

Dans l'arrêté royal n° 38, un article 5*ter* est inséré rédigé comme suit:

"Art. 5*ter*. Les personnes qui exercent, en Belgique, une activité produisant des revenus visés à l'article 90, alinéa 1, 1°*bis* du Code des impôts sur les revenus 1992 ne sont pas assujetties au présent arrêté pour l'activité liée à ces revenus, pour autant que ces revenus ne dépassent pas le montant visé à l'article 37*bis* § 2 du Code des impôts sur les revenus 1992.

Une quote-part équivalente à 25 % de l'impôt visé à l'article 171, 3°*bis*, a) du Code d'impôt sur les revenus est affecté à la gestion financière globale dans le statut social des travailleurs indépendants, en application du chapitre I du titre VI de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions.

Le Roi détermine les modalités de transfert de cette quote-part à la gestion financière globale.".

Art. 23

La présente section entre en vigueur le 1er juillet 2016.

CHAPITRE 3

Lutte contre la fraude sociale — Réorganisation du Service d'information et de Recherche sociale

Art. 24

A l'article 6, du Code pénal social, la modification suivante est apportée:

1° le paragraphe 3, 2°, remplacé par la loi du 27 décembre 2012, est remplacé par ce qui suit:

"2° des experts chargés de soutenir le directeur dans l'élaboration et le suivi du plan stratégique et du plan opérationnel visé à l'article 2;".

Art. 25

L'article 8 du même code, remplacé par la loi du 27 décembre 2012, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 8. De functie van leidinggevende, genoemd de directeur van het Bureau, de voorwaarden voor zijn benoeming en zijn statuut

De directeur van het Bureau moet een managementfunctie bekleden.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de benoemingsvoorwaarden en het geldelijk en administratief statuut van de directeur.".

Art. 26

In artikel 9, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij wet van 27 december 2012, worden de woorden "stuurt het Bureau aan" vervangen door de woorden "oefent het dagelijks beheer van het Bureau uit".

Art. 27

Artikel 9/1 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 28

Artikelen 24 treedt in werking op 1 juli 2016. De artikelen 25 tot en met 27 treden in werking op 1 januari 2017.

TITEL 3

Financiën

HOOFDSTUK 1

Opheffing btw-vrijstelling voor on line kans- en geldspelen andere dan loterijen

Art. 29

Artikel 1 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 2013, wordt aangevuld met een paragraaf 14, luidende:

"§ 14. Voor de toepassing van dit Wetboek wordt verstaan onder:

1° "kans- en geldspelen":

a) de spelen, onder welke benaming ook, die gelegenheid geven tot mededinging naar prijzen of premies in geld of natura, waarbij de spelers noch bij het begin, noch in de loop of bij het einde van het spel kunnen tussenkomen en de winnaars uitsluitend door het lot of enig andere kansbepaling worden aangewezen;

b) de spelen, onder welke benaming ook, die gelegenheid geven tot mededinging naar prijzen of premies in geld of natura, uitgeloofd aan de deelnemers van een prijskamp,

"Art. 8. la fonction du dirigeant, appelé le directeur du Bureau, les conditions de sa nomination et son statut.

Le directeur du Bureau doit être titulaire d'une fonction de management.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les conditions de nomination et le statut pécuniaire et administratif du directeur.".

Art. 26

A l'article 9, alinéa 1er, du même code, remplacé par la loi du 27 décembre 2012, les mots "dirige le Bureau" sont remplacé par les mots "exerce la gestion journalière du Bureau".

Art. 27

L'article 9/1 du même code est abrogé.

Art. 28

L'article 24 entre en vigueur le 1er juillet 2016. Les articles 25 jusqu'à 27 inclus entrent en vigueur le 1er janvier 2017.

TITRE 3

Finances

CHAPITRE 1

Abrogation de l'exemption de la T.V.A. sur les jeux de hasard ou d'argent en ligne autres que les loteries

Art. 29

L'article 1er, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2013, est complété par le paragraphe 14 rédigé comme suit:

"§ 14. Pour l'application du présent Code, on entend par:

1° "jeux de hasard ou d'argent":

a) les jeux, sous quelque dénomination que ce soit, qui procurent la chance de gagner des prix ou des primes en argent ou en nature, et à l'occasion desquels les joueurs ne peuvent intervenir ni au début, ni au cours, ni à la fin du jeu, et les gagnants sont uniquement désignés par le sort ou par toute autre circonstance due au hasard;

b) les jeux, sous quelque dénomination que ce soit, qui procurent aux participants à un concours de quelque nature qu'il soit, la chance de gagner des prix ou des primes en

van welke aard ook, tenzij de prijskamp de totstandbrenging van een contract tussen de winnaars en de organisator ervan tot gevolg heeft;

2° "loterijen": elke gelegenheid om door middel van te kopen deelbewijzen van deelneming mee te dingen naar prijzen of premies in geld of in natura waarbij de winnaars door het lot of een andere kansbepaling waarop zij geen invloed kunnen uitoefenen worden aangewezen.".

Art. 30

In artikel 18, § 1, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, worden in de bepaling onder 16°, ingevoegd bij de wet van 22 april 2003 en gewijzigd bij de wet van 26 november 2009, de woorden "kans- of gokspelen" vervangen door de woorden "kans- en geldspelen".

Art. 31

In artikel 44, § 3, van hetzelfde Wetboek wordt de bepaling onder 13°, vervangen bij de wet van 28 december 1992, vervangen als volgt:

"13° a) de loterijen;

b) de andere kans- en geldspelen, met uitzondering van degene die langs elektronische weg worden verricht zoals bedoeld in artikel 18, § 1, tweede lid, 16°.".

Art. 32

In artikel 51*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 17 juni 2013, wordt een paragraaf 1*bis* ingevoegd, luidende:

"§ 1*bis*. De medecontractant van de niet in België gevestigde schuldenaar van de belasting krachtens artikel 51, § 1, 1°, is met deze tegenover de Staat hoofdelijk gehouden tot voldoening van de belasting verschuldigd op de voor de medecontractant langs elektronische weg verrichte kans- en geldspelen bedoeld in artikel 18, § 1, tweede lid, 16°, wanneer de schuldenaar niet beschikt over een btw-identificatienummer in België, desgevallend in toepassing van één van de bijzondere regelingen bedoeld in artikel 58*ter* en artikel 58*quater*, noch beschikt over een btw-identificatienummer toegekend door een andere lidstaat in toepassing van één van de bijzondere regelingen bedoeld in de artikelen 358*bis* tot en met 369*duodecies* van richtlijn 2006/112/EG .".

Art. 33

Het koninklijk besluit nr. 45 van 14 april 1993 met betrekking tot de vrijstelling op het stuk van de belasting over de toegevoegde waarde ten aanzien van de kans- en geldspelen, wordt opgeheven.

argent ou en nature, à moins que le concours ne débouche sur la conclusion d'un contrat entre les gagnants et l'organisateur de ce concours;

2° "loteries": chaque circonstance permettant par l'achat de billets de loterie, de concourir pour des prix ou des primes en argent ou en nature, où les gagnants sont désignés par le sort ou par toute autre circonstance due au hasard sur lesquels ils ne peuvent exercer aucune influence.".

Art. 30

Dans le texte néerlandais de l'article 18, § 1er, alinéa, 2, 16°, du même Code, inséré par la loi du 22 avril 2003 et modifié par la loi du 26 novembre 2009, les mots "*kans- of gokspelen*" sont remplacés par les mots "*kans- en geldspelen*".

Art. 31

Dans l'article 44, § 3, du même Code, le 13°, remplacé par la loi du 28 décembre 1992, est remplacé par ce qui suit:

"13° a) les loteries;

b) les autres jeux de hasard ou d'argent, à l'exception de ceux fournis par voie électronique tels que visés à l'article 18, § 1er, alinéa 2, 16°.".

Art. 32

Dans l''article 51*bis*, du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992 et modifié en dernier lieu par la loi du 17 juin 2013, il est inséré un paragraphe 1er*bis*, rédigé comme suit:

"§ 1er*bis*. Le cocontractant de la personne non établie en Belgique qui est redevable de la taxe en vertu de l'article 51, § 1er , 1°, est solidairement tenu avec elle au paiement de la taxe due envers l'État sur les jeux de hasard ou d'argent fournis au cocontractant par voie électronique visés à l'article 18, § 1er, alinéa 2, 16°, lorsque le redevable ne dispose pas d'un numéro d'identification à la T.V.A. en Belgique, le cas échéant en application de l'un des régimes spéciaux visés aux articles 58*ter* et 58*quater*, ni d'un numéro d'identification à la T.V.A. attribué par un autre État membre en application de l'un des régimes spéciaux visés aux articles 358*bis* à 369*duodecies* de la directive 2006/112/CE.".

Art. 33

L'arrêté royal n° 45, du 14 avril 1993, relatif à l'exemption pour les jeux de hasard ou d'argent sur le plan de la taxe sur la valeur ajoutée, est abrogé.

Art. 34

Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 juli 2016.

HOOFDSTUK 2

Deeleconomie

Afdeling 1

Inkomstenbelastingen

Art. 35

In artikel 37*bis* van het Wetboek van de inkomstenbelasting 1992, ingevoegd bij de wet van 15 december 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de huidige tekst wordt paragraaf 1;

2° het artikel wordt aangevuld met een paragraaf 2, luidende:

"§ 2. De in artikel 90, eerste lid, 1°*bis*, vermelde inkomsten worden, behoudens tegenbewijs, als beroepsinkomsten aangemerkt wanneer het bruto bedrag van die inkomsten in het belastbare tijdperk of in het vorige belastbare tijdperk meer bedraagt dan 3255 euro.".

Art. 36

In artikel 90 van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder het eerste lid, 1°, worden de woorden "in 8° en 10°," vervangen door de woorden "in 1°*bis*, 8° en 10°";

2° in het eerste lid wordt een bepaling ingevoegd onder 1°*bis*, luidende:

"1°*bis* winst of baten, die, buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid, voortkomen uit diensten die door de belastingplichtige zelf worden verleend aan derden, wanneer aan alle onderstaande voorwaarden is voldaan:

a) de diensten worden uitsluitend verleend aan natuurlijke personen die niet handelen in het kader van hun beroepswerkzaamheid;

b) de diensten worden uitsluitend verleend in het kader van overeenkomsten die tot stand zijn gebracht door tussenkomst van een erkend elektronisch platform of een elektronisch platform dat door een overheid wordt georganiseerd;

c) de vergoedingen met betrekking tot de diensten worden enkel door het in b) vermelde platform of door tussenkomst van dat platform aan de dienstverrichter betaald of toegekend.

Art. 34

Le présent chapitre entre en vigueur le 1er juillet 2016.

CHAPITRE 2

Économie collaborative

Section 1re

Impôts sur les revenus

Art. 35

A l'article 37*bis* du Code des impôts sur les revenus 1992, inséré par la loi du 15 décembre 2004, les modifications suivantes sont apportées:

1° le texte actuel devient le paragraphe 1er;

2° l'article est complété d'un paragraphe 2, rédigé comme suit:

"§ 2. Les revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 1°*bis*, sont, sauf preuve contraire, considérés comme des revenus professionnels lorsque le montant brut de ces revenus excède pour la période imposable ou la période imposable précédente le montant de 3255 euros.".

Art. 36

A l'article 90 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, 1°, les mots "du 8° et 10°," sont remplacés par les mots "du 1°*bis*, 8° et 10°";

2° dans l'alinéa 1er, il est inséré un 1°*bis*, rédigé comme suit:

"1°*bis* bénéfices ou profits qui résultent de services rendus par le contribuable à des tiers, en dehors de l'exercice d'une activité professionnelle, lorsqu'il est satisfait à toutes les conditions suivantes:

a) les services sont uniquement rendus à des personnes physiques qui n'agissent pas dans le cadre de leur activité professionnelle;

b) les services sont uniquement rendus dans le cadre de conventions qui ont été conclues par l'intermédiaire d'une plateforme électronique agréée ou d'une plateforme électronique organisée par une autorité publique;

c) les indemnités afférentes aux services sont uniquement payées ou attribuées au prestataire des services par la plateforme visée au b) ou par l'intermédiaire de cette plateforme.

De Koning erkent de platformen onder de voorwaarden die Hij bepaalt. Elk platform stelt bij het einde van elk jaar voor elke dienstverrichter een document op dat het bezorgt aan de betrokken dienstverrichter en aan de bevoegde administratie en waarin minstens de identiteit van de dienstverrichter, de omschrijving van de geleverde diensten, het bedrag van de vergoedingen en het bedrag en de aard van de ingehouden sommen worden vermeld. De Koning bepaalt de inhoud van het document, de termijn waarbinnen het moet worden bezorgd, evenals de manier waarop het bij de bevoegde administratie wordt ingediend.".

Art. 37

In titel I, hoofdstuk II, afdeling V, onderafdeling II, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 97/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 97/1. De in artikel 90, eerste lid, 1°*bis*, vermelde inkomsten worden naar het netto bedrag ervan in aanmerking genomen, dit is het bruto bedrag verminderd met 50 pct. forfaitaire kosten.

Het bruto bedrag omvat het bedrag dat door of door tussenkomst van het platform daadwerkelijk is betaald of toegekend, verhoogd met alle sommen die door het platform of door tussenkomst van het platform zijn ingehouden.".

Art. 38

In artikel 171, van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2015., worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in 1°, d, worden de woorden "2°*quater*, 3°*bis* en 4°, f," vervangen door de woorden "2°*quater*, 3°*bis*, b, en 4°, f,";

2° de bepaling onder 3°*bis* wordt vervangen als volgt:

"3° bis tegen een aanslagvoet van 20 pct ;

a) de in artikel 90, eerste lid, 1°*bis*, vermelde diverse inkomsten;

b) kapitalen en afkoopwaarden als vermeld in 4°, f, in zover het kapitalen betreft die door werkgeversbijdragen of bijdragen van de onderneming zijn gevormd en bij leven worden uitgekeerd:

— aan de werknemer of de bedrijfsleider op de leeftijd van 60 jaar;

— aan de werknemer naar aanleiding van de pensionering als bedoeld in artikel 27, § 3, van de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake Sociale Zekerheid, vóór het bereiken van de leeftijd van 61 jaar;";

Le Roi agrée les plateformes aux conditions qu'Il détermine. Chaque plateforme établit à la fin de chaque année pour chaque prestataire de service un document qu'il remet au prestataire de service concerné et à l'administration compétente et qui mentionne au moins l'identité du prestataire de service, la description des services rendus, le montant des indemnités et le montant et la nature des sommes retenues. Le Roi détermine le contenu du document, le délai dans lequel il doit être remis, ainsi que la manière de le remettre à l'administration compétente.".

Art. 37

Dans le titre Ier , chapitre II, section V, sous-section II, du même Code, il est inséré un article 97/1, rédigé comme suit:

"Art. 97/1. Les revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 1°*bis*, s'entendent de leur montant net, c'est-à-dire le montant brut diminué de 50 p.c. de frais forfaitaires.

Le montant brut comprend le montant qui a effectivement été payé ou attribué par ou par l'intermédiaire de la plateforme, majoré de toutes les sommes qui ont été retenues par la plateforme ou par l'intermédiaire de la plateforme.".

Art. 38

Dans l'article 171, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 1°, d, les mots "2°*quater*, 3°*bis* et 4°f," sont remplacés par les mots "2°*quater*, 3°*bis*,b, et 4°, f,";

2° le 3°*bis* est remplacé par ce qui suit:

"3° bis au taux de 20 %:

a) les revenus divers visés à l'article 90, alinéa 1er, 1°*bis*;

b) les capitaux et valeurs de rachat visés au 4°, f, dans la mesure où il s'agit de capitaux constitués au moyen de cotisations de l'employeur ou de l'entreprise et liquidés en cas de vie:

— au travailleur ou au dirigeant d'entreprise à l'âge de 60 ans;

— au travailleur à l'occasion de la mise à la retraite visée à l'article 27, § 3, de la loi du 28 avril 2003 relative aux pensions complémentaires et au régime fiscal de celles-ci et de certains avantages complémentaires en matière de sécurité sociale, avant d'atteindre l'âge de 61 ans;";

3° in 4°, f, vierde streepje, worden de woorden “in 3°*bis*, tweede streepje” vervangen door de woorden “in 3°*bis*, b, tweede streepje”.

Art. 39

De artikelen 35 tot 38 zijn toepassing op de inkomsten die worden betaald of toegekend vanaf 1 juli 2016.

Voor het inkomstenjaar 2016 wordt in artikel 37*bis*, § 2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 het bedrag van 3255 euro vervangen door het bedrag van 1627,50 euro.

Afdeling 2

Belasting over de toegevoegde waarde

Art. 40

Artikel 50, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, vervangen bij de wet van 26 december 2014 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2015, wordt aangevuld met een paragraaf 4, luidende:

“§ 4. In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, 1°, kent de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde geen btw-identificatienummer toe aan de belastingplichtige natuurlijke personen op wie de in artikel 56*bis* bedoelde regeling van toepassing is en die uitsluitend diensten verrichten, wanneer de volgende voorwaarden vervuld zijn:

1° de plaats van de diensten is in België;

2° de diensten worden verricht voor andere doeleinden dan die van de economische activiteit van de belastingplichtige;

3° de diensten worden uitsluitend verricht voor natuurlijke personen die ze voor hun privégebruik bestemmen;

4° de diensten worden uitsluitend verricht in het kader van overeenkomsten die tot stand zijn gebracht door tussenkomst van een door de Koning erkend elektronisch platform krachtens artikel 90, eerste lid, 1°*bis*, tweede lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 of een platform dat door een overheid wordt georganiseerd;

5° de vergoedingen met betrekking tot de diensten worden enkel door het in de bepaling onder 4° bedoelde platform of door tussenkomst van dat platform aan de dienstverrichter betaald of toegekend;

6° de omzet die bestaat uit de vergoedingen bedoeld in de bepaling onder 5°, met inbegrip van alle sommen die door dat platform of door tussenkomst van dat platform zijn ingehouden, bedraagt per kalenderjaar niet meer dan 3255 euro, geïndexeerd overeenkomstig artikel 178, § 1 en § 3, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.”.

3° dans le 4°, f, quatrième tiret, les mots “au 3°*bis*, deuxième tiret” sont remplacés par les mots “au 3°*bis*, b, deuxième tiret”.

Art. 39

Les articles 35 à 38 sont applicables aux revenus qui sont payés ou attribués à partir du 1er juillet 2016.

Pour l’année de revenus 2016, le montant de 3255 euros est remplacé par le montant de 1627,50 euros dans l’article 37*bis*, § 2, du Code des impôts sur les revenus 1992.

Section 2

Taxe sur la valeur ajoutée

Art. 40

L’article 50, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, remplacé par la loi du 26 décembre 2014 et modifié en dernier par la loi du 19 décembre 2015, est complété par le paragraphe 4 rédigé comme suit:

“§ 4. Par dérogation au paragraphe 1er, alinéa 1er, 1°, l’administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée n’attribue pas de numéro d’identification à la T.V.A. aux personnes physiques assujetties, qui bénéficient du régime visé à l’article 56*bis* et qui effectuent exclusivement des prestations de services lorsque les conditions suivantes sont réunies:

1° le lieu des prestations de services est situé en Belgique;

2° les prestations de services sont effectuées à des fins étrangères à l’activité économique de l’assujetti;

3° les prestations de services sont exclusivement effectuées pour des personnes physiques qui les destinent à leur usage privé;

4° les prestations de services sont uniquement effectuées dans le cadre de conventions qui ont été conclues par l’intermédiaire d’une plateforme électronique agréée par le Roi en vertu de l’article 90, alinéa 1er, 1°*bis*, alinéa 2, du Code des impôts sur les revenus 1992 ou d’une plateforme qui est organisée par une autorité publique;

5° les indemnités afférentes aux prestations de services sont uniquement payées ou attribuées au prestataire de services par la plateforme visée au 4° ou par l’intermédiaire de cette plateforme;

6° le chiffre d’affaires constitué des indemnités visées au 5°, y compris toutes les sommes qui ont été retenues par la plateforme ou par l’intermédiaire de cette plateforme, n’excède pas 3255 euros, indexé conformément à l’article 178, § 1er et § 3, alinéa 1er, 2°, du Code des impôts sur les revenus 1992, par année calendrier.”.

Art. 41

Artikel 53*quinquies*, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992, vervangen bij de wet van 26 november 2009 en gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, wordt aangevuld met een lid, luidende:

"De belastingplichtige op wie de in artikel 56*bis* bedoelde regeling van toepassing is en die geen enkele van de in het eerste lid bedoelde handelingen verricht, is niet gehouden de voornoemde administratie hiervan in kennis te stellen.".

Art. 42

Artikel 56*bis*, § 2, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2014 en gewijzigd bij de wet van 6 december 2015, wordt aangevuld met een derde lid, luidende:

"De uitsluiting bedoeld in het tweede lid, 1°, is niet van toepassing voor de diensten verricht door belastingplichtige natuurlijke personen onder de voorwaarden bedoeld in artikel 50, § 4.".

HOOFDSTUK 3

Vestiging en invordering van de belastingen

Afdeling 1

Inkomstenbelastingen

Art. 43

In artikel 307, § 1, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2015 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het vijfde lid worden in de inleidende zin de woorden "aan personen gevestigd in een Staat" vervangen door de woorden "aan personen of vaste inrichtingen gevestigd of gelegen in een Staat, of aan bankrekeningen die worden beheerd door één van deze personen of vaste inrichtingen in een Staat, of aan bankrekeningen die zijn gedomicilieerd in een Staat";

2° in het vijfde lid wordt de bepaling onder a) vervangen als volgt:

"a) ofwel op het ogenblik waarop de betaling heeft plaatsgevonden, door het Mondiaal Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen in belastingaangelegenheden, werd aangemerkt als een Staat die niet effectief of substantieel de standaard op het gebied van de uitwisseling van inlichtingen op verzoek toepast;";

3° het zesde lid wordt vervangen als volgt:

"Voor de toepassing van het vijfde lid wordt onder Staat verstaan, een door de meerderheid van de leden van de

Art. 41

L'article 53*quinquies*, du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992, remplacé par la loi du 26 novembre 2009 et modifié par la loi du 25 avril 2014, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"L'assujetti qui bénéficie du régime visé à l'article 56*bis* et qui n'effectue aucune des opérations visées à l'alinéa 1er, n'est pas tenu d'en informer l'administration précitée.".

Art. 42

L'article 56*bis*, § 2, du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2014 et modifié par la loi du 6 décembre 2015, est complété par un alinéa 3 rédigé comme suit:

"L'exclusion visée à l'alinéa 2, 1° n'est pas applicable pour les prestations de services effectuées par des personnes physiques assujetties dans les conditions visées à l'article 50, § 4.".

CHAPITRE 3

Etablissement et recouvrement des impôts

Section 1re

Impôts sur les revenus

Art. 43

A l'article 307, § 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase liminaire de l'alinéa 5, les mots "à des personnes établies dans un État" sont remplacés par les mots ""à des personnes ou des établissements stables qui sont établis dans un État, sur des comptes bancaires qui sont gérés par une de ces personnes ou établissements stables, ou sur des comptes bancaires qui sont domiciliés dans un État";

2° dans l'alinéa 5, le a) est remplacé par ce qui suit:

"a) soit au moment où le paiement a eu lieu, est considéré par le Forum mondial sur la transparence et l'échange de renseignements à des fins fiscales, comme un État n'ayant pas mis effectivement ou substantiellement en œuvre le standard sur l'échange de renseignements sur demande;";

3° l'alinéa 6 est remplacé par ce qui suit:

"Pour l'application de l'alinéa 5, on entend par État, un État indépendant qui est reconnu par la majorité des membres des

Verenigde Naties erkende onafhankelijke Staat of een deel van deze Staat dat op autonome wijze bevoegd is om de grondslag of het tarief van de vennootschapsbelasting, geheel of gedeeltelijk, te bepalen en wordt onder een Staat zonder of met een lage belasting verstaan een Staat die geen deel uitmaakt van de Europese Economische Ruimte en die, ofwel:

— geen vennootschapsbelasting heft, op inkomsten van binnenlandse oorsprong of van buitenlandse oorsprong of;

— waarvan het nominale tarief van de vennootschapsbelasting lager is dan 10 pct. of;

— waarvan het tarief van de vennootschapsbelasting dat met de werkelijke belastingdruk op inkomsten van buitenlandse oorsprong overeenstemt lager is dan 15 pct.".

Art. 44

In artikel 315*bis* van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, ingevoegd door de wet van 6 juli 1994 en gewijzigd door de wet van 22 december 2008 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "een computersysteem" vervangen door "een informaticasysteem of elk ander elektronisch apparaat";

2° in het vierde lid wordt het woord "computersystemen" vervangen door de woorden "informaticasystemen of elk ander elektronisch apparaat";

3° er wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

"De in dit artikel vermelde verplichtingen gelden eveneens wanneer de gegevens waar de administratie om verzoekt, zich digitaal in België of in het buitenland bevinden.".

Art. 45

In artikel 323*bis*, ingevoegd bij de wet van 6 juli 1994, wordt het woord "computersystemen" vervangen door de woorden "informaticasystemen of elk ander elektronisch apparaat".

Art. 46

In hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 333/2 ingevoegd, luidende:

"Art. 333/2. Onverminderd de toepassing van artikel 333, eerste en tweede lid, kan de administratie binnen de aanslagtermijn van artikel 358, § 3, de in dit hoofdstuk bedoelde onderzoekingen verrichten voor de in artikel 358, § 1, 2°, vermelde jaren.".

Nations Unies, ou une partie de cet État qui est compétente de façon autonome sur le plan de la détermination de la base imposable ou du taux d'imposition de l'impôt des sociétés, global ou partiel, et on entend par un État à fiscalité inexistante ou peu élevée, un État qui ne fait pas partie de l'Espace économique européen et qui soit:

— ne soumet pas les sociétés à un impôt des sociétés sur les revenues d'origine domestique ou d'origine étrangère, soit;

— dont le taux nominal de l'impôt des sociétés est inférieur à 10 p.c.; ou;

— dont le taux de l'impôt des sociétés correspondant à la charge fiscale effective sur les revenus d'origine étrangère est inférieur à 15 p.c.".

Art. 44

Dans l'article 315*bis* du Code des impôts sur les revenus 1992, inséré par la loi du 6 juillet 1994 et modifié par la loi du 22 décembre 2008, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots "à un système informatisé" sont remplacés par les mots "à un système informatisé ou à tout autre appareil électronique";

2° dans l'alinéa 4, les mots "de systèmes informatisés" sont remplacés par les mots "de systèmes informatisés ou de tout autre appareil électronique";

3° l'article 315*bis* est complété par l'alinéa suivant:

"Les obligations du présent article sont également d'application lorsque les données requises par l'administration sont situées digitalement en Belgique ou à l'étranger.".

Art. 45

Dans l'article 323*bis*, inséré par la loi du 6 juillet 1994, les mots "de systèmes informatisés" sont remplacés par les mots "de systèmes informatisés ou de tout autre appareil électronique".

Art. 46

Dans le même Code, il est inséré un article 333/2 rédigé comme suit:

"Art. 333/2. Sans préjudice de l'application de l'article 333, alinéa 1er et 2, l'administration peut procéder aux investigations visées au présent chapitre dans le délai d'imposition de l'article 358, § 3, pour les années mentionnées dans l'article 358, § 1er , 2°.".

Art. 47

In artikel 358 van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd door de wet van 20 juli 2006 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder paragraaf 1, 2°, wordt vervangen als volgt:

"2° ofwel het bekomen van inlichtingen uit het buitenland, waarvoor een rechtsgrond bestaat die het uitwisselen van inlichtingen regelt in verband met een belasting waarop die rechtsgrond van toepassing is, ofwel het in artikel 333/2 bedoelde onderzoek ten gevolge van het bekomen van dergelijke inlichtingen uitwijst dat belastbare inkomsten in België niet werden aangegeven:

a) in de loop van één der vijf jaren vóór het jaar waarin de inlichtingen ter kennis van de Belgische administratie werden gebracht;

b) ingeval van bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, in de loop van één der zeven jaren vóór het jaar waarin de inlichtingen ter kennis van de Belgische administratie werden gebracht;";

2° in paragraaf 3 worden de woorden "de resultaten van de controle of het onderzoek bedoeld in § 1, 2°." vervangen door de woorden "de inlichtingen bedoeld in § 1, 2°.".

Art. 48

Artikel 445 van hetzelfde Wetboek laatst gewijzigd door de wet van 10 maart 2016 waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt aangevuld met een paragraaf 2, luidende:

"§ 2. In afwijking van § 1, eerste lid, legt de door de bevoegde adviseur-generaal gemachtigde ambtenaar een geldboete op van 6 250 EUR wanneer niet voldaan is aan de in artikel 307, § 1, vierde en negende lid bedoelde verplichting.

De voormelde geldboete wordt opgelegd per jaar en per niet gemelde juridische constructie.".

Art. 49

Artikel 48 treedt in werking vanaf aanslagjaar 2016.

Art. 47

Dans l'article 358 du même Code, dernièrement modifié par la loi du 20 juillet 2006, les modifications sont apportées:

1° le paragraphe 1er, 2°, est remplacé par ce qui suit:

"2° soit l'obtention d'informations de l'étranger, pour lequel un fondement juridique existe qui règle les échanges d'informations et sur lequel ce fondement juridique se rapportant à un impôt est d'application, soit le contrôle visé à l'article 333/2 suite à l'obtention de telles informations fait apparaître que des revenus imposables n'ont pas été déclarés en Belgique:

a) au cours d'une des cinq années qui précèdent celle pendant laquelle les informations sont venues à la connaissance de l'administration belge;

b) en cas d'intention frauduleuse ou à dessein de nuire, au cours d'une des sept années qui précèdent celle pendant laquelle les informations sont venues à la connaissance de l'administration belge;";

2° dans le paragraphe 3, les mots "les résultats du contrôle ou de l'enquête visés au § 1er, 2°." sont remplacés par les mots "les informations visées au § 1er, 2°.".

Art 48

L'article 445 du même Code, modifié dernièrement par la loi du 10 mars 2016, dont le texte actuel formera le paragraphe 1er, est complété par un paragraphe 2 rédigé comme suit:

"§ 2. Par dérogation au § 1er, alinéa 1er, le fonctionnaire délégué par le conseiller général applique une amende de 6 250 EUR en cas de non-respect de l'obligation prévue à l'article 307, § 1er, alinéa 4 et 9.

L'amende précitée est appliqué par année et par construction juridique non mentionnée.".

Art. 49

L'article 48 entre en vigueur à partir de l'exercice d'imposition 2016.

Afdeling 2

Belasting over de toegevoegde waarde

Onderafdeling 1

Cloudcomputing

Art. 50

Artikel 61 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde vervangen bij de wet van 17 december 2012 en gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, wordt aangevuld met een paragraaf 3, luidende:

"§ 3. De in dit artikel vermelde verplichtingen gelden eveneens wanneer de gegevens waar de administratie om verzoekt, zich digitaal in België of in het buitenland bevinden.".

Onderafdeling 2

Uitbreiding rechtsgronden bij het verkrijgen van buitenlandse inlichtingen voor de toepassing van de verjaringstermijn

Art. 51

In artikel 81*bis*, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 maart 1999 en vervangen bij de wet van 22 december 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het tweede lid wordt de bepaling onder 1° vervangen als volgt:

"1° een inlichting, een onderzoek of een controle aantoont dat belastbare handelingen niet werden aangegeven in België, dat er handelingen ten onrechte werden vrijgesteld of dat er onrechtmachtige belastingaftrekken werden toegepast en de inlichting werd meegedeeld of verzocht of het onderzoek of de controle werd uitgevoerd of verzocht door, hetzij een andere lidstaat van de Europese Unie, overeenkomstig de regels daartoe bepaald in dit Wetboek of in de regelgeving van deze Unie, hetzij een bevoegde overheid van enig ander land waarmee België een overeenkomst heeft gesloten tot het vermijden van dubbele belasting of waarvoor een rechtsgrond bestaat die het uitwisselen van inlichtingen regelt, in verband met de belasting waarop die overeenkomst of die rechtsgrond van toepassing is;";

b) paragraaf 1 wordt aangevuld met een derde lid, luidende:

"Voor de toepassing van het tweede lid mag de verzending van de inlichting afkomstig van het buitenland, de rechtsvordering, de kennisname van de bewijskrachtige elementen of van de aanwijzingen van belastingontduiking, respectievelijk bedoeld onder 1° tot 4° van dat lid zowel voor als na het verstrijken van de verjaringstermijn bedoeld in het eerste lid plaatsvinden.".

Section 2

Taxe sur la valeur ajoutée

Sous-section 1re

Cloud Computing

Art. 50

L'article 61, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, remplacé par la loi du 17 décembre 2012 et modifié par la loi du 25 avril 2014 est complété par le paragraphe 3 rédigé comme suit:

"§ 3. Les obligations du présent article sont également d'application lorsque les données requises par l'administration sont situées digitalement en Belgique ou à l'étranger.".

Sous-section 2

Extension des fondements juridiques en cas de réception d'informations de l'étranger pour l'application du délai de prescription

Art. 51

A l'article 81*bis*, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 15 mars 1999 et remplacé par la loi du 22 décembre 2008, le 1° est remplacé par ce qui suit:

a) dans l'alinéa 2, le 1° est remplacé par ce qui suit:

"1° un renseignement, une enquête ou un contrôle, communiqués, effectués ou requis soit par un autre État membre de l'Union européenne selon les règles établies en la matière par le présent Code ou par la législation de cette Union, soit par une autorité compétente de tout pays avec lequel la Belgique a conclu une convention préventive de la double imposition ou pour lequel un fondement juridique existe qui règle les échanges de renseignements et se rapportant à l'impôt visé par cette convention ou ce fondement juridique, font apparaître que des opérations imposables n'ont pas été déclarées en Belgique, que des opérations y ont été exemptées à tort ou que des déductions de la taxe y ont été opérées à tort;";

b) le paragraphe 1er est complété par un alinéa 3 rédigé comme suit:

"Pour l'application de l'alinéa 2, la transmission du renseignement venant de l'étranger, l'action judiciaire , la prise de connaissance des éléments probants ou des indices de fraude fiscale, visées respectivement aux 1° à 4° de cet alinéa, peuvent intervenir tant avant qu'après l'expiration du délai de prescription visé à l'alinéa 1er.".

Afdeling 3

Verrekenprijzen

Art. 52

In titel VII, hoofdstuk III, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, wordt na Afdeling I een nieuwe Afdeling I/1 die de artikelen 321/1 — 321/6 omvat, ingevoegd, met als opschrift:

"Afdeling I/1: Aanvullende rapporteringsverplichtingen inzake verrekenprijzen".

Art. 53

In afdeling I/1 van hoofdstuk III van titel VII van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij artikel 52, wordt een artikel 321/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 321/1. Voor de toepassing van deze afdeling wordt verstaan onder:

1° de uitdrukking "groep": een verzameling ondernemingen die door eigenaarschap of controle op zulkdanige manier verbonden zijn dat ze ofwel op grond van de geldende boekhoudkundige regels een geconsolideerde jaarrekening moet opmaken voor de financiële verslaggeving, ofwel dit zou moeten doen indien aandelenbelangen in een van de ondernemingen zouden verhandeld worden op een gereglementeerde markt;

2° de uitdrukking "onderneming" wordt verstaan elke vorm van bedrijfsuitoefening door elke persoon zoals die is bedoeld in artikel 338, paragraaf 2, 13°, b., c. en d.;

3° de uitdrukking "multinationale groep": elke groep die twee of meer ondernemingen omvat die van een verschillend rechtsgebied inwoner zijn, of die een onderneming omvat die inwoner is van het ene rechtsgebied en in een ander rechtsgebied aan belasting onderworpen is ter zake van de werkzaamheden die met behulp van een vaste inrichting worden uitgeoefend;

4° de uitdrukking "groepsentiteit":

a) elke afzonderlijke entiteit van een multinationale groep die opgenomen is in de geconsolideerde jaarrekening van de multinationale groep voor de financiële verslaggeving, of die in die jaarrekening zou opgenomen worden indien aandelenbelangen in dergelijke entiteit van een multinationale groep op een gereglementeerde markt zouden verhandeld worden;

b) elke dergelijke entiteit die enkel op grond van omvang of materieel belang niet opgenomen is in de geconsolideerde jaarrekening van de multinationale groep; en

c) elke vaste inrichting van elke afzonderlijke entiteit van de multinationale groep die onder punt a) of b) hierboven valt, op voorwaarde dat de entiteit voor die vaste inrichting een afzonderlijke jaarrekening opmaakt met het oog op de financiële

Section 3

Prix de transfert

Art. 52

Dans le titre VII, chapitre III, du Code des impôts sur les revenus 1992, il est inséré après la Section I une nouvelle Section I/1 comprenant les articles 321/1 — 321/6, intitulée:

"Section I/1: Obligations complémentaires de déclaration en matière de prix de transfert".

Art. 53

Dans la section I/1 du chapitre III du titre VII du même Code, insérée par l'article 52, est inséré un article 321/1, rédigé comme suit:

"Art. 321/1. Aux fins de la présente section, il convient d'entendre par:

1° le terme "groupe": un ensemble d'entreprises liées par la propriété ou le contrôle de manière telle qu'il est tenu, conformément aux règles comptables en vigueur, d'établir des comptes annuels consolidés à des fins d'information financière, ou qu'il serait tenu de le faire si des participations dans une de ces entreprises étaient négociées sur un marché réglementé;

2° le terme "entreprise": toute forme d'exercice d'une activité commerciale par toute personne visée à l'article 338, paragraphe 2, 13°, b., c. et d.;

3° l'expression "groupe multinational": tout groupe qui comprend deux entreprises ou plus qui sont résidentes de juridictions différentes, ou qui comprend une entreprise qui est résidente d'une juridiction et qui est soumise à l'impôt dans une autre juridiction au titre des activités exercées par l'intermédiaire d'un établissement stable;

4° l'expression "entité constitutive":

a) toute entité distincte d'un groupe multinational qui est intégrée dans les comptes annuels consolidés du groupe multinational à des fins d'information financière, ou qui serait intégrée dans ces comptes annuels si des participations dans une telle entité d'un groupe multinational étaient négociées sur un marché réglementé;

b) toute entité distincte d'un groupe multinational qui est exclue des comptes annuels consolidés du groupe uniquement pour des raisons de taille ou d'importance relative; et

c) tout établissement stable d'une entité distincte du groupe multinational visée au point a) ou b) ci-avant, à condition que l'entité établisse des comptes annuels distincts pour cet établissement stable à des fins réglementaires, d'information

verslaggeving, op het naleven van de reglementering, op het aangeven van de belastingen of op interne beheerscontrole;

5° de uitdrukking “gereglementeerde markt”: een markt in de zin van artikel 2, laatst gewijzigd door de Wet van 25 april 2014, 3°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten;

6° de uitdrukking “Belgische groepsentiteit”: elke groepsentiteit die fiscaal inwoner is van België;

7° de uitdrukking “rapporterende entiteit”: de groepsentiteit die, in het rechtsgebied waarvan zij fiscaal inwoner is, namens de multinationale groep een landenrapport moet indienen. De rapporterende entiteit kan de uiteindelijke moederentiteit zijn, de surrogaatmoederentiteit, of elke andere entiteit die is omschreven in paragraaf 2 van artikel 321/2;

8° de uitdrukking “uiteindelijke moederentiteit”: een groepsentiteit van een multinationale groep die aan de volgende voorwaarden voldoet:

a) ze bezit middellijk of onmiddellijk een belang in een of meer andere groepsentiteiten van die multinationale groep dat voldoende groot is om verplicht te zijn een geconsolideerde jaarrekening op te maken op grond van de boekhoudkundige regels die over het algemeen van toepassing zijn in het rechtsgebied waar die entiteit fiscaal inwoner is, of om verplicht te zijn dit te doen indien haar aandelenbelangen in het rechtsgebied waar ze haar fiscale woonplaats heeft, zouden verhandeld worden op een gereglementeerde markt, en

b) geen andere groepsentiteit van die multinationale groep bezit middellijk of onmiddellijk een belang in de eerstgenoemde groepsentiteit zoals omschreven in alinea a) hierboven;

9° de uitdrukking “surrogaatmoederentiteit”: een groepsentiteit van de multinationale groep die door die multinationale groep werd aangewezen als enige plaatsvervanger voor de uiteindelijke moederentiteit om namens die multinationale groep het landenrapport in te dienen, wanneer een of meer van de in artikel 321/2, § 2, eerste lid opgenoemde voorwaarden van toepassing zijn;

10° de uitdrukking “rapporteringsperiode”, gebruikt in verband met een multinationale groep: de periode waarvoor de uiteindelijke moederentiteit van de multinationale groep haar geconsolideerde jaarrekening opmaakt;

11° de uitdrukking “internationaal akkoord”: de Multilaterale overeenkomst inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden van 25 januari 1988, elk bilateraal of multilateraal belastingverdrag of elk akkoord inzake de uitwisseling van belastinggegevens waarbij België partij is en die voorziet in de uitwisseling van inlichtingen, daaronder begrepen de automatische uitwisseling van die gegevens;

12° de uitdrukking “kwalificerend akkoord tussen bevoegde autoriteiten”: een akkoord:

financière, de déclaration fiscale ou de contrôle de la gestion interne;

5° l’expression “marché réglementé”: un marché au sens de l’article 2, de la loi du 2 août 2002, modifié pour la dernière fois par la loi du 25 avril 2014, 3° relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers;

6° l’expression “entité constitutive belge”: toute entité constitutive qui est résidente fiscale de la Belgique;

7° l’expression “entité déclarante”: l’entité constitutive qui est tenue de déposer dans la juridiction dont elle est résidente fiscale une déclaration pays par pays pour le compte du groupe multinational. L’entité déclarante peut être l’entité mère ultime, l’entité mère de substitution ou toute autre entité décrite au paragraphe 2 de l’article 321/2;

8° l’expression “entité mère ultime”: une entité constitutive d’un groupe multinational qui remplit les conditions suivantes:

a) elle détient directement ou indirectement dans une ou plusieurs autres entités constitutives de ce groupe multinational une participation d’une importance telle qu’elle est tenue d’établir des comptes annuels consolidés en vertu des règles comptables généralement applicables dans la juridiction où cette entité est résidente fiscale, ou qu’elle serait tenue de le faire si ses participations étaient négociées sur un marché réglementé dans la juridiction où elle a son domicile fiscal, et

b) aucune autre entité constitutive de ce groupe multinational ne détient directement ou indirectement une participation telle que décrite à l’alinéa a) ci-avant dans l’entité constitutive susmentionnée;

9° l’expression “entité mère de substitution”: une entité constitutive du groupe multinational qui a été mandatée par ce groupe, en qualité d’unique substitut de l’entité mère ultime, pour déposer la déclaration pays par pays pour le compte de ce groupe multinational, lorsqu’une ou plusieurs des conditions énoncées à l’article 321/2, § 2, alinéa 1er s’appliquent;

10° l’expression “période déclarable”, en ce qui concerne un groupe multinational: la période pour laquelle l’entité mère ultime du groupe multinational établit ses comptes annuels consolidés;

11° l’expression “accord international”: la Convention multilatérale concernant l’assistance administrative mutuelle en matière fiscale du 25 janvier 1988, toute convention fiscale bilatérale ou multilatérale ou tout accord d’échange de renseignements fiscaux auquel la Belgique est partie et qui prévoit l’échange de renseignements, y compris de façon automatique;

12° l’expression “accord éligible entre autorités compétentes”: un accord:

a) dat gesloten is tussen gemachtigde vertegenwoordigers van België en rechtsgebieden buiten de Europese Unie die partij zijn bij een internationaal akkoord, en

b) dat de automatische uitwisseling vereist van landenrapporten tussen de rechtsgebieden die partij zijn;

13° de uitdrukking "geconsolideerde jaarrekening": de jaarrekening van een multinationale groep waarin de activa, passiva, de opbrengsten, de kosten en, in voorkomend geval, de kasstromen van de uiteindelijke moederentiteit en van de groepsentiteiten weergegeven zijn als die van een enkele economische entiteit;

14° de uitdrukking "systematische nalatigheid", gebruikt in verband met een rechtsgebied: het feit dat een rechtsgebied een in werking zijnd kwalificerend akkoord tussen bevoegde autoriteiten heeft met België, maar dat dit rechtsgebied om andere redenen dan die welke in overeenstemming zijn met de bepalingen van dat akkoord, die automatische uitwisseling opgeschort heeft, dan wel anderszins stelselmatig nagelaten heeft om aan België automatisch de landenrapporten te bezorgen die het in zijn bezit heeft en die multinationale groepen betreffen die groepsentiteiten hebben in België;

15° de uitdrukking "landenrapport": een rapport dat de volgende elementen bevat:

a) verzamelde informatie over het bedrag van de opbrengsten en van de winst of verlies vóór inkomstenbelasting, over de betaalde inkomstenbelasting, in de enkelvoudige jaarrekening opgenomen nog verschuldigde inkomstenbelasting, het gestorte kapitaal, de gereserveerde winst, het aantal personeelsleden, uitgedrukt in voltijdse equivalenten, en alle activa met uitzondering van liquiditeiten, geldbeleggingen met een vervaldatum korter dan drie maanden dewelke niet onderhevig zijn aan significante waardeschommelingen, immateriële vaste activa en aandelen geboekt binnen de financiële vaste activa, en dit voor elk rechtsgebied waarin de multinationale groep actief is;

b) een identificatie van elke groepsentiteit van de multinationale groep met vermelding van het rechtsgebied waarvan die groepsentiteit inwoner is, en indien verschillend, het rechtsgebied op grond van wiens wetgeving die groepsentiteit werd opgericht, en de aard van de voornaamste bedrijfsactiviteit of —activiteiten van die groepsentiteit;

16° De uitdrukking "bedrijfseenheid": elk onderdeel, divisie, departement van de Belgische groepsentiteit gegroepeerd rond een bepaalde activiteit, productgroep of technologie.".

Art. 54

In dezelfde afdeling I/1, ingevoegd bij artikel 2, wordt een artikel 321/2 ingevoegd, luidende:

"Art. 321/2. § 1. Elke Belgische groepsentiteit die de uiteindelijke moederentiteit van een multinationale groep is, moet binnen 12 maanden na de laatste dag van de

a) conclu entre des représentants autorisés de la Belgique et des juridictions hors de l'Union Européenne qui sont parties à un accord international, et

b) qui prévoit l'échange automatique des déclarations pays par pays entre les juridictions parties;

13° l'expression "comptes annuels consolidés": les comptes annuels d'un groupe multinational dans lesquels les actifs, les passifs, les produits, les charges et, le cas échéant, les flux de trésorerie de l'entité mère ultime et des entités constitutives sont présentés comme étant ceux d'une seule entité économique;

14° l'expression "défaillance systématique" au regard d'une juridiction: le fait qu'une juridiction a en vigueur avec la Belgique un accord éligible entre autorités compétentes mais que cette juridiction a suspendu cet échange automatique pour des raisons autres que celles prévues par les dispositions de cet accord, ou a négligé de façon systématique de transmettre automatiquement à la Belgique les déclarations pays par pays en sa possession relatives à des groupes multinationaux qui ont des entités constitutives en Belgique;

15° l'expression "déclaration pays par pays": une déclaration qui contient les éléments suivants:

a) des informations agrégées sur le montant des produits et du bénéfice ou de la perte avant impôt sur les revenus, l'impôt sur les revenus payé, l'impôt sur les revenus encore dû mentionné dans les comptes annuels, le capital libéré, les bénéfices réservés, le nombre du personnel et tous les actifs à l'exception des liquidités, des placements de trésorerie dont la date d'échéance est inférieure à trois mois et qui ne sont pas sujets à des fluctuations de valeur importantes, des immobilisations incorporelles et des actions enregistrées dans les immobilisations financières, ce pour chacune des juridictions dans lesquelles le groupe multinational exerce des activités;

b) une identification de chaque entité constitutive du groupe multinational, précisant la juridiction dont cette entité constitutive est résidente et, si elle diffère, la juridiction selon les lois de laquelle cette entité constitutive a été constituée, ainsi que la nature de son activité ou de ses activités commerciales principale(s);

16° L'expression "unité d'exploitation": chaque composante, division, département de l'entreprise constitutive belge regroupée autour d'une activité, un groupe de produits ou une technologie particuliers.".

Art. 54

Dans la même section I/1, insérée par l'article 2, est inséré un article 321/2, rédigé comme suit:

"Art. 321/2. § 1er. Chaque entité constitutive belge qui est l'entité mère ultime d'un groupe multinational doit, dans les 12 mois qui suivent le dernier jour de la période déclarable,

rapporteringsperiode bij de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen een landenrapport indienen dat betrekking heeft op die rapporteringsperiode.

§ 2. Een Belgische groepsentiteit die niet de uiteindelijke moederentiteit van een multinationale groep is, moet binnen 12 maanden na de laatste dag van de rapporteringsperiode bij de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen een landenrapport indienen, dat betrekking heeft op de laatst afgesloten rapporteringsperiode van de multinationale groep waarvan ze een groepsentiteit is, indien een van de volgende voorwaarden vervuld is:

— de uiteindelijke moederentiteit van de multinationale groep is in het rechtsgebied waarvan zij fiscaal inwoner is niet verplicht om een landenrapport in te dienen; of

— uiterlijk 12 maanden na de laatste dag van de rapporteringsperiode heeft het rechtsgebied waarvan de uiteindelijke moederentiteit fiscaal inwoner is geen in werking zijnd kwalificerend akkoord tussen bevoegde autoriteiten waarbij België partij is; of

— de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen heeft aan de Belgische groepsentiteit laten weten dat er sprake geweest is van systematische nalatigheid vanwege het rechtsgebied waarvan de uiteindelijke moederentiteit fiscaal inwoner is.

De Belgische groepsentiteit zal aan haar ultieme moederentiteit verzoeken om haar al de nodige informatie te verschaffen teneinde te voldoen aan haar verplichtingen om een landenrapport in te dienen. Indien een Belgische groepsentiteit desondanks niet alle vereiste informatie verkregen of verworven heeft om voor de multinationale groep te rapporteren, zal de Belgische groepsentiteit een landenrapport indienen met alle verkregen of verworven informatie waarover zij beschikt, en zal zij de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen ervan in kennis stellen dat de uiteindelijke moederentiteit geweigerd heeft om de vereiste informatie beschikbaar te stellen. De Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen zal alle lidstaten van de Europese Unie, alsook de Europese Commissie, op de hoogte brengen van die weigering.

Wanneer meerdere groepsentiteiten van dezelfde multinationale groep fiscaal inwoner zijn van de Europese Unie, en een of meer van de in het eerste lid uiteengezette voorwaarden vervuld zijn, mag de multinationale groep een van die groepsentiteiten aanwijzen om:

— uiterlijk 12 maanden na de laatste dag van de rapporteringsperiode het landenrapport in te dienen dat betrekking heeft op de laatst afgesloten rapporteringsperiode, en

— de belastingadministratie waar het landenrapport wordt ingediend kennis te geven van het feit dat die indiening

faire parvenir à l'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus une déclaration pays par pays portant sur cette période déclarable.

§ 2. Une entité constitutive belge qui n'est pas l'entité mère ultime d'un groupe multinational doit, dans les 12 mois qui suivent le dernier jour de la période déclarable, faire parvenir à l'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus une déclaration pays par pays portant sur la dernière période déclarable clôturée du groupe multinational dont elle est une entité constitutive, si l'une des conditions suivantes est remplie:

— l'entité mère ultime du groupe multinational n'est pas tenue de déposer une déclaration pays par pays dans la juridiction dont elle est résidente fiscale; ou

— au plus tard 12 mois après le dernier jour de la période déclarable, la juridiction dont l'entité mère ultime est résidente fiscale n'a pas d'accord éligible entre autorités compétentes en vigueur auquel la Belgique est partie; ou

— l'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus a informé l'entité constitutive belge d'une défaillance systématique de la part de la juridiction dont l'entité mère ultime est résidente fiscale.

L'entité constitutive belge demandera à son entité mère ultime de lui fournir toutes les informations nécessaires pour pouvoir se conformer à son obligation de déposer une déclaration pays par pays. Si, malgré tout, l'entité constitutive belge n'a pas obtenu ou ne s'est pas procuré toutes les informations requises pour procéder à une déclaration pour le groupe multinational, cette entité constitutive belge déposera une déclaration pays par pays contenant toutes les informations dont elle dispose, qu'elle les ait obtenues ou qu'elle se les soit procurées, et communiquera à l'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus le fait que l'entité mère ultime a refusé de mettre à sa disposition les informations requises. L'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus informera de ce refus tous les autres États membres de l'Union Européenne.

Lorsque plusieurs entités constitutives du même groupe multinational sont des entités constitutives qui sont résidentes fiscales de l'Union Européenne, et qu'une ou plusieurs des conditions prévues à l'alinéa premier sont remplies, le groupe multinational peut désigner l'une de ces entités constitutives pour:

— déposer auprès de l'administration compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus, au plus tard 12 mois après le dernier jour de la période déclarable, la déclaration pays par pays portant sur la dernière période déclarable clôturée, et

— informer l'administration compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus du fait que ce dépôt vise

gebeurt teneinde gevolg te geven aan de indieningsvereisten die gelden voor al de groepsentiteiten van die multinationale groep die fiscaal inwoner zijn van de Europese Unie.

Wanneer een groepsentiteit niet alle informatie kan verkrijgen of verwerven die vereist is voor het indienen van een landenrapport, zal die groepsentiteit niet in aanmerking komen om te worden aangewezen als rapporterende entiteit voor de multinationale groep zoals omschreven in het voorafgaande lid. Deze regel doet geen afbreuk aan de verplichting van de groepsentiteit om de lidstaat waarvan zij inwoner is in kennis te stellen van het feit dat de uiteindelijke moedermaatschappij geweigerd heeft om de vereiste informatie beschikbaar te stellen.

§ 3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 van dit artikel, is een Belgische groepsentiteit niet verplicht om bij de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen een landenrapport in te dienen dat betrekking heeft op enige rapporteringsperiode indien de multinationale groep waarvan ze een groepsentiteit is uiterlijk 12 maanden na de laatste dag van de rapporteringsperiode een landenrapport ter beschikking stelt, dat betrekking heeft op die rapporteringsperiode, via een surrogaatmoederentiteit die dat landenrapport indient bij de belastingautoriteit van het rechtsgebied waarvan zij inwoner is. Hierbij moet aan de volgende voorwaarden voldaan zijn:

1. het rechtsgebied waarvan de surrogaatmoederentiteit fiscaal inwoner is, verplicht het indienen van een landenrapport;

2. uiterlijk 12 maanden na de laatste dag van de rapporteringsperiode waarvoor het landenrapport moet ingediend worden, heeft het rechtsgebied waarvan de surrogaatmoederentiteit fiscaal inwoner is een in werking zijnd kwalificerend akkoord tussen bevoegde autoriteiten waarbij België partij is;

3. het rechtsgebied waarvan de surrogaatmoederentiteit fiscaal inwoner is, heeft de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen geen kennis gegeven van een systematische nalatigheid;

4. het rechtsgebied waarvan de surrogaatmoederentiteit fiscaal inwoner is, werd uiterlijk op de laatste dag van de rapporteringsperiode van die multinationale groep door de groepsentiteit die fiscaal inwoner is van dat rechtsgebied op de hoogte gebracht van het feit dat die groepsentiteit de surrogaatmoederentiteit is; en

5. er werd aan de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen een kennisgeving bezorgd in overeenstemming met artikel 321/3, § 2.

§ 4. De verplichtingen in voorgaande paragrafen gelden voor multinationale groepen die, voor de rapporteringsperiode die onmiddellijk voorafgaat aan de laatste afgesloten rapporteringsperiode, een totaal van 750 miljoen euro of meer geconsolideerde bruto-groepsopbrengsten behalen zoals dat tot uiting komt in de geconsolideerde jaarrekening van die groep voor die voorafgaande rapporteringsperiode.

à remplir les obligations déclaratives applicables à toutes les entités constitutives de ce groupe multinational qui sont résidentes fiscales de l'Union Européenne.

Lorsqu'une entité constitutive ne peut obtenir ou se procurer toutes les informations nécessaires pour déposer une déclaration pays par pays, elle ne peut être désignée comme entité déclarante pour le groupe multinational, conformément à l'alinéa précédent. Cette règle est sans préjudice de l'obligation de l'entité constitutive de communiquer à l'État membre de sa résidence fiscale le fait que l'entité mère ultime a refusé de mettre à disposition les informations requises.

§ 3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 du présent article, une entité constitutive belge n'est pas tenue de déposer auprès de l'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus une déclaration pays par pays relative à une période déclarable quelconque si, au plus tard 12 mois après le dernier jour de cette période déclarable, le groupe multinational dont elle est une entité constitutive fournit une déclaration pays par pays relative à cette période déclarable par l'intermédiaire d'une entité mère de substitution qui dépose ladite déclaration auprès de l'autorité fiscale de la juridiction dont elle est résidente. Pour ce faire, il doit être satisfait aux conditions suivantes:

1. la juridiction dont l'entité mère de substitution est résidente fiscale impose le dépôt d'une déclaration pays par pays;

2. au plus tard 12 mois après le dernier jour de la période déclarable pour laquelle la déclaration pays par pays doit être déposée, la juridiction dont l'entité mère de substitution est résidente fiscale a un accord éligible entre autorités compétentes en vigueur auquel la Belgique est partie;

3. la juridiction dont l'entité mère de substitution est résidente fiscale n'a pas informé l'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus d'une défaillance systématique;

4. la juridiction dont l'entité mère de substitution est résidente fiscale a été informée, conformément à l'article 321/3, paragraphe 1, par l'entité constitutive qui est fiscalement résidente de cette juridiction du fait que cette entité constitutive est l'entité mère de substitution; et

5. une notification a été adressée à l'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus conformément à l'article 321/3, § 2.

§ 4. Les obligations prévues aux paragraphes précédents sont applicables aux groupes multinationaux qui, pour la période déclarable qui précède immédiatement la dernière période déclarable clôturée, ont réalisé des produits consolidé, tel qu'exprimé dans les comptes annuels consolidés du groupe pour cette période déclarable précédente, d'au moins 750 millions d'euros.

§ 5. Het landenrapport moet ingediend worden door een formulier waarvan het model en de wijze van indiening door de Koning is vastgesteld.".

Art. 55

In dezelfde afdeling I/1, ingevoegd bij artikel 2, wordt een artikel 321/3 ingevoegd, luidende:

"Art. 321/3. § 1. Elke Belgische groepsentiteit van een multinationale groep, die overeenkomstig artikel 321/2, § 4 een landenrapport moet indienen, zal de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen laten weten of zij de uiteindelijke moederentiteit dan wel de surrogaatmoederentiteit of de groepsentiteit overeenkomstig artikel 321/2, § 2 is, en dit uiterlijk op de laatste dag van de rapporteringsperiode van die multinationale groep.

§ 2. Wanneer een Belgische groepsentiteit van een multinationale groep, die overeenkomstig artikel 321/2, § 4 een landenrapport moet indienen, noch de uiteindelijke moederentiteit noch de surrogaatmoederentiteit is noch de groepsentiteit overeenkomstig artikel 321/2, § 2 is, zal ze uiterlijk op de laatste dag van de rapporteringsperiode van de multinationale groep de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen op de hoogte brengen van de identiteit en de woonplaats van de rapporterende entiteit.".

Art. 56

In dezelfde afdeling I/1, ingevoegd bij artikel 2, wordt een artikel 321/4 ingevoegd, luidende:

"Art. 321/4. § 1. Een Belgische groepsentiteit moet binnen 12 maanden na de laatste dag van de rapporteringsperiode van de multinationale groep bij de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen een groepsdossier indienen dat betrekking heeft tot die laatst afgesloten rapporteringsperiode.

§ 2. In het groepsdossier wordt een overzicht gegeven van de multinationale groep, inclusief de aard van de bedrijfsactiviteiten, de immateriële vaste activa, de intra-groep financiële verrichtingen en de geconsolideerde financiële en fiscale positie van de multinationale groep, haar algehele verrekenprijspolitiek en haar wereldwijde allocatie van haar inkomsten en economische activiteiten om belastingadministraties te ondersteunen bij de beoordeling van de aanwezigheid van een verrekenprijsrisico.

§ 3. De verplichting in § 1 geldt voor elke Belgische groepsentiteit van een multinationale groep die, voor het boekjaar dat onmiddellijk voorafgaat aan het laatste afgesloten boekjaar, één van onderstaande criteria overschrijdt, zoals blijkt uit haar enkelvoudige jaarrekening:

— een totaal van 50 miljoen euro aan bedrijfs- en financiële opbrengsten met uitsluiting van de niet-recurrente opbrengsten;

§ 5. La déclaration pays par pays doit être faite sur un formulaire dont le modèle et les modalités de dépôt sont fixés par le Roi.".

Art. 55

Dans la même section I/1, insérée par l'article 2, est inséré un article 321/3, rédigé comme suit:

"Art. 321/3. § 1er. Chaque entité constitutive belge d'un groupe multinational tenu de souscrire une déclaration pays par pays conformément à l'article 321/2, § 4 fera savoir à l'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus, au plus tard le dernier jour de la période déclarable de ce groupe multinational, si elle est l'entité mère ultime ou l'entité mère de substitution.

§ 2. Lorsqu'une entité constitutive belge d'un groupe multinational tenu de souscrire une déclaration pays par pays conformément à l'article 321/2, § 4 n'est ni l'entité mère ultime ni l'entité mère de substitution, elle informera l'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus, au plus tard le dernier jour de la période déclarable de ce groupe multinational, de l'identité et de la résidence de l'entité déclarante.".

Art. 56

Dans la même section I/1, insérée par l'article 2, est inséré un article 321/4, rédigé comme suit:

"Art. 321/4. § 1er. Une entité constitutive belge doit, dans les 12 mois qui suivent le dernier jour de la période déclarable du groupe multinational, déposer auprès de l'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus un fichier principal relatif à cette dernière période déclarable clôturée.

§ 2. Le fichier principal donne une vue d'ensemble du groupe multinational, y compris la nature de ses activités, les immobilisations incorporelles, les transactions financières intra-groupe et la situation financière et fiscale consolidée du groupe multinational, sa politique générale en matière de prix de transfert et la répartition mondiale de ses revenus et de ses activités économiques afin d'aider les administrations fiscales à évaluer l'existence d'un risque en matière de prix de transfert.

§ 3. L'obligation prévue au § 1er est applicable à toute entité belge constitutive d'un groupe multinational dont les comptes annuels montrent que, pour l'exercice comptable qui précède immédiatement le dernier exercice comptable clôturé, elle dépasse un des critères suivants:

— un total de 50 millions d'euros de produits d'exploitation et de produits financiers, à l'exclusion des produits non-récurrents;

— een balanstotaal van 1 miljard euro;

— het jaargemiddelde van het personeelsbestand van 100 voltijdse equivalenten.

§ 4. Het groepsdossier moet ingediend worden in een formulier waarvan het model en de indieningsmodaliteiten door de Koning werd vastgesteld.".

Art. 57

In dezelfde afdeling I/1, ingevoegd bij artikel 3, wordt een artikel 321/5 ingevoegd, luidende:

"Art. 321/5. § 1. Een Belgische groepsentiteit, dient bij haar aangifte een lokaal dossier in met betrekking tot het boekjaar waarop die aangifte betrekking heeft.

§ 2. Het lokaal dossier bestaat uit een formulier waarin informatie opgenomen is met betrekking tot de lokale entiteit en een gedetailleerd inlichtingenformulier aangaande de verrekenprijsanalyse van de verrichtingen tussen de lokale entiteit en de buitenlandse entiteiten van de multinationale groep, in het bijzonder de relevante financiële informatie van deze verrichtingen, de vergelijkbaarheidsstudie en de selectie en de toepassing van de meest aangewezen verrekenprijsmethode.

§ 3. De verplichting in § 1 geldt voor elke Belgische groepsentiteit van een multinationale groep die, voor het boekjaar dat onmiddellijk voorafgaat aan het laatste afgesloten boekjaar, één van onderstaande criteria overschrijdt, zoals blijkt uit haar enkelvoudige jaarrekening:

— een totaal van 50 miljoen euro aan bedrijfs- en financiële opbrengsten met uitsluiting van de niet-recurrente opbrengsten;

— een balanstotaal van 1 miljard euro;

— het jaargemiddelde van het personeelsbestand van 100 voltijdse equivalenten.

Het inlichtingenformulier bij het lokaal dossier dient slechts ingevuld te worden wanneer voor ten minste één van de bedrijfseenheden binnen de Belgische groepsentiteit de drempelwaarde van een totaal van 1 000 000 euro aan grensoverschrijdende transacties met groepsentiteiten werd overschreden in het laatste afgesloten boekjaar. In dat geval moet het inlichtingenformulier ingevuld worden voor elke bedrijfseenheid die deze drempelwaarde overschrijdt.

§ 4. Het lokale dossier moet ingediend worden in een formulier waarvan het model door de Koning werd vastgesteld.".

Art. 58

In dezelfde afdeling I/1, ingevoegd bij artikel 2, wordt een artikel 321/6 ingevoegd, luidende:

— un total du bilan d'1 milliard d'euros;

— une moyenne annuelle de personnel de 100 équivalents temps plein.

§ 4. Le fichier principal doit être introduit sur un formulaire dont le modèle et les modalités de dépôt sont fixés par le Roi.".

Art. 57

Dans la même section I/1, insérée par l'article 3, est inséré un article 321/5, rédigé comme suit:

"Art. 321/5. § 1er. Une entité belge constitutive doit joindre à sa déclaration un fichier local relatif à l'exercice comptable sur lequel porte la déclaration.

§ 2. Le fichier local est constitué d'un formulaire contenant des informations relatives à l'entité locale et d'un document d'information détaillé concernant l'analyse des prix de transfert des transactions entre l'entité locale et les entités étrangères du groupe multinational, en particulier les informations financières pertinentes relatives à ces transactions, l'étude de comparabilité et la sélection et l'application de la méthode de prix de transfert la plus appropriée.

§ 3. L'obligation prévue au § 1er est applicable à toute entité belge constitutive d'un groupe multinational dont les comptes statutaires montrent que, pour l'exercice comptable qui précède immédiatement l'exercice comptable, elle dépasse un des critères suivants:

— un total de 50 millions d'euros de produits d'exploitation et de produits financiers, à l'exclusion des produits non-récurrents;

— un total du bilan d'1 milliard d'euros;

— une moyenne annuelle de personnel de 100 équivalents temps plein.

Le document d'information à joindre au fichier local ne doit être rempli que lorsque, pour au moins une des unités d'exploitation au sein de l'entité constitutive belge, la valeur totale des transactions transfrontalières avec des entités constitutives a dépassé le seuil de 1 000 000 euros au cours du dernier exercice comptable clôturé. Dans ce cas, le formulaire d'information doit être rempli pour chaque unité d'exploitation qui dépasse ce seuil.

§ 4. Le fichier local doit être introduit sur un formulaire dont le modèle est fixé par le Roi.".

Art. 58

Dans la même section I/1, insérée par l'article 2, est inséré un article 321/6, rédigé comme suit:

"Art. 321/6. Het landenrapport zal gebruikt worden voor het beoordelen van grote verrekenprijsrisico's en van andere risico's die verband houden met de uitholling van de belastbare grondslag en met winstverschuiving, daaronder begrepen het risico dat leden van de multinationale groep waarvoor regels in verband met verrekenprijzen van toepassing zijn, die regels niet naleven en, waar aangewezen, ook voor het maken van een economische en statistische analyse. Aanpassingen van de verrekenprijzen, mogen niet louter gebaseerd zijn op het landenrapport. Niettegenstaande het voorafgaande, is het niet verboden om het landenrapport als basis te gebruiken om in het kader van een controle verder onderzoek te verrichten naar de verrekenprijsafspraken van de multinationale groep of naar andere belastingaangelegenheden, van een groepsentiteit met als gevolg dat passende correcties mogen gemaakt worden aan het belastbaar inkomen van een groepsentiteit.".

Art. 59

In dezelfde afdeling I/1, ingevoegd bij artikel 2, wordt een artikel 321/7 ingevoegd, luidende:

"Art. 321/7. Voor de toepassing van deze afdeling en de daaruit voortvloeiende uitvoeringsbesluiten kan de rapportage van de daarin bedoelde formulieren, naast de gebruikelijke landstalen, ook in het Engels gebeuren.

Voor elk ander gebruik van de formulieren dan de rapportage voorzien onder deze afdeling of een daaruit volgende controle, moet, indien vereist, een vertaling in een van de Belgische landstalen, al dan niet door een beëdigd vertaler, door de belastingplichtige ingediend worden.".

Art. 60

In artikel 358 van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd door de wet van 20 juli 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de paragraaf 1 wordt aangevuld met een 5° luidend:

"5° er na een procedure van onderling overleg in toepassing van een internationale overeenkomst ter voorkoming van dubbele belasting of na een procedure in toepassing van het Verdrag ter afschaffing van dubbele belasting in geval van winstcorrecties tussen verbonden ondernemingen (90/436/EEG) van 23 juli 1990, nog belastingen verschuldigd zijn.";

2° in paragraaf 2 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in de inleidende zin worden de woorden "3° en 4°" vervangen door de woorden "3°, 4° en 5°";

b) er wordt een 4° ingevoegd luidend:

"4° waarop de procedure bedoeld in § 1, 5°, is beëindigd.".

"Art. 321/6. La déclaration pays par pays sera utilisée pour l'évaluation des risques de haut niveau liés aux prix de transfert et d'autres risques associés à l'érosion de la base imposable et au transfert de bénéfices, y compris le risque que des membres du groupe multinational ne respectent pas les règles en matière de prix de transfert qui leur sont applicables. Le cas échéant, la déclaration pays par pays sera également utilisée pour effectuer une analyse économique et statistique. Les ajustements des prix de transfert ne peuvent être fondés uniquement sur la déclaration pays par pays. Nonobstant ce qui précède, il n'est pas interdit d'utiliser la déclaration pays par pays comme base pour accomplir, dans le cadre d'un contrôle, des investigations plus poussées portant sur les accords en matière de prix de transfert ou sur d'autres questions fiscales concernant le groupe multinational, ou une entité constitutive, à la suite desquelles des ajustements adéquats peuvent être apportés au revenu imposable d'une entité constitutive.".

Art. 59

Dans la même section I/1, insérée par l'article 2, est inséré un article 321/7, rédigé comme suit:

"Art. 321/7. Pour l'application de la présente section et des arrêtés d'exécution qui en découlent, les formulaires y visés peuvent, outre dans les langues officielles de la Belgique, également être faits en anglais.

Pour toute autre utilisation des formulaires que le rapportage prévu par la présente section ou un contrôle en résultant, le contribuable doit, si nécessaire, fournir une traduction dans une des langues officielles de la Belgique, effectuée ou non par un traducteur-juré.".

Art. 60

L'article 358 du même Code, modifié pour la dernière fois par la loi du 20 juillet 2006, est modifié comme suit:

1° Le paragraphe 1er est complété par un 5° rédigé comme suit:

"5° des impôts sont encore dus à la suite d'une procédure amiable en application d'une convention internationale préventive de la double imposition ou d'une procédure en application de la Convention relative à l'élimination des doubles impositions en cas de corrections des bénéfices des entreprises associées (90/436) du 23 juillet 1990.";

2° le paragraphe 2 est modifié comme suit:

a) dans la phrase liminaire, les mots "3° et 4°" sont remplacés par les mots"3°, 4° et 5°";

b) un 4°, rédigé comme suit, est inséré:

"4° la procédure visée au § 1er, 5°, est terminée.".

Art. 61

Artikel 376, § 3, van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd door de wet van 21 december 2013, wordt aangevuld met een 3° luidend:

"3° van de teveel betaalde belasting die werd vastgesteld na een procedure van onderling overleg in toepassing van een internationale overeenkomst ter voorkoming van dubbele belasting of na een procedure in toepassing van het Verdrag ter afschaffing van dubbele belasting in geval van winstcorrecties tussen verbonden ondernemingen (90/436/EEG) van 23 juli 1990.".

Art. 62

Art. 445 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd door artikel 48 van deze wet wordt aangevuld met een paragraaf 3 luidende:

"§ 3. In afwijking van § 1, eerste lid, kan de door de bevoegde adviseur-generaal gemachtigde ambtenaar voor de toepassing van artikel 321/1 tot artikel 321/6, evenals van de ter uitvoering ervan genomen besluiten een boete opleggen van 1 250 EUR tot 25 000 EUR.

De Koning legt de schaal van de administratieve geldboetes vast en regelt hun toepassingsmodaliteiten.".

Art. 63

Deze afdeling heeft uitwerking:

1° voor de artikelen 60, 61 en 62 vanaf aanslagjaar 2017;

2° voor de overige artikelen voor rapporteringsperiodes van multinationale groepen of boekjaren die beginnen vanaf 1 januari 2016.

Afdeling 4

Invordering

Onderafdeling 1

Schorsing van de invordering

Art. 64

In artikel 300 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, wordt paragraaf 2 vervangen als volgt:

"§ 2. De termijnen van verzet, hoger beroep en cassatie, alsmede het verzet, het hoger beroep en de voorziening in cassatie schorsende tenuitvoerlegging van de gerechtelijke beslissing met betrekking tot maatregelen welke er, zelfs gedeeltelijk, toe strekken de invordering van de belasting

Art. 61

L'article 376, § 3, du même Code, modifié pour la dernière fois par la loi du 21 décembre 2013, est complété par un 3° rédigé comme suit:

"3° de l'impôt excédentaire payé, tel que constaté après une procédure amiable en application d'une convention internationale préventive de la double imposition ou après une procédure en application de la Convention relative à l'élimination des doubles impositions en cas de corrections des bénéfices des entreprises associées (90/436) du 23 juillet 1990.".

Art. 62

L'article 445 du même Code, modifié par l'article 48 de la présente loi est complété par le paragraphe 3, rédigé comme suit:

"§ 3. Par dérogation au § 1er, alinéa 1er, le fonctionnaire délégué par le conseiller général compétent peut, pour l'application des articles 321/1 à 321/6, ainsi que des arrêtés pris pour leur exécution, appliquer une amende de 1 250 EUR à 25 000 EUR.

Le Roi fixe l'échelle des amendes administratives et règle les modalités d'application de celles-ci.".

Art. 63

La présente section produira ses effets:

1° en ce qui concerne les articles 60, 61 et 62, à partir de l'exercice d'imposition 2017;

2° en ce qui concerne les autres articles, pour les périodes déclarables de groupes multinationaux ou les exercices comptables commençant à partir du 1er janvier 2016.

Section 4

Recouvrement

Sous-section 1re

Suspension du recouvrement

Art. 64

Dans l'article 300 du Code des impôts sur les revenus 1992, le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

"§ 2. Les délais d'opposition, d'appel et de cassation, ainsi que l'opposition, l'appel et le pourvoi en cassation sont suspensifs de l'exécution de la décision de justice afférente, même partiellement, à des mesures destinées à effectuer ou à garantir le recouvrement de l'impôt, y compris tous

te verwezenlijken of te waarborgen, daarin begrepen alle opcentiemen, verhogingen en boeten, alsmede van de desbetreffende interesten en kosten.".

Onderafdeling 2

Vereenvoudigd derdenbeslag

Art. 65

Artikel 85*bis* van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, ingevoegd bij de wet van 8 augustus 1980 en gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989 en 20 juli 2006, wordt vervangen als volgt:

"Art. 85*bis*. § 1. Na de in artikel 85 bedoelde kennisgeving of betekening kan de bevoegde ontvanger, bij aangetekende brief, uitvoerend beslag onder derden leggen op de sommen en zaken die de bewaarnemer of schuldenaar aan de belastingschuldige verschuldigd is of moet teruggeven.

Dit beslag heeft uitwerking vanaf de overhandiging van het stuk aan de geadresseerde.

§ 2. Vanaf de datum van de inwerkingtreding van het akkoord dat hiervoor tussen de derde-beslagene en de bevoegde diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën wordt gesloten, kan de bevoegde ontvanger het in paragraaf 1 bedoelde beslag onder derden leggen door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden.

Dit akkoord blijft van toepassing zolang de derde-beslagene het niet uitdrukkelijk bij aangetekende brief heeft opgezegd. De opzegging gaat in vanaf de eerste dag van de derde maand volgend op de ontvangst van de kennisgeving ervan door de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën.

In de gevallen waarin gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid bedoeld in het eerste lid, heeft het beslag onder derden uitwerking vanaf de datum van ontvangstmelding van het beslag door de derde-beslagene.

Wanneer eenzelfde beslag onder derden achtereenvolgens wordt gelegd volgens de procedures voorzien respectievelijk in het eerste lid en paragraaf 1, eerste lid, zal het beslag gelegd overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid slechts primeren indien de overhandiging van het stuk aan de geadresseerde zoals bepaald in paragraaf 1, tweede lid, de datum van ontvangstmelding van het beslag door de derde-beslagene zoals bepaald in het derde lid voorafgaat.

De informatie opgenomen in de in de paragrafen 1 en 2 bedoelde kennisgeving van het beslag, is dezelfde, ongeacht of ze wordt meegedeeld door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt of door een aangetekende brief.

De oorsprong en de integriteit van de inhoud van de kennisgeving van het beslag moeten, in geval van verzending

additionnels, accroissements et amendes, ainsi que des intérêts et frais y relatifs.".

Sous-section 2

Simplification de la saisie-arrêt

Art. 65

L'article 85*bis* du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, inséré par la loi du 8 août 1980 et modifié par les lois des 22 décembre 1989 et 20 juillet 2006, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 85*bis*. § 1er. Après la notification ou la signification visées à l'article 85, le receveur compétent peut faire procéder, par pli recommandé, à la saisie-arrêt-exécution entre les mains d'un tiers sur les sommes et effets dus ou appartenant au redevable.

Cette saisie sort ses effets à compter de la remise de la pièce au destinataire.

§ 2. A partir de la date d'effet de l'accord conclu à cette fin entre le tiers saisi et les services compétents du Service public fédéral Finances, le receveur compétent peut effectuer la saisie-arrêt visée au paragraphe 1er au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique.

Cet accord reste d'application tant que le tiers saisi ne l'a pas expressément dénoncé par pli recommandé. La dénonciation prend effet à partir du premier jour du troisième mois qui suit la réception de sa notification par le service compétent du Service public fédéral Finances.

Dans les cas où il est fait usage de la faculté prévue à l'alinéa 1er, la saisie-arrêt sort ses effets à compter de la date de l'accusé de réception de la saisie communiqué par le tiers saisi.

Lorsqu'une même saisie-arrêt est adressée successivement selon les procédures prévues respectivement à l'alinéa 1er et au paragraphe 1er, alinéa 1er, la saisie adressée conformément au paragraphe 1er, alinéa 1er ne prévaut que lorsque la date de remise de la pièce au destinataire visée au paragraphe 1er, alinéa 2 est antérieure à la date de l'accusé de réception communiqué par le tiers saisi visée à l'alinéa 3.

Les informations reprises dans la notification de saisie visée aux paragraphes 1er et 2 sont les mêmes, qu'elles soient communiquées au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique ou par pli recommandé.

L'origine et l'intégrité du contenu de la notification de saisie en cas d'envoi au moyen d'une procédure utilisant les

door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt, worden verzekerd door middel van aangepaste beveiligingstechnieken.

Opdat de kennisgeving van het beslag op geldige wijze als beslag onder derden zou gelden, moet een digitaal certificaat worden gebruikt.

Ongeacht de toegepaste techniek, wordt er gegarandeerd dat enkel de gerechtigde personen toegang hebben tot de middelen waarmee het digitaal certificaat wordt gecreëerd.

De gevolgde procedures moeten bovendien toelaten dat de natuurlijke persoon die verantwoordelijk is voor de verzending correct kan worden geïdentificeerd en dat het tijdstip van de verzending correct kan worden vastgesteld.

Met als enig doel de in deze paragraaf vermelde bepalingen uit te voeren, wordt de beslagen belastingschuldige geïdentificeerd ofwel door het identificatienummer van het Rijksregister of, bij gebrek daaraan, het identificatienummer van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid wanneer het een natuurlijke persoon betreft, ofwel door het identificatienummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen wanneer het een rechtspersoon betreft.

§ 3. Het beslag onder derden wordt eveneens bij aangetekende brief aan de belastingschuldige aangezegd. Indien de belastingschuldige geen gekende woonplaats meer heeft, geschiedt de aanzegging van het beslag bij aangetekende brief aan de procureur des Konings te Brussel.

De belastingschuldige kan tegen het beslag onder derden bij aangetekende brief verzet aantekenen bij de bevoegde ontvanger binnen de vijftien dagen te rekenen vanaf de afgifte ter post van de aanzegging van het beslag. De belastingschuldige moet binnen dezelfde termijn bij aangetekende brief de derde-beslagene inlichten.

Wanneer het beslag slaat op inkomsten bedoeld in de artikelen 1409, §§ 1 en 1*bis,* en 1410 van het Gerechtelijk Wetboek, bevat de aanzegging, op straffe van nietigheid, het aangifteformulier voor kind ten laste waarvan het model bepaald is door de minister van Justitie.

§ 4. Het in de paragrafen 1 en 2 bedoelde beslag onder derden geeft aanleiding tot het opmaken en het verzenden, door de bevoegde ontvanger, van een bericht van beslag zoals bedoeld in artikel 1390 van het Gerechtelijk Wetboek.

§ 5. Onder voorbehoud van het bepaalde in de paragrafen 1, 2 en 3, zijn op dit beslag onder derden de bepalingen toepasselijk van de artikelen 1539, 1540, 1542, eerste en tweede lid en 1543 van het Gerechtelijk Wetboek, met dien verstande dat:

1° de derde-beslagene zijn verklaring van de sommen of zaken die het voorwerp zijn van het beslag eveneens door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden aan de betrokken ontvanger kan doen indien het beslag onder derden volgens de procedure voorzien in paragraaf 2, eerste lid, werd gelegd. In dit geval is de datum

techniques de l'informatique doivent être assurées au moyen de techniques de protection adaptées.

Pour que la notification de saisie soit valable comme saisie-arrêt, un certificat électronique doit être utilisé.

Quelle que soit la technique appliquée, il est garanti que seules les personnes habilitées ont accès aux moyens avec lesquels le certificat électronique est créé.

Les procédures suivies doivent par ailleurs permettre à la personne physique responsable de l'envoi d'être identifiée correctement, ainsi que d'identifier correctement le moment de l'envoi.

Dans le seul but d'exécuter les dispositions visées dans ce paragraphe, le redevable saisi est identifié soit par le numéro d'identification du Registre national, ou à défaut, le numéro d'identification de la Banque-Carrefour de la Sécurité Sociale lorsqu'il s'agit d'une personne physique, soit par le numéro d'identification de la Banque-Carrefour des Entreprises lorsqu'il s'agit d'une personne morale.

§ 3. La saisie-arrêt doit également être dénoncée au redevable par pli recommandé. Lorsque le redevable n'a plus de domicile connu, la dénonciation de la saisie est faite par pli recommandé au procureur du Roi à Bruxelles.

Le redevable peut faire opposition à la saisie-arrêt par pli recommandé adressé au receveur compétent dans les quinze jours du dépôt à la poste de la dénonciation de la saisie. Le redevable doit en informer le tiers saisi dans le même délai par pli recommandé.

Lorsque la saisie porte sur des revenus visés aux articles 1409, §§ 1er et 1er*bis* et 1410 du Code judiciaire, la dénonciation contient, à peine de nullité, le formulaire de déclaration d'enfant à charge dont le modèle est arrêté par le ministre de la Justice.

§ 4. La saisie-arrêt visée aux paragraphes 1er et 2, donne lieu à l'établissement et à l'envoi, par le receveur compétent, d'un avis de saisie comme prévu à l'article 1390 du Code judicaire.

§ 5. Sous réserve de ce qui est prévu aux paragraphes 1er, 2 et 3, les dispositions des articles 1539, 1540, 1542, alinéas 1er et 2 et 1543, du Code judiciaire, sont applicables à cette saisie-arrêt, étant entendu que:

1° le tiers saisi peut également faire la déclaration des sommes ou effets, objets de la saisie, au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique au receveur concerné lorsque la saisie-arrêt est adressée selon la procédure prévue au paragraphe 2, alinéa 1er. Dans ce cas, la date de la déclaration des sommes ou effets, objets de la saisie, est

van de verklaring van de sommen of zaken die het voorwerp zijn van het beslag de datum van ontvangstmelding die door de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën wordt verzonden;

2° de derde-beslagene er overeenkomstig artikel 1543 van het Gerechtelijk Wetboek toe gehouden is op overlegging van een afschrift van de aanzegging van het beslag, afgifte te doen van het bedrag van het in paragraaf 3, eerste lid, bedoeld beslag. Wanneer het beslag onder derden wordt gelegd volgens de in paragraaf 2, eerste lid, voorziene procedure, wordt de overlegging van een afschrift van de aanzegging van het beslag geacht te zijn vervuld door de mededeling aan de derde-beslagene van de datum van de afgifte ter post van de aanzegging van het beslag. In dat geval gebeurt de mededeling eveneens door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden;

3° de afgifte van het bedrag van het beslag geschiedt in handen van de bevoegde ontvanger.

Met als enig doel de in deze paragraaf vermelde bepalingen uit te voeren, wordt de beslagen belastingschuldige geïdentificeerd ofwel door het identificatienummer van het Rijksregister of, bij gebrek daaraan, het identificatienummer van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid wanneer het een natuurlijke persoon betreft, ofwel door het identificatienummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen wanneer het een rechtspersoon betreft.

§ 6. De kosten voor de aangetekende brieven beoogd in de paragrafen 1, 3 en 5 zijn ten laste van de belastingschuldige.

§ 7. De belastingschuldige wordt op de hoogte gebracht van de bestemming van de betalingen en van het saldo na de betalingen.

§ 8. Het uitvoerend beslag onder derden moet geschieden door middel van een deurwaardersexploot op de wijze bepaald in de artikelen 1539 tot 1544 van het Gerechtelijk Wetboek, wanneer blijkt:

1° dat de belastingschuldige zich verzet tegen het in de paragrafen 1 en 2 bedoelde beslag;

2° dat de derde-beslagene zijn schuld tegenover de belastingschuldige betwist;

3° dat de sommen en zaken het voorwerp zijn van een verzet of beslag onder derden vóór het in de paragrafen 1 en 2 bedoelde beslag gedaan door andere schuldeisers;

4° dat de zaken te gelde moeten worden gemaakt.

In deze gevallen blijft het door de ontvanger overeenkomstig de paragrafen 1 en 2 gelegde beslag zijn bewarend effect behouden wanneer een uitvoerend beslag onder derden bij deurwaardersexploot wordt gelegd als bepaald bij artikel 1539 van het Gerechtelijk Wetboek, binnen een maand na:

la date de l'accusé de réception communiqué par le service compétent du Service public fédéral Finances;

2° le tiers saisi est tenu de vider ses mains conformément à l'article 1543 du Code judiciaire, sur production d'une copie de dénonciation de la saisie visée au paragraphe 3, alinéa 1er. Lorsque la saisie-arrêt est adressée selon la procédure prévue au paragraphe 2, alinéa 1er, la production d'une copie de dénonciation de la saisie est réputée accomplie par la communication au tiers saisi de la date de dépôt à la poste de la dénonciation de la saisie. Dans ce cas, cette communication s'effectue également au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique;

3° la remise du montant de la saisie se fait entre les mains du receveur compétent.

Dans le seul but d'exécuter les dispositions visées dans le présent paragraphe, le redevable saisi est identifié soit par le numéro d'identification du Registre national ou, à défaut, le numéro d'identification de la Banque-Carrefour de la Sécurité Sociale lorsqu'il s'agit d'une personne physique, soit par le numéro d'identification de la Banque-Carrefour des Entreprises lorsqu'il s'agit d'une personne morale.

§ 6. Les frais des plis recommandés visés aux paragraphes 1er, 3 et 5 sont à charge du redevable.

§ 7. Le redevable est avisé de la destination des paiements et du solde après paiements.

§ 8. La saisie-arrêt-exécution doit être pratiquée par exploit d'huissier, de la manière prévue aux articles 1539 à 1544 du Code judicaire, lorsqu'il apparaît:

1° que le redevable s'oppose à la saisie-arrêt visée aux paragraphes 1er et 2;

2° que le tiers saisi conteste sa dette à l'égard du redevable;

3° que les sommes et effets font l'objet de la part d'autres créanciers, d'une opposition ou d'une saisie-arrêt antérieure à la saisie-arrêt visée aux paragraphes 1er et 2;

4° que les effets doivent être réalisés.

Dans ces cas, la saisie-arrêt pratiquée par le receveur en application des paragraphes 1er et 2 garde ses effets conservatoires si le receveur fait procéder par exploit d'huissier, comme prévu à l'article 1539 du Code judicaire, à une saisie-arrêt-exécution entre les mains du tiers dans le mois qui suit:

1° ofwel de afgifte ter post van het verzet van de belastingschuldige als bepaald bij paragraaf 3, tweede lid of van de verklaring als bepaald bij artikel 1452 van het Gerechtelijk Wetboek;

2° ofwel de ontvangstmelding van deze verklaring indien zij werd verzonden door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden als bepaald bij paragraaf 5, eerste lid, 1°.”.

Afdeling 5

Bankinlichtingen

Onderafdeling 1

Belasting over de toegevoegde waarde

Art. 66

Artikel 62*bis* van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, wordt aangevuld met drie leden, luidende:

“De ambtenaren van de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde met de graad van adviseur-generaal hebben de machtiging in gevallen van fraude en op specifieke en gemotiveerde aanvraag de in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 bedoelde beschikbare gegevens over een schuldenaar op te vragen bij het centraal aanspreekpunt van de Nationale Bank van België.

De in het vorige lid vermelde machtiging wordt slechts verleend als alle andere wettelijke middelen voor het bekomen van de gewenste inlichtingen of informatie uitgeput zijn en na de bevraging van de schuldenaar.

De raadpleging van het in het tweede lid bedoeld centraal aanspreekpunt gebeurt volgens de modaliteiten voorzien bij toepassing van artikel 322, § 3, derde lid, 3°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.”.

Art. 67

In artikel 63*bis*, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 29 maart 2012, wordt tussen het tweede en het derde lid een lid ingevoegd, luidende:

“De ontvangers bevoegd voor de invordering van de belasting over de toegevoegde waarde kunnen de in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 bedoelde beschikbare gegevens opvragen bij het centraal aanspreekpunt van de Nationale Bank van België zonder de beperkingen van artikel 322, §§ 2 tot 4, van hetzelfde Wetboek. De machtiging hiertoe wordt verleend door een ambtenaar met minimum de graad van adviseur-generaal A4.”.

1° soit le dépôt à la poste de l’opposition du redevable prévue au paragraphe 3, alinéa 2 ou de la déclaration prévue à l’article 1452 du Code judiciaire;

2° soit l’accusé de réception de cette déclaration si elle a été transmise au moyen d’une procédure utilisant les techniques de l’informatique comme prévu au paragraphe 5, alinéa 1er, 1°.”.

Section 5

Informations des banques

Sous-section 1re

Taxe sur la valeur ajoutée

Art. 66

L’article 62*bis*, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, inséré par la loi du 28 décembre 1992 et modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2014, est complété par trois alinéas rédigés comme suit:

“Les agents de l’administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée avec le grade conseiller général ont l’autorisation de demander, dans les cas de fraude et sur demande spécifique et motivée, les données disponibles visées à l’article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992 relatives à un redevable au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique.

L’autorisation visée à l’alinéa précédent est uniquement octroyée lorsque tous les autres moyens légaux nécessaires pour l’obtention des renseignements ou informations requis ont été épuisés et, ce après avoir interrogé le redevable.

La consultation du point de contact central visé à l’alinéa 2, a lieu selon les modalités prévues en application de l’article 322, § 3, alinéa 3, 3°, du Code des impôts sur les revenus 1992.”.

Art. 67

Dans l’article 63*bis*, du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992 et modifié en dernier lieu par la loi-programme du 29 mars 2012, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 2 et 3:

“Les receveurs compétents pour le recouvrement de la taxe sur la valeur ajoutée peuvent demander au point de contact central de la Banque nationale de Belgique les données disponibles visées à l’article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992 relatives à un redevable sans les limitations de l’article 322, §§ 2 à 4, du même Code. L’autorisation visée ici est octroyée par un agent doté au minimum du grade de conseiller général A4.”.

Onderafdeling 2

Douane

Art. 68

Aan artikel 203 van de Algemene wet inzake douane en accijnzen wordt een § 4 toegevoegd als volgt:

"§ 4. Via een gemotiveerde machtiging, uitgaande van de administrateur-generaal kunnen de ambtenaren van de Algemene administratie van de douane en accijnzen in het kader van de onderzoeken gegevens opvragen uit het Centraal Aanspreekpunt zoals bedoeld in artikel 322, paragraaf 3, eerste lid van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 rekening houdend met de beperkingen van artikel 322, §§ 2 tot 4, van hetzelfde Wetboek.".

Art. 69

Een artikel 319*bis* wordt in dezelfde Algemene wet ingevoegd als volgt:

"Art. 319*bis*. § 1. De ontvangers bevoegd voor de douane en accijnzen kunnen de in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 bedoelde beschikbare gegevens opvragen bij het centraal aanspreekpunt van de Nationale Bank van België zonder de beperkingen van artikel 322, §§ 2 tot 4, van het Wetboek van de Inkomstenbelasting 1992. De machtiging hiertoe wordt verleend door een ambtenaar met minimum de graad van adviseur-generaal A4.

§ 2. Dezelfde regeling wordt voorzien voor de regionale en centrale diensten bevoegd voor de invordering van douane- en accijnsschulden. Deze machtiging wordt verleend door een ambtenaar met minimum de graad van adviseur-generaal bevoegd voor de Administratie Geschillen.".

Onderafdeling 3

Registratie- en successierechten

Art. 70

Artikel 222 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, opgeheven bij de wet van 15 maart 1999, wordt hersteld als volgt:

"Artikel 222. In geval van niet-betaling van een schuld voortvloeiende uit de toepassing van dit wetboek, kan de ambtenaar die belast is met de inning van die schuld, de lijst opvragen met de gegevens die ten aanzien van die schuldenaar beschikbaar zijn bij het Centraal Aanspreekpunt van de Nationale Bank bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 zonder de beperkingen van artikel 322, §§ 2 tot 4, van hetzelfde Wetboek De machtiging hiertoe wordt verleend door een ambtenaar met minimum de graad van adviseur-generaal A4.".

Sous-section 2

Douanes

Art. 68

A l'article 203 de la Loi générale sur les douanes et accises est ajouté un § 4 rédigé comme suit:

"§ 4. Via une autorisation motivée émanant de l'administrateur général, les fonctionnaires de l'Administration générale des douanes et accises peuvent , dans le cadre des enquêtes, demander de se faire communiquer des données par le Point de Contact Central comme prévu à l'article 322, paragraphe 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992 compte tenu des limitations de l'article 322, §§ 2 à 4, du même Code.".

Art. 69

Un nouvel article 319*bis* est inséré dans la même Loi générale et est rédigé comme suit:

"Art. 319*bis*. § 1er. Les receveurs compétents pour les douanes et accises peuvent demander au point de contact central de la Banque nationale de Belgique les données disponibles visées à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992 relatives à un redevable sans les limitations de l'article 322, §§ 2 à 4, du Code des impôts sur les revenus 1992. L'autorisation visée ici est octroyée par un agent doté au minimum du grade de conseiller général A4.

§ 2. La même règle est prévue pour les services régionaux et centraux compétents pour le recouvrement de dettes douanières et accisiennes. Cette autorisation est accordé par un fonctionnaire ayant au minimum le grade de conseiller général compétent pour l'Administration Contentieux.".

Sous-section 3

Droits d'enregistrement et de succession

Art. 70

L'article 222 du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, abrogé par la loi du 15 mars 1999, est rétabli dans la rédaction suivante:

"Artikel 222. En cas de non-paiement d'une dette résultant de l'application du présent Code, le fonctionnaire chargé de la perception de cette dette peut demander , auprès du Point de Contact Central de la Banque Nationale visé à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur le revenus 1992, la liste disponible contenant les données relatives à ce débiteur sans les limitations de l'article 322, §§ 2 à 4, du même Code. L'autorisation visée ici est octroyée par un agent doté au minimum du grade de conseiller général A4.".

Art. 71

Artikel 100 van het Wetboek der successierechten, vervangen bij de besluitwet van 4 mei 1940 en gewijzigd bij de wetten van 13 augustus 1947, 22 december 1989, 2 mei 2002, 21 december 2013 en 25 april 2014, wordt aangevuld met een lid, luidende:

"De ambtenaren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie kunnen zich eveneens, in het kader van het bankonderzoek, richten tot het Centraal Aanspreekpunt van de Nationale Bank zoals bepaald in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992. Deze toegang is voorzien mits machtiging van een ambtenaar met minimum de graad van adviseur-generaal A4.

Enkel in het kader van aangiften van nalatenschap kunnen de ambtenaren van Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie, zoals de notarissen, het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België om informatie vragen maar mits machtiging van een ambtenaar met minimum de graad van adviseur-generaal A4.".

Art. 72

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel $142^{1/1}$ingevoegd, luidende:

"Artikel $142^{1/1}$. In geval van niet-betaling van een schuld voortvloeiende uit de toepassing van dit wetboek, heeft de ambtenaar die belast is met de inning van die schuld, de machtiging om de lijst op te vragen met de gegevens die ten aanzien van die schuldenaar beschikbaar zijn bij het Centraal Aanspreekpunt van de Nationale Bank bedoeld in artikel 100 van dit Wetboek.".

Onderafdeling 4

Raadpleging van het Centraal Aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank door Ontvangers bevoegd voor de invordering van de penale boeten

Art. 73

De Ontvangers bevoegd voor de invordering van de penale boeten, verbeurdverklaring van geldsommen, gerechtskosten en bijdragen kunnen de in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 bedoelde beschikbare gegevens opvragen bij het centraal aanspreekpunt van de Nationale Bank zonder de beperkingen van artikel 322, §§ 2 en 4 van hetzelfde Wetboek. De machtiging hiertoe wordt verleend door een ambtenaar met minimum de graad van adviseur-generaal A4.

Art. 71

L'article 100 du Code des droits de succession, remplacé par l'arrêté-loi du 4 mai 1940 et modifié par les lois du 13 août 1947, 22 décembre 1989, 2 mai 2002, 21 décembre 2013 et 25 avril 2014, est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

"Les fonctionnaires de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale pourront également, dans le cadre de l'enquête en banque, s'adresser au Point de Contact Central de la Banque Nationale comme prévu à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des Impôts sur les revenus 1992. Cet accès se limite sous condition d'autorisation octroyée par un agent doté au minimum du grade de conseiller général A4.

Seulement dans le cadre de déclarations de succession, les fonctionnaires de l'Administration générale de la Documentation Patrimoniale, comme les notaires, peuvent contacter le point de contact central tenu par la Banque Nationale de Belgique pour demander des informations, mais à condition d'y avoir été autorisé par un agent doté au minimum d'un grade de conseiller général A4.".

Art. 72

Dans le même Code, il est inséré un article $142^{1/1}$, rédigé comme suit:

"Article $142^{1/1}$. En cas de non-paiement d'une dette résultant de l'application du présent Code, le fonctionnaire chargé de la perception de cette dette a l'autorisation de demander, auprès du Point de Contact Central de la Banque Nationale visé à l'article 100 du présent Code, la liste disponible contenant les données relatives à ce débiteur.".

Sous-section 4

Consultation du point de contact central de la Banque Nationale de Belgique par les receveurs des peines pénales

Art. 73

Les Receveurs compétents pour le recouvrement des peines pénales, confiscation des sommes d'argent, frais de justice et cotisations peuvent demander au Point de Contact Central de la Banque nationale de Belgique les données disponibles visées à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992, même en l'absence de preuves de fraude fiscale sans les limitations de l'article 322, §§ 2 à 4 du même Code. L'autorisation visée ici est octroyée par un agent doté au minimum du grade de conseiller général A4.

HOOFDSTUK 4

Niet fiscale invordering

Afdeling 1

Wijziging van de domaniale wet van 22 december 1949

Art. 74

Artikel 3 van de domaniale wet van 22 december 1949, gewijzigd bij wet van 5 juli 1963, wordt vervangen als volgt:

"Art. 3. § 1. Onverminderd het treffen van bewarende maatregelen overeenkomstig het gemeen recht, wordt iedere som, verschuldigd aan de Staat of aan Staatsorganismen, waarvan de invordering wordt verzekerd door de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen, ingevorderd op basis van een uitvoerbaar verklaard bijzonder kohier, een administratieve uitvoerbare titel of een in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot betaling van deze som.

Voor de toepassing van de hiernavolgende bepalingen verstaat men onder "niet-fiscale schuldvordering" elke som verschuldigd aan de Staat of aan Staatsorganismen, in hoofdsom, interesten en bijbehoren, waarvan de invordering wordt verzekerd door de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen.

§ 2. Tenzij de niet-fiscale schuldvordering het voorwerp uitmaakt van een administratieve uitvoerbare titel of van een in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot betaling ervan, wordt de niet-fiscale schuldvordering, in geval van niet-betaling, in een bijzonder kohier opgenomen.

De niet-fiscale schuldvordering kan het voorwerp uitmaken van verbeterende bijzondere kohieren in het geval van latere wijzigingen, om welke reden dan ook, van de bedragen opgenomen in het bijzonder kohier overeenkomstig het eerste lid.

De bijzondere kohieren worden opgemaakt en uitvoerbaar verklaard door de bevoegde adviseur-generaal van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen of door een door hem aangewezen ambtenaar.".

Art. 75

Artikel 4 van dezelfde wet, ingevoegd bij wet van 6 juli 1989, wordt vervangen als volgt:

"Art. 4. § 1. Een aanmaning tot betaling, die een uittreksel bevat uit het bijzonder kohier of uit de administratieve uitvoerbare titel met vermelding van de datum van uitvoerbaarverklaring van dit bijzonder kohier of van deze administratieve uitvoerbare titel, of die een afschrift van de uitgifte van de

CHAPITRE 4

Recouvrement non fiscal

Section 1re

Modifications de la loi domaniale du 22 décembre 1949

Art. 74

L'article 3 de la loi domaniale du 22 décembre 1949, modifié par la loi du 5 juillet 1963, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 3. § 1er. Sans préjudice de la mise en œuvre de mesures conservatoires conformément au droit commun, toute somme due à l'État ou à des organismes d'État dont le recouvrement est assuré par l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales est recouvrée sur base d'un rôle spécial rendu exécutoire, d'un titre exécutoire administratif ou d'une décision judiciaire coulée en force de chose jugée portant condamnation au paiement de cette somme.

Pour l'application des dispositions qui suivent, on entend par "créance non fiscale" toute somme due à l'État ou à des organismes d'État, en principal, intérêts et accessoires, dont le recouvrement est assuré par l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales.

§ 2. Sauf lorsque la créance non fiscale fait l'objet d'un titre exécutoire administratif ou d'une décision judiciaire coulée en force de chose jugée portant condamnation au paiement de celle-ci, la créance non fiscale est, en cas de non-paiement, portée au rôle spécial.

La créance non-fiscale peut faire l'objet de rôles spéciaux rectificatifs en cas de modification ultérieure, pour quelque cause que ce soit, des montants portés au rôle spécial conformément à l'alinéa 1er.

Les rôles spéciaux sont formés et rendus exécutoires par le conseiller général compétent de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales ou par un fonctionnaire délégué par lui.".

Art. 75

L'article 4 de la même loi, inséré par la loi du 6 juillet 1989, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 4. § 1er. Une sommation de payer contenant un extrait du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif mentionnant la date d'exécutoire de ce rôle spécial ou de ce titre exécutoire administratif, ou une copie de l'expédition de la décision judiciaire, est adressée par pli recommandé au débiteur. La

rechterlijke beslissing bevat, wordt bij aangetekende brief aan de schuldenaar verzonden. De afgifte van het stuk bij de aanbieder van de universele postdienst geldt als kennisgeving vanaf de derde daaropvolgende werkdag.

Indien de schuldenaar geen gekende woonplaats in België of in het buitenland heeft, wordt deze aanmaning tot betaling aangetekend verstuurd naar de procureur des Konings te Brussel.

§ 2. De niet-fiscale schuldvordering kan niet worden ingevorderd door uitvoeringsmaatregelen dan na het verstrijken van een termijn van acht dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van aanmaning tot betaling bedoeld in paragraaf 1, behalve indien de rechten van de Schatkist in het gedrang komen, in welk geval zij kan worden ingevorderd door middel van uitvoeringsmaatregelen te rekenen vanaf de voormelde kennisgeving.

§ 3. Deze kennisgeving van de aanmaning tot betaling:

— stuit de verjaringstermijn voor de invordering van de niet-fiscale schuldvordering;

— geldt als ingebrekestelling en doet de moratoire interesten lopen, behalve wanneer een specifieke wettelijke of reglementaire bepaling of de in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot betaling van de niet-fiscale schuldvordering ze eerder deed lopen. De moratoire interesten zijn verschuldigd tegen het tarief vastgelegd in burgerlijke zaken en volgens de regels in dezelfde aangelegenheid, tenzij een specifieke wettelijke of reglementaire bepaling bepaalt.”.

Art. 76

In dezelfde wet wordt een artikel 5 ingevoegd, luidende:

“Art. 5. § 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van deze wet, gebeurt de tenuitvoerlegging van het uitvoerbaar verklaard bijzonder kohier, de administratieve uitvoerbare titel of de in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot betaling van de niet-fiscale schuldvordering in overeenstemming met de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, Deel V, Titel III, over de gedwongen tenuitvoerlegging.

De overhandiging door de ontvanger aan de gerechtsdeurwaarder van een uittreksel uit het bijzondere kohier of uit de administratieve uitvoerbare titel met vermelding van de datum van uitvoerbaarverklaring van dat bijzonder kohier of van deze administratieve uitvoerbare titel, of van de uitgifte van de rechterlijke beslissing overeenkomstig artikel 1393 van het Gerechtelijk Wetboek, geldt als volmacht voor alle tenuitvoerleggingen.

Wanneer de ontvanger een bevel tot betaling laat betekenen, moet dit bovenaan een uittreksel uit het bijzonder

remise de la pièce au prestataire de service postal universel vaut notification à compter du troisième jour ouvrable suivant.

Lorsque le débiteur n’a pas de domicile connu en Belgique ou à l’étranger, cette sommation de payer est adressée par pli recommandé au procureur du Roi à Bruxelles.

§ 2. La créance non fiscale ne peut être recouvrée par voies d’exécution qu’à l’expiration d’un délai de huit jours à compter de la notification de la sommation de payer visée au paragraphe 1er, sauf si les droits du Trésor sont en péril, auquel cas elle peut être recouvrée par voies d’exécution à compter de la notification précitée.

§ 3. Cette notification de la sommation de payer:

— interrompt le délai de prescription pour le recouvrement de la créance non fiscale;

— vaut mise en demeure et fait courir les intérêts moratoires, sauf lorsqu’une disposition légale ou réglementaire particulière ou la décision judiciaire coulée en force de chose jugée portant condamnation au paiement de la créance non fiscale les fait courir antérieurement. Les intérêts moratoires sont dus au taux fixé en matière civile, et selon les règles établies en la même matière, sauf si une disposition légale ou réglementaire particulière en dispose autrement.”.

Art. 76

Dans la même loi, il est inséré un article 5 rédigé comme suit:

“Art. 5. § 1er. Sous réserve des dispositions de la présente loi, l’exécution du rôle spécial rendu exécutoire, du titre exécutoire administratif ou de la décision judiciaire coulée en force de chose jugée portant condamnation au paiement de la créance non fiscale a lieu conformément aux dispositions du Code judiciaire, Cinquième partie, Titre III relatif aux exécutions forcées.

La remise, par le receveur à l’huissier de justice, d’un extrait du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif mentionnant la date d’exécutoire de ce rôle spécial ou de ce titre exécutoire administratif, ou de l’expédition de la décision judiciaire conformément à l’article 1393 du Code judiciaire, vaut pouvoir pour toutes exécutions.

Lorsque le receveur fait signifier un commandement de payer, il doit porter en tête un extrait du rôle spécial ou du titre

kohier of van de administratieve uitvoerbare titel bevatten met vermelding van de datum van uitvoerbaarverklaring van dit bijzonder kohier of van deze administratieve uitvoerbare titel.

§ 2. De tenuitvoerlegging van het uitvoerbaar verklaard bijzonder kohier of de administratieve uitvoerbare titel kan slechts worden gestuit door een rechtsvordering voor de rechtbank van eerste aanleg, tenzij een specifieke wettelijke of reglementaire bepaling anders bepaalt.

§ 3. Het bijzonder kohier en de administratieve uitvoerbare titel zijn uitvoerbaar tegen de personen die er niet zijn in opgenomen in de mate dat zij gehouden zijn tot betaling van de niet-fiscale schuldvordering krachtens het gemeen recht of krachtens specifieke wettelijke of reglementaire bepalingen.

Voor de toepassing van de hiernavolgende bepalingen, worden deze personen aangeduid als medeschuldenaars.

De niet-fiscale schuldvordering kan evenwel slechts lastens de medeschuldenaars worden ingevorderd door uitvoeringsmaatregelen:

1° wanneer hen bij aangetekende brief een aanmaning tot betaling werd verstuurd, die een uittreksel bevat uit het bijzonder kohier of uit de administratieve uitvoerbare titel met vermelding van de datum van uitvoerbaarverklaring van dat bijzonder kohier of van deze algemene lijst. De afgifte van het stuk aan de aanbieder van de universele postdienst geldt als kennisgeving vanaf de derde daaropvolgende werkdag.

Indien de medeschuldenaar geen gekende woonplaats heeft in België of in het buitenland heeft, wordt deze aanmaning tot betaling aangetekend verstuurd naar de procureur des Konings te Brussel.

2° na het verstrijken van een termijn van acht dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van de aanmaning tot betaling bedoeld onder 1°, behalve indien de rechten van de Schatkist in het gedrang komen.”.

Art. 77

In dezelfde wet wordt een artikel 6 ingevoegd, luidende:

“Art. 6. § 1. De ontvanger kan, bij aangetekende brief, uitvoerend beslag onder derden leggen op de aan de schuldenaar of aan de medeschuldenaar verschuldigde of toebehorende sommen en zaken, tot beloop van het bedrag van de niet-fiscale schuldvordering, geheel of gedeeltelijk, dat door de schuldenaar verschuldigd is of tot betaling van hetgeen waartoe de medeschuldenaar gehouden is.

Dit beslag heeft uitwerking vanaf de overhandiging van het stuk aan de geadresseerde.

§ 2. Vanaf de datum van inwerkingtreding van het akkoord dat hiervoor tussen de derde-beslagene en de bevoegde diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën wordt

exécutoire administratif mentionnant la date d’exécutoire de ce rôle spécial ou de ce titre exécutoire administratif.

§ 2. L’exécution du rôle spécial rendu exécutoire ou du titre exécutoire administratif ne peut être interrompue que par une action en justice devant le tribunal de première instance, sauf si une disposition légale ou réglementaire particulière en dispose autrement.

§ 3. Le rôle spécial et le titre exécutoire administratif sont exécutoires contre les personnes qui n’y sont pas reprises dans la mesure où elles sont tenues au paiement de la créance non fiscale en vertu du droit commun ou de dispositions légales ou réglementaires particulières.

Pour l’application des dispositions qui suivent, ces personnes sont dénommées codébiteurs.

La créance non fiscale ne peut toutefois être recouvrée par voies d’exécution à charge des codébiteurs seulement:

1° si une sommation de payer contenant un extrait du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif mentionnant la date d’exécutoire de ce rôle spécial ou de ce titre exécutoire administratif leur est adressée par pli recommandé. La remise de la pièce au prestataire de service postal universel vaut notification à compter du troisième jour ouvrable suivant.

Lorsque le codébiteur n’a pas de domicile connu en Belgique ou à l’étranger, cette sommation de payer est adressée par pli recommandé au procureur du Roi à Bruxelles.

2° à l’expiration d’un délai de huit jours à compter de la notification de la sommation de payer visée au 1°, sauf si les droits du Trésor sont en péril.”.

Art. 77

Dans la même loi, il est inséré un article 6 rédigé comme suit:

“Art. 6. § 1er. Le receveur peut faire procéder, par lettre recommandée, à la saisie-arrêt-exécution entre les mains d’un tiers sur les sommes et effets dus ou appartenant au débiteur ou au codébiteur, à concurrence de tout ou partie du montant de la créance non fiscale dû par le débiteur ou au paiement duquel le codébiteur est tenu.

Cette saisie sort ses effets à compter de la remise de la pièce au destinataire.

§ 2. A partir de la date d’effet de l’accord conclu à cette fin entre le tiers saisi et les services compétents du Service public fédéral Finances, le receveur peut effectuer la saisie-arrêt

gesloten, kan de ontvanger het in paragraaf 1 bedoelde beslag onder derden leggen door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden.

Dit akkoord blijft van toepassing zolang de derde-beslagene het niet uitdrukkelijk bij aangetekende brief heeft opgezegd. De opzegging gaat in vanaf de eerste dag van de derde maand volgend op de ontvangst van de kennisgeving ervan door de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën.

In de gevallen waarin gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid bedoeld in het eerste lid, heeft het beslag onder derden uitwerking vanaf de datum van ontvangstmelding van het beslag door de derde-beslagene.

Wanneer eenzelfde beslag onder derden achtereenvolgens wordt gelegd volgens de procedures voorzien respectievelijk in het eerste lid van deze paragraaf en paragraaf 1, eerste lid, zal het beslag gelegd overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid, slechts primeren indien de overhandiging van het stuk aan de geadresseerde zoals bepaald in paragraaf 1, tweede lid, de datum van ontvangstmelding van het beslag door de derde-beslagene zoals bepaald in het derde lid van deze paragraaf, voorafgaat.

De informatie opgenomen in de kennisgeving van het beslag bedoeld in deze paragraaf en in paragraaf 1 is dezelfde, ongeacht of ze wordt meegedeeld door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt of door een aangetekende brief.

In geval van verzending door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt, worden de oorsprong en de integriteit van de inhoud van de kennisgeving van het beslag verzekerd door middel van aangepaste beveiligingstechnieken.

Opdat de kennisgeving van het beslag op geldige wijze als beslag onder derden zou gelden, wordt een digitaal certificaat gebruikt.

Ongeacht de toegepaste techniek, wordt er gegarandeerd dat enkel de gerechtigde personen toegang hebben tot de middelen waarmee het digitaal certificaat wordt gecreëerd.

De gevolgde procedures laten toe dat de natuurlijke persoon die verantwoordelijk is voor de verzending kan worden geïdentificeerd en dat het tijdstip van de verzending kan worden vastgesteld.

Met als enig doel de in deze paragraaf vermelde bepalingen uit te voeren, wordt de beslagen schuldenaar of de beslagen medeschuldenaar geïdentificeerd ofwel door het identificatienummer van het Rijksregister of, bij gebrek daaraan, het identificatienummer van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, wanneer het een natuurlijke persoon betreft, ofwel door het identificatienummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen wanneer het een rechtspersoon betreft.

§ 3. Het beslag onder derden wordt eveneens bij aangetekende brief aan de schuldenaar of medeschuldenaar aangezegd. Indien de schuldenaar of medeschuldenaar

visée au paragraphe 1er au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique.

Cet accord reste d'application tant que le tiers saisi ne l'a pas expressément dénoncé par lettre recommandée. La dénonciation prend effet à partir du premier jour du troisième mois qui suit la réception de sa notification par le service compétent du Service public fédéral Finances.

Dans les cas où il est fait usage de la faculté prévue à l'alinéa 1er, la saisie-arrêt sort ses effets à compter de la date de l'accusé de réception de la saisie communiqué par le tiers saisi.

Lorsqu'une même saisie-arrêt est adressée successivement selon les procédures prévues respectivement à l'alinéa 1er du présent paragraphe et au paragraphe 1er, alinéa 1er, la saisie adressée conformément au paragraphe 1er, alinéa 1er, ne prévaut que lorsque la date de remise de la pièce au destinataire visée au paragraphe 1er, alinéa 2 est antérieure à la date de l'accusé de réception communiqué par le tiers saisi visée à l'alinéa 3 du présent paragraphe.

Les informations reprises dans la notification de saisie visée dans ce paragraphe et au paragraphe 1er sont les mêmes qu'elles soient communiquées au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique ou par lettre recommandée.

En cas d'envoi au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique, l'origine et l'intégrité du contenu de la notification de saisie sont assurées au moyen de techniques de protection adaptées.

Pour que la notification de saisie soit valable comme saisie-arrêt, un certificat électronique est utilisé.

Quelle que soit la technique appliquée, il est garanti que seules les personnes habilitées ont accès aux moyens de création du certificat électronique.

Les procédures mises en œuvre permettent à la personne physique responsable de l'envoi d'être identifiée, ainsi que d'identifier le moment de l'envoi.

Dans le seul but d'exécuter les dispositions visées dans ce paragraphe, le débiteur saisi ou le codébiteur saisi est identifié soit par le numéro d'identification du Registre national ou, à défaut, le numéro d'identification de la Banque-carrefour de la Sécurité Sociale lorsqu'il s'agit d'une personne physique, soit par le numéro d'identification de la Banque-carrefour des Entreprises lorsqu'il s'agit d'une personne morale.

§ 3. La saisie-arrêt est également dénoncée au débiteur ou au codébiteur par lettre recommandée. Lorsque le débiteur ou le codébiteur n'a pas de domicile connu, la dénonciation

geen gekende woonplaats heeft, geschiedt de aanzegging van het beslag bij aangetekende brief aan de procureur des Konings te Brussel.

De schuldenaar of medeschuldenaar kan tegen het beslag onder derden bij aangetekende brief verzet aantekenen bij de ontvanger binnen de vijftien dagen te rekenen vanaf de afgifte bij de aanbieder van de universele postdienst van de aanzegging van het beslag. De schuldenaar of medeschuldenaar licht binnen dezelfde termijn bij aangetekende brief de derde-beslagene in.

Wanneer het beslag slaat op inkomsten bedoeld in de artikelen 1409, §§ 1 en 1*bis*, en 1410 van het Gerechtelijk Wetboek, bevat de aanzegging, op straffe van nietigheid, het aangifteformulier voor kind ten laste waarvan het model bepaald is door de minister van Justitie.

§ 4. Het in de paragrafen 1 en 2 bedoelde beslag onder derden geeft aanleiding tot het opmaken en het verzenden, door de ontvanger, van een bericht van beslag zoals bedoeld in artikel 1390 van het Gerechtelijk Wetboek.

§ 5. Onder voorbehoud van het bepaalde in de paragrafen 1, 2 en 3, zijn op dit beslag onder derden de bepalingen toepasselijk van de artikelen 1539, 1540, 1542, eerste en tweede lid, en 1543 van het Gerechtelijk Wetboek, met dien verstande dat:

1° de derde-beslagene zijn verklaring van de sommen of zaken die het voorwerp zijn van het beslag eveneens door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden aan de ontvanger kan doen wanneer het beslag onder derden volgens de procedure voorzien in paragraaf 2, eerste lid, werd gelegd; in dit geval is de datum van de verklaring van de sommen of zaken die het voorwerp zijn van het beslag de datum van ontvangstmelding die door de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën wordt meegedeeld;

2° de derde-beslagene er overeenkomstig artikel 1543 van het Gerechtelijk Wetboek toe gehouden is op overlegging van een afschrift van de aanzegging van het beslag, afgifte te doen van het in paragraaf 3, eerste lid bedoelde beslag. Wanneer het beslag onder derden wordt gelegd volgens de in paragraaf 2, eerste lid, voorziene procedure, wordt de overlegging van een afschrift van de aanzegging van het beslag geacht te zijn vervuld door de mededeling aan de derde-beslagene van de datum van afgifte bij de aanbieder van de universele postdienst van de aanzegging van het beslag; in dat geval gebeurt de mededeling eveneens door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt;

3° de afgifte van het bedrag van het beslag geschiedt in handen van de ontvanger.

Met als enig doel de in deze paragraaf vermelde bepalingen uit te voeren, wordt de beslagen schuldenaar of de beslagen medeschuldenaar geïdentificeerd ofwel door het identificatienummer van het Rijksregister of, bij gebrek daaraan, het identificatienummer van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, wanneer het een natuurlijke persoon betreft,

de la saisie est faite par lettre recommandée au procureur du Roi à Bruxelles.

Le débiteur ou le codébiteur peut faire opposition à la saisie-arrêt par lettre recommandée adressée au receveur dans les quinze jours du dépôt auprès du prestataire de service postal universel de la dénonciation de la saisie. Le débiteur ou codébiteur en informe le tiers saisi dans le même délai par lettre recommandée.

Lorsque la saisie porte sur des revenus visés aux articles 1409, §§ 1er et 1er*bis*, et 1410 du Code judiciaire, la dénonciation contient, à peine de nullité, le formulaire de déclaration d'enfant à charge dont le modèle est arrêté par le ministre de la Justice.

§ 4. La saisie-arrêt visée aux paragraphes 1er et 2 donne lieu à l'établissement et à l'envoi, par le receveur, d'un avis de saisie comme prévu à l'article 1390 du Code judiciaire.

§ 5. Sous réserve de ce qui est prévu aux paragraphes 1er, 2 et 3, les dispositions des articles 1539, 1540, 1542, alinéas 1er et 2, et 1543, du Code judiciaire, sont applicables à cette saisie-arrêt, étant entendu que:

1° le tiers saisi peut également faire la déclaration des sommes ou effets, objets de la saisie, au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique au receveur lorsque la saisie-arrêt est adressée selon la procédure prévue au paragraphe 2, alinéa 1er; dans ce cas, la date de la déclaration des sommes ou effets, objets de la saisie, est la date de l'accusé de réception communiqué par le service compétent du Service public fédéral Finances;

2° le tiers saisi est tenu de vider ses mains conformément à l'article 1543 du Code judiciaire, sur production d'une copie de la dénonciation de la saisie visée au paragraphe 3, alinéa 1er. Lorsque la saisie-arrêt est adressée selon la procédure prévue au paragraphe 2, alinéa 1er, la production d'une copie de la dénonciation de la saisie est réputée accomplie par la communication au tiers saisi de la date de dépôt auprès du prestataire de service postal universel de la dénonciation de la saisie; dans ce cas, cette communication s'effectue également au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique;

3° la remise du montant de la saisie se fait entre les mains du receveur.

Dans le seul but d'exécuter les dispositions visées au présent paragraphe, le débiteur saisi ou le codébiteur saisi est identifié soit par le numéro d'identification du Registre national ou, à défaut, le numéro d'identification de la Banque-carrefour de la Sécurité Sociale lorsqu'il s'agit d'une personne physique, soit par le numéro d'identification de

ofwel door het identificatienummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen wanneer het een rechtspersoon betreft.

§ 6. De kosten voor de aangetekende brieven beoogd in de paragrafen 1, 3 en 5 zijn ten laste van de schuldenaar of medeschuldenaar.

§ 7. De schuldenaar of medeschuldenaar wordt op de hoogte gebracht van de bestemming van de betalingen en van het saldo na de betalingen.

§ 8. Het uitvoerend beslag onder derden geschiedt door middel van een deurwaardersexploot op de wijze bepaald in de artikelen 1539 tot 1544 van het Gerechtelijk Wetboek, wanneer blijkt:

1° dat de schuldenaar of medeschuldenaar zich verzet tegen het in de paragrafen 1 en 2 bedoelde beslag;

2° dat de derde-beslagene zijn schuld tegenover de schuldenaar of medeschuldenaar betwist;

3° dat de sommen en zaken het voorwerp zijn van een verzet of beslag onder derden vóór het in de paragrafen 1 en 2 bedoelde beslag gedaan door andere schuldeisers;

4° dat de zaken te gelde moeten worden gemaakt.

In deze gevallen blijft het door de ontvanger overeenkomstig de paragrafen 1 en 2 gelegd beslag zijn bewarend effect behouden wanneer een uitvoerend beslag onder derden bij deurwaardersexploot wordt gelegd als bepaald bij artikel 1539 van het Gerechtelijk Wetboek, binnen een maand na:

1° ofwel de afgifte bij de aanbieder van de universele postdienst van het verzet van de schuldenaar of medeschuldenaar als bepaald in paragraaf 3, tweede lid, of van de verklaring als bepaald in artikel 1452 van het Gerechtelijk Wetboek;

2° ofwel de ontvangstmelding van deze verklaring indien zij werd verzonden door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden als bepaald bij paragraaf 5, eerste lid, 1°.".

Art. 78

In dezelfde wet wordt een artikel 7 ingevoegd, luidende:

"Art. 7. De termijnen van verzet, hoger beroep en cassatie, alsmede het verzet, het hoger beroep en de voorziening in cassatie schorsen de tenuitvoerlegging van de rechterlijke beslissing, met betrekking tot de maatregelen welke er, zelfs gedeeltelijk, toe strekken de invordering van de niet-fiscale schuldvordering te verwezenlijken of te waarborgen.".

Art. 79

In dezelfde wet wordt een artikel 8 ingevoegd, luidende:

la Banque-carrefour des Entreprises lorsqu'il s'agit d'une personne morale.

§ 6. Les frais des plis recommandés visés aux paragraphes 1er, 3 et 5 sont à charge du débiteur ou du codébiteur.

§ 7. Le débiteur ou le codébiteur est avisé de la destination des paiements et du solde après paiements.

§ 8. La saisie-arrêt-exécution est pratiquée par exploit d'huissier, de la manière prévue aux articles 1539 à 1544 du Code judiciaire, lorsqu'il apparaît:

1° que le débiteur ou le codébiteur s'oppose à la saisie-arrêt visée aux paragraphes 1er et 2;

2° que le tiers saisi conteste sa dette à l'égard du débiteur ou du codébiteur;

3° que les sommes et effets font l'objet de la part d'autres créanciers, d'une opposition ou d'une saisie-arrêt antérieure à la saisie-arrêt visée aux paragraphes 1er et 2;

4° que les effets doivent être réalisés.

Dans ces cas, la saisie-arrêt pratiquée par le receveur en application des paragraphes 1er et 2 garde ses effets conservatoires si le receveur fait procéder par exploit d'huissier, comme prévu à l'article 1539 du Code judiciaire, à une saisie-arrêt-exécution entre les mains du tiers dans le mois qui suit:

1° soit le dépôt auprès du prestataire de service postal universel de l'opposition du débiteur ou du codébiteur visée au paragraphe 3, alinéa 2, ou de la déclaration visée à l'article 1452 du Code judiciaire;

2° soit l'accusé de réception de cette déclaration lorsqu'elle a été transmise au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique comme prévu au paragraphe 5, alinéa 1er, 1°.".

Art. 78

Dans la même loi, il est inséré un article 7 rédigé comme suit:

"Art. 7. Les délais d'opposition, d'appel et de cassation, ainsi que l'opposition, l'appel et le pourvoi en cassation sont suspensifs de l'exécution de la décision de justice afférente, même partiellement, à des mesures destinées à effectuer ou à garantir le recouvrement de la créance non fiscale.".

Art. 79

Dans la même loi, il est inséré un article 8 rédigé comme suit:

”Art. 8. § 1. De verjaringstermijn voor de invordering van de niet-fiscale schuldvordering wordt gestuit:

1° op de wijze bepaald in de artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, met uitsluiting van artikel 2244, § 2;

2° door afstand te doen van de op verjaring verlopen termijn;

3° door de verzending, bij aangetekende brief, van een aanmaning tot betaling die een uittreksel bevat uit het bijzonder kohier of uit de administratieve uitvoerbare titel, met vermelding van de datum van de uitvoerbaarverklaring van dat bijzonder kohier of van deze administratieve uitvoerbare titel, of een afschrift van de uitgifte van de rechterlijke beslissing bevat. De afgifte van het stuk bij de aanbieder van de universele postdienst geldt als kennisgeving te rekenen vanaf de derde daaropvolgende werkdag. Indien de schuldenaar of de medeschuldenaar geen gekende woonplaats heeft in België of in het buitenland, wordt deze aanmaning tot betaling aangetekend verstuurd naar de procureur des Konings te Brussel. De kosten voor de aangetekende verzending zijn ten laste van de schuldenaar of medeschuldenaar.

§ 2. Elk rechtsgeding met betrekking tot de invordering van de niet-fiscale schuldvordering dat wordt ingesteld door de Belgische Staat, door de schuldenaar of door elke medeschuldenaar, schorst de verjaring.

De schorsing vangt aan met de inleidende vordering en eindigt wanneer de rechterlijke beslissing in kracht van gewijsde is getreden.”.

Art. 80

In dezelfde wet wordt een artikel 9 ingevoegd, luidende:

“Art. 9. § 1. De niet-fiscale schuldvordering in hoofdsom, interesten en bijbehoren wordt gewaarborgd door een wettelijke hypotheek op alle in België gelegen en voor hypotheek vatbare goederen van de schuldenaar en de medeschuldenaar.

De wettelijke hypotheek neemt rang vanaf de dag van de inschrijving die is gebeurd op verzoek van de ontvanger.

§ 2. De inschrijving van de wettelijke hypotheek kan gevorderd worden na de kennisgeving van de aanmaning tot betaling bedoeld in artikel 4, § 1, of in artikel 5, § 3, derde lid, 1°.

In afwijking van de vorige alinea mag, wanneer de rechten van de Schatkist in het gedrang komen, de inschrijving gevorderd worden vanaf de datum van uitvoerbaarverklaring van het bijzonder kohier of de administratieve uitvoerbare titel, of vanaf het moment waarop de rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot betaling van de niet-fiscale schuldvordering in kracht van gewijsde is getreden.

Artikel 19, tweede lid van de faillissementswet van 8 augustus 1997 is niet van toepassing op de wettelijke hypotheek wat betreft de niet-fiscale schuldvordering die is

“Art. 8. § 1er. Le délai de prescription pour le recouvrement de la créance non fiscale est interrompu:

1° de la manière prévue par les articles 2244 et suivants du Code civil, à l’exclusion de l’article 2244, § 2;

2° par une renonciation au temps couru de la prescription;

3° par l’envoi, par pli recommandé, d’une sommation de payer contenant un extrait du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif mentionnant la date d’exécutoire de ce rôle spécial ou de de ce titre exécutoire administratif, ou une copie de l’expédition de la décision judiciaire. La remise de la pièce au prestataire de service postal universel vaut notification à compter du troisième jour ouvrable suivant. Lorsque le débiteur ou le codébiteur n’a pas de domicile connu en Belgique ou à l’étranger, cette sommation de payer est adressée par pli recommandé au procureur du Roi de Bruxelles. Les frais d’envoi recommandé sont à charge du débiteur ou codébiteur.

§ 2. Toute instance en justice relative au recouvrement de la créance non fiscale qui est introduite par l’État belge, par le débiteur ou par tout codébiteur, suspend le cours de la prescription.

La suspension débute avec l’acte introductif d’instance et se termine lorsque la décision judiciaire est coulée en force de chose jugée.”.

Art. 80

Dans la même loi, il est inséré un article 9 rédigé comme suit:

“Art. 9. § 1er. La créance non fiscale en principal, intérêts et accessoires est garantie par une hypothèque légale sur tous les biens appartenant au débiteur et au codébiteur, situés en Belgique et susceptibles d’hypothèque.

L’hypothèque légale prend rang à compter du jour de l’inscription qui en est faite à la requête du receveur.

§ 2. L’inscription de l’hypothèque légale peut être requise à compter de la notification de la sommation de payer visée à l’article 4, § 1er ou à l’article 5, § 3, alinéa 3, 1°.

Par dérogation à l’alinéa précédent, lorsque les droits du Trésor sont en péril, l’inscription peut être requise à compter de la date d’exécutoire du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif, ou du moment où la décision judiciaire portant condamnation au paiement de la créance non fiscale est coulée en force de chose jugée.

L’article 19, alinéa 2 de la loi du 8 août 1997 sur les faillites n’est pas applicable à l’hypothèque légale en ce qui concerne la créance non fiscale reprise dans un rôle spécial ou un titre

opgenomen in een bijzonder kohier of in een administratieve uitvoerbare titel die vóór het vonnis van faillietverklaring uitvoerbaar werd verklaard, of die het voorwerp uitmaakt van een rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot betaling hiervan die vóór het vonnis van faillietverklaring in kracht van gewijsde is getreden.

§ 3. De inschrijving van de wettelijke hypotheek heeft plaats, niettegenstaande verzet, betwisting of beroep, op voorlegging van een uittreksel uit het bijzonder kohier of uit de administratieve uitvoerbare titel met vermelding van de datum van de uitvoerbaarverklaring van dat bijzonder kohier of van deze administratieve uitvoerbare titel, of van een afschrift van de uitgifte van de rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot betaling van de niet-fiscale schuldvordering gewaarborgd door de wettelijke hypotheek van de Schatkist.

§ 4. Onverminderd de toepassing van artikel 87 van de hypotheekwet van 16 december 1851, kan de inschrijving van de wettelijke hypotheek worden gevorderd voor een door de ontvanger in het borderel te bepalen bedrag, dat al de interesten en bijbehoren die voor de vereffening van de niet-fiscale schuldvordering in hoofdsom zouden kunnen verschuldigd zijn, vertegenwoordigt.

§ 5. De kosten van de hypothecaire formaliteiten in verband met de wettelijke hypotheek zijn ten laste van de schuldenaar of de medeschuldenaar.

§ 6. De ontvanger verleent handlichting in de administratieve vorm zonder dat hij, tegenover de hypotheekbewaarder, gehouden is verantwoording van de betaling van de verschuldigde sommen te verstrekken.”.

Art. 81

In dezelfde wet wordt een artikel 10 ingevoegd, luidende:

“Art. 10. § 1. De bestuursdiensten van de Staat, met inbegrip van de parketten en de griffies van de hoven en van alle rechtscolleges, de besturen van de Gemeenschappen, de Gewesten, de provincies, de agglomeraties, de federaties van gemeenten en de gemeenten evenals de openbare instellingen en inrichtingen, zijn gehouden, wanneer zij daartoe worden aangezocht door een ambtenaar belast met de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen, hem alle in hun bezit zijnde inlichtingen te verstrekken, hem, zonder verplaatsing, van alle in hun bezit zijnde akten, stukken, registers en om het even welke bescheiden inzage te verlenen, en hem alle inlichtingen, afschriften of uittreksels te laten nemen, welke de bedoelde ambtenaar nodig acht om de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen te verzekeren.

Onder “openbare instellingen of inrichtingen” verstaat men de instellingen, maatschappijen, verenigingen, inrichtingen en diensten welke de Staat, een Gemeenschap of een Gewest mede beheert, waaraan de Staat, een Gemeenschap of een Gewest een waarborg verstrekt, op de werkzaamheden waarvan de Staat, een Gemeenschap of een Gewest toezicht uitoefent of waarvan het bestuurspersoneel wordt

exécutoire administratif rendus exécutoires antérieurement au jugement déclaratif de la faillite, ou faisant l’objet d’une décision judiciaire portant condamnation au paiement de celle-ci coulée en force de chose jugée antérieurement au jugement déclaratif de faillite.

§ 3. L’inscription de l’hypothèque légale a lieu, nonobstant opposition, contestation ou recours, sur présentation d’un extrait du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif mentionnant la date d’exécutoire de ce rôle spécial ou de ce titre exécutoire administratif, ou d’une copie de l’expédition de la décision judiciaire portant condamnation au paiement de la créance non fiscale garantie par l’hypothèque légale du Trésor.

§ 4. Sans préjudice de l’application de l’article 87 de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851, l’inscription de l’hypothèque légale peut être requise pour une somme à arbitrer par le receveur, dans le bordereau, en représentation de tous les intérêts et accessoires qui pourraient être dus avant l’acquittement de la créance non fiscale en principal.

§ 5. Les frais de formalités hypothécaires relatives à l’hypothèque légale sont à charge du débiteur ou du codébiteur.

§ 6. Le receveur donne mainlevée dans la forme administrative sans qu’il soit tenu, vis-à-vis du conservateur des hypothèques, de fournir la justification du paiement des sommes dues.”.

Art. 81

Dans la même loi, il est inséré un article 10 rédigé comme suit:

“Art. 10. § 1er. Les services administratifs de l’État, y compris les parquets et les greffes des cours et de toutes les juridictions, les administrations des Communautés, des Régions, des provinces, des agglomérations, des fédérations de communes et des communes, ainsi que les établissements et organismes publics sont tenus, lorsqu’ils en sont requis par un fonctionnaire chargé du recouvrement des créances non fiscales, de lui fournir tous renseignements en leur possession, de lui communiquer, sans déplacement, tous actes, pièces, registres et documents quelconques qu’ils détiennent et de lui laisser prendre tous renseignements, copies ou extraits que ledit fonctionnaire juge nécessaires pour assurer le recouvrement des créances non fiscales.

Par “établissements ou organismes publics”, on entend les institutions, sociétés, associations, établissements et offices à l’administration desquels l’État, une Communauté ou une Région participe, auxquels l’État, une Communauté ou une Région fournit une garantie, sur l’activité desquels l’État, une Communauté ou une Région exerce une surveillance ou dont le personnel de direction est désigné par le gouvernement

aangewezen door de federale regering of een Gemeenschaps- of Gewestregering, op haar voordracht of met haar goedkeuring.

Van de akten, stukken, registers, bescheiden of inlichtingen in verband met gerechtelijke procedures mag evenwel geen inzage of afschrift worden verleend zonder uitdrukkelijke toelating van het openbaar ministerie.

§ 2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op de Algemene Directie Statistiek en Economische Informatie van de Federale Overheidsdienst Economie, noch op de Gemeenschappen en Gewesten voor de bevoegdheden die voorheen waren toegekend aan het Economisch en Sociaal Instituut voor de middenstand en die werden overgedragen aan de Gemeenschappen en Gewesten wat de individueel verkregen inlichtingen betreft.".

Art. 82

In dezelfde wet wordt een artikel 11 ingevoegd, luidende:

"Art. 11. Alle administraties die ressorteren onder de Federale Overheidsdienst Financiën zijn gehouden aan de ambtenaren belast met de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen alle in hun bezit zijnde toereikende, ter zake dienende en niet overmatige inlichtingen ter beschikking te stellen, die bijdragen tot de vervulling van de opdracht van die ambtenaren om de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen te verzekeren.".

Art. 83

In dezelfde wet wordt een artikel 12 ingevoegd, luidende:

"Art. 12. Onverminderd het recht van de ambtenaren belast met de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen om mondeling inlichtingen te vragen, is iedere persoon verplicht deze ambtenaren op hun verzoek, binnen de termijn vermeld op de schriftelijke vraag, welke termijn wegens wettige redenen kan worden verlengd, schriftelijk alle inlichtingen te verstekken die van hem worden gevorderd, teneinde zijn vermogenssituatie of die van derden te bepalen met het oog op het invorderen van de niet-fiscale schuldvorderingen lastens hem of lastens derden .

De ontvanger kan het centraal aanspreekpunt bevragen dat door de Nationale Bank van België wordt gehouden De machtiging hiertoe wordt verleend door een ambtenaar met minimum de graad van adviseur–generaal A4.".

Art. 84

In dezelfde wet wordt er een artikel 13 ingevoegd, luidende:

fédéral ou un gouvernement de Communauté ou de Région, sur sa proposition ou moyennant son approbation.

Toutefois, les actes, pièces, registres, documents ou renseignements relatifs à des procédures judiciaires ne peuvent être communiqués ou copiés sans l'autorisation expresse du ministère public.

§ 2. Le paragraphe 1er n'est pas applicable à la Direction générale Statistique et Information économique du Service public fédéral Economie, ni aux Communautés et Régions pour les compétences qui autrefois étaient concédées à l'Institut économique et social des Classes moyennes et qui ont été transférées aux Communautés et Régions pour ce qui concerne les renseignements individuels recueillis.".

Art. 82

Dans la même loi, il est inséré un article 11 rédigé comme suit:

"Art. 11. Toutes les administrations qui ressortissent du Service public fédéral Finances sont tenues de mettre à disposition des fonctionnaires chargés du recouvrement des créances non fiscales tous les renseignements adéquats, pertinents et non excessifs en leur possession, qui contribuent à la poursuite de la mission de ces fonctionnaires en vue d'assurer le recouvrement des créances non fiscales.".

Art. 83

Dans la même loi, il est inséré un article 12 rédigé comme suit:

"Art. 12. Sans préjudice du droit des fonctionnaires chargés du recouvrement des créances non fiscales de demander des renseignements verbaux, toute personne a l'obligation, lorsqu'elle en est requise par ces fonctionnaires, de leur fournir, par écrit, dans le délai mentionné dans la demande écrite, ce délai pouvant être prolongé pour de justes motifs, tous renseignements qui lui sont réclamés en vue d'établir sa situation patrimoniale ou celle de tiers pour assurer le recouvrement des créances non fiscales à sa charge ou à la charge de tiers.

Le receveur peut consulter le point de contact central tenu par la Banque nationale de Belgique. L'autorisation visée ici est octroyée par un agent doté au minimum du grade de conseiller général A4.".

Art. 84

Dans la même loi, il est inséré un article 13 rédigé comme suit:

"Art. 13. De gegevens en documenten die in het kader van de toepassing van deze wet worden ontvangen, opgesteld of verzonden, en die door de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën die belast is met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen worden geregistreerd, bewaard of weergegeven volgens een fotografische, optische, elektronische of volgens elke andere informatica- of telegeleidingstechniek, alsook de weergave ervan op een leesbare drager, hebben bewijskracht.".

Art. 85

In dezelfde wet wordt een artikel 14 ingevoegd, luidende:

"Art. 14. Hij die, in welke hoedanigheid ook, optreedt bij de toepassing van deze wet of die toegang heeft tot de ambtsvertrekken van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën die belast is met de inning en invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen, is, buiten de uitoefening van zijn functie, verplicht tot de meest volstrekte geheimhouding over alles waarvan hij kennis heeft gekregen bij de uitvoering van zijn opdracht.

De ambtenaren van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën die belast is met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen oefenen hun ambt uit wanneer zij aan andere administratieve diensten van de Staat, daaronder begrepen de parketten en de griffies van de hoven en van alle rechtsmachten, en van de Gemeenschappen en de Gewesten, evenals aan de in artikel 10, § 1, tweede lid bedoelde openbare instellingen of inrichtingen, inlichtingen verstrekken welke voor die administratieve diensten, administraties, openbare instellingen of inrichtingen nodig zijn om de uitvoering van de hun opgedragen wettelijke of reglementaire bepalingen te verzekeren.

De ambtenaren van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën die belast is met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen oefenen eveneens hun ambt uit wanneer zij met betrekking tot de niet-fiscale schuldvordering van een schuldenaar een vraag om raadpleging, uitleg of mededeling van een medeschuldenaar inwilligen.

Personen die deel uitmaken van de diensten waaraan de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën die belast is met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen inlichtingen heeft verstrekt ingevolge het tweede lid, zijn tot dezelfde geheimhouding verplicht en mogen de bekomen inlichtingen niet gebruiken buiten het kader van de wettelijke of reglementaire bepalingen voor de uitvoering waarvan zij zijn verstrekt.".

Art. 86

In dezelfde wet wordt een artikel 15 ingevoegd, luidende:

"Art. 13. Les données et documents reçus, établis ou envoyés dans le cadre de l'application de la présente loi, et qui sont enregistrés, conservés ou reproduits par l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales, selon un procédé photographique, optique, électronique ou par toute autre technique de l'informatique ou de la télématique, ainsi que leur représentation sur un support lisible, ont force probante.".

Art. 85

Dans la même loi, il est inséré un article 14 rédigé comme suit:

"Art. 14. Celui qui intervient, à quelque titre que ce soit, dans l'application de la présente loi ou qui a accès dans les bureaux de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales, est tenu de garder, en dehors de l'exercice de ses fonctions, le secret le plus absolu au sujet de tout ce dont il a eu connaissance par suite de l'exécution de sa mission.

Les fonctionnaires de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales restent dans l'exercice de leurs fonctions lorsqu'ils communiquent aux autres services administratifs de l'État, y compris les parquets et les greffes des cours et de toutes les juridictions, et des Communautés et des Régions, ainsi qu'aux établissements ou organismes publics visés à l'article 10, § 1er, alinéa 2, les renseignements qui sont nécessaires à ces services administratifs, administrations, établissements ou organismes publics pour assurer l'exécution des dispositions légales ou réglementaires dont ils sont chargés.

Les fonctionnaires de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales restent également dans l'exercice de leurs fonctions lorsqu'ils accueillent une demande de consultation, d'explication ou de communication relative à la créance non fiscale d'un débiteur, émanant d'un codébiteur.

Les personnes appartenant aux services à qui l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales a fourni des renseignements en application de l'alinéa 2 sont également tenues au même secret et elles ne peuvent utiliser les renseignements obtenus en dehors du cadre des dispositions légales ou réglementaires pour l'exécution desquelles ils ont été fournis.".

Art. 86

Dans la même loi, il est inséré un article 15 rédigé comme suit:

”Art. 15. Met het oog op de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen door de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën die belast is met de inning en de invordering van deze schulden, kan de bevoegde adviseur-generaal van deze administratie of de door hem gedelegeerde ambtenaar, onder de door hem in elk specifiek geval te bepalen voorwaarden, gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van de interestschuld verlenen en ermee instemmen dat de gedeeltelijke betalingen eerst op het kapitaal worden toegerekend.

In het geval waarin de toestand van de schuldenaar te goeder trouw dat wettigt, gaat hij met hem dadingen aan indien de schuldeiser daarin toestemt.”.

Afdeling 2

Wijziging van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën

Art. 87

Artikel 13 van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 13. Ten vroegste één maand na de kennisgeving bedoeld in artikel 10, gaat de Dienst voor alimentatievorderingen over tot de invordering van de verschuldigde bedragen door middel van een dwangbevel.

Het dwangbevel wordt uitgevaardigd door de Dienst voor alimentatievorderingen; het wordt geviseerd en uitvoerbaar verklaard door de adviseur-generaal bevoegd voor de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën waaronder de Dienst voor alimentatievorderingen ressorteert, of door een door hem aangewezen ambtenaar.

Het wordt ter kennis gebracht bij aangetekende brief. De afgifte van het stuk bij de aanbieder van de universele postdienst geldt als kennisgeving vanaf de derde daaropvolgende werkdag.

Het dwangbevel mag eveneens worden betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling.”.

Art. 88

In artikel 14, § 1 van dezelfde wet, worden de woorden “de kennisgeving of” ingevoegd tussen het woord “Na” en de woorden “de betekening van het in artikel 13 bedoelde dwangbevel”.

Art. 89

In artikel 18, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden de woorden “artikel 3 van de

“Art. 15. En vue du recouvrement des créances non fiscales par l’administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement de ces créances, le conseiller général compétent de cette administration ou un fonctionnaire délégué par lui peut, aux conditions qu’il fixe dans chaque cas particulier, remettre tout ou partie de la dette en intérêts et consentir à ce que les paiements partiels soient imputés d’abord sur le capital.

Dans les cas où la situation du débiteur de bonne foi le justifie, il conclut avec lui des transactions, si le créancier y consent.”.

Section 2

Modifications de la loi du 21 février 2003 créant un Service des créances alimentaires au sein du SPF Finances

Art. 87

L’article 13 de la loi du 21 février 2003 créant un Service des créances alimentaires au sein du SPF Finances, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 13. Au plus tôt un mois après la notification visée à l’article 10, le Service des créances alimentaires procède au recouvrement des montants dus au moyen d’une contrainte.

La contrainte est décernée par le Service des créances alimentaires; elle est visée et rendue exécutoire par le conseiller général compétent de l’administration du Service public fédéral Finances dont relève le Service des créances alimentaires, ou par un fonctionnaire délégué par lui.

Elle est notifiée par pli recommandé. La remise de la pièce au prestataire de service postal universel vaut notification à compter du troisième jour ouvrable suivant.

La contrainte peut également être signifiée par exploit d’huissier de justice avec commandement de payer.”.

Art. 88

Dans l’article 14, § 1er, de la même loi, les mots “la notification ou” sont insérés entre le mot “Après” et les mots “la signification de la contrainte”.

Art. 89

Dans l’article 18, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, les mots “l’article 3 de la loi domaniale

domaniale wet van 22 december 1949" vervangen door de woorden "artikel 13, tweede tot vierde lid".

Art. 90

In artikel 19 van dezelfde wet, worden de woorden "de kennisgeving of" ingevoegd tussen de woorden "te rekenen vanaf" en de woorden "de betekening van het dwangbevel".

Afdeling 3

Wijziging van de wet van 3 augustus 2012 houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten

Art. 91

In artikel 6, § 3, van de wet van 3 augustus 2012 houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten, worden de woorden ", van artikel 14 van de domaniale wet van 22 december 1949" ingevoegd tussen de woorden "diverse rechten en taksen" en de woorden "en van artikel 320".

Afdeling 4

Wijzigingen aan het Gerechtelijk Wetboek en aan diverse bepalingen

Art. 92

In artikel 669 van het Gerechtelijk Wetboek worden de woorden "ontvanger der registratie" vervangen door de woorden "bevoegde ontvanger van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen".

Art. 93

In artikel 684, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 1 juli 2006, worden de woorden "het kantoor van de ontvanger der registratie" vervangen door de woorden "de bevoegde ontvanger van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen".

Art. 94

In artikel 693, eerste lid, van hetzelfde Wetboek worden de woorden "het bestuur van registratie en domeinen" vervangen door de woorden "de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen".

du 22 décembre 1949" sont remplacés par les mots "l'article 13, alinéas 2 à 4".

Art. 90

Dans l'article 19 de la même loi, les mots "la notification ou" sont insérés entre les mots "à compter de" et les mots "la signification de la contrainte".

Section 3

Modification de la loi du 3 août 2012 portant dispositions relatives aux traitements de données à caractère personnel réalisés par le Service public fédéral Finances dans le cadre de ses missions

Art. 91

Dans l'article 6, § 3, de la loi du 3 août 2012 portant dispositions relatives aux traitements de données à caractère personnel réalisés par le Service public fédéral Finances dans le cadre de ses missions, les mots ", de l'article 14 de la loi domaniale du 22 décembre 1949" sont insérés entre les mots "des droits et taxes divers" et les mots "et de l'article 320".

Section 4

Modifications du Code judiciaire et de dispositions diverses

Art. 92

Dans l'article 669 du Code judiciaire, les mots "receveur de l'enregistrement" sont remplacés par les mots "receveur compétent de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales".

Art. 93

Dans l'article 684, alinéa 1er, du même Code, modifié par la loi du 1er juillet 2006, les mots "bureau du receveur de l'enregistrement" sont remplacés par les mots "receveur compétent de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales".

Art. 94

Dans l'article 693, alinéa 1er, du même Code, les mots "l'administration de l'enregistrement et des domaines" sont remplacés par les mots "l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales".

Art. 95

Artikel 694 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

"Art. 694. Indien de tegenpartij van diegene die rechtsbijstand geniet, in de kosten wordt veroordeeld, doet de griffier binnen een maand aan de bevoegde ontvanger van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen een uittreksel uit het vonnis toekomen.

In geval van dading zijn de partijen ertoe gehouden bij een aangetekende brief aan de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen mee te delen dat het geschil beëindigd is. Deze mededeling moet geschieden binnen zestig dagen nadat de overeenkomst getroffen is. Bij gebreke daarvan wordt aan elke partij een administratieve geldboete van ten minste vijftig euro opgelegd, welke kan worden gebracht op het dubbele van de gerechtskosten, door de administratie voorgeschoten.".

Art. 96

In artikel 695 van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

"De Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen verhaalt de eraan verschuldigde gelden overeenkomstig de artikelen 3 en volgende van de domaniale wet van 22 december 1949.";

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 97

In artikel 697 van hetzelfde Wetboek worden de woorden "het bestuur der registratie de betaling heeft gedaan, wanneer het voorschotten van dit bestuur betreft" vervangen door de woorden "de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen de betaling heeft gedaan, wanneer het voorschotten van deze administratie betreft".

Art. 98

De titel van de wet van 18 december 1986 houdende bevoegdverklaring van de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen tot het uitvoeren van bepaalde vermogensrechtelijke verrichtingen voor rekening van de gemeenschaps- en gewestinstellingen wordt vervangen door de volgende titel:

"Wet houdende bevoegdverklaring van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de

Art. 95

L'article 694 du même Code est remplacé par ce qui suit:

"Art. 694. Si l'adversaire de l'assisté est condamné aux dépens, le greffier transmet, dans le mois, un extrait du jugement au receveur compétent de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales.

En cas de transaction, les parties sont tenues d'informer l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales, par lettre recommandée, qu'il a été mis fin au litige. Cette information doit être donnée dans les soixante jours de l'accord intervenu, faute de quoi il est encouru par chacune des parties une amende administrative de cinquante euros au minimum et qui peut être portée au double des frais de justice avancés par l'administration.".

Art. 96

Dans l'article 695 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

"Le recouvrement de la créance de l'administration est poursuivi par l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales, conformément aux articles 3 et suivants de la loi domaniale du 22 décembre 1949.";

2° l'alinéa 2 est abrogé.

Art. 97

Dans l'article 697 du même Code, les mots "l'administration de l'enregistrement a effectué le payement, s'il s'agit d'avances faites par elle" sont remplacés par les mots "l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales a effectué le payement, s'il s'agit d'avances faites par elle".

Art. 98

L'intitulé de la loi du 18 décembre 1986 habilitant l'Administration de la taxe sur la valeur ajoutée, de l'enregistrement et des domaines à réaliser certaines opérations patrimoniales pour le compte des institutions communautaires et régionales est remplacé par l'intitulé suivant:

"Loi habilitant l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement

invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen tot invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor rekening van de Gemeenschappen, de Gewesten en de instellingen van openbaar nut die ervan afhangen".

Art. 99

Artikel 1 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

"Art. 1. De administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen kan, op aanvraag, in naam en voor rekening van de Gemeenschappen, de Gewesten en de instellingen van openbaar nut die ervan afhangen, de invordering van hun niet-fiscale schuldvorderingen vervolgen.".

Art. 100

Artikel 2 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

"Art. 2. De niet-fiscale schuldvorderingen bedoeld in artikel 1 worden ingevorderd overeenkomstig de artikelen 3 en volgende van de domaniale wet van 22 december 1949.

Bij het uitoefenen van de bevoegdheden die haar krachtens deze wet worden opgedragen voegt de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen zich naar de onderrichtingen van de overheid die op haar diensten een beroep doet.".

Art. 101

Artikel 15 van de wet van 9 januari 2007 houdende toekenning van een toelage voor het aanschaffen van huisbrandolie, van propaangas in bulk, van lamppetroleum en van aardgas bestemd voor de verwarming van een privéwoning, wordt vervangen als volgt:

"Art. 15. De invordering van de bedragen die bij toepassing van deze wet aan de Staat verschuldigd zijn, wordt vervolgd door de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen overeenkomstig de artikelen 3 en volgende van de domaniale wet van 22 december 1949.".

Art. 102

In artikel 13, tweede lid, van de wet van 8 december 2006 tot vaststelling van een heffing ter bestrijding van het niet benutten van een site voor de productie van elektriciteit door een producent, worden de woorden "bij dwangbevel, overeenkomstig de bepalingen van artikel 94 van de gecoordineerde wetten van 17 juli 1991 op de Rijkscomptabiliteit" vervangen door de woorden "door de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en

des créances non fiscales à effectuer le recouvrement des créances non fiscales pour le compte des Communautés, des Régions, ainsi que des organismes d'intérêt public qui en dépendent".

Art. 99

L'article 1er de la même loi est remplacé par ce qui suit:

"Art.1er. L'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales peut effectuer, à la demande, au nom et pour le compte des Communautés, des Régions, ainsi que des organismes d'intérêt public qui en dépendent, le recouvrement de leurs créances non fiscales.".

Art. 100

L'article 2 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

"Art. 2. Les créances non fiscales visées à l'article 1er sont recouvrées conformément aux articles 3 et suivants de la loi domaniale du 22 décembre 1949.

Dans l'exercice des attributions qui lui sont confiées en vertu de la présente loi, l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales agit selon les instructions de l'autorité qui requiert son intervention.".

Art. 101

L'article 15 de la loi du 9 janvier 2007 visant à octroyer une allocation pour l'acquisition du gasoil, du gaz propane en vrac, du pétrole lampant et du gaz naturel destinés au chauffage d'une habitation privée est remplacé par ce qui suit:

"Art. 15. Le recouvrement des sommes dues à l'État en application de la présente loi est poursuivi par l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales conformément aux articles 3 et suivants de la loi domaniale du 22 décembre 1949.".

Art. 102

Dans l'article 13, alinéa 2, de la loi du 8 décembre 2006 établissant un prélèvement visant à lutter contre la non-utilisation d'un site de production d'électricité par un producteur, les mots "par voie de contrainte, conformément aux dispositions de l'article 94 des lois coordonnées du 17 juillet 1991 sur la comptabilité de l'État" sont remplacés par les mots "par l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales

de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen overeenkomstig de artikelen 3 en volgende van de domaniale wet van 22 december 1949".

Art. 103

Artikel 14 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 104

In artikel 40, § 2, van de wet van 15 december 2013 met betrekking tot medische hulpmiddelen, wordt het eerste lid vervangen als volgt:

"§ 2. Indien geen betaling volgt binnen de in paragraaf 1 bedoelde termijn, verstuurt de ambtenaar de definitieve beslissing met het te betalen bedrag naar de bevoegde ontvanger van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen, en worden de verschuldigde gelden ingevorderd overeenkomstig de artikelen 3 en volgende van de domaniale wet van 22 december 1949.".

Art. 105

Artikel 41 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 21 december 2013, wordt opgeheven.

Afdeling 5

Diverse en overgangsbepalingen

Art. 106

Telkens wanneer een wettelijke of reglementaire bepaling stelt dat een aan de Staat of aan een Staatsorganisme niet-fiscale schuldvordering wordt ingevorderd hetzij overeenkomstig artikel 3 van de domaniale wet van 22 december 1949, hetzij door de voormalige administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, door een van zijn rechtsvoorgangers of rechtsopvolgers of door een van zijn ambtenaren, moet dit gelezen worden met weglating van de termen "bij dwangbevel", "door middel van aanmaning-dwangbevel" of "door middel van een dwangbevel" of van soortgelijke termen die verwijzen naar het dwangbevel.

Telkens wanneer een wettelijke of reglementaire bepaling stelt dat een niet-fiscale schuldvordering wordt ingevorderd door de voormalige administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, door een van zijn rechtsvoorgangers of rechtsopvolgers of door een van zijn ambtenaren "op dezelfde wijze als voor het invorderen van de registratierechten", "overeenkomstig de bepalingen van artikel 94 van de gecoördineerde wetten van 17 juli 1991 op de Rijkscomptabiliteit" of "overeenkomstig artikel 94 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991", moet dit gelezen worden als "overeenkomstig de artikelen 3 en volgende van de domaniale wet van 22 december 1949".

conformément aux articles 3 et suivants de la loi domaniale du 22 décembre 1949".

Art. 103

L'article 14 de la même loi est abrogé.

Art. 104

Dans l'article 40, § 2, de la loi du 15 décembre 2013 en matière de dispositifs médicaux, l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

"§ 2. Si le paiement n'est pas effectué dans le délai visé au paragraphe 1er, le fonctionnaire envoie la décision définitive avec le montant à payer au receveur compétent de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales, et les sommes dues sont recouvrées conformément aux articles 3 et suivants de la loi domaniale du 22 décembre 1949.".

Art. 105

L'article 41 de la même loi, modifié par la loi du 21 décembre 2013, est abrogé.

Section 5

Dispositions diverses et transitoires

Art. 106

Chaque fois qu'une disposition légale ou réglementaire mentionne qu'une créance non fiscale est recouvrée soit conformément à l'article 3 de la loi domaniale du 22 décembre 1949, soit par l'ancienne administration de la taxe sur la valeur ajoutée, de l'enregistrement et des domaines, par un de ses prédécesseurs ou successeurs juridiques ou par un de ses fonctionnaires, "par voie de contrainte", "par voie de sommation-contrainte", "par la contrainte" ou par des termes similaires faisant référence à la contrainte, il y a lieu de la lire en omettant ces termes.

Chaque fois qu'une disposition légale ou réglementaire mentionne qu'une créance non fiscale est recouvrée par l'ancienne administration de la taxe sur la valeur ajoutée, de l'enregistrement et des domaines, par un de ses prédécesseurs ou successeurs juridiques ou par un de ses fonctionnaires "comme en matière de recouvrement des droits d'enregistrement ", "conformément aux dispositions de l'article 94 des lois coordonnées du 17 juillet 1991 sur la comptabilité de l'État" ou "conformément à l'article 94 des lois sur la comptabilité de l'État, coordonnées le 17 juillet 1991", il y a lieu de la lire comme mentionnant "conformément aux articles 3 et suivants de la loi domaniale du 22 décembre 1949".

Art. 107

Dit hoofdstuk is niet van toepassing op het dwangbevel dat werd betekend voor de datum van zijn inwerkingtreding.

Afdeling 6

Inwerkingtreding

Art. 108

Dit hoofdstuk treedt in werking op de datum bepaald door de Koning.

HOOFDSTUK 5

Accijnzen

Afdeling 1

Wijzigingen van de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak

Art. 109

In artikel 3 van de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 3 wordt vervangen als volgt:

"§ 3. Voor de sigaretten mag het totaal van de accijnzen en van de bijzondere accijnzen, geheven overeenkomstig § 1, 2°, en § 2, a), in geen geval minder bedragen dan 161,9645 euro per 1 000 stuks";

2° paragraaf 4, eerste lid, wordt vervangen als volgt:

"§ 4. Voor de rooktabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten en andere soorten rooktabak mag het totaal van de accijnzen en van de bijzondere accijnzen, geheven overeenkomstig § 1, 3°, en § 2, b), in geen geval minder bedragen dan 61,0747 euro per kilogram".

Afdeling 2

Wijzigingen van de programmawet van 27 december 2004

Art. 110

In artikel 419 van de programmawet van 27 december 2004, laatstelijk gewijzigd bij de wet van xxx tot wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken en tot opheffing van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging

Art. 107

Le présent chapitre n'est pas applicable à la contrainte qui a été signifiée avant la date de son entrée en vigueur.

Section 6

Entrée en vigueur

Art. 108

Le présent chapitre entre en vigueur à la date fixée par le Roi.

CHAPITRE 5

Accises

Section 1

Modifications de la loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés

Art. 109

Dans l'article 3 de la loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit:

"§ 3. Pour les cigarettes, le total des droits d'accise et des droits d'accise spéciaux perçus conformément aux § 1er, 2°, et § 2, a), ne peut en aucun cas être inférieur à 161,9645 euros par 1 000 pièces";

2° le paragraphe 4, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit:

"§ 4. Pour le tabac à fumer fine coupe destiné à rouler les cigarettes et les autres tabacs à fumer, le total des droits d'accise et des droits d'accise spéciaux perçus conformément aux § 1er, 3°, et § 2, b), ne peut en aucun cas être inférieur à 61,0747 euros par kilogramme".

Section 2

Modifications de la loi-programme du 27 décembre 2004

Art. 110

Dans l'article 419 de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du xxx modifiant la loi-programme du 27 décembre 2004 et la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d'accise sur l'alcool et les boissons alcoolisées et abrogeant l'arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi-programme du 27 décembre 2004 et l'arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi du

van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder e), i), wordt vervangen door:

“e) gasolie van de GN-codes 2710 19 41, 2710 19 45 en 2710 19 49 met een zwavelgehalte van meer dan 10 mg/kg:

i) gebruikt als motorbrandstof:

— accijns: 198,3148 euro per 1 000 liter bij 15 °C;

— bijzondere accijns: 266,7814 euro per 1 000 liter bij 15 °C;

— bijdrage op de energie: 14,8736 euro per 1 000 liter bij 15 °C;”;

2° de bepaling onder f), i), wordt vervangen door:

“f) gasolie van de GN-code 2710 19 41 met een zwavelgehalte van niet meer dan 10 mg/kg:

i) gebruikt als motorbrandstof:

— accijns: 198,3148 euro per 1 000 liter bij 15 °C;

— bijzondere accijns: 251,6461 euro per 1 000 liter bij 15 °C;

— bijdrage op de energie: 14,8736 euro per 1 000 liter bij 15 °C;”

Art. 111

In artikel 420, § 3, 1°, van de programmawet van 27 december 2004, laatstelijk gewijzigd bij de wet van xxx tot wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken en tot opheffing van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “1 november 2015” worden vervangen door de woorden “1 juli 2016”;

2° de woorden “33,29 euro per 1 000 liter bij 15 °C” worden vervangen door de woorden “32,0849 euro per 1 000 liter bij 15 °C”;

3° de woorden “34,60 euro per 1 000 liter bij 15 °C” worden vervangen door de woorden “22,3197 euro per 1 000 liter bij 15 °C”;

7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées, les modifications suivantes sont apportées:

1° le e), i), est remplacé par:

“e) gasoil relevant des codes NC 2710 19 41, 2710 19 45 et 2710 19 49 d’une teneur en poids de soufre excédant 10 mg/kg:

i) utilisé comme carburant:

— droit d’accise: 198,3148 euros par 1 000 litres à 15 °C;

— droit d’accise spécial: 266,7814 euros par 1 000 litres à 15 °C;

— cotisation sur l’énergie: 14,8736 euros par 1 000 litres à 15 °C;”;

— 2° le f), i), est remplacé par:

“f) gasoil relevant du code NC 2710 19 41 d’une teneur en poids de soufre n’excédant pas 10 mg/kg:

i) utilisé comme carburant:

— droit d’accise: 198,3148 euros par 1 000 litres à 15 °C;

— droit d’accise spécial: 251,6461 euros par 1 000 litres à 15 °C;

— cotisation sur l’énergie: 14,8736 euros par 1 000 litres à 15 °C;”

Art. 111

Dans l’article 420, § 3, 1°, de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du xxx modifiant la loi-programme du 27 décembre 2004 et la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées et abrogeant l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi-programme du 27 décembre 2004 et l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “1er novembre 2015” sont remplacés par les mots “1er juillet 2016”;

2° les mots “33,29 euros par 1 000 litres à 15 °C” sont remplacés par les mots “32,0849 euros par 1 000 litres à 15 °C”;

3° les mots “34,60 euros par 1 000 litres à 15 °C” sont remplacés par les mots “22,3197 euros par 1 000 litres à 15 °C”;

4° de woorden “50,00 euro per 1 000 liter bij 15 °C” worden vervangen door de woorden “54,5197 euro per 1 000 liter bij 15 °C”.

Art. 112

In artikel 420, § 3, 2°, van de programmawet van 27 december 2004, laatstelijk gewijzigd bij de wet van xxx tot wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken en tot opheffing van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, worden de woorden “1 november 2015” vervangen door de woorden “1 juli 2016”.

Art. 113

In artikel 420, § 3, 2°, i), van de programmawet van 27 december 2004, laatstelijk gewijzigd bij de wet van xxx tot wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken en tot opheffing van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, worden de woorden “26,09 euro per 1 000 liter bij 15 °C” vervangen door de woorden “29,15 euro per 1 000 liter bij 15 °C”.

Art. 114

In artikel 420, § 3, 2°, ii), van de programmawet van 27 december 2004, laatstelijk gewijzigd bij de wet van xxx tot wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken en tot opheffing van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, worden de woorden “27,40 euro per 1 000 liter bij 15 °C” vervangen door de woorden “16,45 euro per 1 000 liter bij 15 °C”.

Art. 115

In artikel 420, § 3, 2°, iii), van de programmawet van 27 december 2004, laatstelijk gewijzigd bij de wet van xxx tot wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende

4° les mots “50,00 euros par 1 000 litres à 15 °C” sont remplacés par les mots “54,5197 euros par 1 000 litres à 15 °C”.

Art. 112

Dans l’article 420, § 3, 2°, de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du xxx modifiant la loi-programme du 27 décembre 2004 et la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées et abrogeant l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi-programme du 27 décembre 2004 et l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées, les mots “1er novembre 2015” sont remplacés par les mots “1er juillet 2016”.

Art. 113

Dans l’article 420, § 3, 2°, i), de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du xxx modifiant la loi-programme du 27 décembre 2004 et la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées et abrogeant l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi-programme du 27 décembre 2004 et l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées, les mots “26,09 euros par 1 000 litres à 15 °C” sont remplacés par les mots “29,15 euros par 1 000 litres à 15 °C”.

Art. 114

Dans l’article 420, § 3, 2°, ii), de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du xxx modifiant la loi-programme du 27 décembre 2004 et la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées et abrogeant l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi-programme du 27 décembre 2004 et l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées, les mots “27,40 euros par 1 000 litres à 15 °C” sont remplacés par les mots “16,45 euros par 1 000 litres à 15 °C”.

Art. 115

Dans l’article 420, § 3, 2°, iii), de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du xxx modifiant la loi-programme du 27 décembre 2004 et la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées et

dranken en tot opheffing van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, worden de woorden "42,80 euro per 1 000 liter bij 15 °C" vervangen door de woorden "48,65 euro per 1 000 liter bij 15 °C".

Art. 116

In artikel 420, § 3, 2°, iv), van de programmawet van 27 december 2004, laatstelijk gewijzigd bij de wet van xxx tot wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken en tot opheffing van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, worden de woorden "3,17 keer" vervangen door de woorden "3,09 keer".

Art. 117

In artikel 429, § 5, 1), van de programmawet van 27 december 2004, laatstelijk gewijzigd bij de wet van xxx tot wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken en tot opheffing van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste zin worden de woorden "79,0017 euro per 1 000 liter bij 15°C" vervangen door de woorden "112,2917 euro per 1 000 liter bij 15 °C";

2° in de tweede zin worden de woorden "zoals voorzien in artikel 420, § 3" opgeheven.

Art. 118

De tarieven voorzien in artikel 419, a), b) en c), van de programmawet van 27 december 2004 van gelode benzine van de GN-codes 2710 11 31, 2710 11 51 en 2710 11 59 en van ongelode benzine van de GN-codes 2710 11 41, 2710 11 45 en 2710 11 49 en deze voorzien in artikel 419, e), i), en f), i), van de programmawet van 27 december 2004, voor gasolie van de GN-codes 2710 19 41, 2710 19 45 en 2710 19 49, zoals van toepassing op 31 december 2016 en op 31 december 2017 worden respectievelijk op 1 januari 2017 en op 1 januari 2018 geïndexeerd.

abrogeant l'arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi-programme du 27 décembre 2004 et l'arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d'accise sur l'alcool et les boissons alcoolisées, les mots "42,80 euros par 1 000 litres à 15 °C" sont remplacés par les mots "48,65 euros par 1 000 litres à 15 °C".

Art. 116

Dans l'article 420, § 3, 2°, iv), de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du xxx modifiant la loi-programme du 27 décembre 2004 et la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d'accise sur l'alcool et les boissons alcoolisées et abrogeant l'arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi-programme du 27 décembre 2004 et l'arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d'accise sur l'alcool et les boissons alcoolisées, les mots "3,17 fois" sont remplacés par les mots "3,09 fois".

Art. 117

Dans l'article 429, § 5, 1), de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du xxx modifiant la loi-programme du 27 décembre 2004 et la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d'accise sur l'alcool et les boissons alcoolisées et abrogeant l'arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi-programme du 27 décembre 2004 et l'arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d'accise sur l'alcool et les boissons alcoolisées, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots "79,0017 euros par 1 000 litres à 15 °C" de la première phrase sont remplacés par les mots "112,2917 euros par 1 000 litres à 15 °C";

2° les mots "comme prévu à l'article 420, § 3" de la deuxième phrase sont abrogés.

Art. 118

Les taux prévus dans l'article 419, a), b) et c), de la loi-programme du 27 décembre 2004 de l'essence au plomb des codes NC 2710 11 31, 2710 11 51 et 2710 11 59 et de l'essence sans plomb des codes NC 2710 11 41, 2710 11 45 et 2710 11 49 et ceux prévus dans l'article 419, e), i), et f), i), de la loi-programme du 27 décembre 2004, pour le gasoil des codes NC 2710 19 41, 2710 19 45 et 2710 19 49, applicables le 31 décembre 2016 et le 31 décembre 2017, sont indexés respectivement le 1er janvier 2017 et le 1er janvier 2018.

Het indexpercentage dat wordt toegepast op 1 januari 2017 en 1 januari 2018 bedraagt het verschil tussen de index van de consumptieprijzen van respectievelijk juni 2016 en juni 2015 en juni 2017 en juni 2016.

Dit percentage wordt toegepast op het totale bedrag aan accijnzen. Het resultaat van deze berekening wordt omgevormd naar een verhoging van de bijzondere accijns.

De minister bevoegd voor Financiën publiceert een officieel bericht in het *Belgisch Staatsblad* met vermelding van de tarieven die respectievelijk op 1 januari 2017 en 1 januari 2018 in werking treden.

Afdeling 3

Inwerkingtreding

Art. 119

Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 juli 2016.

HOOFDSTUK 6

Wijzigingen van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting

Art. 120

In de tabel "III. Rechtbanken van eerste aanleg." gevoegd bij wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting, gewijzigd bij de wet van 1 december 2013, die gewijzigd is bij de wetten van 6 januari 2014 en 25 april 2014, worden in de kolom met opschrift "Kader Parket Substituten" de volgende wijzigingen aangebracht:

1° voor het arrondissement Antwerpen wordt het cijfer "94" vervangen door het cijfer "95";

2° voor het arrondissement Brussel Nederlandstalig wordt het cijfer "19" vervangen door het cijfer "21";

3° voor het arrondissement Brussel Franstalig wordt het cijfer "95" vervangen door het cijfer "98";

4° voor het arrondissement Oost-Vlaanderen wordt het cijfer "85" vervangen door het cijfer "86";

5° voor het arrondissement Luik wordt het cijfer "69" vervangen door het cijfer "70";

6° voor het arrondissement Hainaut — zetel Bergen wordt het cijfer "44" vervangen door het cijfer "45".

Art. 121

In de tabel "Aantal substituut-procureurs des Konings gespecialiseerd in fiscale aangelegenheden in de rechtbank van eerste aanleg" gevoegd bij dezelfde wet, gewijzigd bij

Le pourcentage d'indexation appliqué le 1er janvier 2017 et le 1er janvier 2018 s'élève à la différence entre l'index des prix à la consommation de, respectivement, juin 2016 et juin 2015 et juin 2017 et juin 2016.

Ce pourcentage est appliqué au montant total de l'accise. Le montant résultant du calcul précité est transformé en une augmentation du droit d'accise spécial.

Le ministre des Finances publie un avis officiel au *Moniteur belge*, mentionnant les taux qui entrent en vigueur respectivement le 1er janvier 2017 et le 1er janvier 2018.

Section 3

Entrée en vigueur

Art. 119

Le présent chapitre entre en vigueur le 1er juillet 2016.

CHAPITRE 6

Modifications de la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire

Art. 120

Dans le tableau "III. Tribunaux de première instance." annexé à la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire, remplacé par la loi du 1er décembre 2013 modifiée par les lois du 6 janvier 2014 et du 25 avril 2014, les modifications suivantes sont apportées à la colonne intitulée "Cadre parquet Substituts":

1° pour l'arrondissement d'Anvers le chiffre "94" est remplacé par le chiffre "95";

2° pour l'arrondissement de Bruxelles néerlandophone le chiffre "19" est remplacé par le chiffre "21";

3° pour l'arrondissement de Bruxelles francophone le chiffre "95" est remplacé par le chiffre "98";

4° pour l'arrondissement de Flandre orientale le chiffre "85" est remplacé par le chiffre "86";

5° pour l'arrondissement de Liège le chiffre "69" est remplacé par le chiffre "70";

6° pour l'arrondissement du Hainaut — siège Mons le chiffre "44" est remplacé par le chiffre "45".

Art. 121

Dans le tableau "Nombre de substituts du procureur du Roi spécialisés en matière fiscale dans les tribunaux de première instance" annexé à la même loi, remplacé par la

de wet van 31 december 2012, worden in de kolom “Aantal substituut-procureurs des Konings gespecialiseerd in fiscale aangelegenheden (begrepen in het aantal substituut-procureurs des Konings) “de volgende wijzigingen aangebracht:

1° voor de zetel Antwerpen wordt het cijfer “4” vervangen door het cijfer “5”;

2° voor de zetel Brussel wordt het cijfer “5” vervangen door het cijfer “10”;

3° voor de zetel Gent wordt het cijfer “4” vervangen door het cijfer “5”;

4° voor de zetel Luik wordt het cijfer “4” vervangen door het cijfer “5”;

5° voor de zetel Bergen wordt het cijfer “4” vervangen door het cijfer “5”.

HOOFDSTUK 7

Bevraging van het Centraal Aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Afdeling 1

Bepaling tot wijziging van het Wetboek van strafvordering

Art. 122

Artikel 46*quater*, § 1 van het Wetboek van strafvordering, ingevoegd door de wet van 6 januari 2003 en gewijzigd door de wet van 27 december 2005, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Om de in het vorige lid bedoelde maatregelen mogelijk te maken, kan de procureur des Konings in geval van misdrijven bedoeld in de artikelen 137 tot 141 of 505, eerste lid, 2° tot 4°, van het Strafwetboek en in het kader van fiscale fraude zoals bedoeld in de artikelen 449 en 450 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, in de artikelen 73 en 73 bis van het wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, de artikelen 133 en 133 bis van het wetboek der successierechten, de artikelen 206 en 206 bis van het wetboek der registratie, hypotheek- en griffierechten en het artikel 207[1] van het wetboek der diverse rechten en taksen, in het Algemene wet douane en accijzen alsook het misdrijf bedoeld in artikel 5 § 3 van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, het decreet houdende de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 en de gewestbelastingen op de spelen en de weddenschappen op specifiek en met redenen omkleed verzoek, het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, om informatie vragen.”.

loi du 31 décembre 2012, les modifications suivantes sont apportées à la colonne “Nombre de substituts du procureur du Roi spécialisés en matière fiscale (inclus dans le nombre des substituts du procureur du Roi)”:

1° au siège d’Anvers le chiffre “4” est remplacé par le chiffre “5”;

2° au siège de Bruxelles le chiffre “5” est remplacé par le chiffre “10”;

3° au siège de Gand le chiffre “4” est remplacé par le chiffre “5”;

4° au siège de Liège le chiffre “4” est remplacé par le chiffre “5”;

5° au siège de Mons le chiffre “4” est remplacé par le chiffre “5”.

CHAPITRE 7

Demande d’informations au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique visé à l’article 322, § 3 du Code des impôts sur les revenus 1992

Section 1re

Disposition modifiant le Code d’instruction criminelle

Art. 122

L’article 46*quater*, § 1er du Code d’instruction criminelle, inséré par la loi du 6 janvier 2003 et modifié par la loi du 27 décembre 2005, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Afin de permettre les mesures visées à l’alinéa précédent, le procureur du Roi peut, en cas d’infractions aux articles 137 à 141 ou 505, aliéna 1er, 2° à 4°du Code pénal et dans le cadre de la fraude fiscale visée aux articles 449 et 450 du Code des impôts sur les revenus 1992, aux articles 73 et 73*bis* du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, aux articles 133 et 133*bis* du Code des droits de succession, aux articles 206 et 206*bis* de Code des droits d’enregistrement, d’hypothèque et de greffe, à l’article 207[1] du Code des droits et taxes divers, la Loi générale des douanes et accises, ainsi que l’infraction visée à l’article 5, § 3, de la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l’utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme, le Décret portant le Code flamand de la Fiscalité du 13 décembre 2013 et les impôts régionaux sur les jeux et paris, par sollicitation spécifique et motivée, demander des informations au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique visé à l’article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992.”.

Art. 123

In hetzelfde wetboek wordt een artikel 56*ter* ingevoegd, luidende:

"Art. 56*ter*. Teneinde de maatregelen bedoeld in artikel 46*quater*, § 1, eerste lid, mogelijk te maken, kan de onderzoeksrechter op specifiek en met redenen omkleed verzoek het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, om informatie vragen.".

Art. 124

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 158*sexies* ingevoegd, luidende:

"Art. 158*sexies*. De rechtbank kan, om de waarheid aan het licht te brengen, de procureur des Konings door middel van een specifiek en met redenen omkleed verzoek ambtshalve uitnodigen om het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, om informatie te vragen.".

Art. 125

In hetzelfde wetboek wordt een artikel 190*quinquies* ingevoegd, luidende:

"Art. 190*quinquies*. De rechtbank kan om de waarheid aan het licht te brengen, de procureur des Konings door middel van een specifiek en met redenen omkleed verzoek ambtshalve uitnodigen om het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, om informatie te vragen.".

Afdeling 2

Bepaling tot wijziging van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme

Art. 126

In de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, zoals gewijzigd bij de wet van 13 maart 2016, wordt een hoofdstuk IVbis ingevoegd, dat het artikel 36*bis* bevat, luidende:

"Hoofdstuk IV*bis* — Bevraging van het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België

Art. 36*bis*. Voor de uitvoering van haar wettelijke opdracht en onverminderd de bevoegdheden van de gerechtelijke overheden kan de Cel, op specifiek en met redenen omkleed

Art. 123

Dans le même Code, il est inséré un article 56*ter* rédigé comme suit:

"Art. 56*ter*. Afin de permettre les mesures visées à l'article 46*quater*, § 1er , alinéa 1er, le juge d'instruction peut, par sollicitation spécifique et motivée, demander des informations au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique visé à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992.".

Art. 124

Dans le même Code, il est inséré un article 158*sexies* rédigé comme suit:

"Art. 158*sexies*. Le tribunal peut, dans l'intérêt de la manifestation de la vérité, d'office, inviter le procureur du Roi à demander des informations, par sollicitation spécifique et motivée, au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique visé à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992.".

Art. 125

Dans le même Code, il est inséré un article 190*quinquies* rédigé comme suit:

"Art. 190*quinquies*. Le tribunal peut, dans l'intérêt de la manifestation de la vérité, d'office, inviter le procureur du Roi à demander des informations, par sollicitation spécifique et motivée, au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique visé à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992.".

Section 2

Disposition modifiant la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme

Art. 126

Dans la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme, modifiée en dernier lieu par la loi du 13 mars 2016, il est inséré un chapitre IVbis comportant l'article 36*bis* rédigé comme suit:

"Chapitre IV*bis* — Demande d'informations au point de contact central de la Banque nationale de Belgique

Art. 36*bis*. Pour l'accomplissement de sa mission légale et sans préjudice des compétences des autorités judiciaires, la cellule peut, par sollicitation spécifique et motivée, demander

verzoek, het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, om informatie vragen.".

Afdeling 3

Bepaling tot wijziging van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt

Art. 127

In de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt wordt een artikel 118 ingevoegd, luidende:

"Art. 118. Enkel in het kader van aangiften van nalatenschap kan de notaris, op specifiek en met redenen omkleed verzoek, het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, om informatie vragen.".

HOOFDSTUK 8

CFI

Art. 128

In hoofdstuk IV van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, wordt een artikel 27/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 27/1. De in artikel 2, § 1, 1° tot en met 18°, beoogde ondernemingen of personen stellen de CFI, op de door haar bepaalde wijze, automatisch en periodiek in kennis van alle verrichtingen met de fiscale paradijzen zoals bepaald in de lijst op basis van artikel 307, § 1, zesde lid, van het Wetboek van de inkomstenbelasting 1992. De wijze en de periodiciteit van de kennisgevingen, worden bepaald door de Koning.

Indien uit de analyse van de inlichtingen die haar zijn meegedeeld krachtens het eerste lid een verband blijkt met een melding ontvangen overeenkomstig artikel 23 en volgende, oefent de CFI haar bevoegdheden uit overeenkomstig artikel 33 en volgende.".

des informations au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique visé à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992.".

Section 3

Disposition modifiant la Loi du 25 ventôse an XI contenant organisation du notariat

Art. 127

Dans la loi du 25 ventôse an XI contenant organisation du notariat, il est inséré un article 118 rédigé comme suit:

"Art. 118. Seulement, dans le cadre de déclarations de successions, le notaire peut, par sollicitation spécifique et motivée, demander des informations au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique visé à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992.".

CHAPITRE 8

CTIF

Art. 128

Dans le chapitre IV de la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme, il est inséré un article 27/1, rédigé comme suit:

"Art. 27/1. Les organismes et les personnes visés à l'article 2, § 1er, 1° à 18°, informent automatiquement et périodiquement la CTIF, selon les modalités qu'elle détermine, de toutes les opérations impliquant les paradis fiscaux repris dans la liste établie sur base de l'article 307, § 1er, alinéa 6, du Code des Impôts sur les Revenus 1992. La forme et la périodicité de la communication des informations sont établies par le Roi.

Lorsque l'analyse des informations qui lui sont transmises en vertu du premier alinéa fait apparaître un lien avec une déclaration de soupçon reçue en application des articles 23 et suivants, la CTIF exerce ses compétences en application des articles 33 et suivants.".

TITEL 4

Ontwikkelingssamenwerking

ENIG HOOFDSTUK

Oprichting van het organiek federaal fonds voor klimaatfinanciering in ontwikkelingslanden

Art. 129

Met het oog op enerzijds het verminderen van de kwetsbaarheid ten aanzien van de gevolgen van de klimaatverandering en anderzijds het verminderen of vermijden van de antropogene uitstoot van broeikasgassen in ontwikkelingslanden, wordt een fonds genaamd "Federaal fonds voor klimaatfinanciering in ontwikkelingslanden" opgericht.

Art. 130

Het regeringslid bevoegd voor Ontwikkelingssamenwerking neemt de verantwoordelijkheid en het beheer van het Federaal fonds voor klimaatfinanciering in ontwikkelingslanden op zich.

Art. 131

Het "Federaal fonds voor klimaatfinanciering in ontwikkelingslanden" financiert in ontwikkelingslanden:

1° initiatieven die de kwetsbaarheid ten aanzien van de gevolgen van de klimaatverandering verminderen en de aanpassingscapaciteit van de meest kwetsbare landen en bevolkingsgroepen verhogen;

2° initiatieven voor het bevorderen van een koolstofarme ontwikkeling;

3° initiatieven gericht op de ontwikkeling en de transfer van nieuwe en aangepaste technologie die het milieu respecteert en op capaciteitsopbouw in het kader van de doelstellingen bedoeld in artikel 129;

4° initiatieven gericht op het ondersteunen van ontwikkelingslanden om aan hun transparantieverplichtingen voor het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering te kunnen voldoen.

Art. 132

Bij de toewijzing van zijn financiële middelen respecteert het Federaal fonds voor klimaatfinanciering in ontwikkelingslanden de volgende criteria:

1° het naleven van de principes van duurzame ontwikkeling zoals bepaald in de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling van de Verenigde Naties;

TITRE 4

Coopération au développement

CHAPITRE UNIQUE

Création du fonds fédéral organique pour le financement de l'action climatique dans les pays en développement

Art. 129

En vue d'une part de réduire la vulnérabilité aux effets du changement climatique et d'autre part de réduire ou d'éviter les émissions anthropiques des gaz à effet de serre dans les pays en développement, il est créé un fonds dénommé "Fonds fédéral pour le financement de l'action climatique dans les pays en développement".

Art. 130

Le membre du Gouvernement qui a la Coopération au Développement dans ses attributions assume la responsabilité et la gestion du Fonds fédéral pour le financement de l'action climatique dans les pays en développement.

Art. 131

Le "Fonds fédéral pour le financement de l'action climatique dans les pays en développement" finance dans les pays en développement:

1° les initiatives visant à réduire la vulnérabilité face aux effets du changement climatique et à renforcer les capacités d'adaptation des pays et des populations les plus vulnérables;

2° les initiatives favorisant un développement à faible intensité de carbone;

3° les initiatives visant le développement et le transfert des technologies nouvelles et adaptées qui respectent l'environnement et le renforcement des capacités dans le cadre des objectifs visés à l'article 129;

4° les initiatives visant à appuyer les pays en développement pour qu'ils puissent honorer leur obligations de transparence envers la Convention-Cadre des Nations Unies sur les Changements climatiques.

Art. 132

Dans le cadre de l'attribution de ses moyens financiers, le Fonds fédéral pour le financement de l'action climatique dans les pays en développement respecte les critères suivants:

1° le respect des principes de développement durable tels que déterminés dans l'Agenda 2030 pour le développement durable des Nations Unies;

2° het naleven van de doelstellingen van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering en het Akkoord van Parijs van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering;

3° de initiatieven kaderen binnen de bestaande nationale klimaatstrategieën en klimaatactieplannen en de "Nationale Vastgelegde Bijdragen" (*Intended Nationally Determined Contributions*);

4° tenminste 50 procent van de middelen van het Fonds moet worden besteed aan initiatieven voor de minst ontwikkelde landen;

5° de initiatieven vinden bij voorkeur plaats in de partnerlanden van de Belgische gouvernementele samenwerking.

Het Fonds streeft eveneens naar synergieën met andere multilaterale milieuverdragen, in het bijzonder het Verdrag van de Verenigde Naties inzake Biologische Diversiteit en het Verdrag van de Verenigde Naties ter bestrijding van Desertificatie.

Art. 133

De middelen van het Fonds worden toegewezen als volgt:

1° bijdragen aan de algemene middelen van multilaterale en internationale organisaties en fondsen met als hoofdopdracht klimaat;

2° subsidies aan actoren van de niet-gouvernementele samenwerking niet-gouvernementele organisaties zoals gedefinieerd in artikel 6 van de wet van 9 januari 2014 tot wijziging van de wet van 19 maart 2013 betreffende de Belgische samenwerking voor projecten die:

a) de doelstellingen bedoeld in artikel 129 beogen;

b) voldoen aan de criteria opgenomen in artikel 132;

3° subsidies voor partnerschappen tussen de federale overheidsdiensten, de instellingen van publiek recht en de Belgische institutionele actoren en die van de ontwikkelingslanden;

4° bijdragen aan projecten in het kader van de gouvernementele samenwerking;

5° het verstrekken van leningen aan en deelname in het kapitaal van instellingen en ondernemingen die koolstofarme technologieën ontwikkelen en toepassen in de partnerlanden via instellingen van publiek of privaat recht;

6° het verstrekken van leningen aan en deelname in het kapitaal van het Green Climate Fund.

Jaarlijks wordt maximum één procent van het budget van het Fonds besteed aan de identificatie, de voorbereiding, de opvolging en de evaluatie van de ondersteunde initiatieven.

2° le respect des objectifs de la Convention-Cadre des Nations Unies sur les Changements climatiques et l'Accord de Paris de la Convention-Cadre des Nations Unies sur les Changements climatiques;

3° les initiatives s'inscrivent dans les stratégies et plans d'action pour le climat nationaux existants et dans le cadre des "Contributions décidées à l'échelle nationale" (*Intended Nationally Determined Contributions*);

4° au moins 50 pourcent des moyens du Fonds doivent être consacrés à des initiatives pour les pays les moins avancés;

5° de préférence, les initiatives qui ont lieu dans les pays partenaires de la coopération gouvernementale belge.

Le Fonds vise aussi les synergies avec d'autres Traités multilatéraux pour l'Environnement, en particulier avec la Convention des Nations Unies pour la Biodiversité et la Convention des Nations Unies sur la Lutte contre la Désertification.

Art. 133

Les moyens du Fonds sont attribués comme suit:

1° les contributions au budget général des organisations et fonds multilatéraux et internationaux ayant comme mandat principal le climat;

2° les subsides aux acteurs de la coopération non gouvernementale tels que définis à l'article 6 de la loi du 9 janvier 2014 modifiant la loi du 19 mars 2013 relative à la Coopération au Développement et pour des projets qui:

a) ciblent les objectifs visés à l'article 129;

b) répondent aux critères repris à l'article 132;

3° les subsides pour des partenariats entre les services publics fédéraux, les institutions de droit public et les acteurs institutionnels belges et ceux des pays en développement;

4° les contributions aux projets dans le cadre de la coopération gouvernementale;

5° l'octroi de prêts et prise de participations dans le capital d'institutions et d'entreprises qui développent et appliquent des technologies à faible intensité de carbone dans les pays partenaires via des institutions de droit public ou de droit privé;

6° l'octroi de prêts et prise de participations dans le capital du Fonds vert pour le climat.

Maximum un pour cent du budget du Fonds est consacré annuellement à l'identification, à la préparation, au suivi et à l'évaluation des initiatives soutenues.

Art. 134

Er wordt een organiek fonds opgericht op de afzonderlijke sectie van de begroting van de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking.

Dit fonds beschikt over het federale aandeel van de veilinginkomsten die afkomstig zijn van het Europese emissiehandelssysteem (EU ETS) van de periode 2013 tot en met 2020.

Het federale aandeel ontvangen in de periode 2013-2015 zal door de Nationale Bank integraal worden overgemaakt en vormt de initiële reserve van het Fonds.

Het federale aandeel voor de periode 2016-2020 zal jaarlijks gestort worden.

Art. 135

Jaarlijks wordt een rapport overgemaakt aan de Nationale Klimaatcommissie overeenkomstig artikels 17 en 18 van de EU-verordening 525/2013 van 21 mei 2013 betreffende een bewakings- en rapportagesysteem voor de uitstoot van broeikasgassen en een rapportagemechanisme voor overige informatie op nationaal niveau en op het niveau van de unie met betrekking tot klimaatverandering.

Art. 136

Rubriek 14 “Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking” van de tabel, gevoegd bij de organieke wet van 27 december 1990 houdende oprichting van begrotingsfondsen, wordt aangevuld met de volgende bepalingen:

“14-3 Federaal fonds voor klimaatfinanciering in ontwikkelingslanden”

Aard van de toegewezen ontvangsten:

De jaarlijkse inkomsten zijn afkomstig van de federale inkomsten van het Europese emissiehandelssysteem voor de periode 2013-2020.

Aard van de toegestane uitgaven:

Initiatieven in ontwikkelingslanden voor:

1° het verminderen van de kwetsbaarheid ten aanzien van de gevolgen van de klimaatverandering;

2° het bevorderen van een koolstofarme ontwikkeling.

Art. 137

Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 juli 2016.

Art. 134

Il est créé un fonds organique dans la section particulière du budget du Service public fédéral Affaires Etrangères, Commerce extérieur et Coopération au Développement.

Ce fonds dispose de la part fédérale des recettes provenant des revenus du système européen d’échange de quotas d’émission (EU ETS) de la période 2013 à 2020.

La part fédérale reçue au cours de la période 2013-2015 sera transférée intégralement par la Banque nationale et constituera la réserve initiale du Fonds.

La part fédérale au cours de la période 2016-2020 sera versée annuellement.

Art. 135

Conformément aux articles 17 et 18 du Règlement UE 525/2013 du 21 mai 2013 relatif à un mécanisme pour la surveillance et la déclaration des émissions de gaz à effet de serre et pour la déclaration, au niveau national et au niveau de l’Union, d’autres informations ayant trait au changement climatique, un rapport est transmis annuellement à la Commission nationale Climat.

Art. 136

La rubrique 14 “Service public fédéral Affaires Etrangères, Commerce extérieur et Coopération au Développement” du tableau, joint à la loi organique du 27 décembre 1990 créant des fonds budgétaires, est complétée par les dispositions suivantes:

“14-3 Fonds fédéral pour le financement de l’action climatique dans les pays en développement”

Nature des recettes affectées:

Les revenus annuels proviennent des revenus fédéraux du système européen d’échange de quotas d’émission de la période 2013-2020.

Nature des dépenses autorisées:

Initiatives dans les pays en développement pour:

1° la réduction de la vulnérabilité vis-à-vis des effets du changement climatique;

2° la promotion du développement à faible intensité de carbone.

Art. 137

Le présent chapitre entre en vigueur le 1er juillet 2016.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. ADVIES 59.380/1/2/3/4
VAN 13 MEI 2016

Op 6 mei 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Eerste minister verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van “Programmawet”.

Titel 1, titel 2, hoofdstuk 1 (afdeling 1, onderafdelingen 1 en 3), hoofdstukken 2 en 3, en titel 3, hoofdstuk 4 (afdelingen 2, 3, 5 en 6) zijn door de eerste kamer onderzocht op 10 mei 2016. De kamer was samengesteld uit Marnix Van Damme, kamervoorzitter, Wilfried Van Vaerenbergh en Wouter Pas, staatsraden, Marc Rigaux, assessor, en Greet Verberckmoes, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Raf Aertgeerts, eerste auditeur-afdelingshoofd, Kristine Bams, eerste auditeur, en Wendy Depester, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wilfried Van Vaerenbergh, staatsraad.

Titel 1, titel 2, hoofdstuk 1 (afdeling 1, onderafdelingen 2 en 3, en afdeling 2), en titel 3, hoofdstuk 4 (afdelingen 1 en 4 tot 6), hoofdstuk 7 (afdelingen 2 en 3), en hoofdstuk 8 zijn door de tweede kamer onderzocht op 11 en 12 mei 2016. De kamer was samengesteld uit Pierre Vandernoot, kamervoorzitter, Luc Detroux en Wanda Vogel, staatsraden, Christian Behrendt en Marianne Dony, assessoren, en Bernadette Vigneron, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Benoît Jadot, eerste auditeur-afdelingshoofd, en Jean-Luc Paquet, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Pierre Vandernoot, kamervoorzitter.

Titel 1 en titel 3, hoofdstukken 1 tot 3, hoofdstuk 4 (afdelingen 4 tot 6), hoofdstukken 5 en 6 en hoofdstuk 7 (afdeling 1) zijn door de derde kamer onderzocht op 10 mei 2016. De kamer was samengesteld uit Jo Baert, kamervoorzitter, Jeroen Van Nieuwenhove en Koen Muylle, staatsraden, Jan Velaers en Johan Put, assessoren, en Leen Verschraeghen, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine Bams, eerste auditeur, Dries Van Eeckhoutte, Pierrot T’Kindt, Frédéric Vanneste en Tim Corthaut, auditeurs, en Jonas Riemslagh, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jeroen Van Nieuwenhove, staatsraad.

De titels 1 en 4 zijn door de vierde kamer onderzocht op 11 mei 2016. De kamer was samengesteld uit Pierre Liénardy,

AVIS DU CONSEIL D’ÉTAT
N° AVIS 59.380/1/2/3/4
DU 13 MAI 2016

Le 6 mai 2016, le Conseil d’État, section de législation, a été invité par le Premier ministre à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un avant-projet de “Loi-programme”.

Les titres 1er et 2, chapitre 1er (section 1ere, sous-sections 1ere et 3), chapitres 2 et 3, et titre 3, chapitre 4 (sections 2, 3, 5 et 6) ont été examinés par la première chambre le 10 mai 2016. La chambre était composée de Marnix Van Damme, président de chambre, Wilfried Van Vaerenbergh et Wouter Pas, conseillers d’État, Marc Rigaux, assesseur, et Greet Verberckmoes, greffier.

Le rapport a été présenté par Raf Aertgeerts, premier auditeur chef de section, Kristine Bams, premier auditeur, et Wendy Depester, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l’avis a été vérifiée sous le contrôle de Wilfried Van Vaerenbergh, conseiller d’État.

Les titres 1er et 2, chapitre 1er (section 1er, sous-section 2 et 3, et section 2) et titre 3, chapitre 4 (sections 1ere et 4 à 6), chapitre 7 (sections 2 et 3), et chapitre 8 ont été examinés par la deuxième chambre les 10 et 11 mai 2016. La chambre était composée de Pierre Vandernoot, président de chambre, Luc Detroux et Wanda Vogel, conseillers d’État, Christian Behrendt et Marianne Dony, assesseurs, et Bernadette Vigneron, greffier.

Le rapport a été présenté par Benoît Jadot, premier auditeur chef de section, et Jean-Luc Paquet, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l’avis a été vérifiée sous le contrôle de Pierre Vandernoot, président de chambre.

Les titres 1er et 3, chapitres 1er à 3, chapitre 4 (sections 4 à 6), chapitres 5 et 6, et chapitre 7 (section 1ere) ont été examinés par la troisième chambre le 10 mai 2016. La chambre était composée de Jo Baert, président de chambre, Jeroen Van Nieuwenhove et Koen Muylle, conseillers d’État, Jan Velaers et Johan Put, assesseurs, et Leen Verschraeghen, greffier assumé.

Le rapport a été présenté par Kristine Bams, premier auditeur, Dries Van Eeckhoutte, Pierrot T’Kindt, Frédéric Vanneste et Tim Corthaut, auditeurs, et Jonas Riemslagh, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l’avis a été vérifiée sous le contrôle de Jeroen Van Nieuwenhove, conseiller d’État.

Les titres 1er et 4 ont été examinés par la quatrième chambre le 11 mai 2016. La chambre était composée de

kamervoorzitter, Martine Baguet en Bernard Blero, staatsraden, en Colette Gigot, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Patrick Ronvaux, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Pierre Vandernoot, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 13 mei 2016.

*

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

De motivering in de brief luidt als volgt:

"Het inroepen van de hoogdringendheid wordt algemeen gemotiveerd door het feit dat de bepalingen van het voorontwerp, in hun geheel genomen, uitvoering geven aan die beslissingen genomen in het kader van de begrotingscontrole 2016 die op heel korte termijn moeten van kracht worden."

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, beperkt de afdeling Wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van het ontwerp, de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat deze drie punten betreft, geeft het ontwerp aanleiding tot de volgende opmerkingen.

*

Vormvereisten

1. Voor een aantal onderdelen van het ontwerp ontbreekt het advies van de bevoegde inspecteur van Financiën. Zo bevatten de stukken die zijn voorgelegd niet het advies van de inspecteur van Financiën geaccrediteerd bij Justitie voor de artikelen 120 tot 125 van het ontwerp.

2. Een aantal bepalingen van het ontwerp hebben betrekking op de toegang tot en de registratie en de uitwisseling van persoonsgegevens. Het verdient aanbeveling om over die bepalingen, met toepassing van artikel 29, § 1, van de wet van 8 december 1992 "tot bescherming van de persoonlijke levens[s]feer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens", het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in te winnen. In dit verband kan inzonderheid worden verwezen naar de bepalingen waarbij de toegang tot de gegevens van het

Pierre Liénardy, président de chambre, Martine Baguet et Bernard Blero, conseillers d'État, et Colette Gigot, greffier.

Le rapport a été présenté par Patrick Ronvaux, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Pierre Vandernoot, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 13 mai 2016.

*

Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

La motivation dans la lettre s'énonce comme suit:

"*Het inroepen van de hoogdringendheid wordt algemeen gemotiveerd door het feit dat de bepalingen van het voorontwerp, in hun geheel genomen, uitvoering geven aan die beslissingen genomen in het kader van de begrotingscontrole 2016 die op heel korte termijn moeten van kracht worden*".

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'État, la section de législation limite son examen au fondement juridique du projet, à la compétence de l'auteur de l'acte ainsi qu'à l'accomplissement des formalités préalables, conformément à l'article 84, § 3, des lois précitées.

Sur ces trois points, le projet appelle les observations ci-après.

*

Formalités

1. L'avis de l'inspecteur des Finances compétent fait défaut pour un certain nombre de dispositions du projet. Ainsi, les pièces qui ont été soumises ne comportent pas l'avis de l'inspecteur des Finances accrédité auprès de la Justice pour les articles 120 à 125 du projet.

2. Plusieurs dispositions du projet concernent l'accès aux données à caractère personnel, l'enregistrement et l'échange de celles-ci. Il est recommandé de recueillir l'avis de la Commission de la protection de la vie privée sur ces dispositions, en application de l'article 29, § 1er, de la loi du 8 décembre 1992 "relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel". À cet égard, il peut être renvoyé notamment aux dispositions élargissant l'accès aux données du point de contact central tenu par la Banque nationale (PCC), mais d'autres

Centraal Aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank (CAP) wordt verruimd, maar ook andere bepalingen hebben implicaties voor de bescherming van het privéleven (zie bv. artikel 65 van het ontwerp).

Indien het ontwerp als gevolg van dat advies wijzigingen zou ondergaan, moeten die wijzigingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, nog worden onderworpen aan het advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving.

3. Andere opmerkingen over de vormvereisten worden gemaakt bij de bespreking van het betrokken onderdeel van het ontwerp.

Onderzoek van de tekst

TITEL 1

Algemene bepaling

Bij deze titel zijn geen opmerkingen te maken.

TITEL 2

Sociale bepalingen

HOOFDSTUK 1

Sociale Zaken

Afdeling 1

Financiering

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 2

Wijzigingen aan de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994

Onderafdeling 1

Gerichte herbeoordeling

Artikelen 8 en 9

Gelet op de inhoud van de wijzigingen die men voornemens is aan te brengen in artikel 82, eerste lid, 1°, en in artikel 90 van de wet "betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994", kan men zich afvragen of artikel 82, tweede lid, eerste zin, van diezelfde wet niet dienovereenkomstig aangepast dient te worden.

dispositions ont également des implications pour la protection de la vie privée (voir par exemple l'article 65 du projet).

Si le projet devait encore subir des modifications à la suite de cet avis, il y aurait lieu, conformément à la règle prévue par l'article 3, § 1er, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, de soumettre encore ces modifications à l'avis du Conseil d'État, section de législation.

3. D'autres observations sur les formalités seront formulées lors de l'examen des dispositions concernées du projet.

Examen du texte

TITRE 1ER

Disposition générale

Ce titre n'appelle aucune observation.

TITRE 2

Dispositions sociales

CHAPITRE 1ER

Affaires Sociales

Section 1re

Financement

Cette section n'appelle aucune observation.

Section 2

Modifications de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994

Sous-section 1re

Contrôle ciblé

Articles 8 et 9

Au vu du contenu des modifications qu'il est envisagé d'apporter à l'article 82, alinéa 1er, 1°, et à l'article 90 de la loi "relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités", coordonnée le 14 juillet 1994, on peut se demander s'il ne conviendrait pas d'adapter en conséquence l'article 82, alinéa 2, première phrase, de la même loi.

Onderafdeling 2

Kennelijk onbetwiste en niet-verschuldigde bedragen terugvorderen

Bij deze onderafdeling zijn geen opmerkingen te maken.

HOOFDSTUK 2

Zelfstandigen

Vormvereisten

Uit de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag blijkt niet dat over de artikelen 12 tot 23 van het ontwerp het advies van het Algemeen Beheerscomité voor het sociaal statuut der zelfstandigen werd ingewonnen, overeenkomstig artikel 110, § 1, tweede lid, 2°, van de wet van 30 december 1992 "houdende sociale en diverse bepalingen", noch dat dienaangaande een beroep wordt gedaan op de spoedeisendheid.

Indien dat advies alsnog wordt ingewonnen en de aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, voorgelegde tekst ten gevolge daarvan nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, voor een nieuw onderzoek aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

Afdeling 1

Administratieve geldboeten in de regeling voor zelfstandigen

Onderafdeling 1

Wijzigingen van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen

Artikelen 12 tot 18

1. De tekst van het ontworpen artikel 16, § 2, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 38 (artikel 14, 1°, van het ontwerp) dient b*ter* te worden afgestemd op de tekst van de eerste twee leden van artikel 16, § 2, en die van de artikelen 16, § 3, en 17*bis* tot 17*quater* van hetzelfde besluit. Men redigere het ontworpen derde lid dan als volgt:

"De invordering van de administratieve geldboete, bedoeld in artikel 17*bis*, verjaart na vijf jaar, te rekenen vanaf de dag waarop er geen beroep meer kan worden aangetekend tegen de beslissing van de bevoegde ambtenaar tot het opleggen van een administratieve geldboete."

2. Ter wille van de rechtszekerheid verdient het aanbeveling om, wat betreft de artikelen 12 tot 18 van het ontwerp, duidelijk het concrete toepassingsgebied ervan aan te geven (bvb. door te bepalen dat de nieuwe regeling voor de eerste maal van toepassing is op de beslissingen tot het opleggen van een

Sous-section 2

Récupération des indus manifestement non contestés

Cette sous-section n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 2

Indépendants

Formalités

Il n'apparaît pas des documents joints à la demande d'avis que, conformément à l'article 110, § 1er, alinéa 2, 2°, de la loi du 30 décembre 1992 "portant des dispositions sociales et diverses", l'avis du Comité général de gestion pour le statut social des travailleurs indépendants a été recueilli, ni que l'urgence est invoquée à cet égard.

Si cet avis est encore recueilli et que consécutivement à celui-ci, le texte soumis au Conseil d'État, section de législation, devait encore subir des modifications, les dispositions modifiées devraient être soumises à la section de législation pour un nouvel examen, conformément à la règle prescrite à l'article 3, § 1er, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État.

Section 1re

Amendes administratives dans le régime des travailleurs indépendants

Sous-section 1re

Modifications de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants

Articles 12 à 18

1. Le texte de l'article 16, § 2, alinéa 3, en projet, de l'arrêté royal n° 38 (article 14, 1°, du projet) doit être mieux aligné sur le texte des deux premiers alinéas de l'article 16, § 2, et celui des articles 16, § 3, et 17*bis* à 17*quater* du même arrêté. Le troisième alinéa en projet sera rédigé comme suit:

"Le recouvrement de l'amende administrative, visée à l'article 17*bis*, se prescrit par cinq ans, à dater du jour où la décision du fonctionnaire compétent pour infliger une amende administrative n'est plus susceptible de recours".

2. Dans un souci de sécurité juridique, il est recommandé de préciser le champ d'application concret des articles 12 à 18 du projet (par exemple, en prévoyant que le nouveau dispositif s'applique pour la première fois aux décisions d'infliger une amende administrative prises postérieurement à l'entrée

administratieve geldboete genomen na de inwerkingtreding van de nieuwe regeling). Ook dient te worden nagegaan of er niet tevens in overgangsmaatregelen moet worden voorzien. Dit laatste moet onder meer worden beoordeeld in het licht van de gevolgen die de nieuwe regeling heeft voor situaties die onder de gelding van de oude regeling zijn ontstaan en die nog bestaan.

Onderafdeling 2

Wijziging van de wet van 16 december 1851 betreffende de voorrechten en hypotheken, die titel XVIII van boek van het Burgerlijk Wetboek vormt

Bij deze onderafdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 2

Moment van aansluiting voor een zelfstandige beroepsactiviteit

Artikel 20

In artikel 20 van het ontwerp dient aan de te vervangen woorden "op de dag van de aanvang" ("*le jour où elle débute*") het woord "uiterlijk" ("*au plus tard*") te worden toegevoegd.

Afdeling 3

Deeleconomie

Artikelen 22 en 23

Deze afdeling strekt ertoe personen die, in het kader van de deeleconomie (zie titel 3, hoofdstuk 2, van het ontwerp), een activiteit uitoefenen die inkomsten genereert, te onttrekken aan de toepassing van het koninklijk besluit nr. 38.

Het in het leven roepen van deze specifieke regeling zal in het licht van het gelijkheidsbeginsel deugdelijk verantwoord moeten kunnen worden.

HOOFDSTUK 3

Strijd tegen de sociale fraude — Reorganisatie van de Sociale en Opsporingsdienst en oprichting van twee structurele coördinatiecomités uitvoering

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

en vigueur du nouveau régime). Il convient en outre d'examiner s'il n'y a pas lieu de prévoir également des mesures transitoires. Cette éventualité sera notamment appréciée au regard des effets que le nouveau régime aura sur des situations qui sont nées sous l'empire des règles anciennes et qui sont toujours en vigueur.

Sous-section 2

Modification de la loi du 16 décembre 1851 concernant les privilèges et hypothèques, formant le titre XVIII du Livre III du Code civil

Cette sous-section n'appelle aucune observation.

Section 2

Moment de l'affiliation pour une activité professionnelle indépendante

Article 20

Dans l'article 20 du projet, il y a lieu d'ajouter aux mots à remplacer "le jour où elle débute" ("*op de dag van de aanvang*") les mots "au plus tard" ("*uiterlijk*").

Section 3

Économie collaborative

Articles 22 et 23

Cette section vise à soustraire à l'application de l'arrêté royal n° 38 les personnes qui, dans le cadre de l'économie collaborative (voir titre 3, chapitre 2, du projet), exercent une activité génératrice de revenus.

La création de ce régime spécifique devra pouvoir être adéquatement justifiée au regard du principe d'égalité.

CHAPITRE 3

Lutte contre la fraude sociale — Réorganisation du Service d'information et de Recherche sociale et la création de deux comités structurels de coordination

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

TITEL 3

Financiën

HOOFDSTUK 1

Opheffing btw-vrijstelling voor on line kans- en geldspelen andere dan loterijen

1. Dit hoofdstuk strekt tot het opheffen, met ingang van 1 juli 2016, van de btw-vrijstelling voor online kans- en geldspelen andere dan loterijen. Loterijen en offline kans- en geldspelen blijven derhalve vrijgesteld van de belasting over de toegevoegde waarde.

2. Bij het huidige artikel 44, § 3, 13°, van het Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde (hierna: Btw-wetboek) worden "weddenschappen, loterijen en andere kans- en geldspelen, met inachtneming van de door de Koning vastgestelde voorwaarden en beperkingen" vrijgesteld van de belasting. Daaraan is uitvoering gegeven bij het koninklijk besluit nr. 45 van 14 april 1993 "met betrekking tot de vrijstelling op het stuk van de belasting over de toegevoegde waarde ten aanzien van de kans- en geldspelen" door te bepalen wat onder "kans- en geldspelen" dient te worden verstaan.

Kans- en geldspelen zijn sedert de invoering ervan in 1971 niet aan de btw onderworpen. Aanvankelijk werden dergelijke spelen beschouwd als handelingen buiten de werkingssfeer van de btw, maar naar aanleiding van de aanpassing van het Btw-wetboek in 1992 waarbij het begrip "dienst" negatief werd omschreven, diende de vrijstelling expliciet te worden bepaald in artikel 44, § 3, 13°, van het Btw-wetboek.

Krachtens artikel 135, lid 1, i), van de Btw-richtlijn[1] verlenen de lidstaten vrijstelling voor "weddenschappen, loterijen en andere kans- en geldspelen, met inachtneming van de door elke lidstaat gestelde voorwaarden en beperkingen". Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft daarvoor de volgende verklaring gegeven:

"Wat inzonderheid weddenschappen, loterijen en andere kansspelen betreft, zij eraan herinnerd dat daarvoor in een vrijstelling is voorzien uit praktische overwegingen — kansspelen lenen zich namelijk slecht voor btw-heffing — en niet, zoals het geval is voor bepaalde in de sociale sector verrichte diensten van algemeen belang, met de bedoeling deze activiteiten een gunstigere behandeling ter zake van de btw te geven (…)".[2]

In de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat geleid heeft tot de wet van 28 december 1992 "tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde en het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten", waarbij artikel 44, § 3, 13°, van het Btw-wetboek is ingevoerd, is een vergelijkbare verklaring gegeven:

1 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 "betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde".

2 HvJ 10 juni 2010, C-58/09, *Leo-Libera GmbH*, punt 24.

TITRE 3

Finances

CHAPITRE 1ER

Abrogation de l'exemption de la T.V.A. sur les jeux de hasard ou d'argent en ligne autres que les loteries

1. Ce chapitre vise à abroger, à partir du 1er juillet 2016, l'exemption de la T.V.A. sur les jeux de hasard ou d'argent autres que les loteries. Les loteries et les jeux de hasard ou d'argent hors ligne restent dès lors exemptés de la taxe sur la valeur ajoutée.

2. L'article 44, § 3, 13°, actuel, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée (ci-après: C.T.V.A.) exempte de la taxe "les paris, loteries et autres jeux de hasard ou d'argent, sous réserve des conditions et limites déterminées par le Roi". L'arrêté royal n° 45 du 14 avril 1993 "relatif à l'exemption pour les jeux de hasard ou d'argent sur le plan de la taxe sur la valeur ajoutée" a donné exécution à la disposition précitée en précisant ce qu'il faut entendre par "jeux de hasard ou d'argent".

Depuis leur instauration en 1971, les jeux de hasard ou d'argent ne sont pas soumis à la T.V.A. À l'origine, pareils jeux étaient considérés comme des opérations qui s'inscrivaient en dehors du champ d'application de la T.V.A., mais consécutivement à l'adaptation du C.T.V.A. en 1992, qui a défini négativement la notion de "service", l'article 44, § 3, 13°, du C.T.V.A. devait prévoir explicitement l'exemption.

En vertu de l'article 135, paragraphe 1, i), de la directive T.V.A.[1], les États membres exonèrent "les paris, loteries et autres jeux de hasard ou d'argent, sous réserve des conditions et limites déterminées par chaque État membre". À cet égard, la Cour de justice de l'Union européenne a donné l'explication suivante:

"S'agissant plus particulièrement des paris, loteries et autres jeux de hasard, il convient de rappeler que l'exonération dont ils bénéficient est motivée par des considérations d'ordre pratique, les opérations de jeux de hasard se prêtant mal à l'application de la TVA et non pas, comme tel est le cas pour certaines prestations de services d'intérêt général accomplies dans le secteur social, par la volonté d'assurer, à ces activités, un traitement plus favorable en matière de TVA (...)"[2].

L'exposé des motifs du projet de loi devenu la loi du 28 décembre 1992 "modifiant le Code de la taxe sur la valeur ajoutée et le Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe", qui a instauré l'article 44, § 3, 13°, du C.T.V.A., donne une explication comparable:

1 Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 "relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée".

2 C.J., 10 juin 2010, C-58/09, *Leo-Libera GmbH*, point 24.

"Tenslotte stelt 13° vrij de weddenschappen, loterijen en andere kans- en geldspelen onder de door de Koning te bepalen voorwaarden en beperkingen. Die activiteiten lenen zich immers slecht tot de heffing van de BTW, zodat het efficiënter is ze aan speciale belastingen te onderwerpen."[3]

Met die "speciale belastingen" werd inzonderheid verwezen naar de belasting op de spelen en weddenschappen, ingevoerd bij de wet van 28 augustus 1921 "houdende invoering van nieuwe fiscale middelen". Die bijzondere belasting wordt geheven op het brutobedrag van de sommen ingezet bij spelen en weddenschappen.[4] Na de invoering van de btw is die belasting behouden, wat is toegelaten door artikel 401 van de Btw-richtlijn:

"Onverminderd andere communautaire bepalingen vormen de bepalingen van deze richtlijn geen beletsel voor de handhaving of invoering door een lidstaat van belastingen op verzekeringsovereenkomsten en op spelen en weddenschappen, alsmede van accijnzen, registratierechten en, meer in het algemeen, van alle belastingen, rechten en heffingen die niet het karakter van een omzetbelasting bezitten, mits de heffing van deze belastingen, rechten en heffingen in het verkeer tussen de lidstaten geen aanleiding geeft tot formaliteiten in verband met grensoverschrijding."

Uit dit artikel volgt dat het de lidstaten verboden is belastingen te heffen die het karakter van een omzetbelasting hebben,[5] zodat een belasting op de spelen en weddenschappen die niet dat karakter heeft, in stand gehouden mag worden. Kansspelen mogen van de Europese Unie overigens tegelijk aan btw en aan een belasting op kansspelen worden onderworpen.[6]

De belasting op de spelen en weddenschappen is intussen door de bijzondere wetgever gekwalificeerd als een van de gewestelijke belastingen, dit zijn in hun oorsprong federale belastingen die aan de gewesten worden toegewezen in functie van hun lokalisatie (titel III van de bijzondere wet van 16 januari 1989 "betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten", hierna: bijzondere financieringswet). Wat die belasting betreft zijn de gewesten bevoegd om de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen te bepalen (artikel 4, § 1, van de bijzondere financieringswet). Door de belastbare materie van die belasting bij bijzondere wet te bepalen, is er naar gestreefd

[3] *Parl.St.* Kamer 1992-93, nr. 48-0684/001, 49.
[4] *Parl.St.* Kamer 2000-01, nr. 50-1183/007, 157.
[5] Zie bijvoorbeeld de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 31 maart 1992, C–200/90, *Dansk Denkavit en P. Poulsen Trading*, punt 10, en 17 september 1997, C-347/95, *Fazenda Pública en UCAL*, punt 32.
[6] HvJ 24 oktober 2013, C-440/12, *Metropol Spielstätten Unternehmergesellschaft*.

"Enfin le 13° exempte les paris, loteries et autre[s] jeux de hasard ou d'argent, sous réserve des conditions et limites déterminées par le Roi. Ces activités se prêtent mal à une perception de la T.V.A., de sorte qu'il est plus efficace de les soumettre à des taxes spéciales"[3].

Par ces "taxes spéciales", on visait en particulier la taxe sur les jeux et paris, instaurée par la loi du 28 août 1921 "portant création de nouvelles ressources fiscales". Cette taxe spéciale est perçue sur le montant brut des sommes engagées dans les jeux et paris[4]. Après l'instauration de la T.V.A., ladite taxe a été maintenue, ce qu'autorise l'article 401 de la directive T.V.A.:

"Sans préjudice d'autres dispositions communautaires, les dispositions de la présente directive ne font pas obstacle au maintien ou à l'introduction par un État membre de taxes sur les contrats d'assurance et sur les jeux et paris, d'accises, de droits d'enregistrement, et, plus généralement, de tous impôts, droits et taxes n'ayant pas le caractère de taxes sur le chiffre d'affaires, à condition que la perception de ces impôts, droits et taxes ne donne pas lieu dans les échanges entre États membres à des formalités liées au passage d'une frontière".

Il résulte de cet article qu'il est interdit aux États membres de percevoir des taxes qui ont le caractère d'une taxe sur le chiffre d'affaires[5], de sorte qu'une taxe sur les jeux et paris, qui n'a pas ce caractère, peut être maintenue. L'Union européenne permet par ailleurs que les jeux de hasard soient soumis en même temps à la T.V.A. et à une taxe sur les jeux de hasard[6].

Entre-temps, le législateur spécial a qualifié la taxe sur les jeux et paris comme étant un des impôts régionaux, qui sont de par leur origine des impôts fédéraux attribués aux régions en fonction de leur localisation (titre III de la loi spéciale du 16 janvier 1989 "relative au financement des Communautés et des Régions" (ci-après: loi spéciale de financement). En ce qui concerne cet impôt, les régions sont compétentes pour déterminer le taux d'imposition, la base d'imposition et les exonérations (article 4, § 1er, de la loi spéciale de financement). En déterminant la matière imposable de cet impôt par une loi spéciale, l'objectif poursuivi est de garantir aux régions que l'autorité nationale ne pourra plus agir à l'avenir

[3] *Doc. parl.,* Chambre, 1992-93, n° 48-0684/001, p. 49.
[4] *Doc. parl.,* Chambre, 2000-01, n° 50-1183/007, p. 157.
[5] Voir par exemple, les arrêts de la Cour de justice de l'Union européenne des 31 mars 1992, C-200/90, *Dansk Denkavit et P. Poulsen Trading*, point 10, et 17 septembre 1997, C-347/95, *Fazenda Pública et UCAL*, point 32.
[6] C.J., 24 octobre 2013, C-440/12, *Metropol Spielstätten Unternehmergesellschaft*.

de gewesten te garanderen dat de federale overheid in de toekomst niet meer kan optreden op die domeinen waarvoor de gewesten op grond van de bijzondere financieringswet bevoegd geworden zijn.[7]

Doordat de btw-vrijstelling voor kans- en geldspelen verantwoord werd door het bestaan van de belasting op de spelen en weddenschappen, die thans een gewestelijke belasting is geworden, rijst de vraag of de federale wetgever met het ten dele opheffen van de btw-vrijstelling het evenredigheidsbeginsel[8] niet schendt dat inherent is aan elke bevoegdheidsuitoefening.[9] Daarover om toelichting verzocht, antwoordde de gemachtigde het volgende:

"De afstand van de btw-vrijstelling *in casu* voor online geld- en kansspelen kadert globaal in de aanbevelingen van de Europese Commissie aan lidstaten, en in het bijzonder België, tot fiscale consolidatie die inzake btw de vorm aanneemt van het uitbreiden van de effectief belaste grondslag aan het normale tarief door het wegwerken van de anomalieën binnen de btw-regeling die bestaan in de vrijstellingen en verlaagde btw-tarieven. Btw is immers een algemene omzetbelasting die de vocatie heeft om een zo ruim mogelijk toepassingsgebied te hebben en hierbij idealiter, met vanuit het oogpunt van een optimale economische efficiëntie, zonder onderscheid zou moeten worden toegepast op alle leveringen van goederen en diensten. Tal van recente en toekomstige hervormingen van de Europese btw-regels schakelen zich in deze grondstroom in.

Eerder dan het invoeren van een nieuwe belasting op spelen en weddenschappen gaat het hier om het verwijderen van één van de uitzonderingen op de btw-heffing om op die

[7] Zo kan de federale overheid ter zake geen toepassing maken van de hem bij artikel 170, § 2, tweede lid, van de Grondwet geboden mogelijkheid om bij gewone wet "de uitzonderingen [te bepalen] waarvan de noodzakelijkheid blijkt" (adv.RvS 21 734/AV van 16 september 1992 over een voorstel van bijzondere wet "tot wijziging van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten", *Parl. St.* Kamer 1991-92, nr. 604/2, 11-12).

[8] In de uitoefening van hun bevoegdheden dienen de wetgevers het evenredigheidsbeginsel, dat inherent is aan elke bevoegdheidsuitoefening, in acht te nemen. Dat beginsel houdt in dat geen enkele overheid bij het voeren van het beleid dat haar is toevertrouwd, zo verregaande maatregelen mag nemen dat het voor een andere overheid onmogelijk of overdreven moeilijk wordt om het beleid dat haar is toevertrouwd doelmatig te voeren (zie o.m. GwH 10 november 2011, nr. 168/2011, B.23.1).

[9] Men zou zich ook kunnen afvragen of het, in het licht van de fiscale bevoegdheidsverdeling in België, verenigbaar is met de federale loyauteit (artikel 143, § 1, van de Grondwet, inzake de uitoefening van de fiscale bevoegdheden van de gewesten bedoeld in de bijzondere financieringswet bevestigd bij artikel 1*ter* van de bijzondere financieringswet) dat de federale wetgever door het opheffen van de vrijstelling van btw zo dicht komt op het terrein van de gewestelijke belasting op de spelen en weddenschappen. Er is immers een grote overlap tussen beide belastingen wat de belastbare grondslag betreft: in de mate de btw (in het licht van het ruime begrip "diensten") ook de omzet op geld- en kansspelen omvat (als belastbare materie), kan niet worden ontkend dat er een samenloop is met de belastbare materie van de belasting op spelen en weddenschappen die eveneens slaat op de "omzet" (nl. het bruto bedrag van de sommen ingezet bij spelen en weddenschappen).

dans les domaines pour lesquels les régions sont devenues compétentes sur la base de la loi spéciale de financement[7].

Du fait que l'exemption de la T.V.A. sur les jeux de hasard ou d'argent a été justifiée par l'existence de la taxe sur les jeux et paris, qui est devenue à l'heure actuelle un impôt régional, la question se pose de savoir si le législateur fédéral, en abrogeant en partie l'exemption de la T.V.A., ne viole pas le principe de proportionnalité[8], qui est inhérent à tout exercice de compétence[9]. Invité à fournir des précisions à ce sujet, le délégué a répondu ce qui suit:

"*De afstand van de btw-vrijstelling in casu voor online geld- en kansspelen kadert globaal in de aanbevelingen van de Europese Commissie aan lidstaten, en in het bijzonder België, tot fiscale consolidatie die inzake btw de vorm aanneemt van het uitbreiden van de effectief belaste grondslag aan het normale tarief door het wegwerken van de anomalieën binnen de btw-regeling die bestaan in de vrijstellingen en verlaagde btw-tarieven. Btw is immers een algemene omzetbelasting die de vocatie heeft om een zo ruim mogelijk toepassingsgebied te hebben en hierbij idealiter, met vanuit het oogpunt van een optimale economische efficiëntie, zonder onderscheid zou moeten worden toegepast op alle leveringen van goederen en diensten. Tal van recente en toekomstige hervormingen van de Europese btw-regels schakelen zich in deze grondstroom in.*

Eerder dan het invoeren van een nieuwe belasting op spelen en weddenschappen gaat het hier om het verwijderen van één van de uitzonderingen op de btw-heffing om op die

[7] Ainsi, l'autorité fédérale ne peut pas faire application en la matière de la possibilité que lui offre l'article 170, § 2, alinéa 2, de la Constitution de déterminer par une loi ordinaire "les exceptions dont la nécessité est démontrée" (avis C.E. 21 734/AG du 16 septembre 1992 sur une proposition de loi spéciale "modifiant la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions", *Doc. parl.,* Chambre, 1991-92, n° 604/2, pp. 11-12).

[8] Dans l'exercice de leurs compétences, les législateurs doivent respecter le principe de proportionnalité, qui est inhérent à l'exercice de toute compétence. Ce principe interdit à toute autorité de mener la politique qui lui a été confiée d'une manière telle qu'il devient impossible ou exagérément difficile pour une autre autorité de mener efficacement la politique qui lui a été confiée (voir notamment C.C., 10 novembre 2011, n° 168/2011, B.23.1).

[9] On pourrait également se demander si, au regard de la répartition des compétences fiscales en Belgique, il est conforme au principe de loyauté fédérale (article 143, § 1er, de la Constitution, confirmé, concernant l'exercice des compétences fiscales des régions visé dans la loi spéciale de financement, par l'article 1*ter* de la loi spéciale de financement) que le législateur fédéral, en abrogeant l'exemption de la T.V.A., se rapproche aussi près du domaine de l'impôt régional sur les jeux et paris. En effet, il existe un chevauchement important entre les deux taxes en ce qui concerne la base imposable: dans la mesure où la T.V.A. (au regard de la large notion de "services") englobe également le chiffre d'affaires sur les jeux de hasard ou d'argent (comme matière imposable), on ne peut nier qu'il y a un cumul avec la matière imposable de la taxe sur les jeux et paris qui porte également sur le "chiffre d'affaires" (à savoir le montant brut des sommes misées dans les jeux et paris).

manier dichter te komen bij de eigenlijke basisfilosofie van de btw, met name een daadwerkelijke btw-heffing organiseren op alle leveringen van goederen en diensten. Het feit dat de btw-heffing geen belasting uitmaakt op kans- en geldspelen wordt aangetoond door het feit dat bij een volledige btw-heffing op deze sector de termen "kans- en geldspelen" helemaal niet meer zouden voorkomen in de btw-wetgeving, aangezien de belastingheffing voortvloeit uit het feit dat kans- en geldspelen diensten zijn die overeenkomstig de basisprincipes van de btw-regeling net zoals diensten van een andere aard zouden belast worden.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat de kans- en geldspelen ook onder de vigerende regeling integraal deel uitmaken van het toepassingsgebied van de btw: operatoren die dergelijke diensten verstrekken, hebben wel degelijk de hoedanigheid van belastingplichtige en verrichten wel degelijk diensten die aan de btw onderworpen zijn overeenkomstig artikel 2, lid 1 WBTW. Ook als kan worden gezegd dat de daadwerkelijke btw-heffing wordt geactiveerd door de maatregel in ontwerp, tegelijk moet worden erkend dat het toepassingsgebied van de btw als dusdanig niet werd uitgebreid tot de kans- en geldspelen aangezien die ook nu reeds binnen het bestaande toepassingsgebied van het WBTW vallen.

Bovendien blijkt uit artikel 401 van de btw-richtlijn dat btw-heffing perfect juridisch bestaanbaar is met specifieke heffingen op bijvoorbeeld spelen en weddenschappen in de mate dat deze laatste niet het karakter van een omzetbelasting bezitten. Dit laatste zal overeenkomstig de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie enkel het geval zijn, wanneer de heffing een algemeen karakter bezit, evenredig is aan de prijs van de diensten, wordt geheven in elk stadium van het productie- en distributieproces, wordt geheven over de toegevoegde waarde van de diensten, en, deze voorwaarden in aanmerking genomen, op de verbruiker kan worden afgewenteld. De regionale belasting op spelen en weddenschappen vertoont manifest niet al deze kenmerken.

Tot slot moet nog worden opgemerkt dat uit het voorgaande volgt dat de belastbare materie van de btw-heffing (diensten in het algemeen) fundamenteel verschilt van de belastbare materie van taks op de spelen en weddenschappen (enkel spelen en weddenschappen). Het is dus ten onrechte dat de btw-heffing op spelen en weddenschappen wordt voorgesteld als een specifieke heffing gebonden aan de aard van de dienst, aangezien btw intrinsiek een globale omzetbelasting is die — een aantal uitzonderingen daargelaten — wordt geheven op alle diensten zonder onderscheid naar de aard ervan."

Daarmee wordt niet geantwoord op de vraag of er mogelijk een bevoegdheidsrechtelijk probleem is. De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft — gelet op de korte tijd die hem voor zijn advies is gelaten — dit punt niet nader kunnen onderzoeken. Ingeval van betwisting zal het aan het Grondwettelijk Hof toekomen om deze aangelegenheid te beoordelen.

3. Kans- en geldspelen genieten volgens artikel 135, lid 1, i), van de Btw-richtlijn een vrijstelling "met inachtneming van de door elke lidstaat gestelde voorwaarden en beperkingen".

manier dichter te komen bij de eigenlijke basisfilosofie van de btw, met name een daadwerkelijke btw-heffing organiseren op alle leveringen van goederen en diensten. Het feit dat de btw-heffing geen belasting uitmaakt op kans- en geldspelen wordt aangetoond door het feit dat bij een volledige btw-heffing op deze sector de termen "kans- en geldspelen" helemaal niet meer zouden voorkomen in de btw-wetgeving, aangezien de belastingheffing voortvloeit uit het feit dat kans- en geldspelen diensten zijn die overeenkomstig de basisprincipes van de btw-regeling net zoals diensten van een andere aard zouden belast worden.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat de kans- en geldspelen ook onder de vigerende regeling integraal deel uitmaken van het toepassingsgebied van de btw: operatoren die dergelijke diensten verstrekken, hebben wel degelijk de hoedanigheid van belastingplichtige en verrichten wel degelijk diensten die aan de btw onderworpen zijn overeenkomstig artikel 2, lid 1 WBTW. Ook als kan worden gezegd dat de daadwerkelijke btw-heffing wordt geactiveerd door de maatregel in ontwerp, tegelijk moet worden erkend dat het toepassingsgebied van de btw als dusdanig niet werd uitgebreid tot de kans- en geldspelen aangezien die ook nu reeds binnen het bestaande toepassingsgebied van het WBTW vallen.

Bovendien blijkt uit artikel 401 van de btw-richtlijn dat btw-heffing perfect juridisch bestaanbaar is met specifieke heffingen op bijvoorbeeld spelen en weddenschappen in de mate dat deze laatste niet het karakter van een omzetbelasting bezitten. Dit laatste zal overeenkomstig de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie enkel het geval zijn, wanneer de heffing een algemeen karakter bezit, evenredig is aan de prijs van de diensten, wordt geheven in elk stadium van het productie- en distributieproces, wordt geheven over de toegevoegde waarde van de diensten, en, deze voorwaarden in aanmerking genomen, op de verbruiker kan worden afgewenteld. De regionale belasting op spelen en weddenschappen vertoont manifest niet al deze kenmerken.

Tot slot moet nog worden opgemerkt dat uit het voorgaande volgt dat de belastbare materie van de btw-heffing (diensten in het algemeen) fundamenteel verschilt van de belastbare materie van taks op de spelen en weddenschappen (enkel spelen en weddenschappen). Het is dus ten onrechte dat de btw-heffing op spelen en weddenschappen wordt voorgesteld als een specifieke heffing gebonden aan de aard van de dienst, aangezien btw intrinsiek een globale omzetbelasting is die — een aantal uitzonderingen daargelaten — wordt geheven op alle diensten zonder onderscheid naar de aard ervan".

Il n'est pas répondu pour autant à la question de savoir s'il y a éventuellement un problème de compétences. Le Conseil d'État, section de législation — eu égard au bref délai qui lui a été imparti pour donner son avis — n'a pas pu approfondir l'examen de ce point. En cas de contestation, c'est à la Cour constitutionnelle qu'il reviendra d'apprécier cette question.

3. Selon l'article 135, paragraphe 1, i), de la directive T.V.A., les jeux de hasard ou d'argent sont exonérés "sous réserve des conditions et limites déterminées par chaque État

Bijgevolg is het mogelijk om bepaalde categorieën kans- en geldspelen van die vrijstelling uit te sluiten.[10]

Dat neemt echter niet weg dat de stellers van het ontwerp het verschillend behandelen van marktdeelnemers zullen moeten kunnen verantwoorden gelet op het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie en het beginsel van de fiscale neutraliteit:[11] loterijen blijven vrijgesteld (ontworpen artikel 44, § 3, 13°, a), van het Btw-wetboek) alsook andere kans- en geldspelen, behalve indien ze langs elektronische weg worden verricht (ontworpen artikel 44, § 3, 13°, b), van het Btw-wetboek). Een dergelijke verantwoording is niet opgenomen in de memorie van toelichting, zodat daarover om toelichting aan de gemachtigde is gevraagd. Het antwoord luidt:

"Overeenkomstig de tekst van de btw-richtlijn beschikken de lidstaten over een zekere marge om de principieel vrijgestelde kans- en geldspelen te belasten aangezien zij de voorwaarden en de beperkingen van deze vrijstelling mogen vastleggen.

Lidstaten die bepaalde kans- en geldspelen willen belasten zijn daarin weliswaar beperkt door het beginsel van fiscale neutraliteit dat zich er tegen verzet dat soortgelijke goederen of diensten uit het oogpunt van de btw ongelijk worden behandeld[12]. Overeenkomstig de vaste rechtspraak van het Hof zijn diensten soortgelijk, in het licht van het beginsel van de fiscale neutraliteit, als zij overeenkomstige eigenschappen vertonen en aan dezelfde behoeften van de consument voldoen en wanneer de eventuele verschillen die zij vertonen de beslissing van de consument om van de ene of van de andere dienst gebruik te maken niet aanmerkelijk beïnvloedt[13].

In het licht daarvan heeft het Hof beslist dat een lidstaat het onderscheid tussen belaste en vrijgestelde kans- en geldspelen niet mag baseren op het al dan niet legale karakter[14], de identiteit of de rechtsvorm van de exploitanten[15], het al dan niet onderworpen zijn aan een niet-geharmoniseerde taks, het behoren tot verschillende vergunningscategorieën, het onderworpen zijn aan verschillende regelgeving op het vlak van beheer en regulering en de toegankelijkheid van de fysieke kansspelinrichtingen in termen van locatie, openingstijden of sfeer (dus geen onderscheid mogelijk tussen

[10] HvJ 10 juni 2010, C-58/09, *Leo-Libera GmbH*.

[11] Het beginsel van fiscale neutraliteit is een fundamenteel beginsel van het gemeenschappelijke btw-stelsel dat zich ertegen verzet dat marktdeelnemers die dezelfde handelingen verrichten, verschillend worden behandeld ter zake van de btw-heffing (vaste rechtspraak; zie inzonderheid wat kansspelen betreft HvJ 10 november 2011, C-259/10 en C-260/10, *Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*).

[12] Conclusie advocaat-generaal Linneweber en Akritidis, C-453/02 en C-462/02, EU:C:2004:417, punt 26-27.

[13] Zie onder meer arrest Commissie/Frankrijk, C-404/99, EU:C:2001:192, punt 27, arrest *Rank Group*, C-259/10 en C-260/10, EU:C:2011:719, punt 44.

[14] Arrest *K. Fischer*, C-283/95, EU:C:1998:276, punten 21-23.

[15] Arrest *Linneweber en Akritidis*, C-453/02 en C-462/02, EU:C:2005:92, punten 24-25 en 28.

membre". Par conséquent, il est permis d'exclure certaines catégories de jeux de hasard ou d'argent de cette exemption[10].

Il n'en demeure pas moins que les auteurs du projet devront pouvoir justifier la différence de traitement des opérateurs économiques au regard du principe constitutionnel d'égalité et de non-discrimination et du principe de neutralité fiscale[11]: les loteries restent exemptées (article 44, § 3, 13°, a), en projet, du C.T.V.A.), ainsi que d'autres jeux de hasard ou d'argent, sauf s'ils sont fournis par voie électronique (article 44, § 3, 13°, b), en projet, du C.T.V.A.). Une telle justification ne figurant pas dans l'exposé des motifs, le délégué a été invité à fournir des précisions à ce sujet. Il a répondu comme suit:

"Overeenkomstig de tekst van de btw-richtlijn beschikken de lidstaten over een zekere marge om de principieel vrijgestelde kans- en geldspelen te belasten aangezien zij de voorwaarden en de beperkingen van deze vrijstelling mogen vastleggen.

Lidstaten die bepaalde kans- en geldspelen willen belasten zijn daarin weliswaar beperkt door het beginsel van fiscale neutraliteit dat zich er tegen verzet dat soortgelijke goederen of diensten uit het oogpunt van de btw ongelijk worden behandeld[12]. Overeenkomstig de vaste rechtspraak van het Hof zijn diensten soortgelijk, in het licht van het beginsel van de fiscale neutraliteit, als zij overeenkomstige eigenschappen vertonen en aan dezelfde behoeften van de consument voldoen en wanneer de eventuele verschillen die zij vertonen de beslissing van de consument om van de ene of van de andere dienst gebruik te maken niet aanmerkelijk beïnvloedt[13].

In het licht daarvan heeft het Hof beslist dat een lidstaat het onderscheid tussen belaste en vrijgestelde kans- en geldspelen niet mag baseren op het al dan niet legale karakter[14], de identiteit of de rechtsvorm van de exploitanten[15], het al dan niet onderworpen zijn aan een niet-geharmoniseerde taks, het behoren tot verschillende vergunningscategorieën, het onderworpen zijn aan verschillende regelgeving op het vlak van beheer en regulering en de toegankelijkheid van de fysieke kansspelinrichtingen in termen van locatie, openingstijden of sfeer (dus geen onderscheid mogelijk tussen

[10] C.J., 10 juin 2010, C-58/09, *Leo-Libera GmbH*.

[11] Le principe de neutralité fiscale est un principe fondamental inhérent au système commun de T.V.A. qui s'oppose à ce que des opérateurs économiques, qui effectuent des opérations identiques, soient traités de manière différente du point de vue du prélèvement de la T.V.A. (jurisprudence bien établie; voir plus particulièrement en ce qui concerne les jeux de hasard C.J., 10 novembre 2011, C-259/10 et C-260/10, *Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*).

[12] Conclusie advocaat-generaal Linneweber en Akritidis, C-453/02 en C-462/02, EU:C:2004:417, punt 26-27.

[13] Zie onder meer arrest Commissie/Frankrijk, C-404/99, EU:C:2001:192, punt 27, arrest Rank Group, C-259/10 en C-260/10, EU:C:2011:719, punt 44.

[14] Arrest *K. Fischer*, C-283/95, EU:C:1998:276, punten 21-23.

[15] Arrest *Linneweber en Akritidis*, C-453/02 en C-462/02, EU:C:2005:92, punten 24-25 en 28.

identieke kans- en geldspelen al naargelang ze zich in een casino, een speelhal of een drankgelegenheid bevinden)[16].

Anderzijds heeft het Hof beslist dat een lidstaat het onderscheid tussen belaste en vrijgestelde kans- en geldspelen wel mag baseren op grond van verschillen op het gebied van minima en maxima van inzet en prijzen, verschillen in kansen om te winnen, verschillen in de beschikbare formats en verschillen in de mogelijke interactie tussen spelers en de gokautomaat.[17]

Essentieel is dus om uit te maken of online kans- en geldspelen aan andere behoeften voldoen voor de modale consument dan de "fysieke" variant en of de eventuele verschillen die beide vertonen de beslissing van de consument om van de ene of van de andere dienst gebruik te maken aanmerkelijk beïnvloedt.

Bij de concrete afweging van dit abstracte criterium in de praktijk moet overeenkomstig de vaste rechtspraak van het Hof rekening worden gehouden met "alle specifieke omstandigheden die eigen zijn aan het individuele geval".

Bovendien heeft het Hof reeds geoordeeld dat voor het onderscheid tussen vergelijkbare producten die zowel online als offline worden aangeboden de gemiddelde consument van elke lidstaat afzonderlijk als maatstaf dient te worden genomen, aangezien het oordeel van de gemiddelde consument kan variëren naargelang van de eventueel wisselende mate van inburgering van nieuwe technologieën op elke nationale markt en de mate van toegang tot de technische apparatuur die deze consument in staat stelt de betrokken dienst te genieten. Het Hof zal deze beoordeling dan ook meestal overlaten aan de nationale rechter.

Uit de gegevens van de sector in België kan alvast afgeleid worden dat de consumenten die gebruikmaken van online kans- en geldspelen een heel ander publiek vormen dan diegenen die gebruik maken van de "fysieke" kans- en geldspelen, zo zou met name 88 % van het traditionele publiek dat zich inlaat met kans- en geldspelen nooit online spelen. Het feit dat de online markt en de fysieke markt eerder afgescheiden markten vormen, komt ook naar voor uit diverse adviezen van de Belgische en Franse mededingingsautoriteiten[18]. Blijkbaar vloeit de marktsegregatie rechtstreeks voort uit de verschillende omstandigheden waarin de diensten worden verstrekt: bij online diensten kan dat met name 24h/24h van op om het even welke plaats, en dat in het bijzonder in een context van volstrekte anonimiteit. Dergelijke specifieke kenmerken eigen aan de online omgeving zullen voor een gemiddelde consument, gezien de aard van de activiteit, ongetwijfeld een element van doorslaggevend belang vormen bij de keuze voor de online variant. Bovendien bestaan er op dit moment

[16] Arrest *Rank Group*, C-259/10 en C-260/10, EU:C:2011:719, punten 47 en 51.

[17] Arrest *Rank Group*, C-259/10 en C-260/10, EU:C:2011:719, punt 57.

[18] Auditoraat bij de Belgische mededingingsautoriteit, Beslissing n° BMA-2015-P/K-27-AUD van 22 september 2015, § 37. (…) Décision n° 14-D-04 du 25 février 2014 relative à des pratiques mises en œuvre dans le secteur des paris hippiques en ligne, p. 11.

identieke kans- en geldspelen al naargelang ze zich in een casino, een speelhal of een drankgelegenheid bevinden)[16].

Anderzijds heeft het Hof beslist dat een lidstaat het onderscheid tussen belaste en vrijgestelde kans- en geldspelen wel mag baseren op grond van verschillen op het gebied van minima en maxima van inzet en prijzen, verschillen in kansen om te winnen, verschillen in de beschikbare formats en verschillen in de mogelijke interactie tussen spelers en de gokautomaat[17].

Essentieel is dus om uit te maken of online kans- en geldspelen aan andere behoeften voldoen voor de modale consument dan de "fysieke" variant en of de eventuele verschillen die beide vertonen de beslissing van de consument om van de ene of van de andere dienst gebruik te maken aanmerkelijk beïnvloedt.

Bij de concrete afweging van dit abstracte criterium in de praktijk moet overeenkomstig de vaste rechtspraak van het Hof rekening worden gehouden met "alle specifieke omstandigheden die eigen zijn aan het individuele geval".

Bovendien heeft het Hof reeds geoordeeld dat voor het onderscheid tussen vergelijkbare producten die zowel online als offline worden aangeboden de gemiddelde consument van elke lidstaat afzonderlijk als maatstaf dient te worden genomen, aangezien het oordeel van de gemiddelde consument kan variëren naargelang van de eventueel wisselende mate van inburgering van nieuwe technologieën op elke nationale markt en de mate van toegang tot de technische apparatuur die deze consument in staat stelt de betrokken dienst te genieten. Het Hof zal deze beoordeling dan ook meestal overlaten aan de nationale rechter.

Uit de gegevens van de sector in België kan alvast afgeleid worden dat de consumenten die gebruikmaken van online kans- en geldspelen een heel ander publiek vormen dan diegenen die gebruik maken van de "fysieke" kans- en geldspelen, zo zou met name 88 % van het traditionele publiek dat zich inlaat met kans- en geldspelen nooit online spelen. Het feit dat de online markt en de fysieke markt eerder afgescheiden markten vormen, komt ook naar voor uit diverse adviezen van de Belgische en Franse mededingingsautoriteiten[18]. Blijkbaar vloeit de marktsegregatie rechtstreeks voort uit de verschillende omstandigheden waarin de diensten worden verstrekt: bij online diensten kan dat met name 24h/24h van op om het even welke plaats, en dat in het bijzonder in een context van volstrekte anonimiteit. Dergelijke specifieke kenmerken eigen aan de online omgeving zullen voor een gemiddelde consument, gezien de aard van de activiteit, ongetwijfeld een element van doorslaggevend belang vormen bij de keuze voor de online variant. Bovendien bestaan er op

[16] Arrest *Rank Group*, C-259/10 en C-260/10, EU:C:2011:719, punten 47 en 51.

[17] Arrest *Rank Group*, C-259/10 en C-260/10, EU:C:2011:719, punt 57.

[18] Auditoraat bij de Belgische mededingingsautoriteit, Beslissing n° BMA-2015-P/K-27-AUD van 22 september 2015, § 37. (…) Décision n° 14-D-04 du 25 février 2014 relative à des pratiques mises en œuvre dans le secteur des paris hippiques en ligne, p. 11.

belangrijke juridische verschillen tussen de online kans- en geldspelen en de "fysieke" varianten op het vlak van consumentenbescherming. Zo zijn er voor de online variant op dit moment geen bindende juridische bepalingen wat betreft de maximum inzetten van spelers, noch wat betreft de maximum winst of verlies die een speler kan ondergaan (m.a.w. inzake het risico van het spel). Ter zake moet erop worden gewezen dat het Hof reeds heeft aanvaard dat de verschillen tussen diensten die een onderscheiden behandeling inzake btw mogelijk maken niet alleen intrinsieke kenmerken van de diensten kunnen betreffen maar ook extrinsieke kenmerken van deze diensten. Zo heeft het Hof aanvaard dat — gelet op de specifieke kenmerken van de betrokken sectoren — verschillen in het rechtskader en in het rechtsregime van de betrokken leveringen of dienstverrichtingen uit het oogpunt van de consument een onderscheid in termen van voldoening aan zijn eigen behoeften kunnen creëren[19]."

Het verdient aanbeveling om dergelijke onderscheiden behandelingen in de memorie van toelichting te verantwoorden.

4. In de memorie van toelichting wordt uitvoerig ingegaan op de rechtspraak van het Hof van Justitie met betrekking tot de maatstaf van de heffing voor kansspelen. Het gaat om een toelichting bij de artikelen 26 en 33, § 3, van het Btw-wetboek, die niet gewijzigd worden en waarvan de draagwijdte niet evident is.

Ter wille van de rechtszekerheid zal daarom in hoofdstuk IV van het Btw-wetboek een bepaling moeten worden ingevoegd die de maatstaf voor online kans- en geldspelen verduidelijkt.

HOOFDSTUK 2

Deeleconomie

Afdeling 1

Inkomstenbelastingen

1. Deze afdeling van het ontwerp strekt ertoe een specifieke regeling in te voeren voor inkomsten uit diensten (niet: leveringen van goederen) die een particulier levert aan een andere particulier door tussenkomst van een online platform dat erkend is of georganiseerd door de overheid. Er wordt in een gunstig belastingregime voorzien, vermits de helft van de inkomsten forfaitair als kosten worden beschouwd en dus vrijgesteld zijn van belasting en de andere helft wordt belast tegen een aanslagvoet van 20 %. De reële belastingdruk bedraagt dus 10 % op het geheel van de aldus verworven inkomsten.

Beneden het drempelbedrag (niet-geïndexeerd: 3 255 euro) worden de aldus ontvangen bruto-inkomsten niet beschouwd als beroepsinkomsten. Boven die drempel — die per belastbaar tijdperk wordt beoordeeld — worden de inkomsten, behoudens tegenbewijs, als beroepsinkomsten beschouwd die buiten de specifieke regeling vallen.

[19] Arrest *The rank group*, C-259/10, EU:C:2011:719; *Pro Med Logistik GmbH*, C-454/12 en *Eckard Pongratz*, C-455/12, EU:C:2014:111, punt 56.

dit moment belangrijke juridische verschillen tussen de online kans- en geldspelen en de "fysieke" varianten op het vlak van consumentenbescherming. Zo zijn er voor de online variant op dit moment geen bindende juridische bepalingen wat betreft de maximum inzetten van spelers, noch wat betreft de maximum winst of verlies die een speler kan ondergaan (m.a.w. inzake het risico van het spel). Ter zake moet erop worden gewezen dat het Hof reeds heeft aanvaard dat de verschillen tussen diensten die een onderscheiden behandeling inzake btw mogelijk maken niet alleen intrinsieke kenmerken van de diensten kunnen betreffen maar ook extrinsieke kenmerken van deze diensten. Zo heeft het Hof aanvaard dat — gelet op de specifieke kenmerken van de betrokken sectoren — verschillen in het rechtskader en in het rechtsregime van de betrokken leveringen of dienstverrichtingen uit het oogpunt van de consument een onderscheid in termen van voldoening aan zijn eigen behoeften kunnen creëren[19]".

Il est recommandé de justifier de telles différences de traitement dans l'exposé des motifs.

4. L'exposé des motifs commente abondamment la jurisprudence de la Cour de justice relative à la base d'imposition des jeux de hasard. Il s'agit d'un commentaire des articles 26 et 33, § 3, du C.T.V.A., qui ne sont pas modifiés et dont la portée n'est pas évidente.

C'est pourquoi, par souci de sécurité juridique, il faudra insérer dans le chapitre IV du C.T.V.A. une disposition précisant la base d'imposition des jeux de hasard ou d'argent en ligne.

CHAPITRE 2

Économie collaborative

Section 1re

Impôts sur les revenus

1. Cette section du projet vise à instaurer un régime spécifique pour les revenus de prestations de services (et non: livraisons de biens) qu'un particulier rend à un autre particulier par l'intermédiaire d'une plateforme online qui est agréée ou organisée par l'autorité publique. Un régime fiscal avantageux est prévu, dès lors que la moitié des revenus sont considérés comme des frais forfaitaires et sont donc exemptés de l'impôt et que l'autre moitié est imposée au taux de 20 p.c. La charge fiscale réelle s'élève donc à 10 p.c. de l'ensemble des revenus ainsi obtenus.

Au-dessous du plafond (non indexé: 3 255 euros), les revenus bruts ainsi obtenus ne sont pas considérés comme des revenus professionnels. Au-dessus de ce plafond — qui est évalué par période imposable — les revenus, sauf preuve contraire, sont considérés comme des revenus professionnels ne relevant pas du régime spécifique.

[19] Arrest *The rank group*, C-259/10, EU:C:2011:719; *Pro Med Logistik GmbH*, C-454/12 en *Eckard Pongratz*, C-455/12, EU:C:2014:111, punt 56.

Werd de drempel tijdens het vorige belastbare tijdperk reeds overschreden, dan worden de ontvangsten van het lopende tijdperk, ongeachte het bedrag ervan, beschouwd als beroepsinkomsten. In dit verband verstrekte de gemachtigde nog de volgende toelichting:

"Wanneer de grens van 5 000 euro ontvangsten wordt overschreden, worden alle inkomsten geacht beroepsinkomsten te zijn. De kwalificatie als beroepsinkomen kan ook gevolgen hebben bv. op het vlak van de sociale zekerheid. Om een zekere stabiliteit in het statuut van de inkomsten te krijgen, ook op andere vlakken dan inkomstenbelasting, wordt de regel ingevoerd dat een kwalificatie als beroepsinkomen minstens nog een jaar doorwerkt.

Vermits de nieuwe inkomstencategorie pas vanaf het inkomstenjaar (belastbare tijdperk) 2016 bestaat, zal een herkwalificatie van de inkomsten als beroepsinkomsten omwille van het overschrijden van de grens van 5 000 euro in het vorige belastbare tijdperk, pas vanaf het inkomstenjaar (belastbare tijdperk) 2017 kunnen worden toegepast. Voor het inkomstenjaar 2016 zal, gelet op het feit dat de nieuwe regeling op 1 juli 2016 ingaat, wel rekening worden gehouden met een grens van 2 500 euro.

voorbeeld 1

ontvangsten in 2016: 2 000 euro: geen overschrijding van de gehalveerde grens: divers inkomen;

ontvangsten in 2017: 6 000 euro: overschrijding van de grens: beroepsinkomen;

ontvangsten in 2018: 4 000 euro: geen overschrijding van de grens in het belastbare tijdperk zelf, maar wel in het vorige belastbare tijdperk: beroepsinkomen;

ontvangsten in 2019: 3 000 euro: geen overschrijding van de grens in het belastbare tijdperk zelf, noch in het vorige belastbare tijdperk: divers inkomen;

voorbeeld 2

ontvangsten in 2016: 3 000 euro: overschrijding van de gehalveerde grens: beroepsinkomen;

ontvangsten in 2017: 4 000 euro: geen overschrijding van de grens in het belastbare tijdperk zelf, maar wel in het vorige belastbare tijdperk: beroepsinkomen;

ontvangsten in 2018: 4 000 euro: geen overschrijding van de grens, noch in het belastbare tijdperk zelf, noch in het vorige belastbare tijdperk: divers inkomen;

voorbeeld 3

ontvangsten in 2016: 2 000 euro: geen overschrijding van de gehalveerde grens: divers inkomen;

ontvangsten in 2017: 6 000 euro: overschrijding van de grens: beroepsinkomen;

Si le plafond a déjà été dépassé lors de la période imposable précédente, les recettes de la période en cours, quel que soit leur montant, sont considérées comme des revenus professionnels. À cet égard, le délégué a encore fourni les explications suivantes:

"*Wanneer de grens van 5 000 euro ontvangsten wordt overschreden, worden alle inkomsten geacht beroepsinkomsten te zijn. De kwalificatie als beroepsinkomen kan ook gevolgen hebben bv. op het vlak van de sociale zekerheid. Om een zekere stabiliteit in het statuut van de inkomsten te krijgen, ook op andere vlakken dan inkomstenbelasting, wordt de regel ingevoerd dat een kwalificatie als beroepsinkomen minstens nog een jaar doorwerkt.*

Vermits de nieuwe inkomstencategorie pas vanaf het inkomstenjaar (belastbare tijdperk) 2016 bestaat, zal een herkwalificatie van de inkomsten als beroepsinkomsten omwille van het overschrijden van de grens van 5 000 euro in het vorige belastbare tijdperk, pas vanaf het inkomstenjaar (belastbare tijdperk) 2017 kunnen worden toegepast.
Voor het inkomstenjaar 2016 zal, gelet op het feit dat de nieuwe regeling op 1 juli 2016 ingaat, wel rekening worden gehouden met een grens van 2 500 euro.

voorbeeld 1

ontvangsten in 2016: 2 000 euro: geen overschrijding van de gehalveerde grens: divers inkomen;

ontvangsten in 2017: 6 000 euro: overschrijding van de grens: beroepsinkomen;

ontvangsten in 2018: 4 000 euro: geen overschrijding van de grens in het belastbare tijdperk zelf, maar wel in het vorige belastbare tijdperk: beroepsinkomen;

ontvangsten in 2019: 3 000 euro: geen overschrijding van de grens in het belastbare tijdperk zelf, noch in het vorige belastbare tijdperk: divers inkomen;

voorbeeld 2

ontvangsten in 2016: 3 000 euro: overschrijding van de gehalveerde grens: beroepsinkomen;

ontvangsten in 2017: 4 000 euro: geen overschrijding van de grens in het belastbare tijdperk zelf, maar wel in het vorige belastbare tijdperk: beroepsinkomen;

ontvangsten in 2018: 4 000 euro: geen overschrijding van de grens, noch in het belastbare tijdperk zelf, noch in het vorige belastbare tijdperk: divers inkomen;

voorbeeld 3

ontvangsten in 2016: 2 000 euro: geen overschrijding van de gehalveerde grens: divers inkomen;

ontvangsten in 2017: 6 000 euro: overschrijding van de grens: beroepsinkomen;

ontvangsten in 2018: 4 000 euro: geen overschrijding van de grens in het belastbare tijdperk zelf, maar wel in het vorige belastbare tijdperk: beroepsinkomen;

ontvangsten in 2019: 6 000 euro: overschrijding van de grens: beroepsinkomen."

2. Het in het leven roepen van deze gunstige specifieke regeling zal in het licht van het gelijkheidsbeginsel deugdelijk verantwoord moeten kunnen worden. Ook voor de in de regeling vervatte verschillende behandelingen (bijvoorbeeld uitsluiting van zelfstandigen in bijberoep van de regeling, zelfs als het om geheel verschillende diensten gaat) zal telkens een verantwoording gegeven moeten kunnen worden.

3. Uit de toelichting bij artikel 35 van het ontwerp blijkt dat van zodra het grensbedrag is overschreden, alle inkomsten (dus niet enkel de inkomsten boven de grens) uit de beoogde dienstprestaties geacht worden beroepsinkomsten te zijn. Dat is ook het geval wanneer in het vorige belastbare tijdperk de drempel werd overschreden.

Deze regeling bevat een omkering van de bewijslast: bij overschrijding van de drempel staat het aan de dienstverrichter om zo mogelijk aan te tonen dat de inkomsten niet beroepsmatig zijn behaald. Het is niet duidelijk hoe dit negatieve bewijs door de belastingplichtige kan worden geleverd: in de memorie van toelichting wordt aangegeven hoe het bewijs van het beroepskarakter moet worden geleverd, maar niet hoe het omgekeerde moet worden beoordeeld.

4. Bij het ontworpen artikel 97/1 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 (hierna: WIB 92) (artikel 37 van het ontwerp) rijst de vraag waarom niet de mogelijkheid wordt gelaten om de werkelijke beroepskosten te bewijzen.

5. Gelet op de inwerkingtreding van de nieuwe regeling op 1 juli 2016, zal het niet mogelijk zijn om toepassing te maken van de regeling vervat in het ontworpen artikel 37*bis* van het WIB 92 voor zover het gaat om de regel dat tijdens het voorgaande jaar 2015 de drempel is overschreden. In de memorie van toelichting wordt hierover gesteld dat "[w]anneer de inkomsten evenwel als beroepsinkomsten werden aangemerkt voor het inkomstenjaar 2015, (…) de inkomsten voor het inkomstenjaar 2016 niet als een divers inkomen uit de deeleconomie [kunnen] worden beschouwd".

Het is niet duidelijk welke "de inkomsten" van 2015 zijn die dan wel bedoeld zijn, bij gebreke van tijdens dat jaar door de overheid erkende of georganiseerde platformen waarlangs de inkomsten moeten zijn gepasseerd.

Afdeling 2

Belasting over de toegevoegde waarde

1. Deze afdeling strekt ertoe de btw-formaliteiten voor de natuurlijke persoon die uitsluitend actief is in de deeleconomie tot een minimum te herleiden.

ontvangsten in 2018: 4 000 euro: geen overschrijding van de grens in het belastbare tijdperk zelf, maar wel in het vorige belastbare tijdperk: beroepsinkomen;

ontvangsten in 2019: 6 000 euro: overschrijding van de grens: beroepsinkomen".

2. La création de ce régime spécifique avantageux devra pouvoir être adéquatement justifiée au regard du principe d'égalité. Les différences de traitement prévues par le régime (par exemple exclusion du régime des indépendants exerçant une activité à titre complémentaire, même s'il s'agit de services totalement différents) devront également pouvoir être chaque fois justifiées.

3. Il résulte du commentaire de l'article 35 du projet que dès que le montant limite est dépassé, tous les revenus (donc pas uniquement les revenus excédant ce montant) générés par les prestations de services visées sont réputés être des revenus professionnels. Il en va également de même si le plafond a été dépassé au cours de la période imposable précédente.

Ce régime prévoit un renversement de la charge de la preuve: en cas de dépassement du plafond, il appartient au prestataire de services de démontrer si possible que les revenus n'ont pas été obtenus dans le cadre professionnel. On aperçoit mal comment cette preuve négative peut être apportée par le contribuable: l'exposé des motifs indique comment la preuve du caractère professionnel doit être apportée, mais pas comment apprécier le caractère non professionnel.

4. À l'article 97/1, en projet, du Code des impôts sur les revenus 1992 (ci-après: C.I.R. 92) (article 37 du projet), la question se pose de savoir pourquoi la possibilité de prouver les frais professionnels réels n'est pas prévue.

5. Compte tenu de l'entrée en vigueur du nouveau régime le 1er juillet 2016, il ne sera pas possible d'appliquer le régime visé à l'article 37*bis,* en projet, du CIR 92, dans la mesure où il s'agit de la règle du dépassement du plafond pendant l'année précédente 2015. L'exposé des motifs précise à ce sujet que "[t]outefois, lorsque les revenus ont été qualifiés de revenus professionnels pour l'année de revenus 2015, les revenus ne peuvent pas être considérés comme des revenus divers relevant de l'économie collaborative".

On n'aperçoit pas clairement quels sont "les revenus" de 2015 qui sont alors visés, en l'absence de plateformes agréées ou organisées par l'autorité publique pendant cette année par lesquelles les revenus doivent être passés.

Section 2

Taxe sur la valeur ajoutée

1. Cette section vise à réduire au minimum les formalités en matière de T.V.A. pour la personne physique qui est exclusivement active dans l'économie collaborative.

2. Krachtens titel XII, hoofdstuk 1, afdeling 2, van de Btw-richtlijn kan in vrijstellingen worden voorzien voor kleine ondernemingen.

3. De derde voorwaarde die in het ontworpen artikel 50, § 4, van het Btw-wetboek (artikel 40 van het ontwerp) wordt gesteld, namelijk dat het moet gaan om diensten die uitsluitend worden verricht voor natuurlijke personen die ze voor hun privégebruik bestemmen, valt moeilijk te controleren, wat de toepasbaarheid van de regeling bemoeilijkt. De uitsluiting van zakelijke klanten zal in het licht van het gelijkheidsbeginsel verantwoord moeten kunnen worden.

4. De drempelwaarde in het ontworpen artikel 50, § 4, 6°, van het Btw-wetboek (artikel 40 van het ontwerp) is dezelfde als die welke wordt gehanteerd in het ontworpen artikel 37*bis*, § 2, van het WIB 92 (zie artikel 35 van het ontwerp).

In tegenstelling tot de parallelle regeling inzake de personenbelasting, wordt hier echter geen oplossing geboden voor occasionele overschrijdingen van die drempel,[20] alhoewel een degressieve vermindering voor belastingplichtigen die het jaarplafond overschrijden op basis van artikel 285 van de Btw-richtlijn mogelijk lijkt. Die keuze, alsook het verschil met de regeling inzake de personenbelasting, zal moeten kunnen worden verantwoord.

Dat geldt ook voor de andere verschillen tussen beide stelsels. In het ontworpen artikel 90, 1°*bis*, a), van het WIB 92 (artikel 36 van het ontwerp) staat als voorwaarde dat de diensten uitsluitend worden verleend aan natuurlijke personen “die niet handelen in het kader van hun beroepswerkzaamheid”, terwijl in het ontworpen artikel 50, § 4, 3°, van het Btw-wetboek melding wordt gemaakt van de diensten die uitsluitend worden verricht voor natuurlijke personen “die ze voor hun privégebruik bestemmen”. Beide omschrijvingen lijken niet op hetzelfde neer te komen.[21]

5. In deze afdeling is geen specifieke inwerkingtredingsregeling opgenomen. Gelet op de nauwe band tussen deze regeling en die in het WIB 92 waarvoor de begindatum op 1 juli 2016 wordt bepaald, lijkt het raadzaam ook in deze titel een vergelijkbare regeling op te nemen.

[20] Volgens het ontworpen artikel 37*bis*, § 2, van het WIB 92 houdt overschrijding van de drempel een weerlegbaar (“behoudens tegenbewijs”) vermoeden in dat de inkomsten beroepsinkomsten zijn. De belastingplichtige die er in slaagt om het tegenbewijs te leveren, behoudt bijgevolg het voordeel van de specifieke regeling, maar verliest wel de parallelle voordelen in het kader van de btw.

[21] Wanneer de klant bijvoorbeeld niet handelt in het kader van zijn beroepswerkzaamheid maar voor het privégebruik van een derde, rijst de vraag of voor de dienstverrichter de specifieke regeling niet van toepassing is.

2. En vertu du titre XII, chapitre 1, section 2, de la directive T.V.A., des franchises peuvent être prévues pour les petites entreprises.

3. La troisième condition énoncée à l’article 50, § 4, en projet, du C.T.V.A. (article 40 du projet), à savoir qu’il doit s’agir de prestations de services exclusivement effectuées pour des personnes physiques qui les destinent à leur usage privé, est difficilement contrôlable, ce qui complique l’applicabilité du régime. L’exclusion des entreprises clientes devra pouvoir être justifiée au regard du principe d’égalité.

4. À l’article 50, § 4, 6°, en projet, du C.T.V.A. (article 40 du projet), le plafond est le même que celui prévu à l’article 37*bis,* § 2, en projet, du C.I.R. 92 (voir l’article 35 du projet).

Or, contrairement au régime parallèle en matière d’impôt des personnes physiques, aucune solution n’est prévue ici pour les dépassements occasionnels de ce plafond[20], bien qu’une réduction dégressive paraisse possible sur la base de l’article 285 de la directive T.V.A. pour les assujettis qui dépassent le plafond annuel. Ce choix, ainsi que la différence par rapport au régime en matière d’impôt des personnes physiques devront pouvoir être justifiés.

Il en va de même pour les autres différences entre les deux régimes. L’article 90, 1°*bis*, a), en projet, du C.I.R. 92 (article 36 du projet) énonce comme condition que les services sont uniquement rendus à des personnes physiques “qui n’agissent pas dans le cadre de leur activités professionnelle”, alors que l’article 50, § 4, 3°, en projet, du C.T.V.A. fait état des prestations de services qui sont exclusivement effectuées pour des personnes physiques “qui les destinent a leur usage privé”. Les deux définitions ne paraissent pas coïncider[21].

5. Cette section ne comporte pas de disposition d’entrée en vigueur spécifique. Eu égard au lien étroit entre ce régime et celui inscrit dans le C.I.R. 92 pour lequel la date de début est fixée au 1er juillet 2016, il semble indiqué d’insérer également un régime comparable dans ce titre.

[20] Selon l’article 37*bis*, § 2, en projet, du C.I.R. 92, le dépassement du seuil fait naître une présomption réfragable (“sauf preuve contraire”) que les revenus sont des revenus professionnels. Le contribuable qui réussit à apporter la preuve contraire conserve par conséquent le bénéfice du régime spécifique, pais perd toutefois les avantages parallèles octroyés dans le cadre de la T.V.A.

[21] Lorsque par exemple le client n’agit pas dans le cadre de son activité professionnelle, mais pour l’usage privé d’un tiers, la question se pose de savoir si le régime spécifique ne s’applique pas au prestataire de services.

HOOFDSTUK 3

Vestiging en invordering van de belastingen

Afdeling 1

Inkomstenbelastingen

Artikel 43

1. Artikel 43 van het ontwerp strekt tot aanpassing van artikel 307, § 1, van het WIB 92. De aangifteplicht van betalingen door binnenlandse vennootschappen en Belgische inrichtingen van buitenlandse vennootschappen wordt uitgebreid met het oog op het tegengaan van ontwijking van de aangifteplicht en om betalingen aan staten die inkomsten van buitenlandse oorsprong in beginsel niet aan een belasting onderwerpen, eveneens aan de aangifteplicht te onderwerpen.

2. In artikel 307, § 1, vijfde lid, van het WIB 92 wordt melding gemaakt van de termen "Staat" of "Staten". In het ontworpen nieuwe lid van dat artikel (artikel 43, 3°, van het ontwerp) wordt bepaald wat voor de toepassing van het vijfde lid onder de term "Staat" moet worden verstaan.

In de hypothese van transacties naar staten die niet als zodanig erkend zijn door de meerderheid van de lidstaten van de Verenigde Naties (bv. Taiwan en Transnistrië), lichtte de gemachtigde de strekking van de ontworpen regeling als volgt toe:

"Taiwan en Transnistrië zijn inderdaad niet door de meerderheid van de leden van de VN erkend. Zij vormen wel *de facto* een deel van een door de meerderheid van de VN erkende Staat, namelijk respectievelijk China of Moldavië. Indien Taiwan en Transnistrië op autonome wijze bevoegd zijn om de grondslag of het tarief van de vennootschapsbelasting, geheel of gedeeltelijk, te bepalen (wat zij *de facto* zijn) en er in deze gebieden ofwel 1) geen vennootschapsbelasting wordt geheven op inkomsten van binnenlandse oorsprong of van buitenlandse oorsprong ofwel 2) er een nominaal tarief van de vennootschapsbelasting van toepassing is dat lager is dan 10 pct. ofwel 3) in deze gebieden het tarief van de vennootschapsbelasting dat met de werkelijke belastingdruk op inkomsten van buitenlandse oorsprong overeenstemt lager is dan 15 pct., dan zullen Taiwan en Transnistrië worden opgenomen op de lijst die door de Koning in uitvoering van artikel 307, WIB 92, wordt opgesteld."

Het komt de Raad van State, afdeling Wetgeving, voor dat deze interpretatie van de betrokken bepalingen niet zo evident is. Ter wille van de rechtszekerheid zou een verduidelijking in die zin het best opgenomen worden in de memorie van toelichting.

3. In het ontworpen artikel 307, § 1, vijfde lid, van het WIB 92 wordt ook gewag gemaakt van "bankrekeningen die zijn gedomicilieerd in een Staat". Vraag is of de gebruikte terminologie voldoende duidelijk tot uiting brengt wat wordt bedoeld ("domiciliëring" heeft hier kennelijk een andere betekenis dan de gebruikelijke betekenis van "domiciliëring van betalingen"). Vermoedelijk gaat het om betalingen op

CHAPITRE 3

Établissement et recouvrement des impôts

Section 1re

Impôts sur les revenus

Article 43

1. L'article 43 du projet tend à adapter l'article 307, § 1er, du C.I.R. 92. L'obligation de déclarer les paiements effectués par les sociétés résidentes et les établissements belges de sociétés étrangères est étendue en vue d'empêcher le contournement de l'obligation de déclarer, et de soumettre également à l'obligation de déclarer, des paiements aux États dont les revenus d'origine étrangère ne sont en principe pas soumis à l'impôt.

2. L'article 307, § 1er, alinéa 5, du C.I.R. 92 mentionne les termes "État" ou "États". Le nouvel alinéa en projet de cet article (article 43, 3°, du projet) énonce ce qu'il faut entendre par le terme "État" pour l'application de l'alinéa 5.

Dans l'hypothèse où des transactions seraient réalisées avec des États qui ne sont pas reconnus en tant que tels par la majorité des États membres des Nations Unies (par exemple le Taïwan et la Transnitrie), le délégué a précisé la portée du dispositif en projet comme suit:

"*Taiwan en Transnistrië zijn inderdaad niet door de meerderheid van de leden van de VN erkend. Zij vormen wel de facto een deel van een door de meerderheid van de VN erkende Staat, namelijk respectievelijk China of Moldavië. Indien Taiwan en Transnistrië op autonome wijze bevoegd zijn om de grondslag of het tarief van de vennootschapsbelasting, geheel of gedeeltelijk, te bepalen (wat zij de facto zijn) en er in deze gebieden ofwel 1) geen vennootschapsbelasting wordt geheven op inkomsten van binnenlandse oorsprong of van buitenlandse oorsprong ofwel 2) er een nominaal tarief van de vennootschapsbelasting van toepassing is dat lager is dan 10 pct. ofwel 3) in deze gebieden het tarief van de vennootschapsbelasting dat met de werkelijke belastingdruk op inkomsten van buitenlandse oorsprong overeenstemt lager is dan 15 pct., dan zullen Taiwan en Transnistrië worden opgenomen op de lijst die door de Koning in uitvoering van artikel 307, WIB 92, wordt opgesteld*".

Il apparaît au Conseil d'État, section de législation, que cette interprétation des dispositions concernées n'est pas si évidente. Dans un souci de sécurité juridique, mieux vaudrait insérer une précision en ce sens dans l'exposé des motifs.

3. L'article 307, § 1er, alinéa 5, en projet, du C.I.R. 92 fait également état de "comptes bancaires qui sont domiciliés dans un État". La question se pose de savoir si la terminologie utilisée exprime avec suffisamment de clarté ce qu'il faut entendre par là (ici "domiciliation" a manifestement une signification différente de l'acception usuelle de "domiciliation de paiements"). Il s'agit probablement de paiements effectués

rekeningen aangehouden bij kredietinstellingen gevestigd of met een vaste inrichting in een staat. Dit is te verduidelijken, minstens in de memorie van toelichting.

Artikel 47

Artikel 47 van het ontwerp strekt ertoe wijzigingen aan te brengen in artikel 358 van het WIB 92. Uit het ontworpen artikel 358, § 1, 2°, b), van het WIB 92 (artikel 47, 1°, van het ontwerp) volgt dat de termijn om de belasting te vestigen wordt verlengd indien de bekomen inlichtingen of het onderzoek ten gevolge van het bekomen van dergelijke inlichtingen uitwijst dat belastbare inkomsten in België niet werden aangegeven "ingeval van bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden" in de loop van één der zeven jaren vóór het jaar waarin de inlichtingen ter kennis van de Belgische belastingdienst werden gebracht.

In de memorie van toelichting wordt aangegeven dat in dat geval de betrokken belastingplichtige op de hoogte wordt gebracht van de aanwijzigen van fraude in zijn hoofde. Dat moet worden bepaald in de tekst zelf van het artikel, terwijl ook zal moeten worden aangegeven op welk ogenblik de administratie deze kennisgeving ten laatste dient te doen en wat de sanctie is indien nagelaten wordt tijdig kennis te geven (vgl. met artikel 333, derde lid, van het WIB 92).

Artikelen 48 en 49

1. Artikel 48 van het ontwerp strekt tot het toevoegen in artikel 445 van het WIB 92 van een specifieke sanctieregeling voor het geval dat niet voldaan is aan de meldingsplicht inzake juridische constructies bedoeld in artikel 307, § 1, vierde en negende lid, van het WIB 92. Krachtens de geldende regeling kan een administratieve geldboete van maximum 1250 euro worden opgelegd, terwijl luidens de ontworpen regeling die boete wordt bepaald op 6250 euro.

Luidens artikel 49 van het ontwerp zal de nieuwe regeling gelden vanaf het aanslagjaar 2016. Daarover ondervraagd, evenals over de vraag of het niet om een strafsanctie gaat, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

"Het aanslagjaar 2016 dient nog ingediend te worden in de personenbelasting en de rechtspersonenbelasting. Deze belastingen lopen per kalenderjaar. Alle burgers zijn op de hoogte van hun aangifteverplichtingen. De Regering heeft over de verhoging van de boete actief gecommuniceerd.

Artikel 2 van het Strafwetboek laat retroactiviteit in het strafrecht niet toe

Voornoemd artikel 49 behoort tot het (burgerlijk) fiscaal recht; niet het strafrecht.

Al geruime tijd bestaat er in de literatuur discussie over wat men de ondergrens van het "*criminal charge"* begrip van artikel 6 EVRM zou kunnen noemen. Centraal daarbij staat, kort gezegd, de vraag of elke "*criminal charge"* het volledige pakket aan rechtsbescherming voortvloeiend uit artikel

sur des comptes détenus auprès d'établissements de crédit établis ou ayant un établissement stable dans un État. Ce point doit être précisé, à tout le moins dans l'exposé des motifs.

Article 47

L'article 47 du projet vise à apporter des modifications à l'article 358 du C.I.R. 92. Il découle de l'article 358, § 1er, 2°, b), en projet, du C.I.R. 92 (article 47, 1°, du projet) que le délai d'établissement de l'imposition est prolongé si les informations obtenues ou le contrôle effectuée à la suite de l'obtention de telles informations fait apparaître que des revenus imposables n'ont pas été déclarés en Belgique "en cas d'intention frauduleuse ou à dessein de nuire", au cours d'une des sept années qui précèdent celle pendant laquelle les informations sont venues à la connaissance de l'administration belge.

L'exposé des motifs mentionne que, dans ce cas, le contribuable concerné est tenu au courant des indices de fraude retenus dans son chef. Il faut le préciser dans le texte même de l'article, en mentionnant également le moment auquel l'administration doit effectuer au plus tard cette communication ainsi que la sanction si l'on néglige de donner l'information en temps utile (comparer avec l'article 333, alinéa 3, du C.I.R. 92).

Articles 48 et 49

1. L'article 48 du projet vise à ajouter dans l'article 445 du C.I.R. 92 un régime de sanction spécifique dans l'hypothèse où il ne serait pas satisfait à l'obligation d'information relative aux constructions juridiques visées à l'article 307, § 1er, alinéas 4 et 9, du C.I.R. 92. Le régime actuel permet d'infliger une amende administrative d'un montant maximal de 1 250 euros, tandis que le dispositif en projet fixe cette amende à 6 250 euros.

Selon l'article 49 du projet, le nouveau dispositif entrera en vigueur à partir de l'exercice 2016. Interrogé à ce sujet, ainsi que sur la question de savoir s'il ne s'agit pas d'une sanction pénale, le délégué a répondu ce qui suit:

"*Het aanslagjaar 2016 dient nog ingediend te worden in de personenbelasting en de rechtspersonenbelasting. Deze belastingen lopen per kalenderjaar. Alle burgers zijn op de hoogte van hun aangifteverplichtingen. De Regering heeft over de verhoging van de boete actief gecommuniceerd.*

Artikel 2 van het Strafwetboek laat retroactiviteit in het strafrecht niet toe

Voornoemd artikel 49 behoort tot het (burgerlijk) fiscaal recht; niet het strafrecht.

Al geruime tijd bestaat er in de literatuur discussie over wat men de ondergrens van het "criminal charge" begrip van artikel 6 EVRM zou kunnen noemen. Centraal daarbij staat, kort gezegd, de vraag of elke "criminal charge" het volledige pakket aan rechtsbescherming voortvloeiend uit artikel

6 EVRM verdient. De discussie werd (nog) niet verhelderd door de Straatsburgse jurisprudentie. Tot hoever gaat de inflatie van de waarborgen van artikel 6 EVRM? Toepassing makend van de Engel-criteria lijkt de boete uit artikel 49 niet te kwalificeren als een strafsanctie."

2. Het Grondwettelijk Hof heeft beslist dat de administratieve geldboeten waarin artikel 445 van het WIB 1992 voorziet, strafrechtelijk zijn in de zin van artikel 6 van het Europees Verdrag over de rechten van de mens en van artikel 14 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten.[22] Om dezelfde redenen dient ook

[22] GwH 18 juni 2008, nr. 91/2008, B.8.1: "De administratieve geldboeten waarin artikel 445 van het WIB 1992 voorziet, hebben tot doel de inbreuken op het WIB 1992 begaan door belastingplichtigen die de bij dat Wetboek opgelegde verplichtingen niet zouden naleven, te voorkomen en te bestraffen. Zij hebben derhalve in hoofdzaak een repressief karakter en zijn strafrechtelijk in de zin van artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en van artikel 14 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten. (...)".

6 EVRM verdient. De discussie werd (nog) niet verhelderd door de Straatsburgse jurisprudentie. Tot hoever gaat de inflatie van de waarborgen van artikel 6 EVRM? Toepassing makend van de Engel-criteria lijkt de boete uit artikel 49 niet te kwalificeren als een strafsanctie".

2. La Cour constitutionnelle a décidé que les amendes administratives prévues à l'article 445 du C.I.R. 1992, sont pénales au sens de l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme et de l'article 14 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques[22]. Par identité de motifs, le

[22] C.C., 18 juin 2008, n° 91/2008, B.8.1: "Les amendes administratives prévues par l'article 445 du C.I.R. 1992 ont pour but de prévenir et de réprimer les infractions au C.I.R. 1992 commises par les contribuables qui ne respecteraient pas les obligations imposées par ledit Code. Elles présentent dès lors principalement un caractère répressif et sont pénales au sens de l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme et de l'article 14 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques (...)".

de nieuwe, specifieke sanctieregeling aldus gekwalificeerd te worden.[23]

Gelet daarop is de terugwerkende kracht niet toegestaan. Artikel 7, lid 1, laatste zin, van het Europees Verdrag over de rechten van de mens en artikel 15, lid 1, tweede zin, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten bepalen immers dat geen zwaardere straf kan worden opgelegd dan die welke ten tijde van het begaan van het strafbare feit van toepassing was.

Dat zou het geval zijn voor belastingplichtigen die op het ogenblik van de bekendmaking van de nieuwe regeling in het *Belgisch Staatsblad* reeds hun belastingaangifte voor het aanslagjaar 2016 hebben ingediend, maar de meldingsplicht niet hebben gerespecteerd. Zij zouden immers op grond van de nieuwe regeling bloot staan aan een boete van 6 250 euro,

[23] Wat de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) ter zake betreft, kan bij wijze van voorbeeld worden verwezen naar het arrest van 4 maart 2008, inzake *Turan v. Turkije*, betreffende een administratieve geldboete van ongeveer 1 650 euro opgelegd aan een werkgever wegens niet-aangifte van tewerkstelling:
"17. Selon la jurisprudence constante de la Cour, l'applicabilité de l'article 6 sous son aspect pénal doit s'apprécier sur la base de trois critères, cités souvent comme les "critères Engel", à savoir: a) la classification de l'infraction au niveau interne, b) la nature de l'infraction, et c) le degré de gravité de la sanction dont est passible la personne concernée (…). Les deuxième et troisième critères sont alternatifs et pas nécessairement cumulatifs. Pour que l'article 6 s'applique, il suffit que l'infraction en cause soit par nature pénale ou ait exposé l'intéressé à une sanction qui, par sa nature et son degré de gravité, ressortit en général à la matière pénale. Cela n'empêche pas l'adoption d'une approche cumulative si l'analyse séparée de chaque critère ne permet pas d'aboutir à une conclusion claire quant à l'existence d'une accusation en matière pénale (…).
18. En l'espèce, le requérant a été condamné au paiement d'une amende administrative en application de l'article 140 de la loi sur la sécurité sociale pour défaut de déclaration d'emploi. En droit turc, le fait reproché au requérant ne tombait pas sous le coup du droit pénal. Toutefois, les indications que fournit le droit interne de l'État défendeur n'ont qu'une valeur relative. Le critère relatif à la nature de l'infraction représente un élément d'appréciation d'une plus grande importance (…).
19. À cet égard, la Cour note que l'amende infligée au requérant est fondée sur des dispositions juridiques générales. La règle de droit transgressée par l'intéressé s'adresse à tous les citoyens en leur qualité de contribuables. Elle leur prescrit un certain comportement, à savoir la déclaration d'une personne employée, et assortit cette exigence d'une sanction punitive. L'amende litigieuse ne tendait donc pas à la réparation pécuniaire d'un préjudice mais visait à punir pour empêcher la réitération de l'agissement incriminé. Ainsi, le caractère général de la disposition légale transgressée par le requérant ainsi que l'objectif à la fois préventif et répressif de la sanction infligée suffisent à établir la nature pénale de l'infraction litigieuse au regard de l'article 6 de la Convention.
20. S'agissant enfin du troisième critère, la Cour estime que la légèreté de l'amende infligée au requérant n'a pas pour effet de l'exclure du champ d'application de l'article 6 de la Convention. Sur ce point, il convient de rappeler que la faiblesse relative de l'enjeu ne saurait ôter à une infraction son caractère pénal intrinsèque (voir Öztürk, précité, p. 21, § 54).
21. Eu égard à ce qui précède, la Cour conclut que le requérant a fait l'objet d'une "accusation en matière pénale". L'article 6 de la Convention s'applique donc en l'espèce."

nouveau régime spécifique de sanction doit également être qualifié de la sorte[23].

La rétroactivité n'est par conséquent pas admise. L'article 7, paragraphe 1, dernière phrase, de la Convention européenne des droits de l'homme et l'article 15, paragraphe 1, deuxième phrase du Pacte international relatif aux droits civils et politiques disposent en effet qu'il ne peut être infligé une peine plus forte que celle qui était applicable au moment où l'infraction a été commise.

Tel serait le cas pour les contribuables qui, au moment de la publication du nouveau dispositif au *Moniteur belge,* ont déjà introduit leur déclaration fiscale pour l'exercice 2016, mais n'ont pas respecté l'obligation d'information. Sur la base du nouveau dispositif, ils s'exposeraient en effet à une amende de 6 250 euros, alors qu'au moment de l'introduction

[23] Sur le point, en ce qui concerne la jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'Homme (Cour eur. D.H.), on peut citer, à titre d'exemple, l'arrêt du 4 mars 2008, en cause *Turan c. Turquie*, relatif à une sanction administrative d'environ 1 650 euros infligée à un employeur qui n'avait pas fait de déclaration d'emploi:

"17. Selon la jurisprudence constante de la Cour, l'applicabilité de l'article 6 sous son aspect pénal doit s'apprécier sur la base de trois critères, cités souvent comme les "critères Engel", à savoir: a) la classification de l'infraction au niveau interne, b) la nature de l'infraction, et c) le degré de gravité de la sanction dont est passible la personne concernée (…). Les deuxième et troisième critères sont alternatifs et pas nécessairement cumulatifs. Pour que l'article 6 s'applique, il suffit que l'infraction en cause soit par nature pénale ou ait exposé l'intéressé à une sanction qui, par sa nature et son degré de gravité, ressortit en général à la matière pénale. Cela n'empêche pas l'adoption d'une approche cumulative si l'analyse séparée de chaque critère ne permet pas d'aboutir à une conclusion claire quant à l'existence d'une accusation en matière pénale (…).
18. En l'espèce, le requérant a été condamné au paiement d'une amende administrative en application de l'article 140 de la loi sur la sécurité sociale pour défaut de déclaration d'emploi. En droit turc, le fait reproché au requérant ne tombait pas sous le coup du droit pénal. Toutefois, les indications que fournit le droit interne de l'État défendeur n'ont qu'une valeur relative. Le critère relatif à la nature de l'infraction représente un élément d'appréciation d'une plus grande importance (…).
19. À cet égard, la Cour note que l'amende infligée au requérant est fondée sur des dispositions juridiques générales. La règle de droit transgressée par l'intéressé s'adresse à tous les citoyens en leur qualité de contribuables. Elle leur prescrit un certain comportement, à savoir la déclaration d'une personne employée, et assortit cette exigence d'une sanction punitive. L'amende litigieuse ne tendait donc pas à la réparation pécuniaire d'un préjudice mais visait à punir pour empêcher la réitération de l'agissement incriminé. Ainsi, le caractère général de la disposition légale transgressée par le requérant ainsi que l'objectif à la fois préventif et répressif de la sanction infligée suffisent à établir la nature pénale de l'infraction litigieuse au regard de l'article 6 de la Convention.
20. S'agissant enfin du troisième critère, la Cour estime que la légèreté de l'amende infligée au requérant n'a pas pour effet de l'exclure du champ d'application de l'article 6 de la Convention. Sur ce point, il convient de rappeler que la faiblesse relative de l'enjeu ne saurait ôter à une infraction son caractère pénal intrinsèque (voir Öztürk, précité, p. 21, § 54).
21. Eu égard à ce qui précède, la Cour conclut que le requérant a fait l'objet d'une "accusation en matière pénale". L'article 6 de la Convention s'applique donc en l'espèce".

terwijl op het moment van het indienen van hun aangifte de sanctie een boete van maximum 1 250 euro was.

Met de zienswijze zoals verwoord door de gemachtigde, kan de Raad van State derhalve niet instemmen. Er zal moeten worden afgezien van een inwerkingtreding "vanaf het aanslagjaar 2016", ofwel zal in overgangsmaatregelen moeten worden voorzien om retroactieve effecten te vermijden.

Afdeling 2

Belasting over de toegevoegde waarde

Onderafdeling 1

Cloudcomputing

Bij deze onderafdeling zijn geen opmerkingen te maken

Onderafdeling 2

Uitbreiding rechtsgronden bij het verkrijgen van buitenlandse inlichtingen voor de toepassing van de verjaringstermijn

Artikel 51

De tekst van het ontworpen artikel 81*bis*, § 1, derde lid, van het Btw-wetboek en de memorie van toelichting dienen met elkaar in overeenstemming te worden gebracht. Terwijl in de ontworpen bepaling gewag wordt gemaakt van "de *verzending* van de inlichting afkomstig van het buitenland", wordt in de memorie daarentegen verwezen naar "de *ontvangst* van de informatie vanuit het buitenland".

Afdeling 3

Verrekenprijzen

Artikelen 52 tot 64

1. Deze afdeling strekt ertoe actiepunt 13 van het OESO-actieplan inzake "*Base Erosion and Profit Shifting"* (BEPS)[24] uit te voeren. Het doel is de transparantie te verhogen met betrekking tot de zogenaamde verrekenprijzen (*transfer pricing*) die tussen entiteiten van eenzelfde groep worden gehanteerd.

2. Omtrent deze afdeling heeft de Ministerraad op 4 mei 2016 het volgende beslist:

"*Base Erosion en Profit Shifting*

[24] BEPS wordt door de OESO omschreven als "*tax planning strategies that exploit these gaps and mismatches in tax rules to artificially shift profits to low or no-tax locations where there is little or no economic activity, resulting in little or no overall corporate tax being paid*" (*http://www.oecd.org/ctp/beps-about.htm*).

de leur déclaration, la sanction était une amende de maximum 1 250 euros.

Par conséquent, le Conseil d'État ne peut pas se rallier au point de vue formulé par le délégué. Il faudra renoncer à une entrée en vigueur "à partir de l'exercice d'imposition 2016" ou prévoir des mesures transitoires pour éviter des effets rétroactifs.

Section 2

Taxe sur la valeur ajoutée

Sous-section 1re

Cloud Computing

Cette sous-section n'appelle pas d'observation.

Sous-section 2

Extension des fondements juridiques en cas de réception d'informations de l'étranger pour l'application du délai de prescription

Article 51

Il faudra accorder le texte néerlandais de l'article 81*bis*, § 1er, alinéa 3, du C.T.V.A. avec l'exposé des motifs, dès lors que la disposition en projet mentionne "de *verzending* van de inlichting afkomstig van het buitenland", et que l'exposé vise par contre "de *ontvangst* van de informatie vanuit het buitenland".

Section 3

Prix de transfert

Articles 52 à 64

1. Cette section vise à donner exécution au point d'action 13 du plan d'action de l'OCDE concernant l'érosion de la base d'imposition et le transfert de bénéfices ("*Base Erosion and Profit Shifting*' (BEPS)[24]. L'objectif est d'accroître la transparence concernant ce que l'on appelle le prix de transfert (*transfer pricing*) qui est utilisé entre les entités d'un même groupe.

2. À propos de cette section, le 4 mai 2016, le Conseil des ministres a décidé ce qui suit:

"*Base Erosion en Profit*

[24] L'OCDE définit le BEPS comme des "*tax planning strategies that exploit these gaps and mismatches in tax rules to artificially shift profits to low or no-tax locations where there is little or no economic activity, resulting in little or no overall corporate tax being paid*" (*http://www.oecd.org/ctp/beps-about.htm*).

Indien op Europees niveau nog iets zou wijzigen aan de tekst van de richtlijn i.v.m. de documentatieverplichting, die ter goedkeuring voorligt voor de Ecofin-Raad van 25 mei 2016, zal de wettekst worden aangepast.

Bovendien zal tijdens de adviesaanvraag bij de Raad van State een consultatie van de sector plaatsvinden."

In de memorie van toelichting bij het ontwerp wordt omtrent de betrokken richtlijn het volgende gesteld:

"Tevens wordt erop gewezen dat binnen de Europese Unie werkzaamheden werden uitgevoerd die de modelwetgeving heeft vertaald naar een Richtlijn die de Richtlijn 2011/16/EU wijzigt waardoor binnen de EU elke lidstaat deze modelwetgeving op een consistente wijze invoert. Desalniettemin is de onderliggende wet geen (volledige) omzetting van de amenderingsrichtlijn die in een later stadium zal worden aangevat."

Bepaalde elementen van het ontwerp vinden hun oorsprong in het ontwerp van amenderingsrichtlijn, terwijl de richtlijn nog niet definitief tot stand is gekomen.

Uit wat voorafgaat blijkt niet alleen dat dit onderdeel van het ontwerp slechts een voorlopige tekst uitmaakt, maar ook dat de huidige om advies voorgelegde tekst nog vatbaar is voor wijzigingen die niet voortvloeien uit het advies van de afdeling Wetgeving.

Opdat de Raad van State zijn taak naar behoren zou kunnen vervullen, dienen de teksten die om advies worden voorgelegd, een definitief karakter te hebben,[25] niet alleen om een onnodig onderzoek te vermijden van een tekst die nadien wordt gewijzigd, maar ook om te vermijden dat een ontwerp ten gevolge van wijzigingen die niet het gevolg zijn van het advies van de Raad van State, opnieuw om advies dient te worden voorgelegd.

Op dit punt dient dan ook een voorbehoud te worden gemaakt: worden nog wijzigingen aangebracht buiten die welke het gevolg zijn van dit advies, dan zal de tekst opnieuw om advies aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, moeten worden voorgelegd.

3. Het ontworpen artikel 445, § 3, tweede lid, van het WIB 92 (artikel 62 van het ontwerp) bevat een delegatie aan

[25] Over het vereiste dat de aan de Raad van State voorgelegde ontwerpen in beginsel een definitief karakter dienen te hebben, wat o.m. impliceert dat het tot het vaststellen van het ontwerp bevoegde orgaan de mogelijkheid heeft gehad het ontwerp aan te passen in het licht van de vervulde vormvereisten, zie adv.RvS 41 417/AV tot 41 420/AV van 6 oktober 2006 over een voorontwerp dat onder meer heeft geleid tot de wet van 10 mei 2007 "tot wijziging van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden", *Parl.St.* Kamer 2006-07, nr. 51-2720/001, 130-131, opmerking 5. Zie in diezelfde zin ook adv.RvS 44 986/1/V van 10 september 2008 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest van 27 maart 2009 "betreffende radio-omroep en televisie", *Parl.St.* Vl.Parl. 2008-09, nr. 2014/1, (147), 156, opmerking 3.

Si au niveau européen, une modification devait encore avoir lieu concernant le texte de la directive concernant l'obligation de documentation, soumise à l'approbation du Conseil Ecofin du 25 mai il est convenu que le texte légal sera adapté.

En outre, pendant la demande d'avis au Conseil d'État, une consultation du secteur aura lieu".

En ce qui concerne la directive concernée, l'exposé des motifs du projet mentionne ce qui suit:

"En outre, il a été indiqué que, à l'intérieur de l'Union européenne, ont été exécutés des travaux, qui ont traduit la législation modèle en une Directive qui modifie la Directive 2011/16/UE par laquelle chaque État membre, au sein de l'Union européenne, introduit de façon cohérente cette législation modèle. Néanmoins, la loi en cause n'est pas une transposition (complète) de la directive d'amendement qui sera entreprise à un stade ultérieur".

Certains éléments du projet trouvent leur origine dans le projet de directive d'amendement, alors que la directive n'a pas encore été adoptée définitivement.

Il résulte de ce qui précède que non seulement cette partie du projet n'est qu'un texte provisoire, mais également que le texte actuel soumis pour avis est encore susceptible de faire l'objet de modifications qui ne découlent pas de l'avis de la section de législation.

Pour que le Conseil d'État puisse accomplir correctement sa mission, les textes soumis pour avis doivent avoir un caractère définitif[25], non seulement pour éviter qu'il n'examine inutilement un texte qui fera l'objet de modifications ultérieures, mais également pour qu'un projet ne doive lui être soumis à nouveau pour avis en raison de modifications autres que celles résultant de l'avis du Conseil d'État.

Il s'impose dès lors de formuler une réserve sur ce point: si d'autres modifications que celles qui découlent du présent avis, sont encore apportées au texte, celui-ci devra à nouveau être soumis pour avis au Conseil d'État, section de législation.

3. L'article 445, § 3, alinéa 2, en projet, du C.I.R. 92 (article 62 du projet) délègue au Roi le pouvoir de fixer l'échelle

[25] Concernant l'exigence selon laquelle les projets soumis au Conseil d'État doivent en principe avoir un caractère définitif, ce qui implique notamment que l'organe ayant le pouvoir d'établir le projet a été en mesure de l'adapter à la lumière des formalités accomplies, voir l'avis C.E. 41 417/AG à 41 420/AG du 6 octobre 2006 sur un avant-projet devenu notamment la loi du 10 mai 2007 "modifiant la loi du 30 juillet 1981 tendant à réprimer certains actes inspirés par le racisme et la xénophobie", *Doc. parl.,* Chambre, 2006-07, n° 51-2720/001, pp. 130-131, observation 5. Voir également dans le même sens l'avis C.E. 44 986/1/V du 10 septembre 2008 sur un avant-projet devenu le décret de la Communauté flamande et de la Région flamande du 27 mars 2009 "betreffende radio-omroep en televisie", *Doc. parl.*, Parl. fl., 2008-09, n° 2014/1, (147), p. 156, observation 3.

de Koning om de schaal van de administratieve geldboetes vast te leggen en “hun toepassingsmodaliteiten” te regelen.

Aangezien het maximum van de geldboetes bij artikel 445, § 3, eerste lid, van het WIB 92 wordt bepaald, kan de delegatie aan de Koning worden aanvaard. Wel zal moeten worden verduidelijkt wat dient te worden verstaan onder de woorden “hun toepassingsmodaliteiten”.

4. In het ontworpen artikel 445, § 3, eerste lid, van het WIB 92 wordt overigens bepaald dat een boete kan worden opgelegd “voor de toepassing van artikel 321/1 tot artikel 321/6, evenals van de ter uitvoering ervan genomen besluiten”. De woorden “voor de toepassing van” volstaan kennelijk niet om aan te geven wat de bedoeling is; er zal moeten worden bepaald dat de sanctie kan worden opgelegd bij “overtreding” van deze bepalingen.

Afdeling 4

Invordering

Onderafdeling 1

Schorsing van de invordering

Artikel 64

1. Artikel 64 van het ontwerp heeft de vervanging van artikel 300, § 2, van het WIB 92 op het oog. De bedoeling is om inzake de invordering niet enkel, zoals nu het geval is, schorsende kracht te verlenen aan de cassatietermijn en de voorziening in cassatie, maar voortaan ook aan de termijnen van verzet en hoger beroep en het verzet en het hoger beroep.

2. Vermits het om regels inzake de invordering van de belastingen gaat, betreft het de dienst van de belastingen, en dient over de ontworpen regels overleg te worden gepleegd met de gewesten waarvoor de federale overheid nog instaat voor de invordering van de onroerende voorheffing.

Artikel 5, § 3, eerste lid, van de bijzondere financieringswet bepaalt immers:

“Tenzij het gewest er anders over beslist, zorgt de Staat met inachtneming van de door hem vastgestelde procedureregels kosteloos voor de dienst van de in artikel 3, eerste lid, 1° tot 8° en 10° tot 12° bedoelde belastingen voor rekening van en in overleg met het betrokken gewest. (…).”

Over deze bepaling oordeelde de Raad van State, afdeling Wetgeving, als volgt:

“Uit wat hiervoor over de bevoegdheid is opgemerkt, blijkt dat de Federale Staat, ten aanzien van de gewesten waarvoor hij nog steeds zorgt voor de dienst van de gewestelijke belasting, de administratieve procedureregels met betrekking tot de belasting kan wijzigen. Er moet evenwel worden vastgesteld dat de uitoefening van die bevoegdheid afhankelijk wordt gesteld van een procedure van voorafgaand overleg met het betrokken gewest.

des amendes administratives et de régler “les modalités d’application de celles-ci”.

Dès lors que le maximum des amendes est fixé par l’article 445, § 3, alinéa 1er, du C.I.R. 92, la délégation au Roi peut être admise. On précisera cependant la portée des mots “les modalités d’application de celles-ci”.

4. L’article 445, § 3, alinéa 1er, en projet, du C.I.R. 92 prévoit par ailleurs qu’une amende peut être infligée “pour l’application des articles 321/1 à 321/6, ainsi que des arrêtés pris pour leur exécution”. De toute évidence, les mots “pour l’application des” ne suffisent pas pour indiquer ce que l’on vise; il faudra préciser que la sanction peut être infligée en cas d’ “infraction” à ces dispositions.

Section 4

Recouvrement

Sous-section 1re

Suspension du recouvrement

Article 64

1. L’article 64 du projet vise à remplacer l’article 300, § 2, du C.I.R. 92. L’intention est d’attribuer en matière de recouvrement, non seulement, comme c’est le cas actuellement, un effet suspensif au délai de cassation et au pourvoi en cassation, mais désormais également aux délais d’opposition et d’appel, ainsi qu’à l’opposition et à l’appel.

2. S’agissant de dispositions relatives au recouvrement des impôts, elles concernent le service des impôts, et les règles en projet doivent faire l’objet d’une concertation avec les régions pour lesquelles l’autorité fédérale assure encore le recouvrement du précompte immobilier.

L’article 5, § 3, alinéa 1er, de la loi spéciale de financement dispose en effet:

“À moins que la région n’en décide autrement, l’État assure gratuitement dans le respect des règles de procédure qu’il fixe, le service des impôts visés à l’article 3, alinéa 1er, 1° à 8° et 10° à 12°, pour le compte de la région et en concertation avec celle-ci (…)”.

À propos de cette disposition, le Conseil d’État, section de législation, a jugé ce qui suit:

“S’il ressort des considérations qui précèdent que l’État fédéral peut modifier, à l’égard des régions pour le compte desquelles il assure toujours le service de l’impôt régional, les règles de procédure administratives concernant cet impôt, force est toutefois de constater que l’exercice de cette compétence est soumis à une procédure de concertation préalable avec la région concernée.

Krachtens het reeds aangehaalde artikel 5, § 3, eerste lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 zorgt de Federale Staat, tenzij het betrokken gewest er anders over beslist, met inachtneming van de door hem vastgestelde proceduregels voor de dienst van de erin vermelde belastingen voor rekening van en "in overleg met" het betrokken gewest.

Uit die bepaling vloeit voort dat over de voorgestelde wijziging overleg dient te worden gepleegd met de gewesten. De overlegverplichting moet immers geacht worden niet alleen betrekking te hebben op de correcte uitoefening van de "dienst der belastingen", maar ook op de regelgeving betreffende die dienst, nu die regelgeving een rechtstreekse weerslag kan hebben op de correcte inning van de belastingen en op de omvang van de belastingontvangsten zelf. (…)."[26]

Uit de documenten die de adviesaanvrager heeft ingediend kan niet worden opgemaakt dat er overleg heeft plaatsgevonden met het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Indien aan dat vormvereiste niet is voldaan, zal er derhalve nog aan dienen te worden voldaan.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het overleg wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, voor een nieuw onderzoek aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

Onderafdeling 2

Vereenvoudigd derdenbeslag voor btw en niet-fiscale invordering

Artikel 65

1. Naar luid van de memorie van toelichting strekt artikel 65 van het ontwerp ertoe om de regeling van beslag onder derden inzake btw en inkomstenbelastingen eenvormig te maken, nu de inning en de invordering van de btw en van de directe belastingen zijn toevertrouwd aan eenzelfde dienst, namelijk de Administratie voor ondernemings- en inkomensfiscaliteit (AOIF).[27]

2. Het ontworpen artikel 85*bis* van het Btw-wetboek vermeldt zowel mededelingen door middel van een aangetekende brief als door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt. Soms komt echter nog de vermelding "ter post" voor, waardoor verwezen lijkt te worden naar De Post, met uitsluiting van andere aanbieders van postdiensten. De in het ontworpen artikel gehanteerde terminologie dient uniform te worden gemaakt, met respect voor het vrij verkeer van diensten.

[26] Adv.RvS 47 620/1 van 14 januari 2010 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 19 mei 2010 "houdende fiscale en diverse bepalingen", *Parl.St.* Kamer 2009-10, nr. 52-2521/001, 39-40.

[27] De vereenvoudigde procedure voor het beslag onder derden inzake de inkomstenbelastingen wordt thans geregeld bij de artikelen 164 en 165 van het koninklijk besluit van 27 augustus 1993 "tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992" (KB/WIB 92).

L'article 5, § 3, alinéa 1er, précité, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 dispose qu'à moins que la région concernée n'en décide autrement, l'État fédéral assure, dans le respect des règles de procédure qu'il fixe, le service des impôts mentionnés pour le compte de la région concernée et "en concertation" avec celle-ci.

Il résulte de cette disposition qu'une concertation avec les régions doit avoir lieu au sujet de la modification proposée. En effet, il faut considérer que l'obligation de concertation s'applique non seulement à l'exercice correct du "service des impôts", mais également à la réglementation relative à ce service, dès lors que celle-ci peut avoir une incidence directe sur la perception correcte des impôts et sur le volume des recettes fiscales même (…)"[26].

Les documents que l'auteur de la demande d'avis a introduits ne permettent pas de déterminer qu'une concertation a eu lieu avec la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale. Si cette formalité n'a pas été accomplie, il faudra dès lors encore y satisfaire.

Si le texte soumis au Conseil d'État devait subir des modifications à la suite de cette concertation, il y aurait lieu, conformément à la prescription de l'article 3, § 1er, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, de soumettre les dispositions modifiées à la section de législation pour un nouvel examen.

Sous-section 2

Simplification de la saisie-arrêt

Article 65

1. Selon l'exposé des motifs, l'article 65 du projet vise à uniformiser le régime de saisie-arrêt en matière de T.V.A. et d'impôts sur les revenus, dès lors que la perception et le recouvrement de la T.V.A. et des impôts directs sont confiés à un même service, à savoir l'Administration de la fiscalité des entreprises et des revenus (AFER)[27].

2. L'article 85*bis*, en projet, du C.T.V.A. mentionne tant des communications par pli recommandé que par une procédure utilisant les techniques de l'informatique. Toutefois, la mention "à la poste" est encore parfois utilisée, ce qui semble viser La Poste, à l'exclusion d'autres prestataires de services postaux. La terminologie utilisée dans l'article en projet doit être uniformisée, en respectant le principe de la libre circulation des services.

[26] Avis C.E. 47 620/1 du 14 janvier 2010 sur un avant-projet devenu la loi du 19 mai 2010 "portant des dispositions fiscales et diverses", *Doc. parl.,* Chambre, 2009-10, n° 52-2521/001, pp. 39-40.

[27] La procédure simplifiée de saisie-arrêt en matière d'impôts sur les revenus est actuellement réglée par les articles 164 et 165 de l'arrêté royal du 27 août 1993 "d'exécution du Code des impôts sur les revenus 1992" (AR/CIR 92).

De Raad van State merkt overigens op dat in de overeenkomstige bepalingen van het ontworpen artikel 6 van de domaniale wet (artikel 77 van het voorontwerp), telkens sprake is van "afgifte bij de aanbieder van de universele postdienst" en niet van "afgifte ter post", zoals vroeger gebruikelijk was.

3. Bij het ontworpen artikel 85*bis*, § 2, vierde lid, van het Btw-wetboek verstrekte de gemachtigde nog de volgende toelichting:

"Bij een procedure volgens informaticaweg en aangetekende brief, zal het beslag met de aangetekende brief primeren als deze voor de datum van het beslag met informaticaweg plaatsgevonden heeft. In het tegenovergestelde geval geldt de informaticaweg. Eigenlijk is het eerste geldige beslag dus primerend.

Paragraaf 5, 1° biedt een keuze aan de derde-beslagene. Er KAN eveneens gewerkt worden met informaticatechnieken (er is geen verband met hoe de ontvanger het beslag gedaan heeft, als er een informaticasysteem is zal dit logischerwijze wel via deze weg gebeuren, maar juridisch gezien wordt de keuze gelaten).

Feit is dat bij twee beslagmededelingen, bijvoorbeeld de eerste per aangetekende brief en de twee elektronisch, dat de tweede het eerste beslag niet ongeldig maakt en vice versa. Men heeft gewoon twee notificaties van de plicht om in de handen van de ontvanger te betalen. Omdat aan de notificatie bepaalde termijnen gekoppeld zijn, laat men het eerste beslag primeren, dit omdat dit eerste beslag dan bepalend is voor de termijnen van bijvoorbeeld verzet.

De tekst van de regeling voorzien in § 2, vierde lid en die van § 5, eerste lid, 1° is letterlijk overgenomen van artikel 164 KB/WIB 1992 (met name § 1/1, 4de lid en § 3, 1ste lid, 1ste streepje) dat in de huidige tekstversie in werking is getreden op 01.01 2014 (artikelen 1 en 3 van het koninklijk besluit van 7 november 2013, B.S. van 14 november 2013). De toepassing van deze bepaling heeft tot op heden geen aanleiding gegeven tot praktische problemen noch tot juridische contestatie."

4. Uit artikel 89 van het Btw-wetboek,[28] gelezen in samenhang met de inleidende zin van het ontworpen artikel 85*bis*, § 5, eerste lid, van hetzelfde wetboek (artikel 65 van het ontwerp) lijkt te volgen dat die laatstgenoemde bepaling aldus begrepen dient te worden dat ze zich niet verzet tegen de toepasbaarheid van de andere artikelen van het Gerechtelijk Wetboek inzake gedwongen tenuitvoerlegging dan die welke in dat artikel 85*bis*, § 5, eerste lid, zijn vermeld, (onder voorbehoud van de bepalingen van deze wet), en dat de vermelding van de artikelen 1539, 1540, 1542, eerste en tweede lid, en 1543 van het Gerechtelijk Wetboek aldus gelezen dient te worden dat ze een gemoduleerde toepassing vereist zoals beschreven in het vervolg van die paragraaf 5.

[28] Artikel 89 van het Btw-wetboek luidt als volgt: "[o]nder voorbehoud van wat bepaald is in de artikelen 85, §§ 1 en 2, en 85*bis*, geschiedt de tenuitvoerlegging van het dwangbevel met inachtneming van de bepalingen van het vijfde deel, titel III, van het Gerechtelijk Wetboek inzake gedwongen tenuitvoerlegging".

Le Conseil d'État observe au demeurant que, dans les dispositions analogues de l'article 6 de la loi domaniale en projet à l'article 77 de l'avant-projet, il est question chaque fois, non plus de "dépôt à la poste" mais de "remise au prestataire de service postal universel".

3. En ce qui concerne l'article 85*bis*, § 2, alinéa 4, en projet, du C.T.V.A., le délégué a encore fourni les précisions suivantes:

"*Bij een procedure volgens informaticaweg en aangetekende brief, zal het beslag met de aangetekende brief primeren als deze voor de datum van het beslag met informaticaweg plaatsgevonden heeft. In het tegenovergestelde geval geldt de informaticaweg. Eigenlijk is het eerste geldige beslag dus primerend.*

Paragraaf 5, 1° biedt een keuze aan de derde-beslagene. Er KAN eveneens gewerkt worden met informaticatechnieken (er is geen verband met hoe de ontvanger het beslag gedaan heeft, als er een informaticasysteem is zal dit logischerwijze wel via deze weg gebeuren, maar juridisch gezien wordt de keuze gelaten).

Feit is dat bij twee beslagmededelingen, bijvoorbeeld de eerste per aangetekende brief en de twee elektronisch, dat de tweede het eerste beslag niet ongeldig maakt en vice versa. Men heeft gewoon twee notificaties van de plicht om in de handen van de ontvanger te betalen. Omdat aan de notificatie bepaalde termijnen gekoppeld zijn, laat men het eerste beslag primeren, dit omdat dit eerste beslag dan bepalend is voor de termijnen van bijvoorbeeld verzet.

De tekst van de regeling voorzien in § 2, vierde lid en die van § 5, eerste lid, 1° is letterlijk overgenomen van artikel 164 KB/WIB 1992 (met name § 1/1, 4de lid en § 3, 1ste lid, 1ste streepje) dat in de huidige tekstversie in werking is getreden op 01.01 2014 (artikelen 1 en 3 van het koninklijk besluit van 7 november 2013, B.S. van 14 november 2013). De toepassing van deze bepaling heeft tot op heden geen aanleiding gegeven tot praktische problemen noch tot juridische contestatie".

4. De la combinaison de l'article 89 du C.T.V.A.[28] et de la phrase liminaire de l'article 85*bis*, § 5, alinéa 1er, en projet, du même code (article 65 du projet), il semble résulter que cette dernière disposition doit être comprise comme n'excluant pas l'applicabilité des articles du Code judiciaire relatifs aux exécutions forcées autres que ceux qui sont mentionnés à cet article 85*bis*, § 5, alinéa 1er (sous réserve des dispositions de la présente loi), la mention des articles 1539, 1540, 1542, alinéas 1er et 2, et 1543 du Code judiciaire devant être lue comme appelant une application modalisée selon la suite de ce paragraphe 5.

[28] L'article 89 du C.T.V.A. énonce que, "[s]ous réserve de ce qui est prévu par les articles 85, §§ 1er et 2, et 85*bis*, l'exécution de la contrainte a lieu compte tenu des dispositions de la cinquième partie, titre III, du Code judiciaire relatif à l'exécution forcée".

Indien deze lezing correct is, wat in de toelichting bij die bepaling bevestigd zou moeten worden moeten de woorden “, met dien verstande dat” worden vervangen door de woorden “, op die wijze dat”.

Bovendien rijst de vraag of het wel logisch is om enerzijds, in het ontworpen artikel 85*bis*, § 5, inleidende zin, te verwijzen naar artikel 1542, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek,[29] en anderzijds in paragraaf 8, van diezelfde bepaling te schrijven dat “[h]et uitvoerend beslag onder derden moet geschieden door middel van een deurwaardersexploot op de wijze bepaald in de artikelen 1539 tot 1544 van het Gerechtelijk Wetboek, wanneer blijkt: (…) 2° dat de derde-beslagene zijn schuld tegenover de belastingschuldige betwist”.

Afdeling 5

Bankinlichtingen

1. Deze afdeling van het ontwerp strekt ertoe onder bepaalde voorwaarden toegang tot de gegevens opgenomen in het Centraal Aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank (hierna: CAP)[30] te verlenen aan sommige ambtenaren van de btw-administratie (artikelen 66 en 67 van het ontwerp), van de douane (artikelen 68 en 69), van de registratie- en successierechten (artikelen 70 tot 72), en aan de ontvangers bevoegd voor de invordering van de penale boeten (artikel 73).

2. De rechten die bij artikel 22 van de Grondwet en bij artikel 8 van het Europees Verdrag over de rechten van de mens worden gewaarborgd inzake de eerbiediging van het privéleven en het gezinsleven,[31] zijn niet absoluut. De wetgever kan die rechten inperken. De voormelde bepalingen vereisen dat elke overheidsinmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven en het gezinsleven wordt voorgeschreven bij een voldoende precieze wettelijke bepaling en dat zij beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte, dat wil zeggen evenredig is met de nagestreefde wettige doelstelling.

Voor zover aan die voorwaarden is voldaan,[32] staat het de wetgever vrij om de thans voorliggende bepalingen aan te nemen.

In dit verband rijst de vraag of de ontworpen regeling voldoende waarborgen biedt om te verhinderen dat de inbreuk op het privéleven en het gezinsleven buitenmatig wordt. Op de vraag in dit verband waarom in het ontworpen artikel 62*bis* van het Btw-wetboek niet verwezen wordt naar de beperkingen vervat in artikel 322, §§ 2 tot 4, van het WIB 92, antwoordde de gemachtigde het volgende:

[29] Artikel 1542, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek luidt als volgt: “Betwist de derde-beslagene de schuld waarvan de beslaglegger voor zichzelf betaling wil bekomen, dan wordt de zaak gebracht voor de bevoegde rechter of wordt zij hem, in voorkomend geval, door de beslagrechter teruggezonden.”

[30] Het CAP is geregeld bij artikel 322, § 3, eerste lid, van het WIB 92.

[31] Het recht op de eerbiediging van het privéleven komt in zekere mate ook toe aan de rechtspersonen.

[32] Zie het arrest GwH 14 maart 2013, nr. 39/2013, waarin artikel 322 van het WIB 92 is getoetst aan de hogere normen.

Si cette lecture est exacte, ce que le commentaire de la disposition devrait confirmer, les mots “, étant entendu que” devraient être remplacés par les mots “de la manière suivante”.

Par ailleurs, la question se pose de savoir s’il est bien cohérent, d’une part, à l’article 85*bis*, § 5, phrase liminaire, en projet, de renvoyer à l’article 1542, alinéa 2, du Code judiciaire[29], et, d’autre part, d’écrire au paragraphe 8 de la même disposition que “La saisie-arrêt-exécution doit être pratiquée par exploit d’huissier, de la manière prévue aux articles 1539 à 1544 du Code judiciaire, lorsqu’il apparait: (…) 2° que le tiers saisi conteste sa dette à l’égard du redevable”.

Section 5

Informations des banques

1. Cette section du projet vise à donner accès, sous certaines conditions, aux données enregistrées au point de contact central de la Banque nationale de Belgique (ci-après: PCC)[30], à certains agents de l’administration de la T.V.A. (articles 66 et 67 du projet), des douanes (articles 68 et 69), des droits d’enregistrement et de succession (articles 70 à 72) et aux receveurs compétents pour le recouvrement des peines pénales (article 73).

2. Les droits que garantissent l’article 22 de la Constitution et l’article 8 de la Convention européenne des droits de l’homme en matière de respect de la vie privée et familiale[31] ne sont pas absolus. Le législateur peut les limiter. Les dispositions précitées requièrent que toute ingérence de l’autorité dans le droit au respect de la vie privée et familiale soit prévue par une disposition légale suffisamment précise et qu’elle réponde à une nécessité sociale impérieuse, c’est-à-dire qu’elle soit proportionnelle à l’objectif légitimement poursuivi.

Dans la mesure où il est satisfait à ces conditions[32], le législateur est libre d’adopter les dispositions examinées.

À cet égard, on peut se demander si le régime en projet offre suffisamment de garanties pour empêcher que l’atteinte à la vie privée et familiale soit disproportionnée. Interrogé dans ce cadre sur le point de savoir pourquoi l’article 62*bis*, en projet, du C.T.V.A. ne fait pas référence aux restrictions prévues à l’article 322, §§ 2 à 4, du C.I.R. 92, le délégué a répondu ce qui suit:

[29] L’article 1542, alinéa 2, du Code judiciaire énonce que, “Si le tiers saisi conteste la dette dont le saisissant entend obtenir le paiement à son profit, la cause est portée devant le juge compétent ou, le cas échéant, elle lui est renvoyée par le juge des saisies”.

[30] Le PCC est réglé par l’article 322, § 3, alinéa 1er, du C.I.R. 92.

[31] Le droit au respect de la vie privée peut également être revendiqué dans une certaine mesure par les personnes morales.

[32] Voir l’arrêt de la C.C. du 14 mars 2013, n° 39/2013, qui vérifie l’article 322 du C.I.R. 92 à l’aune des normes supérieures.

"De libellering "de in het vorige lid vermelde machtiging wordt slechts verleend als alle andere wettelijke middelen voor het bekomen van de gewenste inlichtingen of informatie uitgeput zijn en na de bevraging van de schuldenaar" is gelijkwaardig aan beperkingen van artikel 322 §§ 2-4, doch aangepast aan het btw wetboek. Het trapsgewijze systeem van het bevragen van de burger is opgenomen onder de formulering "bevragen van de SA". Alleen kent de btw wetgeving niet de geëigende procedure rond een vraag om inlichtingen zoals in het WIB met antwoordtermijn van 1 maand. Daarom de woordkeuze "bevragen van de SA".

Er wordt alleen een machtiging gegeven in de gevallen van fraude. Het btw wetboek kent het indiciair tekort uit het WIB niet (artikel 341 WIB). Zodoende kon de wetgever niet schrijven: in de gevallen van fraude en bij indiciair tekort, zoals bij directe belastingen.

Een machtiging van A4 is opgenomen."

Op de vraag of de bevoegdheden van de ontvangers in de ontworpen artikelen 63*bis* van het Btw-wetboek (artikel 67 van het ontwerp) en 319*bis* van de algemene wet inzake douane en accijnzen, gecoördineerd op 18 juli 1977 (artikel 69 van het ontwerp), niet beperkt dienen te worden tot het geval dat de belastingplichtige zijn betalingsverplichtingen niet respecteert, luidt het antwoord als volgt:

"De regeling is identiek aan de bevoegdheden voor de ontvangers van directe belastingen voorzien in artikel 319*bis* WIB'92. Ook hier werd de bevoegdheid niet beperkt tot de situatie waarbij de belastingplichtige zijn betalingsverplichtingen niet heeft voldaan. De overige ontvangers werden destijds vergeten. Er mag niet uit het oog worden verloren dat Ontvangers Rekenplichtigen zijn. Zij staan met hun privévermogen garant.

Bovendien heeft elke ontvanger nu reeds het recht om bij elke bank inlichtingen te vragen, hiervoor is enkel het bestaan van een vordering vereist.

Een register met bankrekeningen inkijken (zoals het CAP gehouden door de NBB) is veel minder verregaand dan alle banken aanschrijven.

Het is wat betreft privacybescherming be*ter* voor de burger als de ontvanger enkel de banken aanschrijft waar de burger een rekening heeft. Alle andere banken waar de burger geen klant is, worden nodeloos aangeschreven en zijn zodoende op de hoogte van het bestaan van insolventieproblemen."

In elk geval zal er moeten worden voor gezorgd dat de ontworpen regelingen niet verder gaan dan strikt nodig is en dat er in voldoende waarborgen wordt voorzien om misbruiken te voorkomen.

In dat verband kan, louter bij wijze van voorbeeld, op het volgende worden gewezen.

In de bepalingen waarbij aan de ontvangers toegang wordt verleend, zou het best uitdrukkelijk vermeld worden dat het gaat om toegang tot de gegevens van het CAP nodig om de

"*De libellering "de in het vorige lid vermelde machtiging wordt slechts verleend als alle andere wettelijke middelen voor het bekomen van de gewenste inlichtingen of informatie uitgeput zijn en na de bevraging van de schuldenaar" is gelijkwaardig aan beperkingen van artikel 322 §§ 2-4, doch aangepast aan het btw wetboek. Het trapsgewijze systeem van het bevragen van de burger is opgenomen onder de formulering "bevragen van de SA". Alleen kent de btw wetgeving niet de geëigende procedure rond een vraag om inlichtingen zoals in het WIB met antwoordtermijn van 1 maand. Daarom de woordkeuze "bevragen van de SA".*

Er wordt alleen een machtiging gegeven in de gevallen van fraude. Het btw wetboek kent het indiciair tekort uit het WIB niet (artikel 341 WIB). Zodoende kon de wetgever niet schrijven: in de gevallen van fraude en bij indiciair tekort, zoals bij directe belastingen.

Een machtiging van A4 is opgenomen".

À la question de savoir si, aux articles 63*bis* du C.T.V.A. (article 67 du projet) et 319*bis* de la loi générale sur les douanes et accises, coordonnée le 18 juillet 1977 (article 69 du projet), il ne convient pas de limiter les pouvoirs des receveurs au cas où le contribuable ne respecte pas ses obligations de paiement, il a été répondu ce qui suit:

"*De regeling is identiek aan de bevoegdheden voor de ontvangers van directe belastingen voorzien in artikel 319bis WIB'92. Ook hier werd de bevoegdheid niet beperkt tot de situatie waarbij de belastingplichtige zijn betalingsverplichtingen niet heeft voldaan. De overige ontvangers werden destijds vergeten. Er mag niet uit het oog worden verloren dat Ontvangers Rekenplichtigen zijn. Zij staan met hun privévermogen garant.*

Bovendien heeft elke ontvanger nu reeds het recht om bij elke bank inlichtingen te vragen, hiervoor is enkel het bestaan van een vordering vereist.

Een register met bankrekeningen inkijken (zoals het CAP gehouden door de NBB) is veel minder verregaand dan alle banken aanschrijven.

*Het is wat betreft privacybescherming b*eter *voor de burger als de ontvanger enkel de banken aanschrijft waar de burger een rekening heeft. Alle andere banken waar de burger geen klant is, worden nodeloos aangeschreven en zijn zodoende op de hoogte van het bestaan van insolventieproblemen*".

En tout état de cause, il faudra veiller à ce que les dispositifs en projet n'aillent pas au-delà de ce qui est strictement nécessaire et que des garanties suffisantes soient prévues pour prévenir les abus.

À cet égard, on peut observer, à titre purement indicatif, ce qui suit.

Il serait préférable que les dispositions qui accordent l'accès aux receveurs mentionnent expressément qu'il s'agit de l'accès aux données du PCC nécessaires au recouvrement

verschuldigde belastingen in te vorderen. In de ontworpen bepalingen wordt aan de ontvangers toegang verleend zonder expliciet te specificeren waartoe die bevoegdheid mag worden aangewend.

In het ontworpen artikel 62*bis*, derde lid, van het Btw-wetboek (artikel 66 van het ontwerp) wordt als voorwaarde gesteld dat de schuldenaar van de belasting eerst moet worden bevraagd ("na de bevraging van de schuldenaar"). Er zou kunnen worden bepaald dat aan die schuldenaar moet worden medegedeeld dat het niet beantwoorden van de gestelde vraag aanleiding kan geven tot het opvragen van de gegevens bij het CAP.

De tussenkomst van een ambtenaar minstens met de graad van adviseur-generaal A4 is niet in alle gevallen opgelegd (vergelijk de artikelen 70 en 71 met de artikelen 72 en 73 van het ontwerp). Vermits het om een waarborg gaat, is niet duidelijk waarom dit niet steeds wordt vereist. De verantwoording die de gemachtigde ter zake geeft, overtuigt niet:

"De voorwaarden voor kennisname van de gegevens zijn strenger in de fase van de vestiging van de belasting dan in de fase van de invordering van de belasting. In de eerste fase staat de belastingschuld immers nog niet vast; in de tweede fase is dat wel het geval en is de niet-betaling mogelijks een poging tot het zich definitief onttrekken aan die betalingsverplichting door het onderwijl organiseren van het eigen onvermogen."

In de artikelen 70 en 72 gaat het telkens over de hypothese van niet-betaling van een schuld voortvloeiende uit de toepassing van het bedoelde wetboek. In het geval van artikel 70 worden de beperkingen van artikel 322, §§ 2 tot 4, van het WIB 1992 uitgesloten en is een machtiging vereist terwijl dit niet zo is in de regeling die het voorwerp is van artikel 72. Artikel 73 — een autonome bepaling — vermeldt dan weer geen hypothesen waarin deze gegevens kunnen worden opgevraagd, laat ook de beperkingen van artikel 322, §§ 2 tot 4, van het WIB 1992 buiten toepassing en vereist een machtiging.

3. In de ontworpen artikelen 63*bis*, derde lid, van het Btw-wetboek (artikel 67 van het ontwerp), 319*bis*, § 1, van de algemene wet inzake douane en accijnzen, gecoördineerd op 18 juli 1977 (artikel 69 van het ontwerp) en 222 van het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten (artikel 70 van het ontwerp) komt de zinsnede "zonder de beperkingen van artikel 322, §§ 2 tot 4, van [het WIB 92]" voor. Het is niet duidelijk wat daarmee wordt bedoeld. De vierde paragraaf bevat bijvoorbeeld een regeling voor een vraag om inlichtingen vanwege een buitenlandse staat.

Ter wille van de rechtszekerheid zullen de beperkingen die niet gelden, duidelijk en ondubbelzinnig moeten worden aangegeven.

4. Artikel 70 van het ontwerp heeft ook betrekking op de registratierechten die gewestelijke belastingen zijn krachtens artikel 3, eerste lid, 6° tot 8°, van de bijzondere financieringswet. Voor het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk

des impôts dus. Les dispositions en projet accordent l'accès aux receveurs sans spécifier explicitement la finalité pour laquelle ce pouvoir peut-être utilisé.

L'article 62*bis*, alinéa 3, en projet, du C.T.V.A. (article 66 du projet) prévoit comme condition l'obligation d'interroger préalablement le redevable ("après avoir interrogé le redevable"). On pourrait préciser qu'il y a lieu d'informer celui-ci que l'absence de réponse à la question posée peut donner lieu à la demande d'informations au PCC.

L'intervention d'un agent doté au minimum du grade de conseiller général A4 n'est pas imposée dans tous les cas (comparer les articles 70 et 71 avec les articles 72 et 73 du projet). Dès lors qu'il s'agit d'une garantie, on n'aperçoit pas clairement pourquoi elle n'est pas exigée systématiquement. La justification donnée par le délégué sur ce point ne convainc pas:

"*De voorwaarden voor kennisname van de gegevens zijn strenger in de fase van de vestiging van de belasting dan in de fase van de invordering van de belasting. In de eerste fase staat de belastingschuld immers nog niet vast; in de tweede fase is dat wel het geval en is de niet-betaling mogelijks een poging tot het zich definitief onttrekken aan die betalingsverplichting door het onderwijl organiseren van het eigen onvermogen*".

Les articles 70 et 72 envisagent chaque fois l'hypothèse du non-paiement d'une dette résultant de l'application du code visé. Dans le cas de l'article 70, les limitations de l'article 322, §§ 2 à 4, du C.I.R. 1992 sont exclues et une autorisation est requise, alors que tel n'est pas le cas dans le régime qui fait l'objet de l'article 72. Par ailleurs, l'article 73 — une disposition autonome — ne mentionne aucune hypothèse dans laquelle ces données peuvent être demandées, écarte également l'application des limitations de l'article 322, §§ 2 à 4, du C.I.R. 1992 et exige une autorisation.

3. Dans les articles 63*bis*, alinéa 3, en projet, du C.T.V.A. (article 67 du projet), 319*bis*, § 1er, en projet, de la loi générale sur les douanes et accises, coordonnée le 18 juillet 1977 (article 69 du projet) et 222, en projet, du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe (article 70 du projet) figure le membre de phrase "sans les limitations de l'article 322, §§ 2 à 4, du [C.I.R. 92]". On n'aperçoit pas ce qui est ainsi visé. Le quatrième paragraphe comporte par exemple des dispositions applicables à une demande de renseignements émanant d'un État étranger.

Dans un souci de sécurité juridique, les limitations qui ne s'appliquent pas doivent être indiquées clairement et sans équivoque.

4. L'article 70 du projet concerne également les droits d'enregistrement qui sont des impôts régionaux, en vertu de l'article 3, alinéa 1er, 6° à 8°, de la loi spéciale de financement. Pour la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale,

Gewest staat de federale overheid nog steeds in voor de dienst van die belasting, zodat met die gewesten over de ontworpen bepaling overleg zal moeten worden gepleegd op grond van artikel 5, § 3, eerste lid, van de bijzondere financieringswet (zie in dit verband ook opmerking 2 bij de bespreking van artikel 64 van het ontwerp).

5. Gevraagd naar de onderlinge verhouding tussen beide nieuwe leden van artikel 100 van het Wetboek der successierechten (artikel 71 van het ontwerp) verstrekte de gemachtigde de volgende toelichting:

"Eerste lid

Overeenkomstig artikel 100 van het wetboek der successierechten, kan de Eerstaanwezend inspecteur van een inspectie der registratie en domeinen, mits voorlegging van een machtiging ondertekend door de Administrateur-generaal van de Patrimoniumdocumentatie, in het kader van een bankonderzoek alle inlichtingen opvragen die hij of zij nuttig acht om de juiste heffing der successierechten te verzekeren. Wanneer een ambtenaar in het kader van een controle van de aangifte successierechten een bankonderzoek verricht, kan hij mits machtiging van de adviseur-generaal eveneens het CAP raadplegen en daaruit besluiten bij welke banken hij een bankonderzoek dient te verrichten.

Tweede lid

De informatie verstrekt door het CAP zal de ambtenaren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie toelaten te controleren of de erfgenamen alle op het ogenblik van het overlijden bestaande bankrekeningen hebben aangegeven en of alle banken hun informatieverplichtingen hebben nageleefd. Een bank mag immers bij het overlijden van een rekeninghouder diens tegoeden of de tegoeden van zijn echtgenoot maar uitbetalen of teruggegeven aan de rechthebbenden, nadat ze een lijst waarop deze tegoeden staan vermeld — de zogenaamde lijst 201 — aan de voormelde administratie heeft overgemaakt. De ambtenaar belast met het onderzoek van de aangifte zal dus zonder alle banken afzonderlijk te moeten aanschrijven, kunnen verifiëren, of hij van iedere daartoe verplichte bank de lijst 201 heeft ontvangen."

6. In het ontworpen artikel 100, laatste lid, van het Wetboek der successierechten worden de notarissen vermeld ("Enkel in het kader van aangiften van nalatenschap kunnen de ambtenaren van [de] Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie, *zoals de notarissen*, het centraal aanspreekpunt (…) om informatie vragen").

Op de vraag of deze bepaling bedoeld is als rechtsbasis voor de toegang van de notarissen tot het CAP, luidt het antwoord van de gemachtigde als volgt:

"De notarissen hebben als rechtsgrond artikel 127 van de Programmawet. Omdat notarissen toegang hebben tot het CAP wat betreft de aangiften in de successie die aan hun ambt worden toevertrouwd, is het billijk en conform het gelijkheidsbeginsel dat de controle- en invorderingsambtenaren

l'autorité fédérale continue à assurer le service de cet impôt, de sorte que, sur le fondement de l'article 5, § 3, alinéa 1er, de la loi de financement, la disposition en projet doit faire l'objet d'une concertation avec ces régions (voir également à cet égard l'observation 2 formulée dans le cadre de l'examen de l'article 64 du projet).

5. Interrogé sur l'articulation entre les deux nouveaux alinéas de l'article 100 du Code des droits de succession (article 71 du projet), le délégué a apporté les précisions suivantes:

"*Eerste lid*

Overeenkomstig artikel 100 van het wetboek der successierechten, kan de Eerstaanwezend inspecteur van een inspectie der registratie en domeinen, mits voorlegging van een machtiging ondertekend door de Administrateur-generaal van de Patrimoniumdocumentatie, in het kader van een bankonderzoek alle inlichtingen opvragen die hij of zij nuttig acht om de juiste heffing der successierechten te verzekeren. Wanneer een ambtenaar in het kader van een controle van de aangifte successierechten een bankonderzoek verricht, kan hij mits machtiging van de adviseur-generaal eveneens het CAP raadplegen en daaruit besluiten bij welke banken hij een bankonderzoek dient te verrichten.

Tweede lid

De informatie verstrekt door het CAP zal de ambtenaren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie toelaten te controleren of de erfgenamen alle op het ogenblik van het overlijden bestaande bankrekeningen hebben aangegeven en of alle banken hun informatieverplichtingen hebben nageleefd. Een bank mag immers bij het overlijden van een rekeninghouder diens tegoeden of de tegoeden van zijn echtgenoot maar uitbetalen of teruggegeven aan de rechthebbenden, nadat ze een lijst waarop deze tegoeden staan vermeld — de zogenaamde lijst 201 — aan de voormelde administratie heeft overgemaakt. De ambtenaar belast met het onderzoek van de aangifte zal dus zonder alle banken afzonderlijk te moeten aanschrijven, kunnen verifiëren, of hij van iedere daartoe verplichte bank de lijst 201 heeft ontvangen".

6. L'article 100, dernier alinéa, en projet, du Code des droits de succession mentionne les notaires ("Seulement dans le cadre de déclarations de succession, les fonctionnaires de l'Administration générale de la documentation patrimoniale, *comme les notaires*, peuvent contacter le point de contact central (...) pour demander des informations").

À la question de savoir si l'intention est que cette disposition constitue la base juridique de l'accès des notaires au PCC, le délégué a répondu ce qui suit:

"*De notarissen hebben als rechtsgrond artikel 127 van de Programmawet. Omdat notarissen toegang hebben tot het CAP wat betreft de aangiften in de successie die aan hun ambt worden toevertrouwd, is het billijk en conform het gelijkheidsbeginsel dat de controle- en invorderingsambtenaren*

van Patdoc (successierechten) minstens gelijke rechten hebben als notarissen.

Het ware legistiek b*eter* om “zoals notarissen” weg te laten gezien de toegang van deze laatsten rechtstreeks wordt geregeld via artikel 127 PWW. De passage hoort thuis in de memorie van toelichting bij de ontworpen bepaling en niet in de tekst van een artikel van een fiscaal Wetboek.”

De Raad kan instemmen met de schrapping van het betrokken zinsdeel.

HOOFDSTUK 4

Niet-fiscale invordering

Afdeling 1

Wijziging van de domaniale wet van 22 december 1949

Artikel 74

Door de algemene bewoordingen die in het ontworpen artikel 3, § 1, tweede lid, gebezigd worden om het begrip “niet-fiscale schuldvordering” te definiëren, wordt dat begrip in de voorliggende bepaling niet correct aangeduid, aangezien het door de gehanteerde algemene bewoordingen verwijst naar alle schuldvorderingen van de Staat, dus ook naar schuldvorderingen van fiscale aard.

Het zou b*eter* zijn te bepalen dat de sommen in kwestie sommen van niet-fiscale aard zijn.

Artikel 75

Aangezien het begrip “werkdag” dat in het ontworpen artikel 4, § 1, eerste lid, gehanteerd wordt, in juridisch opzicht nergens duidelijk omschreven wordt, dient dat begrip gedefinieerd te worden.

Dezelfde opmerking geldt voor het vervolg van het voorontwerp.

Artikel 76

In de Franse tekst van de inleidende zin van het ontworpen artikel 5, § 3, derde lid, zou het woord “*seulement*” moeten worden vervangen door het woord “*que*”.

Artikel 77

1. Uit het ontworpen artikel 25, § 1, eerste lid (artikel 76 van het voorontwerp), gelezen in samenhang met de inleidende zin van het ontworpen artikel 6, § 5, eerste lid (artikel 77 van het voorontwerp) lijkt te volgen dat die laatstgenoemde bepaling aldus begrepen dient te worden dat ze zich niet verzet tegen de toepasbaarheid van de andere artikelen van het Gerechtelijk Wetboek inzake gedwongen tenuitvoerlegging

van Patdoc (successierechten) minstens gelijke rechten hebben als notarissen.

*Het ware legistiek b*eter *om “zoals notarissen” weg te laten gezien de toegang van deze laatsten rechtstreeks wordt geregeld via artikel 127 PWW. De passage hoort thuis in de memorie van toelichting bij de ontworpen bepaling en niet in de tekst van een artikel van een fiscaal Wetboek*”.

Le Conseil d’État peut marquer son accord sur la suppression du segment de phrase concerné.

CHAPITRE 4

Recouvrement non fiscal

Section 1re

Modifications de la loi domaniale du 22 décembre 1949

Article 74

Par la généralité des termes utilisés à l’article 3, § 1er, alinéa 2, en projet, pour définir la notion de “créance non fiscale”, la disposition à l’examen n’identifie pas correctement cette notion dès lors que, par cette généralité, elle vise l’ensemble des créances de l’État, en ce compris celles à caractère fiscal.

Mieux vaudrait préciser que les sommes en question sont celles à caractère non fiscal.

Article 75

La notion de “jour ouvrable” utilisée à l’article 4, § 1er, alinéa 1er, en projet, ne recevant aucune qualification juridique précise, il y a lieu de la définir.

La même observation vaut pour la suite de l’avant-projet.

Article 76

Dans la phrase introductive de l’article 5, § 3, alinéa 3, en projet, dans sa version française, le mot “seulement” devrait être remplacé par le mot “que”.

Article 77

1. Il semble résulter de la combinaison de l’article 25, § 1er, alinéa 1er, en projet (article 76 de l’avant-projet) et de la phrase introductive de l’article 6, § 5, alinéa 1er, en projet (article 77 de l’avant-projet) que cette dernière disposition doit être comprise comme n’excluant pas l’applicabilité des articles du Code judiciaire relatifs aux exécutions forcées autres que ceux qui sont mentionnés à cet article 6, § 5, alinéa 1er (sous

dan die welke in dat artikel 6, § 5, eerste lid, zijn vermeld (onder voorbehoud van de bepalingen van deze wet), en dat de vermelding van de artikelen 1539, 1540, 1542, eerste en tweede lid, en 1543, van het Gerechtelijk Wetboek aldus gelezen dient te worden dat ze een gemoduleerde toepassing vereist zoals beschreven in het vervolg van die paragraaf 5.

Indien deze lezing correct is, wat in de commentaar bij die bepaling bevestigd zou moeten worden, moeten de woorden “, met dien verstande dat” worden vervangen door de woorden “, op die wijze dat”.

Bovendien rijst de vraag of het wel logisch is om enerzijds in het ontworpen artikel 6, § 5, inleidende zin, te verwijzen naar artikel 1542, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek,[33] en anderzijds in paragraaf 8, 2°, van diezelfde bepaling te schrijven dat “[h]et uitvoerend beslag onder derden geschiedt door middel van een deurwaardersexploot op de wijze bepaald in de artikelen 1539 tot 1544 van het Gerechtelijk Wetboek, wanneer blijkt: (…) 2° dat de derde-beslagene zijn schuld tegenover de schuldenaar of medeschuldenaar betwist”.

2. Er wordt ten slotte verwezen naar de door de gemachtigde ambtenaar verstrekte uitleg met betrekking tot het ontworpen artikel 85*bis*, § 2, vierde lid, van het Btw-wetboek (artikel 65 van het voorontwerp) dat vergelijkbaar is met het ontworpen artikel 6, § 2, vierde lid, van de domaniale wet (artikel 77 van het voorontwerp). Die uitleg wordt hierboven weergegeven onder de derde opmerking met betrekking tot artikel 65.

Artikel 83

1. In verband met de in het ontworpen artikel 12, eerste lid, vervatte verplichting om “alle inlichtingen te [verstrekken] die (…) worden gevorderd” wordt in de commentaar bij dat artikel in de memorie van toelichting het volgende vermeld:

“Tot slot verleent het nieuwe artikel 12 van de domaniale wet aan de ambtenaren belast met de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen (…) zowel een mondeling als een schriftelijk vraagrecht.

Dit vraagrecht maakt het mogelijk van de schuldenaar of medeschuldenaar zelf of van een derde alle inlichtingen te vorderen met het oog op het bepalen van de vermogenstoestand van de schuldenaar of medeschuldenaar. Dit vraagrecht is evenwel beperkt en mag niet verder gaan dan strikt noodzakelijk; de ambtenaren belast met de invordering van niet-fiscale schulden mogen slechts een goed overwogen en gematigd gebruik maken van deze bevoegdheid. De gepastheid om bepaalde inlichtingen op te vragen moet in het licht van de feitelijke omstandigheden eigen aan elk geval worden beoordeeld.”

[33] Artikel 1542, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek luidt als volg: “Betwist de derde-beslagene de schuld waarvan de beslaglegger voor zichzelf betaling wil bekomen, dan wordt de zaak gebracht voor de bevoegde rechter of wordt zij hem, in voorkomend geval, door de beslagrechter teruggezonden.”

réserve des dispositions de la présente loi), la mention des articles 1539, 1540, 1542, alinéas 1er et 2, et 1543 du Code judiciaire devant être lue comme appelant une application modalisée selon la suite de ce paragraphe 5.

Si cette lecture est exacte, ce que le commentaire de la disposition devrait confirmer, les mots “, étant entendu que” devraient être remplacés par les mots “de la manière suivante”.

Par ailleurs, la question se pose de savoir s’il est bien cohérent, d’une part, à l’article 6, § 5, phrase liminaire, en projet, de renvoyer à l’article 1542, alinéa 2, du Code judiciaire [33], et, d’autre part, d’écrire au paragraphe 8, 2°, de la même disposition que “La saisie-arrêt-exécution est pratiquée par exploit d’huissier, de la manière prévue aux articles 1539 à 1544 du Code judiciaire, lorsqu’il apparait: […] 2° que le tiers saisi conteste sa dette à l’égard du débiteur ou du codébiteur”.

2. Il est enfin renvoyé à l’explication fournie par le fonctionnaire délégué au sujet de l’article 85*bis*, § 2, alinéa 4, en projet du Code de la TVA (article 65 de l’avant-projet), qui est analogue à l’article 6, § 2, alinéa 4, en projet de la loi domaniale (article 77 de l’avant-projet). Cette explication est reproduite plus haut sous la troisième observation formulée sous l’article 65.

Article 83

1. Au sujet de l’obligation prévue à l’alinéa 1er de l’article 12 en projet, de “fournir […] tous renseignements […] réclamés”, le commentaire de cet article dans l’exposé des motifs précise ce qui suit:

“Enfin, l’article 12 nouveau de la loi domaniale accorde aux fonctionnaires chargés du recouvrement des créances non fiscales un droit d’interpellation tant oral qu’écrit.

Ce droit d’interpellation donne la possibilité d’exiger du débiteur ou codébiteur lui-même, ou d’un tiers, tous les renseignements en vue d’établir la situation patrimoniale du débiteur ou codébiteur. Ce droit d’interpellation est cependant limité et ne peut pas aller plus loin que le strict nécessaire; les fonctionnaires chargés du recouvrement des créances non fiscales ne peuvent faire usage de cette compétence qu’avec discernement et modération. L’opportunité de demander certains renseignements doit s’apprécier à la lumière des circonstances de fait propres à chaque cas”.

[33] L’article 1542, alinéa 2, du Code judiciaire énonce que, “Si le tiers saisi conteste la dette dont le saisissant entend obtenir le paiement à son profit, la cause est portée devant le juge compétent ou, le cas échéant, elle lui est renvoyée par le juge des saisies”.

Inzake een aangelegenheid waaraan in het licht van het recht op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer bijzonder veel aandacht moet worden besteed wordt aldus in de commentaar bij de artikelen aangekondigd dat de ontworpen maatregelen met overleg en met mate gebruik zal worden gemaakt.

In het dispositief worden die beperkingen die ingegeven zijn door het evenredigheidsbeginsel evenwel niet tot uiting gebracht. In het dispositief worden aan de ambtenaren belast met de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen immers onbeperkte bevoegdheden verleend ten aanzien van "iedere persoon" van wie zij zouden denken dat hij hen nuttige informatie zou kunnen verstrekken, waaronder derden.

Het ontworpen artikel 12 behoort, naar het voorbeeld van wat wordt bepaald in het ontworpen artikel 11 (artikel 82 van het voorontwerp), aldus te worden herzien dat ervoor gezorgd wordt dat het evenredigheidsbeginsel in acht wordt genomen.

2. De Raad van State begrijpt niet waarom het ontworpen artikel 12, tweede lid, anders gesteld is dan de overeenkomstige maar preciezere bepalingen die vervat zijn in onder andere de artikelen 67, 69, 70, 72 en 73 van het voorontwerp.

Artikel 84

Deze bepaling, naar luid waarvan alle gegevens en alle documenten die op welke wijze ook en met welke techniek ook verwerkt worden door de administratie die belast is met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen louter op grond van die verwerking "bewijskracht hebben", en die in geen enkele beperking voorziet, kan niet aanvaard worden.

Het ontworpen artikel 13 moet dienovereenkomstig worden herzien.

Artikel 86

Dat bepaalde bevoegdhedendoor de wetgever rechtstreeks aan een ambtenaar worden toegewezen, is in principe onverenigbaar met het grondwettelijk beginsel van de scheiding van de wetgevende en de uitvoerende macht; bevoegdheden mogen derhalve alleen door de uitvoerende macht of de hiërarchische bevoegde minister aan een ambtenaar overgedragen worden.

Ce faisant, dans une matière qui nécessite une attention toute particulière au regard du droit à la protection de la vie privée, le commentaire des articles annonce la mise en œuvre proportionnée des mesures en projet.

Le dispositif ne traduit cependant pas ces restrictions inspirées du principe de proportionnalité. Il confère en effet aux fonctionnaires chargés du recouvrement des créances non fiscales des pouvoirs illimités à l'égard de "toute personne" qu'ils estimeraient susceptible de leur fournir des renseignements utiles, en ce compris les tiers.

Il y a lieu de revoir l'article 12 en projet de manière à assurer le respect du principe de proportionnalité à l'instar de ce que prévoit l'article 11 en projet (article 82 de l'avant-projet).

2. Le Conseil d'État n'aperçoit pas pourquoi la rédaction de l'article 12, alinéa 2, en projet diffère des dispositions similaires et plus précises énoncées notamment aux articles 67, 69, 70, 72 et 73 de l'avant-projet.

Article 84

Il n'est pas admissible de prévoir, sans restriction aucune, que toutes les données et tous les documents traités, de quelque manière et par quelque procédé que ce soit, par l'administration en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales, "ont force probante" du seul fait de ce traitement.

L'article 13 en projet doit en conséquence être repensé.

Article 86

La délégation directe octroyée par la loi à un fonctionnaire n'est en principe pas compatible avec la séparation constitutionnelle des pouvoirs législatif et exécutif; une telle délégation ne relève dès lors que du pouvoir exécutif ou du ministre hiérarchiquement compétent.

Afdeling 2

Wijziging van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën

Afdeling 3

Wijziging van de wet van 3 augustus 2012 houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten

Bij deze afdelingen zijn geen opmerkingen te maken

Afdeling 4

Wijzigingen aan het Gerechtelijk Wetboek en aan diverse bepalingen

Artikel 93

Aangezien artikel 684 van het Gerechtelijk Wetboek nooit formeel gewijzigd is, moeten de woorden “gewijzigd bij de wet van 1 juli 2006,” worden weggelaten.

Artikelen 102 en 103

Bij deze artikelen zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 5

Diverse en overgangsbepalingen

Artikel 106

Artikel 106 van het ontwerp is een autonoom artikel dat ertoe strekt alle wettelijke en reglementaire bepalingen waarin zekere omschrijvingen voorkomen, op een bepaalde manier te “lezen”. Op een dergelijke, vaag bepaalde manier, ingrijpen in alle geldende normen, zonder die formeel te wijzigen, is niet in overeenstemming met de rechtszekerheid.

Dit artikel moet worden vervangen door de wijzigingsbepalingen die noodzakelijk zijn om alle geldende normen aan te passen.

De Raad van State is zich er terdege van bewust dat dit een vrij omvangrijk werk is, maar een overheid dient te zorgen voor een transparant normgeheel. Van de burgers kan redelijkerwijze niet verwacht worden dat zij bij het consulteren van wetten of besluiten ook nog eens rekening houden met in andere wetteksten opgenomen autonome bepalingen die de wetten of besluiten impliciet wijzigen.

Section 2

Modifications de la loi du 21 février 2003 créant un Service des créances alimentaires au sein du SPF Finances

Section 3

Modification de la loi du 3 août 2012 portant dispositions relatives aux traitements de données a caractère personnel réalisés par le Service public fédéral Finances dans le cadre de ses missions

Ces sections n’appellent aucune observation.

Section 4

Modifications du Code judiciaire et de dispositions diverses

Article 93

L’article 684 du Code judiciaire n’a jamais été formellement modifié: les mots “modifié par la loi du 1er juillet 2006,” doivent être omis.

Articles 102 et 103

Ces articles n’appellent aucune observation.

Section 5

Dispositions diverses et transitoires

Article 106

L’article 106 du projet est un article autonome, qui vise à ce que toutes les dispositions légales et réglementaires comportant certaines mentions soient “lues” d’une certaine manière. Intervenir de cette façon, d’une manière vague, dans toutes les normes en vigueur, sans les modifier formellement, ne s’accorde pas avec la sécurité juridique.

Cet article doit être remplacé par les dispositions modificatives qui sont nécessaires pour adapter toutes les normes en vigueur.

Le Conseil d’État est bien conscient qu’il s’agit d’un travail d’une certaine ampleur, mais une autorité doit assurer un ensemble normatif transparent. On ne peut raisonnablement pas attendre des citoyens que, lorsqu’ils consultent des lois ou des arrêtés, ils tiennent également compte de dispositions autonomes inscrites dans d’autres textes législatifs, qui modifient implicitement les lois ou les arrêtés.

Afdeling 6

Inwerkingtreding

Artikel 108

Volgens de commentaar bij artikel 108 waarbij aan de Koning de bevoegdheid wordt verleend om de datum te bepalen waarop hoofdstuk 4 van titel 3 van het voorontwerp in werking treedt, wordt de ontworpen bepaling als volgt verantwoord:

"De toepassing van de nieuwe bepalingen vereis[t] (…) aanpassingen aan de informaticatoepassingen en het ontwikkelen van nieuwe werkmethoden."

Die commentaar verbaast de afdeling Wetgeving, aangezien voor andere bepalingen van het ontwerp dan die welke vervat zijn in hoofdstuk 4 en die een gelijkaardig doel hebben, voorzien is in een inwerkingtreding overeenkomstig het gemene recht, dat wil zeggen tien dagen na de bekendmaking van de wet in het *Belgisch Staatsblad*.

Om ervoor te zorgen dat, de prerogatieven van de wetgever in acht worden genomen, overeenkomstig artikel 108 van de Grondwet, behoort hoe dan ook een datum te worden bepaald waarop het voorontwerp uiterlijk in werking zal treden, indien de Koning tevoren niet is opgetreden.[34]

HOOFDSTUK 5

Accijnzen

Afdeling 1

Wijzigingen aan de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 2

Wijzigingen van de programmawet van 27 december 2004

Artikel 118

Ter wille van de rechtszekerheid moeten in artikel 118, tweede lid, van het ontwerp de woorden "van respectievelijk juni 2016 en juni 2015 en juni 2017 en juni 2016" worden vervangen door de woorden "respectievelijk van juni 2016 en juni 2015 en van juni 2017 en juni 2016".

[34] *Beginselen van de wetgevingstechniek — Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, www.raadvst-consetat.be, tab "Wetgevingstechniek", aanbevelingen 154 tot 154.1.2 en formules F 4-5-2-1 tot F 4-5-2-4.

Section 6

Entrée en vigueur

Article 108

Selon le commentaire de l'article 108, qui confie au Roi la fixation de l'entrée en vigueur du chapitre 4 du titre 3 de l'avant-projet, la disposition en projet est justifiée comme suit:

"[…] la mise en œuvre des nouvelles dispositions nécessite des adaptations des applications informatiques ainsi que l'élaboration de nouvelles méthodes de travail".

La section de législation s'étonne de ce commentaire dès lors qu'il est prévu pour d'autres dispositions du projet que celles figurant au chapitre 4 et ayant un objet analogue, une entrée en vigueur conforme au droit commun, à savoir dix jours après la publication de la loi au *Moniteur belge*.

En tout état de cause, afin d'assurer, conformément à l'article 108 de la Constitution, le respect des prérogatives du législateur, il y a lieu de prévoir une date limite à laquelle l'avant-projet entrera en vigueur si le Roi n'est pas intervenu auparavant[34].

CHAPITRE 5

Accises

Section 1re

Modifications de la loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés

Cette section n'appelle aucune observation.

Section 2

Modifications de la loi-programme du 27 décembre 2004

Article 118

Dans un souci de sécurité juridique, on remplacera à l'article 118, alinéa 2, du projet, les mots "de, respectivement, juin 2016 et juin 2015 et juin 2017 et juin 2016" par les mots "respectivement de juin 2016 et juin 2015 et de juin 2017 et juin 2016".

[34] *Principes de technique législative — Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires,* www.raadvst-consetat.be, onglet "Technique législative", recommandations nos154 à 154.1.2 et formules F 4-5-2-1 à F 4-5-2-4.

Afdeling 3

Inwerkingtreding

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

HOOFDSTUK 6

Wijzigingen van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting

Behoudens hetgeen is opgemerkt wat betreft de vormvereisten, zijn bij dit hoofdstuk geen opmerkingen te maken.

HOOFDSTUK 7

Bevraging van het Centraal Aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Afdeling 1

Bepaling tot wijziging van het Wetboek van strafvordering

Artikel 122

1. Uit de memorie van toelichting blijkt dat de in het ontworpen artikel 46*quater*, § 1, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering geboden mogelijkheid voor de procureur des Konings om informatie te vragen aan het CAP beperkt is tot gevallen van misdrijven inzake fiscale fraude, witwassen of terrorisme. Gelet op die doelstelling zijn de verwijzingen naar "het [lees: de] Algemene wet [van 18 juli 1977 inzake] douane en accijnzen", "de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013" (niet: "het decreet houdende de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013") en "de gewestbelastingen op de spelen en de weddenschappen" te algemeen. Niet alle in de voormelde normen bepaalde misdrijven betreffen immers de fiscale fraude, het witwassen of het terrorisme. Vermits de te nemen maatregel een inmenging inhoudt in het privéleven van de betrokkene, dient ze evenredig te zijn met het door de wetgever nagestreefde doel.[35] Er moet dan ook worden verwezen naar misdrijven die verband houden met de fiscale fraude, het witwassen en het terrorisme. In de Algemene wet van 18 juli 1977 lijken in dit verband de artikelen 220, § 2, 259 en 260 relevant. Binnen de Vlaamse Codex Fiscaliteit lijkt specifiek te kunnen worden verwezen naar de artikelen 3.15.3.0.1 en 3.15.3.0.2. Wat de gewestbelastingen op de spelen en weddenschappen betreft, kan meer specifiek worden verwezen naar artikel 68 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, en, voor het Waalse Gewest, naar artikel 68*ter* van dat wetboek.

2. Afgezien van de verbeteringen waarvoor de redactie van het ontworpen artikel 46*quater*, § 1, tweede lid, van het

[35] GwH 21 december 2004, nr. 202/2004, B.17.2; GwH 19 juli 2007, nr. 105/2007, B.5.2.

Section 3

Entrée en vigueur

Cette section n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 6

Modifications de la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire

Hormis ce qui a été observé à propos des formalités, ce chapitre n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 7

Demande d'informations au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique visé à l'article 322, § 3 du Code des impôts sur les revenus 1992

Section 1re

Disposition modifiant le Code d'instruction criminelle

Article 122

1. L'exposé des motifs indique que la possibilité que l'article 46*quater*, § 1er, alinéa 2, en projet, du Code d'instruction personnelle offre au procureur du Roi de demander des informations au PCC est limitée aux cas d'infractions de fraude fiscale, blanchiment ou terrorisme. Compte tenu de cet objectif, les références à "la loi générale [du 18 juillet 1977 sur les] douanes et accises", au "Code flamand de la Fiscalité du 13 décembre 2013" (et non: "le Décret portant le Code flamand de la Fiscalité du 13 décembre 2013") et aux "impôts régionaux sur les jeux et paris" sont trop générales. Toutes les infractions prévues dans les normes précitées ne concernent en effet pas la fraude fiscale, le blanchiment ou le terrorisme. Dès lors que la mesure envisagée implique une ingérence dans la vie privée de l'intéressé, elle doit être proportionnée au but poursuivi par le législateur[35]. Il convient dès lors de viser des infractions qui sont liées à la fraude fiscale, au blanchiment et au terrorisme. Dans la loi générale du 18 juillet 1977, il semble que les articles 220, § 2, 259 et 260 soient pertinents à cet égard. Dans le Code flamand de la fiscalité, il semble que l'on puisse spécifiquement viser les articles 3.15.3.0.1 et 3.15.3.0.2. En ce qui concerne les impôts régionaux sur les jeux et paris, on peut plus spécifiquement viser l'article 68 du Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus et, pour la Région wallonne, l'article 68*ter* de ce code.

2. Outre les améliorations dont la rédaction de l'article 46*quater*, § 1er, alinéa 2, en projet, du Code d'instruction

[35] C.C. 21 décembre 2004, n° 202/2004, B. 17.2; C.C. 19 juillet 2007, n° 105/2007, B.5.2.

Wetboek van Strafvordering meer algemeen vatbaar is,[36] moet ter wille van de rechtszekerheid de kennelijk verkeerde verwijzing naar "het artikel 207[1] van het wetboek der diverse rechten en taksen" worden vervangen door een verwijzing naar de artikelen 207 en 207*bis* van het genoemde wetboek, waarvan de inhoud vergelijkbaar is met die van eerder in de ontworpen bepaling vermelde artikelen van onderscheiden fiscale wetboeken.

Artikelen 124 en 125

Luidens de ontworpen artikelen 158*sexies* en 190*quinquies* van het Wetboek van Strafvordering kan de rechtbank de procureur des Konings door middel van een specifiek en met redenen omkleed verzoek ambtshalve uitnodigen het centraal aanspreekpunt om informatie te vragen.

Daarbij zal de rechtbank rekening moeten houden met de beperkingen die voortvloeien uit met name artikel 22 van de Grondwet, dat vereist dat die maatregel evenredig is met het nagestreefde doel, hetgeen in de motivering van zijn verzoek tot uiting dient te komen.

Afdeling 2

Bepaling tot wijziging van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme

Afdeling 3

Bepaling tot wijziging van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt

Bij deze afdelingen zijn geen opmerkingen te maken.

HOOFDSTUK 8

CFI

Bij dit hoofdstuk zijn geen aanleiding te maken.

[36] Zo sluit de tekst van die ontworpen bepaling vanaf de zinsnede "alsook het misdrijf [lees: de misdrijven] bedoeld in artikel 5[,] § 3[,] van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel (…) voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme" niet aan bij wat voorafgaat.

criminelle est plus généralement susceptible de faire l'objet[36], la sécurité juridique commande de remplacer la référence manifestement erronée à "l'article 207[1] du Code des droits et taxes divers" par une référence aux articles 207 et 207*bis* de ce code, dont le contenu est comparable à celui des articles de divers codes fiscaux mentionnés plus haut dans la disposition en projet.

Articles 124 et 125

Selon les articles 158*sexies* et 190*quinquies*, en projet, du Code d'instruction criminelle, le tribunal peut, d'office, inviter le procureur du Roi à demander des informations, par sollicitation spécifique et motivée, au point de contact central.

À cet égard, le tribunal devra tenir compte des restrictions qui découlent notamment de l'article 22 de la Constitution, qui exige que cette mesure soit proportionnée au but poursuivi, ce que doit exprimer la motivation de sa demande.

Section 2

Disposition modifiant la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme

Section 3

Disposition modifiant la Loi du 25 ventôse an XI contenant organisation du notariat

Ces sections n'appellent aucune observation.

CHAPITRE 8

CTIF

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

[36] C'est ainsi qu'à partir du membre de phrase "ainsi que l'infraction visée [lire: les infractions visées] à l'article 5, § 3, de la loi du 11 janvier 1993 relative a la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme", le texte de cette disposition en projet ne s'accorde pas avec ce qui précède.

TITEL 4

Ontwikkelingssamenwerking

ENIG HOOFDSTUK

Oprichting van het organiek federaal fonds voor klimaatfinanciering in ontwikkelingslanden

Ontvankelijkheid van de adviesaanvraag

Beweren dat bepalingen, in hun geheel genomen, uitvoering geven aan beslissingen die zijn genomen in het kader van de begrotingscontrole, volstaat op zich niet om aan te tonen dat het uitvaardigen van die bepalingen spoedeisend is in de zin van artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

In onderhavig geval brengt het voorontwerp geen nieuwe ontvangsten, noch een beperking van de uitgaven met zich zodat de band met de begroting niet is aangetoond.

Het spoedeisende karakter van die bepalingen is bijgevolg niet aangetoond; de adviesaanvraag is dus onontvankelijk.[37]

De griffier, *De voorzitter,*

Greet VERBERCKMOES Marnix VAN DAMME

De griffier, *De voorzitter,*

Bernadette VIGNERON Pierre VANDERNOOT

De griffier, *De voorzitter,*

Leen VERSCHRAEGHEN Jo BAERT

De griffier, *De voorzitter,*

Colette GIGOT Pierre LIÉNARDY

[37] Zie *in casu* advies 56 773/1/2/3/4, gegeven op 17 november 2014 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de "programmawet" van 19 december 2014 (*Parl.St.* Kamer, 2014-15, nr. 672/1, 175-216).

TITRE 4

Coopération au développement

CHAPITRE UNIQUE

Création du fonds fédéral organique pour le financement de l'action climatique dans les pays en développement

Recevabilité de la demande d'avis

L'affirmation que des dispositions prises dans leur ensemble mettent à exécution des décisions prises dans le cadre du contrôle budgétaire ne suffit pas, à elle seule, à établir que l'adoption de ces dispositions revêt un caractère urgent au sens de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973.

En l'espèce, l'avant-projet ne contient ni recettes nouvelles ni réduction de dépenses de sorte que le lien avec le budget n'est pas établi.

En conséquence, l'urgence n'est pas démontrée; la demande d'avis est donc irrecevable[37].

Le greffier, *Le président,*

Greet VERBERCKMOES Marnix VAN DAMME

Le greffier, *Le président,*

Bernadette VIGNERON Pierre VANDERNOOT

Le greffier, *Le président,*

Leen VERSCHRAEGHEN Jo BAERT

Le greffier, *Le président,*

Colette GIGOT Pierre LIÉNARDY

[37] En l'espèce voir l'avis 56 773/1/2/3/4 donné le 17 novembre 2014 sur un avant-projet devenu la "loi-programme" du 19 décembre 2014 (*Doc. parl.,* Chambre, 2014-2015, n° 672/1, pp. 175-216).

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.

Op de voordracht van de eerste minister, de minister van Sociale Zaken, de minister van Financiën, de minister van Middenstand, Zelfstandigen en KMO'S, en de staatssecretaris voor Bestrijding van de sociale fraude,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De eerste minister, de minister van Sociale Zaken, de minister van Financiën, de minister van Middenstand, Zelfstandigen en KMO's en de staatssecretaris voor Bestrijding van de sociale fraude zijn ermee belast in Onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

TITEL 1

Algemene bepaling

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

TITEL 2

Sociale bepalingen

HOOFDSTUK 1

Sociale Zaken

Afdeling 1

Financiering

Onderafdeling 1

Vermindering van de alternatieve financiering 2016

Art. 2

In artikel 66 van de programmawet van 2 januari 2001, laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,
SALUT.

Sur la proposition du premier ministre, de la ministre des Affaires sociales, du ministre des Finances, du ministre des Classes moyennes, des Indépendants et des PME, et du secrétaire d'État à la Lutte contre la fraude sociale,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le premier ministre, la ministre des Affaires sociales, le ministre des Finances, le ministre des Classes moyennes, des Indépendants et des PME, et le secrétaire d'État à la Lutte contre la fraude sociale sont chargés de présenter, en Notre nom, à la Chambre des représentants, le projet de loi dont la teneur suit:

TITRE 1ER

Disposition générale

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

TITRE 2

Dispositions sociales

CHAPITRE 1ER

Affaires sociales

Section 1re

Financement

Sous-section 1re

Diminution du financement alternatif 2016

Art. 2

A l'article 66 de la loi-programme du 2 janvier 2001, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° in paragraaf 3*nonies* worden de woorden “verminderd met 5 048 666 duizend euro” vervangen door de woorden “verminderd met 4 850 131 duizend euro”.

2° in paragraaf 3*nonies* worden de woorden “verminderd met 222 991 duizend euro” vervangen door de woorden “verminderd met 214 222 duizend euro”.

Onderafdeling 2

Financiering van de gezondheidszorg

Art. 3

In artikel 24, § 1*bis*, veertiende lid, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2015, worden de woorden “vastgesteld op 19 925 021 duizend euro.” vervangen door de woorden “ vastgesteld op 19 821 516 duizend euro.”.

Art. 4

Artikel 24, § 1*quinquies*, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2015, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Het voorgaande lid is niet van toepassing voor de begrotingsoefening van 2016.”.

Art. 5

In artikel 6, § 1*bis*, achttiende lid, van het koninklijk besluit van 18 november 1996 strekkende tot invoering van een globaal financieel beheer in het sociaal statuut der zelfstandigen, met toepassing van hoofdstuk I van titel VI van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2015, worden de woorden “vastgesteld op 1 970 290 duizend euro.” vervangen door de woorden “vastgesteld op 1 960 055 duizend euro.”.

Art. 6

Artikel 6, § 1*quinquies*, van het koninklijk besluit van 18 november 1996 strekkende tot invoering van een globaal financieel beheer in het sociaal statuut der

1° dans le paragraphe 3*nonies*, les mots “diminués de 5 048 666 milliers d’euros” sont remplacés par les mots “diminués de 4 850 131 milliers d’euros”.

2° dans le paragraphe 3*nonies*, les mots “diminués de 222 991 milliers d’euros” sont remplacés par les mots “diminués de 214 222 milliers d’euros”.

Sous-section 2

Financement des soins de santé

Art. 3

A l'article 24, § 1er*bis*, alinéa quatorze, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, les mots “fixé à 19 925 021 milliers d’euros” sont remplacés par les mots “fixé à 19 821 516 milliers d’euros.”.

Art. 4

L’'article 24, § 1er*quinquies*, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“L’alinéa précédent ne s’applique pas pour l’exercice budgétaire 2016.”.

Art. 5

A l'article 6, § 1er*bis*, alinéa dix-huit, de l'arrêté royal du 18 novembre 1996 visant l'introduction d'une gestion financière globale dans le statut social des travailleurs indépendants, en application du chapitre Ier du titre VI de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, les mots “fixé à 1 970 290 milliers d’euros” sont remplacés par les mots “fixé à 1 960 055 milliers d’euros.”.

Art. 6

L'article 6, § 1er*quinquies*, de l'arrêté royal du 18 novembre 1996 visant l'introduction d'une gestion financière globale dans le statut social des travailleurs

zelfstandigen, met toepassing van hoofdstuk I van titel VI van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2015, wordt aangevuld met een lid, luidende:

"De verhogingen voorzien in de voorgaande leden zijn niet van toepassing voor de begrotingsoefening van 2016.".

Onderafdeling 3

Inwerkingtreding

Art. 7

Deze afdeling heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2016.

Afdeling 2

Wijzigingen aan de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994

Onderafdeling 1

Gerichte herbeoordeling

Art. 8

In artikel 82 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, laatst gewijzigd bij de wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen inzake sociale zekerheid , worden worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, 1° worden de woorden "bij artikel 94" vervangen door de woorden "in de artikelen 90, tweede lid, en 94";

2° in het tweede lid worden de woorden "de staat van invaliditeit" vervangen door de woorden "de staat van arbeidsongeschiktheid in uitvoering van het eerste lid, 1°".

Art. 9

In artikel 90 van dezelfde wet, laatst gewijzigd bij de wet van 21 december 2013 houdende dringende diverse bepalingen inzake sociale wetgeving, wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, luidende:

indépendants, en application du chapitre Ier du titre VI de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"Les augmentations visées aux alinéas précédents ne s'appliquent pas pour l'exercice budgétaire 2016.".

Sous-section 3

Entrée en vigueur

Art. 7

La présente section produit ses effets le 1er janvier 2016.

Section 2

Modifications de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994

Sous-section 1re

Contrôle ciblé

Art. 8

Dans l'article 82 de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994, modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2014 portant des dispositions diverses en matière de sécurité sociale, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, 1° les mots "à l'article 94" sont remplacés par les mots "aux articles 90, alinéa 2, et 94";

2° dans l'alinéa 2, les mots "à l'état d'invalidité" sont remplacés par les mots "à l'état d'incapacité de travail en exécution de l'alinéa 1er, 1°".

Art. 9

Dans l'article 90 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2013 portant des dispositions diverses urgentes en matière de législation sociale, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2:

"De Geneeskundige Raad voor invaliditeit kan echter, vanaf de eerste dag van de zevende maand van het tijdvak van primaire ongeschiktheid, het einde van de arbeidsongeschiktheid vaststellen. In dat geval geeft hij van zijn beslissing kennis onder de voorwaarden en binnen de termijnen door de Koning vastgesteld.".

Art. 10

De artikelen 8 en 9 treden in werking op 1 juli 2016.

Onderafdeling 2

Kennelijk onbetwiste en niet-verschuldigde bedragen terugvorderen

Art. 11

Artikel 164 van dezelfde wet, laatst gewijzigd door de wet houdende diverse bepalingen inzake gezondheid van 10 april 2014, wordt aangevuld met het volgende lid:

" De Koning bepaalt de modaliteiten van de terugvordering van de prestaties, waarvan het onverschuldigd karakter het gevolg is van het overlijden van de sociaal verzekerde, bij de financiële instelling waar de rekening geopend is op dewelke de prestaties worden betaald."

HOOFDSTUK 2

Zelfstandigen

Afdeling 1

Administratieve geldboeten in de regeling voor zelfstandigen

Onderafdeling 1

Wijzigingen van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen

Art. 12

In artikel 15, §1, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, laatst gewijzigd door de wet van 23 december 2009, worden de woorden "de door deze laatste verschuldigde bijdragen" vervangen door de woorden "de door deze laatste verschuldigde bijdragen en administratieve geldboeten, bedoeld in artikel 17*bis*".

"Toutefois, le Conseil médical de l'invalidité peut, à partir du premier jour du septième mois de la période d'incapacité primaire, constater la fin de l'incapacité de travail. Dans ce cas, il notifie sa décision dans les conditions et délais fixés par le Roi.".

Art. 10

Les articles 8 et 9 entrent en vigueur le 1er juillet 2016

Sous-section 2

Récupération des indus manifestement non contestés

Art. 11

L'article 164 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi portant dispositions diverses en matière de santé du 10 avril 2014, est complété par l'alinéa suivant:

"Le Roi détermine les modalités de récupération des prestations dont le caractère indu est la conséquence du décès de l'assuré social, auprès de l'institution financière au sein de laquelle est ouvert le compte bancaire sur lequel sont payées lesdites prestations."

CHAPITRE 2

Indépendants

Section 1re

Amendes administratives dans le régime des travailleurs indépendants

Sous-section 1re

Modifications de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants

Art. 12

Dans l'article 15, §1er, alinéa 3, de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants, modifié en dernier lieu par la loi du 23 décembre 2009, les mots "des cotisations dont ce dernier est redevable" sont remplacés par les mots "des cotisations et des amendes administratives visées à l'article 17*bis*, dont ce dernier est redevable".

Art. 13

In artikel 16, § 1, van hetzelfde besluit, vervangen door het koninklijk besluit van 3 december 1984,worden de woorden “en van de administratieve geldboeten, bedoeld in artikel 17*bis*” ingevoegd tussen de woorden “bijdragen” en “, zo nodig”.

Art. 14

In artikel 16, § 2, van hetzelfde besluit, vervangen door de wet van 22 november 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“De invordering van de administratieve geldboete, bedoeld in artikel 17*bis*, verjaart na vijf jaar, te rekenen vanaf de dag waarop er geen beroep meer kan worden aangetekend tegen de beslissing van de bevoegde administratie tot het opleggen van een administratieve geldboete.”;

2° in het vroegere derde lid, dat het vierde lid wordt, wordt de bepaling onder 2° vervangen als volgt:

“2° met een aangetekende brief waarbij het organisme, dat belast is met de invordering, de door de betrokkene verschuldigde bijdragen of administratieve geldboeten vordert;”;

3° in het vroegere vierde lid, dat het vijfde lid wordt, worden de woorden “of van de administratieve geldboeten ” ingevoegd tussen de woorden “van de bijdragen” en de woorden “die verschuldigd zijn”.

Art. 15

In artikel 16, § 3, van hetzelfde besluit, laatst gewijzigd door de wet van 22 november 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“De vorderingen tot terugbetaling van ten onrechte betaalde bijdragen of administratieve geldboeten, bedoeld in artikel 17*bis*, verjaren na vijf jaar te rekenen vanaf de 1ste januari van het jaar dat volgt op datgene waarin de onverschuldigde bijdragen of administratieve geldboeten werden betaald.”;

2° het derde lid wordt aangevuld met de bepaling onder 3°, luidende:

Art. 13

Dans l'article 16, § 1er, du même arrêté, remplacé par l'arrêté royal du 3 décembre 1984, les mots “et des amendes administratives visées à l’article 17*bis*” sont insérés entre les mots “des cotisations” et les mots “, au besoin”.

Art. 14

Dans l'article 16, § 2, du même arrêté, remplacé par la loi du 22 novembre 2013, les modifications suivantes sont apportées:

1° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 2 et 3:

“Le recouvrement de l’amende administrative, visée à l’article 17*bis*, se prescrit par cinq ans à compter du jour où la décision de l’administration compétente d’infliger une amende administrative n’est plus susceptible de recours.”;

2° dans l'alinéa 3 ancien, devenant l'alinéa 4, le 2° est remplacé par ce qui suit:

“2° par une lettre recommandée de l’organisme chargé du recouvrement, réclamant les cotisations ou les amendes administratives dont l’intéressé est redevable;”;

3° dans l'alinéa 4 ancien, devenant l'alinéa 5, les mots “ou des amendes administratives” sont insérés entre les mots “des cotisations” et “dues par”.

Art. 15

Dans l'article 16, § 3, modifié en dernier lieu par la loi du 22 novembre 2013, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“Les actions en répétition de cotisations ou d’amendes administratives visées à l’article 17*bis* payées indûment se prescrivent par cinq ans à compter du 1er janvier de l’année qui suit celle au cours de laquelle les cotisations ou les amendes administratives indues ont été payées.”;

2° l'alinéa 3 est complété par le 3° rédigé comme suit:

"3° met een aangetekende brief door de betrokkene gericht aan het organisme dat de administratieve geldboete heeft geïnd en waarbij hij de terugbetaling van de ten onrechte betaalde administratieve geldboete vordert.".

Art. 16

In artikel 17*bis* van hetzelfde besluit, ingevoegd bij de wet van 23 december 2009 en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2012 en 10 augustus 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1*bis* wordt vervangen als volgt:

"§ 1*bis*. Loopt een administratieve geldboete op gelijk aan tweemaal het bedrag van de voorlopige kwartaalbijdrage bedoeld in artikel 13*bis*, § 2, 1°, a), elke persoon die een attest van aansluiting bij een sociaal verzekeringsfonds voor zelfstandigen vraagt om een verblijfstitel van langer dan 3 maanden te bekomen en voor wie wordt vastgesteld door een bevoegd ambtenaar van het Rijksinstituut voor sociale verzekeringen der zelfstandigen of door een persoon bedoeld in artikel 23*bis*, dat hij zich bij dat fonds heeft aangesloten zonder een beroepsactiviteit aan te vatten.

Zijn hoofdelijk gehouden tot de betaling van die administratieve geldboete:

1° de natuurlijke persoon die valselijk verklaard heeft door de pleger van de inbreuk geholpen te worden, in de zin van artikel 6;

2° de rechtspersoon die valselijk verklaard heeft dat de pleger van de inbreuk in zijn schoot een zelfstandige beroepsactiviteit uitoefent als werkend vennoot of als mandataris.";

2° in het vijfde lid van paragraaf 2 worden de woorden "één jaar" vervangen door de woorden "vijf jaar";

3° in het zesde lid van paragraaf 2 worden de woorden "één jaar" vervangen door de woorden "vijf jaar".

Art. 17

In artikel 17*ter* van hetzelfde besluit, ingevoegd bij de wet van 23 december 2009 en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2012 en 16 december 2015, wordt tussen het zesde en het zevende lid een lid ingevoegd, luidende:

"3° par une lettre recommandée adressée par l'intéressé à l'organisme qui a perçu l'amende administrative et réclamant le remboursement de l'amende administrative payée indûment.".

Art. 16

Dans l'article 17*bis* du même arrêté, inséré par la loi du 23 décembre 2009 et modifié par les lois des 27 décembre 2012 et 10 août 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er*bis* est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er*bis*. Encourt une amende administrative d'un montant équivalent à deux fois le montant de la cotisation trimestrielle provisoire visée à l'article 13*bis*, § 2, 1°, a), toute personne qui demande une attestation d'affiliation à une caisse d'assurances sociales pour travailleurs indépendants en vue d'obtenir un titre de séjour de plus de trois mois et pour laquelle il est constaté, par un fonctionnaire compétent de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants ou par une personne visée à l'article 23*bis*, qu'elle s'est affiliée à cette caisse sans démarrer une activité professionnelle.

Sont tenues solidairement au paiement de cette amende administrative:

1° la personne physique ayant déclaré faussement être aidée, au sens de l'article 6, par l'auteur de l'infraction;

2° la personne morale ayant déclaré faussement l'exercice en son sein d'une activité professionnelle indépendante, en tant qu'associé actif ou mandataire, par l'auteur de l'infraction.";

2° dans l'alinéa 5 du paragraphe 2, les mots "d'un an" sont remplacés par les mots "de cinq ans";

3° dans l'alinéa 6 du paragraphe 2, les mots "d'un an" sont remplacés par les mots "de cinq ans".

Art. 17

Dans l'article 17*ter* du même arrêté, inséré par la loi du 23 décembre 2009 et modifié par les lois des 27 décembre 2012 et 16 décembre 2015, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 6 et 7:

"Vanaf de datum waarop het fonds een administratieve geldboete vordert, wordt elke daaropvolgende betaling, in afwijking van de artikelen 1253 en 1256 van het Burgerlijk Wetboek, prioritair door het betrokken fonds aangewend voor de betaling van die administratieve geldboete.".

Art. 18

In hetzelfde besluit wordt een artikel 17*quinquies* ingevoegd, luidende:

"Art. 17*quinquies*. De administratieve geldboete, bedoeld in artikel 17*bis*, kan niet meer opgelegd worden vijf jaar na de feiten.

De daden van onderzoek of van vervolging, met inbegrip van de kennisgeving van de mogelijkheid tot het opleggen van de administratieve geldboete, waarbij betrokkene uitgenodigd werd zijn verweermiddelen in te dienen, verricht binnen de in het eerste lid gestelde termijn, stuiten evenwel de loop ervan. Met die daden vangt een nieuwe termijn van gelijke duur aan, zelfs ten aanzien van personen die daarbij niet betrokken waren.".

Onderafdeling 2

Wijziging van de wet van 16 december 1851 betreffende de voorrechten en hypotheken, die titel XVIII van Boek III van het Burgerlijk Wetboek vormt

Art. 19

In artikel 19, 4°*ter*, derde lid van de wet van 16 december 1851 betreffende de voorrechten en hypotheken, die titel XVIII van Boek III van het Burgerlijk Wetboek vormt, vervangen door de wet van 3 juli 2005, worden de woorden "De bijdragen en bijdrageopslagen" vervangen door de woorden "De administratieve geldboeten, de bijdragen en bijdrageopslagen".

Art. 20

Deze afdeling is van toepassing op de beslissingen tot het opleggen van een administratieve geldboete die betekend worden vanaf 1 juli 2016, met uitzondering van artikel 16, 1°, dat van toepassing is op de aansluitingsverklaringen die worden ondertekend vanaf 1 juli 2016.

De niet in het eerste lid bedoelde gevallen worden geregeld overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze afdeling.

"A partir de la date à laquelle la caisse réclame une amende administrative, tout paiement subséquent est, en dérogation aux articles 1253 et 1256 du Code civil, affecté prioritairement par la caisse concernée au paiement de cette amende administrative.".

Art. 18

Dans le même arrêté, il est inséré un article 17*quinquies* rédigé comme suit:

"Art. 17*quinquies*. L'amende administrative, visée à l'article 17*bis*, ne peut plus être infligée cinq ans après les faits.

Toutefois, les actes d'instruction ou de poursuites, y compris la notification de la possibilité d'infliger une amende administrative par laquelle le contrevenant est invité à présenter des moyens de défense, accomplis dans le délai déterminé à l'alinéa 1er, en interrompent le cours. Ces actes font courir un nouveau délai d'égale durée, même à l'égard des personnes qui n'y sont pas impliquées.".

Sous-section 2

Modification de la loi du 16 décembre 1851 concernant les privilèges et hypothèques, formant le titre XVIII du Livre III du Code civil

Art. 19

Dans l'article 19, 4°*ter*, alinéa 3, de la loi du 16 décembre 1851 concernant les privilèges et hypothèques, formant le titre XVIII du Livre III du Code civil, remplacé par la loi du 3 juillet 2005, les mots "Les cotisations et les majorations" sont remplacés par les mots "Les amendes administratives, les cotisations et les majorations".

Art. 20

La présente section s'applique aux décisions d'infliger une amende administrative qui sont signifiées à partir du 1er juillet 2016, à l'exception de l'article 16, 1°, qui s'applique aux déclarations d'affiliation souscrites à partir du 1er juillet 2016.

Les cas qui ne sont pas visés à l'alinéa 1er, sont réglés conformément aux dispositions applicables avant l'entrée en vigueur de la présente section.

Art. 21

Deze afdeling treedt in werking op 1 juli 2016.

Afdeling 2

Moment van aansluiting voor een zelfstandige beroepsactiviteit

Art. 22

In artikel 10, § 1, van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, laatst gewijzigd bij de Programmawet van 23 december 2009, worden de woorden “uiterlijk op de dag van de aanvang” vervangen door de woorden “vóór de aanvang”.

Art. 23

Deze afdeling treedt in werking op 1 juli 2016.

Afdeling 3

Deeleconomie

Art. 24

In het koninklijk besluit nr. 38 wordt een artikel 5*ter* ingevoegd, luidende:

“Art. 5*ter*. De personen die in België een activiteit uitoefenen die de inkomsten zoals bedoeld in artikel 90, eerste lid, 1°*bis*, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 genereren, zijn niet onderworpen aan dit besluit voor de activiteit verbonden met die inkomsten, voor zover die inkomsten het bedrag zoals bedoeld in artikel 37*bis,* § 2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, niet overschrijden.

Een aandeel van 25% van de belasting zoals bedoeld in artikel 171, 3°*bis*, a) van het Wetboek van de inkomstenbelastingen wordt aangewend voor het globaal financieel beheer in het sociaal statuut der zelfstandigen, met toepassing van hoofdstuk I van titel VI van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

De Koning bepaalt de modaliteiten van overdracht van dit aandeel voor het globaal financieel beheer.”.

Art. 21

La présente section entre en vigueur le 1er juillet 2016.

Section 2

Moment de l’affiliation pour une activité professionnelle indépendante

Art. 22

Dans l’article 10, §1er, de l’arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants, modifié en dernier lieu par la Loi-programme du 23 décembre 2009, les mots “au plus tard le jour où elle débute” sont remplacés par les mots “avant le début de”.

Art. 23

La présente section entre en vigueur le 1er juillet 2016.

Section 3

Economie collaborative

Art. 24

Dans l’arrêté royal n°38, un article 5*ter* est inséré rédigé comme suit:

“Art. 5*ter*. Les personnes qui exercent, en Belgique, une activité produisant des revenus visés à l'article 90, alinéa 1, 1°*bis*, du Code des impôts sur les revenus 1992 ne sont pas assujetties au présent arrêté pour l'activité liée à ces revenus, pour autant que ces revenus ne dépassent pas le montant visé à l'article 37*bis,* § 2, du Code des impôts sur les revenus 1992.

Une quote-part équivalente à 25 % de l’impôt visé à l’article 171, 3°*bis*, a) du Code d’impôt sur les revenus est affecté à la gestion financière globale dans le statut social des travailleurs indépendants, en application du chapitre I du titre VI de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions.

Le Roi détermine les modalités de transfert de cette quote-part à la gestion financière globale.”.

Art. 25

Deze afdeling treedt in werking op 1 juli 2016.

HOOFDSTUK 3

Strijd tegen de sociale fraude - Reorganisatie van de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst

Art. 26

In artikel 6 van het Sociaal Strafwetboek wordt de volgende wijziging aangebracht:

1° paragraaf 3, 2°, vervangen bij wet van 27 december 2012, wordt vervangen als volgt:

"2° experten belast met de ondersteuning van de directeur bij het opstellen en opvolgen van het beleidsplan en het operationeel plan bedoeld in artikel 2;".

Art. 27

Artikel 8 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij wet van 27 december 2012, wordt vervangen als volgt:

"Art. 8. De functie van leidinggevende, genoemd de directeur van het Bureau, de voorwaarden voor zijn benoeming en zijn statuut

De directeur van het Bureau moet een managementfunctie bekleden.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de benoemingsvoorwaarden en het geldelijk en administratief statuut van de directeur.".

Art. 28

In artikel 9, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij wet van 27 december 2012, worden de woorden "stuurt het Bureau aan" vervangen door de woorden "oefent het dagelijks beheer van het Bureau uit".

Art. 29

Artikel 9/1 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 25

La présente section entre en vigueur le 1er juillet 2016.

CHAPITRE 3

Lutte contre la fraude sociale – Réorganisation du Service d'information et de Recherche sociale

Art. 26

A l'article 6 du Code pénal social, la modification suivante est apportée:

1° le paragraphe 3, 2°, remplacé par la loi du 27 décembre 2012, est remplacé par ce qui suit:

"2° des experts chargés de soutenir le directeur dans l'élaboration et le suivi du plan stratégique et du plan opérationnel visé à l'article 2;".

Art. 27

L'article 8 du même code, remplacé par la loi du 27 décembre 2012, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 8. la fonction du dirigeant, appelé le directeur du Bureau, les conditions de sa nomination et son statut

Le directeur du Bureau doit être titulaire d'une fonction de management.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les conditions de nomination et le statut pécuniaire et administratif du directeur.".

Art. 28

A l'article 9, alinéa 1er, du même code, remplacé par la loi du 27 décembre 2012, les mots "dirige le Bureau" sont remplacé par les mots "exerce la gestion journalière du Bureau".

Art. 29

L'article 9/1 du même code est abrogé.

Art. 30

Artikel 26 treedt in werking op 1 juli 2016. De artikelen 27 tot en met 29 treden in werking op 1 januari 2017.

TITEL 3

Financiën

HOOFDSTUK 1

Opheffing van de btw-vrijstelling voor on line kans- en geldspelen andere dan loterijen

Art. 31

Artikel 1 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 2013, wordt aangevuld met een paragraaf 14, luidende:

"§ 14. Voor de toepassing van dit Wetboek wordt verstaan onder:

1° "kans- en geldspelen":

a) de spelen, onder welke benaming ook, die gelegenheid geven tot mededinging naar prijzen of premies in geld of natura, waarbij de spelers noch bij het begin, noch in de loop of bij het einde van het spel kunnen tussenkomen en de winnaars uitsluitend door het lot of enig andere kansbepaling worden aangewezen;

b) de spelen, onder welke benaming ook, die gelegenheid geven tot mededinging naar prijzen of premies in geld of natura, uitgeloofd aan de deelnemers van een prijskamp, van welke aard ook, tenzij de prijskamp de totstandbrenging van een contract tussen de winnaars en de organisator ervan tot gevolg heeft;

2° "loterijen": elke gelegenheid om door middel van te kopen deelbewijzen van deelneming mee te dingen naar prijzen of premies in geld of in natura waarbij de winnaars door het lot of een andere kansbepaling waarop zij geen invloed kunnen uitoefenen worden aangewezen.".

Art. 32

In artikel 18, § 1, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, worden in de bepaling onder 16°, ingevoegd bij de

Art. 30

L'article 26 entre en vigueur le 1er juillet 2016. Les articles 27 jusqu'à 29 inclus entrent en vigueur le 1er janvier 2017.

TITRE 3

Finances

CHAPITRE 1ER

Abrogation de l'exemption de la TVA sur les jeux de hasard ou d'argent en ligne autres que les loteries

Art. 31

L'article 1er du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2013, est complété par le paragraphe 14 rédigé comme suit:

"§ 14. Pour l'application du présent Code, on entend par:

1° "jeux de hasard ou d'argent":

a) les jeux, sous quelque dénomination que ce soit, qui procurent la chance de gagner des prix ou des primes en argent ou en nature, et à l'occasion desquels les joueurs ne peuvent intervenir ni au début, ni au cours, ni à la fin du jeu, et les gagnants sont uniquement désignés par le sort ou par toute autre circonstance due au hasard;

b) les jeux, sous quelque dénomination que ce soit, qui procurent aux participants à un concours de quelque nature qu'il soit, la chance de gagner des prix ou des primes en argent ou en nature, à moins que le concours ne débouche sur la conclusion d'un contrat entre les gagnants et l'organisateur de ce concours;

2° "loteries": chaque circonstance permettant par l'achat de billets de loterie, de concourir pour des prix ou des primes en argent ou en nature, où les gagnants sont désignés par le sort ou par toute autre circonstance due au hasard sur lesquels ils ne peuvent exercer aucune influence.".

Art. 32

Dans le texte néerlandais de l'article 18, § 1er, alinéa 2, 16°, du même Code, inséré par la loi du 22 avril

wet van 22 april 2003 en gewijzigd bij de wet van 26 november 2009, de woorden “kans- of gokspelen” vervangen door de woorden “kans- en geldspelen”.

Art. 33

In artikel 44, § 3, van hetzelfde Wetboek wordt de bepaling onder 13°, vervangen bij de wet van 28 december 1992, vervangen als volgt:

“13° a) de loterijen;

b) de andere kans- en geldspelen, met uitzondering van degene die langs elektronische weg worden verricht zoals bedoeld in artikel 18, § 1, tweede lid, 16°;”.

Art. 34

In artikel 51*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992 en laatst gewijzigd bij de wet van 17 juni 2013, wordt een paragraaf 1*bis* ingevoegd, luidende:

“§ 1*bis*. De medecontractant van de niet in België gevestigde schuldenaar van de belasting krachtens artikel 51, § 1, 1°, is met deze tegenover de Staat hoofdelijk gehouden tot voldoening van de belasting verschuldigd op de voor de medecontractant langs elektronische weg verrichte kans- en geldspelen bedoeld in artikel 18, § 1, tweede lid, 16°, wanneer de schuldenaar niet beschikt over een btw-identificatienummer in België, desgevallend in toepassing van één van de bijzondere regelingen bedoeld in artikel 58*ter* en artikel *58quater*, noch beschikt over een btw-identificatienummer toegekend door een andere lidstaat in toepassing van één van de bijzondere regelingen bedoeld in de artikelen 358*bis* tot en met 369*duodecies* van richtlijn 2006/112/EG.”.

Art. 35

Het koninklijk besluit nr. 45 van 14 april 1993 met betrekking tot de vrijstelling op het stuk van de belasting over de toegevoegde waarde ten aanzien van de kans- en geldspelen, wordt opgeheven.

Art. 36

Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 juli 2016.

2003 et modifié par la loi du 26 novembre 2009, les mots “kans- of gokspelen” sont remplacés par les mots “kans- en geldspelen”.

Art. 33

Dans l’article 44, § 3, du même Code, le 13°, remplacé par la loi du 28 décembre 1992, est remplacé par ce qui suit:

“13° a) les loteries;

b) les autres jeux de hasard ou d’argent, à l’exception de ceux fournis par voie électronique tels que visés à l'article 18, § 1er, alinéa 2, 16°;".

Art. 34

Dans l’’article 51*bis* du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992 et modifié en dernier lieu par la loi du 17 juin 2013, il est inséré un paragraphe 1er*bis*, rédigé comme suit:

“§ 1er*bis*. Le cocontractant de la personne non établie en Belgique qui est redevable de la taxe en vertu de l’article 51, § 1er, 1°, est solidairement tenu avec elle au paiement de la taxe due envers l’État sur les jeux de hasard ou d’argent fournis au cocontractant par voie électronique visés à l’article 18, § 1er, alinéa 2, 16°, lorsque le redevable ne dispose pas d’un numéro d’identification à la TVA en Belgique, le cas échéant en application de l’un des régimes spéciaux visés aux articles 58*ter* et 58*quater*, ni d’un numéro d’identification à la TVA attribué par un autre État membre en application de l’un des régimes spéciaux visés aux articles 358*bis* à 369*duodecies* de la directive 2006/112/CE.”.

Art. 35

L’arrêté royal n° 45 du 14 avril 1993, relatif à l'exemption pour les jeux de hasard ou d'argent sur le plan de la taxe sur la valeur ajoutée, est abrogé.

Art. 36

Le présent chapitre entre en vigueur le 1er juillet 2016.

HOOFDSTUK 2

Deeleconomie

Afdeling 1

Inkomstenbelastingen

Art. 37

In artikel 37*bis* van het Wetboek van de inkomstenbelasting 1992, ingevoegd bij de wet van 15 december 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de huidige tekst wordt paragraaf 1;

2° het artikel wordt aangevuld met een paragraaf 2, luidende:

"§ 2. De in artikel 90, eerste lid, 1°bis, vermelde inkomsten worden, behoudens tegenbewijs, als beroepsinkomsten aangemerkt wanneer het bruto bedrag van die inkomsten in het belastbare tijdperk of in het vorige belastbare tijdperk meer bedraagt dan 3 255 euro.".

Art. 38

In artikel 90 van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder het eerste lid, 1°, worden de woorden "in 8° en 10°," vervangen door de woorden "in 1°*bis*, 8° en 10°";

2° in het eerste lid wordt een bepaling ingevoegd onder 1°*bis*, luidende:

"1°*bis* winst of baten, die, buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid, voortkomen uit diensten, andere dan diensten die inkomsten genereren die overeenkomstig de artikelen 7 of 17 of het 5° van dit lid aan de belasting worden onderworpen, die door de belastingplichtige zelf worden verleend aan derden, wanneer aan alle onderstaande voorwaarden is voldaan:

— de diensten worden uitsluitend verleend aan natuurlijke personen die niet handelen in het kader van hun beroepswerkzaamheid;

— de diensten worden uitsluitend verleend in het kader van overeenkomsten die tot stand zijn gebracht door tussenkomst van een erkend elektronisch platform of een elektronisch platform dat door een overheid wordt georganiseerd;

CHAPITRE 2

Économie collaborative

Section 1re

Impôts sur les revenus

Art. 37

A l'article 37*bis* du Code des impôts sur les revenus 1992, inséré par la loi du 15 décembre 2004, les modifications suivantes sont apportées:

1° le texte actuel devient le paragraphe 1er;

2° l'article est complété d'un paragraphe 2, rédigé comme suit:

"§ 2. Les revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 1°bis, sont, sauf preuve contraire, considérés comme des revenus professionnels lorsque le montant brut de ces revenus excède pour la période imposable ou la période imposable précédente le montant de 3 255 euros.".

Art. 38

A l'article 90 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, 1°, les mots "du 8° et 10°," sont remplacés par les mots "du 1°*bis*, 8° et 10°";

2° dans l'alinéa 1er, il est inséré un 1°*bis*, rédigé comme suit:

"1°*bis* les bénéfices ou profits qui résultent de services, autres que les services qui génèrent des revenus qui sont soumis à l'impôt conformément aux articles 7 ou 17 ou au 5° du présent alinéa, rendus par le contribuable à des tiers, en dehors de l'exercice d'une activité professionnelle, lorsqu'il est satisfait à toutes les conditions suivantes:

— les services sont uniquement rendus à des personnes physiques qui n'agissent pas dans le cadre de leur activité professionnelle;

— les services sont uniquement rendus dans le cadre de conventions qui ont été conclues par l'intermédiaire d'une plateforme électronique agréée ou d'une plateforme électronique organisée par une autorité publique;

— de vergoedingen met betrekking tot de diensten worden enkel door het in b) vermelde platform of door tussenkomst van dat platform aan de dienstverrichter betaald of toegekend.

De Koning erkent de platformen onder de voorwaarden die Hij bepaalt. Elk platform stelt bij het einde van elk jaar voor elke dienstverrichter een document op dat het bezorgt aan de betrokken dienstverrichter en aan de bevoegde administratie en waarin minstens de identiteit van de dienstverrichter, de omschrijving van de geleverde diensten, het bedrag van de vergoedingen en het bedrag en de aard van de ingehouden sommen worden vermeld. De Koning bepaalt de inhoud van het document, de termijn waarbinnen het moet worden bezorgd, evenals de manier waarop het bij de bevoegde administratie wordt ingediend.".

Art. 39

In titel I, hoofdstuk II, afdeling V, onderafdeling II, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 97/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 97/1. De in artikel 90, eerste lid, 1°*bis*, vermelde inkomsten worden naar het netto bedrag ervan in aanmerking genomen, dit is het bruto bedrag verminderd met 50 pct. forfaitaire kosten.

Het bruto bedrag omvat het bedrag dat door of door tussenkomst van het platform daadwerkelijk is betaald of toegekend, verhoogd met alle sommen die door het platform of door tussenkomst van het platform zijn ingehouden.".

Art. 40

In artikel 171 van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 1°, d, worden de woorden "2°*quater*, 3°*bis* en 4°, f," vervangen door de woorden "2°*quater*, 3°*bis*, b, en 4°, f,";

2° de bepaling onder 3°bis wordt vervangen als volgt:

"3°*bis* tegen een aanslagvoet van 20 pct;

— de in artikel 90, eerste lid, 1°*bis,* vermelde diverse inkomsten;

— kapitalen en afkoopwaarden als vermeld in 4°, f, in zover het kapitalen betreft die door werkgeversbijdragen

— les indemnités afférentes aux services sont uniquement payées ou attribuées au prestataire des services par la plateforme visée au b) ou par l'intermédiaire de cette plateforme.

Le Roi agrée les plateformes aux conditions qu'Il détermine. Chaque plateforme établit à la fin de chaque année pour chaque prestataire de service un document qu'il remet au prestataire de service concerné et à l'administration compétente et qui mentionne au moins l'identité du prestataire de service, la description des services rendus, le montant des indemnités et le montant et la nature des sommes retenues. Le Roi détermine le contenu du document, le délai dans lequel il doit être remis, ainsi que la manière de le remettre à l'administration compétente.

Art. 39

Dans le titre Ier, chapitre II, section V, sous-section II, du même Code, il est inséré un article 97/1, rédigé comme suit:

"Art. 97/1. Les revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 1°*bis,* s'entendent de leur montant net, c'est-à-dire le montant brut diminué de 50 p.c. de frais forfaitaires.

Le montant brut comprend le montant qui a effectivement été payé ou attribué par la plateforme ou par l'intermédiaire de la plateforme, majoré de toutes les sommes qui ont été retenues par la plateforme ou par l'intermédiaire de la plateforme.".

Art. 40

Dans l'article 171 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 1°, d, les mots "2°*quater,* 3°*bis* et 4°, f," sont remplacés par les mots "2°*quater*, 3°*bis*, b, et 4°, f,";

2° le 3°*bis* est remplacé par ce qui suit:

"3° *bis* au taux de 20 %:

— les revenus divers visés à l'article 90, alinéa 1er, 1°*bis*;

— les capitaux et valeurs de rachat visés au 4°, f, dans la mesure où il s'agit de capitaux constitués au

of bijdragen van de onderneming zijn gevormd en bij leven worden uitgekeerd:

— aan de werknemer of de bedrijfsleider op de leeftijd van 60 jaar;

— aan de werknemer naar aanleiding van de pensionering als bedoeld in artikel 27, § 3, van de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake Sociale Zekerheid, vóór het bereiken van de leeftijd van 61 jaar ;";

3° in 4°, f, vierde streepje, worden de woorden "in 3°*bis*, tweede streepje" vervangen door de woorden "in 3°*bis*, b, tweede streepje".

Art. 41

De artikelen 37 tot 40 zijn van toepassing op de inkomsten die worden betaald of toegekend vanaf 1 juli 2016.

Voor het inkomstenjaar 2016 wordt in artikel 37*bis*, § 2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 het bedrag van 3 255 euro vervangen door het bedrag van 1 627,50 euro.

Afdeling 2

Belasting over de toegevoegde waarde

Art. 42

Artikel 50 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, vervangen bij de wet van 26 december 2014 en laatst gewijzigd bij de wet van 19 december 2015, wordt aangevuld met een paragraaf 4, luidende:

"§ 4. In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, 1°, kent de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde geen btw-identificatienummer toe aan de belastingplichtige natuurlijke personen op wie de in artikel 56*bis* bedoelde regeling van toepassing is en die uitsluitend diensten verrichten, wanneer de volgende voorwaarden vervuld zijn:

1° de plaats van de diensten is in België;

2° de diensten worden verricht voor andere doeleinden dan die van de economische activiteit van de belastingplichtige;

moyen de cotisations de l'employeur ou de l'entreprise et liquidés en cas de vie:

— au travailleur ou au dirigeant d'entreprise à l'âge de 60 ans;

— au travailleur à l'occasion de la mise à la retraite visée à l'article 27, § 3, de la loi du 28 avril 2003 relative aux pensions complémentaires et au régime fiscal de celles-ci et de certains avantages complémentaires en matière de Sécurité sociale, avant d'atteindre l'âge de 61 ans;";

3° dans le 4°, f, quatrième tiret, les mots "au 3°bis, deuxième tiret" sont remplacés par les mots "au 3°bis, b, deuxième tiret".

Art. 41

Les articles 37 à 40 sont applicables aux revenus qui sont payés ou attribués à partir du 1er juillet 2016.

Pour l'année de revenus 2016, le montant de 3 255 euros est remplacé par le montant de 1 627,50 euros dans l'article 37*bis*, § 2, du Code des impôts sur les revenus 1992.

Section 2

Taxe sur la valeur ajoutée

Art. 42

L'article 50 du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, remplacé par la loi du 26 décembre 2014 et modifié en dernier par la loi du 19 décembre 2015, est complété par le paragraphe 4 rédigé comme suit:

"§ 4. Par dérogation au paragraphe 1er, alinéa 1er, 1°, l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée n'attribue pas de numéro d'identification à la TVA aux personnes physiques assujetties, qui bénéficient du régime visé à l'article 56*bis* et qui effectuent exclusivement des prestations de services lorsque les conditions suivantes sont réunies:

1° le lieu des prestations de services est situé en Belgique;

2° les prestations de services sont effectuées à des fins étrangères à l'activité économique de l'assujetti;

3° de diensten worden uitsluitend verricht voor natuurlijke personen die ze bestemmen voor hun privé-gebruik of dat van andere personen;

4° de diensten worden uitsluitend verricht in het kader van overeenkomsten die tot stand zijn gebracht door tussenkomst van een door de Koning erkend elektronisch platform krachtens artikel 90, eerste lid, 1°*bis*, tweede lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 of een platform dat door een overheid wordt georganiseerd;

5° de vergoedingen met betrekking tot de diensten worden enkel door het in de bepaling onder 4° bedoelde platform of door tussenkomst van dat platform aan de dienstverrichter betaald of toegekend;

6° de omzet die bestaat uit de vergoedingen bedoeld in de bepaling onder 5°, met inbegrip van alle sommen die door dat platform of door tussenkomst van dat platform zijn ingehouden, bedraagt per kalenderjaar niet meer dan 3 255 euro, geïndexeerd overeenkomstig artikel 178, § 1 en § 3, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.".

Art. 43

Artikel 53*quinquies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992, vervangen bij de wet van 26 november 2009 en gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, wordt aangevuld met een lid, luidende:

"De belastingplichtige op wie de in artikel 56*bis* bedoelde regeling van toepassing is en die geen enkele van de in het eerste lid bedoelde handelingen verricht, is niet gehouden de voornoemde administratie hiervan in kennis te stellen.".

Art. 44

Artikel 56*bis*, § 2, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2014 en gewijzigd bij de wet van 6 december 2015, wordt aangevuld met een derde lid, luidende:

"De uitsluiting bedoeld in het tweede lid, 1°, is niet van toepassing voor de diensten verricht door belastingplichtige natuurlijke personen onder de voorwaarden bedoeld in artikel 50, § 4.".

Art. 45

Deze afdeling treedt in werking op 1 juli 2016.

3° les prestations de services sont exclusivement effectuées pour des personnes physiques qui les destinent à leur usage privé ou celui d'autres personnes;

4° les prestations de services sont uniquement effectuées dans le cadre de conventions qui ont été conclues par l'intermédiaire d'une plateforme électronique agréée par le Roi en vertu de l'article 90, alinéa 1er, 1°*bis*, alinéa 2, du Code des impôts sur les revenus 1992 ou d'une plateforme qui est organisée par une autorité publique;

5° les indemnités afférentes aux prestations de services sont uniquement payées ou attribuées au prestataire de services par la plateforme visée au 4° ou par l'intermédiaire de cette plateforme;

6° le chiffre d'affaires constitué des indemnités visées au 5°, y compris toutes les sommes qui ont été retenues par la plateforme ou par l'intermédiaire de cette plateforme, n'excède pas 3 255 euros, indexé conformément à l'article 178, § 1er et § 3, alinéa 1er, 2°, du Code des impôts sur les revenus 1992, par année calendrier.".

Art. 43

L'article 53*quinquies* du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992, remplacé par la loi du 26 novembre 2009 et modifié par la loi du 25 avril 2014, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"L'assujetti qui bénéficie du régime visé à l'article 56*bis* et qui n'effectue aucune des opérations visées à l'alinéa 1er, n'est pas tenu d'en informer l'administration précitée.".

Art. 44

L'article 56*bis*, § 2, du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2014 et modifié par la loi du 6 décembre 2015, est complété par un alinéa 3 rédigé comme suit:

"L'exclusion visée à l'alinéa 2, 1°, n'est pas applicable pour les prestations de services effectuées par des personnes physiques assujetties dans les conditions visées à l'article 50, § 4.".

Art. 45

La présente section entre en vigueur le 1er juillet 2016.

HOOFDSTUK 3

Vestiging en invordering van de belastingen

Afdeling 1

Inkomstenbelastingen

Art. 46

In artikel 307, § 1, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2015 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin van het vijfde lid worden de woorden "aan personen gevestigd in een Staat" vervangen door de woorden "aan personen of vaste inrichtingen gevestigd of gelegen in een Staat, of aan bankrekeningen die worden beheerd door of aangehouden bij één van deze personen of vaste inrichtingen in een Staat, of aan bankrekeningen die worden beheerd door of aangehouden bij kredietinstellingen gevestigd of met een vaste inrichting in een Staat";

2° in het vijfde lid wordt de bepaling onder a) vervangen als volgt:

"a) ofwel op het ogenblik waarop de betaling heeft plaatsgevonden, door het Mondiaal Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen in belastingaangelegenheden, werd aangemerkt als een Staat die niet effectief of substantieel de standaard op het gebied van de uitwisseling van inlichtingen op verzoek toepast;";

3° het zesde lid wordt vervangen als volgt:

"Voor de toepassing van het vijfde lid wordt onder Staat verstaan, een door de meerderheid van de leden van de Verenigde Naties erkende onafhankelijke Staat of een deel van deze Staat dat op autonome wijze bevoegd is om de grondslag of het tarief van de vennootschapsbelasting, geheel of gedeeltelijk, te bepalen en wordt onder een Staat zonder of met een lage belasting verstaan een Staat die geen deel uitmaakt van de Europese Economische Ruimte en:

— die geen vennootschapsbelasting heft, op inkomsten van binnenlandse oorsprong of van buitenlandse oorsprong of;

— waarvan het nominale tarief van de vennootschapsbelasting lager is dan 10 pct. of;

CHAPITRE 3

Etablissement et recouvrement des impôts

Section 1re

Impôts sur les revenus

Art. 46

A l'article 307, § 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase liminaire de l'alinéa 5, les mots "à des personnes établies dans un État" sont remplacés par les mots "à des personnes ou des établissements stables qui sont établis dans un État, sur des comptes bancaires qui sont gérés ou détenus par une de ces personnes ou établissements stables, ou sur des comptes bancaires qui sont gérés ou détenus auprès d'établissements de crédit établis ou avec établissement stable dans un État";

2° dans l'alinéa 5, le a) est remplacé par ce qui suit:

"a) soit au moment où le paiement a eu lieu, est considéré par le Forum mondial sur la transparence et l'échange de renseignements à des fins fiscales, comme un État n'ayant pas mis effectivement ou substantiellement en œuvre le standard sur l'échange de renseignements sur demande;";

3° l'alinéa 6 est remplacé par ce qui suit:

"Pour l'application de l'alinéa 5, on entend par État, un État indépendant qui est reconnu par la majorité des membres des Nations Unies, ou une partie de cet État qui est compétente de façon autonome sur le plan de la détermination de la base imposable ou du taux d'imposition de l'impôt des sociétés, global ou partiel, et on entend par un État à fiscalité inexistante ou peu élevée, un État qui ne fait pas partie de l'Espace économique européen et:

— qui ne soumet pas les sociétés à un impôt des sociétés sur les revenues d'origine domestique ou d'origine étrangère, soit;

— dont le taux nominal de l'impôt des sociétés est inférieur à 10 p.c. ou;

— waarvan het tarief van de vennootschapsbelasting dat met de werkelijke belastingdruk op inkomsten van buitenlandse oorsprong overeenstemt lager is dan 15 pct.”.

Art. 47

In artikel 315*bis* van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, ingevoegd bij de wet van 6 juli 1994 en gewijzigd door de wet van 22 december 2008 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “een computersysteem” vervangen door “een informaticasysteem of elk ander elektronisch apparaat”;

2° in het vierde lid wordt het woord “computersystemen” vervangen door de woorden “informaticasystemen of elk ander elektronisch apparaat”;

3° er wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

“De in dit artikel vermelde verplichtingen gelden eveneens wanneer de gegevens waar de administratie om verzoekt, zich digitaal in België of in het buitenland bevinden.”.

Art. 48

In artikel 323*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 6 juli 1994, wordt het woord “computersystemen” vervangen door de woorden “informaticasystemen of elk ander elektronisch apparaat”.

Art. 49

In titel VII, hoofdstuk III, afdeling IV van hetzelfde Wetboek wordt een artikel 333/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 333/2. Onverminderd de toepassing van artikel 333, kan de administratie binnen de aanslagtermijn van artikel 358, § 3, de in dit hoofdstuk bedoelde onderzoekingen verrichten voor de in artikel 358, § 1, 2°, vermelde jaren.”.

Art. 50

In artikel 358 van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 20 juli 2006 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder paragraaf 1, 2°, wordt vervangen als volgt:

— dont le taux de l’impôt des sociétés correspondant à la charge fiscale effective sur les revenus d'origine étrangère est inférieur à 15 p.c.”.

Art. 47

Dans l'article 315*bis* du Code des impôts sur les revenus 1992, inséré par la loi du 6 juillet 1994 et modifié par la loi du 22 décembre 2008, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “à un système informatisé” sont remplacés par les mots “à un système informatisé ou à tout autre appareil électronique”;"

2° dans l’alinéa 4, les mots “de systèmes informatisés” sont remplacés par les mots “de systèmes informatisés ou de tout autre appareil électronique”;

3° l’article 315*bis* est complété par l’alinéa suivant:

“Les obligations du présent article sont également d’application lorsque les données requises par l’administration sont situées digitalement en Belgique ou à l’étranger.”.

Art. 48

Dans l’article 323*bis* du même Code, inséré par la loi du 6 juillet 1994, les mots “de systèmes informatisés” sont remplacés par les mots “de systèmes informatisés ou de tout autre appareil électronique” .

Art. 49

Dans le titre VII, chapitre III, section IV du même Code, il est inséré un article 333/2 rédigé comme suit:

“Art. 333/2. Sans préjudice de l’application de l’article 333, l’administration peut procéder aux investigations visées au présent chapitre dans le délai d’imposition de l’article 358, § 3, pour les années mentionnées dans l’article 358, § 1er , 2°.”.

Art. 50

Dans l'article 358 du même Code, dernièrement modifié par la loi du 20 juillet 2006, les modifications sont apportées:

1° le paragraphe 1er, 2°, est remplacé par ce qui suit:

"2° ofwel het bekomen van inlichtingen uit het buitenland, waarvoor een rechtsgrond bestaat die het uitwisselen van inlichtingen regelt in verband met een belasting waarop die rechtsgrond van toepassing is, ofwel het in artikel 333/2 bedoelde onderzoek ten gevolge van het bekomen van dergelijke inlichtingen uitwijst dat belastbare inkomsten in België niet werden aangegeven:

a) in de loop van één der vijf jaren vóór het jaar waarin de inlichtingen ter kennis van de Belgische administratie werden gebracht;

b) ingeval van bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, in de loop van één der zeven jaren vóór het jaar waarin de inlichtingen ter kennis van de Belgische administratie werden gebracht;";

2° in paragraaf 3 worden de woorden " de resultaten van de controle of het onderzoek bedoeld in § 1, 2°." vervangen door de woorden "de inlichtingen bedoeld in § 1, 2°.".

Art. 51

Artikel 445 van hetzelfde Wetboek laatst gewijzigd door de wet van 10 maart 2016 waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt aangevuld met een paragraaf 2, luidende:

"§ 2. In afwijking van § 1, eerste lid, legt de door de bevoegde adviseur-generaal gemachtigde ambtenaar een geldboete op van 6 250 EUR wanneer niet voldaan is aan de in artikel 307, § 1, vierde, negende en tiende lid, bedoelde verplichting.

De voormelde geldboete wordt opgelegd per jaar en per niet gemelde juridische constructie.".

Art. 52

Artikel 51 treedt in werking op de dag van publicatie van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*.

"2° soit l'obtention d'informations de l'étranger, pour lequel un fondement juridique existe qui règle les échanges d'informations et sur lequel ce fondement juridique se rapportant à un impôt est d'application, soit le contrôle visé à l'article 333/2 suite à l'obtention de telles informations fait apparaître que des revenus imposables n'ont pas été déclarés en Belgique:

a) au cours d'une des cinq années qui précèdent celle pendant laquelle les informations sont venues à la connaissance de l'administration belge;

b) en cas d'intention frauduleuse ou à dessein de nuire, au cours d'une des sept années qui précèdent celle pendant laquelle les informations sont venues à la connaissance de l'administration belge;";

2° dans le paragraphe 3, les mots "les résultats du contrôle ou de l'enquête visés au § 1er, 2°. " sont remplacés par les mots "les informations visées au § 1er, 2°.".

Art 51

L'article 445 du même Code, modifié dernièrement par la loi du 10 mars 2016, dont le texte actuel formera le paragraphe 1er, est complété par un paragraphe 2 rédigé comme suit:

"§ 2. Par dérogation au § 1er, alinéa 1er, le fonctionnaire délégué par le conseiller général applique une amende de 6 250 EUR en cas de non-respect de l'obligation prévue à l'article 307, § 1er, alinéas 4, 9 et 10.

L'amende précitée est appliquée par année et par construction juridique non mentionnée.".

Art. 52

L'article 51 entre en vigueur le jour de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

Afdeling 2

Belasting over de toegevoegde waarde

Onderafdeling 1

Cloudcomputing

Art. 53

Artikel 61 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde vervangen bij de wet van 17 december 2012 en gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, wordt aangevuld met een paragraaf 3, luidende:

"§ 3. De in dit artikel vermelde verplichtingen gelden eveneens wanneer de gegevens waar de administratie om verzoekt, zich digitaal in België of in het buitenland bevinden.".

Onderafdeling 2

Uitbreiding rechtsgronden bij het verkrijgen van buitenlandse inlichtingen voor de toepassing van de verjaringstermijn

Art. 54

In artikel 81*bis*, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 maart 1999 en vervangen bij de wet van 22 december 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het tweede lid wordt de bepaling onder 1° vervangen als volgt:

"1° een inlichting, een onderzoek of een controle aantoont dat belastbare handelingen niet werden aangegeven in België, dat er handelingen ten onrechte werden vrijgesteld of dat er onrechtmachtige belastingaftrekken werden toegepast en de inlichting werd meegedeeld of verzocht of het onderzoek of de controle werd uitgevoerd of verzocht door, hetzij een andere lidstaat van de Europese Unie, overeenkomstig de regels daartoe bepaald in dit Wetboek of in de regelgeving van deze Unie, hetzij een bevoegde overheid van enig ander land waarmee België een overeenkomst heeft gesloten tot het vermijden van dubbele belasting of waarvoor een rechtsgrond bestaat die het uitwisselen van inlichtingen regelt, in verband met de belasting waarop die overeenkomst of die rechtsgrond van toepassing is;";

b) paragraaf 1 wordt aangevuld met een derde lid, luidende:

Section 2

Taxe sur la valeur ajoutée

Sous-section 1re

Cloud Computing

Art. 53

L'article 61, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, remplacé par la loi du 17 décembre 2012 et modifié par la loi du 25 avril 2014 est complété par le paragraphe 3 rédigé comme suit:

"§ 3. Les obligations du présent article sont également d'application lorsque les données requises par l'administration sont situées digitalement en Belgique ou à l'étranger.".

Sous-section 2

Extension des fondements juridiques en cas de réception d'informations de l'étranger pour l'application du délai de prescription

Art. 54

A l'article 81*bis*, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 15 mars 1999 et remplacé par la loi du 22 décembre 2008, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans l'alinéa 2, le 1° est remplacé par ce qui suit:

"1° un renseignement, une enquête ou un contrôle, communiqués, effectués ou requis soit par un autre État membre de l'Union européenne selon les règles établies en la matière par le présent Code ou par la législation de cette Union, soit par une autorité compétente de tout pays avec lequel la Belgique a conclu une convention préventive de la double imposition ou pour lequel un fondement juridique existe qui règle les échanges de renseignements et se rapportant à l'impôt visé par cette convention ou ce fondement juridique, font apparaître que des opérations imposables n'ont pas été déclarées en Belgique, que des opérations y ont été exemptées à tort ou que des déductions de la taxe y ont été opérées à tort;";

b) le paragraphe 1er est complété par un alinéa 3 rédigé comme suit:

"Voor de toepassing van het tweede lid mag de ontvangst van de inlichting afkomstig van het buitenland, de rechtsvordering, de kennisname van de bewijskrachtige elementen of van de aanwijzingen van belastingontduiking, respectievelijk bedoeld onder 1° tot 4° van dat lid zowel voor als na het verstrijken van de verjaringstermijn bedoeld in het eerste lid plaatsvinden.".

Afdeling 3

Verrekenprijzen

Art. 55

In titel VII, hoofdstuk III, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, wordt na afdeling I een nieuwe afdeling I/1 ingevoegd, die de artikelen 321/1 – 321/6 omvat, met als opschrift:

"Afdeling I/1: Aanvullende rapporteringsverplichtingen inzake verrekenprijzen".

Art. 56

In afdeling I/1 van hoofdstuk III van titel VII van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij artikel 55, wordt een artikel 321/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 321/1. Voor de toepassing van deze afdeling wordt verstaan onder:

1° de uitdrukking "groep": een verzameling ondernemingen die door eigenaarschap of controle op zulkdanige manier verbonden zijn dat ze ofwel op grond van de geldende boekhoudkundige regels een geconsolideerde jaarrekening moet opmaken voor de financiële verslaggeving, ofwel dit zou moeten doen indien aandelenbelangen in een van de ondernemingen zouden verhandeld worden op een gereglementeerde markt;

2° de uitdrukking "onderneming" wordt verstaan elke vorm van bedrijfsuitoefening door elke persoon zoals die is bedoeld in artikel 338, paragraaf 2, 13°, b., c. en d.;

3° de uitdrukking "multinationale groep": elke groep die twee of meer ondernemingen omvat die van een verschillend rechtsgebied inwoner zijn, of die een onderneming omvat die inwoner is van het ene rechtsgebied en in een ander rechtsgebied aan belasting onderworpen is ter zake van de werkzaamheden die met behulp van een vaste inrichting worden uitgeoefend;

4° de uitdrukking "groepsentiteit":

"Pour l'application de l'alinéa 2, la réception du renseignement venant de l'étranger, l'action judiciaire, la prise de connaissance des éléments probants ou des indices de fraude fiscale, visées respectivement aux 1° à 4° de cet alinéa, peuvent intervenir tant avant qu'après l'expiration du délai de prescription visé à l'alinéa 1er.".

Section 3

Prix de transfert

Art. 55

Dans le titre VII, chapitre III, du Code des impôts sur les revenus 1992, il est inséré après la section I une nouvelle section I/1 comprenant les articles 321/1 – 321/6, intitulée:

"Section I/1: Obligations complémentaires de déclaration en matière de prix de transfert".

Art. 56

Dans la section I/1 du chapitre III du titre VII du même Code, insérée par l'article 55, est inséré un article 321/1, rédigé comme suit:

"Art. 321/1. Aux fins de la présente section, il convient d'entendre par:

1° le terme "groupe": un ensemble d'entreprises liées par la propriété ou le contrôle de manière telle qu'il est tenu, conformément aux règles comptables en vigueur, d'établir des comptes annuels consolidés à des fins d'information financière, ou qu'il serait tenu de le faire si des participations dans une de ces entreprises étaient négociées sur un marché réglementé;

2° le terme "entreprise": toute forme d'exercice d'une activité commerciale par toute personne visée à l'article 338, paragraphe 2, 13°, b., c. et d.;

3° l'expression "groupe multinational": tout groupe qui comprend deux entreprises ou plus qui sont résidentes de juridictions différentes, ou qui comprend une entreprise qui est résidente d'une juridiction et qui est soumise à l'impôt dans une autre juridiction au titre des activités exercées par l'intermédiaire d'un établissement stable;

4° l'expression "entité constitutive":

a) elke afzonderlijke entiteit van een multinationale groep die opgenomen is in de geconsolideerde jaarrekening van de multinationale groep voor de financiële verslaggeving, of die in die jaarrekening zou opgenomen worden indien aandelenbelangen in dergelijke entiteit van een multinationale groep op een gereglementeerde markt zouden verhandeld worden;

b) elke dergelijke entiteit die enkel op grond van omvang of materieel belang niet opgenomen is in de geconsolideerde jaarrekening van de multinationale groep; en

c) elke vaste inrichting van elke afzonderlijke entiteit van de multinationale groep die onder punt a) of b) hierboven valt, op voorwaarde dat de entiteit voor die vaste inrichting een afzonderlijke jaarrekening opmaakt met het oog op de financiële verslaggeving, op het naleven van de reglementering, op het aangeven van de belastingen of op interne beheerscontrole;

5° de uitdrukking "gereglementeerde markt": een markt in de zin van artikel 2, laatst gewijzigd door de Wet van 25 april 2014, 3°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten;

6° de uitdrukking "Belgische groepsentiteit": elke groepsentiteit die fiscaal inwoner is van België;

7° de uitdrukking "rapporterende entiteit": de groepsentiteit die, in het rechtsgebied waarvan zij fiscaal inwoner is, namens de multinationale groep een landenrapport moet indienen. De rapporterende entiteit kan de uiteindelijke moederentiteit zijn, de surrogaatmoederentiteit, of elke andere entiteit die is omschreven in paragraaf 2 van artikel 321/2;

8° de uitdrukking "uiteindelijke moederentiteit": een groepsentiteit van een multinationale groep die aan de volgende voorwaarden voldoet:

a) ze bezit middellijk of onmiddellijk een belang in een of meer andere groepsentiteiten van die multinationale groep dat voldoende groot is om verplicht te zijn een geconsolideerde jaarrekening op te maken op grond van de boekhoudkundige regels die over het algemeen van toepassing zijn in het rechtsgebied waar die entiteit fiscaal inwoner is, of om verplicht te zijn dit te doen indien haar aandelenbelangen in het rechtsgebied waar ze haar fiscale woonplaats heeft, zouden verhandeld worden op een gereglementeerde markt, en

b) geen andere groepsentiteit van die multinationale groep bezit middellijk of onmiddellijk een belang in de eerstgenoemde groepsentiteit zoals omschreven in alinea a) hierboven;

a) toute entité distincte d'un groupe multinational qui est intégrée dans les comptes annuels consolidés du groupe multinational à des fins d'information financière, ou qui serait intégrée dans ces comptes annuels si des participations dans une telle entité d'un groupe multinational étaient négociées sur un marché réglementé;

b) toute entité distincte d'un groupe multinational qui est exclue des comptes annuels consolidés du groupe uniquement pour des raisons de taille ou d'importance relative; et

c) tout établissement stable d'une entité distincte du groupe multinational visée au point a) ou b) ci-avant, à condition que l'entité établisse des comptes annuels distincts pour cet établissement stable à des fins réglementaires, d'information financière, de déclaration fiscale ou de contrôle de la gestion interne;

5° l'expression "marché réglementé": un marché au sens de l'article 2, de la loi du 2 août 2002, modifié pour la dernière fois par la loi du 25 avril 2014, 3° relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers;

6° l'expression "entité constitutive belge": toute entité constitutive qui est résidente fiscale de la Belgique;

7° l'expression "entité déclarante": l'entité constitutive qui est tenue de déposer dans la juridiction dont elle est résidente fiscale une déclaration pays par pays pour le compte du groupe multinational. L'entité déclarante peut être l'entité mère ultime, l'entité mère de substitution ou toute autre entité décrite au paragraphe 2 de l'article 321/2;

8° l'expression "entité mère ultime": une entité constitutive d'un groupe multinational qui remplit les conditions suivantes:

a) elle détient directement ou indirectement dans une ou plusieurs autres entités constitutives de ce groupe multinational une participation d'une importance telle qu'elle est tenue d'établir des comptes annuels consolidés en vertu des règles comptables généralement applicables dans la juridiction où cette entité est résidente fiscale, ou qu'elle serait tenue de le faire si ses participations étaient négociées sur un marché réglementé dans la juridiction où elle a son domicile fiscal, et

b) aucune autre entité constitutive de ce groupe multinational ne détient directement ou indirectement une participation telle que décrite à l'alinéa a) ci-avant dans l'entité constitutive susmentionnée;

9° de uitdrukking “surrogaatmoederentiteit”: een groepsentiteit van de multinationale groep die door die multinationale groep werd aangewezen als enige plaatsvervanger voor de uiteindelijke moederentiteit om namens die multinationale groep het landenrapport in te dienen, wanneer een of meer van de in artikel 321/2, § 2, eerste lid opgenoemde voorwaarden van toepassing zijn;

10° de uitdrukking “rapporteringsperiode”, gebruikt in verband met een multinationale groep: de periode waarvoor de uiteindelijke moederentiteit van de multinationale groep haar geconsolideerde jaarrekening opmaakt;

11° de uitdrukking “internationaal akkoord”: de Multilaterale overeenkomst inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden van 25 januari 1988, elk bilateraal of multilateraal belastingverdrag of elk akkoord inzake de uitwisseling van belastinggegevens waarbij België partij is en die voorziet in de uitwisseling van inlichtingen, daaronder begrepen de automatische uitwisseling van die gegevens;

12° de uitdrukking “kwalificerend akkoord tussen bevoegde autoriteiten”: een akkoord:

a) dat gesloten is tussen gemachtigde vertegenwoordigers van België en rechtsgebieden buiten de Europese Unie die partij zijn bij een internationaal akkoord, en

b) dat de automatische uitwisseling vereist van landenrapporten tussen de rechtsgebieden die partij zijn;

13° de uitdrukking “geconsolideerde jaarrekening”: de jaarrekening van een multinationale groep waarin de activa, passiva, de opbrengsten, de kosten en, in voorkomend geval, de kasstromen van de uiteindelijke moederentiteit en van de groepsentiteiten weergegeven zijn als die van een enkele economische entiteit;

14° de uitdrukking “systematische nalatigheid”, gebruikt in verband met een rechtsgebied: het feit dat een rechtsgebied een in werking zijnd kwalificerend akkoord tussen bevoegde autoriteiten heeft met België, maar dat dit rechtsgebied om andere redenen dan die welke in overeenstemming zijn met de bepalingen van dat akkoord, die automatische uitwisseling opgeschort heeft, dan wel anderszins stelselmatig nagelaten heeft om aan België automatisch de landenrapporten te bezorgen die het in zijn bezit heeft en die multinationale groepen betreffen die groepsentiteiten hebben in België;

15° de uitdrukking “landenrapport”: een rapport dat de volgende elementen bevat:

9° l’expression “entité mère de substitution”: une entité constitutive du groupe multinational qui a été mandatée par ce groupe, en qualité d’unique substitut de l’entité mère ultime, pour déposer la déclaration pays par pays pour le compte de ce groupe multinational, lorsqu’une ou plusieurs des conditions énoncées à l’article 321/2, § 2, alinéa 1er, s’appliquent;

10° l’expression “période déclarable”, en ce qui concerne un groupe multinational: la période pour laquelle l’entité mère ultime du groupe multinational établit ses comptes annuels consolidés;

11° l’expression “accord international”: la Convention multilatérale concernant l’assistance administrative mutuelle en matière fiscale du 25 janvier 1988, toute convention fiscale bilatérale ou multilatérale ou tout accord d’échange de renseignements fiscaux auquel la Belgique est partie et qui prévoit l’échange de renseignements, y compris de façon automatique;

12° l’expression “accord éligible entre autorités compétentes”: un accord:

a) conclu entre des représentants autorisés de la Belgique et des juridictions hors de l’Union Européenne qui sont parties à un accord international, et

b) qui prévoit l’échange automatique des déclarations pays par pays entre les juridictions parties

13° l’expression “comptes annuels consolidés”: les comptes annuels d’un groupe multinational dans lesquels les actifs, les passifs, les produits, les charges et, le cas échéant, les flux de trésorerie de l’entité mère ultime et des entités constitutives sont présentés comme étant ceux d’une seule entité économique;

14° l’expression “défaillance systématique” au regard d’une juridiction: le fait qu’une juridiction a en vigueur avec la Belgique un accord éligible entre autorités compétentes mais que cette juridiction a suspendu cet échange automatique pour des raisons autres que celles prévues par les dispositions de cet accord, ou a négligé de façon systématique de transmettre automatiquement à la Belgique les déclarations pays par pays en sa possession relatives à des groupes multinationaux qui ont des entités constitutives en Belgique;

15° l’expression “déclaration pays par pays”: une déclaration qui contient les éléments suivants:

a) verzamelde informatie over het bedrag van de opbrengsten en van de winst of verlies vóór inkomstenbelasting, over de betaalde inkomstenbelasting, in de enkelvoudige jaarrekening opgenomen nog verschuldigde inkomstenbelasting, het gestorte kapitaal, de gereserveerde winst, het aantal personeelsleden, uitgedrukt in voltijdse equivalenten, en alle activa met uitzondering van liquiditeiten, geldbeleggingen met een vervaldatum korter dan drie maanden dewelke niet onderhevig zijn aan significante waardeschommelingen, immateriële vaste activa en aandelen geboekt binnen de financiële vaste activa, en dit voor elk rechtsgebied waarin de multinationale groep actief is;

b) een identificatie van elke groepsentiteit van de multinationale groep met vermelding van het rechtsgebied waarvan die groepsentiteit inwoner is, en indien verschillend, het rechtsgebied op grond van wiens wetgeving die groepsentiteit werd opgericht, en de aard van de voornaamste bedrijfsactiviteit of –activiteiten van die groepsentiteit;

16° de uitdrukking “bedrijfseenheid”: elk onderdeel, divisie, departement van de Belgische groepsentiteit gegroepeerd rond een bepaalde activiteit, productgroep of technologie.”.

Art. 57

In dezelfde afdeling I/1, ingevoegd bij artikel 55, wordt een artikel 321/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 321/2. § 1. Elke Belgische groepsentiteit die de uiteindelijke moederentiteit van een multinationale groep is, moet binnen 12 maanden na de laatste dag van de rapporteringsperiode bij de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen een landenrapport indienen dat betrekking heeft op die rapporteringsperiode.

§ 2. Een Belgische groepsentiteit die niet de uiteindelijke moederentiteit van een multinationale groep is, moet binnen 12 maanden na de laatste dag van de rapporteringsperiode bij de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen een landenrapport indienen, dat betrekking heeft op de laatst afgesloten rapporteringsperiode van de multinationale groep waarvan ze een groepsentiteit is, indien een van de volgende voorwaarden vervuld is:

— de uiteindelijke moederentiteit van de multinationale groep is in het rechtsgebied waarvan zij fiscaal inwoner is niet verplicht om een landenrapport in te dienen; of

a) des informations agrégées sur le montant des produits et du bénéfice ou de la perte avant impôt sur les revenus, l’impôt sur les revenus payé, l’impôt sur les revenus encore dû mentionné dans les comptes annuels, le capital libéré, les bénéfices réservés, le nombre du personnel et tous les actifs à l’exception des liquidités, des placements de trésorerie dont la date d’échéance est inférieure à trois mois et qui ne sont pas sujets à des fluctuations de valeur importantes, des immobilisations incorporelles et des actions enregistrées dans les immobilisations financières, ce pour chacune des juridictions dans lesquelles le groupe multinational exerce des activités;

b) une identification de chaque entité constitutive du groupe multinational, précisant la juridiction dont cette entité constitutive est résidente et, si elle diffère, la juridiction selon les lois de laquelle cette entité constitutive a été constituée, ainsi que la nature de son activité ou de ses activités commerciales principale(s);

16° l’expression “unité d’exploitation”: chaque composante, division, département de l’entreprise constitutive belge regroupée autour d’une activité, un groupe de produits ou une technologie particuliers.”.

Art. 57

Dans la même section I/1, insérée par l’article 55, est inséré un article 321/2, rédigé comme suit:

“Art. 321/2. § 1er. Chaque entité constitutive belge qui est l’entité mère ultime d’un groupe multinational doit, dans les 12 mois qui suivent le dernier jour de la période déclarable, faire parvenir à l’administration belge compétente pour l’établissement des impôts sur les revenus une déclaration pays par pays portant sur cette période déclarable.

§ 2. Une entité constitutive belge qui n’est pas l’entité mère ultime d’un groupe multinational doit, dans les 12 mois qui suivent le dernier jour de la période déclarable, faire parvenir à l’administration belge compétente pour l’établissement des impôts sur les revenus une déclaration pays par pays portant sur la dernière période déclarable clôturée du groupe multinational dont elle est une entité constitutive, si l’une des conditions suivantes est remplie:

— l’entité mère ultime du groupe multinational n’est pas tenue de déposer une déclaration pays par pays dans la juridiction dont elle est résidente fiscale; ou

— uiterlijk 12 maanden na de laatste dag van de rapporteringsperiode heeft het rechtsgebied waarvan de uiteindelijke moederentiteit fiscaal inwoner is geen in werking zijnd kwalificerend akkoord tussen bevoegde autoriteiten waarbij België partij is; of

— de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen heeft aan de Belgische groepsentiteit laten weten dat er sprake geweest is van systematische nalatigheid vanwege het rechtsgebied waarvan de uiteindelijke moederentiteit fiscaal inwoner is.

De Belgische groepsentiteit zal aan haar ultieme moederentiteit verzoeken om haar al de nodige informatie te verschaffen teneinde te voldoen aan haar verplichtingen om een landenrapport in te dienen. Indien een Belgische groepsentiteit desondanks niet alle vereiste informatie verkregen of verworven heeft om voor de multinationale groep te rapporteren, zal de Belgische groepsentiteit een landenrapport indienen met alle verkregen of verworven informatie waarover zij beschikt, en zal zij de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen ervan in kennis stellen dat de uiteindelijke moederentiteit geweigerd heeft om de vereiste informatie beschikbaar te stellen. De Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen zal alle lidstaten van de Europese Unie, alsook de Europese Commissie, op de hoogte brengen van die weigering.

Wanneer meerdere groepsentiteiten van dezelfde multinationale groep fiscaal inwoner zijn van de Europese Unie, en een of meer van de in het eerste lid uiteengezette voorwaarden vervuld zijn, mag de multinationale groep een van die groepsentiteiten aanwijzen om:

— uiterlijk 12 maanden na de laatste dag van de rapporteringsperiode het landenrapport in te dienen dat betrekking heeft op de laatst afgesloten rapporteringsperiode, en

— de belastingadministratie waar het landenrapport wordt ingediend kennis te geven van het feit dat die indiening gebeurt teneinde gevolg te geven aan de indieningsvereisten die gelden voor al de groepsentiteiten van die multinationale groep die fiscaal inwoner zijn van de Europese Unie.

Wanneer een groepsentiteit niet alle informatie kan verkrijgen of verwerven die vereist is voor het indienen van een landenrapport, zal die groepsentiteit niet in aanmerking komen om te worden aangewezen als rapporterende entiteit voor de multinationale groep zoals

— au plus tard 12 mois après le dernier jour de la période déclarable, la juridiction dont l'entité mère ultime est résidente fiscale n'a pas d'accord éligible entre autorités compétentes en vigueur auquel la Belgique est partie; ou

— l'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus a informé l'entité constitutive belge d'une défaillance systématique de la part de la juridiction dont l'entité mère ultime est résidente fiscale.

L'entité constitutive belge demandera à son entité mère ultime de lui fournir toutes les informations nécessaires pour pouvoir se conformer à son obligation de déposer une déclaration pays par pays. Si, malgré tout, l'entité constitutive belge n'a pas obtenu ou ne s'est pas procuré toutes les informations requises pour procéder à une déclaration pour le groupe multinational, cette entité constitutive belge déposera une déclaration pays par pays contenant toutes les informations dont elle dispose, qu'elle les ait obtenues ou qu'elle se les soit procurées, et communiquera à l'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus le fait que l'entité mère ultime a refusé de mettre à sa disposition les informations requises. L'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus informera de ce refus tous les autres États membres de l'Union Européenne.

Lorsque plusieurs entités constitutives du même groupe multinational sont des entités constitutives qui sont résidentes fiscales de l'Union Européenne, et qu'une ou plusieurs des conditions prévues à l'alinéa premier sont remplies, le groupe multinational peut désigner l'une de ces entités constitutives pour:

— déposer auprès de l'administration compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus, au plus tard 12 mois après le dernier jour de la période déclarable, la déclaration pays par pays portant sur la dernière période déclarable clôturée, et

— informer l'administration compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus du fait que ce dépôt vise à remplir les obligations déclaratives applicables à toutes les entités constitutives de ce groupe multinational qui sont résidentes fiscales de l'Union Européenne.

Lorsqu'une entité constitutive ne peut obtenir ou se procurer toutes les informations nécessaires pour déposer une déclaration pays par pays, elle ne peut être désignée comme entité déclarante pour le groupe multinational, conformément à l'alinéa précédent. Cette

omschreven in het voorafgaande lid. Deze regel doet geen afbreuk aan de verplichting van de groepsentiteit om de lidstaat waarvan zij inwoner is in kennis te stellen van het feit dat de uiteindelijke moedermaatschappij geweigerd heeft om de vereiste informatie beschikbaar te stellen.

§ 3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 van dit artikel, is een Belgische groepsentiteit niet verplicht om bij de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen een landenrapport in te dienen dat betrekking heeft op enige rapporteringsperiode indien de multinationale groep waarvan ze een groepsentiteit is uiterlijk 12 maanden na de laatste dag van de rapporteringsperiode een landenrapport ter beschikking stelt, dat betrekking heeft op die rapporteringsperiode, via een surrogaatmoederentiteit die dat landenrapport indient bij de belastingautoriteit van het rechtsgebied waarvan zij inwoner is. Hierbij moet aan de volgende voorwaarden voldaan zijn:

1. het rechtsgebied waarvan de surrogaatmoederentiteit fiscaal inwoner is, verplicht het indienen van een landenrapport;

2. uiterlijk 12 maanden na de laatste dag van de rapporteringsperiode waarvoor het landenrapport moet ingediend worden, heeft het rechtsgebied waarvan de surrogaatmoederentiteit fiscaal inwoner is een in werking zijnd kwalificerend akkoord tussen bevoegde autoriteiten waarbij België partij is;

3. het rechtsgebied waarvan de surrogaatmoederentiteit fiscaal inwoner is, heeft de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen geen kennis gegeven van een systematische nalatigheid;

4. het rechtsgebied waarvan de surrogaatmoederentiteit fiscaal inwoner is, werd uiterlijk op de laatste dag van de rapporteringsperiode van die multinationale groep door de groepsentiteit die fiscaal inwoner is van dat rechtsgebied op de hoogte gebracht van het feit dat die groepsentiteit de surrogaatmoederentiteit is; en

5. er werd aan de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen een kennisgeving bezorgd in overeenstemming met artikel 321/3, § 2.

§ 4. De verplichtingen in voorgaande paragrafen gelden voor multinationale groepen die, voor de rapporteringsperiode die onmiddellijk voorafgaat aan de laatste afgesloten rapporteringsperiode, een totaal van 750 miljoen euro of meer geconsolideerde

règle est sans préjudice de l'obligation de l'entité constitutive de communiquer à l'État membre de sa résidence fiscale le fait que l'entité mère ultime a refusé de mettre à disposition les informations requises.

§ 3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 du présent article, une entité constitutive belge n'est pas tenue de déposer auprès de l'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus une déclaration pays par pays relative à une période déclarable quelconque si, au plus tard 12 mois après le dernier jour de cette période déclarable, le groupe multinational dont elle est une entité constitutive fournit une déclaration pays par pays relative à cette période déclarable par l'intermédiaire d'une entité mère de substitution qui dépose ladite déclaration auprès de l'autorité fiscale de la juridiction dont elle est résidente. Pour ce faire, il doit être satisfait aux conditions suivantes:

1. la juridiction dont l'entité mère de substitution est résidente fiscale impose le dépôt d'une déclaration pays par pays;

2. au plus tard 12 mois après le dernier jour de la période déclarable pour laquelle la déclaration pays par pays doit être déposée, la juridiction dont l'entité mère de substitution est résidente fiscale a un accord éligible entre autorités compétentes en vigueur auquel la Belgique est partie;

3. la juridiction dont l'entité mère de substitution est résidente fiscale n'a pas informé l'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus d'une défaillance systématique;

4. la juridiction dont l'entité mère de substitution est résidente fiscale a été informée, conformément à l'article 321/3, paragraphe 1er, par l'entité constitutive qui est fiscalement résidente de cette juridiction du fait que cette entité constitutive est l'entité mère de substitution; et

5. une notification a été adressée à l'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus conformément à l'article 321/3, § 2.

§ 4. Les obligations prévues aux paragraphes précédents sont applicables aux groupes multinationaux qui, pour la période déclarable qui précède immédiatement la dernière période déclarable clôturée, ont réalisé des produits consolidé, tel qu'exprimé dans les comptes

bruto-groepsopbrengsten behalen zoals dat tot uiting komt in de geconsolideerde jaarrekening van die groep voor die voorafgaande rapporteringsperiode.

§ 5. Het landenrapport moet ingediend worden door een formulier waarvan het model en de wijze van indiening door de Koning is vastgesteld.".

Art. 58

In dezelfde afdeling I/1, ingevoegd bij artikel 55, wordt een artikel 321/3 ingevoegd, luidende:

"Art. 321/3. § 1. Elke Belgische groepsentiteit van een multinationale groep, die overeenkomstig artikel 321/2, § 4 een landenrapport moet indienen, zal de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen laten weten of zij de uiteindelijke moederentiteit dan wel de surrogaatmoederentiteit of de groepsentiteit overeenkomstig artikel 321/2, § 2 is, en dit uiterlijk op de laatste dag van de rapporteringsperiode van die multinationale groep.

§ 2. Wanneer een Belgische groepsentiteit van een multinationale groep, die overeenkomstig artikel 321/2, § 4 een landenrapport moet indienen, noch de uiteindelijke moederentiteit noch de surrogaatmoederentiteit is noch de groepsentiteit [overeenkomstig artikel 321/2], § 2 is, zal ze uiterlijk op de laatste dag van de rapporteringsperiode van de multinationale groep de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen op de hoogte brengen van de identiteit en de woonplaats van de rapporterende entiteit.".

Art. 59

In dezelfde afdeling I/1, ingevoegd bij artikel 55, wordt een artikel 321/4 ingevoegd, luidende:

"Art. 321/4. § 1. Een Belgische groepsentiteit moet binnen 12 maanden na de laatste dag van de rapporteringsperiode van de multinationale groep bij de Belgische administratie bevoegd voor de vestiging van de inkomstenbelastingen een groepsdossier indienen dat betrekking heeft tot die laatst afgesloten rapporteringsperiode.

§ 2. In het groepsdossier wordt een overzicht gegeven van de multinationale groep, inclusief de aard van de bedrijfsactiviteiten, de immateriële vaste activa, de intragroep financiële verrichtingen en de geconsolideerde financiële en fiscale positie van de multinationale groep, haar algehele verrekenprijspolitiek en haar wereldwijde allocatie van haar inkomsten en economische

annuels consolidés du groupe pour cette période déclarable précédente, d'au moins 750 millions d'euros.

§ 5. La déclaration pays par pays doit être faite sur un formulaire dont le modèle et les modalités de dépôt sont fixés par le Roi.".

Art. 58

Dans la même section I/1, insérée par l'article 55, est inséré un article 321/3, rédigé comme suit:

"Art. 321/3. § 1er. Chaque entité constitutive belge d'un groupe multinational tenu de souscrire une déclaration pays par pays conformément à l'article 321/2, § 4 fera savoir à l'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus, au plus tard le dernier jour de la période déclarable de ce groupe multinational, si elle est l'entité mère ultime ou l'entité mère de substitution.

§ 2. Lorsqu'une entité constitutive belge d'un groupe multinational tenu de souscrire une déclaration pays par pays conformément à l'article 321/2, § 4 n'est ni l'entité mère ultime ni l'entité mère de substitution, elle informera l'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus, au plus tard le dernier jour de la période déclarable de ce groupe multinational, de l'identité et de la résidence de l'entité déclarante.".

Art. 59

Dans la même section I/1, insérée par l'article 55, est inséré un article 321/4, rédigé comme suit:

"Art. 321/4. § 1er. Une entité constitutive belge doit, dans les 12 mois qui suivent le dernier jour de la période déclarable du groupe multinational, déposer auprès de l'administration belge compétente pour l'établissement des impôts sur les revenus un fichier principal relatif à cette dernière période déclarable clôturée.

§ 2. Le fichier principal donne une vue d'ensemble du groupe multinational, y compris la nature de ses activités, les immobilisations incorporelles, les transactions financières intra-groupe et la situation financière et fiscale consolidée du groupe multinational, sa politique générale en matière de prix de transfert et la répartition mondiale de ses revenus et de ses activités

activiteiten om belastingadministraties te ondersteunen bij de beoordeling van de aanwezigheid van een verrekenprijsrisico.

§ 3. De verplichting in § 1 geldt voor elke Belgische groepsentiteit van een multinationale groep die, voor het boekjaar dat onmiddellijk voorafgaat aan het laatste afgesloten boekjaar, één van onderstaande criteria overschrijdt, zoals blijkt uit haar enkelvoudige jaarrekening:

— een totaal van 50 miljoen euro aan bedrijfs- en financiële opbrengsten met uitsluiting van de niet-recurrente opbrengsten;

— een balanstotaal van 1 miljard euro;

— het jaargemiddelde van het personeelsbestand van 100 voltijdse equivalenten.

§ 4. Het groepsdossier moet ingediend worden in een formulier waarvan het model en de indieningsmodaliteiten door de Koning werd vastgesteld.".

Art. 60

In dezelfde afdeling I/1, ingevoegd bij artikel 55, wordt een artikel 321/5 ingevoegd, luidende:

"Art. 321/5. § 1. Een Belgische groepsentiteit, dient bij haar aangifte een lokaal dossier in met betrekking tot het boekjaar waarop die aangifte betrekking heeft.

§ 2. Het lokaal dossier bestaat uit een formulier waarin informatie opgenomen is met betrekking tot de lokale entiteit en een gedetailleerd inlichtingenformulier aangaande de verrekenprijsanalyse van de verrichtingen tussen de lokale entiteit en de buitenlandse entiteiten van de multinationale groep, in het bijzonder de relevante financiële informatie van deze verrichtingen, de vergelijkbaarheidsstudie en de selectie en de toepassing van de meest aangewezen verrekenprijsmethode.

§ 3. De verplichting in § 1 geldt voor elke Belgische groepsentiteit van een multinationale groep die, voor het boekjaar dat onmiddellijk voorafgaat aan het laatste afgesloten boekjaar, één van onderstaande criteria overschrijdt, zoals blijkt uit haar enkelvoudige jaarrekening:

— een totaal van 50 miljoen euro aan bedrijfs- en financiële opbrengsten met uitsluiting van de niet-recurrente opbrengsten;

— een balanstotaal van 1 miljard euro;

économiques afin d'aider les administrations fiscales à évaluer l'existence d'un risque en matière de prix de transfert.

§ 3. L'obligation prévue au § 1er est applicable à toute entité belge constitutive d'un groupe multinational dont les comptes annuels montrent que, pour l'exercice comptable qui précède immédiatement le dernier exercice comptable clôturé, elle dépasse un des critères suivants:

— un total de 50 millions d'euros de produits d'exploitation et de produits financiers, à l'exclusion des produits non-récurrents;

— un total du bilan d'1 milliard d'euros;

— une moyenne annuelle de personnel de 100 équivalents temps plein.

§ 4. Le fichier principal doit être introduit sur un formulaire dont le modèle et les modalités de dépôt sont fixés par le Roi.".

Art. 60

Dans la même section I/1, insérée par l'article 55, est inséré un article 321/5, rédigé comme suit:

"Art. 321/5. § 1er. Une entité belge constitutive doit joindre à sa déclaration un fichier local relatif à l'exercice comptable sur lequel porte la déclaration.

§ 2. Le fichier local est constitué d'un formulaire contenant des informations relatives à l'entité locale et d'un document d'information détaillé concernant l'analyse des prix de transfert des transactions entre l'entité locale et les entités étrangères du groupe multinational, en particulier les informations financières pertinentes relatives à ces transactions, l'étude de comparabilité et la sélection et l'application de la méthode de prix de transfert la plus appropriée.

§ 3. L'obligation prévue au § 1er est applicable à toute entité belge constitutive d'un groupe multinational dont les comptes statutaires montrent que, pour l'exercice comptable qui précède immédiatement l'exercice comptable, elle dépasse un des critères suivants:

— un total de 50 millions d'euros de produits d'exploitation et de produits financiers, à l'exclusion des produits non-récurrents;

— un total du bilan d'1 milliard d'euros;

— het jaargemiddelde van het personeelsbestand van 100 voltijdse equivalenten.

Het inlichtingenformulier bij het lokaal dossier dient slechts ingevuld te worden wanneer voor ten minste één van de bedrijfseenheden binnen de Belgische groepsentiteit de drempelwaarde van een totaal van 1 000 000 euro aan grensoverschrijdende transacties met groepsentiteiten werd overschreden in het laatste afgesloten boekjaar. In dat geval moet het inlichtingenformulier ingevuld worden voor elke bedrijfseenheid die deze drempelwaarde overschrijdt.

§ 4. Het lokale dossier moet ingediend worden in een formulier waarvan het model door de Koning werd vastgesteld.".

Art. 61

In dezelfde afdeling I/1, ingevoegd bij artikel 55, wordt een artikel 321/6 ingevoegd, luidende:

"Art. 321/6. Het landenrapport zal gebruikt worden voor het beoordelen van grote verrekenprijsrisico's en van andere risico's die verband houden met de uitholling van de belastbare grondslag en met winstverschuiving, daaronder begrepen het risico dat leden van de multinationale groep waarvoor regels in verband met verrekenprijzen van toepassing zijn, die regels niet naleven en, waar aangewezen, ook voor het maken van een economische en statistische analyse. Aanpassingen van de verrekenprijzen, mogen niet louter gebaseerd zijn op het landenrapport. Niettegenstaande het voorafgaande, is het niet verboden om het landenrapport als basis te gebruiken om in het kader van een controle verder onderzoek te verrichten naar de verrekenprijsafspraken van de multinationale groep of naar andere belastingaangelegenheden, van een groepsentiteit met als gevolg dat passende correcties mogen gemaakt worden aan het belastbaar inkomen van een groepsentiteit."

Art. 62

In dezelfde afdeling I/1, ingevoegd bij artikel 55, wordt een artikel 321/7 ingevoegd, luidende:

"Art. 321/7. Voor de toepassing van deze afdeling en de daaruit voortvloeiende uitvoeringsbesluiten kan de rapportage van de daarin bedoelde formulieren, naast de gebruikelijke landstalen, ook in het Engels gebeuren.

Voor elk ander gebruik van de formulieren dan de rapportage voorzien onder deze afdeling of een daaruit

— une moyenne annuelle de personnel de 100 équivalents temps plein.

Le document d'information à joindre au fichier local ne doit être rempli que lorsque, pour au moins une des unités d'exploitation au sein de l'entité constitutive belge, la valeur totale des transactions transfrontalières avec des entités constitutives a dépassé le seuil de 1 000 000 euros au cours du dernier exercice comptable clôturé. Dans ce cas, le formulaire d'information doit être rempli pour chaque unité d'exploitation qui dépasse ce seuil.

§ 4. Le fichier local doit être introduit sur un formulaire dont le modèle est fixé par le Roi.".

Art. 61

Dans la même section I/1, insérée par l'article 55, est inséré un article 321/6, rédigé comme suit:

"Art. 321/6. La déclaration pays par pays sera utilisée pour l'évaluation des risques de haut niveau liés aux prix de transfert et d'autres risques associés à l'érosion de la base imposable et au transfert de bénéfices, y compris le risque que des membres du groupe multinational ne respectent pas les règles en matière de prix de transfert qui leur sont applicables. Le cas échéant, la déclaration pays par pays sera également utilisée pour effectuer une analyse économique et statistique. Les ajustements des prix de transfert ne peuvent être fondés uniquement sur la déclaration pays par pays. Nonobstant ce qui précède, il n'est pas interdit d'utiliser la déclaration pays par pays comme base pour accomplir, dans le cadre d'un contrôle, des investigations plus poussées portant sur les accords en matière de prix de transfert ou sur d'autres questions fiscales concernant le groupe multinational, ou une entité constitutive, à la suite desquelles des ajustements adéquats peuvent être apportés au revenu imposable d'une entité constitutive."

Art. 62

Dans la même section I/1, insérée par l'article 55, est inséré un article 321/7, rédigé comme suit:

"Art. 321/7. Pour l'application de la présente section et des arrêtés d'exécution qui en découlent, les formulaires y visés peuvent, outre dans les langues officielles de la Belgique, également être faits en anglais.

Pour toute autre utilisation des formulaires que le rapportage prévu par la présente section ou un contrôle

volgende controle, moet, indien vereist, een vertaling in een van de Belgische landstalen, al dan niet door een beëdigd vertaler, door de belastingplichtige ingediend worden."

Art. 63

In artikel 358 van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 20 juli 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de paragraaf 1 wordt aangevuld met een 5° luidend:

"5° er na een procedure van onderling overleg in toepassing van een internationale overeenkomst ter voorkoming van dubbele belasting of na een procedure in toepassing van het Verdrag ter afschaffing van dubbele belasting in geval van winstcorrecties tussen verbonden ondernemingen (90/436/EEG) van 23 juli 1990, nog belastingen verschuldigd zijn.";

2° in paragraaf 2 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in de inleidende zin worden de woorden "3° en 4°" vervangen door de woorden "3°, 4° en 5°";

b) er wordt een 4° ingevoegd luidend: "4° waarop de procedure bedoeld in § 1, 5°, is beëindigd.".

Art. 64

Artikel 376, § 3, van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 21 december 2013, wordt aangevuld met een 3° luidend:

"3° van de teveel betaalde belasting die werd vastgesteld na een procedure van onderling overleg in toepassing van een internationale overeenkomst ter voorkoming van dubbele belasting of na een procedure in toepassing van het Verdrag ter afschaffing van dubbele belasting in geval van winstcorrecties tussen verbonden ondernemingen (90/436/EEG) van 23 juli 1990".

Art. 65

Artikel 445 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij artikel 51 van deze wet wordt aangevuld met een paragraaf 3 luidende:

en résultant, le contribuable doit, si nécessaire, fournir une traduction dans une des langues officielles de la Belgique, effectuée ou non par un traducteur-juré."

Art. 63

L'article 358 du même Code, modifié pour la dernière fois par la loi du 20 juillet 2006, est modifié comme suit:

1° le paragraphe 1er est complété par un 5° rédigé comme suit:

"5° des impôts sont encore dus à la suite d'une procédure amiable en application d'une convention internationale préventive de la double imposition ou d'une procédure en application de la Convention relative à l'élimination des doubles impositions en cas de corrections des bénéfices des entreprises associées (90/436) du 23 juillet 1990.";

2° le paragraphe 2 est modifié comme suit:

a) dans la phrase liminaire, les mots "3° et 4°" sont remplacés par les mots"3°, 4° et 5°";

b) un 4°, rédigé comme suit, est inséré: "4° la procédure visée au § 1er, 5°, est terminée.".

Art. 64

L'article 376, § 3, du même Code, modifié pour la dernière fois par la loi du 21 décembre 2013, est complété par un 3° rédigé comme suit:

"3° de l'impôt excédentaire payé, tel que constaté après une procédure amiable en application d'une convention internationale préventive de la double imposition ou après une procédure en application de la Convention relative à l'élimination des doubles impositions en cas de corrections des bénéfices des entreprises associées (90/436/CEE) du 23 juillet 1990."

Art. 65

L'article 445 du même Code, modifié par l'article 51 de la présente loi est complété par le paragraphe 3, rédigé comme suit:

"§ 3. In afwijking van § 1, eerste lid, kan de door de bevoegde adviseur-generaal gemachtigde ambtenaar voor een overtreding van de bepalingen van de artikelen 321/1 tot 321/6, evenals van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, een boete opleggen van 1 250 EUR tot 25 000 EUR vanaf de tweede overtreding.

De Koning legt de schaal van de administratieve geldboetes vast en regelt hun toepassingsmodaliteiten.".

Art. 66

Deze afdeling heeft uitwerking:

1° voor de artikelen 63, 64 en 65 vanaf aanslagjaar 2017;

2° voor de overige artikelen voor rapporteringsperiodes van multinationale groepen of boekjaren die beginnen vanaf 1 januari 2016.

Afdeling 4

Invordering

Onderafdeling 1

Schorsing van de invordering

Art. 67

In artikel 300 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, wordt paragraaf 2 vervangen als volgt:

"§ 2. De termijnen van verzet, hoger beroep en cassatie, alsmede het verzet, het hoger beroep en de voorziening in cassatie schorsende tenuitvoerlegging van de gerechtelijke beslissing met betrekking tot maatregelen welke er, zelfs gedeeltelijk, toe strekken de invordering van de belasting te verwezenlijken of te waarborgen, daarin begrepen alle opcentiemen, verhogingen en boeten, alsmede van de desbetreffende interesten en kosten.".

Onderafdeling 2

Vereenvoudigd derdenbeslag

Art. 68

Artikel 85*bis* van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, ingevoegd bij de wet

"§ 3. Par dérogation au § 1er, alinéa 1er, le fonctionnaire délégué par le conseiller général compétent peut, pour une infraction des dispositions des articles 321/1 à 321/6, ainsi que des arrêtés pris pour leur exécution, appliquer une amende de 1 250 EUR à 25 000 EUR. à partir de la deuxième infraction.

Le Roi fixe l'échelle des amendes administratives et règle les modalités d'application de celles-ci.".

Art. 66

La présente section produira ses effets:

1° en ce qui concerne les articles 63, 64 et 65, à partir de l'exercice d'imposition 2017;

2° en ce qui concerne les autres articles, pour les périodes déclarables de groupes multinationaux ou les exercices comptables commençant à partir du 1er janvier 2016.

Section 4

Recouvrement

Sous-section 1re

Suspension du recouvrement

Art. 67

Dans l'article 300 du Code des impôts sur les revenus 1992, le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

"§ 2. Les délais d'opposition, d'appel et de cassation, ainsi que l'opposition, l'appel et le pourvoi en cassation sont suspensifs de l'exécution de la décision de justice afférente, même partiellement, à des mesures destinées à effectuer ou à garantir le recouvrement de l'impôt, y compris tous additionnels, accroissements et amendes, ainsi que des intérêts et frais y relatifs.".

Sous-section 2

Simplification de la saisie-arrêt

Art. 68

L'article 85*bis* du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, inséré par la loi du 8 août 1980 et modifié par les lois

van 8 augustus 1980 en gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989 en 20 juli 2006, wordt vervangen als volgt:

"Art. 85*bis*. § 1. Na de in artikel 85 bedoelde kennisgeving of betekening kan de bevoegde ontvanger, bij aangetekende brief, uitvoerend beslag onder derden leggen op de sommen en zaken die de bewaarnemer of schuldenaar aan de belastingschuldige verschuldigd is of moet teruggeven.

Dit beslag heeft uitwerking vanaf de overhandiging van het stuk aan de geadresseerde.

§ 2. Vanaf de datum van de inwerkingtreding van het akkoord dat hiervoor tussen de derde-beslagene en de bevoegde diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën wordt gesloten, kan de bevoegde ontvanger het in paragraaf 1 bedoelde beslag onder derden leggen door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden.

Dit akkoord blijft van toepassing zolang de derde-beslagene het niet uitdrukkelijk bij aangetekende brief heeft opgezegd. De opzegging gaat in vanaf de eerste dag van de derde maand volgend op de ontvangst van de kennisgeving ervan door de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën.

In de gevallen waarin gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid bedoeld in het eerste lid, heeft het beslag onder derden uitwerking vanaf de datum van ontvangstmelding van het beslag door de derde-beslagene.

Wanneer eenzelfde beslag onder derden achtereenvolgens wordt gelegd volgens de procedures voorzien respectievelijk in het eerste lid en paragraaf 1, eerste lid, zal het beslag gelegd overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid, slechts primeren indien de overhandiging van het stuk aan de geadresseerde zoals bepaald in paragraaf 1, tweede lid, de datum van ontvangstmelding van het beslag door de derde-beslagene zoals bepaald in het derde lid voorafgaat.

De informatie opgenomen in de in de paragrafen 1 en 2 bedoelde kennisgeving van het beslag, is dezelfde, ongeacht of ze wordt meegedeeld door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt of door een aangetekende brief.

De oorsprong en de integriteit van de inhoud van de kennisgeving van het beslag moeten, in geval van verzending door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt, worden verzekerd door middel van aangepaste beveiligingstechnieken.

des 22 décembre 1989 et 20 juillet 2006, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 85*bis.* § 1er. Après la notification ou la signification visées à l'article 85, le receveur compétent peut faire procéder, par pli recommandé, à la saisie-arrêt-exécution entre les mains d'un tiers sur les sommes et effets dus ou appartenant au redevable.

Cette saisie sort ses effets à compter de la remise de la pièce au destinataire.

§ 2. A partir de la date d'effet de l'accord conclu à cette fin entre le tiers saisi et les services compétents du Service public fédéral Finances, le receveur compétent peut effectuer la saisie-arrêt visée au paragraphe 1er au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique.

Cet accord reste d'application tant que le tiers saisi ne l'a pas expressément dénoncé par pli recommandé. La dénonciation prend effet à partir du premier jour du troisième mois qui suit la réception de sa notification par le service compétent du Service public fédéral Finances.

Dans les cas où il est fait usage de la faculté prévue à l'alinéa 1er, la saisie-arrêt sort ses effets à compter de la date de l'accusé de réception de la saisie communiqué par le tiers saisi.

Lorsqu'une même saisie-arrêt est adressée successivement selon les procédures prévues respectivement à l'alinéa 1er et au paragraphe 1er, alinéa 1er, la saisie adressée conformément au paragraphe 1er, alinéa 1er, ne prévaut que lorsque la date de remise de la pièce au destinataire visée au paragraphe 1er, alinéa 2, est antérieure à la date de l'accusé de réception communiqué par le tiers saisi visée à l'alinéa 3.

Les informations reprises dans la notification de saisie visée aux paragraphes 1er et 2 sont les mêmes, qu'elles soient communiquées au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique ou par pli recommandé.

L'origine et l'intégrité du contenu de la notification de saisie en cas d'envoi au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique doivent être assurées au moyen de techniques de protection adaptées.

Opdat de kennisgeving van het beslag op geldige wijze als beslag onder derden zou gelden, moet een digitaal certificaat worden gebruikt.

Ongeacht de toegepaste techniek, wordt er gegarandeerd dat enkel de gerechtigde personen toegang hebben tot de middelen waarmee het digitaal certificaat wordt gecreëerd.

De gevolgde procedures moeten bovendien toelaten dat de natuurlijke persoon die verantwoordelijk is voor de verzending correct kan worden geïdentificeerd en dat het tijdstip van de verzending correct kan worden vastgesteld.

Met als enig doel de in deze paragraaf vermelde bepalingen uit te voeren, wordt de beslagen belastingschuldige geïdentificeerd ofwel door het identificatienummer van het Rijksregister of, bij gebrek daaraan, het identificatienummer van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid wanneer het een natuurlijke persoon betreft, ofwel door het identificatienummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen wanneer het een rechtspersoon betreft.

§ 3. Het beslag onder derden wordt eveneens bij aangetekende brief aan de belastingschuldige aangezegd. Indien de belastingschuldige geen gekende woonplaats meer heeft, geschiedt de aanzegging van het beslag bij aangetekende brief aan de procureur des Konings te Brussel.

De belastingschuldige kan tegen het beslag onder derden bij aangetekende brief verzet aantekenen bij de bevoegde ontvanger binnen de vijftien dagen te rekenen vanaf de afgifte van de aanzegging van het beslag bij de aanbieder van de universele postdienst. De belastingschuldige moet binnen dezelfde termijn bij aangetekende brief de derde-beslagene inlichten.

Wanneer het beslag slaat op inkomsten bedoeld in de artikelen 1409, §§ 1 en 1*bis,* en 1410 van het Gerechtelijk Wetboek, bevat de aanzegging, op straffe van nietigheid, het aangifteformulier voor kind ten laste waarvan het model bepaald is door de minister van Justitie.

§ 4. Het in de paragrafen 1 en 2 bedoelde beslag onder derden geeft aanleiding tot het opmaken en het verzenden, door de bevoegde ontvanger, van een bericht van beslag zoals bedoeld in artikel 1390 van het Gerechtelijk Wetboek.

§ 5. Onder voorbehoud van het bepaalde in de paragrafen 1, 2 en 3, zijn op dit beslag onder derden de

Pour que la notification de saisie soit valable comme saisie-arrêt, un certificat électronique doit être utilisé.

Quelle que soit la technique appliquée, il est garanti que seules les personnes habilitées ont accès aux moyens avec lesquels le certificat électronique est créé.

Les procédures suivies doivent par ailleurs permettre à la personne physique responsable de l'envoi d'être identifiée correctement, ainsi que d'identifier correctement le moment de l'envoi.

Dans le seul but d'exécuter les dispositions visées dans ce paragraphe, le redevable saisi est identifié soit par le numéro d'identification du Registre national, ou à défaut, le numéro d'identification de la Banque-Carrefour de la Sécurité Sociale lorsqu'il s'agit d'une personne physique, soit par le numéro d'identification de la Banque-Carrefour des Entreprises lorsqu'il s'agit d'une personne morale.

§ 3. La saisie-arrêt doit également être dénoncée au redevable par pli recommandé. Lorsque le redevable n'a plus de domicile connu, la dénonciation de la saisie est faite par pli recommandé au procureur du Roi à Bruxelles.

Le redevable peut faire opposition à la saisie-arrêt par pli recommandé adressé au receveur compétent dans les quinze jours de la remise au prestataire de service postal universel de la dénonciation de la saisie. Le redevable doit en informer le tiers saisi dans le même délai par pli recommandé.

Lorsque la saisie porte sur des revenus visés aux articles 1409, §§ 1er et 1er*bis*, et 1410 du Code judiciaire, la dénonciation contient, à peine de nullité, le formulaire de déclaration d'enfant à charge dont le modèle est arrêté par le ministre de la Justice.

§ 4. La saisie-arrêt visée aux paragraphes 1er et 2, donne lieu à l'établissement et à l'envoi, par le receveur compétent, d'un avis de saisie comme prévu à l'article 1390 du Code judicaire.

§ 5. Sous réserve de ce qui est prévu aux paragraphes 1er, 2 et 3, les dispositions des articles 1539,

bepalingen toepasselijk van de artikelen 1539, 1540, 1542, eerste lid, en 1543 van het Gerechtelijk Wetboek, met dien verstande dat:

1° de derde-beslagene zijn verklaring van de sommen of zaken die het voorwerp zijn van het beslag eveneens door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden aan de betrokken ontvanger kan doen indien het beslag onder derden volgens de procedure voorzien in paragraaf 2, eerste lid, werd gelegd. In dit geval is de datum van de verklaring van de sommen of zaken die het voorwerp zijn van het beslag de datum van ontvangstmelding die door de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën wordt verzonden;

2° de derde-beslagene er overeenkomstig artikel 1543 van het Gerechtelijk Wetboek toe gehouden is op overlegging van een afschrift van de aanzegging van het beslag, afgifte te doen van het bedrag van het in paragraaf 3, eerste lid, bedoeld beslag. Wanneer het beslag onder derden wordt gelegd volgens de in paragraaf 2, eerste lid, voorziene procedure, wordt de overlegging van een afschrift van de aanzegging van het beslag geacht te zijn vervuld door de mededeling aan de derde-beslagene van de datum van de afgifte van de aanzegging van het beslag bij de aanbieder van de universele postdienst. In dat geval gebeurt de mededeling eveneens door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden;

3° de afgifte van het bedrag van het beslag geschiedt in handen van de bevoegde ontvanger.

Met als enig doel de in deze paragraaf vermelde bepalingen uit te voeren, wordt de beslagen belastingschuldige geïdentificeerd ofwel door het identificatienummer van het Rijksregister of, bij gebrek daaraan, het identificatienummer van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid wanneer het een natuurlijke persoon betreft, ofwel door het identificatienummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen wanneer het een rechtspersoon betreft.

§ 6. De kosten voor de aangetekende brieven beoogd in de paragrafen 1, 3 en 5 zijn ten laste van de belastingschuldige.

§ 7. De belastingschuldige wordt op de hoogte gebracht van de bestemming van de betalingen en van het saldo na de betalingen.

§ 8. Het uitvoerend beslag onder derden moet geschieden door middel van een deurwaardersexploot op de wijze bepaald in de artikelen 1539 tot 1544 van het Gerechtelijk Wetboek, wanneer blijkt:

1540, 1542, alinéa 1er, et 1543, du Code judiciaire, sont applicables à cette saisie-arrêt, étant entendu que:

1° le tiers saisi peut également faire la déclaration des sommes ou effets, objets de la saisie, au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique au receveur concerné lorsque la saisie-arrêt est adressée selon la procédure prévue au paragraphe 2, alinéa 1er. Dans ce cas, la date de la déclaration des sommes ou effets, objets de la saisie, est la date de l'accusé de réception communiqué par le service compétent du Service public fédéral Finances;

2° le tiers saisi est tenu de vider ses mains conformément à l'article 1543 du Code judiciaire, sur production d'une copie de dénonciation de la saisie visée au paragraphe 3, alinéa 1er. Lorsque la saisie-arrêt est adressée selon la procédure prévue au paragraphe 2, alinéa 1er, la production d'une copie de dénonciation de la saisie est réputée accomplie par la communication au tiers saisi de la date de la remise au prestataire de service postal universel de la dénonciation de la saisie. Dans ce cas, cette communication s'effectue également au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique;

3° la remise du montant de la saisie se fait entre les mains du receveur compétent.

Dans le seul but d'exécuter les dispositions visées dans le présent paragraphe, le redevable saisi est identifié soit par le numéro d'identification du Registre national ou, à défaut, le numéro d'identification de la Banque-Carrefour de la Sécurité Sociale lorsqu'il s'agit d'une personne physique, soit par le numéro d'identification de la Banque-Carrefour des Entreprises lorsqu'il s'agit d'une personne morale.

§ 6. Les frais des plis recommandés visés aux paragraphes 1er, 3 et 5 sont à charge du redevable.

§ 7. Le redevable est avisé de la destination des paiements et du solde après paiements.

§ 8. La saisie-arrêt-exécution doit être pratiquée par exploit d'huissier, de la manière prévue aux articles 1539 à 1544 du Code judicaire, lorsqu'il apparaît:

1° dat de belastingschuldige zich verzet tegen het in de paragrafen 1 en 2 bedoelde beslag;

2° dat de derde-beslagene zijn schuld tegenover de belastingschuldige betwist;

3° dat de sommen en zaken het voorwerp zijn van een verzet of beslag onder derden vóór het in de paragrafen 1 en 2 bedoelde beslag gedaan door andere schuldeisers;

4° dat de zaken te gelde moeten worden gemaakt.

In deze gevallen blijft het door de ontvanger overeenkomstig de paragrafen 1 en 2 gelegde beslag zijn bewarend effect behouden wanneer een uitvoerend beslag onder derden bij deurwaardersexploot wordt gelegd als bepaald bij artikel 1539 van het Gerechtelijk Wetboek, binnen een maand na:

1° ofwel de afgifte bij de aanbieder van de universele postdienst van het verzet van de belastingschuldige als bepaald bij paragraaf 3, tweede lid, of van de verklaring als bepaald bij artikel 1452 van het Gerechtelijk Wetboek;

2° ofwel de ontvangstmelding van deze verklaring indien zij werd verzonden door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden als bepaald bij paragraaf 5, eerste lid, 1°.”.

Afdeling 5

Bankinlichtingen

Onderafdeling 1

Belasting over de toegevoegde waarde

Art. 69

Artikel 62*bis* van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, wordt aangevuld met drie leden, luidende:

“De ambtenaren van de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde met de graad van adviseur-generaal hebben de machtiging in gevallen van fraude en op specifieke en gemotiveerde aanvraag de in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 bedoelde beschikbare gegevens over een schuldenaar op te vragen bij het centraal aanspreekpunt van de Nationale Bank van België.

1° que le redevable s'oppose à la saisie-arrêt visée aux paragraphes 1er et 2;

2° que le tiers saisi conteste sa dette à l'égard du redevable;

3° que les sommes et effets font l'objet de la part d'autres créanciers, d'une opposition ou d'une saisie-arrêt antérieure à la saisie-arrêt visée aux paragraphes 1er et 2;

4° que les effets doivent être réalisés.

Dans ces cas, la saisie-arrêt pratiquée par le receveur en application des paragraphes 1er et 2 garde ses effets conservatoires si le receveur fait procéder par exploit d'huissier, comme prévu à l'article 1539 du Code judicaire, à une saisie-arrêt-exécution entre les mains du tiers dans le mois qui suit:

1° soit la remise au prestataire de service postal universel de l'opposition du redevable prévue au paragraphe 3, alinéa 2, ou de la déclaration prévue à l'article 1452 du Code judiciaire;

2° soit l'accusé de réception de cette déclaration si elle a été transmise au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique comme prévu au paragraphe 5, alinéa 1er, 1°.”.

Section 5

Informations des banques

Sous-section 1re

Taxe sur la valeur ajoutée

Art. 69

L'article 62*bis* du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, inséré par la loi du 28 décembre 1992 et modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2014, est complété par trois alinéas rédigés comme suit:

“Les agents de l’administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée avec le grade conseiller général ont l’autorisation de demander, dans les cas de fraude et sur demande spécifique et motivée, les données disponibles visées à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992 relatives à un redevable au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique.

De in het vorige lid vermelde machtiging wordt slechts verleend als alle andere wettelijke middelen voor het bekomen van de gewenste inlichtingen of informatie uitgeput zijn en na de bevraging van de schuldenaar. Bij die bevraging wordt aan de schuldenaar meegedeeld dat bij gebreke aan antwoord het in het tweede lid bedoelde contactpunt zal worden geraadpleegd.

De raadpleging van het in het tweede lid bedoeld centraal aanspreekpunt gebeurt volgens de modaliteiten voorzien bij toepassing van artikel 322, § 3, derde lid, 3°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.".

Art. 70

In artikel 63*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 29 maart 2012, wordt tussen het tweede en het derde lid een lid ingevoegd, luidende:

"De ontvangers bevoegd voor de invordering van de belasting over de toegevoegde waarde kunnen, teneinde de verschuldigde belasting in te vorderen, de in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 bedoelde beschikbare gegevens met betrekking tot een belastingschuldige opvragen bij het centraal aanspreekpunt van de Nationale Bank van België zonder de beperkingen van artikel 322, §§ 2 tot 4, van hetzelfde Wetboek. De machtiging hiertoe wordt verleend door een ambtenaar met minimum de graad van adviseur–generaal.".

Onderafdeling 2

Douane

Art. 71

Aan artikel 203 van de Algemene wet van 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen wordt een § 4 toegevoegd, luidende als volgt:

"§ 4. Via een gemotiveerde machtiging, uitgaande van de Administrateur-generaal kunnen de ambtenaren van de Algemene administratie van de douane en accijnzen in het kader van de onderzoeken gegevens opvragen uit het Centraal Aanspreekpunt zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 rekening houdend met de beperkingen van artikel 322, §§ 2 tot 4, van hetzelfde Wetboek.".

L'autorisation visée à l'alinéa précédent est uniquement octroyée lorsque tous les autres moyens légaux nécessaires pour l'obtention des renseignements ou informations requis ont été épuisés et, ce après avoir interrogé le redevable. A l'occasion de cette interrogation il est communiqué au redevable qu'à défaut de réponse, il sera procédé à la consultation du point de contact central visé à l'alinéa 2.

La consultation du point de contact central visé à l'alinéa 2, a lieu selon les modalités prévues en application de l'article 322, § 3, alinéa 3, 3°, du Code des impôts sur les revenus 1992.".

Art. 70

Dans l'article 63*bis* du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992 et modifié en dernier lieu par la loi-programme du 29 mars 2012, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 2 et 3:

"Les receveurs compétents pour le recouvrement de la taxe sur la valeur ajoutée peuvent, aux fins de recouvrer la taxe due, demander au point de contact central de la Banque nationale de Belgique les données disponibles visées à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992 relatives à un redevable sans les limitations de l'article 322, §§ 2 à 4, du même Code. L'autorisation visée ici est octroyée par un agent doté au minimum du grade de conseiller général.".

Sous-section 2

Douanes

Art. 71

A l'article 203 de la Loi générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises, est ajouté un § 4 rédigé comme suit:

"§ 4. Via une autorisation motivée émanant de l'Administrateur général, les fonctionnaires de l'Administration générale des douanes et accises peuvent , dans le cadre des enquêtes, demander de se faire communiquer des données par le Point de Contact Central comme prévu à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992 compte tenu des limitations de l'article 322, §§ 2 à 4, du même Code.".

Art. 72

Een artikel 319*bis* wordt in dezelfde Algemene wet ingevoegd, luidende als volgt:

"Art. 319*bis*. § 1. De ontvangers bevoegd voor de douane en accijnzen kunnen teneinde de verschuldigde belasting in te vorderen de in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 bedoelde beschikbare gegevens opvragen bij het centraal aanspreekpunt van de Nationale Bank van België zonder de beperkingen van artikel 322, §§ 2 tot 4, van hetzelfde Wetboek. De machtiging hiertoe wordt verleend door een ambtenaar met minimum de graad van adviseur–generaal.

§ 2. Dezelfde regeling wordt voorzien voor de regionale en centrale diensten bevoegd voor de invordering van douane- en accijnsschulden. Deze machtiging wordt verleend door een ambtenaar met minimum de graad van adviseur-generaal bevoegd voor de Administratie Geschillen.".

Onderafdeling 3

Registratie- en successierechten

Art. 73

Artikel 222 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, opgeheven bij de wet van 15 maart 1999, wordt hersteld als volgt:

"Art. 222. In geval van niet-betaling van een schuld voortvloeiende uit de toepassing van dit Wetboek, kan de ambtenaar die belast is met de inning van die schuld, bij het Centraal Aanspreekpunt van de Nationale Bank bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 de gegevens opvragen die ten aanzien van die schuldenaar beschikbaar zijn zonder de beperkingen van artikel 322, §§ 2 tot 4, van hetzelfde Wetboek. De machtiging hiertoe wordt verleend door een ambtenaar met minimum de graad van adviseur–generaal.".

Art. 74

Artikel 100 van het Wetboek der successierechten, vervangen bij de besluitwet van 4 mei 1940 en gewijzigd bij de wetten van 13 augustus 1947, 22 december 1989, 2 mei 2002, 21 december 2013 en 25 april 2014, wordt aangevuld met twee leden, luidende:

Art. 72

Un article 319*bis* est inséré dans la même Loi générale, rédigé comme suit:

"Art. 319*bis*. § 1er. Aux fins de recouvrer la taxe due, les receveurs compétents pour les douanes et accises peuvent demander au point de contact central de la Banque nationale de Belgique les données disponibles visées à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992 relatives à un redevable sans les limitations de l'article 322, §§ 2 à 4, du même Code. L'autorisation visée ici est octroyée par un agent doté au minimum du grade de conseiller général.

§ 2. La même règle est prévue pour les services régionaux et centraux compétents pour le recouvrement de dettes douanières et accisiennes. Cette autorisation est accordé par un fonctionnaire ayant au minimum le grade de conseiller général compétent pour l'Administration Contentieux.".

Sous-section 3

Droits d'enregistrement et de succession

Art. 73

L'article 222 du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, abrogé par la loi du 15 mars 1999, est rétabli dans la rédaction suivante:

"Art. 222. En cas de non-paiement d'une dette résultant de l'application du présent Code, le fonctionnaire chargé de la perception de cette dette peut demander, auprès du Point de Contact Central de la Banque Nationale visé à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur le revenus 1992, les données disponibles relatives à ce débiteur sans les limitations de l'article 322, §§ 2 à 4, du même Code. L'autorisation visée ici est octroyée par un agent doté au minimum du grade de conseiller général.".

Art. 74

L'article 100 du Code des droits de succession, remplacé par l'arrêté-loi du 4 mai 1940 et modifié par les lois du 13 août 1947, 22 décembre 1989, 2 mai 2002, 21 décembre 2013 et 25 avril 2014, est complété par deux alinéas, rédigé comme suit:

"De ambtenaren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie kunnen zich eveneens, in het kader van het bankonderzoek, richten tot het Centraal Aanspreekpunt van de Nationale Bank zoals bepaald in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992. Deze toegang is voorzien mits machtiging van een ambtenaar met minimum de graad van adviseur-generaal.

Enkel in het kader van de aangiften van nalatenschap kunnen de ambtenaren van Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België om informatie vragen maar mits machtiging van een ambtenaar met minimum de graad van adviseur-generaal.".

Art. 75

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 142[1/1]ingevoegd, luidende:

"Artikel 142[1/1]. In geval van niet-betaling van een schuld voortvloeiende uit de toepassing van dit Wetboek, kan de ambtenaar die belast is met de inning van die schuld, bij het Centraal Aanspreekpunt van de Nationale Bank bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 de gegevens opvragen die ten aanzien van die schuldenaar beschikbaar zijn zonder de beperkingen van artikel 322, §§ 2 tot 4, van hetzelfde Wetboek. De machtiging hiertoe wordt verleend door een ambtenaar met minstens de graad van adviseur–generaal.".

Onderafdeling 4

Raadpleging van het Centraal Aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank door Ontvangers bevoegd voor de invordering van de penale boeten

Art. 76

De ontvangers bevoegd voor de invordering van de penale boeten, verbeurdverklaring van geldsommen, gerechtskosten en bijdragen kunnen de in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 bedoelde beschikbare gegevens opvragen bij het centraal aanspreekpunt van de Nationale Bank zonder de beperkingen van artikel 322, §§ 2 en 4, van hetzelfde Wetboek. De machtiging hiertoe wordt verleend door een ambtenaar met minimum de graad van adviseur–generaal.

"Les fonctionnaires de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale pourront également, dans le cadre de l'enquête en banque, s'adresser au Point de Contact Central de la Banque Nationale comme prévu à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des Impôts sur les revenus 1992. Cet accès se limite sous condition d'autorisation octroyée par un agent doté au minimum du grade de conseiller général.

Seulement dans le cadre de déclarations de succession, les fonctionnaires de l'Administration générale de la Documentation Patrimoniale peuvent contacter le point de contact central tenu par la Banque Nationale de Belgique pour demander des informations , mais à condition d'y avoir été autorisé par un agent doté au minimum d'un grade de conseiller général.".

Art. 75

Dans le même Code, il est inséré un article 142[1/1], rédigé comme suit:

"Article 142[1/1]. En cas de non-paiement d'une dette résultant de l'application du présent Code, le fonctionnaire chargé de la perception de cette dette peut demander, auprès du Point de Contact Central de la Banque Nationale visé à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur le revenus 1992, les données disponibles relatives à ce débiteur sans les limitations de l'article 322, §§ 2 à 4, du même Code. L'autorisation visée ici est octroyée par un agent doté au minimum du grade de conseiller général.".

Sous-section 4

Consultation du point de contact central de la Banque Nationale de Belgique par les receveurs compétents pour le recouvrement des peines pénales

Art. 76

Les receveurs compétents pour le recouvrement des peines pénales, confiscation des sommes d'argent, frais de justice et cotisations peuvent demander au Point de Contact Central de la Banque nationale de Belgique les données disponibles visées à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992, même en l'absence de preuves de fraude fiscale sans les limitations de l'article 322, §§ 2 à 4, du même Code. L'autorisation visée ici est octroyée par un agent doté au minimum du grade de conseiller général.

HOOFDSTUK 4

Niet-fiscale invordering

Afdeling 1

Wijziging van de domaniale wet van 22 december 1949

Art. 77

Artikel 3 van de domaniale wet van 22 december 1949, gewijzigd bij wet van 5 juli 1963, wordt vervangen als volgt:

"Art. 3. § 1. Onverminderd het treffen van bewarende maatregelen overeenkomstig het gemeen recht, wordt iedere som, verschuldigd aan de Staat of aan Staatsorganismen, waarvan de invordering wordt verzekerd door de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen, ingevorderd op basis van een uitvoerbaar verklaard bijzonder kohier, een administratieve uitvoerbare titel of een in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot betaling van deze som.

Voor de toepassing van de hiernavolgende bepalingen verstaat men onder "niet-fiscale schuldvordering" elke som van niet-fiscale aard verschuldigd aan de Staat of aan Staatsorganismen, in hoofdsom, interesten en bijbehoren, waarvan de invordering wordt verzekerd door de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen.

§ 2. Tenzij de niet-fiscale schuldvordering het voorwerp uitmaakt van een administratieve uitvoerbare titel of van een in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot betaling ervan, wordt de niet-fiscale schuldvordering, in geval van niet-betaling, in een bijzonder kohier opgenomen.

De niet-fiscale schuldvordering kan het voorwerp uitmaken van verbeterende bijzondere kohieren in het geval van latere wijzigingen, om welke reden dan ook, van de bedragen opgenomen in het bijzonder kohier overeenkomstig het eerste lid.

De bijzondere kohieren worden opgemaakt en uitvoerbaar verklaard door de bevoegde adviseur-generaal van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen of door een door hem aangewezen ambtenaar.".

CHAPITRE 4

Recouvrement non fiscal

Section 1re

Modifications de la loi domaniale du 22 décembre 1949

Art. 77

L'article 3 de la loi domaniale du 22 décembre 1949, modifié par la loi du 5 juillet 1963, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 3. § 1er. Sans préjudice de la mise en œuvre de mesures conservatoires conformément au droit commun, toute somme due à l'État ou à des organismes d'État dont le recouvrement est assuré par l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales est recouvrée sur base d'un rôle spécial rendu exécutoire, d'un titre exécutoire administratif ou d'une décision judiciaire coulée en force de chose jugée portant condamnation au paiement de cette somme.

Pour l'application des dispositions qui suivent, on entend par "créance non fiscale" toute somme de nature non-fiscal due à l'État ou à des organismes d'État, en principal, intérêts et accessoires, dont le recouvrement est assuré par l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales.

§ 2. Sauf lorsque la créance non fiscale fait l'objet d'un titre exécutoire administratif ou d'une décision judiciaire coulée en force de chose jugée portant condamnation au paiement de celle-ci, la créance non fiscale est, en cas de non-paiement, portée au rôle spécial.

La créance non-fiscale peut faire l'objet de rôles spéciaux rectificatifs en cas de modification ultérieure, pour quelque cause que ce soit, des montants portés au rôle spécial conformément à l'alinéa 1er.

Les rôles spéciaux sont formés et rendus exécutoires par le conseiller général compétent de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales ou par un fonctionnaire délégué par lui.".

Art. 78

Artikel 4 van dezelfde wet, ingevoegd bij wet van 6 juli 1989, wordt vervangen als volgt:

"Art. 4. § 1. Een aanmaning tot betaling, die een uittreksel bevat uit het bijzonder kohier of uit de administratieve uitvoerbare titel met vermelding van de datum van uitvoerbaarverklaring van dit bijzonder kohier of van deze administratieve uitvoerbare titel, of die een afschrift van de uitgifte van de rechterlijke beslissing bevat, wordt bij aangetekende brief aan de schuldenaar verzonden. De afgifte van het stuk bij de aanbieder van de universele postdienst geldt als kennisgeving vanaf de derde daaropvolgende werkdag.

Indien de schuldenaar geen gekende woonplaats in België of in het buitenland heeft, wordt deze aanmaning tot betaling aangetekend verstuurd naar de procureur des Konings te Brussel.

§ 2. De niet-fiscale schuldvordering kan niet worden ingevorderd door uitvoeringsmaatregelen dan na het verstrijken van een termijn van acht dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van aanmaning tot betaling bedoeld in paragraaf 1, behalve indien de rechten van de Schatkist in het gedrang komen, in welk geval zij kan worden ingevorderd door middel van uitvoeringsmaatregelen te rekenen vanaf de voormelde kennisgeving.

§ 3. Deze kennisgeving van de aanmaning tot betaling:

— stuit de verjaringstermijn voor de invordering van de niet-fiscale schuldvordering;

— geldt als ingebrekestelling en doet de moratoire interesten lopen, behalve wanneer een specifieke wettelijke of reglementaire bepaling of de in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot betaling van de niet-fiscale schuldvordering ze eerder deed lopen. De moratoire interesten zijn verschuldigd tegen het tarief vastgelegd in burgerlijke zaken en volgens de regels in dezelfde aangelegenheid, tenzij een specifieke wettelijke of reglementaire bepaling anders bepaalt.".

Art. 79

In dezelfde wet wordt een artikel 5 ingevoegd, luidende:

"Art. 5. § 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van deze wet, gebeurt de tenuitvoerlegging van het uitvoerbaar verklaard bijzonder kohier, de administratieve

Art. 78

L'article 4 de la même loi, inséré par la loi du 6 juillet 1989, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 4. § 1er. Une sommation de payer contenant un extrait du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif mentionnant la date d'exécutoire de ce rôle spécial ou de ce titre exécutoire administratif, ou une copie de l'expédition de la décision judiciaire, est adressée par pli recommandé au débiteur. La remise de la pièce au prestataire de service postal universel vaut notification à compter du troisième jour ouvrable suivant.

Lorsque le débiteur n'a pas de domicile connu en Belgique ou à l'étranger, cette sommation de payer est adressée par pli recommandé au procureur du Roi à Bruxelles.

§ 2. La créance non fiscale ne peut être recouvrée par voies d'exécution qu'à l'expiration d'un délai de huit jours à compter de la notification de la sommation de payer visée au paragraphe 1er, sauf si les droits du Trésor sont en péril, auquel cas elle peut être recouvrée par voies d'exécution à compter de la notification précitée.

§ 3. Cette notification de la sommation de payer:

— interrompt le délai de prescription pour le recouvrement de la créance non fiscale;

— vaut mise en demeure et fait courir les intérêts moratoires, sauf lorsqu'une disposition légale ou réglementaire particulière ou la décision judiciaire coulée en force de chose jugée portant condamnation au paiement de la créance non fiscale les fait courir antérieurement. Les intérêts moratoires sont dus au taux fixé en matière civile, et selon les règles établies en la même matière, sauf si une disposition légale ou réglementaire particulière en dispose autrement.".

Art. 79

Dans la même loi, il est inséré un article 5 rédigé comme suit:

"Art. 5. § 1er. Sous réserve des dispositions de la présente loi, l'exécution du rôle spécial rendu exécutoire, du titre exécutoire administratif ou de la décision judiciaire

uitvoerbare titel of de in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot betaling van de niet-fiscale schuldvordering in overeenstemming met de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, Deel V, Titel III, over de gedwongen tenuitvoerlegging.

De overhandiging door de ontvanger aan de gerechtsdeurwaarder van een uittreksel uit het bijzondere kohier of uit de administratieve uitvoerbare titel met vermelding van de datum van uitvoerbaarverklaring van dat bijzonder kohier of van deze administratieve uitvoerbare titel, of van de uitgifte van de rechterlijke beslissing overeenkomstig artikel 1393 van het Gerechtelijk Wetboek, geldt als volmacht voor alle tenuitvoerleggingen.

Wanneer de ontvanger een bevel tot betaling laat betekenen, moet dit bovenaan een uittreksel uit het bijzonder kohier of van de administratieve uitvoerbare titel bevatten met vermelding van de datum van uitvoerbaarverklaring van dit bijzonder kohier of van deze administratieve uitvoerbare titel.

§ 2. De tenuitvoerlegging van het uitvoerbaar verklaard bijzonder kohier of de administratieve uitvoerbare titel kan slechts worden gestuit door een rechtsvordering voor de rechtbank van eerste aanleg, tenzij een specifieke wettelijke of reglementaire bepaling anders bepaalt.

§ 3. Het bijzonder kohier en de administratieve uitvoerbare titel zijn uitvoerbaar tegen de personen die er niet zijn in opgenomen in de mate dat zij gehouden zijn tot betaling van de niet-fiscale schuldvordering krachtens het gemeen recht of krachtens specifieke wettelijke of reglementaire bepalingen.

Voor de toepassing van de hiernavolgende bepalingen, worden deze personen aangeduid als medeschuldenaars.

De niet-fiscale schuldvordering kan evenwel slechts lastens de medeschuldenaars worden ingevorderd door uitvoeringsmaatregelen:

1° wanneer hen bij aangetekende brief een aanmaning tot betaling werd verstuurd, die een uittreksel bevat uit het bijzonder kohier of uit de administratieve uitvoerbare titel met vermelding van de datum van uitvoerbaarverklaring van dat bijzonder kohier of van deze algemene lijst. De afgifte van het stuk aan de aanbieder van de universele postdienst geldt als kennisgeving vanaf de derde daaropvolgende werkdag.

Indien de medeschuldenaar geen gekende woonplaats heeft in België of in het buitenland heeft, wordt

coulée en force de chose jugée portant condamnation au paiement de la créance non fiscale a lieu conformément aux dispositions du Code judiciaire, Cinquième partie, Titre III, relatif aux exécutions forcées.

La remise, par le receveur à l'huissier de justice, d'un extrait du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif mentionnant la date d'exécutoire de ce rôle spécial ou de ce titre exécutoire administratif, ou de l'expédition de la décision judiciaire conformément à l'article 1393 du Code judiciaire, vaut pouvoir pour toutes exécutions.

Lorsque le receveur fait signifier un commandement de payer, il doit porter en tête un extrait du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif mentionnant la date d'exécutoire de ce rôle spécial ou de ce titre exécutoire administratif.

§ 2. L'exécution du rôle spécial rendu exécutoire ou du titre exécutoire administratif ne peut être interrompue que par une action en justice devant le tribunal de première instance, sauf si une disposition légale ou réglementaire particulière en dispose autrement.

§ 3. Le rôle spécial et le titre exécutoire administratif sont exécutoires contre les personnes qui n'y sont pas reprises dans la mesure où elles sont tenues au paiement de la créance non fiscale en vertu du droit commun ou de dispositions légales ou réglementaires particulières.

Pour l'application des dispositions qui suivent, ces personnes sont dénommées codébiteurs.

La créance non fiscale ne peut toutefois être recouvrée par voies d'exécution à charge des codébiteurs que:

1° si une sommation de payer contenant un extrait du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif mentionnant la date d'exécutoire de ce rôle spécial ou de ce titre exécutoire administratif leur est adressée par pli recommandé. La remise de la pièce au prestataire de service postal universel vaut notification à compter du troisième jour ouvrable suivant.

Lorsque le codébiteur n'a pas de domicile connu en Belgique ou à l'étranger, cette sommation de payer est

deze aanmaning tot betaling aangetekend verstuurd naar de procureur des Konings te Brussel.

2° na het verstrijken van een termijn van acht dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van de aanmaning tot betaling bedoeld onder 1°, behalve indien de rechten van de Schatkist in het gedrang komen.”.

Art. 80

In dezelfde wet wordt een artikel 6 ingevoegd, luidende:

“Art. 6. § 1. De ontvanger kan, bij aangetekende brief, uitvoerend beslag onder derden leggen op de aan de schuldenaar of aan de medeschuldenaar verschuldigde of toebehorende sommen en zaken, tot beloop van het bedrag van de niet-fiscale schuldvordering, geheel of gedeeltelijk, dat door de schuldenaar verschuldigd is of tot betaling van hetgeen waartoe de medeschuldenaar gehouden is.

Dit beslag heeft uitwerking vanaf de overhandiging van het stuk aan de geadresseerde.

§ 2. Vanaf de datum van inwerkingtreding van het akkoord dat hiervoor tussen de derde-beslagene en de bevoegde diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën wordt gesloten, kan de ontvanger het in paragraaf 1 bedoelde beslag onder derden leggen door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden.

Dit akkoord blijft van toepassing zolang de derde-beslagene het niet uitdrukkelijk bij aangetekende brief heeft opgezegd. De opzegging gaat in vanaf de eerste dag van de derde maand volgend op de ontvangst van de kennisgeving ervan door de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën.

In de gevallen waarin gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid bedoeld in het eerste lid, heeft het beslag onder derden uitwerking vanaf de datum van ontvangstmelding van het beslag door de derde-beslagene.

Wanneer eenzelfde beslag onder derden achtereenvolgens wordt gelegd volgens de procedures voorzien respectievelijk in het eerste lid van deze paragraaf en paragraaf 1, eerste lid, zal het beslag gelegd overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid, slechts primeren indien de overhandiging van het stuk aan de geadresseerde zoals bepaald in paragraaf 1, tweede lid, de datum van ontvangstmelding van het beslag door de derde-beslagene zoals bepaald in het derde lid van deze paragraaf, voorafgaat.

adressée par pli recommandé au procureur du Roi à Bruxelles.

2° à l’expiration d’un délai de huit jours à compter de la notification de la sommation de payer visée au 1°, sauf si les droits du Trésor sont en péril.”.

Art. 80

Dans la même loi, il est inséré un article 6 rédigé comme suit:

“Art. 6. § 1er. Le receveur peut faire procéder, par lettre recommandée, à la saisie-arrêt-exécution entre les mains d'un tiers sur les sommes et effets dus ou appartenant au débiteur ou au codébiteur, à concurrence de tout ou partie du montant de la créance non fiscale dû par le débiteur ou au paiement duquel le codébiteur est tenu.

Cette saisie sort ses effets à compter de la remise de la pièce au destinataire.

§ 2. A partir de la date d'effet de l’accord conclu à cette fin entre le tiers saisi et les services compétents du Service public fédéral Finances, le receveur peut effectuer la saisie-arrêt visée au paragraphe 1er au moyen d’une procédure utilisant les techniques de l'informatique.

Cet accord reste d’application tant que le tiers saisi ne l’a pas expressément dénoncé par lettre recommandée. La dénonciation prend effet à partir du premier jour du troisième mois qui suit la réception de sa notification par le service compétent du Service public fédéral Finances.

Dans les cas où il est fait usage de la faculté prévue à l'alinéa 1er, la saisie-arrêt sort ses effets à compter de la date de l'accusé de réception de la saisie communiqué par le tiers saisi.

Lorsqu'une même saisie-arrêt est adressée successivement selon les procédures prévues respectivement à l'alinéa 1er du présent paragraphe et au paragraphe 1er, alinéa 1er, la saisie adressée conformément au paragraphe 1er, alinéa 1er, ne prévaut que lorsque la date de remise de la pièce au destinataire visée au paragraphe 1er, alinéa 2, est antérieure à la date de l'accusé de réception communiqué par le tiers saisi visée à l'alinéa 3 du présent paragraphe.

De informatie opgenomen in de kennisgeving van het beslag bedoeld in deze paragraaf en in paragraaf 1 is dezelfde, ongeacht of ze wordt meegedeeld door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt of door een aangetekende brief.

In geval van verzending door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt, worden de oorsprong en de integriteit van de inhoud van de kennisgeving van het beslag verzekerd door middel van aangepaste beveiligingstechnieken.

Opdat de kennisgeving van het beslag op geldige wijze als beslag onder derden zou gelden, wordt een digitaal certificaat gebruikt.

Ongeacht de toegepaste techniek, wordt er gegarandeerd dat enkel de gerechtigde personen toegang hebben tot de middelen waarmee het digitaal certificaat wordt gecreëerd.

De gevolgde procedures laten toe dat de natuurlijke persoon die verantwoordelijk is voor de verzending kan worden geïdentificeerd en dat het tijdstip van de verzending kan worden vastgesteld.

Met als enig doel de in deze paragraaf vermelde bepalingen uit te voeren, wordt de beslagen schuldenaar of de beslagen medeschuldenaar geïdentificeerd ofwel door het identificatienummer van het Rijksregister of, bij gebrek daaraan, het identificatienummer van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, wanneer het een natuurlijke persoon betreft, ofwel door het identificatienummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen wanneer het een rechtspersoon betreft.

§ 3. Het beslag onder derden wordt eveneens bij aangetekende brief aan de schuldenaar of medeschuldenaar aangezegd. Indien de schuldenaar of medeschuldenaar geen gekende woonplaats heeft, geschiedt de aanzegging van het beslag bij aangetekende brief aan de procureur des Konings te Brussel.

De schuldenaar of medeschuldenaar kan tegen het beslag onder derden bij aangetekende brief verzet aantekenen bij de ontvanger binnen de vijftien dagen te rekenen vanaf de afgifte bij de aanbieder van de universele postdienst van de aanzegging van het beslag. De schuldenaar of medeschuldenaar licht binnen dezelfde termijn bij aangetekende brief de derde-beslagene in.

Wanneer het beslag slaat op inkomsten bedoeld in de artikelen 1409, §§ 1 en 1*bis*, en 1410 van het Gerechtelijk Wetboek, bevat de aanzegging, op straffe van nietigheid, het aangifteformulier voor kind ten laste waarvan het model bepaald is door de minister van Justitie.

Les informations reprises dans la notification de saisie visée dans ce paragraphe et au paragraphe 1er sont les mêmes qu'elles soient communiquées au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique ou par lettre recommandée.

En cas d'envoi au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique, l'origine et l'intégrité du contenu de la notification de saisie sont assurées au moyen de techniques de protection adaptées.

Pour que la notification de saisie soit valable comme saisie-arrêt, un certificat électronique est utilisé.

Quelle que soit la technique appliquée, il est garanti que seules les personnes habilitées ont accès aux moyens de création du certificat électronique.

Les procédures mises en œuvre permettent à la personne physique responsable de l'envoi d'être identifiée, ainsi que d'identifier le moment de l'envoi.

Dans le seul but d'exécuter les dispositions visées dans ce paragraphe, le débiteur saisi ou le codébiteur saisi est identifié soit par le numéro d'identification du Registre national ou, à défaut, le numéro d'identification de la Banque-carrefour de la Sécurité Sociale lorsqu'il s'agit d'une personne physique, soit par le numéro d'identification de la Banque-carrefour des Entreprises lorsqu'il s'agit d'une personne morale.

§ 3. La saisie-arrêt est également dénoncée au débiteur ou au codébiteur par lettre recommandée. Lorsque le débiteur ou le codébiteur n'a pas de domicile connu, la dénonciation de la saisie est faite par lettre recommandée au procureur du Roi à Bruxelles.

Le débiteur ou le codébiteur peut faire opposition à la saisie-arrêt par lettre recommandée adressée au receveur dans les quinze jours du dépôt auprès du prestataire de service postal universel de la dénonciation de la saisie. Le débiteur ou codébiteur en informe le tiers saisi dans le même délai par lettre recommandée.

Lorsque la saisie porte sur des revenus visés aux articles 1409, §§ 1er et 1er*bis*, et 1410 du Code judiciaire, la dénonciation contient, à peine de nullité, le formulaire de déclaration d'enfant à charge dont le modèle est arrêté par le ministre de la Justice.

§ 4. Het in de paragrafen 1 en 2 bedoelde beslag onder derden geeft aanleiding tot het opmaken en het verzenden, door de ontvanger, van een bericht van beslag zoals bedoeld in artikel 1390 van het Gerechtelijk Wetboek.

§ 5. Onder voorbehoud van het bepaalde in de paragrafen 1, 2 en 3, zijn op dit beslag onder derden de bepalingen toepasselijk van de artikelen 1539, 1540, 1542, eerste en tweede lid, en 1543 van het Gerechtelijk Wetboek, met dien verstande dat:

1° de derde-beslagene zijn verklaring van de sommen of zaken die het voorwerp zijn van het beslag eveneens door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden aan de ontvanger kan doen wanneer het beslag onder derden volgens de procedure voorzien in paragraaf 2, eerste lid, werd gelegd; in dit geval is de datum van de verklaring van de sommen of zaken die het voorwerp zijn van het beslag de datum van ontvangstmelding die door de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën wordt meegedeeld;

2° de derde-beslagene er overeenkomstig artikel 1543 van het Gerechtelijk Wetboek toe gehouden is op overlegging van een afschrift van de aanzegging van het beslag, afgifte te doen van het in paragraaf 3, eerste lid, bedoelde beslag. Wanneer het beslag onder derden wordt gelegd volgens de in paragraaf 2, eerste lid, voorziene procedure, wordt de overlegging van een afschrift van de aanzegging van het beslag geacht te zijn vervuld door de mededeling aan de derde-beslagene van de datum van afgifte bij de aanbieder van de universele postdienst van de aanzegging van het beslag; in dat geval gebeurt de mededeling eveneens door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt;

3° de afgifte van het bedrag van het beslag geschiedt in handen van de ontvanger.

Met als enig doel de in deze paragraaf vermelde bepalingen uit te voeren, wordt de beslagen schuldenaar of de beslagen medeschuldenaar geïdentificeerd ofwel door het identificatienummer van het Rijksregister of, bij gebrek daaraan, het identificatienummer van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, wanneer het een natuurlijke persoon betreft, ofwel door het identificatienummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen wanneer het een rechtspersoon betreft.

§ 6. De kosten voor de aangetekende brieven beoogd in de paragrafen 1, 3 en 5 zijn ten laste van de schuldenaar of medeschuldenaar.

§ 4. La saisie-arrêt visée aux paragraphes 1er et 2 donne lieu à l'établissement et à l'envoi, par le receveur, d'un avis de saisie comme prévu à l'article 1390 du Code judiciaire.

§ 5. Sous réserve de ce qui est prévu aux paragraphes 1er, 2 et 3, les dispositions des articles 1539, 1540, 1542, alinéas 1er et 2, et 1543, du Code judiciaire, sont applicables à cette saisie-arrêt, étant entendu que:

1° le tiers saisi peut également faire la déclaration des sommes ou effets, objets de la saisie, au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique au receveur lorsque la saisie-arrêt est adressée selon la procédure prévue au paragraphe 2, alinéa 1er; dans ce cas, la date de la déclaration des sommes ou effets, objets de la saisie, est la date de l'accusé de réception communiqué par le service compétent du Service public fédéral Finances;

2° le tiers saisi est tenu de vider ses mains conformément à l'article 1543 du Code judiciaire, sur production d'une copie de la dénonciation de la saisie visée au paragraphe 3, alinéa 1er. Lorsque la saisie-arrêt est adressée selon la procédure prévue au paragraphe 2, alinéa 1er, la production d'une copie de la dénonciation de la saisie est réputée accomplie par la communication au tiers saisi de la date de dépôt auprès du prestataire de service postal universel de la dénonciation de la saisie; dans ce cas, cette communication s'effectue également au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique;

3° la remise du montant de la saisie se fait entre les mains du receveur.

Dans le seul but d'exécuter les dispositions visées au présent paragraphe, le débiteur saisi ou le codébiteur saisi est identifié soit par le numéro d'identification du Registre national ou, à défaut, le numéro d'identification de la Banque-carrefour de la Sécurité Sociale lorsqu'il s'agit d'une personne physique, soit par le numéro d'identification de la Banque-carrefour des Entreprises lorsqu'il s'agit d'une personne morale.

§ 6. Les frais des plis recommandés visés aux paragraphes 1er, 3 et 5 sont à charge du débiteur ou du codébiteur.

§ 7. De schuldenaar of medeschuldenaar wordt op de hoogte gebracht van de bestemming van de betalingen en van het saldo na de betalingen.

§ 8. Het uitvoerend beslag onder derden geschiedt door middel van een deurwaardersexploot op de wijze bepaald in de artikelen 1539 tot 1544 van het Gerechtelijk Wetboek, wanneer blijkt:

1° dat de schuldenaar of medeschuldenaar zich verzet tegen het in de paragrafen 1 en 2 bedoelde beslag;

2° dat de derde-beslagene zijn schuld tegenover de schuldenaar of medeschuldenaar betwist;

3° dat de sommen en zaken het voorwerp zijn van een verzet of beslag onder derden vóór het in de paragrafen 1 en 2 bedoelde beslag gedaan door andere schuldeisers;

4° dat de zaken te gelde moeten worden gemaakt.

In deze gevallen blijft het door de ontvanger overeenkomstig de paragrafen 1 en 2 gelegd beslag zijn bewarend effect behouden wanneer een uitvoerend beslag onder derden bij deurwaardersexploot wordt gelegd als bepaald bij artikel 1539 van het Gerechtelijk Wetboek, binnen een maand na:

1° ofwel de afgifte bij de aanbieder van de universele postdienst van het verzet van de schuldenaar of medeschuldenaar als bepaald in paragraaf 3, tweede lid, of van de verklaring als bepaald in artikel 1452 van het Gerechtelijk Wetboek;

2° ofwel de ontvangstmelding van deze verklaring indien zij werd verzonden door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken gebruikt worden als bepaald bij paragraaf 5, eerste lid, 1°."

Art. 81

In dezelfde wet wordt een artikel 7 ingevoegd, luidende:

"Art. 7. De termijnen van verzet, hoger beroep en cassatie, alsmede het verzet, het hoger beroep en de voorziening in cassatie schorsen de tenuitvoerlegging van de rechterlijke beslissing, met betrekking tot de maatregelen welke er, zelfs gedeeltelijk, toe strekken de invordering van de niet-fiscale schuldvordering te verwezenlijken of te waarborgen.".

§ 7. Le débiteur ou le codébiteur est avisé de la destination des paiements et du solde après paiements.

§ 8. La saisie-arrêt-exécution est pratiquée par exploit d'huissier, de la manière prévue aux articles 1539 à 1544 du Code judiciaire, lorsqu'il apparaît:

1° que le débiteur ou le codébiteur s'oppose à la saisie-arrêt visée aux paragraphes 1er et 2;

2° que le tiers saisi conteste sa dette à l'égard du débiteur ou du codébiteur;

3° que les sommes et effets font l'objet de la part d'autres créanciers, d'une opposition ou d'une saisie-arrêt antérieure à la saisie-arrêt visée aux paragraphes 1er et 2;

4° que les effets doivent être réalisés.

Dans ces cas, la saisie-arrêt pratiquée par le receveur en application des paragraphes 1er et 2 garde ses effets conservatoires si le receveur fait procéder par exploit d'huissier, comme prévu à l'article 1539 du Code judiciaire, à une saisie-arrêt-exécution entre les mains du tiers dans le mois qui suit:

1° soit le dépôt auprès du prestataire de service postal universel de l'opposition du débiteur ou du codébiteur visée au paragraphe 3, alinéa 2, ou de la déclaration visée à l'article 1452 du Code judiciaire;

2° soit l'accusé de réception de cette déclaration lorsqu'elle a été transmise au moyen d'une procédure utilisant les techniques de l'informatique comme prévu au paragraphe 5, alinéa 1er, 1°."

Art. 81

Dans la même loi, il est inséré un article 7 rédigé comme suit:

"Art. 7. Les délais d'opposition, d'appel et de cassation, ainsi que l'opposition, l'appel et le pourvoi en cassation sont suspensifs de l'exécution de la décision de justice afférente, même partiellement, à des mesures destinées à effectuer ou à garantir le recouvrement de la créance non fiscale.".

Art. 82

In dezelfde wet wordt een artikel 8 ingevoegd, luidende:

"Art. 8. § 1. De verjaringstermijn voor de invordering van de niet-fiscale schuldvordering wordt gestuit:

1° op de wijze bepaald in de artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, met uitsluiting van artikel 2244, § 2;

2° door afstand te doen van de op verjaring verlopen termijn;

3° door de verzending, bij aangetekende brief, van een aanmaning tot betaling die een uittreksel bevat uit het bijzonder kohier of uit de administratieve uitvoerbare titel, met vermelding van de datum van de uitvoerbaarverklaring van dat bijzonder kohier of van deze administratieve uitvoerbare titel, of een afschrift van de uitgifte van de rechterlijke beslissing bevat. De afgifte van het stuk bij de aanbieder van de universele postdienst geldt als kennisgeving te rekenen vanaf de derde daaropvolgende werkdag. Indien de schuldenaar of de medeschuldenaar geen gekende woonplaats heeft in België of in het buitenland, wordt deze aanmaning tot betaling aangetekend verstuurd naar de procureur des Konings te Brussel. De kosten voor de aangetekende verzending zijn ten laste van de schuldenaar of medeschuldenaar.

§ 2. Elk rechtsgeding met betrekking tot de invordering van de niet-fiscale schuldvordering dat wordt ingesteld door de Belgische Staat, door de schuldenaar of door elke medeschuldenaar, schorst de verjaring.

De schorsing vangt aan met de inleidende vordering en eindigt wanneer de rechterlijke beslissing in kracht van gewijsde is getreden.".

Art. 83

In dezelfde wet wordt een artikel 9 ingevoegd, luidende:

"Art. 9. § 1. De niet-fiscale schuldvordering in hoofdsom, interesten en bijbehoren wordt gewaarborgd door een wettelijke hypotheek op alle in België gelegen en voor hypotheek vatbare goederen van de schuldenaar en de medeschuldenaar.

De wettelijke hypotheek neemt rang vanaf de dag van de inschrijving die is gebeurd op verzoek van de ontvanger.

Art. 82

Dans la même loi, il est inséré un article 8 rédigé comme suit:

"Art. 8. § 1er. Le délai de prescription pour le recouvrement de la créance non fiscale est interrompu:

1° de la manière prévue par les articles 2244 et suivants du Code civil, à l'exclusion de l'article 2244, § 2;

2° par une renonciation au temps couru de la prescription;

3° par l'envoi, par pli recommandé, d'une sommation de payer contenant un extrait du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif mentionnant la date d'exécutoire de ce rôle spécial ou de de ce titre exécutoire administratif, ou une copie de l'expédition de la décision judiciaire. La remise de la pièce au prestataire de service postal universel vaut notification à compter du troisième jour ouvrable suivant. Lorsque le débiteur ou le codébiteur n'a pas de domicile connu en Belgique ou à l'étranger, cette sommation de payer est adressée par pli recommandé au procureur du Roi de Bruxelles. Les frais d'envoi recommandé sont à charge du débiteur ou codébiteur.

§ 2. Toute instance en justice relative au recouvrement de la créance non fiscale qui est introduite par l'État belge, par le débiteur ou par tout codébiteur, suspend le cours de la prescription.

La suspension débute avec l'acte introductif d'instance et se termine lorsque la décision judiciaire est coulée en force de chose jugée.".

Art. 83

Dans la même loi, il est inséré un article 9 rédigé comme suit:

"Art. 9. § 1er. La créance non fiscale en principal, intérêts et accessoires est garantie par une hypothèque légale sur tous les biens appartenant au débiteur et au codébiteur, situés en Belgique et susceptibles d'hypothèque.

L'hypothèque légale prend rang à compter du jour de l'inscription qui en est faite à la requête du receveur.

§ 2. De inschrijving van de wettelijke hypotheek kan gevorderd worden na de kennisgeving van de aanmaning tot betaling bedoeld in artikel 4, § 1, of in artikel 5, § 3, derde lid, 1°.

In afwijking van de vorige alinea mag, wanneer de rechten van de Schatkist in het gedrang komen, de inschrijving gevorderd worden vanaf de datum van uitvoerbaarverklaring van het bijzonder kohier of de administratieve uitvoerbare titel, of vanaf het moment waarop de rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot betaling van de niet-fiscale schuldvordering in kracht van gewijsde is getreden.

Artikel 19, tweede lid, van de faillissementswet van 8 augustus 1997 is niet van toepassing op de wettelijke hypotheek wat betreft de niet-fiscale schuldvordering die is opgenomen in een bijzonder kohier of in een administratieve uitvoerbare titel die vóór het vonnis van faillietverklaring uitvoerbaar werd verklaard, of die het voorwerp uitmaakt van een rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot betaling hiervan die vóór het vonnis van faillietverklaring in kracht van gewijsde is getreden.

§ 3. De inschrijving van de wettelijke hypotheek heeft plaats, niettegenstaande verzet, betwisting of beroep, op voorlegging van een uittreksel uit het bijzonder kohier of uit de administratieve uitvoerbare titel met vermelding van de datum van de uitvoerbaarverklaring van dat bijzonder kohier of van deze administratieve uitvoerbare titel, of van een afschrift van de uitgifte van de rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot betaling van de niet-fiscale schuldvordering gewaarborgd door de wettelijke hypotheek van de Schatkist.

§ 4. Onverminderd de toepassing van artikel 87 van de hypotheekwet van 16 december 1851, kan de inschrijving van de wettelijke hypotheek worden gevorderd voor een door de ontvanger in het borderel te bepalen bedrag, dat al de interesten en bijbehoren die voor de vereffening van de niet-fiscale schuldvordering in hoofdsom zouden kunnen verschuldigd zijn, vertegenwoordigt.

§ 5. De kosten van de hypothecaire formaliteiten in verband met de wettelijke hypotheek zijn ten laste van de schuldenaar of de medeschuldenaar.

§ 6. De ontvanger verleent handlichting in de administratieve vorm zonder dat hij, tegenover de hypotheekbewaarder, gehouden is verantwoording van de betaling van de verschuldigde sommen te verstrekken.”.

§ 2. L’inscription de l’hypothèque légale peut être requise à compter de la notification de la sommation de payer visée à l’article 4, § 1er ou à l’article 5, § 3, alinéa 3, 1°.

Par dérogation à l’alinéa précédent, lorsque les droits du Trésor sont en péril, l’inscription peut être requise à compter de la date d’exécutoire du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif, ou du moment où la décision judiciaire portant condamnation au paiement de la créance non fiscale est coulée en force de chose jugée.

L’article 19, alinéa 2, de la loi du 8 août 1997 sur les faillites n’est pas applicable à l’hypothèque légale en ce qui concerne la créance non fiscale reprise dans un rôle spécial ou un titre exécutoire administratif rendus exécutoires antérieurement au jugement déclaratif de la faillite, ou faisant l’objet d’une décision judiciaire portant condamnation au paiement de celle-ci coulée en force de chose jugée antérieurement au jugement déclaratif de faillite.

§ 3. L’inscription de l’hypothèque légale a lieu, nonobstant opposition, contestation ou recours, sur présentation d’un extrait du rôle spécial ou du titre exécutoire administratif mentionnant la date d’exécutoire de ce rôle spécial ou de ce titre exécutoire administratif, ou d’une copie de l’expédition de la décision judiciaire portant condamnation au paiement de la créance non fiscale garantie par l’hypothèque légale du Trésor.

§ 4. Sans préjudice de l'application de l'article 87 de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851, l'inscription de l’hypothèque légale peut être requise pour une somme à arbitrer par le receveur, dans le bordereau, en représentation de tous les intérêts et accessoires qui pourraient être dus avant l'acquittement de la créance non fiscale en principal.

§ 5. Les frais de formalités hypothécaires relatives à l'hypothèque légale sont à charge du débiteur ou du codébiteur.

§ 6. Le receveur donne mainlevée dans la forme administrative sans qu'il soit tenu, vis-à-vis du conservateur des hypothèques, de fournir la justification du paiement des sommes dues.”.

Art. 84

In dezelfde wet wordt een artikel 10 ingevoegd, luidende:

"Art. 10. § 1. De bestuursdiensten van de Staat, met inbegrip van de parketten en de griffies van de hoven en van alle rechtscolleges, de besturen van de Gemeenschappen, de Gewesten, de provincies, de agglomeraties, de federaties van gemeenten en de gemeenten evenals de openbare instellingen en inrichtingen, zijn gehouden, wanneer zij daartoe worden aangezocht door een ambtenaar belast met de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen, hem alle in hun bezit zijnde inlichtingen te verstrekken, hem, zonder verplaatsing, van alle in hun bezit zijnde akten, stukken, registers en om het even welke bescheiden inzage te verlenen, en hem alle inlichtingen, afschriften of uittreksels te laten nemen, welke de bedoelde ambtenaar nodig acht om de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen te verzekeren.

Onder "openbare instellingen of inrichtingen" verstaat men de instellingen, maatschappijen, verenigingen, inrichtingen en diensten welke de Staat, een Gemeenschap of een Gewest mede beheert, waaraan de Staat, een Gemeenschap of een Gewest een waarborg verstrekt, op de werkzaamheden waarvan de Staat, een Gemeenschap of een Gewest toezicht uitoefent of waarvan het bestuurspersoneel wordt aangewezen door de federale regering of een Gemeenschaps- of Gewestregering, op haar voordracht of met haar goedkeuring.

Van de akten, stukken, registers, bescheiden of inlichtingen in verband met gerechtelijke procedures mag evenwel geen inzage of afschrift worden verleend zonder uitdrukkelijke toelating van het openbaar ministerie.

§ 2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op de Algemene Directie Statistiek en Economische Informatie van de Federale Overheidsdienst Economie, noch op de Gemeenschappen en Gewesten voor de bevoegdheden die voorheen waren toegekend aan het Economisch en Sociaal Instituut voor de middenstand en die werden overgedragen aan de Gemeenschappen en Gewesten wat de individueel verkregen inlichtingen betreft.".

Art. 85

In dezelfde wet wordt een artikel 11 ingevoegd, luidende:

"Art. 11. Alle administraties die ressorteren onder de Federale Overheidsdienst Financiën zijn gehouden

Art. 84

Dans la même loi, il est inséré un article 10 rédigé comme suit:

"Art. 10. § 1er. Les services administratifs de l'État, y compris les parquets et les greffes des cours et de toutes les juridictions, les administrations des Communautés, des Régions, des provinces, des agglomérations, des fédérations de communes et des communes, ainsi que les établissements et organismes publics sont tenus, lorsqu'ils en sont requis par un fonctionnaire chargé du recouvrement des créances non fiscales, de lui fournir tous renseignements en leur possession, de lui communiquer, sans déplacement, tous actes, pièces, registres et documents quelconques qu'ils détiennent et de lui laisser prendre tous renseignements, copies ou extraits que ledit fonctionnaire juge nécessaires pour assurer le recouvrement des créances non fiscales.

Par "établissements ou organismes publics", on entend les institutions, sociétés, associations, établissements et offices à l'administration desquels l'État, une Communauté ou une Région participe, auxquels l'État, une Communauté ou une Région fournit une garantie, sur l'activité desquels l'État, une Communauté ou une Région exerce une surveillance ou dont le personnel de direction est désigné par le gouvernement fédéral ou un gouvernement de Communauté ou de Région, sur sa proposition ou moyennant son approbation.

Toutefois, les actes, pièces, registres, documents ou renseignements relatifs à des procédures judiciaires ne peuvent être communiqués ou copiés sans l'autorisation expresse du ministère public.

§ 2. Le paragraphe 1er n'est pas applicable à la Direction générale Statistique et Information économique du Service public fédéral Economie, ni aux Communautés et Régions pour les compétences qui autrefois étaient concédées à l'Institut économique et social des Classes moyennes et qui ont été transférées aux Communautés et Régions pour ce qui concerne les renseignements individuels recueillis.".

Art. 85

Dans la même loi, il est inséré un article 11 rédigé comme suit:

"Art. 11. Toutes les administrations qui ressortissent du Service public fédéral Finances sont tenues de

aan de ambtenaren belast met de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen alle in hun bezit zijnde toereikende, ter zake dienende en niet overmatige inlichtingen ter beschikking te stellen, die bijdragen tot de vervulling van de opdracht van die ambtenaren om de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen te verzekeren.".

Art. 86

In dezelfde wet wordt een artikel 12 ingevoegd, luidende:

"Art. 12. Onverminderd het recht van de ambtenaren belast met de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen om mondeling inlichtingen te vragen, is iedere persoon verplicht deze ambtenaren op hun verzoek, binnen de termijn vermeld op de schriftelijke vraag, welke termijn wegens wettige redenen kan worden verlengd, schriftelijk alle toereikende, ter zake dienende en niet overmatige inlichtingen te verstekken die van hem worden gevorderd, teneinde zijn vermogenssituatie of die van derden te bepalen met het oog op het invorderen van de niet-fiscale schuldvorderingen lastens hem of lastens derden .

De ontvanger bevoegd voor de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen kan de in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 bedoelde beschikbare gegevens opvragen bij het centraal aanspreekpunt van de Nationale Bank van België zonder de beperkingen van artikel 322, §§ 2 tot 4, van hetzelfde Wetboek. De machtiging hiertoe wordt verleend door een ambtenaar met minimum de graad van adviseur–generaal.".

Art. 87

In dezelfde wet wordt er een artikel 13 ingevoegd, luidende:

"Art. 13. De gegevens en documenten die in het kader van de toepassing van deze wet worden ontvangen, opgesteld of verzonden, en die door de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën die belast is met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen worden geregistreerd, bewaard of weergegeven volgens een fotografische, optische, elektronische of volgens elke andere informatica- of telegeleidingstechniek, alsook de weergave ervan op een leesbare drager, hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel.".

mettre à disposition des fonctionnaires chargés du recouvrement des créances non fiscales tous les renseignements adéquats, pertinents et non excessifs en leur possession, qui contribuent à la poursuite de la mission de ces fonctionnaires en vue d'assurer le recouvrement des créances non fiscales.".

Art. 86

Dans la même loi, il est inséré un article 12 rédigé comme suit:

"Art. 12. Sans préjudice du droit des fonctionnaires chargés du recouvrement des créances non fiscales de demander des renseignements verbaux, toute personne a l'obligation, lorsqu'elle en est requise par ces fonctionnaires, de leur fournir, par écrit, dans le délai mentionné dans la demande écrite, ce délai pouvant être prolongé pour de justes motifs, tous renseignements adéquats, pertinents et non excessifs en sa possession qui lui sont réclamés en vue d'établir sa situation patrimoniale ou celle de tiers pour assurer le recouvrement des créances non fiscales à sa charge ou à la charge de tiers.

Le receveur compétent pour le recouvrement des créances non fiscales peut demander au point de contact central de la Banque nationale de Belgique les données disponibles visées à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992 relatives à un redevable sans les limitations de l'article 322, §§ 2 à 4, du même Code. L'autorisation visée ici est octroyée par un agent doté au minimum du grade de conseiller général.".

Art. 87

Dans la même loi, il est inséré un article 13 rédigé comme suit:

"Art. 13. Les données et documents reçus, établis ou envoyés dans le cadre de l'application de la présente loi, et qui sont enregistrés, conservés ou reproduits par l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales, selon un procédé photographique, optique, électronique ou par toute autre technique de l'informatique ou de la télématique, ainsi que leur représentation sur un support lisible, ont force probante, sauf preuve contraire.".

Art. 88

In dezelfde wet wordt een artikel 14 ingevoegd, luidende:

"Art. 14. Hij die, in welke hoedanigheid ook, optreedt bij de toepassing van deze wet of die toegang heeft tot de ambtsvertrekken van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën die belast is met de inning en invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen, is, buiten de uitoefening van zijn functie, verplicht tot de meest volstrekte geheimhouding over alles waarvan hij kennis heeft gekregen bij de uitvoering van zijn opdracht.

De ambtenaren van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën die belast is met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen oefenen hun ambt uit wanneer zij aan andere administratieve diensten van de Staat, daaronder begrepen de parketten en de griffies van de hoven en van alle rechtsmachten, en van de Gemeenschappen en de Gewesten, evenals aan de in artikel 10, § 1, tweede lid, bedoelde openbare instellingen of inrichtingen, inlichtingen verstrekken welke voor die administratieve diensten, administraties, openbare instellingen of inrichtingen nodig zijn om de uitvoering van de hun opgedragen wettelijke of reglementaire bepalingen te verzekeren.

De ambtenaren van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën die belast is met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen oefenen eveneens hun ambt uit wanneer zij met betrekking tot de niet-fiscale schuldvordering van een schuldenaar een vraag om raadpleging, uitleg of mededeling van een medeschuldenaar inwilligen.

Personen die deel uitmaken van de diensten waaraan de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën die belast is met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen inlichtingen heeft verstrekt ingevolge het tweede lid, zijn tot dezelfde geheimhouding verplicht en mogen de bekomen inlichtingen niet gebruiken buiten het kader van de wettelijke of reglementaire bepalingen voor de uitvoering waarvan zij zijn verstrekt.".

Art. 89

In dezelfde wet wordt een artikel 15 ingevoegd, luidende:

"Art. 15. Met het oog op de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen door de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën die belast is met

Art. 88

Dans la même loi, il est inséré un article 14 rédigé comme suit:

"Art. 14. Celui qui intervient, à quelque titre que ce soit, dans l'application de la présente loi ou qui a accès dans les bureaux de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales, est tenu de garder, en dehors de l'exercice de ses fonctions, le secret le plus absolu au sujet de tout ce dont il a eu connaissance par suite de l'exécution de sa mission.

Les fonctionnaires de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales restent dans l'exercice de leurs fonctions lorsqu'ils communiquent aux autres services administratifs de l'État, y compris les parquets et les greffes des cours et de toutes les juridictions, et des Communautés et des Régions, ainsi qu'aux établissements ou organismes publics visés à l'article 10, § 1er, alinéa 2, les renseignements qui sont nécessaires à ces services administratifs, administrations, établissements ou organismes publics pour assurer l'exécution des dispositions légales ou réglementaires dont ils sont chargés.

Les fonctionnaires de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales restent également dans l'exercice de leurs fonctions lorsqu'ils accueillent une demande de consultation, d'explication ou de communication relative à la créance non fiscale d'un débiteur, émanant d'un codébiteur.

Les personnes appartenant aux services à qui l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales a fourni des renseignements en application de l'alinéa 2 sont également tenues au même secret et elles ne peuvent utiliser les renseignements obtenus en dehors du cadre des dispositions légales ou réglementaires pour l'exécution desquelles ils ont été fournis.".

Art. 89

Dans la même loi, il est inséré un article 15 rédigé comme suit:

"Art. 15. En vue du recouvrement des créances non fiscales par l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement

de inning en de invordering van deze schulden, kan de bevoegde adviseur-generaal van deze administratie of de door hem gedelegeerde ambtenaar, onder de door hem in elk specifiek geval te bepalen voorwaarden, gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van de interestschuld verlenen en ermee instemmen dat de gedeeltelijke betalingen eerst op het kapitaal worden toegerekend.

In het geval waarin de toestand van de schuldenaar te goeder trouw dat wettigt, gaat hij met hem dadingen aan indien de schuldeiser daarin toestemt.".

Afdeling 2

Wijziging van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën

Art. 90

Artikel 13 van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

"Art. 13. Ten vroegste één maand na de kennisgeving bedoeld in artikel 10, gaat de Dienst voor alimentatievorderingen over tot de invordering van de verschuldigde bedragen door middel van een dwangbevel.

Het dwangbevel wordt uitgevaardigd door de Dienst voor alimentatievorderingen; het wordt geviseerd en uitvoerbaar verklaard door de adviseur-generaal bevoegd voor de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën waaronder de Dienst voor alimentatievorderingen ressorteert, of door een door hem aangewezen ambtenaar.

Het wordt ter kennis gebracht bij aangetekende brief. De afgifte van het stuk bij de aanbieder van de universele postdienst geldt als kennisgeving vanaf de derde daaropvolgende werkdag.

Het dwangbevel mag eveneens worden betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling.".

Art. 91

In artikel 14, § 1 van dezelfde wet, worden de woorden "de kennisgeving of" ingevoegd tussen het woord "Na" en de woorden "de betekening van het in artikel 13 bedoelde dwangbevel".

de ces créances, le conseiller général compétent de cette administration ou un fonctionnaire délégué par lui peut, aux conditions qu'il fixe dans chaque cas particulier, remettre tout ou partie de la dette en intérêts et consentir à ce que les paiements partiels soient imputés d'abord sur le capital.

Dans les cas où la situation du débiteur de bonne foi le justifie, il conclut avec lui des transactions, si le créancier y consent.".

Section 2

Modifications de la loi du 21 février 2003 créant un Service des créances alimentaires au sein du SPF Finances

Art. 90

L'article 13 de la loi du 21 février 2003 créant un Service des créances alimentaires au sein du SPF Finances, modifié par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 13. Au plus tôt un mois après la notification visée à l'article 10, le Service des créances alimentaires procède au recouvrement des montants dus au moyen d'une contrainte.

La contrainte est décernée par le Service des créances alimentaires; elle est visée et rendue exécutoire par le conseiller général compétent de l'administration du Service public fédéral Finances dont relève le Service des créances alimentaires, ou par un fonctionnaire délégué par lui.

Elle est notifiée par pli recommandé. La remise de la pièce au prestataire de service postal universel vaut notification à compter du troisième jour ouvrable suivant.

La contrainte peut également être signifiée par exploit d'huissier de justice avec commandement de payer.".

Art. 91

Dans l'article 14, § 1er, de la même loi, les mots "la notification ou" sont insérés entre le mot "Après" et les mots "la signification de la contrainte".

Art. 92

In artikel 18, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, worden de woorden “artikel 3 van de domaniale wet van 22 december 1949” vervangen door de woorden “artikel 13, tweede tot vierde lid”.

Art. 93

In artikel 19 van dezelfde wet, worden de woorden “de kennisgeving of” ingevoegd tussen de woorden “te rekenen vanaf” en de woorden “de betekening van het dwangbevel”.

Afdeling 3

Wijziging van de wet van 3 augustus 2012 houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten

Art. 94

In artikel 6, § 3, van de wet van 3 augustus 2012 houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten, worden de woorden “, van artikel 14 van de domaniale wet van 22 december 1949” ingevoegd tussen de woorden “diverse rechten en taksen” en de woorden “en van artikel 320”.

Afdeling 4

Wijzigingen aan het Gerechtelijk Wetboek en aan diverse bepalingen

Art. 95

In artikel 669 van het Gerechtelijk Wetboek worden de woorden “ontvanger der registratie” vervangen door de woorden “bevoegde ontvanger van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen”.

Art. 96

In artikel 684, eerste lid, van hetzelfde Wetboek worden de woorden “het kantoor van de ontvanger der registratie” vervangen door de woorden “de bevoegde ontvanger van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen”.

Art. 92

Dans l’article 18, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 12 mai 2014, les mots “l’article 3 de la loi domaniale du 22 décembre 1949” sont remplacés par les mots “l’article 13, alinéas 2 à 4”.

Art. 93

Dans l’article 19 de la même loi, les mots “la notification ou” sont insérés entre les mots “à compter de”et les mots “la signification de la contrainte”.

Section 3

Modification de la loi du 3 août 2012 portant dispositions relatives aux traitements de données à caractère personnel réalisés par le Service public fédéral Finances dans le cadre de ses missions

Art. 94

Dans l’article 6, § 3, de la loi du 3 août 2012 portant dispositions relatives aux traitements de données à caractère personnel réalisés par le Service public fédéral Finances dans le cadre de ses missions, les mots “, de l’article 14 de la loi domaniale du 22 décembre 1949” sont insérés entre les mots “des droits et taxes divers” et les mots “et de l’article 320”.

Section 4

Modifications du Code judiciaire et de dispositions diverses

Art. 95

Dans l’article 669 du Code judiciaire, les mots “receveur de l’enregistrement” sont remplacés par les mots “receveur compétent de l’administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales”.

Art. 96

Dans l’article 684, alinéa 1er, du même Code, les mots “bureau du receveur de l’enregistrement” sont remplacés par les mots “receveur compétent de l’administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales”.

Art. 97

In artikel 693, eerste lid, van hetzelfde Wetboek worden de woorden “het bestuur van registratie en domeinen” vervangen door de woorden “de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen”.

Art. 98

Artikel 694 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

“Art. 694. Indien de tegenpartij van diegene die rechtsbijstand geniet, in de kosten wordt veroordeeld, doet de griffier binnen een maand aan de bevoegde ontvanger van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen een uittreksel uit het vonnis toekomen.

In geval van dading zijn de partijen ertoe gehouden bij een aangetekende brief aan de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen mee te delen dat het geschil beëindigd is. Deze mededeling moet geschieden binnen zestig dagen nadat de overeenkomst getroffen is. Bij gebreke daarvan wordt aan elke partij een administratieve geldboete van ten minste vijftig euro opgelegd, welke kan worden gebracht op het dubbele van de gerechtskosten, door de administratie voorgeschoten.”.

Art. 99

In artikel 695 van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“De Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen verhaalt de eraan verschuldigde gelden overeenkomstig de artikelen 3 en volgende van de domaniale wet van 22 december 1949.”;

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 97

Dans l’article 693, alinéa 1er, du même Code, les mots “l’administration de l’enregistrement et des domaines” sont remplacés par les mots “l’administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales”.

Art. 98

L’article 694 du même Code est remplacé par ce qui suit:

“Art. 694. Si l'adversaire de l'assisté est condamné aux dépens, le greffier transmet, dans le mois, un extrait du jugement au receveur compétent de l’administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales.

En cas de transaction, les parties sont tenues d'informer l’administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales, par lettre recommandée, qu'il a été mis fin au litige. Cette information doit être donnée dans les soixante jours de l'accord intervenu, faute de quoi il est encouru par chacune des parties une amende administrative de cinquante euros au minimum et qui peut être portée au double des frais de justice avancés par l'administration.”.

Art. 99

Dans l’article 695 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° l’alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“Le recouvrement de la créance de l’administration est poursuivi par l’administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales, conformément aux articles 3 et suivants de la loi domaniale du 22 décembre 1949.”;

2° l’alinéa 2 est abrogé.

Art. 100

In artikel 697 van hetzelfde Wetboek worden de woorden “het bestuur der registratie de betaling heeft gedaan, wanneer het voorschotten van dit bestuur betreft” vervangen door de woorden “de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen de betaling heeft gedaan, wanneer het voorschotten van deze administratie betreft”.

Art. 101

De titel van de wet van 18 december 1986 houdende bevoegdverklaring van de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen tot het uitvoeren van bepaalde vermogensrechtelijke verrichtingen voor rekening van de gemeenschaps- en gewestinstellingen wordt vervangen door de volgende titel:

“Wet houdende bevoegdverklaring van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen tot invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor rekening van de Gemeenschappen, de Gewesten en de instellingen van openbaar nut die ervan afhangen”.

Art. 102

Artikel 1 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 1. De administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen kan, op aanvraag, in naam en voor rekening van de Gemeenschappen, de Gewesten en de instellingen van openbaar nut die ervan afhangen, de invordering van hun niet-fiscale schuldvorderingen vervolgen.”.

Art. 103

Artikel 2 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 2. De niet-fiscale schuldvorderingen bedoeld in artikel 1 worden ingevorderd overeenkomstig de artikelen 3 en volgende van de domaniale wet van 22 december 1949.

Bij het uitoefenen van de bevoegdheden die haar krachtens deze wet worden opgedragen voegt

Art. 100

Dans l’article 697 du même Code, les mots “l’administration de l’enregistrement a effectué le payement, s’il s’agit d’avances faites par elle” sont remplacés par les mots “l’administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales a effectué le payement, s’il s’agit d’avances faites par elle”.

Art. 101

L’intitulé de la loi du 18 décembre 1986 habilitant l’Administration de la taxe sur la valeur ajoutée, de l’enregistrement et des domaines à réaliser certaines opérations patrimoniales pour le compte des institutions communautaires et régionales est remplacé par l'intitulé suivant:

“Loi habilitant l’administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales à effectuer le recouvrement des créances non fiscales pour le compte des Communautés, des Régions, ainsi que des organismes d’intérêt public qui en dépendent”.

Art. 102

L’article 1er de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art.1er. L’administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales peut effectuer, à la demande, au nom et pour le compte des Communautés, des Régions, ainsi que des organismes d’intérêt public qui en dépendent, le recouvrement de leurs créances non fiscales.”.

Art. 103

L’article 2 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art. 2. Les créances non fiscales visées à l’article 1er sont recouvrées conformément aux articles 3 et suivants de la loi domaniale du 22 décembre 1949.

Dans l’exercice des attributions qui lui sont confiées en vertu de la présente loi, l’administration du Service

de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen zich naar de onderrichtingen van de overheid die op haar diensten een beroep doet.".

Art. 104

Artikel 15 van de wet van 9 januari 2007 houdende toekenning van een toelage voor het aanschaffen van huisbrandolie, van propaangas in bulk, van lamppetroleum en van aardgas bestemd voor de verwarming van een privéwoning, wordt vervangen als volgt:

"Art. 15. De invordering van de bedragen die bij toepassing van deze wet aan de Staat verschuldigd zijn, wordt vervolgd door de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen overeenkomstig de artikelen 3 en volgende van de domaniale wet van 22 december 1949.".

Art. 105

In artikel 13, tweede lid, van de wet van 8 december 2006 tot vaststelling van een heffing ter bestrijding van het niet benutten van een site voor de productie van elektriciteit door een producent, worden de woorden "bij dwangbevel, overeenkomstig de bepalingen van artikel 94 van de gecoördineerde wetten van 17 juli 1991 op de Rijkscomptabiliteit" vervangen door de woorden "door de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen overeenkomstig de artikelen 3 en volgende van de domaniale wet van 22 december 1949".

Art. 106

Artikel 14 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 107

In artikel 40, § 2, van de wet van 15 december 2013 met betrekking tot medische hulpmiddelen, wordt het eerste lid vervangen als volgt:

"§ 2. Indien geen betaling volgt binnen de in paragraaf 1 bedoelde termijn, verstuurt de ambtenaar de definitieve beslissing met het te betalen bedrag naar de bevoegde ontvanger van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de

public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales agit selon les instructions de l'autorité qui requiert son intervention.".

Art. 104

L'article 15 de la loi du 9 janvier 2007 visant à octroyer une allocation pour l'acquisition du gasoil, du gaz propane en vrac, du pétrole lampant et du gaz naturel destinés au chauffage d'une habitation privée est remplacé par ce qui suit:

"Art. 15. Le recouvrement des sommes dues à l'État en application de la présente loi est poursuivi par l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales conformément aux articles 3 et suivants de la loi domaniale du 22 décembre 1949.".

Art. 105

Dans l'article 13, alinéa 2, de la loi du 8 décembre 2006 établissant un prélèvement visant à lutter contre la non-utilisation d'un site de production d'électricité par un producteur, les mots "par voie de contrainte, conformément aux dispositions de l'article 94 des lois coordonnées du 17 juillet 1991 sur la comptabilité de l'État" sont remplacés par les mots "par l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances non fiscales conformément aux articles 3 et suivants de la loi domaniale du 22 décembre 1949".

Art. 106

L'article 14 de la même loi est abrogé.

Art. 107

Dans l'article 40, § 2, de la loi du 15 décembre 2013 en matière de dispositifs médicaux, l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

"§ 2. Si le paiement n'est pas effectué dans le délai visé au paragraphe 1er, le fonctionnaire envoie la décision définitive avec le montant à payer au receveur compétent de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement

niet-fiscale schuldvorderingen, en worden de verschuldigde gelden ingevorderd overeenkomstig de artikelen 3 en volgende van de domaniale wet van 22 december 1949.".

Art. 108

Artikel 41 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 21 december 2013, wordt opgeheven.

Afdeling 5

Diverse en overgangsbepalingen

Art. 109

Telkens wanneer een wettelijke of reglementaire bepaling stelt dat een aan de Staat of aan een Staatsorganisme niet-fiscale schuldvordering wordt ingevorderd hetzij overeenkomstig artikel 3 van de domaniale wet van 22 december 1949, hetzij door de voormalige administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, door een van zijn rechtsvoorgangers of rechtsopvolgers of door een van zijn ambtenaren, moet dit gelezen worden met weglating van de termen "bij dwangbevel", "door middel van aanmaning-dwangbevel" of "door middel van een dwangbevel" of van soortgelijke termen die verwijzen naar het dwangbevel.

Telkens wanneer een wettelijke of reglementaire bepaling stelt dat een niet-fiscale schuldvordering wordt ingevorderd door de voormalige administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, door een van zijn rechtsvoorgangers of rechtsopvolgers of door een van zijn ambtenaren "op dezelfde wijze als voor het invorderen van de registratierechten", "overeenkomstig de bepalingen van artikel 94 van de gecoördineerde wetten van 17 juli 1991 op de Rijkscomptabiliteit" of "overeenkomstig artikel 94 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991", moet dit gelezen worden als "overeenkomstig de artikelen 3 en volgende van de domaniale wet van 22 december 1949".

Art. 110

Dit hoofdstuk is niet van toepassing op het dwangbevel dat werd betekend voor de datum van zijn inwerkingtreding.

des créances non fiscales, et les sommes dues sont recouvrées conformément aux articles 3 et suivants de la loi domaniale du 22 décembre 1949.".

Art. 108

L'article 41 de la même loi, modifié par la loi du 21 décembre 2013, est abrogé.

Section 5

Dispositions diverses et transitoires

Art. 109

Chaque fois qu'une disposition légale ou réglementaire mentionne qu'une créance non fiscale est recouvrée soit conformément à l'article 3 de la loi domaniale du 22 décembre 1949, soit par l'ancienne administration de la taxe sur la valeur ajoutée, de l'enregistrement et des domaines, par un de ses prédécesseurs ou successeurs juridiques ou par un de ses fonctionnaires, "par voie de contrainte", "par voie de sommation-contrainte", "par la contrainte" ou par des termes similaires faisant référence à la contrainte, il y a lieu de la lire en omettant ces termes.

Chaque fois qu'une disposition légale ou réglementaire mentionne qu'une créance non fiscale est recouvrée par l'ancienne administration de la taxe sur la valeur ajoutée, de l'enregistrement et des domaines, par un de ses prédécesseurs ou successeurs juridiques ou par un de ses fonctionnaires "comme en matière de recouvrement des droits d'enregistrement ", "conformément aux dispositions de l'article 94 des lois coordonnées du 17 juillet 1991 sur la comptabilité de l'État" ou "conformément à l'article 94 des lois sur la comptabilité de l'État, coordonnées le 17 juillet 199 ", il y a lieu de la lire comme mentionnant "conformément aux articles 3 et suivants de la loi domaniale du 22 décembre 1949".

Art. 110

Le présent chapitre n'est pas applicable à la contrainte qui a été signifiée avant la date de son entrée en vigueur.

Afdeling 6

Inwerkingtreding

Art. 111

Dit hoofdstuk treedt in werking op de datum bepaald door de Koning en uiterlijk op 1 januari 2017.

HOOFDSTUK 5

Accijnzen

Afdeling 1

Wijzigingen van de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak

Art. 112

In artikel 3 van de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 3 wordt vervangen als volgt:

"§ 3. Voor de sigaretten mag het totaal van de accijnzen en van de bijzondere accijnzen, geheven overeenkomstig § 1, 2°, en § 2, a), in geen geval minder bedragen dan 161,9645 euro per 1 000 stuks";

2° paragraaf 4, eerste lid, wordt vervangen als volgt:

"§ 4. Voor de rooktabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten en andere soorten rooktabak mag het totaal van de accijnzen en van de bijzondere accijnzen, geheven overeenkomstig § 1, 3°, en § 2, b), in geen geval minder bedragen dan 61,0747 euro per kilogram".

Afdeling 2

Wijzigingen van de programmawet van 27 december 2004

Art. 113

In artikel 419 van de programmawet van 27 december 2004, laatstelijk gewijzigd bij de wet van xxx tot wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken en tot opheffing van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van het koninklijk besluit van

Section 6

Entrée en vigueur

Art. 111

Le présent chapitre entre en vigueur à la date fixée par le Roi et au plus tard le 1er janvier 2017.

CHAPITRE 5

Accises

Section 1re

Modifications de la loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés

Art. 112

Dans l'article 3 de la loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit:

"§ 3. Pour les cigarettes, le total des droits d'accise et des droits d'accise spéciaux perçus conformément aux § 1er, 2°, et § 2, a), ne peut en aucun cas être inférieur à 161,9645 euros par 1 000 pièces";

2° le paragraphe 4, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit:

"§ 4. Pour le tabac à fumer fine coupe destiné à rouler les cigarettes et les autres tabacs à fumer, le total des droits d'accise et des droits d'accise spéciaux perçus conformément aux § 1er, 3°, et § 2, b), ne peut en aucun cas être inférieur à 61,0747 euros par kilogramme".

Section 2

Modifications de la loi-programme du 27 décembre 2004

Art. 113

Dans l'article 419 de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du xxx modifiant la loi-programme du 27 décembre 2004 et la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d'accise sur l'alcool et les boissons alcoolisées et abrogeant l'arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi-programme du 27 décembre 2004 et l'arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant

26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder e), i), wordt vervangen door:

"e) gasolie van de GN-codes 2710 19 41, 2710 19 45 en 2710 19 49 met een zwavelgehalte van meer dan 10 mg/kg:

i) gebruikt als motorbrandstof:

accijns: 198,3148 euro per 1 000 liter bij 15 °C;
bijzondere accijns: 266,7814 euro per 1 000 liter bij 15 °C;
bijdrage op de energie: 14,8736 euro per 1 000 liter bij 15 °C;";

2° de bepaling onder f), i), wordt vervangen door:

"f) gasolie van de GN-code 2710 19 41 met een zwavelgehalte van niet meer dan 10 mg/kg:

i) gebruikt als motorbrandstof:

accijns: 198,3148 euro per 1 000 liter bij 15 °C;
bijzondere accijns: 251,6461 euro per 1 000 liter bij 15 °C;
bijdrage op de energie: 14,8736 euro per 1 000 liter bij 15 °C;".

Art. 114

In artikel 420, § 3, 1°, van de programmawet van 27 december 2004, laatstelijk gewijzigd bij de wet van xxx tot wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken en tot opheffing van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "1 november 2015" worden vervangen door de woorden "1 juli 2016";

2° de woorden "33,29 euro per 1 000 liter bij 15 °C" worden vervangen door de woorden "32,0849 euro per 1 000 liter bij 15 °C";

provisoirement la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d'accise sur l'alcool et les boissons alcoolisées, les modifications suivantes sont apportées:

1° le e), i), est remplacé par:

"e) gasoil relevant des codes NC 2710 19 41, 2710 19 45 et 2710 19 49 d'une teneur en poids de soufre excédant 10 mg/kg:

i) utilisé comme carburant:

droit d'accise: 198,3148 euros par 1 000 litres à 15 °C;
droit d'accise spécial: 266,7814 euros par 1 000 litres à 15 °C;
cotisation sur l'énergie: 14,8736 euros par 1 000 litres à 15 °C;";

2° le f), i), est remplacé par:

"f) gasoil relevant du code NC 2710 19 41 d'une teneur en poids de soufre n'excédant pas 10 mg/kg:

i) utilisé comme carburant:

droit d'accise: 198,3148 euros par 1 000 litres à 15 °C;
droit d'accise spécial: 251,6461 euros par 1 000 litres à 15 °C;
cotisation sur l'énergie: 14,8736 euros par 1 000 litres à 15 °C;".

Art. 114

Dans l'article 420, § 3, 1°, de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du xxx modifiant la loi-programme du 27 décembre 2004 et la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d'accise sur l'alcool et les boissons alcoolisées et abrogeant l'arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi-programme du 27 décembre 2004 et l'arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d'accise sur l'alcool et les boissons alcoolisées, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots "1er novembre 2015" sont remplacés par les mots "1er juillet 2016";

2° les mots "33,29 euros par 1 000 litres à 15 °C" sont remplacés par les mots "32,0849 euros par 1 000 litres à 15 °C";

3° de woorden “34,60 euro per 1 000 liter bij 15 °C” worden vervangen door de woorden “22,3197 euro per 1 000 liter bij 15 °C”;

4° de woorden “50,00 euro per 1 000 liter bij 15 °C” worden vervangen door de woorden “54,5197 euro per 1 000 liter bij 15 °C”.

Art. 115

In artikel 420, § 3, 2°, van de programmawet van 27 december 2004, laatstelijk gewijzigd bij de wet van xxx tot wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken en tot opheffing van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, worden de woorden “1 november 2015” vervangen door de woorden “1 juli 2016”.

Art. 116

In artikel 420, § 3, 2°, i), van de programmawet van 27 december 2004, laatstelijk gewijzigd bij de wet van xxx tot wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken en tot opheffing van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, worden de woorden “26,09 euro per 1 000 liter bij 15 °C” vervangen door de woorden “29,15 euro per 1 000 liter bij 15 °C”.

Art. 117

In artikel 420, § 3, 2°, ii), van de programmawet van 27 december 2004, laatstelijk gewijzigd bij de wet van xxx tot wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken en tot opheffing van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de wet van 7 januari 1998 betreffende de

3° les mots “34,60 euros par 1 000 litres à 15 °C” sont remplacés par les mots “22,3197 euros par 1 000 litres à 15 °C”;

4° les mots “50,00 euros par 1 000 litres à 15 °C” sont remplacés par les mots “54,5197 euros par 1 000 litres à 15 °C”.

Art. 115

Dans l’article 420, § 3, 2°, de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du xxx modifiant la loi-programme du 27 décembre 2004 et la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées et abrogeant l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi-programme du 27 décembre 2004 et l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées, les mots “1er novembre 2015” sont remplacés par les mots “1er juillet 2016”.

Art. 116

Dans l’article 420, § 3, 2°, i), de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du xxx modifiant la loi-programme du 27 décembre 2004 et la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées et abrogeant l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi-programme du 27 décembre 2004 et l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées, les mots “26,09 euros par 1 000 litres à 15 °C” sont remplacés par les mots “29,15 euros par 1 000 litres à 15 °C”.

Art. 117

Dans l’article 420, § 3, 2°, ii), de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du xxx modifiant la loi-programme du 27 décembre 2004 et la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées et abrogeant l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi-programme du 27 décembre 2004 et l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise

structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, worden de woorden “27,40 euro per 1 000 liter bij 15 °C” vervangen door de woorden “16,45 euro per 1 000 liter bij 15 °C”.

Art. 118

In artikel 420, § 3, 2°, iii), van de programmawet van 27 december 2004, laatstelijk gewijzigd bij de wet van xxx tot wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken en tot opheffing van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, worden de woorden “42,80 euro per 1 000 liter bij 15 °C” vervangen door de woorden “48,65 euro per 1 000 liter bij 15 °C”.

Art. 119

In artikel 420, § 3, 2°, iv), van de programmawet van 27 december 2004, laatstelijk gewijzigd bij de wet van xxx tot wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken en tot opheffing van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, worden de woorden “3,17 keer” vervangen door de woorden “3,09 keer”.

Art. 120

In artikel 429, § 5, 1), van de programmawet van 27 december 2004, laatstelijk gewijzigd bij de wet van xxx tot wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken en tot opheffing van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de programmawet van 27 december 2004 en van het koninklijk besluit van 26 oktober 2015 tot voorlopige wijziging van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

sur l’alcool et les boissons alcoolisées, les mots “27,40 euros par 1 000 litres à 15 °C” sont remplacés par les mots “16,45 euros par 1 000 litres à 15 °C”.

Art. 118

Dans l’article 420, § 3, 2°, iii), de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du xxx modifiant la loi-programme du 27 décembre 2004 et la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées et abrogeant l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi-programme du 27 décembre 2004 et l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées, les mots “42,80 euros par 1 000 litres à 15 °C” sont remplacés par les mots “48,65 euros par 1 000 litres à 15 °C”.

Art. 119

Dans l’article 420, § 3, 2°, iv), de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du xxx modifiant la loi-programme du 27 décembre 2004 et la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées et abrogeant l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi-programme du 27 décembre 2004 et l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées, les mots “3,17 fois” sont remplacés par les mots “3,09 fois”.

Art. 120

Dans l’article 429, § 5, 1), de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du xxx modifiant la loi-programme du 27 décembre 2004 et la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées et abrogeant l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi-programme du 27 décembre 2004 et l’arrêté royal du 26 octobre 2015 modifiant provisoirement la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d’accise sur l’alcool et les boissons alcoolisées, les modifications suivantes sont apportées:

1° in de eerste zin worden de woorden “79,0017 euro per 1 000 liter bij 15°C” vervangen door de woorden “112,2917 euro per 1 000 liter bij 15 °C”;

2° in de tweede zin worden de woorden “zoals voorzien in artikel 420, § 3” opgeheven.

Art. 121

De tarieven voorzien in artikel 419, a), b) en c), van de programmawet van 27 december 2004 van gelode benzine van de GN-codes 2710 11 31, 2710 11 51 en 2710 11 59 en van ongelode benzine van de GN-codes 2710 11 41, 2710 11 45 en 2710 11 49 en deze voorzien in artikel 419, e), i), en f), i), van de programmawet van 27 december 2004, voor gasolie van de GN-codes 2710 19 41, 2710 19 45 en 2710 19 49, zoals van toepassing op 31 december 2016 en op 31 december 2017 worden respectievelijk op 1 januari 2017 en op 1 januari 2018 geïndexeerd.

Het indexpercentage dat wordt toegepast op 1 januari 2017 en 1 januari 2018 bedraagt het verschil tussen de index van de consumptieprijzen respectievelijk van juni 2016 en juni 2015 en van juni 2017 en juni 2016.

Dit percentage wordt toegepast op het totale bedrag aan accijnzen. Het resultaat van deze berekening wordt omgevormd naar een verhoging van de bijzondere accijns.

De minister bevoegd voor Financiën publiceert een officieel bericht in het *Belgisch Staatsblad* met vermelding van de tarieven die respectievelijk op 1 januari 2017 en 1 januari 2018 in werking treden.

Afdeling 3

Inwerkingtreding

Art. 122

Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 juli 2016.

HOOFDSTUK 6

Wijzigingen van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting

Art. 123

In de tabel “ III. Rechtbanken van eerste aanleg.” gevoegd bij wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke

1° les mots “79,0017 euros par 1 000 litres à 15 °C” de la première phrase sont remplacés par les mots “112,2917 euros par 1 000 litres à 15 °C”;

2° les mots “comme prévu à l’article 420, § 3” de la deuxième phrase sont abrogés.

Art. 121

Les taux prévus dans l’article 419, a), b) et c), de la loi-programme du 27 décembre 2004 de l’essence au plomb des codes NC 2710 11 31, 2710 11 51 et 2710 11 59 et de l’essence sans plomb des codes NC 2710 11 41, 2710 11 45 et 2710 11 49 et ceux prévus dans l’article 419, e), i), et f), i), de la loi-programme du 27 décembre 2004, pour le gasoil des codes NC 2710 19 41, 2710 19 45 et 2710 19 49, applicables le 31 décembre 2016 et le 31 décembre 2017, sont indexés respectivement le 1er janvier 2017 et le 1er janvier 2018.

Le pourcentage d’indexation appliqué le 1er janvier 2017 et le 1er janvier 2018 s’élève à la différence entre l’index des prix à la consommation, respectivement, de juin 2016 et juin 2015 et de juin 2017 et juin 2016.

Ce pourcentage est appliqué au montant total de l’accise. Le montant résultant du calcul précité est transformé en une augmentation du droit d’accise spécial.

Le ministre ayant les Finances dans ses attributions publie un avis officiel au *Moniteur belge*, mentionnant les taux qui entrent en vigueur respectivement le 1er janvier 2017 et le 1er janvier 2018.

Section 3

Entrée en vigueur

Art. 122

Le présent chapitre entre en vigueur le 1er juillet 2016.

CHAPITRE 6

Modifications de la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire

Art. 123

Dans le tableau “III. Tribunaux de première instance.” annexé à la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire,

inrichting, gewijzigd bij de wet van 1 december 2013, die gewijzigd is bij de wetten van 6 januari 2014 en 25 april 2014, worden in de kolom met opschrift “Kader Parket Substituten ” de volgende wijzigingen aangebracht:

1° voor het arrondissement Antwerpen wordt het cijfer “94” vervangen door het cijfer “95”;

2° voor het arrondissement Brussel Nederlandstalig wordt het cijfer “19” vervangen door het cijfer “21”;

3° voor het arrondissement Brussel Franstalig wordt het cijfer “95” vervangen door het cijfer “98”;

4° voor het arrondissement Oost-Vlaanderen wordt het cijfer “85” vervangen door het cijfer “86”;

5° voor het arrondissement Luik wordt het cijfer “69” vervangen door het cijfer “70”;

6° voor het arrondissement Hainaut – zetel Bergen wordt het cijfer “44” vervangen door het cijfer “ 45 ”.

Art. 124

In de tabel “Aantal substituut-procureurs des Konings gespecialiseerd in fiscale aangelegenheden in de rechtbank van eerste aanleg” gevoegd bij dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 31 december 2012, worden in de kolom “Aantal substituut-procureurs des Konings gespecialiseerd in fiscale aangelegenheden (begrepen in het aantal substituut-procureurs des Konings)” de volgende wijzigingen aangebracht:

1° voor de zetel Antwerpen wordt het cijfer “4” vervangen door het cijfer “5”;

2° voor de zetel Brussel wordt het cijfer “5” vervangen door het cijfer “10”;

3° voor de zetel Gent wordt het cijfer “4” vervangen door het cijfer “5”;

4° voor de zetel Luik wordt het cijfer “4” vervangen door het cijfer “5”;

5° voor de zetel Bergen wordt het cijfer “ 4” vervangen door het cijfer “5”.

remplacé par la loi du 1er décembre 2013 modifiée par les lois du 6 janvier 2014 et du 25 avril 2014, les modifications suivantes sont apportées à la colonne intitulée “ Cadre parquet Substituts ”:

1° pour l’arrondissement d'Anvers le chiffre “94” est remplacé par le chiffre “95”;

2° pour l’arrondissement de Bruxelles néerlandophone le chiffre “19” est remplacé par le chiffre “21”;

3° pour l’arrondissement de Bruxelles francophone le chiffre “95” est remplacé par le chiffre “98”;

4° pour l’arrondissement de Flandre orientale le chiffre “85” est remplacé par le chiffre “86”;

5° pour l’arrondissement de Liège le chiffre “69” est remplacé par le chiffre “70”;

6° pour l’arrondissement de Hainaut – siège Mons le chiffre “44” est remplacé par le chiffre “45”.

Art. 124

Dans le tableau “ Nombre de substituts du procureur du Roi spécialisés en matière fiscale dans les tribunaux de première instance ” annexé à la même loi, remplacé par la loi du 31 décembre 2012, les modifications suivantes sont apportées à la colonne “ Nombre de substituts du procureur du Roi spécialisés en matière fiscale (inclus dans le nombre des substituts du procureur du Roi) ”:

1° au siège d'Anvers le chiffre “4” est remplacé par le chiffre “5”;

2° au siège de Bruxelles le chiffre “5” est remplacé par le chiffre “10”;

3° au siège de Gand le chiffre “4” est remplacé par le chiffre “ 5 ”;

4° au siège de Liège le chiffre “4” est remplacé par le chiffre “5”;

5° au siège de Mons le chiffre “4” est remplacé par le chiffre “5”.

HOOFDSTUK 7

Bevraging van het Centraal Aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Afdeling 1

Bepaling tot wijziging van het Wetboek van strafvordering

Art. 125

Artikel 46*quater*, § 1, van het Wetboek van strafvordering, ingevoegd door de wet van 6 januari 2003 en gewijzigd door de wet van 27 december 2005, wordt aangevuld met een lid, luidende:

"Om de in het vorige lid bedoelde maatregelen mogelijk te maken, kan de procureur des Konings in geval van misdrijven bedoeld in de artikelen 137 tot 141 of 505, eerste lid, 2° tot 4°, van het Strafwetboek of in het kader van fiscale fraude zoals bedoeld in de artikelen 449 en 450 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, in de artikelen 73 en 73*bis* van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, in de artikelen 133 en 133*bis* van het Wetboek der successierechten, in de artikelen 206 en 206*bis* van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, in de artikelen 207 en 207*bis* van het Wetboek diverse rechten en taksen, in de artikelen 220, § 2, 259 en 260 van de Algemene wet van 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen, in de artikelen 3.15.3.0.1. en 3.15.3.0.2. van het decreet houdende de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 en in de artikelen 68 en 68*ter* van het Wetboek van met inkomsten gelijkgestelde belastingen, alsook het misdrijf bedoeld in artikel 5, § 3, van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, , op specifiek en met redenen omkleed verzoek, het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, om informatie vragen.".

Art. 126

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 56*ter* ingevoegd, luidende:

"Art. 56*ter.* Teneinde de maatregelen bedoeld in artikel 46*quater*, § 1, eerste lid, mogelijk te maken, kan de onderzoeksrechter op specifiek en met redenen omkleed verzoek het centraal aanspreekpunt gehouden

CHAPITRE 7

Demande d'informations au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique visé à l'article 322, § 3, du Code des impôts sur les revenus 1992

Section 1re

Disposition modifiant le Code d'instruction criminelle

Art. 125

L'article 46*quater,* § 1er, du Code d'instruction criminelle, inséré par la loi du 6 janvier 2003 et modifié par la loi du 27 décembre 2005, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"Afin de permettre les mesures visées à l'alinéa précédent, le procureur du Roi peut, en cas d'infractions aux articles 137 à 141 ou 505, aliéna 1er, 2° à 4°, du Code pénal ou dans le cadre de la fraude fiscale visée aux articles 449 et 450 du Code des impôts sur les revenus 1992, aux articles 73 et 73*bis* du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, aux articles 133 et 133*bis* du Code des droits de succession, aux articles 206 et 206*bis* du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, aux articles 207 et 207*bis* du Code des droits et taxes divers, aux articles 220, § 2, 259 en 260 de la Loi générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises, aux articles 3.15.3.0.1. en 3.15.3.0.2. du Décret portant le Code flamand de la Fiscalité du 13 décembre 2013 et aux articles 68 et 68*ter* du Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus, ainsi que l'infraction visée à l'article 5, § 3, de la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme, , par sollicitation spécifique et motivée, demander des informations au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique visé à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992.".

Art. 126

Dans le même Code, il est inséré un article 56*ter* rédigé comme suit:

"Art. 56*ter*. Afin de permettre les mesures visées à l'article 46*quater*, § 1er , alinéa 1er, le juge d'instruction peut, par sollicitation spécifique et motivée, demander des informations au point de contact central de la

door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, om informatie vragen.”.

Art. 127

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 158*sexies* ingevoegd, luidende:

“Art. 158*sexies*. De rechtbank kan, om de waarheid aan het licht te brengen, de procureur des Konings door middel van een specifiek en met redenen omkleed verzoek ambtshalve uitnodigen om het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, om informatie te vragen.”.

Art. 128

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 190*quinquies* ingevoegd, luidende:

“Art. 190*quinquies*. De rechtbank kan om de waarheid aan het licht te brengen, de procureur des Konings door middel van een specifiek en met redenen omkleed verzoek ambtshalve uitnodigen om het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, om informatie te vragen.”.

Afdeling 2

Wijziging van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme

Art. 129

In de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, zoals gewijzigd bij de wet van 13 maart 2016, wordt een hoofdstuk IV*bis* ingevoegd, dat het artikel 36*bis* bevat, luidende:

“Hoofdstuk IV*bis* - Bevraging van het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België

Art. 36*bis*. Voor de uitvoering van haar wettelijke opdracht en onverminderd de bevoegdheden van de

Banque Nationale de Belgique visé à l’article 322, §3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992.”.

Art. 127

Dans le même Code, il est inséré un article 158*sexies* rédigé comme suit:

“Art. 158*sexies*. Le tribunal peut, dans l’intérêt de la manifestation de la vérité, d’office, inviter le procureur du Roi à demander des informations, par sollicitation spécifique et motivée, au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique visé à l’article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992.”.

Art. 128

Dans le même Code, il est inséré un article 190*quinquies* rédigé comme suit:

“Art. 190*quinquies.* Le tribunal peut, dans l’intérêt de la manifestation de la vérité, d’office, inviter le procureur du Roi à demander des informations, par sollicitation spécifique et motivée, au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique visé à l’article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992.”.

Section 2

Modification de la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme

Art. 129

Dans la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme, modifiée en dernier lieu par la loi du 13 mars 2016, il est inséré un chapitre IV*bis* comportant l’article 36*bis* rédigé comme suit:

“Chapitre IV*bis* - Demande d’informations au point de contact central de la Banque nationale de Belgique

Art. 36*bis.* Pour l'accomplissement de sa mission légale et sans préjudice des compétences des autorités

gerechtelijke overheden kan de Cel, op specifiek en met redenen omkleed verzoek, het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, om informatie vragen.”.

judiciaires, la cellule peut, par sollicitation spécifique et motivée, demander des informations au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique visé à l'article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992.”.

Afdeling 3

Bepaling tot wijziging van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt

Art. 130

In de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt wordt een artikel 118 ingevoegd, luidende:

“Art. 118. Enkel in het kader van aangiften van nalatenschap kan de notaris, op specifiek en met redenen omkleed verzoek, het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, om informatie vragen.”.

Section 3

Disposition modifiant la loi du 25 ventôse an XI contenant organisation du notariat

Art. 130

Dans la loi du 25 ventôse an XI contenant organisation du notariat, il est inséré un article 118 rédigé comme suit:

“Art. 118. Seulement, dans le cadre de déclarations de successions, le notaire peut , par sollicitation spécifique et motivée et demander des informations au point de contact central de la Banque Nationale de Belgique visé à l’article 322, § 3, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992.”.

HOOFDSTUK 8

CFI

Art. 131

In hoofdstuk IV van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, wordt een artikel 27/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 27/1. De in artikel 2, § 1, 1° tot en met 18°, beoogde ondernemingen of personen stellen de CFI, op de door haar bepaalde wijze, automatisch en periodiek in kennis van alle verrichtingen met de fiscale paradijzen zoals bepaald in de lijst op basis van artikel 307, § 1, zesde lid, van het Wetboek van de inkomstenbelasting 1992. De wijze en de periodiciteit van de kennisgevingen, worden bepaald door de Koning.

CHAPITRE 8

CTIF

Art. 131

Dans le chapitre IV de la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l’utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme, il est inséré un article 27/1, rédigée comme suit:

“Art. 27/1. Les organismes et les personnes visés à l’article 2, § 1er, 1° à 18°, informent automatiquement et périodiquement la CTIF, selon les modalités qu’elle détermine, de toutes les opérations impliquant les paradis fiscaux repris dans la liste établie sur base de l’article 307, § 1er, alinéa 6, du Code des Impôts sur les Revenus 1992. La forme et la périodicité de la communication des informations sont établies par le Roi.

Indien uit de analyse van de inlichtingen die haar zijn meegedeeld krachtens het eerste lid een verband blijkt met een melding ontvangen overeenkomstig artikel 23 en volgende, oefent de CFI haar bevoegdheden uit overeenkomstig artikel 33 en volgende.".

Gegeven te Ciergnon, 1 juni 2016

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De eerste minister,

Charles MICHEL

De minister van Sociale Zaken,

Maggie DE BLOCK

De minister van Financiën,

Johan VAN OVERTVELDT

De minister van Middenstand, Zelfstandigen en KMO's,

Willy BORSUS

De staatssecretaris voor Bestrijding van de sociale fraude,

Philippe DE BACKER

Lorsque l'analyse des informations qui lui sont transmises en vertu du premier alinéa fait apparaître un lien avec une déclaration de soupçon reçue en application des articles 23 et suivants, la CTIF exerce ses compétences en application des articles 33 et suivants.".

Donné à Ciergnon, le 1er juin 2016

PHILIPPE

PAR LE ROI:

Le premier ministre,

Charles MICHEL

La ministre des Affaires sociales,

Maggie DE BLOCK

Le ministre des Finances,

Johan VAN OVERTVELDT

Le ministre des Classes moyennes, des Indépendants et des PME,

Willy BORSUS

Le secrétaire d'Etat à la Lutte contre la fraude sociale,

Philippe DE BACKER

Centrale drukkerij – Imprimerie centrale